

Překlady

zákonů a nařízení

15-B~~234~~

Zákonníka říšského

na rok 1869

pro

Markrabství Moravské

státních.

V Brně,

Tiskem a nákladem Rudolfa M. Kohrena.

1869.

OSTREDNI KNIHOVNA
PRÁVNICKÉ FAKULTY ÚJEP
7300/10/7280

Sb 42

První Medaie seznam.

Chronologický seznamsúhlasů a náležití, se Zákoníka říšského na rok 1849 pro Markrabství
Moravské státních.

Datum zákonu, patřící soub náležití	Obsah	Číslo zákonů	Číslo zákonů a. l. l.	Stran celkem
1848 2. červen	Zákon o náleži, náležití mezi společenstvem Rakou- sko-uherským a královstvem švédským a Norve- ckým, a přiléhajících chaplních vydávajících náležití	III	14	79
19. červenec	Zákon, jenž se týká mezi přívodní železných matrik narušených, odhajících a znečištěných .	II	2	62
14. "	Zákon, náležití mezi Jeho císařským a králov- ským Apollitickým Valdeinstem se strany jedné a radou společenstvem jednoty Švýcarské se strany druhé, a upravení hranic mezi Tyrolskem a Švýcarskem blíže promyšleně Finsterbernského	II	2	66
14. "	Zákon o náleži, mezi Jeho císařským a krá- lovským Apollitickým Valdeinstem, s úsvet nástavnou souhlasnou kvalitou Lichtenštejn- ského se strany jedné, a jednotou Švýcarskou se strany druhé	III	12	62
15. "	Zákon o náleži, mezi Jeho císařským a krá- lovským Apollitickým Valdeinstem, s úsvet nástavnou kvalitou Lichtenštejnského se strany jedné, a jednotou Švýcarskou se strany druhé	VII	40	122
21. "	Mnichovská úmluva telegrafická	XX	129	442
24. "	Úmluva o náleži, mezi Jeho císařským a krá- lovským Apollitickým Valdeinstem a úmluva Jeho Vyšší kvalitou spoje- ných kvalitou	XXVI	169	572
2. listop.	Průtok, že náleži mezi společenstvem Rakou- sko-uherským a královstvem švédským, jenž se o- suzuje k náleži tureckému, jenž se o- suzuje k náleži práva, náležití a jinými vzájemnými souhlasnými jednání v říši Osmanské	III	14	66

Datum zákon, patent nebo nařízení	Obsah	Číslo zákonů	Číslo zákonů a t. d.	Stránky celkem
11. pros.	Deklarace, kterou se ustanovuje, že se ve válce nemá účinní (stýchl) strážníci tržních děl pro- jektů	IV	19	163
14./2. "	Úmluva poštovní a telegrafní evropská. . .	XXIII	151	129
29. "	Zákon, jímž se zavádí tisk konkurenční	I	2	1
31. "	Zákon, jímž se týče ustanovení manželství před svědky (sok svatobrána)	II	4	68
31. "	Zákon, o tom, jak se má předejíti, když chystá v manželství vojáci vykonávali rozdílných kon- fesi křesťanských	III	5	66
1869 2. ledna	List proklamace, k slavnosti a úctě k božské in- karnaci a Moravské Otavě de Pílska	VIII	59	173
6. "	Vyhlášení, vydané od ministerstva finanční, jímž se týče účinní expositury vedlejší celnice č. 115 II. v Kasově v území Kasova naproti vládní celnici Laubachské a zrušením vedlejší celnice Kasovské a její expositury Kasovské, by mohly obopádně odkazovány shodě vládní, které se vztaž.	IV	20	164
9. "	Zákon, jímž se zavádí účinní měřky v předpisích, vztahujících se k řízení konkurenčním	II	6	70
9. "	Nařízení, vydané od ministerstva finanční, o tom, jak se upravují vol. kolek a listovní a apich, podaných ve způsobě telegramů	II	7	71
12. "	Vyhlášení, vydané od ministerstva finanční, de- střed se ustanovuje řízení celnice Blánské, by konala řízení sporné	IV	21	165
18. "	Nařízení, vydané od ministerstva obchodu a vědomích, jímž se týče ve skutek pře- chodu řízení celnice dle č. 15. května 1868, č. 48 zák. řízení, kterými se ustanovuje, jak a pokud kdo může od řízení celnice nebo spo- lčností náboženské přestoupiti ke druhé . . .	II	8	72
20. "	Vyhlášení, vydané od ministerstva finanční, o tom, že se zrušují řízení celnice v Dölně, Rum- burku a Warasburku, by konaly řízení sporné v příčině shodě, které se vztah. po řízení střed	IV	22	166
24. "	Vyhlášení, vydané od ministerstva obch. a věd., že o. k. řízení střední a četoty řízení			

Dátum zákon, smlouva nebo uznesení	Obsah	Číslo zákonů	Číslo stran v t. č.	Počet stran
1899	převládá se a obora říšského ministerium vojenski do obora ministerium orby	II	9	18
28. ledna	Národní, vydání od ministerium orby, jako se tyto příslušná říše státních ke křesťanským zeměk roku 1899 v království a zeměk v rade říšské nastoupěných	III	10	23
3. února	Vyhlášení, vydání od ministerium financí, o tom, jak se má být vyhlášen a tak se stanoví také křesťanské či také a ková, když se dostává do stát, jako jsou v příslušné vyhlášení dani potravní prohlášená na země	II	11	73
6. „	Zákon, jak se tyto práv a říši při kulturním rozvíření své země	II	12	74
8. „	Zákon, jak se tyto země upravují mícha se upravují území říše Vídeň	III	17	191
8. „	Vyhlášení, vydání od ministerium financí, o tom, že se staví říši kontrolní na státu a dani potravní v Lotru ve vojenski říšské	VI	21	129
9. „	Smlouva, smlouva mezi Jaho císa. a král. Apoštolským Vojenskim se strany země, a Jaho Vojenskim králem Pruským se strany země se příslušnou ustanovení říše mezi zeměmi rakousko-uherským a království Pruským při království Českého a pruské provincie říšské	XXI	134	491
10. „	Národní, vydání od ministerium vládní říše oborů a vyhlášení, jako se stanoví říši zeměk v příslušné říši ke státu	II	13	77
12. „	Smlouva smlouva, smlouva ke smlouvě, jako se stala 12. listopadu 1898 mezi Rakouskem a Francouzskem v příslušné smlouva vyhlášení říše	IX	14	194
12. „	Článek smlouvy, vydání ke smlouvě potravní, smlouva mezi Rakouskem a Francouzskem dne 3. srpna 1857	XVI	191	323
14. „	Vyhlášení, vydání od ministerium orby, jako se tyto příslušné země ministerium v příslušné zeměk, police při a vyhlášení	III	18	192

Datum zákonu, právního aktu zákonem	Obsah	Číslo zákonu	Číslo zákonu v l. d.	Strana
1988				
16. února	Vyhlášení, vydané od ministerstva národního výrobních, o tom, že se chystá pokračovat pro- vozovat zaměstnání rakouským a vídeňským společnostem obchodních a společností ho- mologizací na škole státní, vyhlášení spo- lečnosti právní	IV	23	106
17. "	Vyhlášení, vydané od ministerstva financí, o tom, že se státní expozitura vídeňské hlavní cel- nice ve skladu osobních, státních od v. k. pol. vídeňské hnutí obchodních na pří- kaz obchodu v předních a ve státní ve Vídní	IV	24	106
27. "	Zmlouva států, smlouva mezi mezinárodní ra- kousko-českým a královským vídeňským, v příloze chystá vyhlášení smlouvy	XVI	108	226
3. března	Zákon, jestliže se týká státního podnikatelského zákonu, dává náhradu za to, když náhrada byla přičtena náhradu na náhradu na vše obléhá nebo když byl náhradu	IV	25	106
6. "	Vyhlášení, vydané od ministerstva financí, jestliže se týká vyhlášení nových státních jednotek dříve státní mezi státní, jak státní, pře- převodní nebo nepřevodní, smlouvy kritičtí na území	IV	26	107
8. "	Vyhlášení, vydané od ministerstva obchodu, o tom, že se zavádí nový postup národních lodi obchodních mezinárodní rakousko-če- ského	IV	27	109
8. "	Nářízení, vydané od ministerstva národního do- chodních a vyhlášení, jestliže se týká vyhlá- šení matematických, jestliže přičtení mezi v řadě státní postupných náležitosti v ně státní mezi	IV	28	110
9. "	Zákon, jestliže se týká zrušení smlouvy parotních pro státní a státní, vyhlášení spory stá- tní	V	29	111
9. "	Zákon, jestliže se vydává a vše dle vyhlášení v předání státní nářízení, jak se mají vydá- vat státní parotních	V	30	125
20. "	Vyhlášení, vydané od ministerstva financí, o tom, že příloha číslo v Čelezi provozní hlavní cel- nice jednotky provozní	VI	31	126

Datum zákon, právní účin zákon	Obsah	Číslo zákonů	Číslo stran & t. d.	Strana
1899 23. března	Zákon finanční na rok 1899	VI	33	120
24. „	Zákon, jímž se ustanovuje obecní pověr království a není v radě říšské zastupitelů ze strany jedné, a není koruny uheršské ze strany druhé, se se třicetí kolků, poplatků a tax	VI	34	148
25. „	Zákon, o tom, že se město Stanislavova pře- lože, učinil výpůjčka kateřina	VI	35	148
26. „	Zákon, jest se třicet systematických obětelných míst v školních a neziskových a okresních, která se obecní úřady státní	VI	36	149
27. „	Zákon, v příloze toho, jak se má vyhlášek 23. zákonu ústavního, vydaného dne 18. listopadu 1898, č. 213 zák. říšského	VI	37	150
28. „	Zákon o tom, kterých pravidel listů jest při oprotině a přeměňování práv hypotečních v Tyrolsku	VI	38	151
29. „	Zákon, jest se třicet ustanovuje zastupitelství zemské Čechy, Moravy, Hornomorav- ského, Slezského a Královského v příloze mě- stence jiná posud placená a vrozená se kapitál roční sumy dotací Tyrolsku, Salcbursku a Korutánsku náležející	XIII	77	275
30. „	Zákon, jest se ministerium království a není v radě říšské zastupitelů zemských, by učinilo dotace a ministerium není koruny uheršské a obecní ustanovení vřelých v říšských zákonů	XVII	112	365
31. „	Zákon o poplavině lidu	XI	79	303
32. „	Vyhlášení, vydané od ministerium financí, o tom, jak se mají vyhlášení učit obilnice na městě uvolňovaných jest obilnice státní výpůjčky letem a rok 1899 a 1894, jako se mají znamenat	VII	41	168
33. „	Vyhlášení, vydané od ministerium financí, o tom, že obecní úřady a spolu hlavní obecní úřady II. v Kottěch a v Dubrovcích v Uhřích znamenají se, aby učinily řízení speciálního při vrození obilí po kolekcii	VII	42	168
3. dubna	Zákon o tom, jak se má uplatnit zákon 360/99 od přelomu záhonem, daným dne 21. března a 1898 pro odřazení země v krá- lovství II. ústavní a Vladimírskému	VI	39	132

Dátum zákon, patenta nebo nařízení	Obsah	Číslo zákonů	Číslo zákonů a t. d.	Strana
1899 4. dubna	Vyhlášení, vydané od ministerstva financí, v pří- slušném téže, že se stálo úřední z. k. Inspektora finančního předkládá se s Riky do Alj	VII	43	169
18. "	Zákon, jímž se týká organizace soudu říšského, finanční před tím a vykonávání jeho úkolů . . .	VIII	51	179
19. "	Vyhlášení, vydané od ministerstva financí, s tím, že rakouská vedlejší celnice třídy II, složené z koflí, bančnické celnice v Sachauzku, pře- kládá se naspic do Wiltichitzu v Tyrolsku . . .	VII	44	169
24. "	Zákon, jímž se dají některé změny v úřadech, řídují charakteru skutečným a v příjmech (soudních) úředníků a skutečným soudu obor- ných	VII	45	169
24. "	Vyhlášení, vydané od ministerstva financí, v pří- slušném téže, že se stálo úřední celnice v Hněv a Turbols v Jižním Tyrolsku a v Ka- prle ve Vláších	VII	46	171
25. "	Zákon, jímž se dají některé změny v nále- žných posavadních, jak se má vyhlášení daní po- travní a piva	VIII	52	182
25. "	Nářízení, vydané od ministra náležitosti vnitř- ních, s tím, že nový soudní okres Mokyřnický v Čechách přídá se k ústřední okresnímu hejmanství Zamborského	VII	47	171
26. "	Nářízení, vydané od ministerstva práv, s tím, že se stálo úřední soudní okresní v Mokyřnici v Če- chách	VII	48	171
28. "	Nářízení, vydané od veřejného ministerstva, kte- rýmž se určí opatření vyznačená, ježto byla učiněna v z. k. hlavním městě Praze a v ústřední okresních hejmanství Salsburckého a Karlsburckého	VII	49	172
28. "	Vynečení, vydané od ministerstva financí, jímž se dají některé změny v nále- žných daní a piva a o vyřízení piva	VIII	53	185
29. "	Vyhlášení, vydané od ministerstva financí, s tím, že se dají některé změny v úřadech okres- ních ředitelství finančních na Moravě	IX	55	194
1. května	Zákon, jímž se vyměňuje léna, po které po- máhá právo obecných nemovitých věcí, li- dati na fondu zemském náhrady za uplatně- ní nemovitých	IX	56	194

Datum zákon, právní účin ústavní	Obsah	Číslo zákonu	Číslo zákonu v ř. d.	Strana zákonu
1869 4. květen	Zákon, jímto se povolují některé četvy dodatečné na rok 1868	IX	57	194
4. "	Návrh, vydaný od ministerstva práv, jímto se přidávají některé obce k okresnímu úřadu v obci Samsokol Brankov k okresnímu úřadu v obci Dravčického	IX	58	195
4. "	Návrh, vydaný od ministerstva práv, jímto se přidávají obce „Přílezele Zelenovského“ k okresnímu úřadu v obci Zelenovského	IX	59	197
4. "	Zákon, jímto se dle článku 20. ústavního zákona státního, daněho dne 21. prosince 1867, č. 142 zák. řádu, ustanovují práva občanská mezi státní, církevní a národní výnosy se zákonem platným nyní	IX	60	197
8. "	Zákon, jímto se týle vyznačí, předpovírá a vybírání daní z výdělků a příjmů se telegraf	X	62	217
12. "	Zákon, jímto se týle vyznačí svazek zemědělský v markrabství Moravském	XVII	113	216
12. "	Zákon, jímto se týle vyznačí svazek zemědělský v arcivévodství Rakouském pod Elt	XVII	114	217
12. "	Zákon, jímto se týle vyznačí svazek zemědělský v arcivévodství Rakouském nad Elt	XVII	115	218
12. "	Zákon, jímto se týle vyznačí svazek zemědělský v příslušném území království Českého, která nejsou obsazena v zákoně, daněho dne 17. prosince 1862	XVII	116	260
12. "	Zákon, jímto se týle vyznačí svazek zemědělský v příslušném území vojvodství Slezského, která nejsou obsazena v zákoně, daněho dne 17. prosince 1862	XVII	117	261
12. "	Zákon, jímto se týle vyznačí svazek zemědělský v příslušném území království Tyrolského a země Tyrolského, která nejsou obsazena v zákoně, daněho dne 17. prosince 1862	XVII	118	262
12. "	Zákon, jímto se týle vyznačí svazek zemědělský v příslušném území království Galicického a Slezského, markrabství Istrijského a země a církevní Terzijského, která nejsou obsazena v zákoně daněho dne 17. prosince 1862	XVII	119	263

Datum zákona, počtu stran až stránek	Obsah	Číslo zákonu	Číslo zákonu s l. d.	Stran až stránek
1909				
12. květen	Zákon, jest se týče rozšíření vrstky maasického v příčině masoví království Dalmatského, která nejsou obsazena v síkoně, daním dne 17. prosince 1862	XVII.	120	365
12. "	Zákon, jest se týče rozšíření vrstky maasického v příčině masoví vojvodství Korantského, která nejsou obsazena v síkoně, daním dne 17. prosince 1862	XVII	121	366
12. "	Zákon, jest se týče rozšíření vrstky maasického v příčině masoví vojvodství Krajinského, která nejsou obsazena v síkoně, daním dne 17. prosince 1862	XVII	122	367
12. "	Zákon, o obraně země království a zemí v radě říšské zastoupených	X	62	218
12. "	Zákon, jest se povyšuje ministerium silničních drahových a vyvolává ústř. drahový na rok 1909	X	64	220
14. "	Zákon, jest se uvádí pravidla vyvolání se školních obecních	IX	61	204
14. "	Zákon o státních zemích územních	XV	98	315
15. "	Vyvolání, vydání od ministra silničních vozů, jest se týče nových vyvolání farmakopie rakouské	XIV	65	222
18. "	Zákon, jest se týče posvězení pobytů v příčině práva, kterým patří k sobě nějakého města státního	X	65	222
18. "	Nářízení, vydání od ministra silničních drahových a vyvolání, jest se vydání konstrukce provizorním územím drahových školních	XVIII	123	375
19. "	Nářízení, vydání od ministeria práv, jest se týče území územních země ve Vrbov ve Srbsku	XIII	78	260
20. "	Zákon, jest se týče rozšíření drah společností s. k. práv. území územních země od státního	X	66	223
20. "	Zákon, jest se povyšuje, aby se prodláží některé kasy územních země státního	X	67	224
20. "	Zákon, jest se povyšuje ministerium silničních drahových, území, území a práv povyšuje ústř. drahový na rok 1909	X	68	225

Datum zápisu, příloha až název	Obsah	Číslo listů	Číslo zápisu a. s. d.	Strana
1869				
20. květen	Zákon, jímžto se povoluje, aby se již nyní ra- sily nové dvoje rakouské státní na ústí lu- stiček a rakous 1849 a 1869, které se rovnou a obě	X	68	230
20. "	Zákon, v příčině zrušení od kůlí a poplatků při obsezení spíše zemědělských, zvláště v Štá- tstvé státních	X	70	230
20. "	Zákon, jímž se týče zrušení nových zákonů od daní	XIII	79	231
20. "	Zákon, jímž se týče výměn a výhod, které se mohou povolit podnikatelské stavby telegrafní telegrafní a Pannoye na Ceylon, Loko, Za- hor a Starob k hranicím Itálie - obsezení a Luptova, aby se spojí se telegrafní obsezení	XIII	80	231
20. "	Zákon, jímž se týče výhod a výměn, které se povolí mohou podnikatelské stavby telegrafní telegrafní a Hradec do Sv. Gotharda, by se spojí s zrušením telegrafní na Sv. Gotharda na Malé Celi a Hradec do Stoleho Hra- dce (přesahuje a Malých Cel do Ráby)	XIII	81	231
20. "	Zákon, jímž se týče stavby telegrafní na Sv. Petra do Ráby a z Ráby do Františkovy Trosy	XIII	82	231
20. "	Zákon, jímž se týče přeložení nových vojens- kých	XIV	83	232
20. "	Zákon, o tom, jak se má vyřádit daně a vna mnoho v zemi Vornoberské a v zrušením ka- tastři Linchenská	XIV	87	232
20. "	Zákon, jímž se týče výhod a výměn, které se mohou povolit podnikatelské stavby telegrafní telegrafní a Hradec na Feldkirch a Bruggen k hranicím rakousko - bavorským a Lublachu a vedlejší telegrafní a Feldkirch k hra- nicím Porýnským a Hradec a z Lantrachu k rakousko - bavorským hranicím a Sv. Markty	XIV	98	233
20. "	Zákon, o tom, že se má ihned vyřádit linie telegrafní zrušit Františka Josefa	XIV	99	233
22. "	Zákon, jímžto se ustanovuje, kolik rekortů se roku 1869 pro zrušení vojska státní (hodina válečná) a zrušení náhradní má postavit	X	71	231
23. "	Zákon, jímžto se srovnávají kůlí a poplatků spíše a vlní náležitě, vztahující se k dalším vyru- šením pozemků v Čechách	XII	23	242

Datum zákon, patenta nebo nářízení	Obsah	Číslo zákonů	Číslo zákonů a.č.	Strana
1900				
23. květen	Zákon, jímž se uprostiti některé a poplatku spisy a vše zákonné, vztahující se ke zřízení a udržování police propagačního na Moravě a ve Slezsku a čím se některé výnosy a obecných zákonů zrušují v příslušných částech, týkajících se vykonávání police propagačního na Moravě	XII	74	244
23. "	Vyhlášení, vydané od ministerstva financí, kterým se volají celkové úhrady II. ve Valarsce v Tyrolsku zrušují, by konala řízení celní v příslušných částech	XII	75	245
23. "	Zákon, jímž se týče přestavby kousků železnice Litavsko-Budějovické a učilni a ní železnice lokomotivní a volají se dílny a Wartberka do S. Valentin	XIII	83	291
24. "	Zákon o úpravě daní posměšných	XII	78	246
24. "	Zákon o tom, že dopisovní, týkající se zřízení a udržování police propagačního, uprostiti jest	XIV	80	266
25. "	Zákon, jímž se týče zrušení výdělků a bankovního bankovního fondu národnostního na účel stavění vládních v Čechách	XV	89	321
26. "	Nářízení, vydané od ministra náležitosti veřejných o tom, že nové ústavní soudní úřady v Slezsku přelivá se k okresům okresního hejtmanského Bruntálského	XIII	84	291
29. "	Zákon, jímž se týče ustanovení o právech volbách, volebních zákonodárných říšských	XVI	104	346
1. červen	Nářízení, vydané od ministra náležitosti veřejných o úřady, jímž se zrušuje zákon, připravení vše nebo část z kvazie výnosů	XIV	81	269
2. "	Nářízení, vydané od ministerstva práv o tom, kdy police úřadovní soud okresní v Rokycnách v Čechách	XIV	82	269
3. "	Účinná dne zákona, daného dne 23. května 1900, mezi o. k. ministerstvem obchodu a o. k. ministerstvem financí, zastupujícími o. k. ústí, se strany jedné a mezi správou radou o. k. práv. železnice císaře Františka Josefa se strany druhé, k níž přistoupilo podnikatelské sdružení: Brath Klášerové a V. Lanna, se příslušnou nepříslušnou částí řízení železnice	XV	100	321

Datum zákon, zákon nebo uzákon	Obsah	Číslo zákonu	Číslo zákonu s. l. d.	Stránky
1905				
10. června	Národní, vydání od ministerstva práv o tom, že se afišují soudní okresy v Neuzedli a Kostajnovicích v Krasíně	XVI	100	352
10. "	Vydání, vydání od ministerstva financí o tom, že se konají přebíratelství rakouské hlavy měny na měnu Pasovského	XVI	106	353
10. "	Vydání, vydání od ministerstva financí o tom, že se afišují poměrní v Bratislavě a v Drábovci	XVI	109	353
2. července	Národní, vydání od ministerstva práv o tom, že město Nová Lhota přibírá se k okresu okresu země Šumperka na Moravě	XVII	106	371
4. "	Vydání, vydání od ministerstva financí o tom, že se ustanoví veřejná měna tří 1. v Štrampě ve Slovinsku, by byla měna v příslušné přímě vyšetřeno	XVI	109	353
4. "	Vydání, vydání od ministerstva obchodu o tom, že se bere a užívá měna a měna na peněz, i měna na měny, vydání roku 1863	XVI	111	354
8. "	Vydání, vydání od ministerstva financí, jest se ustanoví, kdy počne obchodní o. k. měna kasa měna a o. k. výplata ministerstva	XVII	107	372
11. "	Národní, vydání od ministra zdravotní dochování a vyšetření, jest se vydání instrukce o. k. zeměpisnému měna	XVIII	101	376
12. "	Národní, vydání od ministra zdravotní dochování a vyšetření, jest se vydání ustanovení poměry, jak se má měna o školních obcích ve školách měna	XVIII	100	382
12. "	Národní, vydání od ministra zdravotní dochování a vyšetření, jest se tyto měna pro veřejnost měna a měna	XVIII	100	382
24. "	Úmluva de měna, měna dne 20. května 1869 (s. l. 22 příklad), mezi o. k. ministerstvem obchodu a o. k. ministerstvem financí, se ustanoví o. k. měna se měna jedná a mezi měna měna o. k. přím. společností měna jest se měna měna na měna měna měna a měna de měna měna se se sv. Petra de měna	XVIII	107	382

Datum zákonu, patentu nebo nářízení	Obsah	Číslo zákonu	Číslo zákonu str.	Stránka
1868 1. úrban	Nářízení vydané od ministra náležitosti duchovních a vyučování a od ministrů náležitosti veřejných a police, ježto se týče duchovních učebních i technických škol jsou a nářízení vlády představenstva duchovního ve věci	XVII	128	322
2. "	Nářízení, vydané od ministerstva police a tam, kdy police úředovní úkolem soudi Vrbovský ve Slavku	XXI	138	343
3. "	Vyhlášení, vydané od ministerstva školství, ježto se vztahuje zejména hlavní učebnice na úroveň v Brněch, by učebnice těmto společně	XXI	139	344
4. "	Nářízení vydané od ministerstva náležitosti duchovních a vyučování, ježto se týče uplatňování k vyučování jazyka vládního, francouzského a anglického na školách veřejných	XXI	140	345
15. "	Nářízení, vydané od ministra náležitosti veřejných, ježto se týče toho, jak se má konati poprvé v roce 1870	XIX	134	407
19. "	Patent ústřední, ježto odměny Český, Halický a Vlachský a Královský, Bavorský, Rakouský pol a ned East, Slezský, Sýrský, Kuruzský, Krájský, Bukovinský, Měnovský, Slovenský, Tyrolský, Vojvodinský, Istrijský, Gorický, tot městská rada Terenska evokují se do náleží zákonu k jich zřizování ustanovených	XVII	129	323
21. "	Vyhlášení, vydané od ministerstva práce o tom, že jediné ústřední, tj. jaký se shledá a rozlišování povolení, učení k přechodu tohoto ministerstva	XXI	141	327
24. "	Nářízení, vydané od ministerstva školství a obchodu ježto se týče směry v kontrole nad školním učebním	XXI	142	337
4. září	Vyhlášení, vydané od ministerstva školství, ježto se týče příjmu školní mimonárodních a školství, na kterých jsou rok 1848 a 1849, a kas škol	XXI	143	346
16. "	Nářízení, vydané od ministerstva police o tom, kdy police úředovní úkolem soudi Benzenický a Kostajevický v Krájsku	XXII	144	349
17. "	Nářízení, vydané od ministra náležitosti veřejných, ježto se týče nové rakouské tazy na léky	XXII	145	359

Datum zápisu, příloha až zápisu	Obsah	Číslo zápisu	Číslo zápisu, s. l. d.	Strana
1888 21. září	Zákon o tom, jako k tomu patří, aby narovnali úřadní od divotní a obci, mohla se prostředkem evokace vykonávat a jako kolky a jako papírky mají se s přílohy takového narovnaní započítat	XXII	146	502
22. "	Nástin, vydání od ministerium obchodu, jako se tyto navídní listů korespondenčních v zemích národních	XXII	147	503
23. "	Vykášení, vydání od ministerium financí o tom, že se ustanovuje v. k. vedlejší vedlejší Houshanská ve Waidhausu v Bavorsku, by byla zřízena v přílohu půva vyvíjeného	XXII	148	498
24. "	Vynesení, vydání od ministerium financí o tom, které úřadové mají být postaveni a v jakých výměřích na hranicích Vorarlberského a Liichtentštinského	XXIII	150	503
26. "	Nástin, vydání od ministerium práv, jako se tyto ustanoví v územích zemích Lotenského, Sv. Michelského a Thalgenického v Nalebarsku	XXII	149	506
28. "	Nástin, vydání od ministerium financí o tom, které zápisu o kolcích a poplatcích vztahují se k jednotlivým zemím Německa	XXII	150	501
9. říjen	Nástin, vydání od velkové ministerium, jímž se v územích územího hejtmanství Kutorského šel spíše v jímž	XXIII	153	503
11. "	Vykášení, vydání od ministerium práv o tom, že v. k. vedlejší zastávkou železnice ustanovuje se na české hranici jako kolovské Vynesti přílohu Alexandra Wirtzenbanského	XXIV	154	522
12. "	Vynesení, vydání od ministerium financí, jako se tyto upravení přílohu zápisu bavorského prvního úřadu v kralovské a zemích v rade národních se vzájemně	XXIV	155	525
13. "	Nástin, vydání od ministerium obchodu, jímž se ustanovuje, že které telegramy po územích územích území telegrafických dopravené se má být placit a jak se má placit, a které telegramy jsou od území evropských	XXIV	154	526
23. "	Nástin, vydání od prezidenta ministerstva, jímž se vydává v rade Jan jako Vykášení, daný jako 18. října 1888, jak se tyto území vy- nastavení kantonů šel. Poustička Josef	XXIV	157	509

Datum výnosu, zákona nebo uzávnění	Obsah	Číslo zákonu	Číslo zákonu a t. d.	Stránka
1889 25. říjen	Nářízení císařské, jímžto se, kladu k §. 14. nákladního zákona o zastávkování vlaků, dává se dne 21. prosince 1887, §. 141 rak. řádk. v článku druhého kapitole Katského želez. na čas samostatně příslušných územních úpravě nastopování.	XXIV	158	500
26. "	Nářízení, vydané od veřejného ministerstva, jímžto se vykládá §. 141 zákona císařského.	XXIV	159	501
29. "	Nářízení, vydané od ministerstva práv dne 29. října 1889, jímžto se týče znova úřadů císařského soudu Pustkého a některých soudů v okrajích národního soudu císařského ve vojvodství Bukoviněm.	XXV	160	502
3. listop.	Nářízení, vydané od ministerstva práv, dne 3. listopadu 1889, o tom, mužích mají rovnost v restitucích náhradění na výživu v letech 1870 až 1874.	XXV	161	503
9. "	Nářízení, vydané od ministerstva práv dne 9. listopadu 1889, jímžto se úřaduje soud územní v Brně.	XXV	162	504
13. "	Nářízení, vydané od ministra náležitosti duchovních a vysvěcení dne 13. listopadu 1889, jímžto se mají konati akce ústřední na školách obecných a národních.	XXV	163	505
13. "	Nářízení, vydané od ministra náležitosti duchovních a vysvěcení dne 13. listopadu 1889, jímžto se týče přípravy knih vysvěcených a ústavů na příslušné škol obecných.	XXV	164	506
2. prosince	Vyhlášení, vydané od ministerstva financí dne 2. prosince 1889, jímžto se týče úpravy daně finanční I. instance v příslušné daně nepřímých v Čechách.	XXVI	167	509
2. "	Vyhlášení, vydané od ministerstva financí dne 2. prosince 1889, jímžto se týče některých soudů v sídlech inspektorů policejních v Čechách.	XXVI	168	510
3. "	Patent císařský, daný dne 3. prosince 1889, jímžto se vydává sada řídká.	XXV	165	508
8. "	Vyhlášení, vydané od ministerstva financí dne 8. prosince 1889, o tom, že Volenská vedlejší úloha I. třídy v Istrijsku se zmocňuje, popouštějí legitimovaní úloha a Istrijsku a Istrijsku se zmocňuje úloha.	XXVI	169	511
8. "	Vyhlášení, vydané od ministerstva financí dne 8. prosince 1889, o tom, že vedlejší úloha třídy I. v Istrijsku v Istrijsku se zmocňuje, by konala úloha v příslušné vyhlášení práva.	XXVI	170	512

Datum obnovení, potvrzení aneb nařízení	Obsah	Číslo listiny	Číslo zákona a s. d.	Strana
1869 9. prosince	Nařízení, vydané od ministra zemědělství a veřejné hospodářství, a od ministra obchodu dne 9. pros. 1869, ježto se týče státního, vyřazení obrod, které obrod, státního a vše k státnímu nálehu a přičtení země Jaderského	XXVI	171	593
9. "	Nařízení, vydané od ministerstva práva dne 9. prosince 1869, že kterých se obrátky okresních soudů Mimonetského a Dubického přidávají k obvodu krajského soudu Českobudějovického v Českých	XXVI	172	594
9. "	Nařízení, vydané od ministerstva práva dne 9. prosince 1869, o tom, kdy počnou studovati okresní soudy Lofenský, Svatozemčický a Thalwatský v Salcbursku	XXVI	173	594
12. "	Nařízení, vydané od ministerstva náležitosti veřejných dne 12. prosince 1869, ježto se týče některých země v krajských teritoriálních okresních hejmanství vyřazení Rakovnického	XXVI	174	594
12. "	Vyhlášení, vydané od ministra náležitosti veřejných dne 12. prosince 1869, o tom, že kterými směry německého spoleka, nálehu dne 10. srpna 1861, o obnovení vyřazení desaterů, v přičtení některých států německých i jiné má platnost	XXVI	175	595
13. "	Vyhlášení, vydané od ministerstva financí dne 13. prosince 1869, ježto se týče země uvedení kurately lévy v poměrně okres soud Vordlberské	XXVI	176	595
15. "	Nařízení, vydané od ministra náležitosti dechovních a vyřazení dne 15. prosince 1869, o tom, že se určuje nové sklonky, kterými dne postávky 2. třídy VIII. řádu státní školských podřízenosti byly povinni ti, kteří chtěli býti přijatými k práci ve Vídně	XXVI	177	597
18. "	Vyhlášení, vydané od ministerstva financí dne 18. prosince 1869, o tom, že se určuje rakouská vedlejší celnice třídy I. na odřezání Lhavaháhu v Prusku a směřuje se předložit řízení spo- řádané, a, že a vedlejší celnice třídy I. v Konigsháhu v Českých dle se vedlejší celnice třídy II.	XXVI	178	597
20. "	Nařízení, vydané od ministerstva práva, dne 20. prosince 1869, o tom, že obec Otava v Bavorsku přidává se k okresnímu okresnímu soudu Regensburgu	XXVI	179	598
24. "	Zákon, daný dne 24. prosince 1869, ježto se týče dle výhledů daní a dle a upravení nákladů státního v době od 1. ledna až do konce března 1870	XXVI	180	598
24. "	Zákon, daný dne 24. prosince 1869, ježto se týče odevzdání od daní daní nových a přestavěných a které přestavěných.	XXVI	181	599

Druhý hledací seznam.

Seznam abecední

zákonů a nařízení ze Zikovníka Měského na rok 1849 pro Markrabství Moravské
(střílných *)

A.

Ajdítková společnost, v. Salsava.

Ajda, v. Příjmy.

Alta, v. Kameniční společnost.

Alkoholické společnosti, rakouské a české,
jak se obzvláště porovnají provozování na-
místních vyhláskajících společností pojistných
17, 106.

Ala, do toho města se přikládá také inspek-
torův úřadův v Hlavy 43, 289.

Alexander páně Wirschaubský, jeho se kate-
druží v k. úřadě ministerstva českých za-
vodův úřadův 114, 333.

Aliběží důstojný velitel, s kterými tele-
grafní se má spojovat, 97, 311.

Anglický jazyk, v. Jazyk.

Archejovská Rakouská pošt i nad Kati,
stavba v rozšíření stavba měšička v Hlavy
114, 333, 115, 338.

B.

Bauk v k. přír. Vídeňský obchodní, ve kterém
jeho zúčtování se stáje exponata Vi-
deňské lidové celnice 34, 106.

Bavlněná zboží, bavlněná nad tím se stáje,
140, 347.

Bavorská celnice, v. Roudavský.

— v. Sacharčík.

— v. Wálkhan.

Bavorsko-Rakouské hranice, v. Hladná.

Báň, starba telegrafie s toho města do Fran-
kovic 77, 287; 137, 332.

— lidové celnice v tom městě směřuje se,
by k tomu městu operoval 31, 103.

Báň, vedlejší úřad celní a řízení tam se
stáje 33, 310.

Báňhradský, starba telegrafie lokomotivní
s Sv. Gerarda do toho města 51, 284.

Bavlněná zboží, první instance v kra-
jích a v nich v 1848 Miská zastoupe-
ných se stáje 125, 335.

Bavlněná zboží, v. Kolín a Dobruška.

Bezdruží, starba telegrafie lokomotivní se Sv.
Gerarda na městě Celo a to město do Sto-
letí 51, 284.

Biskupské školy, vyhovování 125, 335.

Blažena, starba telegrafie lokomotivní s toho
města do Políček a Hroguze s hranicemi
celnicemi rakouskými v Lobčicích 85, 303.

Blažena Německá, rovní obora se přidání
k. úřadu straně země 17, 103.

Braunau, v. Hladná.

Braunau, tam se stáje země poměrná 109,
323.

Braunau, v tom městě se stáje země Braunau-
ský 103, 319.

Břevy, exponata lidové celnice na nářadí v
tom městě se směřuje, by úřadu řízení
operoval 133, 333.

Břevněná kámenství okresní, k jeho úřadu
přidání se měst úřadu země okres Vrbov-
ský ve Slavsku 54, 284.

Břež, starba telegrafie vedlejší s Políčkami
s hranicemi Porýnskými, s toho města 85,
303.

Budějovický, v. Budějovicko-Linecké telegrafie.

Budějovicko-Linecké telegrafie budova, stav-
ba v jejím přestavění a úřadu s tel-
grafie lokomotivní 83, 291; 97, 311.

* Příjmy-ovnosti. Aby se hleděl v Zikovníku tomto se nejvíce usnadnit, vrátili se
do toho Zikovníka Měského při každém slově ukazování tolikrát do Hlavy, a tolikrát první
stránku svého města, a druhé jeho strany, na které straně jest název země některé
lokomotivní jako k. lidové celnice v tom městě jest k. poměrně strany země tolikrát, tolikrát tedy
příjmy, exponata při každém slově ukazování slova „Hlavy“ a „strany“. Rovněž vrátili se
příjmy, vrátili slova „Hlavy“.

Bukovina, novou státní územní součást Po-
litického a území v okrajkách některých součástí
okresních v tom vojvodství. 169, 262.
— území některé v hranicích teritoriálních
okresních hejtmanských v tom vojvodství. 174,
264.
Bukovinští česká-rychobý fond náboženský,
výpůjčka a nábo. 99, 321.

C. Č.

Části domů a nová přístavba, jak dlouho jsou
zobozobny od daně. 181, 269.
Části domů vyvážení kolo se zpravidla. 171,
262.
Čerky, organizační území samostat. I. instance
v té zemi. 187, 266.
— území v okrajích okresních součástí některých
v té zemi. 172, 264.
— v. Inspektoři.
— v. Kůňgshaus.
— v. Holýmický okres.
— v. Vyranovské pozemkové.
Čelo Hrád, starší lokomotivní lokomotiva s toho
místu do Krasna, Státního Důlního a
Kaly. 81, 264.
Čelácké území, v. Důlního.
— Hrád, v. Hrád.
Čelácké a okolí území, které se zřizují. 71,
103; 81, 129; 93, 319.
— jeho se přikládá. 44, 168; 148, 236.
— které se zřizují by k tomu Hrád opo-
děl. 71, 82, 103; 84, 206; 42, 168; 106,
222; 108, 223; 138, 242; 178, 292.
— které se zřizují ke kůňgshaus v př-
dávce jeho vyvážení. 72, 245; 110, 353;
170, 292.
— vedlejší, které se zřizují ke propočtení
legitimovaných slajd. 168, 262.
— — které se zřizují, by se k tomu slajd od-
kazovaly slajd vialák, které vstava se v tom.
20, 105.
— — v. Expositura.
— — v. Kato.
— kůňgshaus, v. Sacharansk.
— — v. Pásovské území.
— Hrád Tělnický, v. Těln.
— v. vialák, v. Hrád.
— uzemňování se zřizují. 44, 171.
— území, v. Kůňgshaus.
— území, v. Hrád.
— — v. Hrád.
— — v. Waidhaus.
Čelácké území přikládá. 44, 168; 148,
236.
Čelácké, tamější Hrád celácké bude pona-
zováni jako ponažena. 85, 129.
Čelácké a k. území kasa se zřizuje. 95,
319; 137, 322.

Čelácké, státní stavení vialák v tom území
bukoviněckém se zřizuje. 99, 321.
Česká lokomotiva národní, v. Hrád.
České lokomotivy, nábož. o rozvážení vstava
manského v zemi. 116, 316.
— — v. Hrád.
— zastupitelstvo zemské, zřizování s tím v
přikládá zpravidla jako placená. 77, 223; 226.
Československý soud okresní, území v okrajích
jeho. 94, 319.
Československý soud krajský, které okrajích
okresních součástí se přidávají k území jeho.
172, 264.
Charakter státní, v. Kato.
Chyrov, starší lokomotiva lokomotivní se to
místu a Přemysla. 80, 262.
Chyrov, nábož. o tom, jak a pokud kolo má
od jeho okrajích nebo společností náboženských
přestoupit ke druhé, ve skutek se zřizují.
8, 72.
— nábož. v přikládá poměru jeho ke zemi.
8, 72; 124, 309; 152, 372.
Člověk František Josef, vystavení jeho lokomo-
tivy pod jeho nejvyšším jménem. 88, 306.
— — — spojen s tím se lokomotivní území
Albánie a území Hrád. 97, 311.
Člověk Hradský, lokomotiva, s kterými do-
kazování se má spojovat. 97, 311.
Člověk Albánie, lokomotiva pod jeho jmé-
nem, s kterými lokomotivní se má spojovat.
97, 311.
Člověk území, v. Hrád.
Člověk domů, které převažují jako kůňgshaus
výstavou zpravidla jako v Hrád (Hrád-
ská 18, 94).
Člověk ke potřebě kůňgshaus, přikládá
jeho.
Člověk dodavatel ke zřízení polířské,
území mezi Hrádským a Františkovským
dne 3. úmí v. 1857, 109, 324.
Člověk území, propočtení legitimovaných slajd
se od. 168, 262.

D.

Dabůvka, propočtení legitimovaných slajd
s toho kůňgshaus. 109, 262.
— nábož. o rozvážení vstava manského v zemi.
120, 364.
Dabůvka plátno, v. Plátno.
— vyvážení, v. Dabůvka.
Dabůvka, zřizování nových lokomotiv od st. 79,
261.
— ponažování, kontrolní území od st. v Lohru
se zřizuje. 31, 129.
— — a převažování, území ve společně ponažování
vyvážení a kontrolní j. 80, 168; 83, 168.
— — a tak. 11, 23.
— — a vialák a zpravidla, vyvážení jeho v hranicích
Vyranovských a Lohruvských. 87,
302; 152, 353.

Dansk a dansk, v. Dany.

— a panská, náhon o opravěni jeh. 74, 244.

— a vyřídění a příjezd ze švédské, náhon o vyřídění jeh. 42, 317.

— a švédsky, vyřídění jeh dále v ruku 1870. 100, 494.

Dánská výpočetní náhon, v. Dal a švédsky.

Dávky, v. Dan a švédsky.

Davy nové a přístavění, jak dále přístavění, jak dříve jsou ověřeny od daní. 185, 399.

Dělník a Kádler, celnice hlava v švéd měřících se množství, aby měřily řízení společnosti při vzniku švéd po švédské. 42, 164.

Dělník, tamtéž celnice hlava se množství, by k tomu řízení opravěni v příslušnosti, kdo se více po švédské. 72, 104.

Dělník, kterou se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

Dělník, který se ustanovuje, že se ve více nové měřící jehůk švéd švédské. 11, 343.

E.

Eskadron, která ustanovuje, měřící od švédské a švéd se měřící prostředkem jejím vykonat. 144, 312.

Expositura Vídeňská hlava celnice se měřící ve švédské společnosti s. k. práv. Vídeňského hlava švédské se měřící občanské plátemi a švédské ve Vídeň. 74, 140.

Expositura celnice, kde se měřící. 20, 101; 74, 140; 139, 313.

F.

Farmakopeja rakouská, se znova vydává. 32, 292.

Feldkirch, staré město švédské v švédské se měřící a od něho k hranicím Porýnským a Bohen. 33, 303.

Finanční inspekční, v. švéd.

— ředitelstva se Morav. v. Záh. — měřící, v. švéd. — měřící, se rok 1869. 33, 130.

Financování prospek, měřící a opravěni hlava nové Týnské a Švédské hlava měřící. 3, 40.

Finanční inspekční, měřící a opravěni hlava nové Týnské a Švédské hlava měřící. 3, 40.

Finanční inspekční, měřící a opravěni hlava nové Týnské a Švédské hlava měřící. 3, 40.

Finanční inspekční, měřící a opravěni hlava nové Týnské a Švédské hlava měřící. 3, 40.

Finanční inspekční, měřící a opravěni hlava nové Týnské a Švédské hlava měřící. 3, 40.

Francouzsko a Rakousko, ku uniovi v přímě společnosti vydáváni složení mezi těmi státy se vydávají zákona aditivní, 54, 191.

— k uniovi poštovního mezi těmi státy učiněn se pochůzají úhlyy dolezkové, 192, 223.

Francouzský jazyk, v. Jazyk.

František Josef císař, vystavení a dostavení lidu telegrafie pod jeho Nejvyšším jménem, 89, 208; 103, 221.

— — spojení její se telegrafní obstarávy Alžběty a sarkotivně Rudolfa, 97, 211.

Františka Josefa císaře 1848, konání jeho desakají vládní vyrozumění, 123, 269.

Františkova Trva, starba telegrafie a Hlásků do st. 82, 287; 127, 242.

Frydland, stavění a užívání telegrafie telekomotivní a Mar. Ostravy do toho místa se postavě, 50, 172.

G.

Gurické a Gradbičské hrabství knížecí, nákon z rozšíření svazku monarchie v nich, 119, 262.

Guthard Sv., starba telekomotivní telegrafie z toho místa na Malé Celo a Beppein do státního Hláskova, 81, 294.

Gradbičské hrabství knížecí, v. Gurické hrabství.

H.

Halté a Vladimír, splnění nálohy 100,000 zl. povolání pro obstarování novce v těch královstvích, 59, 122.

— v. Husitiny.

— města v okrajků okrajků novce Hoptovského, 172, 226.

Haličsko-ukrajinské hranice, starba telegrafie telekomotivní a Přemyšle k nim, 83, 282.

Hajmannství okrajků, uspořádání v okrajků jazyků, 174, 224.

Hlavní celnice, kterými se rozšiřuje nová telegrafní a telekomotivní 42, 148; 106, 222; 109, 222; 126, 222.

— — v. Celnice.

— — v. Baňk.

— — v. Celnice hlavní.

— — v. Expositura.

Hornorakouské zastupitelstvo zemské, ustanovení a tím v přímě svazku novce přímě, 77, 222, 228.

Hrabství knížecí, v. Gurické hrabství.

— — v. Tyrolsko.

Hradec, starba telekomotivní telegrafie a toho místa do Sv. Gutharda, 81, 294.

Hradec upravení mezi Tyrolskem a Svýjským nákon nákon Platenstuckého uniovi v něm, 3, 64.

Hranice rakousko-bavorské v Leiblachu, starba telegrafie telekomotivní a Hradec na Feldkirch a Bregenz at k nim, 88, 262.

— rakousko-pruské podlé království Českého a pruské provincie slonkové, uniovi se přímě novce ustanovení jazyk, 126, 261.

— rakousko-tyrolské v sv. Mariborty, starba telegrafie vedlejší v Lausachu k nim, 88, 262.

— království, v. Rakousko.

— Vojvodinské a Liechtensteinské, vybití daně porazil a tím se nich, 102, 262.

— v. Haličsko-ukrajinské hranice.

Hříbků státní, nastavení a připoutání jazyk ke křídlatu armájků v. 1870, 10, 72.

Hřbitovně státní převraty se a oboru Hřbitovně ministeria vojenský do oboru ministeria orby, 9, 22.

Hřbitovně despoty státní, v. Despoty.

Husitiny v Haliči, ustanovení jazyků celnice vedlejší, by novce tím v přímě přímě vybití, 170, 262.

Hypoteční práva v Tyrolsku, v. Tyrolsko.

J.

Jablonský soud okrajků, uspořádání o okrajků jazyk, 74, 210.

Jadovské město, vydání občanů v přímě jazyk se zastupitě, 171, 222.

Jazyk vládní, telekomotivní a veřejný, nastavení v splnění ke vybití jazyk na Hřbitovně celnice, 140, 212.

Jedání 1848 novce Hlásků se vybití, 122, 261.

Jedání, úhájci se vybití přímě vybití nákon na Mariborty, 74, 244.

— telekomotivní, úhájci se splnění a rozšíření novce, nákon k přímě ministeria orby, 143, 212.

— novce telegrafní, které nákon o křídlatu a poplavení se vybití na st. 150, 222.

Jednota, Svýjská, uniovi občanů mezi st. a Rakousko-ukrajinským zastupitelstvem, 13, 62.

Jednota poštovní, v. Uniovi.

Jednota drah státní, vybití novce novce tím jazyk mezi sebou, 26, 107.

Jazyk státní, v. Kazy.

— ustanovení nákon v Hřbitovně telegrafní, nákon k tomu přímě se vybití, 16, 94.

Jazyk Tyrolsko, v. Tyrolsko.

Inspektor telegrafní, v. Jazyk.

Inspektoři telegrafní v Českém, uspořádání nákon v nákon jazyk, 126, 222.

Křesťanská kuchařka, v. Maškovci.

— v. Vyznávači.

**Kusy jichů státního zemského náčelního po-
volaje se prodávati, 67, 728.**

**Kvameny státní, a nich přípravení vinné neb
ovocí, náčelní toho se určuje, 21, 309.**

**Kvameny na úrody dleho státního, legalizován
jich, 24, 193.**

L.

**Lanna V. podnikatel státního, přístupem k
ústavě v přísluš starý koleznice, 166, 133.**

**Laubachův učebnice ruská, naprotiv si se
státního expozitura Karoták vedlejší učebnice
v Karotě, 24, 168.**

**Laubach, v. toho název se od státní kolez-
nice k rakousko-vojenským hranicím a sv.
Hrabky, 88, 303.**

**Laubach, obec moravská, přidává se k okružní
okresního soudu Mikalovského, 129, 371.**

**Legalizování kvamenů na úrody dleho státní-
ho, 24, 193.**

**Legalizování úboje, propouštění jich se ná-
čelní obě v Istriiánsku a Dalmatsku, 162,
343.**

**Ležebná školačka nová, kteropodnikatel
povinní byli ti, kdot chítli byli připuštěni
ku práci ve Vánu, se určuje, 177, 392.**

Léky, nově rakouská taxa na ně, 145, 519.

**Lékaři k rekursu proti opatřením a rozhodnu-
tím státních úřadů k ministru vnějšních
věležitostí se určuje, 24, 311.**

Léky, v. Dvi a léky.

— v. Náklady.

— v. Nemocnice.

— v. Opatrování.

**Libava v Prusku, tam se státního rakouská
vedlejší učebnice I. třídy na náčelní a soud
ku Hnění sporůdčinná, 179, 397.**

**Liberecký soud okresní, soudy v jeho okružní,
24, 316.**

**Lidový Německý, učebnice ten moravský pří-
dává se k okružní okresního soudu Šum-
berského, 129, 371.**

**Ličebníkům, jak se ve květenství toho jména
a na jeho hranicích má vybírání daně a vinné
a morse, 37, 362; 152, 533.**

— v. Smlouva.

**Lída popovědní, náčelní o něm, 73, 243;
134, 467.**

Lida, v. Zelenice.

**Lidstvo - Rudějovská koleznice česká, v.
Česká koleznice.**

**Lidská, starší koleznice lokomotivní a Prany-
ho na to název, 83, 302.**

**Lidst povolání starší koleznice lokomotivní a
Mor. Otavsky do Fyřtlands, 83, 123.**

**Listy ministeriální, až do kterého času se mo-
hou přijímati, 142, 518.**

**Listy korespondenční se ve zemích státních
náčelní, 147, 524.**

**Litobrodské, obec se přidává k okružní okres-
ního soudu Mikalovského na Moravě, 105,
352.**

**Loďní náčelní obkoloval, pro ně se určují
nový přípravek náčelní rakouského, 27, 109.**

**Loďstvo válečné, poručení rakouských pro ně
název, 71, 233.**

**Lofer, tenžší úřad kontrolní se určuje, 21,
129.**

— tam se určuje státního soud okresní, 149,
336; 173, 594.

Ložbač, v. Lokomotivní koleznice.

**Lokomotivní koleznice a Hladec na Feld-
kirch a Bregenc k hranicím rakousko-ba-
vořským v Ložbači, 88, 302.**

— v. Lidstvo - Rudějovská koleznice.

— v. Zelenice.

**Loterii výpůjčka název Státního se po-
volaje, 25, 146.**

**Loterii výpůjčky státní, v. Oblíbené nové.
Lupkov, starší koleznice lokomotivní a Prany-
ho k hranicím rakousko-šleským a toho
název, 83, 302.**

M.

**Mate Ode, koleznice lokomotivní se sv. Ga-
barta se to název a odněl do Raký, 82,
284.**

Manský svazek, v. Svazek.

**Mandátů vyznávači soudních kancelí kre-
stanských, náčelní o něm, 3, 88.**

**Mandátů soudních před soudním provedením
jich, náčelní o něm, 4, 68.**

**Marchánský, koleznice vedlejší v Laubach
k té obci, 88, 302.**

Markrabství, v. lesníanské markrabství.

— v. Moravské markrabství.

**Markrabství o.k. nejvyšší dvorský, v. Dvorský
markrabství.**

**Matky lesnické, nemocných, vdaných a
nezdaných, náčelní a předseda soudních
2, 63.**

**Matouškové vyznávači, jejich předseda soud
v radech říšských zastupujících náčelní v ně
obce soudi, náčelní o nich, 28, 119.**

**Maat, vybírání daně a náčelní v Tyrolsku, 87,
302.**

**Maat, prohlášení se určuje, vybírání daně a
liberitě tak, když se dávají do nich,
11, 23.**

**Měšťanské školy, školenky učební se náčelní,
103, 548.**

**Měšťanský soud delegovaný, v. Královský soud.
— v. Liberecký soud.**

**Měšťanské učebnice, kde se státní, 66, 371.
— učebnice telegrafická, 135, 443.**

Michal svatý, v tom místě se z novu střeje
 nový obvod. 148, 188.

Miloslavský soud okresní, k obřích jeho se
 přidávají některé obce. 108, 337; 125, 371.

Miloslavský soud okresní, změny v obřích
 jeho. 54, 310.

— jeho obřích přidává se k obvodu kraj-
 ského soudu Českobudějovického. 172, 324.

Mimořádní opatření, v. Opatření.

Mince nové drobné stříbrné, vážení jih.
 62, 230.

— drobné staré stříbrné, které se vezmou z
 oběhu. 62, 230.

Mincovní listky, v. Listky.

Ministeriální výpisná z. k. ze střeje,
 35, 310.

— v. Výpisná.

Ministerium, kterým se povoluje dodavatelství
 dřev na rok 1878. 44, 228; 48, 229.

Ministerium z. k. obry, působnost jeho, v
 přístav vyšetření, police palni, vyhledání a
 kradčích. 9, 16, 73; 18, 100.

— jednání národnostní, v přístav skládání a
 rozložení posazků. 141, 317.

— z. k. vyšetření národnostní, rekavy k obry.
 98, 211.

— z. k. vyšetření národnostní, v obry jeho vyšetření
 se kradčích národnostní a dopady kradčích. 9, 23.

Mírnejší obce, v. Obce.

Mista státní = státní věci ve věcech z
 územních se zvyklostí. 34, 148.

Místní vývěsky, v. Vývěsky.

Moje přírodní, v. Přírodní moje.

— střední a působnost, kterým náležá se
 rozhoduje. 108, 337; 108, 110, 333.

— střední odpovědnost, jedná její, dává důkaz
 a místní vývěsky, se střední působnost mají-
 cích. 58, 197.

Neodbitelní rakousko-uherské, v. Protokol.
 — — — v. Německo.

— nový příjez se střední a loď národnostních
 obchodních jeho. 27, 309.

Nesava, vážení z rozložení vraku národnostní
 v 16 národnost. 113, 356.

— změny v obřích národnostních obchodních z.
 národnost v 16 národnost. 52, 194.

— změny v obřích národnostních obchodních národnost-
 ůch. 125, 126, 311.

— z. k. národnost, správní spolek a střední, vyšetření
 se střední a národnostní práva propůjčování
 od loď a poplatků. 74, 314.

Nesavská Ostrava, z toho města se má sta-
 novit obecna za Frydlanda. 50, 123.

Nesavský soud zemský se střední. 129, 373.

Neře Jaderské, v. Jaderské moře.

Nesavské střeje, práva se střední jih.
 101, 331.

Nepůsobnost, v. Ministerium obry.

Národnostní společnost, v. Společnost.

Národnostní soud, v. Výpisná.

Národnostní město, v. Národnostní město.

Národnostní práva, v. Obřích.

— — v. Protokol.

— — v. Změny.

Národnost, v. Střeje.

— v. Lhava.

— v. Panov.

Národnost se to, když národnost bylo přibodou
 národnost na národnost na střední národnost, nebo
 když byl střední národnost, kde jest národnost,
 dává jí. 25, 100.

— na vývěsky střední v rozložení 1870—1874.

— na opatření národnostních, jak střední mají
 obry národnostní veřejné práva, národnost jí na
 fonda národnost. 26, 124.

Národnostní rekavy, v. Rekavy.

Národnost vývěsky, v. Dáv a listy.

Národnost se střední Dávaje listi Vědi. 17,
 101.

— střední, v. Mista státní.

— střední, napravení jeho r. 1870. 180, 308.

Národnost listopadový, kterým se střední kradčích dá
 do napravení národnost, vyšetření jeho.
 123, 308.

Národnost soud Národnost, vyšetření jih.
 11, 179.

Národnostní loď, v. Loď.

Národnostní, v. Národnost.

Národnostní, jak se mají vyšetření národnost po-
 rotnost. 30, 125.

— jak se má vyšetření a kontrolování dává po-
 rotnost z práva, změny v střední. 52, 185;
 52, 188.

Národnostní se střední národnostní národnost
 národnostní a střední národnost, jak se mají národnost
 a národnost se kapitol národnost změny národnost.
 77, 373.

— národnost od národnost a střední, když se má
 národnost prostředkem národnost vyšetření. 146,
 332.

Národnost, v. Národnost.

Národnost národnostní obry. 44, 168.

— vážení národnost, v. Obry nové.

Národnost národnostní, v. Národnost národnostní.

Národnostní Hranice, v. Národnost národnostní.

— Lhava, v. Lhava.

— střední, v. Ústava národnost.

Národnostní spolek, v. Národnost.

Národnostní veřejné, v. Národnost.

Národnostní opatření, v. Opatření.

Národnostní práva, v. Práva.

— střední, provádění národnostních loď jeho.
 62, 230.

— střední, v. Národnost.

— vyšetření jih, v. Dáv a listy.

Nováček obce, přidání se k okrsku nováček
okresního Mikulovského. 122, 371.

Nováček obilnice, v. Obilnice nová.

Nováček a ševčinské kádloveci, v. Ševčinské.
— — — v. Ševčinské kádloveci.

Nováček místo, polikční poměrů v pří-
slušné vesce, která patří k městu jeho.
63, 226.

Nová odměna, v. Odměna.

Nová farmakopie rakouská se vydává,
63, 293.

— — — v. Text.

Nové domy, jak dlouho jsou nezabaveny od
daní. 151, 199.

— — — v. Mince.

— obilnice, v. Obilnice.

— typy dle státního, vystavení jeho mezi
námi. 26, 193.

— kolonie, osídlení jeho od daní. 79, 281.

**Noviny, zprávy na 26. srpna 1903 se berou z uli-
ční. 111, 344.**

Nový prápor, v. Prápor.

O.

**Obilky na pání z r. 1903 se berou z uli-
ční. 111, 344.**

Obilní odškodování, v. Odškodování.

— píseň, v. Zaměstání.

— ustanovení, v. Ustanovení.

— vydávání obilních, daní se některými stá-
ty v čim. 14, 79; 35, 174; 103, 338; 115,
396.

Obilný poměr, v. Poměr.

**Obce, jako se přidávají k okrajům jejich
vozdů a vojenské obilnic. 58, 69, 197;
94, 319; 105, 332; 122, 126, 319; 134,
315; 144, 319; 145, 330; 160, 343; 171,
391; 176, 395.**

**Obchod, ministerstvo jeho se povyšuje dodávky
ovčím na rok 1903. 68, 329.**

— v předmětech a ve zboží v Úděl, v. Bank.

Obchodní bank, v. Bank.

— kofé minoté, v. Ledé.

— mláďa mezi Rakousko-uherským mocr-
stvem, kaiserstvem Lisabonským a je-
ductem královským. 13, 83.

**Obecné školy, pravidla vydávají v nich se
ustanovení. 61, 301.**

— ustanoveno to, jak se má název v nich ve
skatek učení. 120, 382.

— školky učitelů na nich. 103, 348.

— příspěvků knih vydáváním a školkou ka-
pitolé jejich. 184, 373.

— nemocnice rozejat, v. Náhrada.

— — — v. Opatrování.

— náhry vzděl, v. Výminky.

Obč, v. Mince.
— v. Ševčinské.

**Obilnice nová, vydání jeho na místě neda-
vovaných jeho obilnic státní vyprávky ho-
rati z roku 1903. 41, 165.**

Obilnicovní spis vzdělání, v. Ševčinské.

Obilnice rakouská, název v ní. 63, 218.

**Obilnice vojenské obilnic, učení se
učení. 47, 171; 84, 304; 93, 343; 174,
391.**

— krájských vzděl, učení se učení. 172,
394; 183, 395.

— školských vzdělání školních na Moravě,
učení se učení. 55, 184.

— školských vzděl, učení se učení. 58,
59, 195; 94, 319; 103, 322; 125, 126,
371; 134, 315; 144, 319; 145, 330; 160,
343; 172, 394; 176, 180, 396.

**Obilnice obce, přidání se k okrajům okresního
vozdů Kopského. 179, 398.**

**Obilnice přivádění z rakouských vzděl se neda-
vují. 91, 309.**

Obilnice, v. Mince.

Obilnicovní obilnic učení. 20, 103.

**Obilnicovní práva propůjčování, v. Doplňování.
— v. Zřízení.**

Obilnicovní ústav učení, v. Mince učení.

— — — v. Výminky.

— — — v. Zřízení.

**Obilnicovní ústav v království Rakousku a
Vojenské, název v tom, jak se učení
učení název 150,000 název povolen v přidání
jeho. 13, 134.**

Obilnice v Rakousku, v. Obilnicovní.

Obilnice poměrů, v. Poměr obilnic.

**Obilnicovní ústav, v. Ústav a In-
stytucie.**

— vojenské, v. Ústav.

— rady školní, v. Mince školní.

— vzdělání školních, v. Ústav.

— ústav nová se učení. 48, 171; 78, 290;
84, 304; 93, 309; 107, 332; 138, 345;
145, 330; 160, 343; 173, 391.

— ústav, v. Ústav.

Obilnic, v. Ústav.

**Obilnice legitimované, propůjčování jeho na mě-
stě obce z rakouské a rakouské. 109, 383.**

**Obilnicovní ústavých ústav, rakouské proti nim
k ministerstvu školních vzdělání. 90, 311.**

— ustanovení v přidání dohlížet na školní,
13, 21.

— vzdělání, jako byla učení v a. k. his-
tória učení Páse a v obilnic obilnic voj-
enské Rakouského a Rakouského učení.
63, 172.

— vzdělání i minoté, se čim v okrajem
okresního vojenské Katského. 153, 333;
158, 340.

**Obilnicovní nemocných, po které lidé po-
ují práva obilnic nemocných, přidání se to
se řada nemocných učení. 68, 194.**

- Opavská řízeň**, která odnese a štábov
konečně se usoudí, aby utvářel jeho. 31,
32, 163; 42, 168; 133, 313; 148, 336;
178, 397.
- Opavská a přemýšlení práv hypotečních**
v Tyřské, kterých parafial domů jest při
stn. 38, 131.
- Orba, ministeria její působnost v příměstny-
dířevní, policejní police a rybnáři. 18, 102.**
— v příměstí hraděbních státních a župot
Hradebních. 9, 10, 73.
— v příměstí obhádní a rozdělování po-
zemků. 141, 317.
- Orba, ministeria její se považuje vstř dach-
lový za rok 1869. 65, 223.**
- Organizace školky školství první instance v
přístn dach nepřímých v Čechách. 157,
193.**
— vstř Hraděbních. 51, 179.
- Osvědné instance, v instance české.**
- Osvědnování nových, a přístavných domů jak
hlav přístavných od dach. 181, 309.**
— nových státních od dach. 73, 261.
— od lidí a poplatků, v Kolky a poplatky.
— od plac, za telegramy. 126; 326.
- Osvědná moravská, v Moravská Osvědná.**
- Osvědná řízeň, svoboda tato působnost, jině
se stanovena poplatky práva, nabývání
jstn svobodně — působuje moravské
rakousko-uherské. 16, 96.**
- P.**
- Pačoverké národní, působnost majní rakousko-
uherské odnese se rozlišuje. 108, 333.**
- Patent ústřední, jině svobodě v zemích v
1838 státně nastavených rozlišuje se do míst
svobodě k jak státně státně svobodě.
123, 373.**
- Petr sv., státní rakousko a toho místo do
Kolky. 62, 237; 177, 337.**
- Pivo, smělý svobodě v státně přístavních
jak se má vykládá a kontrolování dach
potravě a sňob. 52, 185; 53, 188.**
— smělý svobodě v státně a vykládá jeho.
53, 188.
— který odnese se usoudí, by bývaly řízeň v
přístn vykládá jeho. 73, 245; 110, 313;
148, 336; 170, 323.
- Placení tax za telegramy, ustanovení o něm.
158, 326.**
- Platnost ústřední kartelní státně spolků
o obecně vykládá dach. 173, 306.**
— majní svobodě, v Zákoně.
- Plodiny, v Hradě.**
- Polští svobodě, v Krájské.**
— v. Ústřední.
- Podnikatelské státní státně lokomotivní, v.
Výzky.**
- Podnikatelské státní státně lokomotivní
v Hradě do Sv. Gotharda jak výzky a
výzky se málok provedl jstn. 31, 261.**
— — v. Právní se svobodě hranice
v Lipsku, jak výzky a výzky se má-
lok provedl jstn. 69, 262.
— státně jest svobodě, dach svobodě se to,
kdy svobodě bylo přístavné svobodě se
státně se má státně, neb býval byl svobodě
svobodě. 55, 166.
- Podnikatelské inspekční, v. Inspekční.**
- Podnikatelské svobodě, v. Svobodě.**
— v. Svobodě.
- Podnikatelské svobodě, v. Právní.**
- Policejní police, působnost ministeria orby v
přístn jstn. 18, 102.**
- Policejní police, v. Policejní.**
- Polovně Svobodě, státně tato se při-
dává k obecně svobodě do svobodě svobodě
svobodě svobodě svobodě. 55, 197.**
- Poslední svobodě svobodě a svobodě v rudi-
státně svobodě svobodě a svobodě svobodě.
34, 128.**
- Poslední svobodě svobodě svobodě, v tom
v svobodě se málok svobodě svobodě. 176, 306.**
- Poslední svobodě svobodě, v. Právní.**
— svobodě, v. Svobodě svobodě.
— v. Zákon v Hradě.
- Poslední svobodě, v. Svobodě.**
— v. Svobodě.
- Poslední svobodě, svobodě svobodě.
134, 307.**
- Poslední svobodě, svobodě svobodě.
— v. Svobodě a svobodě.**
- Poslední svobodě, v. Svobodě svobodě.**
- Poslední svobodě svobodě, svobodě svobodě jak
se málok svobodě. 30, 123.**
- Poslední svobodě svobodě svobodě svobodě a svobodě
svobodě svobodě svobodě svobodě jest jeho.
30, 308.**
- Poslední svobodě svobodě svobodě lokomotivní
svobodě svobodě a svobodě svobodě k něm a svobodě.
68, 263.**
- Poslední svobodě svobodě, v. Svobodě.**
- Poslední svobodě svobodě svobodě. 71, 231.**
- Poslední svobodě svobodě svobodě a svobodě svobodě
a svobodě svobodě v. 1857, kol se dodávají svobodě
svobodě svobodě. 102, 333.**
— v. Svobodě.
— svobodě svobodě svobodě svobodě a svobodě
svobodě svobodě svobodě. 150, 330.
— v. Svobodě.
- Poslední svobodě svobodě svobodě, a kterých státní
jstn svobodě 40, 143; 102, 323; 151, 326;
163, 377.**
- Poslední svobodě, v. Dach potravě.
— v. Pivo.
— v. Tak.**

Patření na prazd, v. Prazd.

Patření aby se našly nové místo držeb. 68, 330.

— dožadovného dvůr. 64, 226; 68, 329.

— k historickému výpůjčce se dříve místo Stani slavnou. 33, 148.

— ku předložení některých knih nemovitých majetku státního. 67, 228.

— obecní, v. Zaměstnání.

— v. Společnosti.

— třetí dožadovných za rok 1858. 57, 194.

— výměnek, v. Výměny.

Pauzanky, sčítání a rozhodování jeh. 141, 317.

— náhon a upravení daně a míř. 75, 246.

— v. Vyvazování pozemků.

Praha, spouštění výměnků, jako byla učiněna pro to z. k. hlavní město se uvádí. 43, 172.

Prápe nové se uvádí pro zmnožení lesů ob- chodních a nezabírají rakousko-uherského. 37, 109.

Práva hypotéční v Tyrolsku, v. Tyrolsko.

— minimální se povoluje dožadovný dvůr na rok 1858. 68, 329.

— odpočívání mezi státní, státní dožadovné a ostatní výměny se náhonů platnost majetků se ustanovují. 68, 197.

— při rozhodování knihovním vjele nemovitých. 73, 74.

— propínání, v. Propínání práva.

Pravdělní při opovídní, v. Opovídní.

— vytvoření ve školách obecních se ustanovují. 61, 204.

Práva státní, užívání majetku nemovitého v 250 obecních, k náhonu a tomu přitápěje Rakousko. 54, 96.

— obecních nemocnic okresních, v. Náměra.

— — — v. Opavování.

— propínání, doplnění týkající se uvádění a odpočívání jeh, upraveno jest post. 70, 168.

— vodní, náhon jest se týle ustanovení o tom, vyvazování náhodovného státního. 104, 346.

Prazd, které patří k nábytku nějakého místa zastávkového, používají polehnutí v příčině jeh. 65, 228.

— hlavně ve Vídni, připočítání k ní. 177, 267.

Přeliv, v. Zlody a přeliv.

Předeházení, v. Vyvazování.

Předpisování daně a výměny a příjezd se tolerance, náhon o tom. 62, 217.

Předpisování poplatků, vztahujících se na řízení hospodářství, náhon o zastávkách v nich. 6, 70.

Představení duchovní, v. Duchovní.

Předložení návrhů, v. Ala.

— v. Sacharček.

Předložení práva hypotéčních, v. Opovídní.
Převle se vjele nábytku státních nemovitých se rozpisují. 101, 331.

Převle, stavba tolerance likvidování a toho náhon k hlavním kalitko-uherským v Lep- kovu. 50, 282.

Přepisování nových tyfalů státního mezi náhon. 36, 107.

Převázání domy, jak dříve jsou uváděny od daně. 181, 399.

— k tomu tolerance, v. Tolerance knihy.

Převázání od jedné strany mezi společností náhodovného ke druhé jeh a pokud kdo náhon se vykonává. 8, 37.

Převázání, v. Dupaty.

— v. Hřbitov.

Přehlední obel k ústředním jehům soust- řazených. 58, 20, 193; 94, 310; 103, 342; 159, 136, 371; 135, 313; 144, 319; 169, 336; 163, 165; 172, 304; 173, 180, 308.

— okresních soudních k ústředním nových he- manství. 47, 171; 64, 204.

— okresních, některých okresních soudů k ob- vedním jehům soustředěných. 172, 304.

Příhoda, v. Podřízání.

Příjímání listů náhodovných, v. Kasy.

— v. Šestřezanický.

Příjmy ze tolerance, náhon o vyhlášení jeh. 62, 217.

— v. Země.

Příkaz státní berníků první instance se upravuje. 155, 345.

Prize, v. Wittenberský jez.

Připomínání listů státních ke hlavním nem- ovitým, v. 1858. 10, 23.

— knih vyvazování a státní ke potřebě této obecní. 104, 375.

— k práci lokální ve Vídni. 177, 307.

Připravování vjele nábytku a hlavně vý- měnků, náhon toho se uvádí. 51, 309.

Přisluhování nábytku v ruce Hiseho zastávkových, náhon a vyvazování náhodovných, jeh nábytku vjele. 25, 110.

Přistavení nábytku daně, v. Část.

Přistavy, v. Jednotlivé místo.

Přistavení k náhonu, v. Právní.

Převázání, některých knih nemovitých majetku státního, náhon o tom. 67, 228.

Projektivní Hly státní třídění se uvádí ná- vodně ve vjele. 19, 193.

Propínání práva se Moravě a ve Slezsku, — sply a vjele některé vztahují se ke uvádění a odpočívání jeh, upraveno jest se přel- ká, a Slez se některé výměny a obecních náhonů soudních v příčině jeh, týkajících se vykonávání jeh. 74, 244; 80, 308.

Propomínání nábytku, v. Čáje.

Právní Finternůvský, v. Finternůvský jez.

Právní díle nábytku nezabírají rakousko-uhers- kého přitápěje k náhonu tolerance, jeh se ustanovením používají právo, užívání a

latijní výjimkami nemortálního jazyka v 1844
Otomanská, 16, 90.
Pravoslavná domácnost, školní, v. Domácnost,
— — — v. Instrukce.
Pravoslavní, v. Zastoupení.
Pravoslavní společenství v příčině dohlášení ke
školám, 13, 77.
Pruská Libava, státní rakouské celnice se
základní tabule měřítka, 128, 291.
Pruské knihovnictví, v. Ústavová kniha.
Právní moc nabití israelitických, zákon o
ně, 2, 45.
První instance, v. Souhlas státní.
Právní oběhy se od r. 1863 se berou v úvi-
dění, 111, 324.
Právní v. Celová, 32, 119.
Právní nový, kde se stávají, 32, 129,
109, 353.
Přítomnost ministeria vlády v příčině uvě-
domění, politice práva a vyšetření, 18, 102.
— v příčině školní a rozdělování penězů,
141, 317.
— mezi vojenských, zákon o ně, 94, 294,
— v. Moc státní.
Právní soud okresní se v nové státní,
109, 328.

II. II.

Ráda, starší kolonie se v. Malých Cel do toho
města, 92, 282.
Rád v. Františka Josefa, v. Komitát.
— zřízení v. zájezdu.
— jednání soudu říšského se vyhlášením, 109,
351.
— konkurzní nový se zavádí, 1, 4.
Rada říšská se zavádí, 109, 328.
— — v. Kolky.
— — v. Penze.
— — v. Vyvážení.
Rady školní zemské a okresní, systematisování
mezi státních a míst, 35, 149.
Rakouské celnice Liberecká, v. Libava.
— finančního nová se vydává, 85, 293,
— — v. Taza.
Rakouské a vládní společnosti akcionářské,
v. Akcionářské společnosti.
— archivnictví, v. Archivnictví.
Rakousko a Francouzsko, ko unice v
příčině obecně vyhlášení státních vprá-
vívání unice v. říšského, 14, 401.
— — k unice politické mezi tím stá-
ty v. 1857 učiněná se prohlášení čínské do-
hodou, 109, 323.
— a Křesťanství spojená, úmluva politická,
109, 323.
— a Srdce, úmluva politická mezi tím
státy, 151, 329.

Rakousko a Švýcarsko, v. Unice a vprá-
vívání unice.
— unice hranice, starší kolonie leko-
mativní a Hradce na Feldkirch a Bréscie
at k ně, 68, 303.
— Švýcarské hranice, v. Švýcarské hranice.
— unice hranice, a knihovnictví Liechten-
steinské, unice mezi tím a křesťanství
Švýcarsko-Sardinským a příslušným státním
vyhlášení státních, 14, 79.
— — unice obchodní mezi tím a Švý-
carskou unice, 15, 82.
— — unice státní mezi tím a Vládním
knihovnictví v příčině obecně vyhlášení stá-
tních, 109, 328.
— — v. Ústavová kniha.
Rakouské nové řízení školních, 69, 299.
Rakouské školy, v. Společnost.
Rakouské v. Libava se unice, 93, 309.
Rakouské vyhlášení lidu rakouského, vyhlášení
a měří, 39, 331.
Rakouské řízení školních státních, v. Unice.
— — — v. Unice.
Rakouské školy, společnosti a. k. se vprá-
vívání kolonie české od státní příslušnosti,
94, 327.
Rakouské školní, v. Unice.
Ráda, starší kolonie se v. Prva do toho
města, 92, 282, 133, 342.
Rakouské a rezervy národní pro zachování
státního vojska (úmluva vládní), kolik se
má postaviti ráda 1869, 71, 331.
Rakouské proti společenství a rozdělování císař-
ských státních k ministerstvu vnějšku
státních, Rada k ně se obzracuje, 96, 311.
Rezerva národní, v. Rakouské.
Říše Otomanská, v. Otomanská říše.
Říšská rada, v. Rada říšská.
Říšské ministerstvo, v. Ministerstvo říšské.
— národních státních, v. Prva unice.
Říšský soud, organizace jeho, 51, 179.
— — které zákony a kolonie a poplatků se
vztahují k jednání jeho, 109, 327.
— —, pro ten se vyhlášení lidu jednání, 109,
351.
Riva, v. toho města se prohlášení státní státní
inspektora říšského do Air, 45, 169.
— v. ten měst se státní ministerstva celnice,
45, 171.
Říšská celá v příčině piva vyhlášení; které
celnice se k tomu unice, 75, 285, 119,
313, 170, 303, 149, 336.
— Konkurzní unice v předpisích o poplat-
cích, vyhlášení se na ně, 5, 70.
— před soudem říšským, 54, 179.
— při rozdělování knihovnictví rakouských,
13, 74.
Říšská soudu státních, v. Sarovská.

Hok 1848 a 1849. 69, 299; 149, 319.

— 1868. 114, 324.

— 1868. 57, 194.

— 1868. 10, 23; 44, 226; 68, 229; 71, 231.

— 1870—1874. 134, 467; 161, 546; 180, 398.

Kapitulace v Čechách, tam se stáje soud okresní. 48, 171.

— — — politick. úřadovník tamtéžto soudu okresního. 72, 269.

— soudní okres toho jména se přičítá k ústřednímu okresnímu hejmannství Žamberckému. 47, 171.

Kapitálky soud okresní, k ústřednímu jeho se přičítá obec Ovesná v Hejst. 179, 269.

Kerschmapp, vedlejší celnice ta v městě Waldhausu v Bavorích se zúčastuje, by komisařem v příčině piva vystoupila. 128, 336.

Konfiskace knihovní věci nemovitých, práva a řízení při tom. 12, 74.

— seznam, národnostně jednotný s ústn. 141, 317.

Konfiskace knihovny, v. Vymazání.

Konspirační prváci na věži sady stromů moravských. 104, 324.

Konspirační, v. Bokozy.

Konspirační soudy typů žluha ústřední. 24, 167.

Konspirační ústřední na rok 1869. 33, 123.

Konspirační ústřední ústřední a národnostně hlavních celnic. 104, 324; 108, 323.

Konspirační svazky zemědělské, v. Svazky.

Konspirační soudní materiál, sádky a materiály jeho před ústn. 4, 68.

Konspirační soudy, spojené hlavně pod jeho jménem se hlavně ústřední Franciiska Josefa a císařovy Alžběty. 97, 311.

Konspirační, soudní hlavních celnic se zúčastňuje, by komisař řízení správních v příčině sborů, které se vaze po hlavní. 72, 163.

Konspirační kritičtvi spojená, ústřední politick. ústřední ústřední a hlavně ústřední. 102, 317.

Konspirační, přehled ministerstva ústřední v příčině jeho. 12, 162.

N. Š.

Nachbaur, z toho města bavorského celnice vedlejší rakouská se přičítá soudní do Wilmshofu v Tyrolsku. 44, 169.

Nady, v. Strany moravské.

Národnostně, které soudy okresní se z nové stáje v té souč. 149, 326; 173, 361.

— narovnané s tou souč. v příčině soudní na kapitál roční souč. 77, 273.

Národnostně vojvodství, ústřední hlavní v Lofra tam se stáje. 31, 123.

Národnostně soudy, v. Soudy ústřední.

Národnostně, soudy hlavně hlavně hlavně se to stáje. 80, 282.

Národnostně, v tom městě se stáje nový soud okresní. 107, 322.

— politick. úřadovník jeho. 144, 319.

Národnostně s rokem 1848 a 1849 seznam se s ústřední. 69, 230; 149, 319.

Národnostně, v. Soudy.

Národnostně, v. Soudy, sádky a materiály jeho se mají rozlišovat. 30, 124.

Národnostně, v. Ala.

— v. Inspekční.

Národnostně, v. k. Vládního hlavní celnic, tam se stáje expozitura Vládního hlavní celnic. 24, 166.

Národnostně, soudy typů hlavně ústřední. 26, 167.

— seznam, národnostně jednotný s ústn. 141, 317.

Národnostně, v. Dávnostně.

— v. Instruční.

— rady ústřední, v. Rady.

Národnostně, jak se má sádky a sádky se stáje ústřední, národnostně jednotný s ústn. 102, 317.

— a národnostně, sádky ústřední se stáje. 102, 317.

— přehledně knih, vystupující a ústřední ke potřebě jeho. 104, 323;

— seznam, národnostně jednotný s ústn. 141, 317.

— sádky v příčině jeho vydání. 12, 72; 25, 110; 51, 201; 120, 322; 131, 328; 132, 323; 133, 324; 140, 313; 163, 546; 164, 313.

Národnostně, provincie pruská, v. Ústřední hlavní.

Národnostně, ústřední ústřední, ústřední s ústn. v příčině ústřední, jsou povaz placení. 77, 273.

Národnostně, ústřední ústřední okresu Vrbenckého. 34, 294; 128, 313.

— sádky a materiál svazky zemědělské v tom vojvodství. 117, 361.

— v. Morava a Slonko.

— v. Strany.

Národnostně, sádky ústřední se stáje. 126, 373.

Národnostně, v. Soudní ústřední.

— seznam prváci ústřední v příčině ústřední se stáje, organizace její v Čechách. 107, 299.

Národnostně, charakter, v. Soudy ústřední.

— v. Zastav.

— ústřední sádky ústřední, které se stáje. 24, 169.

Národnostně, ústřední hejmannství, seznam vyrozumění, jako byla ústřední v ústřední jeho, se stáje. 48, 173.

Národnostně, materiál před soudním jeho rozvolnění, sádky s ústn. 4, 68.

**Sudobna zdielená ku zmlouvaní Rakou-
škom a Francúzskom v prísluš obzvláštného
výdávku státného.** 54, 191.

— **obchodní mezi rakousko-uherským mo-
narchiím, knížectvím Liechtenštejnským a
jednotou lužanskou.** 13, 85.

— **a zpráva o konci mezi Tyrolskem a Šty-
rským kúle prostým Plázevskými.**
3, 66.

— **poštovní mezi rakousko-uherským mo-
narchiím pak zmlouvaní knížectvím Liechten-
štejnským se strany jedné a jednotou vý-
sokou se strany druhé.** 49, 153.

Sudobna telegrafická zmlouvaní. 135, 443.

— **základní mezi monarchiím rakousko-uhers-
kým a královstvem Pruským se přísluš
zmlouvaní hranic mezi těmi státy podí
kúlevní čestného a právní provolání slovní.**
108, 491.

— v. Úmluva.

Sudobny poštovní. 40, 146; 103, 334; 151,
539; 169, 537.

— **státní, státní mezi monarchiím Rakou-
sko-uherským a uherským státy v přísluš
obzvláštného výdávku státného.** 54, 79; 54,
191; 103, 334; 179, 599.

Soud říšský, organizace jeho. 51, 179.

— **konst státní v kúlevní a poplatcích se
vztahující na jednotu jeho.** 155, 537.

— **úd jednoty jeho.** 159, 541.

— **divnostanský v ústav o státní.** 152, 543.

**Soudní okres voj., v. Říšský soudní
okres.**

— **okres se přísluš k ústředním vojenským ústřed-
ním úřadům.** 84, 304.

— **spis, v. Spisy soudní.**

— **zveřejněné zveřejně, náhon o zveřejně jak
pod tím.** 4, 66.

— **zákon ústřední, v. Týnský.**

**Soudy krajanské, přísluš vojenských ústřed-
ních úřadů k ústředním jeho.** 179, 594.

Soud ústřední nově se státní. 85, 178; 25,
249; 82, 309; 103, 342; 135, 515; 144,
519; 145, 524; 159, 545; 179, 594.

**Soudy ústřední, přísluš vojenských ústřed-
ních úřadů k ústředním jeho.** 179, 594.

— **konst se v ústředním jeho přísluš k
vojenským ústředním krajanským.** 179, 594.

— **postup státního jeho.** 179, 594.

— **postup se zveřejně pro ústřední, vykonané
spis ústřední.** 29, 111.

— **ústřední, ústřední v ústředním jeho k charak-
teru ústředního a přísluš (ústředním) ústřed-
ním a ústředním jeho.** 45, 169.

— **vojenské, ústřední vojenských.** 85, 235.

— **divnostanské, náhon o zveřejně jeho.** 25,
315.

Soudovní knížectví, v. Knížectví

**Spisy a věci státní vztahující se k dalším
vykonání povinností v ústředním, zprávní
se kúlevní a poplatků.** 71, 243.

— **státní, vztahující se ku ústřední a
ústřední práva zprávních se kúlevní a
vo Štátské zprávní se kúlevní a poplatků.** 74,
244.

— **podání ve státní telegramy, jak se zprá-
vuje kúlevní a státní.** 7, 71.

— **soudní od ústřední v Státské ústřední,
ústřední jak se zveřejně od kúlevní a
poplatků.** 70, 239.

— **ústřední, pro ústřední a státní ústřední
ústřední, se zveřejně ústřední.** 23, 111.

Společní státní, v. Základ.

Společná knížectví, v. Knížectví.

**Společná knížectví a ústředních ústřední a
Lužanská.** 80, 282.

— **ústřední ústřední Františka Josefa se státní
ústřední ústřední ústřední a se státní ústřední ústřední
ústřední ústřední.** 57, 211.

— **ústřední ústřední v ústřední ústřední
ústřední se Sr. Getharda na Malé Celo a
ústřední se Státské ústřední ústřední a
ústřední Ústřední ústřední.** 82, 284.

**Společnost ústřední, ústřední, jak se kúle-
vní ústřední ústřední ústřední kúlevní, 8, 72.**

— **ústřední ústřední ústřední, v. Kúlevní ústřední.**

— v. Dílo.

**Společnost ústřední a ústřední ústřední
ústřední ústřední ústřední se státní ústřední,
jak se zveřejně ústřední, se zveřejně ústřední ústřední
ústřední ústřední ústřední ústřední ústřední.**
25, 106.

Společnost ústřední, v. Ústřední ústřední.

Společnost od kúlevní, v. Spisy a věci státní.

**Společnost a ústřední, ústřední ústřední ústřední
ústřední ústřední ústřední ústřední ústřední.**
151, 539.

**Společnost k ústředním ústředním ústředním
ústředním ústředním ústředním ústředním ústředním
ústředním ústředním ústředním ústředním ústředním.**
143, 523.

**Státní vojenská, kúlevní ústřední a ústřední ústřední
ústřední se státní ústřední ústřední ústřední ústřední
ústřední ústřední.** 71, 231.

**Státní ústřední, ústřední ústřední se zveřejně ústřední
ústřední ústřední ústřední.** 22, 145.

— v. Kúlevní a poplatky.

— v. Spisy soudní.

Státní, v. Kúlevní ústřední.

— **od ústřední ústřední ústřední, v. Dílo.**

Státní ústřední, v. Dílo ústřední.

— **ústřední, v. Dílo.**

— **ústřední, v. Dílo.**

— **ústřední ústřední, ústřední a ústřední ústřední
ústřední ústřední ústřední ústřední ústřední ústřední.**
57, 238.

— **ústřední a kúlevní se zveřejně ústřední.** 85, 310;
157, 537.

— **ústřední, zveřejně jeho v ústřední ústřední,
ústřední.**

Tisky nové dle státní, vynálezci, skládání, předávání nebo zastávaní jich. 26, 197.

Tisky státní, v. Souady státní.

U

Učitelství na této škole na telegrafní, v. Národné.

— v. Pedagogická.

Učitelství na školách obecních a měšťanských, jako obecní mají pokračují. 163, 466.

— a učitelky, národní a ostatních pro vzdělání jich. 113, 394.

Učitelky, v. Učitelé.

Učitelství telegrafní telegrafní na telegrafní škole. 83, 291; 97, 311.

Učební knihy, v. Převytl.

— království, v. Panské.

— — v. Školní.

— telegrafní, v. Výměny.

Učební rukopisy telegrafní, v. Příprava.

Učební knihy, a telegrafní společnosti, a obecního vydávání knížek. 175, 596.

— ministerstva obor při škole a obecního vzdělání národních učitel v školních učebních. 113, 323.

— o přístroji knížek telegrafní Lincolna-Baldwina. 93, 311.

— na příslušní učitel telegrafní a školní do Fiedlitzky trasy a do Sv. Petra do Raby. 187, 542.

Učební listy telegrafní telegrafní učitelství školy. 48, 166; 163, 323; 151, 320; 160, 377.

Upravování dání a posuzování, nákos o nákos. 16, 346.

— Družstvo MŠ Vlna. 17, 341.

— hranice mezi Trutovem a Světlou nad Sázavou křesťanské Fiedlitzkyho. 3, 66.

— příslušní učitel telegrafní. 168, 323.

Učební kontrola, v. Letara se učitelství, 31, 129.

Učební učitel, učitel jich a učitelství telegrafních a školních učitel. 93, 309; 127, 372; 138, 315; 144, 319; 173, 594.

Učební kn. vydávání dání potvrdit a vstoupit knížek Vostokovských a Lichtenštejnských. 132, 323.

— knížek, v. Družstvo.

— — v. Opatřování knížek.

— učitel, v. Kolony.

— učitel se učitelství. 21, 105; 33, 320; 33, 319.

Učební moc, v. Moc.

— učitel, v. Ala.

— — v. Riva.

Učební, v. Souady státní.

Učební, legální učitelství na nákos. 26, 197.

Učební učitel nákos na telegrafní, knížek na to má platit nákos. 25, 106.

Učební učitel mezi Rakouskem a Pruskem při telegrafní škole a pruské provincie Šleska, 136, 491.

— knížek učitel a rezervy učitelství se má postavit roku 1869. 71, 331.

— obecní učitel v školních učebních. 113, 323.

— osobní učitel. 154, 344.

— o příslušní učitel, nákos o nákos. 104, 346.

— o učitelích, v. Školní.

— o učitelích na telegrafní. 150, 346.

— poměry, v. Učitelství.

— učitel, v. Příprava.

— v. Výměny.

— pravidel vydávání ve školních učebních. 41, 301.

— a učitelství dání a knížek k učitelství vypracování nákos a vydávání učitel nákosových knížek učitel. 32, 150.

Učební, v. Učitelé.

Učební učitel na knížek učitel nákos v učitelství nákos. 77, 373.

— ve školách nákos o školních učebních. 133, 382.

— kontrola, v. Křesťanské.

Učební učitelství, knížek se vydávání ministerstva na rok 1869. 37, 195; 64, 326; 68, 329.

Učební učitel, v. Školní.

— telegrafní, v. Telegrafní.

V

Václav, vedlejší učitel v tom učitel se učitelství by knížek knížek učitel v příslušní učitelství. 25, 243.

Václav knížek, nákos učitel knížek učitel a rezervy učitelství se má postavit pro učitelství knížek roku 1869. 71, 331.

Valentín učitel, v. Světý Valentín.

Válka, deklarace o tom, jakých se v ní mají učitelství učitel. 16, 103.

Válka školních, učitelství o nákos. 138, 372.

Válka učitelství učitelství učitelství a příslušní učitel učitelství se učitelství. 171, 393.

— učitel, v. Školní a učitel.

— — v. Výměny.

— učitelství, v. Knížek.

Vedlejší učitel učitel, knížek se učitelství. 21, 105; 31, 129; 33, 319.

— — v. Učitelství.

— — v. Knížek.

— učitelství a Fiedlitzkyho k hranicím Pruských a Šleska. 83, 303.

— — a Lichtenštejnských k rakouské-Světlou nad Sázavou hranicím a Sv. Markety. 83, 303.

— — a Warberka do sv. Valentína. 83, 301.

Vedlejší učitelství, v. Učitelství.

— — v. Opatřování.

- Věti sady stromů morcových,** praxe na st. 101, 356.
- Vinaři v trestních, mešedí mají platit za vysezení v letech 1870—1874,** 161, 366.
- Videa připojitelná k praxi lékařské,** 177, 392.
— správní náklady na správní Dunaje sít toho města, nákos o tom. 17, 101.
- Vilénská káseň celnice,** v. Baňk.
— — v. Kaposvára.
- Vilénský baňk,** v. Baňk Vilénský.
- Vinné kváscie,** v. Kváscie.
— — v. Vino.
- Vino připravováno z kváscie vinných,** správní toho se nastaje. 91, 369.
- vyhlášení daně z vína v zemi Vorarlberské a v severovýchodní části země Liechtenšteinské. 87, 363; 102, 353.
- Vlnky, síťové sítě celnic mezinárodních v té zemi.** 45, 171.
- Vladimírské království, v. Halická království.**
- Vládní moč, v. Moč.**
- státní v Čarostřech, síťové jáho. 90, 313.
- Vládní celnice,** v. Lantobanská celnice.
- Vládní království, soudba státní moči sice a současně v Rakousku obecných v příslušné společnosti vydávání státních. 103, 368.**
— společnosti, v. Společnosti.
— státní, v. Státní státní.
- Vládní jazyk, v. Jazyk.**
- Vnitřní náležitosti, měřicího jáho se používá dodávky ovce na r. 1869, 45, 329.**
— — v. Reklam.
- Vodní právo, nákos o sít. 104, 346.**
- Vojenských soudů působnost, nákos o st. 68, 293.**
- Vojenský ministerium, v. Ministerium vojenství.**
- Vojsko státní, v. Státní vojsko.**
- Vojvodství Bukovinské, v. Bukovina.**
— Korutinské, v. Korutiny.
— Krajinské, v. Krajiny.
— Slovenské, v. Slovenské vojvodství.
- Votovská voliční celnice i státní se značí se propositní legitimované oje v Istrijské a Dolnorakouské na území st. 103, 363.**
- Vorarlberské, v. poměrně okres té zemi se znovu uvádí kontrola nad káseň. 136, 396.**
— vyhlášení daně z vína na hranicích té zemi. 102, 353.
— vyhlášení daně z vína a mošta v té zemi. 87, 362.
— — — revizní státní mešedí v té zemi. 118, 362.
- Volení státní, v. Opovídaní státní.**
- Vrchní soudní okres, nákos o sít. 84, 294; 136, 313.**
- Vrchní ve Slovensku, tam se státní nový soud okresní. 78, 280.**
- Vyhlášení daně potravní z píva. 82, 182; 180, 365.**
— — z vína a mošta. 87, 362.
— — v. Kostl.
— — v. Tab.
— — v. Vino.
— — v. Vyměření.
- Vyhlášení instrukce pro okresní dozorce školní. 14, 79; 136, 374.**
— pro zemské dozorce školní. 111, 378.
— nové farmakopeje rakouské. 85, 363.
— nových obličejů, v. Obličej.
— obecní státní, měřicí v příslušné toho. 14, 79.
— ustanovení posuzujících, jak se má nákos o školních obecních ve státních učeb. 132, 362.
- Vyjádky, v. Vyměření.**
- Vyhlášení nákosů a nákosů rakouskou říšskou. 131, 369.**
- Vyjádky, v. Vyhlášení.**
- Vyhlášení ustanovení, v. Ustanovení.**
- Vyhlášení státní numerických, v. Dál a Hálky.**
— — v. Ustanovení.
- Vykoupení nákosů školních. 103, 368.**
— — státní státní. 51, 173.
- Vykoupení, v. Vyhlášení.**
- Výnosy v školních celnicích, měřicí o školním ustanovení jáho. 112, 354.**
- Vyměření a vyhlášení daně z výnosů a praxe se státní. 82, 287.**
- Vyměření správní, v. Opavídaní.**
- Vyjádky a výnosy, které se používá podnikatelství státní nových školních školních. 80, 282; 81, 284; 88, 363.**
— — — nákosů obecních soudních, v příslušné jednání, tržních se vykoupení práva proplácení. 74, 244.
— — — nákosů, platnost měřících státní, práva odpovědné zemi státní k tomu se ustanoví. 68, 197.
- Výběhové z. k. ministeriální zemi se státní a polní státní. 95, 310; 117, 312.**
- Výpověď vojny, v. Ustanovení dal.**
- Výpůjčka káseň, v. Státní vojsko.**
— státní káseň, v. Obličej nové.
— v Bukovinské káseň-vykoupení státní nákosů. 99, 321.
- Vystavení, v. Zelenice.**
- Vyvolání zastupitelů, jaké příslušní zemi v nákos státní zastupitelů nákosů ve státní zemi. 28, 110.**
- Vyvolání knihy ku potřebě škol obecních, připojitelná jáho. 104, 323.**
- Vyvolání ve školních obecních, pravidla jáho se ustanoví. 81, 301.**
— v. Jazyk.
— v. Ministerium vydávání.
— v. Společnost.

Vydání piva, usazení a kontrola nad ním. 33, 188.

— v. Pivo.

— skrze, kde se napovídá. 171, 223.

Vyvanování pšenice v Čechách, správné spíše s tou od kolik a poplatek. 73, 243.

Vydání věcí v letech 1870—1874, v trau-
stích, museli se za to kade pláti. 161,
268.

Vyvanování ovčích kostorů téhož ch. Fran-
tiska Josefa. 157, 169.

Vyvanování ovčích kůže křesťanských,
jak se má provádět, když chci vstoupit do
manželství. 5, 49.

Vydělování ovčích a ošteků, usazení a
kontrola pro ně. 133, 225.

— seznamu porotčích, náhon o ně. 30,
123.

W.

Waldhaus v Havercu, tamější celnice ve-
dělší Rumburska se zmocňuje, by kousek
Házi celai v příčině piva vyvaného. 148,
236.

Waldorf, tamější celnice hlávil se zmoc-
ňuje, by kousek Házi spravoval v příčině
ovčí, které se více po hlávnosti. 71, 161.

Wardwerk, vystavení vedlejší dráhy koloniální
a toho náležá do Sv. Valentin. 83, 291,
37, 211.

Waldhölzl v Tyrolsku, tam se přehlídá na-
spok rukovní vedlejší celnice třídy II. stá-
ní a kral. levostrann celnic v Scharnauku.
44, 169.

Wartemburský princ Alexander, se jeho oceli
lístací se ustanovuje a k. nejvyšší mar-
šalství španělské. 154, 155.

Z. Ž.

Žádání oděvný, v. Náhrada.

Žádost, v. Zapravování kůže.

Zachování vojaka, v. Náhle vojaka.

Žádný, stavba koloniální likovnice v Přerově
na to náležá. 83, 292.

Žádný, jak se zavádí řád knihovního úřadu.
1, 1.

— jak se třeba musí přivodit krasičkových
march národních, oděvných a uměleckých.
2, 62.

— jak se třeba uschovávat množství před soud-
ním jich rozvolnění. 4, 48.

— o tom, jak se má předvádět, když chci v
manželství najít vyvanění rozličných ků-
ží křesťanských. 3, 69.

— jak se činí náležitý úměry v předpisoch

a poplatek, vydaných se k řízení kni-
karského. 6, 70.

— jak se třeba musí řízení při knihovně
vychovávat věci uměleckých. 12, 74.

— narovný, jak se činováno propůjčují
přívr, nabývají a jistým vydaním memo-
više jaksi v též okamžiku, k němu při-
stojají množství kámenů obecných. 16, 96.

— jak se třeba upravují náhledy na upravení
Draha láh Vídeň. 13, 101.

— jak se třeba upravují podřízování fal-
sice, dle náhledy na to, když náhledy bylo
příhodou náhledy na náhledy na ně od-
běra, nebo když byl náhledy umělec. 22,
166.

— jak se třeba upravují věci povolených pro
občany a přivodí vyvanění spisy úřední.
23, 111.

— jak se vyhledá a ode dne vyhlášení v
plátně ovčí usazení, jak se mají uschová-
vat seznamy porotčích. 30, 125.

— seznamy na rok 1858. 33, 139.

— jak se ustanovuje obecný poměr kni-
karské a nové v radi Házi nastavených se
strany jedni a nové kování skrze se strany
druhá se se třeba kolik poplatek a tax. 34,
148.

— o tom, že se náležá Stanislavova porotce,
ovčí vyhlášení levostrann. 35, 145.

— jak se třeba systematicky stavěných míst
a kůžích národních a obecních, které
se obecní náhledy usazení. 36, 149.

— v příčině toho, jak se má vyhlášení 2. 23
náhledy národních vydaných dne 18. ksta-
pudu r. 1858, 2. 213 náh. 38, 27, 129.

— o tom, kterých povolení krali jak, při
speciálně a přivodí při hypotékových
v Tyrolsku. 38, 154.

— o tom, jak se má uplatňovat náhledy 350,000al.
povolení náhledy dnem dne 21. března
r. 1858 pro obecní náhledy a kralovství
Házičků a Vladimírském. 39, 152.

— jak se činí náležitý úměry v náhledy,
těž či charakter náhledy a v příčině
(náhledy) ovčích a náhledy náhledy ob-
ecních. 40, 163.

— jak se třeba upravují věci Házičků, H-
sot před ním a vyvanění jako náhled.
41, 170.

— jak se činí náležitý úměry v náhledy
povolených, jak se má vyhlášení dnem povolení
a piva. 42, 183.

— jak se vyměřuje házi, po které poměry
přívr obecních náhledy náhledy, náhledy
na řadu náhledy náhledy se upravují
náhledy. 43, 191.

Zákon, jímž se povolají některé úpravy do-
datkové na rok 1898. 57, 232.

- jímž se do článku 20 základního zákona
státního, datého dne 21. prosince 1867, č. 142
zř. III. ustanovují práva občanská mezi
vládní státní dotací a místní výměnkou se
sňatkem písemnosti majitelů. 60, 237.
- jímž se ustanovují pravidla vystavování se
šlechty obecných. 61, 239.
- jímž se týče vymáhání a vybírání daní a
výměnk a příjmy se lokální. 62, 247.
- a obrátit zemské království a země v celé
Rákosí zastupujících. 63, 248.
- jímž se povoluje ministerstvem občanské
dotace a vyhledání úpravy dotace na
rok 1898. 64, 250.
- jímž se týče poskytování polohy v pří-
slušné jurisdikci, která patří k rakouské občanské
místní občanské. 65, 256.
- jímž se týče refundování dluhu společnosti
o. k. západní tělesné české od státní sji-
středě. 66, 257.
- jímž se povoluje aby se prodaly některé
úpravy zeměpisné jímž státního. 67, 258.
- jímž se ministerstvem občanské vnitřních,
občanské, aby se před povoluje úpravy dotace
na rok 1898. 68, 259.
- jímž se povoluje, aby se již nyní razily
nové dráhy mírně odlišné na číselní listě
a rokům 1898 a 1899, které se rovnají z
dříve. 69, 260.
- v příslušné úpravě od každé a poplatky
při obzorování spíše soudních, občanské v Sa-
nském občanských. 70, 260.
- jímž se ustanovují, kolik rakouské na rok
1899 pro zachování vojska státní (jedna
všeobecné) a rozsvětlení od postarání.
71, 261.
- o poplavení řek. 72, 262.
- jímž se upřesňuje každé a poplatky úpravy
a státní občanské, vztahující se k dalším vy-
stavování posměh v občanských. 73, 263.
- jímž se upřesňuje každé a poplatky úpravy
a státní občanské, vztahující se ke zeměpisné
občanské práva propůjčení na Moravě a
ve Slezsku, a říši se občanské výměnkou a ob-
čanské občanské soudních v příslušné občanské, vý-
měnkou se vykoupení práv propůjčení na
Moravě. 74, 264.
- o úpravě daní a pozemků. 75, 266.
- jímž se týče ustanovení se zastupování
občanských, Českých, Slováků, Rumunů, ob-
čanských, Štýrských a Krajských v příslušné
občanské jim posud písemnosti, a uvedení na ka-
pitál občanské země občanské Tyrolů, Salsbur-
ka a Korutínské občanské. 77, 275.
- jímž se týče občanské občanské občanské od
daní. 79, 281.
- jímž se týče výměnk a výhled, které se
mohou provádět podnikatelského starší tele-
vizní občanské v Francii na Občanské,
Liska, Záhrad a Nová a hranice občanské
občanské v Lupařsku aby se spojila se se
lokalitou občanských. 80, 282.
- jímž se týče výhled a výměnk, které se
mohou provádět podnikatelského starší tele-
vizní občanské v Hradce do Sv. Gottharda,
by se spojila a navrženou občanské se Sv.
Gottharda na Malé Celo a Březpín do Sta-
nského občanské (postarání a Malých Cel do
Ráky. 81, 284.
- jímž se týče starší občanské se Sv. Petra
do Ráky a a občanské do Františkovy Třeš.
82, 287.
- jímž se týče přestavování občanské
Liska-Rakouského a občanské v občanské
občanské a občanské občanské a Wauerberka
do Sv. Valentin. 83, 291.
- jímž se týče písemnosti občanské vojenských.
85, 295.
- o tom, jak se má vybírat daní a vinná a
mesta v nové Vozoborské a v občanské
občanské Lichtenšteinském. 87, 302.
- jímž se týče výhled a výměnk, které se
mohou provádět podnikatelského starší tele-
vizní občanské v Hradce na Polbitčce a
Březpín k hranicím občanské - občanské v
Lobkovic a vedlejší občanské v Pol-
bitčce k hranicím občanské a Hradce a
a Lantroch k občanské-občanských hranic-
cích u Sv. Markety. 88, 303.
- o tom, že se mají řízení vystavování listů
občanské občanské Františka Josefa. 89, 308.
- o tom, že občanské, týkající se občanské
a občanské občanské občanské, občanské
jímž se. 91, 308.
- o občanské občanské občanských. 98, 315.
- jímž se týče občanské výměnkou a občanské
občanské občanské občanské občanské
se občanské občanské občanské v občanské.
99, 321.
- jímž se týče občanské občanské na státní úpravy
občanské občanských. 101, 324.
- jímž se týče ustanovení o příslušné občanské
občanských občanského občanské. 104,
326.
- jímž se ministerstvem občanské a země v
celé Rákosí zastupujících ustanovuje, by ob-
čanské občanské a občanské občanské občanské
občanské občanské občanské občanské občanské
občanské občanské občanské občanské v občanské
občanské občanské. 112, 335.
- jímž se týče občanské občanské občanské v
občanské občanské. 113, 336.
- jímž se týče občanské občanské občanské v
občanské občanské občanské občanské pod
Kati. 114, 337.
- jímž se týče občanské občanské občanské v
občanské občanské občanské občanské pod
Kati. 115, 338.

- Ekonom**, jest se tyto rozdílné vrstky manství-
ho v přísluš. manství katolické Českého, kteří
nejsem obsazeni v národn. daním dne 17.
prosince r. 1862. 116, 369.
- jest se tyto rozdílné vrstky manstvího
v přísluš. manství vojvodství Slezského, kteří
nejsem obsazeni v národn. daním dne 17.
prosince r. 1862. 117, 369.
- jest se tyto rozdílné vrstky manstvího
v přísluš. manství katolické království Českého
a Grahdičského, manstvího litovského a
německého a obcího Pruského, kteří nejsem
obsazeni v národn. daním dne 17. prosince
1862. 118, 369.
- jest se tyto rozdílné vrstky manstvího
v přísluš. manství katolické království Českého
a Grahdičského, manstvího litovského a
německého a obcího Pruského, kteří nejsem
obsazeni v národn. daním dne 17. prosince
1862. 119, 369.
- jest se tyto rozdílné vrstky manstvího
v přísluš. manství katolické království Českého
a Grahdičského, manstvího litovského a
německého a obcího Pruského, kteří nejsem
obsazeni v národn. daním dne 17. prosince
1862. 120, 369.
- jest se tyto rozdílné vrstky manstvího
v přísluš. manství katolické království Českého
a Grahdičského, manstvího litovského a
německého a obcího Pruského, kteří nejsem
obsazeni v národn. daním dne 17. prosince
1862. 121, 369.
- jest se tyto rozdílné vrstky manstvího
v přísluš. manství katolické království Českého
a Grahdičského, manstvího litovského a
německého a obcího Pruského, kteří nejsem
obsazeni v národn. daním dne 17. prosince
1862. 122, 369.
- a vyřídění národn. a národn. národních
Národn. 124, 369.
- a školských ústavůch, ustanovení penzijní-
jak se má ve skutek dělati. 130, 369.
- a tím, jak k tomu potřebí, aby ustanovení
ústavů od dřívějších a obcí, měla se pro-
středkem ustanovení vykonávat a jaké podmínky
a jaké poplatky mají se v přísluš. národních
ústavůch uplatňovati. 146, 369.
- jest se tyto školské vyřídění daní a děvek
a upravení národních ústavůch v době od
1. ledna až do konce března r. 1870. 160, 369.
- Ekonomik říský**, v. Vyřídění.
- Ekonomické jednoty**, v. Jednoty.
- Ekonomické úřady říské**, v. Práce národn.
- Ekonomi a národn. vyřídění**, v. Vyřídění.
- Ekonomi a kollech a poplatcích**, kteří se sta-
ňují na jednoty národních. 190, 369.
- platnost mající, práva odpovědnosti mezi vlastní-
ckými jednotami a národn. vyřídění a tím, se
ustanovují. 60, 369.
- Ekonomické úřady**, v. Ministerium.
- v. Úřad.
- národn. v. Národn. úřady.
- Ekonomi**, v. Národné království.
- v. Úřady.
- Ekonomik**, k úvodu tanečnické obecné hoj-
manství se přidání novy úvodu národné hoj-
manství. 47, 371.
- Ekonomické úřady**, kterým národné spolek-
nictví se pověřuje. 59, 369.
- Ekonomické úřady říské**, v. Úřad.
- Ekonomik**, v. Úřad a Věze.
- v. Úřady.
- Ekonomické úřady** se přidání a spolek. 7, 371;
14, 369; 20, 369; 146, 369; 160, 369.
- národné na úpravu Danajů národné Vídeň,
národné s tím. 17, 369.
- národné r. 1870. 160, 369.
- Ekonomické úřady říské**, v. Národné.
- Ekonomik podnikatelův národné**, dáti národné.
60, 369.
- Ekonomické úřady říské** hospodářských v národné
úřady. 147, 369.
- národné práva, v. Práce.
- národné práva pro národné a přísluš. vy-
konání spolek národné. 20, 369.
- vyřídění, v. Vyřídění.
- Ekonomické úřady**, v. Úřad.
- Ekonomické úřady**, kontrola nad tím se sta-
ňují. 148, 369.
- v. Úřad.
- v. Dobrot.
- v. Experiment.
- v. Úřady říské.
- národné, úpravu úřady říské v národné.
20, 369.
- Ekonomické úřady**, kdo se napovídá. 171, 369.
- Ekonomické úřady říské** národné-Budějovické, a ná-
rodné národné národné národné a národné
národné a Wartherba do Sv. Valentin. 37,
369.
- národné národné národné Františka Josefa. 60,
369; 100, 369.
- a národné do Františkova ústav. 62,
369; 167, 369.
- a národné na Hospod. 60, 369.
- a národné na Barch. 60, 369.
- a národné do Sv. Gorka. 61, 369.
- a národné do Sv. Raby. 61, 369.
- a národné do Frýdka. 60, 369.
- a národné na Chývo, Líka, Národné a
národné a Laphora. 60, 369.
- se Sv. Petra do Raby. 60, 369; 167, 369.
- se Sv. Gorka na Malé Cily a Hospod.
do Sv. Valentin. 61, 369.
- a Wartherba do Sv. Valentin. 62, 369;
67, 369.
- národné národné jak národné. 70, 369.
- národné. 60, 369; 61, 369.
- národné. 61, 369; 62, 369; 63, 369; 37,
369.
- předpisování a vyřídění daní a národné a
přísluš. a národné národné. 62, 369.
- národné říské, v. Úřad.
- v. Národné.
- v. Úřady říské.

- Zelenice, v. Podkateřova.**
Zemské, v. Matřky.
Zemská obrana, zákon o ní. 63, 218.
 — zastupitelstva, v. Narovnáni.
Zemské klíny, v. Klíny.
 — země školní, v. Systemizování.
Zemští důstojníci školní, instrukce pro ně se vydání. 131, 328.
Zemstevenských soudů úřadování. 98, 315, 162, 342.
Zpětný důl, v. Důl.
 — — v. Refundování.
Zkušební spisy soudní, v. Spisy.
Zkušební ústřední úřad, v. Léčebná ústředka.
Zkušební úřadů na školách obecných a městských, jak se mají konati. 162, 349.
Zkušební listy, v. Kalky.
Zkušební vydávání školních a kterými máty se stala zmlouva v příčině toho. 14, 73.
 — — — státní zmlouva v příčině toho mezi zemskými Rakousko-uherskými a královskými vládky. 169, 328.
 — — mezi Francouzskou a Rakouskou.
Zi. Spis a přetřetí vykonání spisy úřední, pro ně se mají soudy parovní. 29, 111.
Změny dle a 1826, v. Listování.
 — v hranicích teritoriálních některých okresních hejmanství. 174, 384.
 — kontrole nad obštiní havlářstva. 142, 317.
 — v matematických posvídáních, jak se má vydávati dle potřeby a píva. 53, 183.
 — v matematických o kontrole daní z píva a z vyražení píva. 53, 188.
 — v obvodních okresních hejmanství konáních. 53, 184; 143, 300.
 — v církevních okresních soudů v Českých. 94, 310.
 — v případech o poplatcích, zastahujících se k řízení konkurzovnímu. 6, 26.
 — v dílech inspektorů pohraničních v Českých. 162, 321.

Změny v úředních řádu-šl charakteru státních v případech (příčinách) úředních a státních soudů obecných. 65, 149.

Zuzračení, v. Celnice.

— v. Opotřebení řízení.

— v. Pivo.

Zusázky na pozemí a moviny a r. 1863 se berou a úřadění. 111, 314

Zusazy úřadění soudů okresních. 148, 326; 135, 313.

Zprávní kolik a poplatků, v. Vyrozumění.

— — — v. Zřízení.

— posta, v. Pova.

Zřízení expository, v. Expositura.

— kazy centrální a ministeriální vyplásky. 95, 300.

— nových celnic mezinárodních. 43, 109; 43, 121; 178, 387.

— nových okresních soudů. 43, 121; 78, 280; 84, 298; 93, 309; 107, 333; 143, 338; 163, 365; 173, 394.

— nových pozemků. 109, 333.

— soudů zemstevenských, zákon o tom. 38, 315.

— státní vládky v Čeruzetech, zákon o tom. 29, 331.

Zřízení a odložení práva propínání se na Moravě, spisy a úřední úřadění, zastahují se k tomu, uplatňují se kolik a poplatků. 74, 244.

— kontrolních a celních úřadů. 31, 129; 93, 319.

— opatření vyjednávání, v. Opatření.

— práva propínání, v. Pivo.

— v. Přípravování.

— úpravě, v. Evancie.

Zwierzynickie Polewo, v. Polewo.

Zwierzynicki, v. Vyrozumění.

O p r a v y.

- (číslo 8, str. 77 v 1. řádce nápis místo „1892“, polst. „1893“.
- 14, str. 79 v 2. řádce nápis místo „Švýcarský“ postar. „švédský“.
- 70, str. 230 v 1. řádce nápis místo: „a oba“, postar. „od oba“.
- 71, str. 246 v nápis místo „dva posmek“, polst. „dva a posmek“.
- str. 250, §. 18, řád. 18. místo: „mista k leseni“, polst. „skliditi“.
- str. 251, §. 18, „ 1. místo: „dva kolozko“, polst. „samé k koloznicim mlékám“.
- str. „ §. 17, „ 2. místo: „formaci“, polst. „forma“.
- str. „ §. 18, v nápis a řád. 1. místo: „dohoty“, polst. „dohoty třídy“.
- str. „ §. 19, „ a řád. 2. místo: „dohoty“, polst. „dohoty třídy“.
- str. 252, §. 23, řád. 3. místo: „formace“, polst. „forma“.
- str. 253, §. 23, „ 11. místo: „zakrad“, polst. „vinohrad“.
- str. „ §. 29, „ 1°. místo: „vydala“, polst. „vydla“.
- str. 257, §. 34, „ 6. místo: „na obce nebo na“, polst. „staci nebo“.
- str. „ §. 34, „ 7. místo: „stahy odhadeni“, polst. „stah odhadeni“.
- str. 258, §. 34, „ 83. místo: „v mestech jedna kultura toho posmek částky stah dohoty“, polst. „kdyby na některém posmeku též kultura byla rozdílů třídy dohoty, částky třídy rozdílů“.
- str. 258, §. 37, „ 24. místo: b) „to byl — smice“, polst. „to byla rozdílů vyhledána mize posmeku“.
- str. „ §. 37, „ 12. místo: c) „to byl“, polst. „to byl posmek“.
- str. 260, §. 37, „ 13. místo: „výhledá mlad“, polst. „jednoladit“.
- str. 262, čl. 1., „ 3. a 31. místo: „formaci“, polst. „forma“.
- str. 268, var. VI, rubr. 2. místo: „arch dohad“, polst. „arch kotostráti“.
- str. „ var. VI, rubr. 3. místo: „dva polozky“, polst. „od dva ovedo-
saných“.
- 127, str. 260, a člá. 121, str. 269, v 2. řádce nápis, místo: „kteri“, postar. „kteri“.
- 113, str. 263, v 2. řádce nápis dodej vysvětlání slova: „kteri nápis obanem v nápis, dante“.
- 139, str. 289, §. 29, řád. 8. místo: „vystup“, polst. „vystup“.
- „ str. „ §. 29, „ 16. místo: „geometrie varo“, polst. „geometrické varo“.
- „ v Příkladu 1, „ 39. str. 290, místo: „dla“, polst. „dla“.
- „ „ 1., „ 25. str. Příklad: „V oddílůch školich jednotních ať k slovnim pitomně oddílům má mít také: „V oddílůch školich jednotních bude příhodna, když bude všichni žáci jen zároveň narazí školu navštěvovati, aby učitel v nepřítomnosti jednoho oddílení mohl se tím lépe oddati vyučování oddílení druhého.“
- 143, na místě toho člá. polst. na straně 518, člá. „44“.
- 148, str. 338, v 2. řádce nápis, místo: „tizen“, polst. „tizen“.

Překlady zákonův
 ve
Zákonníka říšského
 na rok 1869
 pro
Markrabství Moravské
 občanských.

Částka I.

Vydán a rozšířen dne 13. května r. 1869
 od n. l. místodržitelstva Markrabství Moravského.

I.

Zákon, daný dne 25. prosince 1868,
 čímž se zavádí řád konkurzní.

(Přeseno z čísta I. zák. říš. zák. 1, str. 1, vyd. a rozšíř. dne 1. ledna r. 1869.)

S přiznáním obou zákonův celý říšský vědi se má následit takto:

Článek I.

Řád konkurzní této polohou nabude platnosti po třech měsících od toho dne, kterého bude vyhlášen.

Od tohoto dne působením mají všechny posazební zájmy a zájmové a věcné tohoto řádu konkurzního se týkající, pokud se jimi podílají, a zejména zájmy a jednání a věcísel a o postupování jich.

Článek II.

Konkurzy, které se počaly, a jednání vyrovnávací, která byla zavedena dříve toho dne, kterého tento řád konkurzní platnosti nabyl, dovedeny budou ku konci dle zákonů posazebních.

Článek III.

K řízení konkursního před seny vojenskými tento řád konkursní se nevztahuje.

Článek IV.

Mimo ministři při oběma jest, aby tento zákon ve skutek uvedl.

Ve Vídni, dne 25. prosince 1868.

František Josef mp.

Tasche m. p.

Herbst m. p.

Řád konkursní.

Díl první.

o právech a povinnostech v konkursu.

Kapitola první.

o právních účincích zavedení konkursu.

Částka první.

Ustanovení obecná.

§. 1. Zavedením konkursu odjímá se dlužníkovi k placení nepřiměřeně, veškeré jinší osobní práva, které má, nebo které mu po čas konkursu připadne, že jím rovněž může vyloučení.

Všichni věřitelové vesepolek, kteří v čas zavedení konkursu mají nějaké pohledávky, nabudou práva, toto jinší dle vyměření Řádu konkursního, ve schůzce a správcovské ruce a ku svému spokojení ho učiti.

§. 2. Právní účinky zavedení konkursu nastaneu počátkem toho dne, kterého byl u konkursního soudu přibit edikt konkursní na domě soudním. (§. 66).

Částka druhá.

Ustanovení zvláštní.

I. Co se týče práva dlužníka obecného, a svého jmění opatření dlužní.

§. 3. Všechné opatření nebo jednání právní obecného dlužníka po započatém konkursu, které se týče jmění jeho k masě konkursní náležejícího, jmenovitě vztahující se k právu, vztahující ustanovení nebo závazek jest naproti věřitelstvu neplatné.

Zaplácí-li někde obecnému dlužníkovi po započatém konkursu něco, co má být dluženo, nebude považováno, považováno toho do masy konkursní platit, když prokáže, že toho činu když dluh platil, nemohl vědět, že konkurs byl zaveden: to rozumí se i takda, kdyžby obecný dlužník to, co byl obdržel, nepři do masy odvedl nebo k dlužnému jejím obrátil.

Zapřavili obecný dlužník po započatí konkursu některému věřiteli dluh nějaký, platí to jen do té masy, kterou by byl měl při vznášení masy konkursní obdržeti.

§. 4. Věřitelstvo má právo, přihlašovati se jmenem dlužníka obecného a vyhrádkou právního dotčenísi kromě toho k dotčení a přijetí odměny.

§. 5. Dlužníkovi obecnému buďli považováno to, čeho svou pílouzi nabude, pokud toho má zapotřebí k vyřízení sebe a svých, které dle zákona mají právo, lidští na něho vztahy.

Dlužník obecný nemá však právo, lidští vztahy a jednání k masě konkursní náležející.

Zdali se mu má také vztahy dopřít, záleží na vůli těch věřitelů, kteří by tím škodu měli.

II. Co se týče vedení procesův a proměnění.

§. 6. Po započatí konkursu nemohou se recepte právní, jímž se má nějakému pohledivci na majetnosti k masě konkursní náležející platnost sjednati nebo pohledivci na ně požádati, proti dlužníkovi obecnému na soud vznášeti, a bylyli by již má vanebny, nesmějí se v nich dále působiti.

Různí vede se ve všech případech proti věřitelstvu. V řízení konkursním ustanoví se, máli se nějakému pohledivci uplatnění odpovědi v konkursu přičiněti sjednati.

§. 7. Jestli pohledivci takový, že se má v konkursu odpovědi, buďli řízení již před počatím konkursu v první instanci zavedené na přičiněni odpovědi přerušeno, i kdyžby recepte právní byla dospěla již k výroku.

Odpírali se pohledávkami odpovídajícím buďli řízení před soudem konkurzním mezi obrozenci. (§. 134).

Byli v rozepři právní již před počátkem konkursu v první instanci nále vynečen, neměl se zavedením konkursu přicházet soudu, a ačkoliv byla vedena rozepř. Řízení přerušuje se jen dotaz, pokud toho dle řádu soudního postřebí, by na místě dlužníka obrozého v proces veřejní mohla vřítelstvo, aneb byloli opovězení pohledávkami v konkursu již zkončena, aby v něj mohli veřejní vřítelští, kteří odpírali, se pohledávkami jest pravé. Vřítelstvo, které v proces vchází, přichází k účtu prostředků poležení dle řádu soudního dovolených, k přihlášení se k dlužnám a k podání obran úplná lhůta obrozem vyšetřené, se jinak než jakoby lhůta k tomu byla počala již teprv od toho dne, kdy byl prohlášen konkurs.

V přičině rozepři právní, která byla v první instanci rozhodnuta, rozhodne v instanci druhé osem vrchol soud zemský, jenž přichází rozhodovati před počátkem konkursu.

§. 8. Opovězení v konkursu přerušuje se prosvědčení, týně způsobem, jako náležením právní. (§. 1497 ob. zák. obč.).

Zvlášť má opovězení pohledávkami směřovaných týně účinek, jako dlužník žaloby dle §. 80 řádu soudního, vyd. 25. ledna 1860, č. 61 zák. říš.

Odpírali se při řízení konkurzním, se pohledávkami opovězení jest pravé a nastěli se k vyřizení toho zvlášť proces aneb obrozili se řízení před počátkem konkursu zavedené, pohledá se prosvědčení takto se zastavené, a nepočítá se ve lhůtu prosvědčení čas, který projde od toho dne, kdy byla počána odpovědi až do toho dne, kterého byly učiněny vydány doklady, jichž má k zavedení nebo obrozování rozepři právní započítati. (§. 155).

§. 9. Rozepři právní, jest se na obrozím dlužníka pohledávkami, aby nále osobně komá, opovězení nebo učiněli, aneb kteří se vztahují ku jasně, v přičině kterých má učiněním zavedením konkursu nabýti odhláse, možno se také po zavedením konkursu, jako kromě konkursu, proti němu na soud veněti nebo v nichž dle předešlého.

§. 10. Byli nějaká rozepři právní toho času, když konkurs se započal, již na soud zavedena a řídili v ní dlužník obrozí z nějakého důvodu pokračuje k jednání se vztahujícího, má vřítelstvo právo, veřejní v ní se účastní dlužníka.

Určili tohoto práva, stane se, se se dotýče lhůty k předložení prostředků právních, přihlášení se k dlužnám a k podání obran, účastníkem výhody, připomenuté v §. 7.

III. Co se týče práva zástavního, práva zadrženacního a práva šlecheti náležejícího nespět, též prostředků pojistovacních a srovnávacích.

§. 11. Od započatí konkursu nemáte nikdy v příčině toho, čeho má na obecném shromáždění pohledůvek, k jemuž do masy konkursní náležitosti práva zástavního nebo zadrženacního náležejí, ani obstarávků nebo nějakého jiného prostředku zjišťovacního nebo exekuce obdržeti, aniž se máte v příčině jako exekuce již povolená vykonati.

Právo vyřizování, jehož kdo náležel před zavedením konkursu, pokračuje se v konkursu na právo zástavní.

§. 12. Z toho co v předcházejícím paragrafu ustanoveno, mají místo tyto výňatky:

1. Výkazy a oznámení v knihách věřujících o věcech nemovitých, za které bylo u příslušného soudu šlechetno dříve než se konkurs započal, mohou se také po započatí konkursu psediti a předváděti, když se knihy věřujících u toho soudu vedou. Nevzdali se u něho, ani soud u kterého se vedou, takové výkazy a oznámení vykonati jsou tebe, když se došla šlechet před počátek konkursu.

2. Za exekuce k tomu konci, aby se vykonalo právo zástavní na věcech movitých a nemovitých, právo zadržení a zastupitelství, může se také před počátek konkursu šlecheti a v ně předváděti.

3. Totéž rozumí se o vykonání práva od věřitele již před počátek konkursu nábytkového, spokojiti se se sámsy bez pomoci soudu.

§. 13. Předpis vyřizování ustanovuje se, pokud se máte v šle konkursu na příjmu vyřizování nebo zjištění daňových daní, cel, dávek zpožitelských a jiných nebo platit na majetnosti, exekuce věsti na věci, na kterých tyto daně nebo platy předního práva podléhají, nebo máte se v této exekuci dále předváděti.

IV. Co se týče pohledůvků, která ještě neprošla, pohledůvků se opakujících nebo výměrných a práva k úrokům.

§. 14. Započátem konkursu pokračuje se vše, čeho má kdo na shromáždění obecném pohledůvků, až na dlužby vešni, plat na výživu a jiné platy se opakující, za proče tím spůsobem, že masa konkursní má právo, neohledně ke šle k tomu vymáhání, ihned platit, a věřitel šle jest povinen plat přijmouti.

Co se týče té šle pohledůvků na věcech nemovitých pojistného, která úhrada jest samou tržbou za nemovitou věc došla, zachovávají se v platnosti šle k placení, dříve a věřitelům uslovená.

§. 15. Kdo má právo bráti účhody rební, plus na výživu nebo jiné platy se opakující, může v konkursu žádati za ujistění, že se tyto platy, jak málo dopřejí k placení, zapraví (§. 182).

§. 16. Kdo má něco pohledávati pod výminkou, může žádati, jestli výminka odkládá, aby se mu ujistilo, že se mu to zaplatí, když výminka nastane, jestli ale výminka ruší, může žádati, aby se mu dluh zaplatil ihned, až dluh se stoupy své jistota, že výminka nastane.

§. 17. Úroky, kterých by mohli věřitelové obecného dlužníka pohledávati mimo konkurs, přitahují jím také v konkursu.

Úroky a prodlení, které před počátkem konkursu ještě mohly, počítány buďto ode dne sporování, nežli ustanovena nějaká jiná lhůta, kdy pohledávání projde.

V. Co se týče pohledávání společnických a rukojmí dlužníka obecného a závázanosti několika dlužníků obecných rukou společnou a nerozdílnou.

§. 18. Společnickými rukou společnou a nerozdílnou závázaní a rukojmí obecného dlužníka mohou v konkursu žádati za náhradu toho, co před počátkem nebo po počátku konkursu na pohledávání zapravili, pokud jim přisláli práva postihací proti obecnému dlužníku.

Co se týče toho, co by dle svého závázku měli snad přitom platiti, stávají se jím za věcí, opovídáji to v konkursu pro ten případ, že by věřitel pohledávaný svého v konkursu nerovnáhal.

§. 19. Zavedoucí se v přičině jasně několika osob, které s sebou pohledávaní práva jsou rukou společnou a nerozdílnou, konkurzy vřídlení může věřitel celkem pohledávaní svému sjednoti platností při každém konkursu s sebou, a tož při rozdělení v jedné každé konkursní masě dluhky na celé pohledávaní vycházejí, až bude úplně zaplacen.

Toliko když po úplném zaplacení věřitele něco přebylo, mají many konkursní práva postihací mezi sebou, však jen do polovice tohoto přebytku, a v tom poměru, v kterém dlužníci rukou společnou a nerozdílnou závázaní mohou kromě konkursu oboplně žádati za náhradu toho, co k zaplacení dluhu přes míru byli zaplacení.

VI. Co se týče kompenzace.

§. 20. Pohledávaní, které s přímým kompenzace před počátkem konkursu nastalo pohledáji se dle zákona za penízoví, nežli v konkursu opovídáji. Kompenzaci tím se nepřekážá, že pohledávaní věřitelé nebo pohledávaní dlužníka

obecného řádu započeti konkurzu nebylo k placení dospělo. Věřitel však, nežli jeho pohledávka ještě k placení dospěla a zároveň poroučen jest, nechtěl si za to, že mu dluh byl dříve řádu zaplacen, ústky zákonem ustanovené odraziti.

§. 21. Byli někdo dlužníci společněmu před uvedením konkurzu úřadu dlužce, uzavřou se to kompenzací a tím, že má valjevné za něho pohledávati, když pohledávka valjevné vstala teprv po započeti konkurzu aneb když ho dlužník teprv po započeti konkurzu způsobem postoupil od něho nabyl.

VII. Co se týče placení závazků právních, v kterých strany vešly před započetením konkurzu.

§. 22. V příčině závazků právních, které směřují ke konci obecnému a které toho řádu když byl prohlášen konkurz, nebyly ještě od obou stran vyplněny, mají platnost tato pravidla:

a) Vypláceli jen dlužník obecný závazek úplně, vejde sama konkurzní v jednání a může říci, aby strana druhá vyplácela, co jest poroučen;

b) vypláceli závazek úplně jenom strana druhá, nechtě sama, že má pohledávati, jedná přichod proti masě konkurzní dle toho, co vyměřeno v tomto řídké konkurzním. Nechtěli však poroučenou stranu druhá v placení postoupit a nepřehléli mu práva, říci něčeho nespíš (§. 24), nežli říci, aby sama závazek vyplácela, nežli aby mu dala náhradu;

c) nevypláceli ani ta ani ona strana poroučením své aneb vypláceli poroučením obě strany jen neúplně, má konkurzní masa toho vůli, chodí v jednání zastoupiti dle své; jest však poroučen, vyjednání se v příčině toho ve řídké přiměřeně, kterou jí soudek konkurzní k něčemu strany, druhé ustanoví, dle se bude pokládati za to, že v jednání zastoupí.

Zastoupí masa konkurzní v jednání, jsou obě strany poroučen, úplně je vypláceli.

Nezastoupí v jednání, má strana druhá, pokud to, co byla dala, v masě konkurzní se valně a může se to rozestati, právo říci, aby se jí to vrátilo, jinak ale, aby se jí dala náhrada.

Jinak se dle něčeho nechtěl v tom, co nuffano v obecním právu občanském a v právu obchodním a strany toho, pokud se může odstupiti od soukroví vůbec a jaký útlak má započeti konkurzu na některé jednání a některé právo poměry řídké.

§. 23. Jestli to smlouva nájemní a pachtovní a jestli dlužník obecný majetkem nebo pachtěním, vejde masa konkurzní od prohlášení konkurzu v tuto

smlouva. Mohou však obě strany se smlouvy té, i kdyby je na jejíž čas uzavřely, ve lhůtě obyčejné, náhonem nebo obyčejem místním vyměnit, dle výpočtu, bez újmy práva k náhradě až majili jaké.

Jestli dlužník obecný pronajímatelem nebo propachtovatelem, vstoupí mezi konkurenci na jeho místo, aniž se tím co mohl ve lhůtě, po kterou smlouva má trvati; má však také dobrovolně předjí přezjaté věci v konkurenci, co se týče uzavření smlouvy, učiněk takový jako předjí nucený.

Tímto se nic změnil v ustanoveních, obsažených v §§. 1117 a 1118 obecného náhonu občanského.

VIII. Co se týče toho, nastoupi se předřídit činy první, dlužníka obecného odporom sítosti.

§. 24. Pokud činy první, od dlužníka obecného před počtím konkursem na ujmu věřitelům předevzaté, mohou se za přičinou letního zrušení na nepřízniv odporom sítosti aneb pokud lze dle práva zkrácení věřitelů nastoupit sítosti, uvádějí se dle pravidel obecného práva občanského.

IX. Co se týče jiných práv dlužníka obecného, občanských, politických a čestných.

§. 25. Účinkové, jež má poletí konkursem na občanské, politické a čestné práva dlužníka obecného po ten čas, co konkursem trvá, uvádějí se dle, pokud se v příčině jech v řídk konkursem nítého ustanovuje, dle zákonů občanských, politických a čestných.

Kapitola druhá,

O pohledávkách v konkursem.

Částka první

O postoupení pohledanosti.

1. Pokud se mohou věci z masy konkursem nastoupit sítosti.

§. 26. Jestli v mase konkursem jiné věci, které zcela nebo z částí obecnému dlužníku nezákonné, uvádějí se dle, zdali má kdo právo sítosti, aby byly navráceny nebo aby byla část do masy konkursem nezákonné vykoupena, dle obecných pravidel právních. Bylať vše taková po prohlášení konkursem prodána, nastoupí na její místo právo za ni stržené. Ten, kdo věci sítosti nastoupit, má právo, sítosti

peně buď z masy, když do ní již byly odevzány, nebo na tom, kdo je ještě jest dlužen.

§. 27. Vše naspět řízení může se žádajícím věřiteli nebo z masy vyložití peníze do masy za ní zapravené, též listy dlužní na peníze ještě nezapravené mohou se mu vydati jen tehda, když naspěti vřelky, od obecného dlužníka nebo od masy lookmenů v přičině věci, která se má věřiteli nebo peněz za ní strážných učiněná, které vřelky nahraditi povinen jest.

II. Nejprve mají se věřitelé masy konkurzní spojití.

§. 28. Z jasně dlužníka obecného zapraveny buďte nejprve dluhy masy konkurzní, a to z té masy, ku které se vztahují (§§. 30 a 42). Všechni pachylnost, vztahují se takové dluhy k masě společné, nebo k masě zvláštní, má se na to, že se vztahují k masě společné.

§. 29. Za dluhy masy konkurzní pohledají se:

1. Někdy na masu konkurzní učiněná.

Takové někdy jsou:

a) Někdy zřízení konkurzní, tedy vřelky někdy, které vzešly na tom přičině, aby se jasně k masě někdy vřelky, pojistila, vřelky, odhadla, prodala a rozdělila.

b) Vřelky někdy, které z sebou přičině vřelky, zřízení a na jasně postavení toho, toho se na masu pohledá, od masy dle tohoto řádu konkurzního (§§. 172, 173, 174, 175) a neb ona osoba povinná je zapraviti.

c) Vřelky někdy, které jsou spojeny z obecním z správcem masy a z hospodářem a od, k nim se podílají také dluhy a veřejné dluhy z masy konkurzní, které po čas konkurzní dojdou.

2. Vřelky na, toho má kdo od početi konkurzní pohledáti, z jednání nebo jině správy masy konkurzní dle práva ustanovjících.

3. Vřelky pohledáti z právních jednání nebo poměr dlužníka obecného, které čas početi konkurzní nebyly ještě vyplněny nebo ukončeny, pokud v té masě konkurzní vjde na vše dlužníka obecného. (§§. 22 a 23).

Nemohou se všechny dluhy masy konkurzní splatiti, mají někdy na masu vyložití přednost před jinými a ty neb ony dluhy mezi sebou naspěti se poměrně. Co jest již zapraveno, toho nelze naspěti řízení.

III. Jaká práva mají věřitelové reální.

Ustanovení obecné.

§. 30. Věřitelové, kteří mohou z nějakého práva věcného řízení, aby byli před jinými z jasně jasně dlužníka obecného zapraveni (věřitelové reální), vřelky

byli, pokud tato jejich pohledávková stáží, v konkursu věřitele osobní (věřitele konkurzní), že namohou z tohoto ježiti (s maso zvláštních) zaplacení býti.

Jenau to, co po zaplacení věřitelů reálních se zvláštních maso abude, jde do společné maso konkurzní, ustanovené k zaplacení věřitelů konkurzních.

Věřitelové reální mohou však, pokud jim přičítají, zároveň osobní právo proti dlužníkovi stěžovat, tudíž doba také co věřitelové konkurzní dlužní, aby byli se společné maso konkurzní spokojeni.

A. Které dluhy mají býti zvlášť zaplaceny z věci nemovitých.

§. 31. Z toho, co se utřel za nějakou věc, ustanovenou k maso konkurzní náležející, a z utřelů, které po čas konkursu dojdou z něco věci nebo s peněz se ní utřelých, zapraveny budie nejprve dluhy ke zvláštní maso se vztahující. (§. 29.) Z nákladů však na maso věřitelů, které vzejdou na jisto postavením pohledávkou reálních, ježto se stalo z příčiny odpovědi v konkursu, povinna jest zvláštní maso zapraviti jen za část, která se vztahuje k takovému pohledávkou reálním, která jest prodejem věci nemovité zjištěna a v té míře, pokud jest zjištěna.

Přitom se zvláštní zapraví pohledávkou sítě ustanovené v pořadí tato postavením:

1. Poplatky za přechodní majetností, daně a veřejné dluhy, za poslední tři léta před prohlášením konkursu nezaplacené, ježto se mají věci nemovité zapraviti; k těmto daním a dluhům patříají se také přírůstky ku pozůstatku správy veřejné odpovídá, a to tím způsobem, že se zapraví přinejpo daních a dluhůch, ku kterým byly přírůstky;

2. pohledávkou věřitelů hypotečních, počínaje v ně také poplatky za přechodní majetností v kulích pasenkových odpovídá, podle jejich priority; kromě toho.

3. poplatky za přechodní majetností, daně a veřejné dluhy, které jsou zadrželi z doby dřívější nežli z doby v §. 1 vymezené, pokud dle zákonní v jedné částě není platnost majitelů patříají vůbec ustanovené právo na věci nemovité.

§. 32. Stáženosti budie se bhemeno věci nemovité, na které náležejí, zachovány a na toho, kdo v té věci vlastně nabude, převedeny, pokud se tím předcházejícím pohledávkou reálním hypotečním ujmy nečiní.

Stáží by se tím těmto pohledávkou reálním ujma, nastupí na místo něco stáženosti právo k náhradě za stáženost nepřevodnou jakožto pohledávkou reálním hypotečním (§. 31, post. 3).

§. 33. Právo stáženosti za úroky, za kratší dobu nežli za tři léta nezapravené a za úroky po čas konkursu jdoucí, má tudíž přednost jako právo stáženosti za kapitál.

§. 24. Také ročním důchodům, plat na výživu nebo jiným platům se opakujícím, zahrnutým za město než za tři léta před počátkem konkursu, též důchodům platům takovým po čas konkursu k placení dospělým náleží též přednost, kterou má samo právo, tyto důchody a platy bráti.

Nesměleli s peněz za státek zastavený strážných fond dostatečný na zaplacení důchodů zahrnutých a jízdních (§. 182), třebaž může tom, kdo má právo tyto důchody bráti, aby se mu nejprve zaplatil roční, který patří se stejnou prioritou a pak aby se mu doplatilo, co mu náleží z kapitálu samého dotud, až bude kapitál vyčerpán.

§. 25. Úroky, důchody, plat na výživu a jiné platy se opakující, zahrnuté za město než za tři léta před počátkem konkursu, zapraví se pokud jim přisláhl právo zůstatkové, nejprve po zaplacení pohledávanosti v §§. 31 až do 34 přivedených, a to podle priority kapitálu nebo práva bráti úroky a platy.

§. 26. Náklady na proces a na exekuci, a to náklady na exekuci dotud, pokud nejsou náklady masy konkursní, zapravovány buďto zároveň s pohledávkami, až mají s tím stejnou prioritou zůstatkovou.

§. 27. Jestli pojměme některé pohledávky nevzájemně na několika věcech nemovitých k masě konkursní náležejících, přispěje každá tato věc k zaplacení jako tou věcí, která se má k pohledávce tak, jako roční peněz strážných, k jedné každé věci po zaplacení předchozích pohledávek obvyklých, k masě všech věcí zůstatkové. Věřitel má také vůli, žádati, aby byl zaplacen z jedné nebo z několika věcí; však přihlíde-li na těchto věcech za tím jízdní, kteří prout, že byl zaplacen z několika věcí, méně obdrží, nežli kdyby byl býval poměrně zaplacen ze všech věcí, mohl žádati, aby s peněz za ostatní věci strážných ona sama, která by z nich do podstaty výše dotudního byla vyřazena na jeho pohledávku, se vykořistila a nezaplacená jim odvěkla.

Nejsou-li ostatní věci již prodány, nastupí toto pohledávání na místo pohledávek zaplacených, a vědí se, jestli v knihách veřejných napsáno, do těchto knih v tom pořádku, v kterém jsou napsány zaplacené pohledávky, jako se shrovně rovná se

B. Které dluhy mají zvláštní zaplacení býti z věci movitých.

§. 28. Z peněz, které se utrhá za nějakou věc movitou do masy konkursní náležející, pohledáváním zůstatkovým stíhancem, a z úroků, které po čas konkursu jsou z věci této nebo z peněz za ní státných, usazených buďto nejprve dle pravidel v §. 31. v příslušné věci nemovitých daných dluhy masy konkursní k věci se vztahují a potom zapravena buďto pohledávkami zůstatkovými.

Co se dotýká zůstatkovosti, úroků a platů se opakujících, též nákladů za proces a na exekuci movitých, upravovány se jsou dle pravidel, daných v §§. 31 až do 37. v příslušné věci nemovitých.

§. 39. Předlohy zvláštními ustanoví se, pokud cla, dávky uplatňované a jiné dávky veřejně sítější na zboží nebo na předmětech, z kterých se mají uplatňovati, a pokud pokuty na majetnosti sítější na věcech a prostředcích, kterým byl přestupek důchodkový vykonán a odní na nich mají přednost i před věřiteli statutárními.

§. 40. V kterém pořádku se mají komisioňští, spojití a volní nákladníci v přímě prve statutárních spokojení ke zboží a věřitelské loďní a loďi a z nákladu, ustanovuje se pakem obchodním a námořným.

C. Které dávky mají se zvláštně uplatňiti se jmění konkuranta.

§. 41. Z toho, co se utřel za hory k masce konkurantů náležející nebo za nějaké jiné jmění pod soudní soudí hovní postavené, a z nákladu, který z tohoto jmění nebo z peněz za ně stržených po čas konkurantu vzejde, upravit se zvláštně, po sítěnce dluhů masce konkurantů ke zvláštní masce hovní se vztahujících dle §. 31 vztahovaných, máe jmenovaná pohledivání v tomto pořádku:

1. Poplatky na přechzení majetnosti a dávky za poslední tři léta před prohlášením konkurantu nezpracované, ježto se z her do pokladu státně upravují.

2. Mada dlužníků v horách, horách a jiných dílech k nim náležejících, za poslední rok před počátem konkurantu udrželí.

3. Ta, jako má pohledivání pohledivací tovaryjská nebo bratrská na příspěvcích, které byly sice od dlužníků a dlužníků zapraveny, nebo jim byly za mady staženy, nedaly však do kazy nebo v ní sítější.

4. Poplatky za štoly dlužníků a rovin za poslední rok, před počátem konkurantu nezpracované a jiné příspěvky ke sítěncím zvláštním, též poplatky vodní, lesní a jiné a jiné výšeší dávky na propůjčené sítěncosti hovní, za poslední rok před zavedením konkurantu udrželí.

5. Pohledivání věřitelské hypotečních dle ustanovení §. 31, pod č. 2.

6. Dávky a poplatky pod č. 1. a 4. tohoto paragrafu jmenované když jsou udrželí z doby dřívější, nežli z doby tam ustanovené.

IV. Jaká práva mají věřitelové konkurantů.

§. 42. Veškeré jmění konkurantů, pokud se jim nemají spokojiti sítěncově reálně a upravené dluhy masce zvláštních, ježto do společné masce konkurantů a máe se ke po upravení dluhů k ní se vztahujících sítěncí ke spokojení věřitelské konkurantů v tomto pořádku:

§. 43. Do první třídy náleží:

1. náklad na počet dlužníka obecného dle §. 349 obecného zákonníka občanského, uznávaný dlužník před počtem konkurzů; uznávaný však po započtení konkurzů, tedy tam následují výlohy a jeho pohlednosti nevyňatelně spojené;

2. mzda nebo plat za práci osobám v domácnosti, hospodářství, nebo živnost dlužníka obecného trvale přijatým, za poslední rok před počtem konkurzů uznávaný, i kdyby tyto osoby byly dle dlužníka obecného nebo by z jeho služby byly již před počtem konkurzů vystoupily;

3. to, čeho mají pohlednosti na obecném dlužníka lékaři, hofjci, báby, lidiči nemocných a lékárníky, pokud se takové pohlednosti vztahují k nemocem dlužníka obecného nebo dle jeho režimy, kteréž dříve byl pominen, nebo k nemocem děložím v jeho domácním hospodářství se nacházející, a pokud není uznávaný dle poslední rok ode dne prohlášení konkurzu, než uznávaný dlužník obecný před prohlášením konkurzu, ode dne jeho smrti;

4. daně, úhradek uskytnutím a ostatní poplatky již ustanovené, též cla, dárky spotřebitelci a jiné dárky veřejné, pokud nejsou přes tři léta, ode dne prohlášení konkurzu zaplácen počítají, uznávaní a nezaprací se z věci za ně uzavřené.

Nestáli masu konkurzní k úplnému spokojení věřitelů této třídy, zaprací se nejprve pohlednosti pod §. 1, 2 a 3 přivedené, a to podle míry jednako každého pohledníka, přebude-li co, obrátí se to na zapracení dluhů pod §. 4 přivedených.

§. 44. Do druhé třídy náleží, a nestáli masu konkurzní, zaprací se poměrně:

1. náhrada, kterou jest pominen ušlésti otec, poručník nebo kurátor z příčiny správy majetností nezletilců neb opatrovanců, proti poručníci vědomé;

2. pohlednosti, kteréž má pohled státní na některým úředníkem nebo služebníkem ze svazku služebníka.

§. 45. Do třetí třídy patří se všechny věřitelové, kteří nejsou výslovně k některé jiné třídě přikázáni a zaplácí se, nestáli masu konkurzní, podle poměru.

§. 46. Úroky od věřitelů konkurzních pohledované, platy se opakující a náklady za proces a svazkem pokládají se za rovné kapitálu nebo právo je bráti, dle třetí pravidel, jehož vyměřena jsou v §§. 83. až do 87. v příčině pohledování věřitelů reálních.

§. 47. Ve čtvrté třídě zaprací se uznávaní úroky a platy se opakující, kteréž nepřevyšují též postoupnosti jako kapitál nebo právo je bráti, nestáli-li by masu konkurzní, zaprací se podle poměru.

Tatáž rozumí se o úrocích zástavou pojistkových a o plátech se opakujících, kterým nepřidání též podléhá jako kapitálu nebo práva, tyto úroky a pláty budi, pokud zástava k užitíni jich nastala.

§. 48. Do páté třídy náleží:

1. to, co má být pohledávati z darování, a pak
2. peněžité pokuty za přestupky viedijáké,

pokud onamo pohledávati i tyto pokuty nejsou právem zástavním pojistkovy.

Nestálili by masa konkurzní, zapraví se pohledávati konkurzní díle poměru jejich mzny.

Částka druhá.

Co státi jest - příčině pohledávati, kladě k osobě vlastnosti větiteli.

I. Když náleže pohledávati manželka z jejími dlužnicemi občanské.

§. 49. Vydali manžel před počátkem konkurzu od sebe vyjádření písemné nebo ústní, že obdržel věno, a máli toto vyjádření k dobrému manželky nebo její nástupců právních býti proti maso konkurzní důkazem (§. 1376 ob. zák. obč.), tedy potřebí, aby bylo vydáno buď jí toho času, kdy věno přijal, nebo nejděle rok před tím dnem, když byl konkurs prohlášen, a aby bylo zapotí maso prohláeno, že toho dne došlo vyjádření od sebe vydal. Datum na listině maso o sobě není toho příkazem.

§. 50. Pokud jest zapotřebí, aby práva manželce kupcové ze svatebních příslužností zaplata byla, za ten příčinou, by měla proti obchodním větitelům manželcovy maso a plátmas, do rejstříku obchodního, vymátruje se právem obchodním.

Manželka kupcovy, její svatební svatební jsou do rejstříku obchodního zapotí (§. 16. úředního zákona k zápisu obchodního), jest povinna, nabuditi větitelům obchodním před tímto svatebním v rejstříku zapotí z práva, které náleží svatebních obdržel, to, až by byli z maso konkurzní jejího manžela dostali věno k zaplacení jejich pohledávkou, neběle k svatebním svatebním.

II. Když náleže pohledávati příslužnicí jiných státi.

§. 51. Jak se zachovati jest, když mají cizozemci za náležitě sjeví maso konkurzní náleže pohledávati, v tom pravidlem jsou předkem svatební státi a strany toho učiněti.

Nesli svatební svatební, bodě pravidlem, že cizozemci podívají v konkurzu týchž práv, jako obyvatelé sjeví, pokud obyvatelům sjeví v tom náleží, k náležitě

předsedají, nikomu nepřáče jest v případech konkursu těchto práv jako občanská majetka, což vůbec na právo se pokládá.

Měli odejít soudce zvláštní příčina, domnívají se, že tomu tak není, oběma buď cizozemci, který na masu konkursní věci pohledívá, aby v určité lhůtě listinami veřejnými prohlásl, dla kterých pravidel se soudové v tom státo, k němuž oděti, v tom případě ke státním občanským záležitostem zachovávají. Tj. pravidly spravuj se také konkursní soudce rakouský v příčině pohledivání cizozemce.

Bylo by toho potřeba, pošliáno buď ministerium práv na vysvětlení.

§. 52. Co v předcházejícím paragrafu ustanoveno, vztahuje se také k pohledivání, jehož některý cizozemec náležitěmu obyvateli odejítému postupil, když postupující se stalo topov po započeti konkursu.

Kapitola třetí.

O právním postavení dlužníka obecného po skončení konkursu.

§. 53. Výsledek soudu, že konkurs jest skončen, nabude dlužník obecný mas práva, vlivnosti volně svjím jmátem.

§. 54. Věřitelové, kteří měli již při početi konkursu na dlužníkově obecném něčeho pohledivání, mají právo, vydávajíc si pohledivání takového z majetnosti, které dlužník po skončení konkursu nabude, nebo které mu k volnému s ni náležící shodu, necht byli pohledivání své v konkursu spravovali a neobohli úplněho spokojení, nebo opamínali pohledivání spravovati.

§. 55. Nebyli náležitěmu pohledivání v konkursu spravováno ani od věřitelstva ani od obecného dlužníka odporováno, aneb byli pohledivání proti odporujícím, počtem procesu na jisto postaveno, šláti se máto na volání na jmáti, jehož dlužník obecný po skončení konkursu nabude, nebo které mu k volnému s ním vlivnosti náležto, anž potobě, aby se k tomu konci proti dlužníku zavázto nově řízení právní.

Zavedli by se více na jmáti dlužníka obecného nový konkurs, předána jest také tato pohledivání, co se týče jich spravování a ustanovení postupu, nastátním v konkursu platnosti majícim.

§. 56. Tím, co ustanoveno v paragrafech 54 a 55, nemáti se nic v účinných právních, které má skončení konkursu kupříkladu vyrovnáto masovým (§. 347 a násl.).

§. 57. Pokud jiné členství dlužníka obecného v politice jako práv občanských, politických a šlechtických, spůsobení zrušením konkursu (§. 25), mají dále trvatí také po zrušení konkursu, uvádějí se buď dle zákonů občanských, politických a šlechtických.

V kupeckém řízení konkurzním ustanovuje se, jako šlechtě účinky na konkurs kupecký, co se týče osoby dlužníka obecného, neohledně k účinkům odvolání trestního, a pod kterými podmínkami tyto účinky propůjčování opětné způsobilosti máe zvláštny býviti mohou.

Díl druhý.

O řízení v konkursu.

Kapitola první.

O řádném řízení konkurzním.

Částka první.

O soudní moci v konkursu.

§. 58. Konkurs budí krom zvláštních případnosti zrušen a vyjednává se jako soudní obecného, v jehož okruhu dlužník obecný má své řídné bydlení. Byli by náleželi soudů příslušných, rozhodne to, který z nich konkurs dříve rozpíše.

§. 59. Jedním konkursem u instance konkurzní zrušené vztahuje se k rozhodnutí jenom zrušením dlužníka obecného, soudt toto jenom jest kde kol, a k tomu jenom nemožná, které kol v těch zemích, v nichž má platnost tento řídn konkursem.

§. 60. Byli konkurs prohlášen více v zemích odlišných, však v některé krajíně, kde tento řídn konkursem nemá platnosti, a máli dlužník obecný v některé zemi, v níž tento řídn má moc, nějaký statek nemovitý, tedy se zruše na tento statek konkurs zvláštní, a to od toho soudu, který by k tomu byl příslušný, kdyby na tom statku bydlel.

Máli dlužník obecný nemovitý statky v několika zemích, v nichž tento řídn konkursem má platnost, nebo ve více nežli jednom soudním okrese země takové, tedy rozhodne v příslušném zrušení konkursu to, který soud jen v tom předstihne.

§. 61. Nevší uznávaní státními nebo vládními nadleženými jiní fyzici naproti některým státním ustanovením, tedy buďti

- a) nově či jižní rakouského dlužníka obecného v cizí zemi se nacházející do stejného konkursu vstoupit a dle toho řídit, aby úřad činnosný toto jižní vydal; naproti tomu buďti
- b) nově či jižní cizozemského dlužníka obecného v zemích stejných se nacházející k podléhání činnosnému instanci konkursní vydání.

Řízení konkursní v příčině jižní novověkého ustanovení jest současně toho státní, v kterém toto jižní leží.

Nechťli by některý úřad cizího státní jižní novověkého dle řízení vydání svých vydání by je jen s tím, řízení se jest v tom pravidly nepřesnosti. Každý případ takový buďti pak od soudu úřad ministerium práv v záležitost usouden.

Částka druhá.

Kdy se má zavést konkurs.

§. 62. Konkurs buď úřední zaveden, když

1. někdo, nejen s to, aby dlužní svých zaplatil, sám se zavedení konkursu žádá, nebo
2. když po smrti dlužníkové žádá za zavedení konkursu dědic nebo kurátor podatelství.

§. 63. 3. Když jeden neb několik věřitelů, proklamace řádnou plně vřít hodnou, že mají právo na dlužníkové zachycení státním účelu pohledkosti, žádají za prohlášení konkursu, nastří se státní na žádostku řízení a přikládá se dlužníkou, aby do té doby buď věřitelé neby dlužníkové pojatí, anebo předložil při státní soudu svého jižní a svých dlužní, dokázal, že jest s to, aby všechny věřitelé upokojil.

Nepřijedli dlužník ke státní anebo nepokojil při něm, že věřitelé, kteří žádali za prohlášení konkursu, v příčině jich pohledkostí pojatí, aneb že jest s to, aby všechny věřitelé upokojil, vytkne se k řízení navrhovatelů úřední a nechtělo k konkursu, proti navrhovatelům státní znal podatelství, že konkurs se prohlásí. Bez výslovného přívolení věřitelů, kteří za prohlášení konkursu žádali, nelze tohoto státní odložit.

Shledali se již toho času, když řízení za prohlášení konkursu se podává, že jest patrně nepodstatná, buďti bez okolností zřejmých.

§. 64. 4. Byli by se oběma, že by tím, kdyby se s prohlášením konkursu předložil, věřitelům zvláštní škoda vznikla, má soud k podléhání některého věřitele, který má nějaké pohledkosti k zrušení upínatelné aneb alespoň hodnocení vyřídění, prohlásiti konkurs také za takového věřitele, který upokojil aneb se skryl, aneb se jest již příslušný toho dospělí, aneb se nemůže platit.

Shledá se však již té chvilce, když se návrh takový činí, že jest patrné nepodstatný, buďž ihned navržen.

Kromě této případnosti státi se dlužníkovi kurátor a ustanovi se na krátkou dobu státi k tomu komi, aby kurátor a tom návrhu státi své prosměl.

§. 65. Soud rozhodne ve všech případech (od 1. až do 4.) výměrou, doleže přičiny toho, proti kterémuž výměru prostředky opovrné, státi by se jich, rovnají odkladného úroku.

0 rozhodnutí a přičiny utíého prostředku opravného vydávaná dá se věditi dlužníkovi, rekurentovi, správcevi masý konkurzní a stranám, které státi se prohlášení konkurzní.

§. 66. Shledá se při uzádnání a návrhu, aby konkurs byl prohlášen, že to jest jen jediný věřitel osobní, aneb že jistě jest příli nepatrné, tak že by se státi na jednání konkurzní neukradily, nebožli návrhu na uvedení konkurzní místa dáno.

Nabývali návrhu, aby konkurs byl uveden, pro nepatrnost jistě od dlužníka pojmenovaného místa dáno, přidřili soud dlužníka k pohlednutí některého věřitele, aby vykonal přisahu, že se svého jistě utíého nezastají, aneb buď porokne řízení konkurzní.

Nechtěl by dlužník přisahu vykonal, buďž to oznámeno státi se zastupitelovi.

Částka třetí.

0 rozpuštění konkurzní.

§. 67. Zavedení konkurzní buď ediktem vyhlášeno.

Tento edikt obsahuj:

1. Pojmenování soudu;
2. jistě a příjmení dlužníka obecného, též jeho stav a bydlení;
3. jistě komissar konkurzního a sídlo jeho úřadu;
4. jistě správce masý konkurzní prostředím utíého a vyzvání věřitelů, aby při státi nejpože na 14 dní vyhlášením, předložili dohledy k vyvážení jeho jejich přičinné, učinili návrh, by správce tento byl potvrzen nebo jiný správce masý a jeho náležitosti jmenován, a aby zvolili výbor věřitelů (§. 74);
5. obsahuj edikt vyvážení všech těch, kteří na společné masý konkurzní ve věřitelů konkurzní mají náboho pohlednutí, aby pohledníci stá, i kdyby v přičinné jich byla státi rozepěs právní, ve štitě, která se buď hned nebo později vyměti a vyhláš (§§. 104 a 105), a soudu dle státi konkurzního

pro uzavření škod polních v těch ustanovených opatření, ve kteří likvidaci likvidovali a spásali, by se jim ustanovila pomocnost:

6. buď v ediktě oznámeno, že vítěze, kteří se přihlášeli a přijeli k obecnímu státní likvidaci, mají právo, zvoliti na místě správo masy konkurzní, jeho náčelníka a členů výboru vítěze, kteří považují úředně, dia vše své a s konečnou platností jiné osoby, jimiž dlejší;
7. buďli v ediktě připraveno, že jiné věci oznámi se v předání konkurzního ustanovení součástí k soudnímu vyhlášení ustanoveným, kteří mají právo uzavřítí konkurzního buďte.

§. 68. Když při rozpisování konkurzní jest se nadíti, že všichni vítěze k tomu svolí, aby masa konkurzní bez řízení jednání dia počátku se rozdělila volně když jest viděti, že jednání masy konkurzní není velké, nebo že se jen skládá z věcí movitých, které se snadno mohou uplatiti, anebo že celá masa se výběru pohledovostí, které mají být počtybavostí přednost, obstará buďte v ediktě všichni vítěze ke státní vyrovnání.

Tato státní svolení se konati dříve, než přijde řízení k upravení vyměření, má se však odložití zároveň se státní likvidací.

§. 69. Edikt konkurzní buďli obou dne, kterého se soud oznámí, že se má prohlášení konkursu, bez předání výdán a na soudním domě přibít a buďli přikázáno ke spisům konkurzním úředně paterami, kterého dne byl přibít.

Kromě toho buď edikt konkurzní se rovněž nejvíce účinně vložen do novin zemských k vyhlášení soudního ustanovených.

Býlo by se domnívati, že se vítěze náležitě odložití v jiných zemích nebo v cizozemsku, aneb že tam má dlejší nějaké jednání, má se zavazetí konkurzní také oznámiti těchto není vyhlášení.

Částka čtvrtá.

O konání konkurzním, správo masy konkurzní a o výběru vítěze.

§. 70. Při návrhu konkurzní ustanoví soud některého ze svých radních neb některého jiného úředníka k vykonávání sadetní spásalosti na soudního komitatu konkurzním.

Na komitatu soudního náleži, aby jednání konkurzní samostatně řídil a přihlížel k řízení úřední tisk, jimiž volně jest upravení jednání.

Na ten přikázáno přikázati mu volně, říditi všelike opatření a rozhodovati v přístě všeho, co tímto řízením konkurzním není vyhlášením soudní konkurzním, aby se o to usnad.

Aby komisař konkurzní mohl najítati své vykonávce, jsou všichni soudcové a úředníci povinni, šlehati mu pomoc náležitou.

Kde by se měl nějakým způsobem komisař konkurzní za státní, může šlehati, aby o tom rozhodl soud konkurzní.

§. 71. Soud konkurzní může každé chvíli zvláště, jak soudní komisař práce vede, může mu uložiti, aby o nich správu poslal, může ho a přičin důležitých odvolati a na jeho místě jiného komisaře šlehati.

§. 72. Jestli místo, kde dlužník obecný bydlí nebo živnost svou nejvíce provozuje, zase vzdáleno od sídla soudu státního, a někdy se konkurs zastál, může soud konkurzní, věděl se mu pro zrychlení jednání konkurzního příhodas, ustanoviti za konkurzního komisaře soudu okresního toho soudu v jeho okruhu ležícího, v jeho sídle nebo na blízku něho jest místo, kde dlužník obecný bydlí nebo živnost svou provozuje.

V takové případnosti buďli všick konkurzní také přibít v úředním sídle komisaře konkurzního.

§. 73. Soud konkurzní měl kromě toho a povinností úřadu prováti správu masy konkurzní.

Komisař konkurzní může také vydati výměrkám, kteří jsou v sídle soudním, dle zřízení svého zvláště obecního ke státní, dle §. 67, post. 4., ustanovení.

§. 74. Soud konkurzní má pečlivě shledati, zvláště při státní většinou hlasů většině přítomných, kteří se požívá dle velikosti pohledkovní spůsobem hodnověrným vyvolávaných, ke správě komisaře soudního, nežli proti těmto shledám důležitých námitak, správce masy konkurzní prováti ustanoveního potvrzení svého svého správce jmenovati, též má náležitě správce masy konkurzní šlehati a jinam osob k těmto úřadům povolávaných v obecen svolnost udělati.

Vyhledávati také posaha masy konkurzní, může se vyjímka šlehati také několik správce masy konkurzní, kteří pak jednají společně.

Při státní státní svolí se většinou hlasů většině přítomných, kteří se požívá tak, jak výše došlo, výbor většině, a komisař konkurzní vydá svoleným členům namít proti jich zvolení nějaké patrné závady, ihned náležitě listiny zřizovací. Shledali by v tom nějakou patrnou závadu, poškůde před vyhlášením listiny zřizovací, aby soud konkurzní v příčině toho rozhodl.

Výsledky státního státní k masy konkurzní náležitě mají toho vůli, zvoliti si zvláště správce tohoto statku, a šlehati, aby soud rozhodl k tomu kancel ustanoviti státní, k němuž se posvrou všick většině na tom statku v knihách zapsaní

Správcem statku, zvolený většinou věřitelů přitomných, spíšežem výše dotčeným pořádkem, buďli od soudu na správce ustanoven a soudu konkurznímu, anliž tento soud některou osobou rozličnou, pojmenována. Tento správce uváděna buď, co se týče jako práv a povinností, podle §. 82.

§. 73. Za správce mány konkurzní úřadu buď muž dobře zachovalý, spolehlivý a v právech obilný. Správce ten má kromě veřejných případů stále přivývatí nebo ai do skončení konkurzu se zdržením v tom místě, kde jest komisař konkurzní aneb na blízku tohoto místa.

Správce mány konkurzní sfliditi se málo z počtu známých věřitelů nebo také odjinud.

On nemá býti spojen s žádným obecním ani svazkem manželstvi, ani příbuzenstvím neb švagrstvím ai do čerstvého stupně.

Správce mány buďli dekretem jmenováná opatřem a od komisaře konkurzního rukou dlanem v sílezech vzati, le chce práce dlaní svědomitě plniti.

§. 74. Správce mány konkurzní jest zástupcem věřitelstva a správcem jmění v konkursu následujícího.

Jeho úkolem jest, aby jmění a dlaný mány konkurzní vyhledal, jmění vydlal a pejistil, dlaný pak, světlé skončením pohledností sporčících na jeho postavi, též aby vedl pozory aktiva i pasiva, týkající se mány konkurzní nebo světlých dlaní jejich.

Správce mány konkurzní jest povinen, vynaloziti při svých právech péči takovou jako bezchudý a pilný hospodář a všeti a klaniti správné počty se svého spravování.

§. 75. Světlé má spíšeze mány konkurzní, anliž sám advokát, dlaní advokáta k právech, ku kterým jest pozory advokátské potřebi.

Též málo k některým právech světlé světlého plomocenstva.

Dlužník obecný jest povinen, dlaní mu světlé vyvážem, jich má k vedení svých práci upatřiti, a býti mu, jak od něho vybilan, při vykonávání opatření světlých skutkem odpovědným.

Spávek mány konkurzní má právo, dlaní odměny za svou práci a náhrady nákladů od něho učiněných.

§. 76. Co se týče postavení jeho k osobám jiným, má správce mány konkurzní mezi svými světlé právo, předobemí světlé jednání a světlé čty právi, které s sebou přináší plnění povinností dlaní jeho.

Toto právo vztahuje se také ku světlým jednáním, k nimž dle občanského práva občanského potřebi plomocenstvi světlého na druh jednání světlého.

zmenovitě pak k přijímání a křivození peněz a věci cenné peněžitou majících, kteří se správce masy konkurzní jest spojeno.

Když má správce konkurzní přijímati k sobě peníze, druhé věci nebo papíry cenné a věcných kas neb účtů, vyžá dá k tomu hození komitát konkurzní v jedné každé případnosti listinným legitimací.

V §§. 147 a 148 ustanoveno jest, v kterých případech se obznamená právo jeho, moči jeho sřazení za správce ma přikázati.

§. 79. Pokud správce masy konkurzní naproti věřitelům ve svých opatřích vřizín jest unesením výboru věřitelského, vyměřuje se v §. 146.

§. 80. K úkonnosti úřední správce masy konkurzní přikázati má nejprve komitát konkurzní.

K tomu hození má vždy věděti, jak práce jeho pětina a v jakém jsou způsobu, a má si tuto vědomost sjednati výbor ústrím poplatím, dle potřeby také slyšením správce masy konkurzní do protokolu nebo pořádkem od něho správy písemně; býti by pak tomu přizna, máli si náležitě vyvážení opatřiti zadržáním v počty a v jiné spisy ku spravování masy náležející a zavedením úředního vřizování.

Nepřáli by správce masy konkurzní náležitě svých povinností, máli jej soud konkurzní k návrhu komitátu konkurzního i pokračování peněžtým k písemně jeho přiznati přikázati.

Soud konkurzní máli správce masy k návrhu komitátu konkurzního nebo výboru věřitelského nebo také z povinností úřední, a úřadu propustiti. Nebýli však návrh k tomu od komitátu konkurzního nebo od výboru věřitelského učiněn, buďli proti tom i svou vyslyšen, a pokud možná, také správce masy konkurzní. Prospědek opravň, jakž by se proti takovému unesení máli, nemá zastavujel moči.

§. 81. Co ustanoveno v přičině správce masy konkurzní, vřizuje se také k náležitosti jeho, který ho v případech zmíněných zastupuje.

§. 82. Býti by toho pro unesení počes potřeby, máli soud konkurzní správce masy, slyšet ho první, když k tomu výbor věřitelský přivoli, přičině pro voliti oddělení správy správce vřizování, zejména ku spravování statků nemovitých a majetností hození. Práva a povinnosti těchto správců vřizování řídí se pak v mezech obora právní jím přikázáního dle ustanovení v přičině správce masy konkurzní učiněných, až na to, co se vřizuje k místu, v kterém má bydleti nebo se zdržovati.

Správa masy konkurzní neodpočívá a práci od zvláštních správců konkurzních, má však právo, hledati na nich vyvolání věšákých, správy se týkajících a věšáků by se mu toho potřebovati, navrženosti soudu konkurznímu, aby jim byl úřad sdělán.

§. 33. Vyšedli-li sobě kdo již před prohlášením konkurzu sekvestrace exekuční nějakého statku nemovitého, stane se sňezný sekvestr ve svém postavení co správce zvláštní, nezbyhčlivěji toho důležitě přičiny, aby byl ustanoven náhde jiný.

Vyšedli-li však sobě věšákové náhde exekuční sekvestrace, když konkurz byl již prohlášen, přeměna buď vůbec na správce zvláštního již sňezného také úřad sekvestrský.

§. 34. Za sňez výboru věšákého zvolení buďta, pokud možná, tři věšáci a nejvýš pět, kteří mají stále bydlet nebo se zdržovati tu, kde dle §. 75. má bydlet neb se zdržovati správce masy konkurzní.

Věšáci za dína výboru sňezný, nemohú se bez důležitých příčin z úřadu náh zastaveného vytáhnouti.

Věšáci by se pro důležitost přepada přikročeno, mohou se výboru přičati nahraditi, kolik jich potřebovati.

§. 35. Kdykoli jest k jakémuz opatření správnému potřebovati spolupůsobení sňezů výborových, mají tyto členové k vyvolání správce masy konkurzní v příčině toho sňez své vydati (§. 140), a kromě toho, kdykoli soud nebo komisař konkurzní nařídí, aby byli slyšeni, mívají své o stávkách jim předložných pronesati.

Mimo to mají právo, hledati náhde sňez na správci masy konkurzní, aby jim dal vyvolání v příčině vedoucí práve, a shledali by v něm nějaké nepravdnosti, mají to komisaři konkurznímu oznámiti.

Členové výboru nemají práva, hledati nějaké odměny, mohou však sňezati náhrady za učiněné výlohy.

Částka pátá.

O započtení a poplaci masy konkurzní.

§. 36. Soud zveřejnje konkurs, má naříditi, aby se masa konkurzní nevyplněná započtela a poplaci ži inventovala, a to, sežili v tom sňezú nic jiného vynášeno, dle řízení soudního a sňezech mánaspravných, skrze komisaře konkurzního nebo náhkorého jiného výsledného tohoto soudu.

§. 37. K početní buďta, pokud možná, přičati správce masy konkurzní pronesati sňezný.

Jestli odezvěny budete ku uchování knihy a náplav ku apraxování majetnosti dlužníka obecně se utahující, když byly první popisy v protokolu.

Všci deské, papíry cenné a listové peníze, které jsou před rukama, slisny budete a soudu, pokud jich není k pilným upravením potřebi.

§. 88. Co se týče nemovitých věcí a pohledkové dlužníka obecně, které jsou popsány do knih pozemkových, desk zemských a knih městských, budíť bez odkladu učiněno upravení, aby se v těchto knihách za místo náležitě pomenuvalo, kterého dne byl konkurs prohlášen. Opominutí by se však, toto pozemkové učiněno, rovná se tím niku v přičině soukromého práva škoda vezíti.

§. 89. Soud konkurzní má hned po zrušení konkursu úřadům pořádkovým a fotografickým a tom dáti vědět, a úto úřadové jsou povinni, vydávati psaní, depše a jiné věci, které pod adresu dlužníka dojdou, správcí masy konkurzní, a to dešit, pokud se toho pro uchování práv věřitelů vědi potřebi. Správcí masy má dlužníka obecněmu dovoliti, aby nabídl v psaní a v depše, jako pod jeho adresu dojdou, a má mu vydati ty z nich, které se týkají masy konkurzní.

§. 90. Jestli dlužník obecný postaven ve službě veřejné, a máli die toho ve svých rukou kny, listy neb jiné věci, budíť tyto věci oddělovy, ku kterému oddělování buď přivzat vycházj toho úřadu, jemuž přísluší k tomuto jesto příkáziti.

§. 91. Inventář sepala budíť se sestří nejříve sruce končaně konkurzněho nebo některého jiného vybraného soudního, a přivzetu k tomu spůsobu masy konkurzní, a pokud možná, a přičinností dlužníka obecněho.

Končit užj při popisování a oddělování věcí zvlášť náležitých.

§. 92. Jestli pechyta, vlaš některé věc do masy konkurzní náležj, budíť do inventáře zapšas, spolu ale připomenuto, že se k ni táhne vylasný úřad (§. 90), nebo náležj jiný a jako právo si k ní náležj.

Co se týče popisování a oddělování movitých věcí dlužníka obecněho, které jsou s přičiný práva státněho nebo národněho, v rukou některého věřitele, zachová se jest die §. 144.

§. 93. K tomu konci, aby se do inventáře položila cojn nějaké věci nemovitě, zvláštní soudního oddělu. Zdeji bude později potřebi ji oddělovati azob kterým jiným spůsobem se bude mocti cojn její vyhledati, o to se usnese výbor věřitelů a die případnosti věřitelstvo (§. 144). Učiněno se oddělu, pohledkové se bude vylohy má se společně náklady masy konkurzní a nákol se náklady věřitelů.

§. 94. Dle těchto pravidel má se také předjetí, když se mají zaplacení a odhadování věci movitě, k jejich popisku a ony vyhledával jest počítěi státního času nebo nákladu, na př. když jde o nějakou bibliotéku, sbírku uměleckou atd.

§. 95. Případli dlužníkovi společnému právě než byl konkurs zaveden, nějaké dědictví nebo nějaký dědičný podíl, a nebyli-li mu to do toho času, kterého byl konkurs zaveden, odevzdáno, zapadne buď do inventáře ony konkurzní jezem na, co dlužníkovi obecnému přísluší, či do toho, jak vypadne vyjednávání postřehnutí.

Průběhů se konkurs také v příčině dědictví, pokládá buď za konkurs rozšířen.

Co tato vyměřeno, vztahuje se také k dědictví a k podílům dědičným, které dlužníkovi obecnému případnou mají konkursem.

Částka šestá.

O seznamování majetnosti a dluhů.

§. 96. Nepodali dlužník obecný před počátkem konkursu opravdného seznamování majetnosti a dluhů, má jej komisař konkurzní k tomu přivést, aby je podal.

Dlužník obecný má se v tomto seznamování svou rukou, podpisem a zaručením se nabídnouti ku přísaze, že v pojednávání jeho věci nezemřel a v dluhích svých si nezvýšil.

§. 97. Když jest ještě inventářem na jeho postavení, uložil komisař konkurzní dlužníkovi obecnému, když se to pokládá správně ony konkurzní nebo i jen jediný státní, aby vykonal přísahu, a přísauza státně v ústí se uschováje, nutí k tomu komisař státní, při kterém má dlužník obecný, opravě neb doplněv dle potřeby seznamování majetnosti a dluhů, přísahu v §. 96. připomenutou vykonal.

Dlužník obecný má právo, žádati ve třech dnech, aby v příčině přísahy jeho od komisaře konkurzního uloženo rozhodl soud konkurzní, proti kterému rozhodnutí není dalšího prostředku opravdného.

Částka sedmá.

Jaké opatření se učiniti má v příčině osoby dlužníka obecného.

§. 98. Soud konkurzní má hned při počátku konkursu uskliti a se umísti o to, máli dlužník obecný pro podeřízení dluhu stát býti ve vazbu.

Nebyli dlužník obecný stát ve vazbu hned při počátku konkursu, máli jej soud konkurzní, pokud není státní výbor státní, pro podeřízení dluhu dít

rukou jen k návrhu jednoho nebo několika věřitelů aneb k návrhu zástupce many konkurantů, po zvolení výboru věřitelského však jediné k návrhu tohoto výboru nebo dle případnosti k návrhu věřitelstva (§. 144).

§. 99. Kromě toho může soud konkurant dlužníka obecného a varha vůči, když se zpětuje, předložit oznámení majetnosti dlužní, nebo když nechce vykonati přísluhy jemu uložené (§. 96) anebo když trvalý odpor činí přikáním od soudu konkurantů mu daným.

Nežde-li dlužník obecný vykonati přísluhy, oznámens se bez státního zastápitelství.

§. 100. Co se týče vykonávání varhy, má platnost to, co nařizuje v řádu soudním v příčině řízení osobního z upatřností na někoho valitelského (§. 98) a v příčině řízení, jež se užívá co prostředku domocování (§. 97). Varha od prohlášení konkursu na někoho valitelského nemůže více vstoupiti více nežli 6 měsíců. Náklady na opatřování dlužníka ukládají mezi náklady many konkurantů.

K návrhu výboru věřitelského nebo věřitelstva (§. 144) vykoná se varha tím, že se dlužník obecný stěže ve svém bytu.

Tatáž opatřeni může také soud konkurant dle svého zdání odiníti, však nepouští se, aby v takové případnosti bez přívolení výboru věřitelského na man konkurant vůči náklady se uvalily.

§. 101. O tom, máli se varha odiněti, rozhodne soud konkurant dle svého usuzení, slyšev prvě správu komisaře konkurantů a stěží máje k tomu, proč dlužník byl svázán.

Určeneli se soud konkurant s to, aby varha byla odiněna, dá s toem věditi státnímu zastápitelství.

§. 102. Když se prohlásí konkurs, buďli to neprodleně oznámens státním zastápitelství, aby se ihned uvedlo vyšetřovací trestní, z kterých příčin dlužník obecný stal se nezpůsobilým pláti.

Částka osmá.

Jak se mají pohledáváni na jisto postaviti.

I. Jak se má předajiti v příčině pohledávání, jež se mají v konkursu opověditi.

A. Řádné řízení v příčině opovědění likvidování toho, čeho má kdo pohledávati a v příčině postoupnosti pohledávání.

§. 103. Věřitelové konkurant (§. 42) jsou pováni, pohledáváni svá dle před-

pisů nepřipojených v konkursu opovídati a likvidovati a posloupenat jich na jisto postavení.

§. 104. Nežli již v ediktě konkursním vyměřena lhůta (§. 67, 5), v které mají věřitelové konkursní pohledivka své opovídati a nežli v něm ustanoveno státi, při kterém je mají likvidovati, tedy ustanoví oboje petentně komisař konkursní a vyhlásí to nejpozdě v osmi dnech od přibití ediktu.

§. 105. Obecní lhůta opovídati, hledie k místu kde mámi věřitelové obývají, nemá činiti méně 30 a ne více 90 dní, ode dne vyhlášení.

§. 106. Obecní státi likvidacei nabudie vyměřeno na dle než na 30 dní od toho dne, kdy dojde lhůta opovídati.

§. 107. O vyhlášení lhůt opovídati a o státi likvidacei budie mimo to zvláštní vědomí dáno domovním věřitelům, a kterých se ví, kde bydlíjí nebo se zdržují, a nastupitelům úřadu bernického.

§. 108. Pohledivka opovídena budie písemně nebo ústně do protokolu u soudu konkursního, v případě §. 72 však buď u soudu konkursního nebo u toho soudu okresního, kde sídluje komisař konkursní.

Má-li některý věřitel několik pohledivka, může je opovídati jedním a týmž spisem.

Aby se spíše byl podupán zdrávká, tako ustěba.

§. 109. V opovídi škůeno buď nestáti, aby pohledivka tímto bylo za pravé, nežli aby umíno byla i posloupenat, v které má pohledivka podlé šedosti jich, a to i tehda, kdyby o ně byla bývala již rozprá vedena a v hlázení věci rozhodena.

Žádají v opovídi ti, jení mají právo, nějaké věci naspít šedati, nějaké nábrady eventuelně, anž stanzali se věřitelové vedle na příčinu nějakého uspořádání nebo rena svého pohledivka zároveň věřitel konkursními, nežli vyloží, jak se vše má, pажnetajice následit věc, které naspít šedají nebo za které právo vedli nálež; mohou však šedati, aby jejich pohledivka osobní v plus samé se likvidovalo a celá pohledivka posloupenat se ustanovila.

§. 110. V opovídi přírodná buď jméno, stas a místo, kde opovídati byli, sama pohledivka, právní šedat, na něm pohledivka se zakládá, a převody, na kterých šedat jest zákonna, té budie předloženy listiny k tomu se vztahující buď v prepise nebo v přepisech.

Vedeli se a přílohy pohlednicí opovízaného již recepte právní, má sporčitelé přiložit spisy, které má v rukou, a usměrnění, aby komisař konkurzní šel spíše sporčitel od toho soudu, a kterého se nacházejí.

Podle se opovíď písemná, přiložen buď také spis opovídi i příloh jejích.

§. 111. Věstělové, kteří nebydlí v místě nebo na blízku místa, v němž má komisař soudní své sídlo úřední, mají v sporčeli pojmenovati písemně tam obyvajícího, který by přijímal výtazní, sine by jim soud konkurzní k úvodu komisaře konkurzního na jejich náklady a nezaplacením stáhl kurátora.

§. 112. Opovídi písemné i protokoly v příloze jich vedlé své doložky buďta a přílohami a spisy sporčitelé, byli-li jich šelšino (§. 110), komisaři konkurzními, a někteří může každý jak v opovídi tak i v přílohy a jiné spisy nacházející.

Správce masy konkurzní dolož se ihned úřední přepis každé opovídi protokolem zapsané a přepis každé písemné opovídi a příloh jejích, její byla strana podala.

Správce masy konkurzní má bedlivým zkoumáním těchto spisů, též knih, písemností, jednání a listů, rozmluvami a důstojným obchodem a s výběrem věstělovským a jinými prostředky, k důkladnému vyhledání dluhů a poruhy jednoho každého pohlednicí přikládajími připraviti se ke státní likvidaci, aby se při něm mohl určitě vyjádřiti, státní pohlednicí opovízané jsou peněz a v kterém pořádku mají jiti po sobě.

§. 113. Když dojde lhůta opovídaní, vedlé správce masy konkurzní bez odkladu tabulka opovídi a předložil ji komisaři konkurznímu, aby ji zkoušel a die potřeby opravil.

Tato tabulka státní se die státní v konkurzní a naplň se opovídi do náležitých oddělení v tom pořádku, který se usuzuje a poskytuje od věstělo vyhledávanou, a jestli poskytnouti stejně, naplň se die tam, kdy dají.

V každé opovídi přivedena buď jména, obydlí a stav opovídaného a jeho písemně, den, kdy a šel, pod kterým byla opovíď podána, suma opovízaného kapitálu a náležitosti vedléjších, neprávni důvod pohlednicí a poskytnouti šelšino; kromě toho buď ponechána rubrika přírodná, do které se naplň rozhodnutí o jednání likvidacím a jiné rubrika pro připomenutí.

§. 114. Ke státní likvidaci má správce masy konkurzní nebo jeho náměstek (§. 74) sám přijíti, a pokud možná, také důstojníka obecného obchodu. Těm mají býti k náležitosti pohotově tabulka a opovídaní přivedení a přílohami, spisy sporčitelé, byli-li kterých šelšino a obchodní neb živnostenské knihy důstojníka obecného

§. 115. Komisař konkursní má při stání jednání likvidační řízení a skončení k tomu konci účinná vypočítáním nejprve pohledávek, které se týkají věřitelů, jeví nejprve do seznamů dlužků (§. 96) upravení, a potom ostatní pohledávek, a to sevyhledávkami zrychlil práce nějakého jiného počítka, v tom počítku, v kterém jsou v tabulce uvedena (§. 113); při tom má komisař dotčený při každém pohledávkách přitomné strany postí sobě slyšeti, důležitá obecného vyzvání, aby dal vy-
sloven, jeho počítka a přičinili se dle možnosti, aby k místu přišlo nějaké uslovení.

Zvláště uposledí, i kdyby se papírsko, že pohledávkami jest pravé, aby se vy-
jednalo, v kterém počítka takové pohledávkami jti má, pro případ, že by se po-
tomné uslovo za pravé.

Byli v přitomné pohledávkách opovržného jli nálež soudcovský v hlasu všci
vznesl, utahovati se má jednání, co se týče pravosti pohledávkách, jen k takovým
příležitostem, které se staly po vyzvání nálež.

O stání vedlé se protokol, v němž se při jednom každém pohledávkách pří-
pomene, sdělí a pokud pravost a postoupnost jeho jest bez spornu, aneb sdělí se
tí neb oně odpírá, akce koho a v které míře.

Rezultat vyjednávání buď připomenut také v tabulce.

§. 116. Pokud řízení likvidační o některém pohledávkách není skončeno, může
opovrželci řízení, aby bylo dáno do jiné úřady, která v opovrželci řízení.

Jiným způsobem těžkosti realizování se nedopouští, však opovrželci řízení,
často řízení více, dle §. 133 novou opovrželci podatí.

§. 117. Nepřítelem by některý věřitel nebo jeho plinomocník nebo jeho ná-
stupce nákresem sřízený ke stání, není to na počítka, aby se předsevzala likvi-
dace pohledávkách od něho opovrželci.

§. 118. Neokoučili se likvidace na jeden den, ustanoví komisař konkursní
některý den přití, aby se v práci dále dle předsev, oznámí to, když se likvidace
převzál, stranám přitomným, a připomeno v protokole, že se to stalo.

Abý se strany k dalšimu stání obsadily, tako učelba.

§. 119. Správce masý konkursní má se při každém pohledávkách vyjádřiti,
sdělí a z kterých příčin je uznává za pravé a do které úřady se má pohledávkách
poboditi aneb proč pohledávkách neuznává za pravé.

Každý věřitel při stání přitomný, jehož pohledávkách bylo skončeno a pravosti

jako nebylo odpráma, nebo které jest zaplata do seznamu dlužků (§. 98), má právo, poprvé přivesti i třídy křídlem jinému pohledivní, v příčině kterých sporující škůl škůl třídy nebo třídy vyřítí.

Každé pohledivní v konkursu pokládá se za pravé bezsporné a poslušnost za bezspornou, když a pokud správce máy konkurzu oboje výslovně uzná a škůl z dotčených výše věřitelů přitomejch tomu neodporuje.

Odporující obecný dlužník sám jediný, nemá to, co se týče jenom do konkursu náležejícího, práva nebo účinku odpor takový jest však na právu, že se pohledivní v konkursu za jiné postavení nemůže hned zjednatí přitomejch spřítelům konkursu na jiném, ježto dlužník po skončení konkursu nebude nebo které mu k volběmu a sám náhlední škůl (§. 35).

§. 120. V příčině sporů od správce máy konkurzu se věřitelů podaných, dá od sebe náměstek jeho vyřídí, nále pohledivní sporující uzná se pravé a která třída jim náleží.

§. 121. Věřitelové, jejich pohledivní nepožádají se a odporovat, mohou škůl, aby se jim ihned vrátili listiny přivede. Komise konkurzu posuzuje na nich, že bylo pohledivní v konkursu za pravé sledováno, v které uzná a která třída mu byla přitomejch. Požadují věřitelé se to, volání a vyřítí jim komise konkurzu také úřední výpis z protokolu a likvidací a o poslušnosti pohledivnosti jejich. Jdeji z takových výpisů na jevo, že ani dlužník obecný pravosti jich neodporoval, může se s nich proti němu konkursu státi jako se soudit nárokováni (§. 35).

Když keli se vyřítí takový výpis z likvidace, bodí se v tabulce sporů posuzované.

§. 122. Náklady na zvolení věřitelů a na skončení pohledivní náležejí k nákladům máy konkurzu. Jiné náklady, spojené s podáním sporů, upravují právem jest sporující.

§. 123. Nesporující škůl pohledivní svého ve škůl škůl v §. 100 k tomu položené, může je bez újmy toho, co ustanoveno v §. 120, sporující podati.

K likvidaci pohledivnosti takové potomejch sporujících ustanoví se volání státní.

Na komise konkurzu náleží, aby vrátil, majli se věřitelé k tomu státní volání svolati volají vyhlášením nebo dodávkou obědek, nebo máli se obojího způsobu obědek učiti, máli máli se při tom státní nákladů sporujících sporů nárokováni vyříditi.

Věřitelé, kteří řádně řády opovídací uzavřeli, jsou v každé případnosti povinni, uzavřít náklady, které novým zvolením věřitelům a akcionářům takových opovídací jak věřitelům tak i maso konkurzní vzniknou.

B. Řízení v příčině pohledávkami, kterým se odpírá.

§. 124. Věřitelové, a jejich pohledanostech zůstala při státní likvidaci sporné, ačkoliv jsou povinni a do které třídy náležejí, mají takovým pohledanostem ve věřitelích rozepřech platnost sjezdání proti těm, kteří jim odpírali, až hodí se vůbec tyto pohledanosti k vyřízení podle práva (§. 115).

Rozepřech vedena buď proti těmto osobám jako součástí.

Tito odpovídati nastoupí ze strany v rozepři na místo věřitelstva, a správcem masy konkurzní, měli v odporu účastnící, pojednávají se na prvního šlesavého.

Právo papírův každého šlesavého si na správcem masy konkurzní ponehá, když se s platností konstatuje na jeho postavi, že mu od vyhlášení dne náležela náležitá pohledanosti odpírání (§. 118, post. 3).

§. 125. K tomu konci vřítí komise konkurzní věřitelům ihned listiny od nich předloženy a vydá jim se možná nejříve vřímopisovaný přepis opovídací jejich a výpisy z protokolu a z tabulky (§§. 113 a 115), pokud jim na nich náleží.

Také výpisy rozepřech se týkající, byli-li jak šlesavé (§. 110), dodají se součástí náležitě.

§. 126. Rozepřech vřítání, vedené o prvotní pohledávkami, budějí o maso konkurzního šlesavé a rozhodování.

§. 127. Jestli uznávají, aby se nějakým pohledávkami opovídacím, které zůstala sporné, vůbec platnost sjezdání podle práva, rozhodne o prvotnosti jeho příslušný úřad správcí.

§. 128. V příčině podopatnosti sporné má v každé případnosti soud konkurzní řízení předložiti a rozhodovati.

§. 129. Aby se zavedla rozepřech vřítání, zřídaveno jest jediné věřitelé, jejich pohledávkami bylo odpírání.

Věřitel tento má komisi konkurznímu předložiti důkaz, že rozepři uzavřel, ačkoliv vezme škoda, která s takovým obmeškáním dne náležela jest spojená (§. 125).

Komise konkurzní má o tom nepředložení správcem masy konkurzní věditi dle.

§. 130. Rozepře či proces zvláštní zaseda se řádnou žalobou, k níž se v každé příležitosti přiloží přepisy a výpisy, dočtené v §. 123.

V této žalobě nemůže se, ani co se týče strany, ani co se týče přednosti, žádati více, nežli se žádalo v opisech.

Čteníli by kdo žádati více, nežli počá zvezu opovid.

§. 131. Rozepře zvláštní líženy a rozhodování buďte také v případech, k uvedenému rozepře exekuční, mandátní a sustavně příhodných, co se dotýče hlavních věcí, poplatků vedlejších a nákladů rozepře, podle toho, co vyměřeno v předpisech o řízení řídním.

§. 132. Odpirali se nestolice pravosti pohledávací, ale i poslednosti, rozhodnuto buďti, i kdyby se uznávalo, že pohledávací jest pravé, nic méně zároveň i s strany poslednosti pro případ, že by pohledávací bylo ve vyšší instanci za pravé uznáno. Přislovili však rozhodnutí o pravosti pohledávací některým úřadu správním, zasedem buď proces o poslednost a zasedu konkurzního teprv potom, když bude pohledávací od úřadu správného s mačí právně přikázáno.

§. 133. Náklady rozepře pohledáky buďte, popírání správce masy spolu, že pohledávací jest pravé, za náklady masy konkurzní, leč že by mu bylo pro světovalné vedení pře ukázáno, aby náklady zahradil ze svého.

Nesopírání spolně masy spolu pravosti pohledávací, žádání masou zastitkové, kteří pravosti odpírání, aby jim byly náklady rozepře s masy konkurzní zahrány, jen dožad, pokud stali užitek, který vedením rozepře masy konkurzní vznikel.

§. 134. Co ustanoveno v předcích §§. 124 až do 133, má platnost také v příčině dalšího líženi a rozhodování rozepře, proti obecnému diaříku před počtem konkurzní uvedených a přeručných, které nebyly počte v hlavní věci rozhodnuty (§. 7, part. 1).

Aby se v těchto případech na jisto postavilo, že pohledávací, jenom bylo odpírání, jest pravé, má věřitel řízení a zasedu konkurzního obaviti tím způsobem, aby v příčině pojmenování strany druhé ustanovení toho, žeho se může žádati i v příčině řízení platnost měla, co vyměřeno v §§. 134, 130 a 131.

Byloli kromě pravosti pohledávací odpírání také poslednosti, žádáno buď, aby se také ustanovila poslednost.

§. 135. Zasedali se zvezu rozepře nějaká, v které byl již před počtem konkurzní od první instance nálež v hlavní věci vynesen (§. 7, part. 3), žádáno buď za ustanovení poslednosti popírané způsobem žaloby zvláštní.

§. 136. Náklady v příčině provedení a posouzení pohledávek popíraných v různých vrátních výnosech, mají účinek právní naproti všem věřitelům, nechtě účastníci masy konkurzní má v popírání účastenství šli na.

Soud, který náklad vynoší, má ihned přepsat náklad komisií konkurzním psaní a způsobem, aby se to v tabulce sporů v náležitě rubrice přehledně poznávalo.

II. Jak se má předzejiti v příčině pohledávek, jejich neřeba v konkurse opovidati

§. 137. Kde jen šlá, aby se mu něco z masy konkurzní věřilo nebo kdo má nějaké pohledávkou co věřil masy aneb co věřil věřitel, má právu svému plácnout vjedním tak jako kromě případu konkursu, však proti správci masy konkurzní.

§. 138. Řízení zavedeno buď kromě vrátních případnosti u soudu konkurzním.

Jeli však o nějakou věc právní, o které rozhodnutí přičítá některému jinému soudu vrátnému, tabulárnému nebo hornému, aneb byl někde rozsudek již před psaním konkursu u některého jiného soudu zavedeno, anebo týká se rozsudek pohledávek nějakého právu zavedením psaním, které se dle šlácnosti spraviti má jedním z věcí na hypoteku dané, tedy spravování se jest dle předpisů o přehlednosti soudů, které mají platnost kromě konkursu.

Částka devátá.

O spravování a spenšování majetnosti masy konkurzní.

§. 139. Správce masy konkurzní má, pokud možná, k tomu přiklíti, aby peníze k masě náležející pod úrok šláti. Majili se peníze, druhé věci nebo papíry cizí k masě konkurzní náležející šláti u soudu, šláti, pokud není šlácn výbor věřitelů, na komisií konkurzním, kdy pak se zvolí výbor věřitelů, na tomto výboru.

§. 140. Správce masy konkurzní jest povinen, kdy koli jde o nějakou šlácnou šlácnou šlácnou šlácnou, vyřádati se k ní usazení výboru věřitelů.

K tomu komisií má všem šlácnou výboru, až na ty, kde mu toho pro jich nepřítomnost nebo pro nějakou nepřítomnostou přičítá šlácnou, v každé případnosti však šlácnou šlácnou výborových a na místě těch, kteří pro přičítá šlácnou, jich náhradník šlácnou šlácnou, jak se vše má.

Usazení činí se dle šlácnou šlácnou šlácnou šlácnou. Jestli šlácnou

nové počtem sobě rovní, rozhoduje mírně, ku kterému se přidá spolek masy konkurantí.

§. 141. Úspěšnost úřadů má spolek masy konkurantí ihned vykonati, leč že by se týkala jednání a činů překážek, ku kterým potřebí jest zasazení se strany komitatu nebo soudu konkurantního (§§. 147 a 148).

§. 142. Pokud se neodbylo obecné státi likvidační, má se správa vůbec vztahovati jen k tomu, aby se jednání masy konkurantí vyhledala, zjištěla a poznatim se ho učila.

Dlužníkovi obecnému může se dovoliti, aby firmou svou dále vedl, když by to bylo ku prospěchu masy konkurantí nebo by se zastavením živnosti změnila neb zmenšila odškodnáni náležející, že se vše vyrovná.

Když dlužník obecný firmou dále vede, rozumí se samou sebou, že může věci nemovitě prodávati; kromě toho však mají se věci takové ihned prodávati také tehda, když se toho vidí pro odvrácení škody nastávající potřebí: může se pak každé druhé náležeti, aby se prodaly, když by tím patrný úškok vznikl a nebylo by tomu na překážku, že někde věci nějaké naspět státi nebo se ví, že jí může naspět státi.

Nemovitě věci však mohou se před obecním státem likvidačním prodávati jen tehda, když neodbyloje připadnosti přímě toho vyhledávajíc, by se tím velká škoda předešla; ale také v tomto případě prodávati se mají tak, jak v řízení exekucím určené, leč že by se s přidá velmi důležitých přehledů viděti, aby se prodaly jiným způsobem.

§. 143. Po skončené likvidaci při obecním státem likvidačním mají věřitelé, nežli přišli mezi nebo jejich nástupcové, toho vůči, státi své důvěrníky na místě pozavadního správce masy konkurantí, jeho námiřka a členů výboru věřitelského, kuzi volba se kuzi nadpoloviční většinou hlasů, ježto se počítají podlé usmy, v ně pohleděvatí sporovaní jsou na jisto postavena nebo jsou ještě sporáti.

Nešťáti někdo s věřitelů přitahujících návek, aby se volba tato předešla nebo nedojedouli jiné osoby náležeti většiny hlasů, tedy státem pozavadní funkcionáři ve svých úřadech.

Srazek přibuzenství nebo švagrůvství s dlužníkem obecním není překážkou, aby kdo byl zvolen za spolek masy konkurantí nebo za jeho námiřka.

Když správce masy i členové výboru byději nebo se sdružují tu, kde dle §§. 73 a 84 byděti a sdružovati se mají, vyřídí soud konkurantí správcem, a komi-

na konkursní denům vyberu dekrety zřizovací, a komisí konkursní vezme nového správce masy rukou dělním pod přisaha.

Tým způsobem jde se předas, když některé učata se upravní a jest potřeba nové volby, aneb když náhodil věřitelů, kteří nastupují alespoň štertia veškeré mzny pohledávností na jisto postavěných nebo pozad sporných, řídí, aby se znovu volila.

O stání k volbě ustanovením dá se důstojným vědět buď obalkami nebo náležitým vyhlášením.

§. 144. Obecným státním likvidačním nakazem věřitelstvo práva, věsti zamožtatné a krom zvláštních případů bez příčině soudu, spěku majetnosti skrze osoby k tomu zvolené nebo v pozardním svém ústě náčky potvrzené a realizovati ji.

K tomu konci může věřitelstvo spěkní masy konkursní a vyberu vydati pravidla zvláštní, kterými se spravovati mají konkurzní jich věák v právních zmožná-kona jim příslušejících.

Věřitelstvo, byvši veřejným a zvláštním oznámením ko shromáždění zvoleno, činí usnesení na předsedání komisate konkursního věřitelu kladě věřitelů přítom-ných, kteří věřitel se počítá die mzny jejich pohledávkami operávných, jít na jisto postavěné nebo pozad sporné.

Obecí náhodil věřitelů, kteří nastupují zejména štertia část veškeré mzny pohledávkami na jisto postavěných nebo pozad sporných, aby vše některem, kterd die nákon přikázáno jest k vyberu věřitelů a potažmo k věřitelstvu, v poradu vzala a usnesení o ni učinilo věřitelstvo, povinen jest vybar věřitelů, když za to požádají, veškeri k tomu konci ihned shromáždění věřitelů.

§. 145. Po odbytém obecním stání likvidačním boditi realizace se možná nejrychleji dále vedena a ku konci přivedena.

Však i po odbytém stání prodávány buďte věci movité i nemovité tím způsobem, jak ustanoveno v řízení konkursním, leč by byla naděje, že jiným způsobem předeje vzejde mase konkursní patrný užitek.

§. 146. Náleželi ko konkursní mase pohledávkami nějaké, ježto, jakož předvi-děti jest, až do té doby, kdy bude zstatní jmění rozdíleno, buď naproste nebude lze dobytí, nebo ho bude lze dobytí toliko s příliš velkým nákladem, nebo máli dlužník obecní právo, buďti náčky nebo příjmy s jistě nějakého, které nepřistali do masy konkursní, aneb důchody veškeré, plat na výživu nebo platy se upravní, buďti krom zvláštních případů konečně usnesení v příčině toho, jak se takové pohledávkami nebo právo realizovati má, učiněno teprv potom, když bude všechno jiné jmění zpraveno.

K tomu konci obdržel se správce masy konkurzní, výbor věřitelův a pokladník měrný, dlužník obecný, též věřitelové, kteří zaplacením nebo pojistěním posud nejsou úplně spokojeni, ke státi, při kterém se tyto věřitelové shodnou bláží, která se počítá dle smyslu jejich pohledávkami na jisto postavených a posud nezapravených nebo posud sporných, nanesou o to, majlí se smyslu dostatečně, které by dally, dále rozhodnutí a mohli se veškerých pohledávkami dále dohazovat, aneb majlí se tato pohledávkami a přívě je hráti za jistou cenou, anž by masa konkurzní z jich pravosti a dohazovostí práva byla, některému kupci postoupiti nebo spůsobem veřejného prodeje zpeněžit.

Odpočítá dlužník obecný tomu aby se nějaké pohledávkami, jakž se uzavřeli, spůsobem dobrovolným pod cenou nominální prodala, zpeněženo buď jedním spůsobem veřejně licitace.

§. 147. Následovně uvedené jednání a činy právní mohou se před obecným státním likvidačním představením jen tehda, když k tomu konkurzní komisař dá souhlas:

- a) když se chce činiti odpor proti nějakému činu právnímu dlužníka obecného (§. 24), když se má uzavřiti nějaké právní jednání jeho nebo se má prohláskiti, že masa konkurzní vjele v tuto jednání právní (§§. 22, 23);
- b) když se má učiniti vyrovnání o nějakou věc, která stojí za více než za 200 zl. r. l.;
- c) když se má uzavřiti sázka, aby se něco z masy konkurzní vrátilo;
- d) když se má vypláciti nějaká věc zastavená k ruce masy konkurzní;
- e) když se má prodati nějaká věc movitá, že masy konkurzní náležející jímě, nežli náleženo jest v řízení konkurzním;
- f) když se má prodati nějaká nemovitá věc, nějaká apozedlanost nebo nějaká buď námořská dle principium o řízení konkurzním; též když se má učiniti nějaké jiné opatření v příčině podstaty takové majetnosti, nebo když se má uzavřiti nějaká smlouva pachtovní učiněná o takovou majetnost.

Pa obecném státním likvidačním mohou se bezděná jednání a činy právní předseviti bez voličného souhlasu se strany komisaře konkurzního, však jediné dle uzavření, od výboru věřitelůvho společně se správcem masy konkurzní dle §. 140 učiněného.

Mají správce masy konkurzní naproti někomu jinému nebo naproti úřadu započeti nějakého vyřízení, že uzavřeli pravidelně se stálo, vydá mu je komisař konkurzní, sjeďov si jistotu, jak se šlo při uzavření předeš.

§. 148. Následovně uvedené jednání a činy právní mohou se před obecným státním

hlavňatelným předsevzetím jen tehda, když k tomu soud konkurzní dá své zmocnění a po odhytém státní hlavňatelním jen tehda, když se o to vřítitelstvo uznose (§. 144):

- a) když se má prodání nějakých věc nemovitých, nějaká spravedlnost nebo buď námořská a čluní neb zcela jiným způsobem, nežli jak v řízení zastávaném předepsáno, nebo když se má uzavřít smlouva, aby se někomu některá z těchto věcí z masy konkurzní vrátila;
- b) když se má nějaká služnost právní nebo věchná, která náleží k masě konkurzní nebo v které měl dlužník obecný pod zápisem osobním účastníkem, postoupití někomu způsobem narovnaným se všemi břemeny a užitky nebo vůbec s takovými výhradami, jinak se závazek masy konkurzní nebo práva její podstatně mění.

Částka desátá

O úložišti počty ze správy.

§. 145. Když správce masy konkurzní odsoupi, povinen jest učiniti počty ze správy své.

Tyto počty má podat komitatu konkurznímu, který je odvedl nově nastupujícímu správci a výboru vřítelů ke zkoušení a uznání státní, k němuž kromě nového správce a výboru účastní se má, pokud možná, také dlužník obecný.

Mimo to smánil se vřítelům návrhům, které se přibýje na dům soudní, že mohou ke státní příjiti, že počty nahlednou a co by se jim vidělo, připomenouti

§. 150. Novému správci masy konkurzní a výboru vřítelů k tomu předložiti, počty schváliti nebo v nich výtky činiti, při čemž má správce i výbor náležitě učiti toho, co v příloze počty připomenouti vřítelové a dlužník obecný.

Komitat konkurzní má se při státní příloze, aby se vše způsobem přílohou svým vyrovnala.

Nestane-li se toho, poukáže se to k soudu konkurznímu, aby se to a něho vyřídilo pořádem práva.

§. 151. Trvá-li konkurs dlouho, má správce masy konkurzní i kromě příloha, že by odsoupi, najítě ve 30 dnech, když dají každé rok správu, a viděti se komitatu konkurznímu toho potřebě, také i v krajských řízeních počty činiti. Vystupují v nich rady, přílohu výboru vřítelů k tomu. Vyřizování mají se počty dle toho, co vyměřeno v §. 150.

§. 152. V příloze každé věci nemovitě a peněz se má utřizných kláti se

mají počty sdělení, a má se přikládati k tomu, aby se věřitelům, kteří mají z takové věci nejprve zaplacení býti, dále z nich sdělení věděti, by do nich ještě před stáním k vyřídění vad ustanoveným, mohli nahlednouti a při sdělení výtky v nich činiti.

§. 153. Přisláhlí mas soudní nad jménem spravovaným soudu konkurzním, podati má správce masy konkurzní nebo správce sdělení tyto počty k tomu soudu, a kterého má komisař konkurzní své sídlo úřední.

Nepřisláhlí však soudu konkurzním v příčině státní spravovaného soudu mas reálné nebo herní, předloženy budie počty přisláhnému soudu reálnému nebo hernímu, který našel státní, při sdělení masou sdělení sdělení výtky v nich činiti, a počte pak počty i s protokolem tomu soudu, u kterého má komisař konkurzní své sídlo úřední, a to k tomu komu, aby se zavedlo dále řízení dle §§. 149 až do 151.

Částka jedundiatá.

O skončení konkursu.

I. Kdy se konkurs odhoda.

§. 154. Když teprve mezi řízením konkurzním přijde na jevo případnost některé, přivolené v §. 46, budie konkurs neprodlán sdělen.

II. Kdy se zdvihne konkurs umluvením věřitelů.

§. 155. Když se odhlye obecné státní likvidace (§. 106), a všichni věřitelové masy konkurzní (§. 29), a někdy všichni věřitelové konkurzní, kteří své pohledávky sporoděli, v to svoli, aby konkurs se zdvihl, budie konkurs ihned zdvžen.

III. Kdy se skončí konkurs narovnáním.

§. 156. Nohlyli již v sdělení konkurzním lhána k narovnání položena (§. 67) a nastaveni teprve předějí případnosti, a kterých se jest nadíti, že konkurs narováním se skončí, našli komisař konkurzní, když se obecné státní likvidace již bylo konala (§. 106), státní narovnad, obecně natocena, v němž se připomíná sdělení státní, věřitele masy konkurzní (§. 29), věřitele konkurzní, kteří své pohledávky sporoděli (§. 42) a dlužníka obecného, a příčině se při státní, aby stalo se narovnadí.

§. 157. Nepřisláhlí některé z věřitelů v předěleném paragrafu jmenovaných vyslovat k narovnání, může se konkurs dle umluvené ostatních věřitelů bez dalšího jednání skončiti jen tehda, když se věřitelům, kteří nepřivoluji to, dále mají pohledávky, v plně sumě sporodělané vyplad, nebo šlišli se odpor proti tomu, v té plně sumě dle sdělení pojati.

Všichni pověřenými položili se k této příměti, v které mají svým pohledáváním ve soudních procesech splatekem žaloby proti všitelným odporujícím platnost ujednání. Těm se mají v narovnání pojmenovati ti, jimž se má vydati suma pověřených závazku srovnání, když by se žaloba v pravý čas nepodařila nebo by se škodami v žalobě proměněné zcela neb a částečně místa nechtěly.

§. 158. Když není pochybnosti, že se při narovnání šlo pravidelně přede, potvrdil konkurzní soud narovnání a smluvu konkura. Z narovnání od soudu potvrzeného může se exekuce vésti.

IV. Kdy se skončí konkurs rozdělením jmění konkurzaního.

A. Kdy se má tím, kteří mají právo, věci nějaké z masy naplňt žádost, vše tato vydati.

§. 159. Jak má být z konečnou platností rozhodnuta, že se má vše nějaké z masy konkurzní se nacházet, která ani zcela ani v části nemohla dlužníkovi, obecnému, tomu, kdo jí naplňt žádá, sprostiti nebo že se má polož, který v této věci má, k jeho dohodě přidělit, má se vše tato vydati nebo číst jež oddělit, smloudu, jak dáleho jednání konkurzní postoupilo, proti tomu, že se upraví, čeho má konkurzní masa se své strany pohledávací (§. 27.)

B. Jak se mají upokojiti všitelné masy konkurzní.

§. 160. Když se pohledávací všitelné masy konkurzní na jisté postavi a k placení dospějí, vyplát se jim, smloudu k tomu, jak dáleho řízení konkurzní postoupilo.

Na správce masy konkurzní náleží, aby s to měl péči, by masy náležitě byly ve v pravý čas k dispozici.

Nechtěl by správce masy všitelných pohledávací vyplátit, masek práva svému dle vše své platnost ujednání buď splatekem představení u komisáře konkurzního, který v přičině toho, čeho potřebí, z povinnosti úřadu opatří, aneb splatekem žaloby. Žaloba raději se proti správci masy konkurzní, a nežli správce osobně prá z pohledávací, provede se s obecním na jmění k mase konkurzní náležet.

§. 161. Náklady masy konkurzní pokud náležejí v odměnu správce té masy a jeho náležitosti, vyměřeny buďte dle stavu úřadu, hledie smloudu k tomu, jak velké a důležitější práce vykonali a jakou šikovost a roztvářnost v nich dali na jevu.

Odměna správce masy konkurzní a jeho náležitosti a náhrada výloh od nich upravených ustanoví se k návrhu výboru všitelského a komisáře konkurzního usnesením všitelským, učiněným dle §. 144.

O tom, jak tato odměna a náhrada byla vyměřena, dá se správci masy a jeho náležitosti písemně vědět.

Na toto vyhlášení může správce masy a jeho náměstek ve 14 dnech od toho dne, kterého jim bylo o tom věděti dáno, a soudu konkursního stísnost věcí, který v příčině toho s konečnou platností rozhodne.

Správce masy konkursní a jeho náměstek může se na odložení nebo náhradu výloh dříve ještě, než se s konečnou platností ustanoví, čast peněz dle milobou nebo na smětku, když se výbor věřitelský na předsedání komise konkursního o to usnesl.

§. 162. Jsou-li náklady masy konkursní výlohy takové, ježli nahraditi žádají ústní výbor věřitelského co ústně tohoto výboru, má správce masy konkursní, přinejví k tomu údy výboru, kteří v pohledbírání nemají účastnictví, náklady tyto skoupeti a s příslušnou komisí konkursního na jato postaviti.

C. Jak se mají spokojiti věřitelové reální.

§. 163. Věřitelstvo nemá v příčině majetnosti dlužníka obecného něčeho činiti, co by bylo na újmu právu věřitelů reálních, předkem a nejprvé s věci movitých a nemovitých jim navržených se spokojiti.

§. 164. Ústavové, jimi statuty od státu schválenými propůjčeno jest právo, zaplatiti se bez přílohy soudu s věci zastavených a nich zchovaných, jsou toliko povinni, dávati správci masy konkursní vysvětlení, ježli s strany toho na nich žádá.

Jiní věřitelové ústavní, nežli dle zákona mají právo, bez přílohy soudu s věci zastavených se spokojiti dle nic, mají správci masy konkursní nebo komisí konkursního souhlasiti, jak vše se má.

Věřitelové ústavní, kteří správu věcí zastavených dle povinnosti nedají nebo opomíjejí souhlasiti dle povinnosti učiniti, jsou povinni, nahraditi masu konkursní škodu, která j tím vzniká. Každý věřitel ústavní jest však oprávněn, předložiti komisí vysvětlenu věci zastavené, aby je sepal a odhládal.

§. 165. Právo, žádati na první prodej věcí movitých nebo nemovitých, má jak správce masy konkursní, bez újmy tomu, co ustanoveno v §§. 147 a 148, tak i předseda soudu každý věřitel reální, za jeho pohledbírání vše jest uzavřeno.

Správce masy konkursní má vskázati každou zastavenou věc movitou každé chvíli k ruce masy konkursní tím, že zaplatí celý dluh ústavní. Žádá-li však na věřiteli ústavním, by mu vydal vše zastavenou k tomu konci, aby se prodala, má právo jen tehda, když věřitel ústavní s přílohy nezjištěného soudu svého pohledbírání uzavřen jest věřitelem konkursním.

Správce masy konkursní může vejiti v řízení zastavení na záloh každého věřitele hypotečního, jenž byl zastavení prodej nějaké věci nemovitě povolena, když možná s prodávacem nebo s rozdělením peněz s prodávacích stísných.

§. 166. Mase vězni rozdělí se mezi věřitele reální dle pravidel, v §§. 51—57 v příloze priority vyměřených.

Týmiž pravidly spravováni se jsou, když mezi účastníky konkurzním o sobě rozhodují se úroda neb příjmy ze statku ještě neprodučního buď způsobem exekuce nebo z následné správy masy konkurzní.

V této druhé případnosti má správce masy konkurzní, by k tomu od komitatu konkurzním zmocněn, příjmy z buď početi konkurzní nádrže, též úroda od početi konkurzní sklizenou a příjmy od tohoto času do té vykoupení, aby jimi věřitelé byli zaplacení věřitelé reální.

§. 167. Při větším jednání, ježto se týče provedení jakéh věřitelé reálních jakožto takového v řízení sporům nebo soudním a zejména při rozhodování právě za nějakou věc v řízení prodávacím strážných, opatřuje a nastupuje právo věřitelů konkurzních a dlužníka obecného správce masy konkurzní.

Na správce masy konkurzní věřitelé náleží, by k tomu přihlíželi, aby z peněz za věc prodávacím strážných ta, jakožto k zaplacení věřitelů reálních postřehli, odvětili se do společné masy konkurzní.

B. Jak se mají spravovati věřitelové konkurzní.

§. 168. S vyplácením věřitelů konkurzních ze společné masy konkurzní může se započítí teprv po obecném sňmá květnáctím (§. 104).

Od této chvíle mohou se věřitelové konkurzní pohledovati a vypláceti kdy koli, jak může jest v mase dostatečná suma peněz.

§. 169. Jestli v mase tolik peněz vydajících, že se jimi mohou věřitelé pohledovati, že první i také do druhé třídy opoždění (§§. 43 a 44), bez snížení splátní, a jestli se kromě toho dostatečná hotovost na úpravu nákladů a jiných dlužků masy konkurzní, nemají se a vyplácením věřitelů, jež pohledovali, co se týče jich pravosti a pořadí do první a potažmo do druhé třídy, jsou již s kanceláři platnosti na jisté postavena, odkládají proto, že pohledovali jiných věřitelů, kteří žádají nižší anebo lepší přednosti, jsou pozastaveni.

§. 170. Když jest v mase konkurzní dostatečná suma peněz, aby se jimi započítily dluhy masy konkurzní a všechna sporůvacím pohledování třídy 1. a 2. a aby se všem sporůvacím věřitelům třídy 1. splátno nebo na snížení, může se jim nebo na snížení dáti i tehda, když v některých pohledování posud spor trvá, ježto se to, co vychází ze sporů pohledování předal, i snížení na sporů pohledování třídy 2. vycházející, státi u soudu.

§. 171. Jestli věřitelové realně, jest mají právo řídati, aby se z peněz za nabízené věci movitou nebo nemovitou strážných část oddělila, spolu věřiteli konkurzními, nebo jestli spolu věřiteli konkurzními věřitelové kolni, tedy se při rozdělování, která se činí před rozdělením peněz za věci strážných, počítá do počtu velikosti suma pohledávek jejich a zaplatí se jim jako jiným věřitelům konkurzním.

Když pak za takového věřitele podají při rozdělování sumy za věci prodanou strážné přijde potědek, aby byl zaplacen, a masa věcí sama o sobě k zapravení jeho pohledávkami přivední postačuje, tedy se mu to, co z massy konkurzní obdržel napřed, strážné a masa věcí nahradí to massy konkurzní; nastatli však masa věcí k zapravení velikosti přivední jeho pohledávkami, tedy se věřitel z podílů v massy věcí za jeho pohledávkami vycházíje tolik strážné a masa věcí nahradí to massy konkurzní aby masa konkurzní byla konečně povinná, zapraviti jen za část, která vyjde na rozt pohledávkami, k jehož zaplacení masa věcí nestačí.

§. 172. V případech předšlých paragrafů 169, 170 a 171 navrhas správoce massy konkurzní po ustavení s výborem věřitelským, předložit průkazy náležitě jak se peníze mají rozděliti, a když komisi konkurzní k tomu svolí, vykoná se toto rozděliti užit potěbi, aby se vedlali řídný návrh rozdělovací a slyšeni byli ti, kteří se to přimo týče návrh věřitelové, kteří jsou za řízi.

§. 173. Neptivostí komisi konkurzní a v případech stížnosti uží soud konkurzní k rozděliti dle §. 172 ustanovená, aneb nejsou-li to případnosti, přivedené dle §§. 169 a 170, tedy má správoce massy konkurzní vedlali vedlali návrh rozdělovací.

§. 174. Při vedlali návrhu vykládáno buď nejprvé, mnoholi jestli potěbi na zapravení vzájemých nákladů a jiných úlohů massy konkurzní, a mnoholi jestli to jest, které se máže rozděliti.

Potom přivedeno buď sestavené, mnoholi velikosti pohledávkami věřitelů konkurzních, co se týče kapitálu a náležitostí vedlali, činí a to v témti pořádku a týmti způsobem, jak se to činí v tabulce správní (§. 118).

Konečně buď vypočteno, mnoholi z jiných k rozděliti ustanoveného vyjde na každé pohledávkami.

§. 175. Pohledávkami, které jsou co do sumy nebo do postoupnosti sporné (§§. 124 a 127), pokládají se při vedlali návrhu rozdělovacího proměním tak, jako by byly v příčině celé pohledávkami sumy pravé a jako by o jich postoupnosti spora nebyla.

Toliko buďli vytknuto, že jsou sporné a pokud jsou sporné.

K pohledávkami, kterým se má ve vedlali návrhu rozdělovacího přednost sjednati, nemá se při vedlali návrhu rozdělovacího přednost, když do té doby není náležitě

prokládá, že proces jest uzavřen (§. 131). Podlé se používá tento právek společně připomenutí proti návrhu rozdělovacím v prvý čas učiněného, opraví se návrh při stání čim, že se dá vialí pohledivá na místo náležím.

§. 176. V návrhu rozdělovacím mají se společně usay konkurant a výber věstelský poděpaní a návrh poděpaný má se ve dvojm sepalní komisí konkurantů předláti.

Nezá návrh rozdělovací ve všech kusech dle předláho §. 174 vodíla, má komisí konkurant pokud možná, kratičkým způsobem spůsobiti, aby jej správce usay konkurant opravil. V příčině tohoto opatření nemá místa prostředek opravý, v §. 257 přivedený.

Jedno sepalní návrh buď a komisí konkurantů chováno a druhé buď navrhovce správce usay konkurant.

Komisí konkurant má zároveň věstelským konkurantem, kiti ať po tu dobu pohledivá avé byli opatřeni, způsobem veřejně vyhlášen a máno se vzdátiem věstí dleim oznámiti, že máno a náho nebo a správce usay konkurant v návrh rozdělovacím náležím a přepis z náho si vialí, a že mají námítky avé proti náho, ať majlí jaké, ať do jedého dne ústní nebo písemně komisí konkurantem podati; máno to má jen komisí doberý připomenutí, podají námítky, že mají právi ke stání zároveň ustanovením, jako se bude před komisí konkurantem odývat, a při stání se bude o námítkách jednati a ustanovi se, jak se mají psané rozdělit.

Ke stání státen az správce usay konkurant, jeho námístek a členové výberu věstelského.

§. 177. Lháta k podání námístek položena buď nejdlá na 14 dní a stání buď ustanovena nejdlá na 8. den po právi té lháty.

Námítky podané propýti se čimv ještě nel lháta dvoje, správce usay konkurant, aby jich val vědomost.

§. 178. Bytli podány námítky, má komisí konkurant při stání věstí jednati o jedné každé položce, k níž se námítky vatahají, a to v tom pořádku, v kterém jsou po sobě položky v návrhu rozdělovacím, a má psaní protokolem, jak jednání vypadlo.

Všec na náho náleží, aby při každé položce na jito postavil, jestli tu nějaká námítka proti ni čli síz, aby při psaníčkách, proti níž se čim námítky, dle možnosti se přičinil, by se stalo přičiněti narovnat, a všec aby k tomu přičinil, by se nepředložena vykonání návrhu rozdělovacím možná přičinil v přičiněních čim, jichž se rozdělit jednati o námítkách podaných vedláno.

Co se týče vedení protokolu a předložení stání, pravidlem buď to, co nastáno v §§. 115 a 116.

§. 170. Projedl-li líšta v §. 177 vyřídění a usnesení se v ní něčeho proti návrhu rozdělovacím, anebo shodou se při obou strany, jichž se věc dotýče a odvěravši námítky činěné, má komisař konkurzní správcí masy o tom díti věditi, a tento má ihned ustanovené rozdělení vykonati; k tomu komisař má spůsobiti, aby se věřitelům, a jichž pohledávání není sporná, podílů vypočtené vyplacily a podílů těch, jichž pohledávání jest sporná, ustanovili se usmlouvaním něco jiného, shodným náležitě sumy u soudu pojistily, což oběje že se stalo, má se v určité lhůtě prokázati.

§. 180. Nastaneli se při stání z strany námitek sjednocení, má komisař konkurzní ty, jichž se týče, vyprová, aby ihned minouli své o sporujících kusech prozradili, má v příslušné době zvláštní protokol veděti a poslati jej i s doklady náležitými soudu konkurznímu, kterýž v příslušné době výměrem rozhodne.

Peníze, jichž vyplacení na tomto rozhodnutí závisí, sluší se do té doby, až toho rozhodnutí první mocí nabude, u soudu, až ustanouli se strany o něco jiného.

Rozdělení, učiněné se jině vykonati, stane se dle toho, co vyměřeno v §. 179.

§. 181. Nejsplňdli-li ke stání některý věřitel, který v pravý čas podal nějaké námítky, hleděna k nim buď jen tehda, když je správcí masy konkurzní příjem a může je na plati.

§. 182. Důkazy reálné, výživné nebo jiné platy se opakují (§. 15), ježto má někdo přes bráti, zapraví se, bysle vypočítány na kapitál, tím, že žáci kapitálu, komisař při rozdělování na ně vypadne, sluší se pod úrok a poskytl se mu z ní úroky.

§. 183. Úroky z poskytnutí částí kapitálu počítají se až do toho dne, kteréhož, jakž podobno, věřitelové budou zaplacení.

§. 184. Když se někomu zaplatí část v plně sumě, stane se to na kvitanosti a proti tomu, že se navrží listy dlužní, náklady a výplav z likvidace, správcí k oznácení (§. 121).

Když se něco zaplatí na zálohu, dá se na to kvitanost a považová se to na list dlužní a na nákladech, ježto se věřitelovi slůstí v rukou.

Věřitelům, kteří obzvedkají sumy jim poskytnuté k sobě přijmouti, sluší se takové sumy u soudu.

Co se však týče věřitelů, jichž pohledávání sporná, výměrná nebo se opakují mají se zjisti, povinen jest správcí masy konkurzní, vklady a ustanovení

každému nebo depozitní, jehož potřeby, vykonání a jiné opatření k pojištění jeho učiní.

Když se věchné rozdělení, má s touto správou souvislosti konkurzním správcem podati a prohlášení v ní, že věchný tyto podmínky vyplní, na kterých podmínkách má předložití náležitě doklady, jmenovitě kvitance od věřitelů vydané a spisy od nich odvozené, aby se tyto věci uchovály v akcích.

§. 185. Nevyhověli-li při provedení rozdělování celé jmění konkurzní, rozděloje se znovu, jak má se sejté dostatečně sama penze.

V každém podobném návrhu rozdělovacím budli učiněno, mnohdy bylo již na každé pohledávce zapláceno nebo zmokalo bylo pojištěno a v příslušných pohledávkách bylo až do té doby s konečnou platností rozhodnuto a jakým způsobem.

§. 186. Věřitelové, kteří pohledávky své spravili sepr, když lhůta v §. 103 vyměřená byla prošla, vykonání jsou z toho, co bylo při rozdělování dle téžeho návrhu rozdělovacím (§. 178) již vypláceno.

Při podobném rozdělovacím hledí se k nim jen do té, pokud pohledávky své spravili dříve (§. 123), než prošla lhůta k náležitým vyměřeník (§. 177).

K tomu končí, aby se vyhledala sama, která z penze, ježto se mají rozdělit, na pohledávky takové vyjde, pokudoby byly tyto pohledávky, při ovšem rozdělování při končin se k nim má ponejprve státi, v plně sumě, co se mák tyto pohledávky, k nimž se málo státi již při rozdělování předcházejícím, pokud se lof jen což postá nezaprvény.

Když bylo rozdělováno a na určitou placeno dle §§. 156 - 172, budli věřitelé, kteří pohledávky své spravili, se prošli již lhůta v §. 103 vyměřená, při dalším rozdělování se soury, k rozdělení určeno, pokud staž, předkem poskytnou tak, aby byli na rovné postavení věřitelům, kteří již při předcházejícím rozdělování své spravili, což stane se spůsobem vyplácení nebo státení u soudu (§. 170).

E. Kdy se vezme předem závěrečné rozdělení a jak konkurs se skončí.

§. 187. Když celné jmění konkurzní úplně jest spravěno a v příslušných vělech pohledávkách spravěných a konečnou platností tím spůsobem rozhodnuto, že připadá soury pojištěné ježto spravěno státi, aby jsou dále zapláceni, nebo soure konkurzní, aby se dále rozděly, tedy se dle §. 161. závěrečné ustanoví, čeho má pohledávky správce soury konkurzní a jeho náležitostí; přihlíží se na správce soury konkurzní posty závěrečné, upraví se dle §. 181, a přikročí se bez přetahu k rozdělovací závěrečnému dle toho, co vyměřeno v příslušných rozdělovacím.

§. 188. S rozdělováním akreditivním nebudí odkládáno proto, že není ještě na jisto postaveno, včasně a pokud užitelné, dané v příčině pohledanosti výjimečných nebo příjímá se opakujících, případně naspět maso konkurzní.

K tomuto naspět případně jistoty má se při rozdělování akreditivním zřetel míti tím způsobem, aby se ustanovilo, kolik procent se sam závazku prostých, časem srozumě se rozděli mezi věřitele, kteří se mají jednoum pojmouvanosti, a kterými jest zřetelováno, aby práva svému zjednal platnost.

§. 189. Když se prokáže, že rozdělení akreditivní jest vykonáno, vytkne soud konkurzní k návrhu komise konkurzního nřizování, že konkurs jest skončen a oznámí to účastníkům, ješto se přibíje na činné soudním a v případech důležitých vloží se také do veřejných novin.

Zaroveň zprávi se správce masy konkurzní, jeho náležitosti a úlohy věřitelůského výboru úřadu, její posud spravování, a učiní se, čeho potřebí, aby uznáno bylo veliké opatření zřetelováno, ješto dlužník obecný byl oznámen, že nemohl svou majetností volně vládnouti.

F. Jak se má rozdělení jmění, které přijde na jevo po skončení konkurzu.

§. 190. Přijde-li teprv po skončení konkurzu na jevo jmění nějaké k maso konkurzní náležející, má se v příčině jejího, spravování a zprávi jejího, též v příčině rozdělení jako mezi věřitele, ješto s strany pohledávní srozumě v konkurzu opatřovaných a na jisto postavených nebyli ještě úplně spokojeni, vykonati veliké ješto věřitele osobní, především též způsobem, jako se ješto předce v příčině jmění, o kterém se vědělo před skončením konkurzu.

Aby se učinila opatření, jichž, s strany nové majetnosti potřebí, vloží se předložení správce masy konkurzní a předložení výboru věřitelůského, aneb učiní by to již, učiní se k tomu nový správce masy a nový výbor věřitelůský.

Kapitola druhá.

O konkurse kupeckém.

Částka první.

O osobách, k nimž se vztahuje konkurs kupecký a o mezi soudů v konkurse kupeckém.

§. 191. Nřizování věřitelů, týkající se konkurzu kupeckého, vztahuje se ke konkurse společnosti obchodnických a takových kupců, ješto firma napsána jest do rejstříka obchodního.

Co ustanoveno v příčině řízení činného konkursního, má platnost v příčině

tléto společnosti a kupci jen doted, pokud ve věřitelích nařízeních a konkursu kupcům není nic jiného vyměřeno.

§. 132. Toho, co nařízeno o konkursu kupcům, užívá iu také také, když konkurs byl prohlášen teprv potom, když kupce obchodu se vzdal nebo zemřel, pokud konkurs počal se v oné případnosti před skončením likvidace a v případnosti této před odvrátním postavením.

Zvláště má konkurs kupce při společnostech obchodních místo doted, pokud není skončena likvidace a není rozdělena podíl společnosti.

§. 133. Konkurs kupce prohlásí se a vyjednává se u soudu k vykonávání soudní moci obchodní ustanoveného, v jehož obřadu má společnost obchodnická sídlo nebo kupce bydlení své.

Částka druhá.

Ustanovení zvláštní o tom, jak se má konkurs kupce, uvádí.

1. Co se má učiniti, když kupce přestane platiti.

A. Kde se to má oznámiti.

§. 134. Když kupce přestane platiti, má se téhož dne soudu konkursnímu oznámiti nebo písemně oznámiti.

§. 135. Když kupce oznámí, že přestal platiti, má zároveň soudu konkursnímu knihy obchodní k dispozici odvrátní a pořadí své bilance.

Bilance má v sobě obsahovati ze strany jedné seznamování pohledností a dohlázení, jsouli dobytné, pochybné nebo nedobytné, a krátké sestavení jiných knih majetnosti a jejich ceny, ze strany druhé pak seznamování dluhů, v němž se má připomenouti, kde věřitelové bydlí a jsouli s dlužníkem obecným příbuzní nebo nevěřitelé, máno to má bilance obsahovati úvazek, s něhož vědět, jak se má jednat ke dlužník, a uvažování obecného dlužníka dle §. 96, že obce vykonati přísluše.

§. 136. Nemohli by dlužník obecný, když oznámí, že přestal platiti, zároveň vypůjiti siho toho, co v předcházejícím paragrafu nařízeno, má v oznámení, že přestal platiti, přivítati překážky, pro které soudu nařízením dokonale zachování nemůže, a když tyto překážky pomineu, má soudu, co nákon nařízeno, i v kněžkách posud nevyplacených nepředčasně dastí učiniti.

§. 137. Z toho, aby se dokonale všechno zachovalo, co nařízeno v §§. 134 - 136, odpovídají, přestavení platiti nějaká společnost vstoupá a komanditní, nebo komanditní společnost za akcie utvářá, společnost osobně zavázaná, přestavení platiti ně-

kteří společnost akcionářská, odpovídají z toho účelové představenstva, a přestávají platit kteří koli společnost obchodnická, teprv když jest rozpouštěna, odpovídají z toho likvidatou.

Omámení, že společnost přestala platit, mají podati a v bilanci, mají se podepsati ti, kteří mají právo, společnost před soudem zastopovati.

Také společnostmi akcionářské jsou poviny, nabídnouti se ku přiznání v příslušné bilanci a vykonati přiznání toto, a mají to učiniti ti, kteří se podepsali v oznámení, že společnost přestala platit, nebo v bilanci.

B. Má se konkursa prohlásiti.

§. 198. I když to nejsou případy, přivedené v §§. 43 až do 44, prohlášen buď konkursa kupceky na jmění některého kupce nebo některé společnosti obchodnické, když souč. k tomu příslušný z oznámení kupce nebo společnosti obchodnické se doví, že kupce neb společnost přestali platit, nebo když v té příčině věřitel nějaký, jest má pohledávku hodnověrně vyvážěnou, učiní návrh, doklady dostatečnými opatřený.

II. Co se má učiniti, když se prohlásí konkursa na jmění společnosti obchodnické.

§. 199. Když se prohlásí konkursa na jmění některé společnosti veřejné, společnosti komanditní nebo společnosti komanditní na akcie zřízené, zavězí se u všech soudů zavedených z povinnosti úřadu také započít konkursa na jmění soukromé každého společníka osobně zavázáno.

§. 200. Když se prohlásí konkursa na jmění nějakého společníka osobně zavázáno, nemá to dle práva za účinek, aby se také prohlásil konkursa na jmění společnosti.

Společnost má v případy takové, necht trvá dále nebo vjíje v likvidaci, vydati společníkovi zase konkursem způsobem umluvení se správou masy konkursem podíl společníků v jmění společnosti po schůzi jeho podílu v dluhích společnosti. Aby společnost k tomu klesla v konkursa společníků se postíhla, nebo netíhla,

Takové umluvení či rozřešení má místo také tehda, když se zároveň prohlásí konkursa na jmění společnosti.

§. 201. Věřitelové společnosti mohou pohledávku svou v plné sumě zároveň uplatniti v konkursa společníků osobně zavázaných.

Pokud pohledávku uznává jest se povně v konkursa společnosti, nemůže se ona v konkursa společníků dále odplátni.

Soukromí věřitelové společnosti, který upadl v konkurs, nemohou se však státi věřiteli v konkursu společnosti.

III. Co má obankovati a jak se má vyhlásiti edikt konkurzovní a že se má prohlášení konkursu poznamenati v rejstříku obchodním.

§. 202. Edikt, kterým se prohlašuje konkurs kupceky, má v sobě obsahovati jméno a příjmení dlužníka obecného, jeho stav a místo, kde bydlí (§. 47, 2), sídlo jeho firmy a sídlo firmy.

Týž edikt také se vloží do novin veřejných, k obhásování zápisů do rejstříku obchodního ustanovených, a jestli v místě burse, přibíje se též na burse.

§. 203. Upadneli v konkurs společnost obchodnická, přivedeno buď v ediktě kromě firmy a obchodního sídla společnosti jméno a příjmení každého společníka osobně uzavíracího, též jeho stav a místo, kde bydlí, a to i tehda, když byl již dříve konkurs na soukromé jmění každého společníka a jinače soudu prohlášen.

Vyděti se v příčině konkursu společností a jednako každého společníka edikt jen jeden, buďli v něm určitě připomenuto, že se bude každý tento konkurs o sobě vyjednávati.

§. 204. Když se prohlásil konkurs na jmění některého obchodníka, některé společnosti obchodnické nebo někoho, kdo má v této společnosti účastnství co společník v sobě uzavírací osobě jině o společnosti komanditní, i jen co komanditista, poznamená se to a poznamená úřadu v rejstříku obchodním.

Nevedeli se rejstřík obchodní, v kterém se toto poznamenání má, u toho soudu, který vydal edikt konkurzovní, buďli to nepředložit oznámení o soudu, u kterého se rejstřík vede, aby to v něm poznamenal.

IV. Jak se má na jisto postaviti bilance.

§. 205. Když dlužník obecný podá bilanci, má jí správcem masy konkurzní skoumati a opravit.

Nepředal dlužník bilanci, má jí vydělati správcem masy konkurzní.

V té i oně případech má správcem masy konkurzní, pokud možná, dlužníka obecného přivěsti a vždy společně s výborem věřitelů předejiti.

Bilance schvát se u spíše konkurzních a každému účastníku dovolí se k pořádku do ní přihlížeti a ryti se na její přepis.

§. 206. Když jest po obecném státi likvidacím, předloží správcem masy konkurzní po uzavření s výborem věřitelů komisí konkurznímu bilanci upravenou, aby ji skoušel.

Částka třetí.

Kdy se málo konkurs kapceky skočiti nuceným vyrovnáním.

L. Ustanovení obecná.

§. 207. Po obecném státi likvidacím (§. 104) málo se konkurs kapceky, když to dlužník obecný navrhuje a věřitelové konkursem většinou hlasů v sílece ustanovenou v té sazi, seodním vyrovnáním zase srušíti, koežích vyrovnání účinkové právní vztahují se také k takovým věřitelům, kteří svých pohledávek v konkursu nepovrdili aneb ve vřiminky vyrovnání nezavázli (vyrovnání nucené).

§. 208. Řízení vyrovnání zaváděti nelze v těchto případech:

- a) když firma obecného dlužníka není alespoň dvě léta, od početi konkursu nepřít podtajie, v některém rejstříku obchodním zapsána;
- b) když dlužník obecný byl již jednou v řízení konkursem nebo vyrovnáním;
- c) když a pokud dlužník obecný pro dluhy jest na ústku;
- d) když dlužník obecný byl z nějakého důvodu ve sítěnosti spáchaného obviněn nebo pro předm zasínil křidy dle §. 436, lit. g) obecného zákonníka trestního v obšalobu dán, pokud není z obšaloby propuštěn;
- e) když uvedl naprosto šádných knih obchodních, nebo když jsou jeho knihy obchodní tak nedostatečné, že z nich nelze při všem vyhledávání, které se v konkursu konalo, a jistotou uvěřiti, jaké jest to jest a zvláště jak mnoho to jest dluhů;
- f) když dlužník obecný se zpěčuje, sezenemal majetností a dluhů předložiti anebo přisaha, koež se na něm šálo, v přímě toho vykonati.

Byli dlužník obecný, když řízení vyrovnání jest již zaváděna, v obšalobu dán pro šedla nějaký, spáchaný ze sítěnosti, má se toto řízení ihned zastaviti, a málo se v něm předčejti jen tehda, když byl dlužník z obšaloby propuštěn.

II. Kde má právo hlasovati při vyjednávání vyrovnáním.

§. 209. Při jednání vyrovnáním mají právo hlasovati jen takové věřitelové konkursem, jich pohledávek, hledie k postoupnosti, které šálo, a ke spáču, v kterém jest masa konkursní, jen z čisti přijen k zaplacení nebo decela k zaplacení nepřijden.

Přisáli pak jen hlasovati jen v přímě těch pohledávek sporácných, která byla v konkursu a koečnou platností aneb alespoň vřimem prvního soudu za právi uznána, aneb nebyli uznána se prvé, která byla vřimem následem soudu konkursem za taková prohlášena, že se málo věřiti v přímě jich při jednání vyrovnáním práva hlasovacího propřěti.

§. 210. K tomu koná, aby se vybral nálež v především paragrafu připomenutý nálež konkurzní komisař nejdéle na 14 dní státi, při němž se v příčině každé pohledávky, která nebyla ještě za právo uznána, podá vyvěřování slyšením stran sporujících po řádu likvidačních věcí (§. 115) a v každé případnosti také slyšením správce masy konkurzní. Co se při něm vyjedná, zapisí se protokolem a protokol předloží se soudu konkurznímu.

Při rozhodování, zdali některé pohledávky jsou takové, aby se věřiteli mohlo poskytnouti propůjčení práva, hlasovati při jednání vyrovnávacím v příčině jako vědeb a v které směři, má soud konkurzní jedině urážiti, zdali tato pohledávky mohou se vědeb s pohledávkami k penězům na právo pohledáti, a až do které sumy.

Proti tomu rozhodnutí není náležného prostředku opaveného.

§. 211. Byli-li pohledávky nějaké dle §. 210. poskytnuty a vyjednávány vyrovnávacího způsobem, potomní však státi jen náležením právního soudu, a nálež se lze ještě odvolati, uzná se likvidaci, nebude věřitel práva, od té chvíle při vyjednávání vyrovnávacím hlasovati.

§. 212. Ti, kteří mají právo, žádati nálež zaplácí, věřitelové masy konkurzní a věřitelové reální, též věřitelové konkurzní, jichž pohledávky, pro nějakou příčinu, až uzavřely se, přijaly úplně k zaplacení, uznají proto právo, hlasovati při jednání konkurzním.

§. 213. Vydají se ti, kteří mají právo, žádati nějaké zaplácí, práva tohoto, nebo vzdají se věřitelové reální práva, aby byli zaplaceni ze statky, pokudliž se, majli vědeb ještě nějaké právo ze věřitelové konkurzní, se se týče hlasování při jednání konkurzním, za rovné jiným věřitelům konkurzním.

Nevzdávají se věřitelové reální takto práva svého, pokudliž se za to, stároucí se věřiteli konkurzními, té mají právo hlasovati jen detail, pokud dle usolení výboru věřitelového nejpozději penáží za věc prodanou s úmýslu nebo soudní činností odhalí.

III. Kdy ustanovuje a řídí státi vyrovnací a dále potřeby, aby vyrovnání přišlo k místu.

§. 214. Komisař konkurzní ustanoví státi, při kterém se má s vyrovnáním jednání a umístění státi.

Toto státi se vztahuje na usolení vyhlášené a dá se s ním mimo to věděti dlužníkovi obecnému, správci masy konkurzní, členům výboru věřitelového a všem jiným věřitelům, kteří mají právo hlasovati, při čemž se jim připomenou, že mohou s správci masy konkurzní nahlednouti v nálež vyrovnání, jež dlužník obecný poskytl podati.

§. 215. Dlužník obecny má se ku stáři svou osobou dostavití. Placemocníkem může se dítí zastoupiti jen tehda, kdyi by ona nebyla ba, aby sám přišel a věřitelové hlasjeři umali by přikaz v přičině toho předloženy za dostatečný, nebo kdyi by komisař konkursní, vyzvali by o to spaz, prohlásil jej za omlouva, že nepřišel.

§. 216. Jednáni Hlí komisař konkursní.

Spřecve usny konkursní má podati správa, jak se posud správa vedla a čeho se jest načti, když se v konkursu pájde přeloa, při čemž má předložiti knihy obchodní, bilanci, počty a jiné doklady. Pak se vezme v paradu a vyjednává, akterž dlužníka obecnyho a nabídnuti jiných osob, byteli jaké účinnos, jak by se mohlo státi vyrovnáni.

Co jednáni v předstatě v sobě obsahuje a jak vypadlo jedno každé hlasování, zapisje se protokolem.

§. 217. Aby vyrovnáni a účinnos v §. 207 přivedeným ptálo k místa, postěti, co se týče poměru hlasů:

1. Aby nejmenš dvě třetiny věřitelů hlasjeřích, při stáři osobní nebo akter placemocník přitomných k akterba vyrovnávani přivolejli.

Při tom počítaji se věřitelové, kteří mají totž pohledávani nerozdělaná nebo v nám mají určitě počty, nebo jich odělaná pohledávani až do té chvíle, kde dlužník přestal platiti, činila pohledávani jedno, toliko za jednoho věřitele.

2. Postěti, aby veškerá sama pohledávani, které mají věřitelové přivolejti, činila alespoň dvě třetiny veškeré usny pohledávani, přive hlasovaní a osobu přítomnějích.

§. 218. Jestliže ta při prvím stáři vyrovnávani naležený poměr hlasů, aby se vyrovnáni mohlo učiniti, co se týče osob (§. 217, č. 1) nebo co se týče veškeré usny pohledávani (§. 217, č. 2), nenšli to však toho poměru v přičině osob i pohledávani, nařídí komisař konkursní nejdiše na omz dní stáři druhé, usnáni to před skončením usnez účastníkům přitomným, a pamatená v protokole, že se tak stala.

Účastníkům, kteří nejsou přitomni, dá se věditi, že jest druhé stáři nařizeno.

§. 219. Co vyměřeno v §§. 215 až do 217, má také platnost v přičině toho, jak se má při druhém stáři vyrovnávani předceřiti.

Některky, učiněné při prvím stáři vyrovnávani, při druhém stáři nezavazaji, aniž jest kdo při druhém stáři zavazati tím, co při prvím stáři povolil nebo tím, jak hlasoval.

§. 220. Kdyi se vyrovnáni stane, zapisje se komisař konkursní stětelos a úplně

do protokolu, a taktéž zapíše se, když se na to počiná, připomenutí věstí odpo-
rajících, a přičlení pak protokol i se spisy, řízení konkurzního i vyrovnávacího se
všechnými, způsobem spíše soudu konkurznímu.

IV. Co má vyrovnání v sobě obsahovati.

§. 221. Vyrovnání vztahovati se má k veškerým pohledávkám věstí konkur-
zních, až do dne vyrovnání spovčným.

§. 222. Věstělové konkurzní, kterým přičlení nějaká přednost, nemohou při-
držovati býti, aby se svých práv něčeho popustili, něčím nevdajíli se práv svých,
má se jim to, čeho mají pohledávati, jak mile to dospěje k placení, a vydáváho
jměni společně many konkurzní, bez srážky zaplatiti.

Věstělové konkurzní, kterým dle tohoto řádu konkurzního má postoupnost
něčím, mají a vyrovnávací sčítá práv pohřvati, leč se by ti, jimi byli nazváni po-
stavení, výslovně v to svolili, aby nebyli jiným za rovné pohřváni.

K věstělovým konkurzním, kteří v postoupnosti nákonem ustanovené postavení
jsou za jiných věstí, uznává se, pokud se tímto věstělovým a jejich pohřvávacím
sčítá, bez jich přivolení a vyrovnávací řízení státně zřetele máti.

§. 223. Pohřvávací, jichž suma nebo postoupnost není ještě s konečnou pla-
cností na jino postavena, vřítový buďte pro případ, že by něčím byly upraveny,
dle téhož pravidla, kterým přijato jest v příslušné pohřvávací usporádkách.

§. 224. Práva věstí naproti rukojmím dlužníkům obecným, též proti jeho
společnostníkům srovnávacím, zejména proti řízení regresem povinným, nemo-
hou bez výslovného přivolení věstí přes majících vyrovnávacím obecným býti.

§. 225. Vyrovnání nastýje se asi toho, čeho mají pohřvávatí věstělové many
konkurzní, asi, jak daleko jde právo sčítěvací, věstí, kteří mají právo, něčím
napřít řízení, aniž se dotýče věstí řízení.

§. 226. Každá dlužka, mimo vyrovnání učiněná, kterou by se jedná do many
vyrovnání náležiti k nákonu jinému obrátiti, nežli k čemu jest ustanoveno, nebo
kterou by se nákonem věstí, k jaké pohřvávací se vyrovnání vztahuje, do-
přáto věstí výhod nebo lepšíh výmink, nežli se v předalých §§. 223 a 225
povolují, jest neplatná, a to i tehda, když se nezakládá na činu nějakém, na
něž v obecním nákoně trestním uložena jest pokuta.

V. Vyrovnání má se od soudu potvrditi a v jaké způsobě se má
zaplatiti.

§. 227. Aby vyrovnání mělo právní platnost, potřebí, aby byla od soudu kon-
kurzního potvrzena.

Bylyli by tímto potvrzení na překládku jen takové vady formální nebo nedostatky, které se bez neshody státi vyrovnávacího usmířením mohou, tedy má soud učiniti, aby je komisař konkurzní odvaroval.

§. 228. Soud má potvrzení odepřiti v těchto případech:

1. Když to není toho, jeho nárok žádá, aby se vyrovnávání mohlo zavřítí nebo uzavřítí, nebo když se neúčtího podstatných formů řízení konkurzního a vyrovnávacího.

Podstatné formy jsou zvláště ty, jimiž se má uplatňiti, aby věřitelství mohlo v pravý čas pohledávání své opovřediti a práva svého hlásovacího učiti, a jimiž se má zjistiti, že se vedlé společné bilance (§§. 205 a 206).

2. Když se vyrovnání nesrovná s tím, co nařizuje v §§. 221 až do 223, nebo když obsahuje ustanovení nějaká dle zákona nedovolená.

Soud konkurzní nemá se pouštiti do dalšího zkoušení, jaká jsou vnitřní ustanovení a státi vyrovnání jest příhodné čili nic, a vedlyli by o to nějaké pochybnosti, nemohou býti příčinou, aby soud vyrovnání nepotvrdil.

§. 229. Usnesení soudu počte se komisaři konkurzním, který učil, aby se nepředněs dodalo dlužníkovi obecnému, správci masy konkurzní a výboru věřitelství, též všem těm, kterým jest ustanoveno právo, podati rekurs.

§. 230. Byli-li vyrovnání potvrzeno, může proti němu podati rekurs každý účastník, který k vyrovnání vřabovně nepřivlehl, a to ve 14 dnech, když mu bylo o tom věděti dáno: bylo-li však potvrzení odepřeno, může proti tomu rekursovati dlužník obecný a každý věřitel konkurzní, který vyrovnání nesdělil.

Vyhláse soudu ustanoveno jest, aby dal vyvřediti a vyhledati, co se mu vidí býti příhodno.

O usnesení soudu vyhláse dá se všem účastníkům věděti tím, že se usnesení toto na doroz soudu přibýje, stímanst vedevacím pak, dlužníkovi obecnému, správci masy konkurzní a výboru věřitelství dá se kromě toho o něm věděti intimací zvláštní.

§. 231. Když soud vyrovnání nepotvrdil a rozhodnutí nebude konečné platností, učil-li na komisaře konkurzního, by učil, jeho potřebá, aby se v řízení konkurzním dále šlo předas.

§. 232. Když soud vyrovnání s konečnou platností potvrdil, vyřk je komisař konkurzní ve spůsobě a s právním účinkem uzavření soudního, zvláštního mezi věřiteli konkurzním se strany jedné, a mezi dlužníkem obecným a těmi, kteří k vyrovnání se rukojmově, platně atd. přistoupili, se strany druhé.

VI. Jaký právní účinek má vyrovnání a jak se má vyrovnání vykonati.

§. 233. Vyrovnáním od soudu potvoreným sprostuje se dlužník obecný závazek, nahradití věřitelům svým, nebo se jim nedostalo, necht své pohledávky opovrhli a k vyrovnání přiválili diti své.

Ustanovilo by se ve vyrovnání náca, čím by se tento účinek právní obmavoval, může to platnost máti jen dotud, pokud to neodporuje pravidlům v §§. 232 a 238 daným, dle kterých mají věřitelové se rovně pokliditi býti.

§. 234. Dopusťli by se dlužník složitou podvodu dle §. 193 lit. f) nebo plátna, přivedeného v §. 486, lit. g) zák. tr., nebude naproti věřitelům svému sprostěn závazek v předloženém paragrafu dotčeného.

Nabytí v takové případnosti vyrovnání již dle §§. 241 a 242 prohibičeno se neplatně, může každý věřitel tomu, nebo něm na dlužníkově před vyrovnáním pohledávati, bez ohledu na platnost sjezdání, však bez újmy práv, která z vyrovnání měla věřitelům mezi sebou, tít naproti dlužníku a jiným osobám, které k vyrovnání přistoupili za rukojemě, přistátele atd.

§. 235. Souč konkurzní výnos a vyhláší dle §. 189, že konkurz jest skončen, teprv tehda, když správce mány konkurzní předložil výnos, že učinil opatření, co se týče pojistění věřitelů mány konkurzní a těch, kteří mají právo, nějaká věci naproti řídati, tít co se týče sjezdání kapitálů sjezdaných a vyrovnání jinak ustanovených.

§. 236. Věřitelové, k nimž se u vyrovnání bez viny jejich neměla sřetelo, mají právo, řídati po sřetění konkurzu na dlužníkově obecném, aby jim zaplatil tolik procent z toho, nebo mají na něm pohledávati, kolik z něho obdrželi ō, jež měli účastnosti u vyrovnání. Věřitelové nemohou však na dlužníka obecném řídati, ani aby je zaplatil z toho ježli, které po sřetění konkurzu má řídati v rukou věřitelů nebo jejich sřetenců k tomu konci, aby se jim vyplálo vyrovnání, ani z účtů řívanosti dlužníka obecného, pokud se řívanost podlé vyrovnání provozje za tou příčinou, aby z ní byli zaplaveni ti, kteří v ní mají účastnosti.

Býli však dlužník obecný sám tím vinou, že pohledávkat u vyrovnání byla pomínala, může se na něm v plné sumě vydobyti z ježli dle předložené postávký ustanoveného.

§. 237. Kompetenco, soudu konkurznímu dle §. 196 a věcech opavých přisluhuje, neobměně se v platnosti také po sřetění konkurzu v příčině recepti, které věřitelové proti dlužníku obecnému teprv zavedou, nebo v nichž budou proti němu dále pokračovati (§§. 233, 234 a 236).

VII. Ustanovení zvláštní, jak se má vyrovnati konkurs společností obchodnických a společníků obchodních.

§. 238. Vyrovnání konkursu veřejné společnosti obchodnické, společnosti komanditní nebo komanditní společnosti na akcie sřízené učiní se máše toliko s přivolením všech společníků osobně zavázaných, a účinkové práva tého vyrovnání prospívají každému takovému společníku naproti věřitelům společnosti.

§. 239. Stalo se vyrovnání v konkursu, v němž upadla některá společnost obchodnická v předcháším paragrafu jmenovaná, zdvihne se konkurs dle §. 193, v příčině konkurzního jmění společníků osobně zavázaných prohlášený, když po vyslyšení věřitelů konkurzních vyjde na jevo, že to není příčin konkursu zákonem ustanovených, hledie výhradně k postihu dlužníka obecného k věřitelům konkurzním.

§. 240. Konkurs, prohlášený na jmění konkurzní každého společníka osobně zavázaného, má se účastiti vyrovnáním.

Toto vyrovnání vztahuje se rovnem měrou k pohlednostem věřitelů konkurzních i věřitelů společnosti, pokud věřitelové společnosti postihují toho, že se jim v konkursu společnosti nedostalo, na jmění konkurzní.

Věřitelové společnosti mají při jednání vyrovnávacím, co se týče plnění pohledkův každému s nich přitahujícího, totéž právo hlasovací jako věřitelové konkurzní.

Vyrovnávacím vztahuje se jediné k konkurznímu jmění společnickovému; však společník uprotivě bude vyrovnáním zasáhná solidárně na dluhy společnosti.

Jinak se vyrovnáním v jednání v konkursu společnosti míche nemění.

VIII. Kdy jest vyrovnání neplatné a má se prohlásiti znova konkurs.

§. 241. Byli dlužník obecný s moži práva vinen nalezen státním podvodu dle §. 193, lit. f) ob. zák. w., když konkurs, k němuž došlo se vztahuje, již byl vyrovnáním skončen, nebylo však ještě všechno, co v něm ustanoveno, vyplněno, takdy jest vyrovnání moži nákon neplatné.

§. 242. Za prohlášení, že vyrovnání jest neplatné, žádati mohou účastníci ve věci dotčené i také jinak dle ustanovení obecného práva občanského spůsobem žaloby proti řádkovníku obecnému, který prohlášení má účinky právní máše přivolení.

Na takovou žalobu ustanovi se státní, aby se na jisto postavily strany sporné a dá se o tom všem věřitelům, kteří měli u vyrovnávacím účastenství, vědění ediktum dle §. 69 vyhlášeným, v kterém se jim připomene, že mohou v receptě se soupeřící strany žalující nebo žalovaní vejíti a k tomu konci v exemplář žaloby a přilož jejích u soudu zabláženiti.

Nálež, který se po takovém řízení vydá a kterým se vyrovnání za neplacené pohledky nebo v platnosti zachová, navrhuje všechny věřitele, kteří se vyrovnání měli účastniti.

Aby se vedle několika receptů zvláštních o neplacení vyrovnání, a právním účinkem, vztahujícím se k osobám, které ve vyrovnání měly účastniti a nebyly v receptu zastoupeny, uvedouje se.

§. 243. Prohlásili se vyrovnání za neplacené (§§. 241 a 242), uvede se z povinnosti úřadu znovu konkurs a vyhláší se to dle §. 69.

Takový konkurs znovu zavedený může se novým vyrovnáním novým skončiti

V konkursu nově zavedeném mají účastniti také věřitelové, jejich pohledanosti vzešly v době od úřadění konkursu až do jeho znovu zavedení.

§. 244. V nově zavedeném konkursu mohou se předělit pohledávkami v plné sumě opovrhnutí; v návrhu rozdělení majetnosti však připadají se k novým dlužníkům dlužky staré, pokud jsou opět opovězeny a k nyníjším je jedni připadají se jedni mezi vyrovnání nově opovrhnutým věřitelům již vyplacené a tím ustanoví se podíl na každého předělitého věřitele vycházející.

Předělit věřitelé nejsou v určitých případech povinni, navržíli také, co bezplatně byli dle obdrží, mají však právo, háti a jednati, které jest před rukama reit pošli, který by jako na ně vplol.

§. 245. Nešli vyrovnání neplacené a zavedli se nicméně konkurs znovu, prví než vyrovnání úplně bylo vykonáno, nejsou předělit věřitelové též povinni navržíti co bezplatně obdrží; jejich pohledávkami pakládá se však na úplně zaplacené, když jest dle určitého v příčině vyrovnání přijatého již úplně odbyto; kromě této připadnosti má se za to, že jest tolik procent pohledanosti zaplacené, kolik procent sumy dle vyrovnání na pohledanost vycházející již bylo vyplaceno.

Částka čtvrtá.

O účincích konkursu kupcovského, co se týče osoby dlužníka obecného a o nové způsobilosti dlužníkově.

§. 246. Když se konkurs na jedni kupcově sděluje, navrží kupce, pokud uzná bude nové způsobilosti, sděluji práv, může tato položených:

- a) práva, provozovati obchody pod jinou firmou nežli tou, která má již jedni v předepsání jeho plněho jména a příjmení;

b) nemůže být velen za úč. kamery obchodní a k jiným čestným úřadům kupeckým;

c) nemůže spravovati úřadu senála burzovního nebo senála obecní, jednatele burzovního nebo správu masy konkurzní.

§. 247. Když dlužník obecný prohlásí, že veškeré pohledávky věřitelů osobních, nechtě bylo v konkursu opovrženo dle nic, co se týče kapitálů i náležitostí vešlejších, úplně jsou zapravena, buď zaplacením, nebo prominutím dluhu nebo nějakým jiným způsobem, kterým dluh dle obecného práva občanského poměl, tehdy se mu propůjčí nová způsobilost.

§. 248. Nová způsobilost může se dlužníkovi obecnému, ležíc opatřností zvláštní v §. 251 nařízené, propůjčiti také tehda, když nemohl některým věřitelům svým nebo jejich nástupcům pokusiti zaplatiti, nevěda, kde se zdráhá, nebo když si nemohl sjednati příkazu, že jim zaplatí, pokud způsobem hedvábným prohlásí jak tyto případnosti tak i to, že má dostatečných prostředků, by i takovým věřitelům zaplatil.

§. 249. Propůjčování nové způsobilosti, přiláhá úřadu konkurznímu.

Dlužník obecný má ve své žádosti, předložené náležitě konance, náležitě prohlášení a jiné listiny v hedvábném formě vydané pokusiti, jak vypadlo trestně vyšetřovací, jakou stránu má věřitelové v konkursu, jak tato stránu upravil, nebo jaké to jsou překážky, že některých pohledávek napraviti nemohl (§. 248).

§. 250. Soud konkurzní vyhlásí pak nevěřícím veřejným, na domě soudním, a jestli burza v tom místě, na burze přibýtým i do novin vložným a uvede o sobě kousek obchodní v zraknost, že dlužník obecný žádal za propůjčení nové způsobilosti; že každý věřitel, který měl již toho času, když byl prohlášen konkurs, něčeho na něm pohledávati, může v řízení a její příkazy v kancelií soudní nahlédnouti a pokud se tyto jeho pohledávky, námitky své proti pravosti přikazu ve řízení našlo na tři měsíce vymáhané k soudu konkurznímu podati, též že se po projití této řízení učiní o řízení usnesení.

§. 251. Nemáteři se prohlásí, že se některým věřitelům nemohlo zaplatiti, potvrdí se není, kde se zdráhá (§. 248), vyhlá a uvěřejal se vyhlášení vždy způsobem ediktu a připomeno se věřitelům doždejným zvlášť, jestliže by si do té doby, kde se v přitné řízení dlužníka obecného učiní usnesení, soudu nemanžali, kde se zdráhá, že pohledávek jejich, zachováli dle platnosti, nebude na překážku, aby se dlužníkovi propůjčila nová způsobilost.

§. 252. Když lhůta projde, vyjisti soud konkurzní, buďeli se věřitelé nebo po-

stěží, z povinnosti úřadu vyslyšením dlužníka obecního, věřitelů, kteří podali námětky, nebo jiných osob, též podle okolností vyslyšením komory obchodní a státního zastupitelství a učiní se usnesení, máli se dlužníkovi nově spůsobitelní přepůjčtí čili nic, a člá se o tomto usnesení jak dlužníkovi obecnému tak i věřitelům odparujícím věděti.

Proti tomuto usnesení máže se podati rekurs k vyškrcení soudci.

Vyhlašči se blížeji s konečnou platností, vyškrci se usnesení novinami.

§. 333. Když jest konkurs kapecký vyrovnáním usouzeným úkolem, vejde dlužník obecný, nejesejí tomu na návrh úřadky trustního vyšetřování, od toho dne, kdy bylo vyrovnání s konečnou platností potvrzeno, zase v politickém právu v §. 246 pod lit. a) jmenovaného.

Spůsobitelní, spravení města a úřady v §. 246 pod lit. b) a c) přivedené, máže dlužník obecný nově nabýti jedině spůsobem řízení v příčině této vědomě, když totiž prohláše, že také ta věc jest zapravena, a strany kteréž věřitelští komitaci mezi vyrovnání potvrzením práva, dělají se si potomně náhledy (§. 333).

Kapitola třetí.

Ustanovení náležející k řízení v konkursu.

§. 234. Když koli nařizeno jest, že se má některu věc o něčem věděti, staž se to buď dohledem intimace od soudu, nebo listem oběžným, v němž strana potvrdí, že v něj nabědla, nebo konečně odesláním intimace po poště, a to, pokud možná, na zpátečný receipt.

Jestli nařizeno, že se má stranám věc o něčem věděti prohlášením, pokládá se věděti dáni, uznání v příčině prohlášení nic zvláštního ustanoveno, za vykonané tím, že se nařizení věci jednou do novin, k vyhlášení soudního v té věci, v které má konkursní soud sídlo své, ustanovených.

Pakli jest nařizeno, že se něco má nejen novinami vyhláseti, ale že se o tom má každému účastníkovi zvláště dáti věděti, nastane, když se i toto nebylo stalo, první účinky věděti dáni všem účastníkům již tožda, když se vykoná vyhlášení novinami.

§. 235. Když, vysvětliv účastníkům k tomu věci, aby v ní právnem svým plněm sjednali nebo je zachovali, když jest některu nebo v množech v některé určité vytknutých soudem ustanoveno a náležitě oznámeno, jak dlouho ta lhůta trvá, nebo k podání a k dohrání některých účastníků předložování, aniž jest

dovoleno, když tato lhůta projde, učiní proti tomu opravného prostředku navržení v předcházejícím spůsobě.

Lhůta k rekursu vyměřena jest ve všech případech na 14 dní.

§. 296. Téma, co bylo v řízení konkurzním, po následním vložení dnů, při stálém pravidelném vyjednávání, ustanoveno nebo uzákoněno, nemohou účastníci, protož v jednání nemohli účastnoství míti, ani odpírati, aniž mohou, když státní obžalují, učiní opravného prostředku a nastíjí omilcovati.

§. 297. Hleděti se pomocí proti nějakému opatření komise konkurzního (§. 70), vyřídí se žádost rovněž jako představení dle §. 9. zákona, dnešho dne 8. srpna 1864, č. 298 zák. říšsk., a tím však rozdílem, že o této žádosti nerozhodne již dále komise konkurzní, nýbrž že o ní soud konkurzní v první instanci učiní usnesení, proti němuž se může podati rekurs k vyššímu soudu.

Však pak vztahuje se to, co nařizuje v nesporných věcech právních v příslušné lhůtě, v kterých se mají podávati představení a rekursy, a v příslušné době, pokud se může některé rozhodnutí dříve vykonati, než lhůty dotčené dojdou, také k nařizování a rozhodnutím komise konkurzního a k usnesením soudu konkurzního za něž byl tento soud z příčiny oněch nařizování a rozhodnutí pořízen.

O b s a h.

Díl první.

O právních a povinnostech v konkursu.

Kapitola první.

O právních úkonech uvedení konkursu.

Částka první.

Ustanovení obecná (§§. 1—3).

Částka druhá.

Ustanovení zvláštní.

- I. Co se týče práva dlužníka obecného, v čem jesti opatření zvláštní (§§. 1—4).
- II. Co se týče výkonu právních a povinností (§§. 5—10).
- III. Co se týče práva dlužníka, práva zadávatele a práva, náleží náležeti součástí, při provedení pohlednávek a ostatně (§§. 11—13).
- IV. Co se týče pohlednávek, které jsou součástí, pohlednávek se společnických nebo vřimolných a práva k nájmu (§§. 14—17).
- V. Co se týče pohlednávek společnických a rukopisných dlužníka obecného a povinností náležeti dlužníka obecného vůči společníkům a zúčastněným (§§. 18 a 19).
- VI. Co se týče kompromisů (§§. 20 a 21).
- VII. Co se týče práva náležeti součástí, v čemž stánu vešly před zahájením konkursu (§§. 22 a 23).
- VIII. Co se týče práva, náležeti se součástí při zahájení konkursu obecného odpočtem náleží (§§. 24).
- IX. Co se týče práva součástí dlužníka obecného, občanských, podnikatelských (§. 25).

Kapitola druhá.

O pohlednávcích v konkursu.

Částka první.

O postoupenosti pohlednávek.

- I. Právo se součástí náležeti při zahájení a součástí konkursu součástí (§§. 26 a 27).
- II. Za se mají součástí náležeti součástí konkursu součástí (§§. 28 a 29).
- III. Jaká práva mají vřimolní součástí (§. 30).
- A. Náležeti součástí mají součástí součástí součástí (§§. 31—37).
- B. Náležeti součástí mají součástí součástí součástí (§§. 38—40).
- C. Součástí součástí mají součástí součástí součástí (§. 41).
- IV. Jaká práva mají vřimolní konkursu (§§. 42—44).

Částka druhá.

Co náležeti jest v příslušných pohlednávcích, kladu k součástí vlastnosti vřimolní.

- I. Náležeti součástí náležeti součástí součástí dlužníka obecného (§§. 45 a 46).
- II. Náležeti součástí náležeti součástí součástí součástí (§§. 47 a 48).

Kapitola třetí.

O právním postavení dlužníka obecného po skončení konkursu (§§. 49—57).

Díl druhý.

O řízení v konkursu.

Kapitola první.

O řízeném řízení konkursním.

Částka první.

O soudní moci v konkursu (§§. 14—31).

Částka druhá.

Kdy se má zavést konkurs (§§. 32—66).

Částka třetí.

O rozpuštění konkursu (§§. 67—87).

Částka čtvrtá.

O konání konkursního, o správcí masy konkursní a o výběru věřitelů (§§. 79—85).

Částka pátá.

O započtení a popisu masy konkursní (§§. 86—95).

Částka šestá.

O oznámení majetnosti a dluhů (§§. 96 a 97).

Částka sedmá.

Jak opatření se učiní na v příslušné osobě dlužníka obecně (§§. 98—107).

Částka osmá.

Jak se máj pohledávek na jiné postavit.

I. Jak se má předložit v příslušné pohledávky, jako se máj v konkursu uplatnit.

A. Jak se řízení v příslušné společnosti a likvidaci pohledávek a v příslušné jak podopatření (§§. 108—127).

B. Řízení v příslušné pohledávkách, kterým se odpoví (§§. 128—130).

II. Jak se má předložit v příslušné pohledávkách, jako se máj v konkursu uplatnit (§§. 131 a 132).

Částka devátá.

O spravování a společné majetnosti masy konkursní (§§. 133—145).

Částka desátá.

O dluhů pohů se správy (§§. 146—153).

Částka jedenáctá.

O skončení konkursu.

I. Kdy se konkurs ukončí (§. 154).

II. Kdy se ukončí konkurs ukončením výřeků (§. 155).

III. Kdy se ukončí konkurs uzavřením (§§. 156—158).

IV. Kdy se ukončí konkurs rozpuštěním konkursního.

A. Kdy se má tím, kteří mají právo, volí správce a masy konkursní dluhů, jako se řízení (§. 159).

B. Jak se máj společně věřitelů masy konkursní (§§. 160—161).

C. Jak se máj společně věřitelů (§§. 162—167).

D. Jak se máj společně věřitelů konkursní (§§. 168—169).

E. Kdy se může předat dlužníka rozpuštěním a jak se konkurs ukončí (§§. 170—180).

F. Jak se má rozpuštění konkursu, který přijde na jevo po ukončení konkursu (§. 181).

Kapitola druhá.

O konkursu kupeckém.

Částka první.

O osobích, k nimž se vztahuje konkurs kupecký a o moci soudní v konkursu kupeckém (§§. 191—193).

Částka druhá.

Ustanovení o tom, jak se má určovat konkurs kupecký.

- I. Co se má odlišit, když kupec neb společnost přestane platit.
 - A. Kde se to má ustanovit (§§. 194—197).
 - B. Kde se konkurs prohlásí (§. 198).
- II. Co se má odlišit, když se prohlásí konkurs na jmění společnosti obchodní (§§. 199—200).
- III. Co má ustanovit a jak se má vykládat odliši konkurzů a to se má prohlásit konkurz posuzovaný v rejstříku obchodním (§§. 201—204).
- IV. Jak se má up. žito postavit kauce (§§. 205—206).

Částka třetí.

Když se učiní konkurs kupecký obzvlášť ustanovení vyvolávají.

- I. Ustanovení obecná (§§. 207 a 208).
- II. Kde má právo kauce při vyvolávání vyvolávající (§§. 209—212).
- III. Kdy ustanovuje a řídí odliši vyvolání a dále postřeh, jak vyvolání přitá k moci (§§. 213—216).
- IV. Co má vyvolání v sobě obsahovat (§§. 217—219).
- V. Vyvolání má se od soudu postřehit a v jeho případě se má řízení (§§. 217—221).
- VI. Jaký postřeh obsah má vyvolání a jak se má vyvolání vykonat (§§. 222—227).
- VII. Ustanovení zvláštní, jak se má vyvolání konkursu společností obchodních a společností obchodních (§§. 228—230).
- VIII. Kdy jest vyvolání nepřijatelné a má se postřehit moci konkurs (§§. 242—243).

Částka čtvrtá.

O odliších konkursu kupeckého, se se týče osoby dlužníka obecného a o nové společnosti dlužníkově (§§. 244—253).

Kapitola třetí.

Ustanovení obzvláštní o řízení v konkursu (§§. 254—257).

9.

Vyhlášení, vydané od ministerium orby dne 24. ledna 1869,

a tom, že s. k. hřebčince státní a depoty hřebčinné převádí se z oboru říšského ministerium vojenství do oboru ministerium orby.

(Obzám v čísle VIII. zák. sb. č. 13, str. 31; vyd. a rozsl. dne 18. února r. 1869.)

Dle Nejvyššího rozkazu se dne 15. října 1868, ježto se stalo poště utvoření delegačního, ježto datem 20. března 1868, převedena jest správa hřebčinné státních a depotů hřebčinných od 1. ledna 1869 na ministerium orby.

Pokud tyto ústavy zachovají účelů vojenských, spravovati bude říšské ministerium vojenství police, týkající se služby penze vojenské a náležitosti osobních a ní spojených; více však administrativní, ekonomické a technické řízení bude jediné ministerium orby.

Potocký op.

10.

Nařízení, vydané od ministerium orby dne 28. ledna 1869,

ježto se týče připojení hřebčinné státních ke klanům zemským roku 1869 v kraje-
lavstřích a zemích v rozli říšské zastoupených.

(Obzám v čísle VIII. zák. sb. č. 25, str. 62; vyd. a rozsl. 18. února 1869.)

Roku 1869 připojiti budou hřebčinné státní ke klanům zemským dle toho, co ustanoveno v té příloze na rok 1868 v nařízení, vydaném od ministerium orby, od říšského ministerium vojenství, od ministerium náležitosti vnitřních a od ministerium financí dne 7. března 1868, č. 23. zák. říšského^{*)}, a za tazy v tomto nařízení vyměřené.

Potocký op.

11.

Vynešení, vydané od ministerium financí dne 5. února 1869,

a tom, jak se má daní vybírati a tak rovněžto taku klišovského či taku s kosti, když se dovědí do měst, ježto jsou v příloze vybírání daní potrovaní prohlášená na
narvěná.

(Obzám v čísle VIII. zák. sb. č. 11, str. 55; vyd. a rozsl. dne 20. února r. 1869.)

Pro odvracení pochybnosti prohlásuje se, že se jest při vybírání daní potrovaní a příloze a tak rovněžto taku klišovského či taku s kosti, když se dovědí do měst v příloze vybírání daní a potrovaní prohlášených, zachováti tak, jako při vybírání daní se obdla s kosti a puzebřeh.

Brestel op.

^{*)} Prákl. pro Mar. 1868, č. 18, str. 49.

12.

Zákon, daný dne 6. února 1869,

ještě se týče práva a řízení při knihovním rozdělování věci nemovitéch.

(Obsah v čísle VIII. zák. list. č. 18, str. 80; vyd. a rozsl. dne 10. února r. 1869.)

S přivolením obou zákonodárných rad říšské vlády se Mi nařídilo takto:

§. 1. Když se má oddělit část od nějakého statku v knihách veřejných zapůjčeného a státi se pro ni nový vklad knihovní, da náležá se veškerá práva na statku zapůjčeného nepřít, zejména práva vlastnická co hypoteky společně a nerozdílně, tehdy netěšba, aby se o tom napřed dříve věděti tím, k jichž rukou jsou práva státná na statku zapůjčeného a aby tíže k tomu přivodovali.

Tyto nápisy smere se zřizuje.

O tom, že byla část od statku oddělena a že byl pro ni nový vklad státní, dá se všem účastníkům věděti.

§. 2. Kromě případnosti v §. 1. přivodění oddělení se může část některá od statku v knihách veřejných zapůjčeného, aniž by se prokazalo, že osoby v §. 1. jmenované vskázaly k tomu přivodily, jen tehda, když se dle paragrafů nále polních provede řízení vyřazení.

§. 3. Aby tato řízení se zavedla, má držitel statku, který od něho nějakou část chce oddělit, tím, k jichž ruce jsou na něm práva věčná zapůjčeného, vůli svou okrem úřad knihovní oznámiti a je vyřazení, aby námitky své proti tomuto oddělení učinil jako, ve lhůt, podle okolností vyměřené a tohoto úřadu opověděl, aco by se mělo za to, že v oddělení svolují a práva svého k části oddělené když bude zapůjčeného do knih se vžívají.

Lhůty k oznámení námitek nemá úřad nikdy vyměřiti na své své třídě dle.

Žádost za oddělení části nějakého statku poznamenána buď ve veřejných knihách a statku, od něhož má oddělena býti. Takové poznamenání má za účinek, že se předlžijí nějaká práva věčná oddělení nemůže překážiti.

§. 4. V záležitosti, za přítomnosti které se učiní vyřazení, buďti část, která se má oddělit, zvrubně poznamenána dle třebý plány nebo mapami.

Žádost dočá se vyřazeným dle toho, co v záležitostech zřizuje v dodávce kalob.

§. 5. Lhůta k námitkám čili odporu polních se ten den po dodání vyřazení, jle zapovědění a bez srážky dle, které jle po polně, a nesmí se prodloužiti.

Navržení k předešlému způsobu proti obmeškání lhůty másta nemá.

§. 6. Vyřazený podle své námitky úřadu knihovnímu, a to písemně nebo ústně, aniž potřebě, aby přicházel příslušný odpor svého.

Námitky podané oznámit se z povinnosti úřadu tomu, kdo za vyřazení žádá.

Nabytí ve lhůtě k tomu položené námitky činné, potvrdí se úřad knihovní, byv se to požádán, a poznamená v tom potvrzení ty věci jeance vyřazení, odporu nedělá.

Za toto potvrzení jakžito za vystředění úřední správy náležitých poplatků, vyměřený v tarifové pološce 116 A, a) zákona, daného 13. prosince 1862.*)

§. 7. Učinili se námitky v pravý čas, nastal se jim oddělení, které vyřizujíci má v úmyslu.

Tato zastavení může se však zrušiti, když vyřizující zaplatí dluh (§. 8), anebo když není nálezu, že námitky jsou neplatné (§§. 9—12).

§. 8. Jestli dluh v knihách mapám se kapitál dle sumy určitý, povinen jest věřitel, který činil námitky, přijmouti jej k sobě, když se mu splatí, i tehda, kdyby lhůta ke splacení nebyla ještě prošla; má však právo oznámit, žádá-li na dosti učinění za příčinou škody, kterou val tím, že mu byl dluh před časem zaplacen.

§. 9. Sestavili námitky některého věřitele proti směnám pozemků, k položení hospodářství ustanovených, může je úřad knihovní nálesem za neplatné prohlásiti, když směnám tímto se státní směnujících zokrouhliti nebo lepší hospodářství na nich navštíti, a když v obojí případnosti směna dle §. 1374 ob. zák. ob. není na úmysl hospodářství položení, z příčiny kterýchž byly námitky činěny.

Zdání pořádkovní jest postaveno pod opatrováním úřadu veřejného (úřadu lesního, šenkovního, selského, fondového, šenkovního, parafanického karanténního nebo jiného opatrovníckého) a zdání jest určeno k jistému účelu, na př. na kauce, nemá však žádný v příčině přičinělosti úřadu knihovního k tomuto nálezu.

§. 10. V žádosti za nále v §. 9. připomenutý věsti se může říkat, že ustanovené pozemky se zokrouhlili, buď mapami katastrálními, aneb nesli to takových map, úředním vystředěním starosty obec, v kteréž pozemky leží, nebo jiným způsobem bodovitým. Cesty a pozemky spojitosti pozemků neuznají.

Říká, že ustanovené pozemky zlepšili se hospodářstvím, vedou buď tím, že se předtím v příčině toho rozhodnutí státních orgánů, kteréž budou zákony zrušitými ustanoveny, aby to usilovali a v tom rozhodovali.

§. 11. Na tuto žádost (§. 10) státní úřad knihovní ty, kteří činili námitky, ke státní, a připomeno jim, že nále v příčině žádosti bude vynešen, když i nepřijali.

Žádost dělá se každému vyrozumění dle toho, co v zákonech ustanová v příčině dohlášení žalob. Občané mají toho věd, poslati své ke státní vyjádření písemně.

§. 12. Úřad knihovní, nepřijal-li to některému jistému orgánu skauti (§. 10, post. 2), má s povinností úřadu skauti a k tomu kauce dle potřeby dle vyhlášení a odhadem na jeho postavení, státní na jeho výměrky v §. 9. přivedené a po skončení státní má v příčině žádosti výměrem rozhodnouti.

Z tohoto nálezu spraví se týž poplatek, jako z nálezu v šloché vyřizoval (dle tarifové pološky 103, A, a, zákona, dan. 13. prosince 1862).

*) Překl. pro Mor. 1862. č. 62, str. 185.

§. 13. Za odpisání některého kusu z věku knihovního a za to, aby byl zřízen pro něj vklad nový, žádá buď jednou a toutéž prosbou.

Má-li se opatření a strany nebo učiněti v knihách dvou úřadů knihovních, podává buď žádost k tomu úřadu, u kterého se má kus odpisati. Nemá-li tento úřad něčeho proti tomu, aby se žádosti povolilo, poznamená v knize, že bylo za odpisání žádáno, a podle žádost na povolení a za připsání kusu nebo zřízení nového vkladu druhému úřadu knihovnímu, připomena, že proti odpisání není žádné nářady.

Poznamenání, že bylo žádáno za odpisání, má ten účinek, že veliký nový vklad, jehož kde potřebí na státek má být, nebude platnosti v příčině kusu odděleného jen tehda, když se nepovolí, aby byl vpsán do jiného vkladu.

§. 14. Druhý úřad knihovní, následí té, že proti odpisání není žádné nářady, připíše kus, o který jde, nebo stáhne nový vklad pro něj, a oznámí to prvému, kterým úřadem poznamenáno odpisání, přivede knihu a vklad, v němž část odpisank byla vložena, vykoná a dá účastníkům o tom věděti.

Nepovolí však druhý úřad knihovní, aby kus byl připsán aneb nový vklad zřízen, oznámí to prvému úřadu knihovnímu a zejména je přičiny, proč žádosti bylo odepřeno. Tento úřad dá o tom věděti žádajícímu, vyloží mu přičiny odepření a připomena mu, že poznamenání, týkající se odpisání kusu, má výslovně odvrhující nabudu mezi právní, bude vyznašeno.

Odepíše a připíše-li se kus dle žádosti, chována buď žádost i s přílohami u toho úřadu knihovního, u kterého byl kus připsán nebo nový vklad zřízen.

Takto zachováni se jest při odpisování a připisování částí díl parol osobních. Žádající mají na vůli, požáti žádost k tomu nebo oznámi úřadu knihovnímu.

§. 15. Když kus se odepíše, pozbuden v příčině jeho kromě případu, přivedeného v §. 1., platnosti všechny vklady či zápisny na státek zůstávají.

Když kus se připíše, nabudou také v příčině jeho plná platnosti všechny zápisny, zůstávají na státek, ku kterému byl připsán.

§. 16. Tento zákon nutně se natieme na, kde posud přechod mají, žáně se ustanovuje, pokud potřebí jest politického povolení k dělení a ku zmlouvání pozemků, reálně hleďte k tomu, zdali jsou dominikální (vloženy do desk zemských nebo lenních) nebo rustikální (vloženy do knih občanských nebo pozemkových).

§. 17. Ministerstvo náležitosti vnitřních, práv a finanční ustanovuje jest, aby tento zákon ve státek uvedli.

Ve Vídni, dne 6. února 1869.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Glöckner m. p.

Berthel m. p.

Hruštal m. p.

Překlady zákonův

Z á k o n n í k a ř í š s k é h o

na rok 1869

pro

Markrabství Moravské

odštěpných.

Částka II.

Vydání a rozložení dne 5. dubna r. 1869

od n. k. místopředsedy Markrabství Moravského.

2.

Zákon, daný dne 10. července 1868,

jež se týče mezi přirození židovských matrik narozených, oddaných a zemřelých.

(Obsahuje v úvodu VII. Člá. 14. čl. 15. čl. 17. čl. 18. čl. 19. čl. 20. čl. 21. čl. 22. čl. 23. čl. 24. čl. 25. čl. 26. čl. 27. čl. 28. čl. 29. čl. 30. čl. 31. čl. 32. čl. 33. čl. 34. čl. 35. čl. 36. čl. 37. čl. 38. čl. 39. čl. 40. čl. 41. čl. 42. čl. 43. čl. 44. čl. 45. čl. 46. čl. 47. čl. 48. čl. 49. čl. 50. čl. 51. čl. 52. čl. 53. čl. 54. čl. 55. čl. 56. čl. 57. čl. 58. čl. 59. čl. 60. čl. 61. čl. 62. čl. 63. čl. 64. čl. 65. čl. 66. čl. 67. čl. 68. čl. 69. čl. 70. čl. 71. čl. 72. čl. 73. čl. 74. čl. 75. čl. 76. čl. 77. čl. 78. čl. 79. čl. 80. čl. 81. čl. 82. čl. 83. čl. 84. čl. 85. čl. 86. čl. 87. čl. 88. čl. 89. čl. 90. čl. 91. čl. 92. čl. 93. čl. 94. čl. 95. čl. 96. čl. 97. čl. 98. čl. 99. čl. 100.)

S přirozením obaři zákony rady říšské vidí se Mi nastiáti takto:

Článek I.

Knihy matrikové, které vedou židovští od vrchností k jich vedení státní a občanské pod přímou rukou v příčině narozených, oddaných a zemřelých vymazání sivy svého obsahu, též listy matrikové, které se vypočívají z knih vydávajících, mají jakožto listy veřejné úplnou moc přirození.

Článek II.

Kontrola provede nastiámi, aby katolické apokryfové duchovní židovské knihy matrikové a výpisy či výtahy z nich sáru opatřovali a vidovali, přičemž přistupna.

Článek III.

Posavadní zákony a nastiámi, vedení matrik se týkajících, pokud nejsou článkem I. a II. změněni, zachovávají se v platnosti.

Článek IV.

Tento zákon nabude mezi toho dne, kterého bude vyhlášen.

Článek V.

Abý tento zákon se skutek byl uveden, uloženo jest ministrům náležejících duchovních a světských, též jiným ministrům, k jichž sboru působnosti se vztahuje.

V Laxemburku, dne 10. července 1868.

František Josef mp.

Auersperg mp.

Hauer mp.

Giskra mp.

Herbst mp.

3.

Smlouva, učiněna dne 14. července 1868 mezi Jeho císařským a královským Apoštolským Veličenstvím se strany jedné a radou spolkovou jednoty Švýcarské se strany druhé,

o upravení hranic mezi Tyrolskem a Švýcarským křižem psemnyku Finstermünckého dne.

(Stala se ve Vídni dne 14. července 1868 a ratifikována jest od Jeho císařského Apoštolského Veličenství v Buděštině dne 29. listopadu 1868, naříd. shaporné ratifikace dne 17. prosince 1868 v Bernu vyznačenky (sca.)

(Obst. v čísle II. Zák. Nř. Nř. 4, str. 51, vyd. a proved. dne 1. srpna 1869.)

My František Josef První,
z boží milosti císař Rakouský;
 král Český a t. d. a Apoštolský král Uherský oznamujeme a vědět dáváme:

Jakož mezi plomocenikem Nalim a plomocenikem jednoty Švýcarské se přítánu konečného upravení hranic mezi křižem hrabstvím Tyrolským a Švýcarskem blí psemnyku Finstermünckého dne 14. července 1868 ve Vídni smlouva učiněna a podepsána jest, která takto zní:

Jeho císařské a královské Apoštolské Veličenství se strany jedné, a rada spolková jednoty Švýcarské se strany druhé,

shodajíc se sobě, aby nebydy a hranice mezi křižem hrabstvím Tyrolským a Švýcarskem od dřívějších let trvajících pětiletého-osemdesátým uzákladním konečným se upravily, uznali se k tomu komit, že učiní smlouvu smlou a jmenovali k tomu plomoceníky svými:

Jeho císařské a královské Apoštolské Veličenství:

Frédřicha Ferdinanda svobodného pána Beusta, velkřídilka královského uherského řádu sv. Štěpána a císařského řádu Leopoldova, Jeho císař. a král. Apoštolského Veličenství skutečného tajného rada, říšského kanceláře, ministra císařského dvora a mílořivosti zahraničských, a

rada spolková jednoty Švýcarské:

Svého jednatele a c. k. dvora, dokt. Jana Jakuba H. Tschudiho,

křižem plomoceníci, shledavše plomocenství své v dobrém a náležitém formě, o tyto články se sjednotili:

Článek I.

Okružek mezi křižem hrabstvím Tyrolským a Švýcarský sporný, totiž naletím letku řeky Jinn, od Novulského dvora až ke dvoru Schöngshörsu či Schalkshörsu

na úpád od Jina a od dvora Schergského či Schalkelského až ke mlýnu Spinskému, na jih od potoka Schergského či Schalkelského, případně ke Švýcarské, až na tak řečený dvůr Schergský nebo Schalkelský a na silnici od tohoto dvora až ke Starofinsterninskému mostu vedoucí, kromě tohoto mostu a věže; proti tomu uzavře se Švýcarsko, že na tomto území, který jí případně a svědčí na Novclském vrchu nebude stavěti žádných pevností.

Článek II.

Hranice mezi kantoneu Grisonským a Tyrolskem od Fin Lats až ke mlýnu Spinskému vyznačuje se tím takto:

- a) Od prostředka mostu u Martinsbruku uzavírají se k jihu k Fin Lats stromem na stromech a mezi pastvák, jak byly ve smlouvě mezi obcemi Naaderskou a Schleinskou roku 1380 ustanoveny, za meze zemské; od druhé této meze jde hranice rovnou čarou na Fin Lat a hřeben hory činití bude i dále společem posud nezávadným rozhraně mezi Tyrolskem a Grisonskem.
- b) Od mostu u Martinsbruku dále k Finsterninci činití řeka Jina až k tomu místu, kde se potok Schergský či Schalkelský do ní vlévá, hranice zemské; dvůr Schergský či Schalkelský v článku I. jmenovaný, v největší své velikosti, sít silnice tam přivedená, která jde od tohoto dvora až k mostu Starofinsterninskému, kromě tohoto mostu a věže, uzavírají se za zemí rakouskou.
- c) Od dvora Schergského či Schalkelského na úpád činití potok Schergský či Schalkelský, dle oslůha svého toku, hranici zemskou až k tomu místu, kde potok Zanderský blíž mlýna Spinského do něho padá.

Článek III.

Po oboustranné ratifikaci této smlouvy stěhí se na místě znamek na stromech a mezi pastvák dotčených v článku II., lit. a) oboustranně uzavřením též hranice zemské.

Článek IV.

Cesta poznaná od dvora Schergského či Schalkelského až k mostu Starofinsterninskému, taktéž cesta poznaná, která jde od jmenovaného dvora do Spisu a země Švýcarské sňkolikrát se dotýká, prohlášeny jsou za země neutrální, na níž se svobodně obchod ani dly, ani dávkami neb jinými obtížemi přerušování nemá.

Článek V.

Tato úmluva nedotýká se poměru práva vlastnického a občanského na státníku, který byl posazeno sporný.

Článek VI.

Vlády oboustranně budou k tomu přiklíbeti, aby se co možná nejdříve silnice mezi Engadinem a Tyrolskem přibodně spojily.

Článek VII.

Tato smlouva bude ratifikována, listiny ratifikační se v listi neobřítek vymění a smlouva hned po tomto vyměnění nabude platnosti.

Tomu na svědomí plnomocnění v této smlouvě se podepsali a pečeti své k ní přiložili.

Stalo se ve Vídni, dne 14. července 1868.

(L. S.) **Breust** m. p.

(L. S.) **Št. Tschudi** m. p.

Tedy My skauterše veškeré ustanovení této smlouvy, ji jsme Sobě obřížili a schválili, slibujíce také Našim slovenm císáckým a královským, na Naše nástupce, že ji dle plného znění budeme a dále věrně zachovávat.

Na potvrzení toho jsme se v této listině Svou rukou podepsali, a Naši pečet císáckou a královskou k ní přiložili kromi.

Stalo se v Budíně, Našem královském městě hlavním, dne 23. listopadu roku 1868, panovním Našeho roku desátého.

František Josef mp. (L.S.)

Sevobodný pán **Breust** mp.

Z Nejvyššího radkara **John** v. k. Apollonikého Veldensre:

Jan sevobodný pán **Vesque** a **Püttlingen** mp.,

v. k. radk. druhý a místopředseda.

Tato smlouva, byvši od obou smluvných rady říšské schválena, dává se vyhláška.

Ve Vídni, dne 28. prosince 1868.

Tschke m. p.

Gieske m. p.

¶

Zákon, daný dne 31. prosince 1868,

jež se týče snižování množství před soudem lich rozvedením.

(Obsahuje v Zák. Sb. Zák. Sb. Čís. 2, str. 15, rozsl. a výt. dne 3. ledna r. 1869.)

S přivolením obou smluvných rady říšské vůli se Mě nastižiti takto:

§. 1.

Porozum, uložená manželům v §§. 104, 107 a 121 ob. zák. obč., aby oznámili svému budoucímu správci duchovním, že se chytí dle rozsl. jež učiněna.

Zastavuje se však manželům na vůli, chtějíli tento úmysl svému duchovnímu správci duchovním oznámiti a na něm řídit, aby jim dal písemně vysvědčení, že je bez účinku směřoval (§§. 104, 107 ob. zák. obč.).

§. 2.

Není-li k žádosti na rozvedení (§§. 105 a 107 ob. zák. obč.) přiloženo vysvědčení řídicího správce duchovního, že se nadšeně přičinil manžely smířiti (§. 1), tedy má soud, jenž přikládá manžely rozvésti, své nelíčené právo v příčině hlásal vůči jednotě manželům po třikráte, vždy po osmi dnech, dle §. 104 ob. zák. obč. přimlouvati.

§. 3.

Protokol, který se vede o tom, že soud po třikráte manžely směřoval, má v sobě jenž obsahovati, jak směřování vypadlo.

§. 4.

Tento zákon nabude platnosti toho dne, kteréhož bude vyhlášen, ministři práva složena jest, aby jej ve skutek uvedl.

Ve Vídni, dne 31. prosince 1868.

František Josef imp.

Trautson m. p.

Herbert m. p.

3.

Zákon, daný dne 31. prosince 1868,

o tom, jak se má předcejtí, když chtějí v manšeství vejiti vyznavači rozdílných konfesi křesťanských.

Obzvláště v list. III. zák. III. ob. zák. 4, str. 16; vyhl. a rozsl. dne 6. ledna r. 1869.

S přivolením obějí sehnorový rady řídicí vůli se má vydati zákon nřádpoložený v příčině toho, jak se má předcejtí, když chtějí vejiti v manšeství vyznavači rozdílných konfesi křesťanských.

Článek I.

Když chtějí v manšeství vejiti vyznavači rozdílných konfesi křesťanských, mohou buďto obějšky dle nářezal zákona v osadě farol vyznání ženichova ke službám božím shromážděti.

Článek II.

Váhají-li v manšeství vyznavači rozdílných konfesi křesťanských, státi se slázná prohlášení, že k manšeství přivolejí, u přítomnosti dvou svědků před řídicím správcem duchovním ženicha nebo nevěsty osob před jeho náhrobnkem.

To státi se může také tehda, když by správce duchovní se spřácel, manšeství shlásti a chlásky by vykonal úřad politický.

Když manželství vejden v manšeství před správcem duchovním ženicha nebo

nověly, mají vždy toho vřel, žádají, aby jim správce duchovní druhé strany k jejich manželství dal církevní požehnání.

Článek III.

Paragrafy 71 a 77. ob. zák. obč. a jiné zákony a nařízení, smíšených manželství se týkající, pokud a čím, co v tomto zákoně ustanoveno, se nezměňují, jsou zrušeny.

Článek IV.

Ministři vnitřní a jiným ministrům, k jejich působnosti tento zákon se vztahuje, ukládá se, aby jej ve svých úřadech uvedli.

Ve Vídni, dne 31. prosince 1862.

František Josef mp.

Tasche mp.

Hannor mp.

Giskra mp.

Herbst mp.

6.

Zákon, daný dne 9. ledna 1863,

jinžto se článek některé směny v předpisích a poplatcích, vztahujících se k řízení konkurzů.

Obzvláště v čláku IV. Říš. Mě. Mě. 7. str. 63; vyd. a zveřej. dne 20. ledna r. 1863)

S přivolením obějí směnových rady říšské vůli se Mě. rozhodli takto:

§. 1. V příčině jednání a náležit, které se stanoví dle Víde konkurzního, vyd. 29. prosince 1848^{*)}, čláku se této polebné směny v zákonech, daných 9. února 1850, č. 50 zák. říš., 13. prosince 1852, č. 89 zák. říš.^{**)} a 29. února 1864, č. 20 zák. říš.^{***)}.

1. Tarifová polebnka 75 l) zákona, dan. 9. února 1850, změňuje se tím způsobem, že se správce masy konkurzní a výběra věřitelů považuje osobně odpovědným od poplatků v příčině věcných jednání a spíše, masy konkurzní se týkajících, pokud nejde ani o procesy aktivní masy konkurzní, ani o jednání právní, ježto s jinými osobami a strany spravování neb realizování masy předsavřiti se mají.

2. Na místě předpisů, daných v tarifové polebnce 103 A c) a e), ve spojení s tarifovou polebnkou 103 C zákona, dan. 13. prosince 1852, a s §. 19, lit. f) zákona, dan. 29. února 1864, jinžto se tyto poplatky z náležit, vypočtených z přířiny láhů o přednost v konkurzu a z přířiny škůdci v konkurzu, též na místě postavení D c) tarifové polebnky 103 zákona, dan. 13. prosince 1852, a na místě ustanovení, obsahujících v druhém postavení připomenutí 1. a v druhém postavení připomenutí 3. k této polebnce tarifové, ustanovuje se toto:

*) Říš. pro Mě. 1848, č. 1, str. 2.

***) Říš. pro Mě. 1852, č. 89, str. 102.

***) Říš. pro Mě. 1864, č. 18, str. 130.

- a) Z nákladů, vynaložených v příčině likvidace pohledávek apovinných, z kterých byl vzešel apar. vyměřen buď poplatek dle tarifní položky 103 C a D zákona, dan. 13. prosince 1862.
- b) Tyto poplatky vyměřen buď z nákladů, vynaložených v příčině pohledávek, věřitelů mány konkurzní a věřitelů reálních.
- c) Z nákladů první instance, vynaložených jediná v příčině poručenské správy buď, jestli číslu z nějaké pohledávky až do 30 sl., poplatek jednoho slatého, kromě toho poplatek dvou slatých a paděnků kvejtard.

§. 2. Tento zákon, jež Můj ministr financí má ve skutek uvéstí, nabude moci zároveň se zákonem konkurzním, vyd. 23. prosince 1868.

Ve Vídni, dne 9. ledna 1869.

František Josef mp.

Tasche mp.

Brosiel mp.

7.

Nářízení, vydané od ministeria financí dne 9. ledna 1869,
o tom, jak se zapravování nákladů z úhrady a spisů, podaných ve společné telegramě.

(Obstává v čísle IV. zák. řádk. č. 3, str. 64.) vyd. a razen. 26. ledna 1869.)

Posvědčí podle zákona o kolcích a poplatcích povinnosti, napraviti kolce, v tarifní položce zákona, dan. 13. prosince 1862, č. 89 zák. řádk. *) se spisů tam jmenovaných vyměřený, tím nepostavna, když se tyto spisy podají ve společné telegramě, a posvědčí stranám v mnohých případech není možná, při takových telegramech dasti účelně povinnosti kolkové tím způsobem, jak předepsáno v §. 3. postarší a) nářízení, vydaného dne 28. března 1854, č. 70 zák. řádkého, tedy se vůli ministeria financí, truliti posavzdání spisů, dle náhod se při dotčených telegramech kolka nevybíralo, a náříditi toto:

§. 1. Když se podá spis nějaký ve společné telegramě, může ten, kdo jej podává, povinnosti kolkové, ustanovené v tarifní položce 43 zákona, dan. 13. prosince 1862, na místě toho, jak se j. dasti činilo dle §. 3. postarší a) nářízení, vyd. 28. března 1854, také dasti účinně tím způsobem, že podá k úřadu, jenž telegram svědčil, obyčejný spis, obsahující úplně neb ve výpisu to, co obsahoval telegram, se příloží na něj záležitosti kolkové se telegram vycházející, a napíše má:
„Doplňovací kolce se telegram nle položeného obsahu.“

§. 2. Tento spis podán buď v samé dasti liběto proklamová, jdeni od toho dne, kdy dastel telegram, sice se k tomu, kdo by toho obsahoval, přikročí dle §. 3. tohoto nářízení.

*) Průk. pro Mor. 1869, č. 62, str. 166.

§. 3. V příčině spisů telegraficky poseláných, při nichž nebylo dosti, učiněno povinnosti kolkové tím způsobem, jak v §§. 1 a 2 tohoto nařízení ustanoveno, náležá buď §§. 73, 81, 91, 93 a 14 zákona, dan. 9. února 1869, č. 56 zák. říšsk.

§. 4. Korporace, úřady, ústavy a osoby úřední, jmenované v prvním postavě tarifové položky 48 zákona, dan. 13. prosince 1863, budou o to péči učiti, aby došli telegramy kolka podobné, jako nejsou kolkem opatřeny a spisy podobně došli, na kterých jest kolka duplikování, ve zvláštní oznámení se uvedly a v evidence obchodu a aby náklady dle zákona předepsané v prvý čas se veděly.

§. 5. Toto nařízení vztahuje se ke všem spisům kolka podobným, které došlo telegraficky při posledním dne měsíce ledna 1869.

Hradec n. p.

9.

Nařízení, vydané od ministrů záležitosti duchovních a vnitřních dne 18. ledna 1869,

ježto se týče ve skutek uvedení článků zákona daného dne 25. května 1869, č. 49 zák. říšsk., kterými se ustanovuje, jak a pokud kdo může od jednot. církve nebo společnosti náboženské přestoupiti ke druhé.

(Ověřeno v Ústav VII. zák. č. 49, str. 10; řád. a rozst. dne 25. ledna z. 1869.)

Abý ve skutek byli uvedeni článkové 4, 5 a 6 zákona, daného dne 25. května 1869, č. 49 zák. říšsk.^{*)}, vydává se dle článku 18. tohoto zákona toto nařízení:

§. 1. Úřad politický, ustanovený k tomu, aby k sobě přijímal oznámení, to náležá vystupující z církve nebo ze společnosti náboženské, jest o. k. politický úřad okresní (okresní hejtmanský) toho místa kde oznámění byti má nebo se učíněje, a v městech, kteréž mají zvláštní statut obecní, úřad obecní, jenžti svěřeno úřadovní politické.

§. 2. Aby úřad mohl k sobě přijímati oznámení o vystoupení z církve, potřeba, aby vystupující byl občinem sekulárním.

§. 3. Oznámení dříve buď u úřadu ústně do postkolu, nebo buď podobně písemně ve spise na úřad adresovaném a od vystupujícího podepsaném, a obsahuj víc co, nebo potřebě, aby se vědělo, komu se má poslati.

Nezáří tomu, co toto se nařizuje, dosti učiněno, obecním buď vystupující, aby duplik. co učiněli.

§. 4. Úřad vyšetř. jen tehda, stali oznámující jest ta pravá osoba, a stali dokonce již ústně rek. sáku svého, a stali jest v zvláštním spisebu ducha a myslí, když jest ta náležá příčina, že se může o tom pochybovati.

§. 5. Vystupujícímu buditi písemně věděti dříve, jak opatření se z příčiny jich oznámení učinělo. Veděti se však vystupující, jehož identičnost jest prokázána, toba, aby se mu o tom písemně věděti dala, nežd jestli dosti na ústním věděti dání, tedy potřeba mu písemně o tom dávati věděti.

Hradec n. p.

Číska n. p.

^{*)} Průhl. pro Mor. 1863, č. 47, str. 35.

13.

Nářízení, vydané od ministra záležitostí duchovních a vyučování dne 10. února 1869,

Jinými se provedením čini opatření v příčině dohlížení ke školám.

Má platnost v území: v krajském pod Enzi a nad Enzi, ve vojvodství Krajinském, v markrabství Moravském, ve vojvodství Horní a Dolnorakouském, v knížectví hrabství Tyrolském a v městě i v okružku Terešském.

Občas v II. čísli Zák. Ml. č. 19, str. 27; vyl. a zmen. dne 11. února r. 1869.

Aby se nejrychleji řízení a dozoru ke školám obecním, které dle §. 1. zákona říšského, daného dne 25. května 1868 (§. 48 zák. říšského*) státní přifašili, v těchto zemích: Rakouských pod Enzi, Rakouských nad Enzi, Krajinskou, Moravě, Slezsku, Tyrolsku a v městě i v okružku Terešském, až do vydání zákona zemského o dozoru ke školám, v skutečnou platnost uvedla, vidí se mi dle §§. 14. a 15. tohoto zákona říšského učiněti v jmenovaných zemích tato opatření:

1. Posuzovati moc a působnost veškerých úřadů církevních a veškerých dohlížitelů školních v záležitostech škol obecních a ústavů soukromých k nim náležejících převedena bude bez újmy toho, co nařizuje v §. 2. dotčeného zákona říšského na politické řízení zemské a posuzovati moc a působnost duchovních úřadů církevních dohlížitelů školních převedena bude s tímž obmezením na politické úřady okresní.

2. Správcové zemští zmocní se, by ke poradám o důležitějších jednáních, věci školních se týkajících, povolali členy výboru zemského, duchovní a konání v něm se nacházejících a mezi u věcech vyučováních obšířili. Na ně náleží, aby společně s těmito osobami v poraděovali a ministři záležitostí duchovních a vyučování návrhy ke schůzce předložili, jak by se až do vydání zákona zemského dohlížení ke školám místním mělo uspořádati.

3. Okresy politické budou zároveň okresy školními.

4. Obec městečká, které mají svléhati státní obecí, čini o sobě svléhati okres školní, a jim přifašili, spravovati záležitosti okresního dozoru školního v přímému oboru působnosti.

5. Ministerstvo záležitostí duchovních a vyučování požádáje provedením okresní dohlížitele školní, aby byli politickým úřadem okresním, též obcím městečkým, které mají svléhati státní obecí, v školních věcech didakticko-pedagogických nápomocni a konali návštěvy školní, v které přičině se jim vydá náležitá instrukce školní.

Tito dohlížitelé obdrží listy úřadové s úkoly státními a k periodickým návštěvám školním dlevo na ústředí obce školní.

Tato ustanovení nabude moci dne 1. března 1869.

Hasser m. p.

*) Zák. pro Mě. 1868, č. 48, str. 23.

Překlady zákonův
 pro
Zákoníka říšského
 na rok 1869

pro
Markrabství Moravské
 státních.

Částka III.

Vydání a rozsah dle 3. června r. 1869
 od n. k. místodržitelstva Markrabství Moravského.

14.

Smlouva státní, učiněná dne 2. června 1868 mezi mocnářstvím
 Rakousko-uherským a královstvím Švýcarským a Norvežským,
 s přílohy obopsebného vydávání zločinů.

(Stala se ve Stockholmu dne 2. června 1868, ratifikována jest od Jeho císa. král. Apostolského
 Velikostátní dne 15. července 1868, a vyhlášena v obopsebných ratifikacích ve Stockholmu dne
 16. srpna 1868.)

(Označ. v díle VI. Sáz. říšského, č. 14, str. 75, vyd. a rozšíř. dne 26. ledna r. 1870.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
 divina favente clementia Austriae Imperator;
 Rex Bohemiae etc. et Apostolicus Rex Hungariae.

Nostri testamentoque omnibus ac singulis, quorum interest, tenore presentium
 scimus:

Postquam a Nostro et a Plenipotentiario Suae Regiae Sveciae et Norve-
 giae Majestatis Consentis in XVI Articulis consistens de mutua malefactorum
 extraditione Stockholmiensis die 2. mensis Junii anni 1868 inita et signata est,
 tenore sequentis:

Překlad.

Jeho císařské a královské Apostolské Velikostátní a Jeho Velikostátní král
 Švédský a Norvežský, hlásajíc toho Sobě, aby se sjíztilo vykonávati spěšky soudně

v příčině sňoků, ježto byly v jejich zemích obapolných apóckány, a jejich předcové nebo účastníci se účinkem z jednoho státu do druhého potrestání vyhnutí chtěli, usnuli se společně na tom, že učiní smlouvu o vydávání sňoků takových a jmenovali k tomu komisi plnomocnosti Svým, totiž:

Jeho císařské a královské Apoštolské Veličenství panu Ladislava hraběte Karnického z Karnic, Svěho skutečného komorníka a tajného rada, mimořádného vyslanca a zmoocného ministra, velkokřídlníka švédského řádu severní hvězdy a chorubanského řádu Vilhelmsova: — a

Jeho Veličenství králi Švédskému a Norskému panu Ludvíka hraběte z Maunderströmu, Svěho ministra státního a ministra náležitosti zahraničích, komorníka, jednoho z členův též akademie švédské, rytíře-komandéra a vicekancléře řádů švédských, rytíře řádu Karla III., velkokřídlníka norského řádu sv. Olafa ad. ad.,

kteříto plnomocníci, vyznačivše plnomocenství svá a shledavše je býti náležitě formy, o tyto články se usnuli:

Článek I.

Vláda Jeho císařského a král. Apoštolského Veličenství a vláda Jeho Veličenství krále Švédského a Norského uzavřeli se, že si budou vzájemně vydávati takové osoby, které jsou od soudů v zemích jedné ze stran se smlouvajících pro účelův též trestný, v níže položeném článku II. jmenovaných, stíhány nebo byly od nich odsouzeny a které se utíkly do země druhé strany se smlouvající.

Článek II.

Vydáváni takových osob dopouští se pro níže jmenované činy trestné, když na ně jest díle sňoků švédských nebo norských uložen trest dvouletní práce nucené nebo nějaký trest těžší, nebo když díle sňoků rakouských narýraj se „zločiny“, potažno když díle sňoků uherských jsou na ně uloženy téžké tresty.

1. Vraždy rodičů, vraždy dítěte, vraždy ohládné, otrávená, vraždy;
2. Zabíjí, těžké uražení a parování, které jest příčinou nemoci nebo neschopnosti k práci po více než 20 let;
3. Zvrhlosti manželství, unesení, násilné smilstvo, vyhánění plodu ze života správně nebo nevědomě nezletilých ke smilstvu skrze rodiče nebo jiné osoby, jimž došlo k nim byl svůten, krevní smilstvo;
4. Ukradení, utajení, odstraňování, změnání, podržení nebo unesení dítěte;
5. Hbitství;
6. zámyslné porušení telegrafie, telegrafní, nebo jiného jazyka; dotaz na díle jazyka nemorálně; unesení osoby; ohrožení svobody proti sňoku; nebezpečné hrození osobám nebo majetku; vydírání;
7. loupež a krádež;
8. napodobování nebo zmaňování mince; vydírání nebo vydírání falešné mince; napodobování nebo falšování peněz papírových, důchodu státního, obilí, papírů

označených od banky vydaných nebo jiných takových papírů veřejných; zveřejnění nebo uložení takových účtů falšovaných;

napodobování aktů neměňářských, pečetí, parol, koček, známek státu nebo veřejných úředních správních, a uložení takových věcí falšovaných; falšování listin veřejné věcné opatření, listin falšovaných;

9. falšování vyvědění nebo krivá přísaha před soudem, úředně sdělení zmlou, svědění svědků ke křivému svědění před soudem; utrhání na cizí a přerozdělení nebo spoluzna v těchto věcech;

10. podržení něčeho za sebou ze strany veřejných úředníků nebo zbrojovatelů, porušení veřejných úředníků;

11. podvod, podvodný banket a účastnictví v podvodném banketu;

12. baratarie; složená spouze mezi plavcem, když ano by k němu náležející loď nebo námořní loď se zvrátil nebo když loď vydáji loupatelským námořníkům.

Článek III.

Pro politické státní a přetřiny se obvinění nezvzdávají.

Byli někde vydáni, pro nějaké jiné přetřiny národní trestních, nemůže odněm nebo potrestán býti pro nějaký složená neb přetřina politický před vydáním vykonaný ani pro účastnictví v takovém složená neb přetřina.

Takže nemůže tenž státní, nebo potrestán býti pro nějaké jiné přetřiny národní před vydáním vykonaný, které není v této zmlouvě pojednávána, loď že by, byv pro nějaký čin, pro který byl vydán potrestán nebo z obvinění propuštěn, ve třech měsících se nové uvědomil nebo se tam poměru vrátil.

Článek IV.

Obviněný nemůže vydán býti, když od vykonání skutku, který se mu za vinu klade, od soudního státní nebo odněmání nastoupilo prozření, jiné vyšetřování nebo trestání dle zákonů té země, do které obviněný nebo odněmání se utekl, poměru.

Článek V.

Vyšetřování zbrojovatelů ze strany vojenských v úředně případy a z úředně přetřiny vojenské, vyšetřování vojenských podléhajících.

Jestli některý obviněný dle zákonů v tom státu, k němuž náleží, platnost majících, od soudu státní pro nějaký čin trestný v druhém státě spáchaný, má vláda tohoto státu onomu soudu podatí spouze a spouze k tomu čin se vztahující, poslati mu věci, jako čin corpus delicti a propuštění se mu státním vyšetřování, jichž k vyšetřování trestného potřebí.

Článek VI.

Není obviněný nebo odněmání podléhajícím ani toho ani onoho státu se souhlasujícího, má vláda, která by měla vydání povoliti, jestli k tomu přetřiny, nejprv

vládě toho státu, k němuž obviněný přísluší, dále volí, že byl se vydání jeho pokládá, a reklamují-li tato vláda ze strany své vítězka, aby od svých soudů dala nálezný v příčině jeho vynést, má vláda se vydání pokládání svého na vůli, vydání obžalovacího buď tomu státu, v jehož zemi státní neb přední byl spáchán, aneb onomu státu, jehož poddaným obžalovaný jest.

Byli obviněný nebo odsouzený, za jehož vydání dle této úmluvy tá neb ona smlouvající se strana žádá, zároveň od některé jiné nebo od několika jejích vládní pro nějaký státní neb přední, kteří v realitách státních spáchal, reklamování, vydání buď vládně toho státu, v které se dopustil ústředního přestoupení zákona, a byli by činy trestatelné od něho spáchané stejné státní, vydání buď té vládně, která dříve žádala za jeho vydání.

Článek VII.

Byli reklamovaný obviněný v té zemi, do které se utíkl, obžalován nebo odsouzen pro nějaký státní neb přední tam spáchaný, může se vydání jeho odhlásiti, až bude rozsudkem konečným z obžaloby propuštěn nebo až třetí přestoupí.

Článek VIII.

Obviněný může, dle této úmluvy, vydání býti i tehda, kdyby mu to bylo návrhem, že by nemohl domáti činní návaznosti, v které a osobami soukromými vešel, při čemž se však ústřední osobou účastvuje, by právu svého před řídicím soudem přetoch zjevně.

Článek IX.

Obviněný vydá se, když jedna smlouvající se vláda druhé způsobem diplomatickým se to požádá, předloživ rozsudek trestní, oznámení obžalovací, rozsudek usykací nebo jiný spis soudní tohoto rozsahu za rovný pokládáný, v němž se přičítá povaha a tito činy trestního za více než kladebné i také míra trestu má zvláštně.

Tyto spisy mají buď v originálu nebo v opise více opatřeném rozdílný býti od soudu nebo od některého jiného k tomu příslušného státní té země, která žádá za vydání obviněného.

K tomu přidek buď papírní osoby, která se má vydati, nebo buďte přivedeny zvláštní záznamy, ježto jsou příhodné, aby se jich identičnost osoby zjevně.

Článek X.

V případech předešlých, zvlášť když by se bylo obtížně, že obviněný upřech, může každá smlouvající se vláda, když na něho vyjel rozsudek trestní, oznámení obžalovací nebo rozsudek usykací, způsobem se možná nejrychlejším i také telegrafický žádati za zatčení odsouzeného nebo obviněného a zatčení povolí se jí pod svou výminkou, že se nejříve pošle listinu, ku které se v žádání táhne.

Článek XI.

Vieliká věci odvěsné, věci a odvěsná nebo obvěsná zabavená, prostředky nebo nástroje, ježli bylo ku spáchání zločinu nebo přečinu učiněno, vůbec všechny předměty buďto té chvíle, když se učiněný vyřídí, spolu odveděny, i kdyby povolené již vyřídění nemohlo se vykonati, protože obvěsný není tím časem zmařen nebo utračen.

Totož se rozumí o věcech toho způsobu, které obvěsný v té zemi, do níž se utíkl, ukrýl nebo uložil, a které se teprv předtjím naleznou.

Má-li však někdo jiný právo k těmto věcem, tedy se mu vyhrazuje a po skončeném řízení tratěním se mu věci zchvata navrští.

Článek XII.

Výlohy za zatknutí, za stravení a dopravení toho, ježli vyřadí se povoleno, též náklad, uvolň a přísluš odvedení a vezení věci, které se dle předcházejícího článku vrátí nebo odvedějí, povinny jsou zapraviti státy se souhlasějci v mezech svých zemí. Náklad za vezení, též jiné výlohy, způsobené vezením obvěsného nebo věci výše připomenutých skrze cizí země státní, zapraví stát, který za vyřádní obvěsného státního židá.

Shledávali by se na příklad, aby obvěsný byl vezen po moři, dostaven buď do toho přístavu, ježli vláda, která za jeho vyřádní židá, pojmenuje, a vláda tato zapraví také náklad za převoz po moři.

Článek XIII.

Vydělati by se též moh oně vlády smlouvu činiti toho potřebí, aby vyslyšení byli svědkové, kteří bydlí v státu druhém, nebo aby se představeno nějaké jiné jednání úřední pro upravení procesu, buďto k tomu konci od příslušného soudu nebo jiného příslušného úřadu spůsobem diplomatickým listi šotičnací vyřádní. Semž nebo úřad státu druhého jest povinen, žádosti dosti učiniti, neboť při tom náklad té země, kde svědky má vyslyšeti nebo jednání úřední představení.

Výlohy, které vykonáním formalností v tomto článku přivedených vezjen, vlády smlouvu činiti dle toho, co ustanoveno v článku XII, nahradí.

Článek XIV.

Byložli by potřeba, aby některý svědek přišel osobně, zavazuje se vláda té země, ku které přišel, že žádosti vlády druhé dosti učiní.

Ježli svědek hotov, oběhání vyhovětí, dá se mu ihned náležitý pas na cestu, a vlády se uznají, v které místo se mu nahradí ústny na cestu a na odvěsní se u soudu, které stát žádají svědkovi dle vzdálenosti a toho, jak dlouho se tam bude zdrívati, povolí, a muželi se mu má dáti náped. Takový svědek nemůže po ten čas, co se dle potřeby zdrívá v tom místě, v němž soudek, který ho má

vyřýchati, štít svůj vykonáti, ani na cestě sem a tam pro jiný čin, díve než byt šíděno za obecní, vykonáti, národnosti nebo jinak obstaráti býti.

Článek XV.

Tato smlouva nabude platnosti teprve po desíti dnech, když bude spíšežena národnosti zemské předepsaným vyhlášena. Zůchová pak platnost až do desíti neděl potom, když ta neb ona národnosti se vláda se prohláší, že se jí odstupuje.

Článek XVI.

Tato smlouva bude ratifikována a ratifikace bude ve Štokholmu v desíti nedělích nebo pokud možná i dříve vymáhány.

Tam na svědomí oba přezemění se v ní podepsali a pečetí své k ní přitiskli.

Stalo se ve Štokholmu, ve druhém srpnu, dne 2. června 1869.

(L. S.) Ladislav hrabě Korvicki m. p.

(L. S.) Mandorström m. p.

Nos vixit et perpensis conventionis hujus articulis illis omnes et singulas ratas hinc confirmatasque habere profiteremur ac declaramus, verbo Nostro Caesaris et Regis adpromittentes, Nos curia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandavimus esse.

In quarum fidem iniquisque robur praesentes ratificationis Nostreae tabulas manu Nostrea signavimus, sigilloque Nostre Caesaris-Regis adpresso firmari iussimus.

Dabantur in Imperiali urbe Nostrea Vienna, die decima quinta mensis Julii anno millesimo octingentesimo octingentesimo octavo, Regnorum Nostrorum vigesimo.

Franciscus Josephus imp. (L.S.)

Ferdinandus Liber Baro a Bemat m. p.

Ad mandatum Sanctae Caes. et Reg. Apost. Majestatis propriae:

Juanes Liber Baro a Vasque-Püttlingen m. p.

C. R. Consiliarius aulicus et ministerialis.

Všim polskoú smlouvu se k tomu konci, by měla platnost v království a zemích národnosti zemědělných, tímto vyhlášeje.

Ve Vídni, dne 13. ledna 1869.

Yasffe m. p.

Herbel m. p.

15.

Smlouva obchodní, učiněna dne 14. července 1868,

mezi Jeho císařským a královským Apoštolským Veličenstvím, zároveň nástupcem suverénního knížectví Liechtenšteinského ze strany jedné, a jednotou Švýcarskou ze strany druhé.

(Stalo se ve Vídni, dne 14. července 1868. Ratifikována jest od Jeho císařsk. a kníž. Apoštolského Veličenství ve Vídni dne 20. prosince 1868 a obopádně ratifikace vyhlášeny jsou ve Vídni dne 5. ledna 1869.)

(Oznámeno v čísle V. Zák. Hl. čís. 35, str. 99; vyd. a razeno dne 26. ledna r. 1869.)

My František Josef První, z boží milosti císař Rakouský; král Český a t. d. a Apoštolský král Uherský oznamujeme a věděti dáváme a vyznáváme imto:

Jakož mezi plnomocníkem Naším, zároveň panujícího knížectví Liechtenšteinského nástupcem, ze strany jedné, a mezi plnomocníkem od spolkové rady jednoty Švýcarské k tomu jmenovaným ze strany druhé, za příčinou suverénního upravení svazků obchodních mezi oběma zeměmi dne 14. července 1868 ve Vídni učiněna a podepsána jest smlouva se vzájnými články a přílohy A se shledávající, kteréž takto zní:

Jeho Veličenství císař Rakouský, král Český atd. a Apoštolský král Uherský ze strany jedné, a jednota Švýcarská ze strany druhé, shledajíce nebo Sobě, aby svazky obchodní mezi oběma zeměmi státy a zeměmi zavedené obopádně se usnadnily a zveřejnily, usnesli se na tom, že vejdou k tomu konci ve smlouvu, a jmenovali plnomocníky Svými, totiž:

Jeho Veličenství císař Rakouský, král Český a t. d. a Apoštolský král Uherský:

pana Frídaicha Ferdinanda svobodného pána Bensta, svého tajného rady, kanceláře císařského a ministra domova a záležitostí zahraničích, velkokřídlatka šlecha sv. Štěpána a šlecha Leopolda; a

švýcarská rada spolková:

pana dokt. Jana Jakuba š. Tschudliha, svého jednatele;

kteří, propůjčivše sobě obopádně plnomocnosti své a shledavše je býti v dobré a shledavše farou, a tyto články se sjednotili a usnesli:

Článek I.

Obě smlouvající se strany shledaly sobě, co se týče cla dovozního a vývozního,

že se k sobě vzájemně zachovají jako se chovají k národu největších výhod požívajícím.

Každá z obou stran zavazuje se tedy, že veliké výhody, veliké přednosti a velikého snížení poplatků, jež v příčinách dotčených již doptila nebo budoucí doptje některé jiné možnosti, doptje také rovnou měrou bez více plnění vzájemného druhé straně smlouvy činící.

Vyjmuty z toho jsou:

- a) výhody, které jediné pro usnadnění obchodu pomocního jiným státním vedlejším nyní jsou nebo přitě budou povolány, sá snížení cla nebo osvobození ode cla, ježto má platnost toliko v příčině jistých hranic nebo obyvatel některých okrajů;
- b) výhody, ježto požívají státy, které jsou nebo přitě budou a ten neb onen smlouvajíc se stranou v příčině cla úplně spojeny.

Smlouvajíc se strany zavazují se kromě toho, že zachovají obchodu oboplněnou mezi Světmi rovněž náležitými zájmovými davy, vývozu neb průvozu předmětů činní. Výsledky z toho mohou místo míti toliko:

- a) když jde o monopoly státní (tabák, sůl a pšach státní);
- b) když toho vyhledávají příčiny zdravotní;
- c) když činní jsou v potřeby všeobecné v případech zvláštních.

Článek II.

Zboží jaké koli, které se z jednoho z obou státní dováží nebo do něho vyváží, bude oboplně v jiných zemích uproštěno velikého cla průvozního.

Co se týče průvozu, slibují sobě obě smlouvající se strany, že se k sobě zachovají tak jako k národu největších výhod požívajícím.

Článek III.

Pro polehčení obchodu pomocního smlouvající se strany smlouvy činící o ustanovení svléhání, která jsou v příloze A k nyníjší smlouvě připojena a pokládají se tak, jako by byla v smlouvě sama psána.

Článek IV.

Ze zboží jakého koli, ježto se vozí z toho obvodu celního do onoho, nebude se platiti vyhl. daně vnitřní nebo spotřebovací (k ruce sátní, zemí, kantonní nebo obcí), nešli jest ta, která jest nebo přitě bude uložena na domácí zboží téžet druhu; a výhradou toho, co ustanoveno v článku níže polehčením.

Článek V.

Pravidla v předcházejícím článku ustanovená nevztahují se k daním spotřebovacím, které se v kantonech královských vybírají z nápojí.

Však jednota Švýcarská uznává se, že takové daně z nápojů z obojího obvodu státního Jeho císařského a královského Apoštolského Velikemství nabudou znova určení, ani daně již uvedené přes vynětí výměru vyřizování, a jestliže by některý kantón daň z nápojů švýcarských smítil, že tato smílení v stejné míře vztahovati se bude k nápojům, dovvozeným z obojího obvodu Jeho císařského a královského Apoštolského Velikemství.

Za vln rakouských, tří uherských, které do Švýcar dojdou v sudcích (tj. v dvoj-sudcích), nežli stojí cokoliv a jsou dobroty jako koflí, nebude dá dá šití více nežli dá' nejmenší, které se v tom kantóně, do kterého se dovvozu, vyběhí z vln klas-nemakých v jednotlivých sudcích dovvozených.

Článek VI.

Kupci, fabrikanti a jiní živnostníci, kteří prokáží, že ve své věci platí daně nízkoum vyměřené, a kupují ku potřebě živnosti provozované osobně nebo skrze své pomocné osoby nebo hledají zakázky se vozy neb jiné vozy, nemohou příkřivkami býti, aby za to v věci druhé umlouvající se strany nějakou dáli daň platili.

Také se jsou tři uzavřování tříd a věcí za příčinou obchodu a prodeje vlastních výrobků nebo fabrikátů v věci každé umlouvající se strany k příslušníkům státní obchodních zkuševní tak jako ke svým vlastním.

Článek VII.

Tato umlouva nebude moci se učinit po vyměření listin ratifikačních a bude mít platnost osm let.

Jestliže by ani ta ani ona umlouvající se strana dvádnát měsíců před projitím řebnovského času neprojevila dovozu svého, aby umlouva počyla platností, zadržetá moc svou až do projití roku od toho dne, kterého ta neb ona umlouvající se strana dá z ní výpověď.

Strany umlouvající se zůstávají sobě páve, učiniti po společném umlowní v této umlouvě změny včelíjako, ješto by duchu a základem umlowny neodporovaly a prokázály se skutečností za užitečné.

Tato umlouva bude ratifikována a listiny ratifikační sejděte v pěti měsících ve Vídni vyměněny.

Tomu za svědění oboustranní plnomocenství se v ní podepsali a početí své k ní přitiskli.

Stalo se ve Vídni, dne 14. července 1868.

(L. S.) Besset m. p.

(L. S.) H. Tschudi m. p.

Příloha A,**k článku III.**

Aby oběh v těch kterých územích poměrně tou měrou se usnadnil, jak toho potřebu domácí obchodní vyhledává, usady se zmalesné strany smlouvy činní takto:

1. V oběhu přes hranice rakousko-čejcarské zavozovány jsou v ob-
jetí s tím od cla dováženo tyto věci:

- a) obilí vcelkem, a obilí vačkové cla činní méně než pět set nebo jeden a tři čtvrti krejcaru rakouského čísla;
- b) tráva, seno, sláma, sláma, mech na zapakování a zaprání, píse, sýr a oby-
čejné těstina, živé byliny (sarcocolla a obilky z rýží), obilí v klasech a luská-
niny v slupce, netřesky les a kroupy, čerstvé ovoce (tj. čerstvé kroupy) a
zemličky;
- c) kůže zvířecí;
- d) vejce vcelkem;
- e) mléko, také sražené (sražené);
- f) uhlí ze dřeva, uhlí kamenné, rašelina a uhlí rašelinové;
- g) kámen stavěcí, lehký či těžký, dlabatý a přirozené kamny mýdlové,
sláky, křemen, písek, vápno a gyp, sliv, hlina a vůbec vcelkem zpravené
seno ze cihly, hrnků, šňurky a nádobí;
- h) strouhy, smaz (vytlačené, ovla suché šupky olivové), náboje a jiné šupky z
vytlačení nebo vytažení ovoce a olejového semena;
- i) popel vyčištěný, z bylin a kamenného uhlí, siva (tj. guss), vřpalky, po-
myje, mláto a matoliny, smet, střepy ze dřeva kamenného a hlinitého, opálky
čisté a stříbrné a slava;
- k) obilí až incl. do 20 liber celních,

čerstvé maso	8
sýr	4
čerstvá mláto	4

2. Kromě toho jsou zavozovány ode cla dováženo a vývozního, a mohou se
svobodně vstoupit silnic celních vozů:

Dobytek dobytek, nástroje rolnické, těl náradí a věci, kterých dovážejí a vyvázejí
rolníci na svých hranicích obývajcí tu potřebě práce polní nebo za přímou
přeshraniční se přes linii celní.

3. Také jsou předměty přirozené té činní poměrně příměrně obějí smlouva-
jící se vlády smlouvaných, která jest rakousko-čejcarskými hranicemi od
obydlí a starosti hospodářských oddělená, při vstupu do těchto stavení zavozov-
ány ode cla dováženo a vývozního.

Výhod pod číslem 2, a 3, povolených pašují však jen obyvatelé úhrnu podlé hranic, který jde v Rakousku na míli od hranic, a ve Švýcarsku na dvě hodiny cesty.

4. Obchodní věci uschoví se, a jakož opatřeni se budou mezi v jiných krajích, kde se toho uvídi potřeba, věci, ježto jsou v abojim státní při dopravě i při vývozu ode cla osvobozeny, vůč smlouvy přes hranice přepravěti.

5. Níže jmenované věci mohou se jesti tomu, že se dopravou nespít, na čas nebo cla darovati a vyvážeti, když se bude šetřiti zájmemi obou, a sč se obou podobné vědy společně uschoví:

a) Zboží (vyjímajíc věci dani potvrdi podléš), které se se svobodomě obchodu v zemi jedné smlouvanjící strany do země strany druhé na velkých neb na malých dorez, nebo nahledic k obchodu tržnímu neb voltržnímu, do země strany druhé pošle, aby se tam uschová do skladů celních (entrepôtů, ballentů), též vozy, které dopravou povozně obchodní, když se tyto věci ve šetřic naspřed vyměněné přívězem neprovdané naspít;

b) dobytek, který se bude na trh nebo na pastvu;

c) strovy a pláze k přelivání, sláma k přetvá, voak k křesí, odpadky hodňárské na ochlazení (houkai), při čemž však počítbi zachování váhu, po sčítac toba, se přivozemjím způsobem při rozdělávání ubude nebo dle záhrom z té příčiny zraza se může;

d) dříví, stěže (kdra), stojoré zemeno, kosepi, les a jiné takové věci z polehke hospodářské, které se z jednoho obrodu celního do druhého přívězem, aby se tam rozřezaly, ve stoupičkách spíchaly, uschoví atd. a potom rozřezané, spíchané, uschoví atd. do svého obrodu naspít zavozu.

6. Na všech přívězech šlystých rozšř se volení osob tím způsobem, že se počas hodinu dřívě, než první vlak dojde, přivážeti a hodinu po dojetí posledního vlaku dovézti se smou.

7. Dorehje se voziti dobytek a zboží ze Švýcar skrz Rakousko do Sardinie a z Rakouska skze Švýcars na Sardinie do Paerova a z obějí strany nospak.

8. Vedlejší celnice Taaferská, Martinsbrocká, Spickomjanská a Hgelská zmocňji se, by předobraly řízení tranzitní v příčině zboží i dobytka.

9. Dorehje se, voziti zboží a dobytek z údolí Místaterakého do Dolního Engadina skze údolí Aviganská.

10. Č. k. celnici Martinsbrocké dříví se moze, by naxracela tyrolskou daň potvrdi ze zboží, které se k ní dorez, aby se zase vyvezlo.

Tedy My, shodavie velkári ustanovení této smlouvy, ji jako Sčtě obřihli a schválili, sčhájce také Našim slovom vládkým a královským, za Nás a za Násle nástupce, že ji dle pláche máme chcené a dšze věrně zachovávat.

Na potvrzení toho jsme Se v této listině Svou rukou podepsali a pečetí Naši dvorskou a královskou k ní přitisknouti kladí.

Stalo se ve Vídni, Našem městě hlavním a sídelním, dne dvadecátého měsíce prosince léta Páně 1898, panovník Našeho roku dvadecátého prvného.

František Josef mp. (L.S.)

Svobodný pán Beasi mp.

Z moci Jeho císařského a královského Apoštolského Velikemství:

Maximilián svobodný pán Gager mp.,

a. a. k. radě dvorské a ministerské.

Protokol závěrečný.

Podepsavše smlouvu obchodní, dle níž dne naší mocnářství Rakousko-Uherským a jednotou Švýcarskou učiněna, uzaveli se nížeponal plnomocníci o níže položené výhrady, prohlášení a úmluvy, které naposky jsou protokolem a bodem činní část smlouvy naší.

Plnomocník Jeho Velikemství císaře Rakouského a Apoštolského krále Uherského prohlašuje, že smlouva obchodní činního dne učiněná, v rozsahu a čl. 18. smlouvy rakousko-švýcarské jednoty celní a berní, vztahuje se také ke knížectví Liechtensteinskému.

Plnomocník švýcarský této tohoto prohlášení vědomost.

K článku III. smlouvy obchodní.

Plnomocníci souhlasí se v tom, aby polohění celní a obchodní, která toho času, když tato smlouva byla učiněna, skutečně tu byla, podlé hranic obepjatých po ten čas, co tato smlouva bude mít moc, pod stejnými podmínkami, v plnosti byla zachována a co nejvíce možná rozšířena.

K článku III. smlouvy obchodní, potahmo k příloze A, č. 3.

Stalo se umluvení, aby se podmínky a formalnosti, s kterými polohění v obchodu se zavede, přílohou dopisováním mezi vládami obepjatými se ustanovily; při čemž má toto být pravidlem:

1. Víci, v příčině kterých se žádá za osvobození zde cla, buďte u stanic celních opovíceny, totiž jakého jsou druhu a množství jich jsou, a buďte k revizí postaveny.

2. Víci vyvezení a zase přivezení, potahmo přivezení a zase vyvezení, vytiřeviny buďte u těchto stanic celních, nechtě tato stanovišta jsou zřízena na hranicích nebo vnitř země.

3. K tomu, kdy se věci mají zase vyvesti nebo zase dovážeti, může se polítní přiměřeně lháta, a neobtěžováno by se této lhátou, může se z nich vybrati dílka s konečnou ustanovení.

4. Dovoluje se žádati, aby se cizí a jiné dávky pojistily slábením sumy, kterou činí, aneb jiným způsobem přibodajím.

5. Rozdíl ve výše, který vzniká tím, že byla věc spravována nebo vedlána, buď slábné uznáno, a pro nepatrný rozdíl nebudí cizí lháta.

6. S obějí strany bude se přibíhání k tomu, aby se vyřizování celků co nejvíce usnadnilo.

7. Každá vláda uzavírá s jinými zeměmi smlouvy ve své země úřady, které mají právo, předstírájí řízení při dovážení a vyvážení věcí do paňdajím, které poskytují obchodníkům na vzory dovozu.

Vše takové mohou se zase vyředit také u jiného úřadu nežli u toho, u kterého byly přiváženy.

Při dovážení vzorů buďti vyhledáno, jaké cizí dovozy se z nich má plátni, a tato cizí buďti od pozemného obchodnického a vyřizovacího úřadu buď v hotovosti slábné nebo úplně pojistáno.

Aby se na jisté pastevilo, že jsou to tytéž vzory, buďti na každý vzor pokud se lze učiniti, kolek vyřídění nebo slova přiměřeným způsobem přiváženo aneb počet plátněna, a to vše zdarma.

Poznamení, kterou se vzory vyřizují a v přiložé kterých každá uzavírající se vláda vyřídí úřad mluven, má obsahovati toto:

- a) seznam vzorů dovozených, v němž se přivěra druh zboží a také země státnky, jiní lze identifikovat vzorů zjistiti;
- b) má se v ní poznamenaní, jaké cizí se má se vzorů plátni, a byloli toto cizí v hotovosti spravováno nebo pojistáno;
- c) má se přivěsti, jak jsou vzory poznamenané;
- d) má se vyměřiti lháta, po jí prožití, neprokládá se prv, že vzory byly zase do cizozemské vyřazeny nebo v některém pákovití uloženy, slábné cizí dovážeti se mluvené aneb z konce slábné odajme.

Tato lháta nemůže býti delší nežli rok.

Předložili se, když lháta položená dále, vzory úřadu některému k vyřizování jeho zmocněnému k tomu konci, aby se zase vyvelely nebo v některém pákovití uložily, zjednej si tento úřad jistotu, že jsou to tytéž vzory, které tu byly při vyřizování, když byly dovozeny;

Neuli v této příčině žádné pochybnosti, potvrdí úřad, že vazy byly vyvolány nebo uloženy, a vědí cizí při decessi jejich státní zvrstí učiní čeho potřebí, aby jistota daná byla vydána.

K článku V. smlouvy obchodní.

Co se týče potrvání daně a nápojí, kterou každý konton vyhřídá, má platnost to, co převzato v příloze F. ke smlouvě obchodní a celní, učiněné mezi Švýcarskem a Francouzskem dne 30. srpna 1864.

K článku VI. smlouvy obchodní.

1. Aby povinnosti obchodníků byly srovnány daně, potřebí, aby povinnosti švýcarské měli listina legitimace dle příloženého vzoru I. učiněna, a povinnosti obchodníků z oboujho státu Jeho císařského a královského Apolitoňského Velikostati aby měli živnostenský listek legitimace, vydávaný dle příloženého vzoru II.

Tyto listiny mají platnost na rok dle kalendáře, na který jsou vydány. Ony mají obsahovati popisek osoby a podpis toho, kemu listina jest vydána, a mají býti opatřeny pečeti nebo kolíkem úřadu, který je vydal.

Když povinný obchodník toto předloží a identičnost osoby jeho se ověří, obdrží od příslušného úřadu list živnostenský, vydávaný dle příložených vzorů A a B.

Živnostníkům a jejich pověřeným není dovoleno, vadit s sebou zboží na prodej; jest jim však dovoleno, vadit s sebou zboží nakoupené na místo, kam náleží.

Jinak přípustní budou stápnáci jen takoví povinní obchodníci, kteří chtějí obchody svéti buď na svůj účet nebo na účet domů, v jakém státně jsou na povinné obchodnické postavení.

2. Co se týče obchodu na valtrách a na tržích, pokládají se příslušníci druhého státu se souhlasně, jak v příloze pečeň, jediti na valtrky a na trhy i v příčině dávek, který z obchodu valtrního a tržní upravovati mají, na úplně rovné příslušníkům vlastního státu.

Za souhlas legitimace, kterou předložíti mají příslušníci státu druhého, kteří této výhody účastni býti chtějí, přijat jest stápnák formulář II.

Tento protokol, vydávaný v dvojnásobném sepsání, jako smlouva sama a její příloha, pokládati se bude za schválený a stvrzený od obou vlády i bez osobitní souhlasce, jediné tím, že se vymění souhlasce dvoje smlouvy, k níž se vztahuje.

Formulář I.

(Formulář švýcarský.)

Listina legitimace,

vydána o tom,

že majetek její máže bez daně živnostenské neb patentní v záležitostech obchodních cesty kamal v mezinárodním Rakousko-uherském.

Má platnost na rok 18 . .

Jednota Švýcarská.

(Feb.)

Majetek této Listiny legitimace,	$\frac{\text{kterýž}}{\text{jednot. švýc.}}$	} platí daně v těchto věcech níže-
mená ustanovení		
konal cestu	} na svůj účet	}
na příjmech $\frac{\text{kupovních}}{\text{prochůzkou}}$ zboží		(kuchárského, vlněného, bavlněného)
nebo		

Podlé úmluvy, učiněné mezi Jeho Veličenstvem císařem Rakouským a Apoštolským králem Uherským a jednotou Švýcarskou, má majetek této Listiny právo, v obojím státě Jeho císařského a královského Apoštolského Veličenství obchodovati jako poutavý obchodnický provozovní, zaplatit za to daně patentní; však vyžaduje se ustanovuje, že nemá právo provozovati obchod je domích nebo veniti s sebou zboží, by je přímou kupujícím dodával, ačkolí že máže jen dle libosti shodit kupovati nebo se nabízetí ke službám a bráti zakázky a věci, kteří mají takových služeb nebo takového shodit ku své službě apoteheli.

V Berně, dne 18 . .

(L.S.)

Z kanceláře spolku švýcarského.

Formulář A.**List živnostenský.**

(Kolik nebo počet stáda, který list vydává.)

Má platnost na rok 18 . . .

Pan N. N. { $\frac{\text{kupce, fabrikant}}{\text{kupce, mládežnick domu}}$
 usměřuje se tímto do předložení listiny legitimální, od příslušného stáda v
 dne vyřádat, by ve švýcarských hospodář
 a průmyslových { $\frac{\text{světla obchodu}}{\text{světla domu}}$ } na svoty
 nebo na zápisu.

Místo a čas, kde a kdy list jest vydán

Podpis pozastavka.

Podpis stáda který list vydává.

Formulář B.

(Počet nebo kolik stáda, který list vydává.)

Nástopopisný úřad požádáje

Pana N. { $\frac{\text{kupce, fabrikanta v}}{\text{mládežnick ve službě domu N. v}}$ } se { $\frac{\text{on}}{\text{řekný úřad}}$ }

na se provozovat { $\frac{\text{svět}}{\text{jako}}$ } živností platit daně v této zemi zákonnem způsobem.

Tento živnostenský list legitimálně vydán jest pozastavkou pana
 by se mohli u příslušných úradů švýcarských legitimovati, by obdrželi náležitý patent živno-
 stenský pro Švýcarsko.

Toto vyvěšení má platnost na měsíců.

(Místo a čas, kde a kdy list jest vydán.)

(Podpis úřady a podpis
pozastavka.)

(Podpis stáda, který list vydává.)

Formulář B.**List živnostenský.**

(Kolik nebo počet štůch, který list vydán.)

Kdž platnost na rok 18 . . .

Pan N. N. { $\frac{\text{kapace, fabrikanst v}}{\text{zahledenec ve státní domě}}$ } uznává se vodě předložena certifikáta horečnická, vydaná od příslušného štádu v (ve štyřnáctech) . . . dne že má v majetku Rakousko-uherském kopezení a prodává štůch { $\frac{\text{všeho obchoda, v štyř přehledu}}{\text{obchoda doma v}}$ } na rozry nebo na náhřku.

(Misto a den, kde a kdy list jest vydán.)

(Popisní osoby a podpis
pověstného.)

(Podpis štádu, který list vydán.)

Formulář III.

Paas který naryžil se vrym fabrikanst (vryobky) obchodi na vřetky a trhy vřetel do (toto neb někde štáto Jeho císařského nebo královského Apetit-shato Ychilozatri, do Šajnar), vřetědžje se tímto, by se mohl v přílohových štádu leglimozat, že bydlí v a že platí daně a štyky nákonem ustanovené.

Toto vřetědžní má platnost na rokůch.

(Misto, datum, podpis a kolek štádu, který, vřetědžní vydán.)

Popisní osoby a podpis třivostníkřv.

Vřete pákizná nákonem obchodni i s přílohami k nřt neb ustanoveny nady Štáskř přivředily se tímto se vřetědžje, by málo platnost v královstvích a roznych řadach Štáskř nastoupených.

Ve Vídni, dne 18. ledna 1869.

16.

Protokol, vzdělaný dne 5. listopadu 1868,

díle sňatk, nuzenství rakousko-uherské přistupuje k zákonu tureckému, danému dne 7. září 1284 (18. června 1867), jímto se cizozemcům propůjčuje právo, nabývat a jistými výminkami nemovitého jmění v říši Otomanské.

(Podlepis jest v Cařihradě dne 5. listopadu 1868, díle vyřídilho mecelní Jeho v. k. Apostolského Velčenství, daného dne 13. října 1868.)

(Obsah v čísle IV. Zák. III. Čl. 3, str. 97; upl. k rozsl. dne 30. ledna r. 1869.)

Překlad.

Jeho císařské a královské Apostolské Velčenství a Jeho císařské Velčenství sultán, následce toho Sultá, by uvedli vzájemně spůsob úmluvy mezi Nimi učiněnou o připuštění poddaných sňatků Jeho císařského Apostolského Velčenství k právu, propůjčenému cizozemcům zákonem dne 7. září 1284 vyhlášeným, by mohli nabývat v Turecku nemovitého jmění, uzavřeli

Jeho Velčenství císař a kral polského uherského království Pruského z Otcem, Sultána tajného radu a velvyslance v Cařihradě, a

Jeho císařské Velčenství sultán Sařveta Pašou, Sultána ministra záležitostí zahraničních právních,

by se podepsali v protokolu níže toho položeném.

Protokol.

Zákon, kterým se cizozemcům propůjčuje právo, nabývat jmění nemovitého, není na úmysl určitým taktickým zstavením, které přichází buďto i díle možná i nemovitému jmění cizinců, kteří se stali vlastníky věci nemovitých.

Poznamená vykonávat práva vlastnického bude pttimou, že cizinci se buďto hrají v zemi Otomanské uzavřeli, má sultán císařský za povinnost svou, míti na steteli a předejiti nezásad, jež užívání tohoto zákona na některých místech upřesní. Za ten příčinou vydvírají se ustanovení následující.

Jelikož dílem jednání každého obyvatel zemi Otomanské jest neporušitelný a nikdy nemůže bez přivolení vlastnickova v něj vstoupiti, leč mozi rukama od příslušného úřadu vydaného a s uznáním vrchnostenského úředníka neb funkcionáře náležitým plnomocenstvím opatřeného, tedy jest také, obydlí cizích poddaných díle taktickým a též dílem právaže nedotknutelné, a jednání veřejně mozi nemo-

hou vůči vojiti bez asistence konzula, pod kterým sňatek jest postaven nebo bez asistence delegovaných toho konzula.

Důležitou rozšíření se stavění a jeho příslušnosti, totiž místností pro sňatek, dva, zahrady a vedlejší postavení zastavěná, vylučující všechny jiné části vlastnosti.

V místech, vyznačených méně než 2 hodin od sídla konzulova, není dovoleno jednání mezi vojity, jak již řečeno, vyžadují do domu sňatecova bez asistence konzulovy. Konzul se strany své jest povinen, úřadu neprodávati dílu asistenci, tak aby od té chvíle, kdy on byla o tom viděti dána, až do jeho odchodu nebo do odchodu jeho delegovaného nepřetržitě více než 6 hodin, by intervence úřadu nikdy nebyla zdržena déle 24 hodin.

V místech, vyznačených 2 nebo více než 2 hodin pěšky od sídla jednatele konzulského, mohou jednatele mezi vojity, k podřízení úřadu umístěti a s asistencí tři členů rady starších v obci, vojiti do domu sňatecova poddaného v nepřítomnosti jednatele konzulského, však jen v případě přímé potřeby a aby vyšetřovali nebo najisto postavili sňatek vady dokonalé nebo nedokonalé, sňatek zbitosti, krádeže ze zbraní vykonané nebo nekonané se dobytí do stavění obyčejného, sňatecova sňatek a dělení sňatek místo; nechtěl by sňatek spáchán od sňatecova nebo sňatek poddaného, v obydlí sňatecova nebo vůči takové obydlí neb kde kolí jiné.

Tato ustanovení vztahují se jen k takovým sňatkům vlastním, které činí dána ve svých výše dotčených. Všechno máto policie neobmezené a bez výhrady skrovnosti; měli by však některý čin poddaný pro nějaký sňatek nebo přechit mluven býti, šetřeno buď inuac jako osobě příslušných.

Úředník nebo důstojník, jenž v případech zvláštních výše řečených byla uloženo, aby prohlédnutí domu vykonal, a členové rady starších, kteří mu čin asistenci, jsou povinni, o prohlédnutí domu postaviti zvláštní, a jej bez prodlení vyšetřiti úřadu, pod nimi jsou postaveni, předložiti, kterýž jej bez odkladu pošle nejblíže jednatele konzulského.

O tom, jak má policie místní v rozličných případech výše připsaných předložiti, vyšší vysoká porta zvláštní posudka.

V místech, vyznačených více než 2 hodin od sídla jednatele konzulského, v nichž má plnost sňatek o soustředěné organizaci Vlády, rozhodnutí bude bez intervence vyslaného konzulského rada starších, která vykonává práce soustředěné, a soud Kauský, jak v rozpisích o soustředěné věci 1000 piastů, tak i pro přestupky, které s sebou přináší odškodnění k pokutě nejvýše 500 piastů.

Cíli podobání budou míti v každé případnosti právo, odvolací se z rozsudku, vydaného od soudu výše jmenovaného, k soudu Sandžickému, v přítomné končí se odvolání se dle traktátů a přítomnosti konsulové pro líčení provede a rozhodne.

Odvolání má na účinek, je se vykonával rozsudku odlišit.

Rozsudky dle ustanovení výše uvedených vydané mohou se jediné spolupůsobením konsula nebo jeho delegovaného spůsobem exekuce vykonati.

Vláda císařská vydá zákon, kterým se ustanoví, jak mají ti, kterých se dotýče, při vykonávání toho, co výše vymáeno, postupiti.

Podání cíli, kde koli se zdržují, mohou se dobrovolně poddati mezi soudní rady starších nebo soudů Kaszkých bez asistence konsulové, a to se všech receptů, v přítomné kterých tyto rady a soudy jsou přítomné, však s vyhradením práva, odvolací se k soudu Sandžickému, před kterým se záležitost a přítomnosti konsula nebo jeho delegovaného vyjedná a rozhodne.

Přivolení však cílím podobného, že dopouští, aby se nad ním v nepřítomnosti konsulové rozhodla, má se vždy vydati písemně a dříve nežli se počne líčení.

Rozumí se samo sebou, že tato obnosení nevztahují se k receptům pokoutím, které se týkají nemovitého jmění: takové recepty provedou a rozhodnou se dle toho, co zákonem v přítomné již ustanová.

Práva obhajovací a veřejnosti oznámi podléhají císařskému, kteří se před soudy otomanskými dostaví, v každé případnosti bez výjimky, jako podobání otomanskými.

Tato ustanovení budou míti moc a platnost až do revize starých traktátů, a strany, kterých revize také vyzývá práva ustanovuje učiněti další úmluvy s mocnostmi přítomnými.

Těm na zvidomalí ti kteří plnomocenství v tomto protokolu se podepsali a pečetí své k němu přiložili.

Stalo se v Cařihradě, dne 3. listopadu léta úřadního samitého jednatého osmého.

(L. S.) Št. Prokorch z Ostomu zp.

(L. S.) Safvet zp.

Z á k o n,

dotýká se cizincům propůjčování práva, nabývatí jmění nemovitého v říši Otomanské.

Nariadení císařské, vydané „ku správuání se dle něho.“

7. srpna 1864.

18. června 1867.

Aby se blaho země zvelebovalo, aby se znenápkou, zláma utvářel a nejistotě, ježto při užívání práva vlastnického cizinců v říši Otomanské vznikají, konec učinil, a garancie, ježto prospěch finanční a jednání útudů vyhledávek, nežlým předpisem se doplnily, vydán jest a oznámen Jeho císařského Velikemství smlúna nákon následující:

Článek I.

Cizincům povoluje se z týchž důvodů právních jako poddaným Otomanským, a bez jejich výmánek, práva, nabývatí městských a venkovských věcí nemovitých v celém císařství, ač na provinciích Hedžazském, při tomž se jim jest zachovati dle zákonů a nariadení, poddaným otomanským daných, jakolž se níže líteji vyloží.

Toto nariadení netýče se poddaných otomanských rodu, kteří jinou národnost přijali; ti budou v této příčině postaveni pod vládní nákon.

Článek II.

Cizinci jsou tedy jakožto vlastníci městských nebo venkovských nemovitostí ve všem, co se týče jejich statků nemovitých, poddaným otomanských na rovné postavení.

Tato rovnost má dle nákona za účinek, že jsou porovnáni:

1. poddaní se nákonem a policejním a municipálním nariadením, ježto vydána jsou nebo přitě vydána budou v příčině pořívení, přeměnění práva držebnického, prodeje a zastavování jmění nemovitého;

2. správuání břemena a danky jakžkolž druhu nebo jména, ježto nyní uloženy jsou nebo snad přitě uloženy budou na městské neb venkovské nemovitosti;

3. má na rovnost za účinek, že jsou u všech věcech jmění nemovitého se týkajících a u všech žalobních věcí co žalobníci i co žalovaní pod otomanskými ústady civilními přímo postaveni, i kdyby ta neb ona strana byla cizím poddaným, a to na témž důvodu pevním, pod týmiž výmánekami a v týchž formách

jako poddaní otomanští, aniž mohou na své osobní národnosti v takových věcech přednost nějakou nákládati, však s výhradou imunit, jejich osobě a jejich statkům nemovitým mezi traktáty náležejších.

Článek III.

Upadli by některý cizí vlastník nějaké věci nemovité v konkurs, sčítiti se mají kuratorové masy k otomanským úředním a soudním civilním, žádajíc za prodej takových věcí nemovitých křesťanských náležejších, které dle své povahy a dle zákona za dluhy vlastnickovy jsou zavazany.

Tímto má platnost, kdyby někdy některý cizinec vymohl sobě na cizím soudu náležen, jímž cizinec nějaký, který jest v dělnosti jiného pascenka, byl odsouzen.

K tomu konci, aby tomto náležen na nemovitých věcech jako dlužníka byl vykonán, sčítiti se má k příslušnému úřadu otomanskému, by prodány byly věci nemovité, ježto za dluhy vlastnickovy jsou zavazeny: kterýž náležen soudové a úředové otomanští vykonají teprve tehda, když na jisto postarají, že věci nemovité, za jejich prodej byla žádána, skutečně jsou takové, že mohou pro uspravení dluhu prodány býti.

Článek IV.

Cizí poddaný má toho vůli, činiti darovním nebo poslední vůli opatření a strany věci nemovitých, v přičině kterých takové opatření činiti jest dovoleno.

Co se týče věcí nemovitých, o kterých opatření nečinil, aniž v přičině kterých darovním nebo testamentem opatření činiti náležen nedovoluje, vyjednávka bude postálost dle zákonů otomanských.

Článek V.

Který cizí poddaný úmrtím bude vyhledy tohoto náležen, když marnost, ku kteréž přičině, přidá se k úmrtí o náležen práva vlastnického, od vysoké party navržen.

Protokol výše položený i se zákonem tureckým, k němuž se vztahuje, tímto se vyhláše.

Ve Vídni, dne 2. ledna 1869.

Tasche. mp.

Giskro mp.

Bercht mp.

Plemer mp.

17.

Zákon, daný dne 8. února 1869,

jenž se týče úpravy nákladu na úpravu Dunaje při Vídeň.

(Zákon z čísla X. r.č. Říš. z. 20, str. 21; vyd. a zveřej. dne 18. února 1869.)

S přivolením obou zákonodárných rad Říšské vlády se Ml. česká vláda takto:

§. 1. Třetím nákladu na úpravu Dunaje u Vídeň od Nusdorfu až do Filamentu, kterýž vůbec rozpočten jest na 24,000,000 zl., vezme na se poklad státní, třetím zapraví země Dolnorakouská a třetím hlavně a sídelní město Vídeň.

§. 2. Z pozemků, které se ku potřebě tohoto úpravu řeky Dunaje získají a kteréž se tím úpravou nabude, postahne se peníze na ná útržinek, z příspěvků konkurenčních a jiných úžitků a dáveků státní se fund veřejní, který se bude o své úpravě, a který bude náležeti z třetiny pokladu státnímu, z třetiny země Dolnorakouské a z třetiny obcí Vídeňské.

§. 3. Země Dolnorakouská a obec Vídeňská budou mít při ústavě a úpravě fundu, též při regulaci Dunaje u strany úpravy státní, ingrování Ml. působnosti a příspěvky jejich se zrovňávají.

§. 4. Až Dunaj do návrhu bude úplně úpraven, zapravování bude poklad státní sám dalším náklad na ohrožené díla také v dobrém způsobu.

§. 5. Ministři finanční dají se moc, aby třetím nákladu, kterému na se bude poklad státní, opatřil způsobem pokladu státnímu co nejmenší obtíže, třeba prostředkem operace kredity, již může předložit buď sám nebo společně s jinými dvěma investenty.

§. 6. Ministrům náležitosti vnitřních a finanční ukládá se, aby tento zákon v skutek provedli.

Ve Vídeň, dne 8. února 1869.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Giskra m. p.

Brestel m. p.

186.

Vyhlášení, vydané od ministerium orbý dne 14. února 1869,
 jako se týče působnosti těchto ministerium v příčině myslivosti, police palné a
 rybníctví.

(Obsahuje v část. X. Zák. Sb. Čís. 33, str. 33; vyd. a ručen. dne 14. února r. 1869.)

Dle Nejvyššího rozhodnutí, jehož datum 1. ledna 1869, přenesl se nejvyšší rozhodnutí a vyřizovací rukou a jednání administrativních u všech myslivosti, police palné a rybníctví se týkajících s ministerium záležitostí vnitřních na ministerium orbý; takže rozhodnutí v poslední instanci v příčině případů trestních a přestupkových v lovených odvětvích a v příčině škody od volně upravené obstaruje se i budoucně ministerium záležitostí vnitřních.

Potockí mp.

Překlady zákonův
²²
Zákonníka říšského
 na rok 1869
 pro
Markrabství Moravské
 občanských.

Částka IV.

Vydání a rozšíření dne 4. srpna r. 1869

od n. k. ministerského Markrabství Moravského.

19.

Deklarace, vydaná dne 11. prosince 1868,

kterou se ustanovuje, že se ve válce nemá užívati žitých střelů obsahujících žitý
 projektilů.

(Podpisatelé od níže uvedených vládních kabinetů: Rakousko-uherské, Bavorské, Belgické, Dánské, Francouzské, Velkokrálovské a Italské, Řecké, Vlátské, Nizozemské, Pruské, Portugalské, vlády Pruské a spolku severozemského, vlády Ruska, Švédské a Norské, Švýcarské, Turecké a Württemberské vlády, Badenské panství přistoupili, v Petrohradě dne 23. listopadu 1868

— dne 23. listopadu 1868
 11. prosince

(Obstává v listě XI. čís. 106. a 107. str. 10.) vyd. a rozšíř. dne 4. srpna r. 1869.)

Překlad.

K návrhu císařského ruského kabinetu sešla se mezinárodní komise vojenská v Petrohradě, aby usílila, vlády by nebylo přičiněno zakázati, aby se mezi národy vzdělanými v čas války neužívali žitých projektilů,

jelikož pak tato komise po společné úvahě vytknula technické rozhození, kde humanita nerychlostelajze potřebám války klade meze,

smoznění jsou oděpani z rozhození svých vládních k tomuto prohlášení:

Ustanovuje, že přistoupilá vzdělanost má se díleček učiti, by strasti války se možná nejvíce se zmenšily:

že stákové při vedení války dle práva mají hleděti jedineho účelu dělati, totiž aby zastavili nepřátelské síly vojenské:

že k tomu konci dají jest, když se se možná nejvíce bojovníků učiti k boji neschopných:

že by přivážovala tento úhel, kdyby se stávalo zbraně, která by utrpěl vojín, jenž se stal k boji neochotným, abytožně zvládávala nebo jejich smrt nevyhnutelně způsobila,

že tedy by učinila zbraně takové odpočívalo nákonem humanity;

navazují se strany smlouvající, že v případě války mezi sebou vedají se obzvláště při svém vojsku pozemském i námořském učiní projektily, které by vážily méně než 400 gramů (23 lotů) a které střelou vybuchnutí aneb jsou naplněny střelnou výbuchujícími nebo snadno chytlivými,

Náspazně vypravou všechny státy, které v poradách mezinárodní komise vojenské skrze zástupce úřadenské nesahly, aby k tomuto prohlášení přistoupily.

Tímto prohlášením navazují se strany smlouvající se nebo později přistoupilé jen v případě války mezi sebou nebo náhodníka z nich, nevztahuje se však k těm, kteří nejsou stranami se smlouvajícími anebo kteří k němu nepřistoupili.

Tento úvazek přestal by také, kdyby se váleci mezi stranami smlouvajícími se nebo přistoupilými k některé straně války vedoucí se přidala strana, která smlouvy spolu nesfínila a k ní nepřistoupila.

Strany se smlouvající a přistoupilé zřizují sebe, že vojína v době úderu, kdy kolí by se učinil nějaký určitý mírech v příčině oper, kterých by věda v ochrojení vojaka budoucně zavítati mohli, aby povědila od nich ustanovená v přítomnosti se zachovala a nevyhnutelné potřeby války uvedly se v srvcnost se záky humanity.

Stalo se v Petrohradu dne dvacátého devátého listopadu léta tisícého osmi-
státého jednadesátého provinco

Wtscara m. p.

Hrabě Tauffkirchen m. p.

Hrabě Ervenkauff de Dauterle m. p.

K. Vind m. p.

Talleyrand m. p.

Guizot Buchanan m. p.

S. J. Metzan m. p.

Della Casaccia m. p.

Br. Gervat m. p.

Mirza Asadullah Khan m. p.

Bilvas m. p.

H. VII. Besský; za Prusko a Spolek
severoněmecký m. p.

Gortšakov m. p.

O. M. Bjorastjeran m. p.

Ad. Gillm m. p.

Carathodory m. p.

C. d. Akelo m. p.

Výše položená deklarace tímto se vyhlásuje.

Va Vídni, dne 4. března 1863.

Taaffe m. p.

20.

Vynešení, vydané od ministerium financí dne 6. ledna 1869,

ještě se týče zřízení expositury vedlejší celnice třídy II. v Karotě v osadě Karotě naproti vládní celnici Lantebauké a zrušením vedlejší celnici Karotské a její expositury Karotské, by mohly obapolně odkazovaly zboží vládní, které se vezí veskrz.

(Obsahuje v list. IV. zák. čís. 64, str. 52; vyd. a rozs. dne 26. ledna r. 1869.)

V Karotě v Tyrolsku zřízena jest expositura vedlejší celnice třídy II. v Karotě a zrušuje se jak tato celnice vedlejší tak i expositura její v Karotě, by mohly obapolně odkazovaly zboží, které se vezí vládními celnicemi v Lantebauce a St. Petra veskrz vozí.

Co se dotýče zřízení zboží veskrz vozidla, má vedlejší celnice Karotská v korespondenci vojní dle článků 12. a 13. rakousko-uherského kartelního celního, celníhoho 23. dubna 1867^{*)}, a vládní celnici St. Peterkou a expositura celnicí v Karotě a vládní celnici Lantebaukou.

Brestel op.

21.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 12. ledna 1869,

dle nížkol se zmocňuje hlavní celnice Bělská, by konala řízení správní.

(Obsahuje v listce IV. zák. čís. 2, str. 14; vyd. a rozs. 26. ledna 1869.)

Hlavní celnice v Bělsku zrušená jest, by předstoupily zkrácené řízení hlavní celni (Hlavní správní), nahrazené předpisem, daným dne 18. srpna 1857, č. 175 sbírky řízení řízení^{**)} při volání zboží po dohledání.

Brestel op.

22.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 20. ledna 1869,

a tom, že se zmocňuje hlavní celnice v Bělsku, Rumburku a Warasdorfu, by konaly řízení správní v příčině zboží, které se vezí po dohledání.

(Obsahuje v VII. listce zák. čís. 2, str. 76; vyd. a rozs. dne 26. ledna r. 1869.)

Hlavní celnice v Bělsku, Rumburku a Warasdorfu zmocněny jsou, by předstoupily v příčině zboží, volaného po dohledání, zkrácené řízení hlavní celni (Hlavní správní), předepsané nahromem, vyd. 18. srpna 1857, č. 175^{**)} zák. řízení řízení.

Brestel op.

*) Prákl. pro Mor. 1857, č. 84, str. 129.

**) Vládní vl. n. pro Mor. 1857, č. 291, str. 278.

**) Tamtéž.

23.

Vyhlášení, vydané od ministerium záležitostí zahraničných dne 15. února 1869,

a tom, že se oboplně převzaly provozování zaměstnání rakouským a vládním společností akciovým a společností komanditním na akcie úřadů, vyjímajíc společnosti pojistovací

(Obstane v čísle XI. zák. Sb. č. 24, str. 31; vyd. a rozsl. č. března 1869.)

Ministerium záležitostí vnitřních vyhlášeje k tomu konci, aby se málo platnost v královstvích a zemích v radě říšské zastoupených, že c. k. vláda rakouská a král. vláda vládní, usazo hlásí: k nařízení, vyd. 29. listopadu 1865, č. 127 zák. říšského^{*)}, deklaracemi se dne 21. ledna t. r., ve Florenzě vyměňujícími se usazely, aby společnosti akciové a komanditní společnosti akciové úřadů, v království Vládním a v královstvích a zemích usazující Rakousko-uherského v radě říšské zastoupených, vyjímajíc společnosti pojistovací mohly oboplně, t. j. rakouské společnosti ve Vládních a vládní společnosti v královstvích a zemích v radě říšské zastoupených, zaměstnání své provozovati, lečnice při tom náležejí k tomu se vztahujících, v každém státě vyznačených.

Říšské up.

24.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 17. února 1869,

a tom, že se užívá expozitura Vídeňské hlavní celnice ve sklade srovnatelné, užíváním od c. k. priv. Vídeňského banku obchodního za přítomnosti obchodu v předních a ve zboží ve Vídni.

(Obstane v čís. XI. zák. Sb. č. 25, str. 32, rozsl. a vyd. dne 2. března r. 1869.)

Ve sklade srovnatelné, od c. k. priv. Vídeňského banku obchodního a přítomnosti obchodu v předních a ve zboží ve Vídni, v Leopoldově na Schützla, č. 18, užíváním, ustanovena jest dne 15. února 1869 expozitura Vídeňské hlavní celnice pro důchodové vyřizování zboží do a dle z petruvy podléšného.

Brestel m. p.

25.

Zákon, daný dne 5. března 1869,

jenž se týče návrhu podnikatelstva ležavého, dle náhradu za to, když návrhu bylo přibodeno návrhu na ležení na této ubliženo nebo když byl návrhu usazen.

(Obstane v čísle XIII. zák. Sb. č. 27, str. 100; vyd. a rozsl. dne 10. března r. 1869.)

S přivolením obou návrhů rady říšské vidi se Mi náležiti takto:

§. 1. Bylo-li návrhu návrhu přibodeno v jistě po ležení, na konci se užívá

silý parní, na této nákladě nebo byli někde usmrcen, má se vědy za to, že přibeda stala se zaviněnou podnikatelstva nebo těch osob, jichž podnikatelstvo k provozování jindy užívá. Zaviněni těchto osob považno jest podnikatelstvo zastupování rovněž tak jako zaviněni své vlastní učinitelné náhrady dle §§. 1325 až 1327 ob. zák. obč.

§. 2. Tato náhrady uprositěno bude podnikatelstvo jen tehda a jen tou měrou, když dokáže, že přibeda způsobena byla náhodou neodvratnou (vyšší moci — via major) nebo nějakým neodvratným činem někoho jiného, jehož zaviněni podnikatelstvo není povinno zastupovati, aneb zaviněním toho, kdo škodu vni.

Omizovali by podnikatelstvo napřed, že tato povinnost, dle náhrady, od sebe odmítá nebo ji obmezuje a nebo ustoupili by se kdo, a podnikatelstvem a takové odmítnutí neb obmezení, nemá to právního účinku.

§. 3. Žaloby a náhrady, které se dle tohoto zákona uvedou pro nějakou přibedu, jestto se stala, když tento zákon již měl platnost, ačkoliv dle vůle žalobníků by měl před svou obchodní, v jehož okružku obhájované podnikatelstvo má sídlo své, aeb před svou soud obchodní, v jehož okružku se stala nehoda.

Na takovou žalobu zavazde se řízení zrušování, a jestli několik žalobníků, mohou stíhati náhradu svou, která se zakládá na též přibedu, v jednom a též spisu žalobním.

§. 4. Tento zákon nabude platnosti toho dne, kdy bude vyhlášen.

Ministruvi práv uloženo jest, aby ten zákon ve sborník uvedl.

V Budíně, dne 3. března 1868.

František Josef mp.

Tausch mp.

Herbst mp.

26.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 6. března 1868,
 jestto se týče vymáhování nových částí jednotného důvodu státního mezí sebou, jich skládání, přepracování nebo rozpracování, též legalizování listinami na úroky.

(Obzvěst. v list. XV. Zák. Sb. č. 10, str. 110; vyl. a rozst. dne 12. března 1868.)

Tiskem se k vyhlášení, vydanému od ministerium financí dne 28. prosince 1868, č. 158 zákonníka říšského*), toto v celkosti se uvádí:

*) Právl. pro Mor. 1868, č. 148, str. 425.

§. 1.

Nové tituly dlužní příslušnosti svědčí, které, možly konvertováním dlužní státního, přepíší se, když se na to podáží, a vydají se na jich místo státní obligace téhož způsobu, na určitě, nezmyslená jména svědčí, a takové se přepíší obligace, svědčí na určitě jména a vydají se na jich místo obligace, příslušnosti nebo na jiné nezmyslená jména svědčí; jsouli tituly dlužní téhož druhu (zároveň v notkách — zárobní v minci kovové) a majíli toutéž téhož zárobní, sepíší se v titul jeden, nebo se také recepijí, však se na strany menší nežli na 100 zl., používají jest pravidlem, aby se z takových příčin nevydávaly obligace na 50 zl.

Týma způsobem budou se obligace příslušnosti svědčí, vydané na 50 zl., 100 zl. nebo 1000 zl., když se jich předložil náležitý počet téhož druhu a s toutéž téhož zárobní, vyměňovati za obligace příslušnosti svědčí, na vyšší sumu vydané, též se budou vyměňovati obligace příslušnosti svědčí, vydané na 1000 a 10,000 zl., za obligace téhož druhu na menší sumu svědčí, však jen až do 100 zl.

Obligace upotřebované, porušené nebo takové, při kterých jsou porušené nebo kapesové, vyměňovati se budou na nové tituly dlužní.

Jestli na obligaci zanesením, že majetek nemůže jí volně vřadnouti, potřebí ve všech případech v tomto paragrafu přivedených, aby listinou prokázal, že má právo řídati, aby se s obligací přelozovala směrem výše datěnká.

Má-li se obligace na určitě jména přeměňovati, potřebí legalizovaného listu vlastního na obligacích instancovaných, a dle okolností potřebí přikazu listinami podepsaného, že obligace přivedena jest v majetek toho, kdo žádá se přeměňovati její.

Legalizace úř. na státních obligacích, též listiny, jako se na příčinou propisování rovněž předložiti mají, opatřeny budou kolikem v síle své vyměňovány.

§. 2.

Strany jsou povinny, napraviti v případech v §. 1. přivedených, změni název výšejší výměnky z toho odčiněna, za každý kus, který se jim podle jejich žádosti za obligace vložené vydá, poplatků blanketní, v kterémžto ředěním dlužní státního oznámí, museli by býti činiti.

Bez poplatku vydají se obligace jen tehda, když by šlo o to, aby se vyměňovaly obligace na 50 zl. za obligace na vyšší sumu vydané nebo aby se vialokoualy neb derivatkovaly obligace, které byly vložené za kasa k ruce odčině nebo náležitě buďte veřejného od odčině nachmého.

§. 3.

Obligace, v příčině kterých sobě strany říkají, aby se s nimi stala změna v §. 1. přivedené, podány buďte ke kasa dlužní státního ve Vídni, a přiložena k nim buď dle potřeby konsignace a jiné doklady náležitě.

Vše Vidno podati se musou takové obligace u kas a úřadů v §. 4. vyhlášení, vyd. 28. prosince 1868, jmenovaných, kteréž je dodají kasu dluhu státního.

§. 4.

Povinnosti správa státní není práva z toho, jestli podpisy na kvitancích úředních pravé, tedy musou ti, jsouť maji právo, býti úroky z obligací na určitě jmenovaných úředních, lidu, aby se úroky vyplácely buď jen na jejich kaucece legalizované nebo proti předložení obligace státní, na níž se pominou, že úroky byly zaplacený. — Žádost také se týkající učiněna buď ústně nebo písemně u té kasu neb u toho úřadu, u kteréhož se z obligace státní, která se zároveň předložiti má, úroky platí nebo u kteréhož se tato obligace úředněc učiněna má; jestli by se však obligace nepředložila, podána buď písemně žádost z podpisem legalizovaným z. k. ředitelství dluhu státního.

Žádost tato zanesená se v knize krotí, a tato zanesená má účinek domá, pokud jí ten, kdo má právo, býti úroky, tým způsobem neodvolá nebo obligace státní se nepřepíše. Legalizace kvitancí na úroky a žádosti k nim se vztahují uplatňeny buďte kolikem dle zákona vyměřeným.

Hvězdičky

27.

Vyhlášení, vydané od ministerium obchodu dne 6. března 1869,

o tom, že se zavádí nový přípravek námořských ledi obchodních mocnářství rakousko-uherského.

(Obch. v. listy XVI. čís. 333. z. 34. str. 111; vyd. a. č. 16. března 1869.)

Abý k vykonání přísl. čl. VI. zákona, dan. dne 24. prosince 1867, jest se týto svazky celkové a obchodní mezi královstvími a zeměmi v rudi říši rakousko-uherské a mezi zeměmi horskými uherské (§. 4. zák. říš. na r. 1868*), potahano XVI. uherský čl. zákona z roku 1867, ustanovuje se s nejvyšším schválením Jeho z. a k. Apoštolského Vládnutí tato:

Přípravek, jehož námořské ledi obchodní mocnářství rakousko-uherského budouce vyhledá budou učiněni, čísl. dle příloženého vzoru přiměřen podlouhlý, skládající se ze dvou stojících polí přípravných. Jedno pole, přiléhající k tyto, skládá se z tří vedrovaných pruhů stejné šířky, a nichž prostřední pruh jest bílý, a horní i dolní červený. — Druhé pole ven jdoucí záleží též ze tří šířky pruhů vedrovaných, a nichž horní jest červený, prostřední bílý a dolní zelený. — V prostředním pruhu toho i svazky pole jest v každém útěruševní štětě obložený, stojící daleko od stěn pohledních a dvakrát tak daleko od sebe.

Šití k tyto přípravné dovnitř jdoucí jest červený a hlíjím béřevcem přičlen, šití pak ven jdoucí, podél rozdělený, obsahuje v pravo čtyři bílé hvězdy v čer-

*) Říš. pro Mor. 1868, čís. 3, str. 3.

ním pěl, a v lese bílý kůň patriarchovský, který vystupuje z korunovaného stromu oltáře, též v červeném pěl.

Každý štít oděšen jest šlouou korunou a to štít dovnitř jímou střešenou korunou obkrouženou a štít von jímou křížem obkrouženou korunou sv. Štěpána.

Výška přípravy má se k šířce jako dvě ke třem.

Ležba obkroužená není dovolena, aby mohly v přípravě viděti znak čili korunu, jako lež viděti.

Tento nový přípor zaveden bude 1. srpna 1869.

Hanser op.

28.

Nářízení, vydané od ministra záležitostí duchovních a vyučování dne 8. března 1869,

Jižte se tře vysvědčení maturitních. Ježli příslušníci semi v radě říšské zastoupených nabylí své státní semi.

(Obsah v XL. Sb. Zák. Sb. č. 11, str. 130; vyd. a razit. dne 15. března 1869.)

Příslušníci semi radou říšskou zastoupených mohou vůbec zkoušku maturitní platně podniknouti jen na některém učilišti své státní semi.

Vysvědčení tedy, které tito příslušníci, učilišti na některém učilišti své státní státní, pokládají se na učilištích semi radou říšskou zastoupených se nepřítom. ad neposílili své učilište vyborování říšské některému, aby zkoušku na nějakém útavu své státní semi podnikl nebo nezavázal vysvědčení potome na platně.

Hanser op.

Preklady zákonů

Zákonníka říšského

na rok 1869

pro

Markrabství Moravské

ostřihavských.

Částka V.

Vydání a rozsahem dne 21. srpna r. 1869

od s. k. místodržitelstva Markrabství Moravského.

29.

Zákon, daný dne 9. března 1869,

ještě se týče zavedení soudů porotních pro stížiny a přetížiny, vykonaných spisy tiskovými.

(Shraneno v Roz. XVII. Str. 18. č. 21, str. 131; vyd. a rozsah dne 12. března r. 1869.)

Aby dříve ještě, než bude vydán nový říád soudů trestního ve skutek vešlo, se ustanoveno v článku 13. základního zákona státního o věci soudcovské, vyd. 21. prosince 1867, č. 144 zák. říšsk.^{*)}, v příčině stížin a přetížin, vykonaných spisy tiskovými, věli se M^o a přivolením obojí soudovny rady říšské nařídití takto:

§. 1. Od toho dne, kterého tento zákon moci nabude, konati se bude přelízení v příčině stížiných stížin a přetížin, vykonaných nějakým tiskopisem, před soudy porotními, a tyto soudové budou s ním rozhodovati.

Přiláčenost a řízení v těchto případech trestních spravuje se dle zákona, dan. dne 17. prosince 1862, č. 7 zák. říšsk. na r. 1862^{**)}, pokud se zákonem nyní vydaným nic zvláštního neustanovuje.

§. 2. Sestly by se stížiny a přetížiny obshem nějakého tiskopisu vykonané a jinými činy trestnými, konati se bude v příčině těchto zvláštní řízení a zvlášť se o nich rozhodno.

§. 3. Stížitel soudní má místo jedině k žalobě státního zastupce nebo soukromého žalobníka.

Žaloba podána buď k přiláčenému soudu tiskovému, buď k ní přiláčen spis

^{*)} Přehl. pro Roz. 1867, č. 118, str. 120.

^{**)} Přehl. pro Roz. 1862, č. 4, str. 121.

tiskový, k němuž se vztahuje, a buďto zveřejněn vypočetem místa, v kterých jest obstarán dezerový čin trestatelný.

Žaloba, kterou by kdo podal, neštětí tohoto nalazati, buďli odvrácena, a buďli přičiny toho přivedeny.

§. 4. Jestli žaloba formálně správná, rozhodne soud tiskový ve třech dnech od podání žaloby, zdaliti to jest přičiny k soudnému stíhání oznámeného činu trestatelného. Jestli to přičina k tomu, zavede se krom zvláštních případností (§§. 5 a 6) vyšetřování přípravě.

Uzasnil se soud tiskový na tom, že není přičiny k stíhání soudnému, té odvrátil žalobu (§. 3), může se na to vésti stížnost a vrchního soudu zemského. Proti uznesení, kterýmž se zavede vyšetřování přípravě, nemůže se zvláštní stížnost podati a odpor činiti.

§. 5. Máli žalobník na to, že potřeba vyšetřování přípravě, může doklady náležitě k žalobě přiložiti a žádati, aby se od toho vyšetřování upustilo.

V této případnosti potřebí, aby žaloba obsahovala v sobě vše, co obsahovati má spis obžalovací (§. 11.)

§. 6. Soud má nejprve urážiti, zdali jest příslušný a shledáti, že tomu tak, že však vyšetřování přípravě není potřebí a že žaloba obsahuje vše, co má obsahovati spis obžalovací, tedy má hláseti pře líčení dle §. 12. nastižiti a obžalovati k němu každého obžalovaného, pod neplatností, dodávaje mu exemplář spisu obžalovacího.

Neobžalováni v sobě žaloba všecko toho, co obsahovati má spis obžalovací, uráží ji soud žalobníkový, aby ji opravil, počete mu k tomu určitou lhůtu.

Obžalovaný nemůže obžalovati mu dodanému zvláštním prostředkem opravným odporati.

§. 7. Vyšetřování přípravě věsti má některý úředník soudní k úřadu soudcovskému spůsobitý, který však, pod neplatností, nemá v nichleším jednání náležitěho soudu tiskového účastniti míti.

Vyšetřování přípravě koná se k tomu konci, aby se obvinění jině osoby v nějakého činu trestatelného napřed ukázalo, aby příběh skutečný se vyhledal a postavily se na jisto momenty, příhodné k tomu, by se jimi připravilo hláseti pře líčení a dovození v něm.

§. 8. Po skončeném vyšetřování přípravě odvedá soudce vyšetřovací, bezvadně nástupce stíhací, tomuto nástupci spisy vyšetřovací.

Žalovcvi náleže soukromý, tedy mu dá soudce vyšetřovací vědět, že vyšetřování přípravě jest skončeno a připraveno mu, že může nahléžeti ve spisy sporní.

§. 9. Žalobník může ve třech dnech ode dne dodání spisů nebo ode dne oznámení v §. 8. nastiženého soudce vyšetřovacímu navrhnouti, aby vyšetřování se doplnilo.

Neptivolili by k tomu soudu vyšetřovací, máše žalobník v též věci žádati, aby v příčině toho soud rozhodl. Na rozhodnutí soudu tiskového v této věci rozhodni stížností věsti nelze.

§. 10. Když vyšetřovací přípravek jest skončen nebo žádost za doplnění vyšetřovací přípravy s konečnou platností odvrhena, má žalobník v omezi dnech od toho dne, kdy mu o tom byla věděti dána, k soudu tiskovému spis obžalovací podati, sice ho soud tento již nepřijme, nebož ustavi další stížnosti a žalobníkové i obviněnému to oznámí.

§. 11. Spis obžalovací obsahuje v sobě:

1. Zvrstně pojmenování spisů tiskového a míst, na kterých se obžaloba uskýtá.

2. Pojmenování dle zákona čim trestuhodného, pro který se žaluje, a zákony trestní, kterých se má stíti.

3. Jména osob obviněných.

4. Zvrstně pojmenování svědků a znaleů, jejich přítomnost při hlavním pře líčení má se na nevyhnutelnost, a pomocnost jiných svědků, jejichž chce žalobník v hlavním pře líčení stíti.

Spis obžalovací podán buď v tolikočetn exempláři, aby se každému obžalovanému mohl jeden exemplár dodati a jeden exemplár u soudu podržeti.

§. 12. Když se spis obžalovací v pravy čas a náležitě dodá, ustanení předsední soudu tiskového den hlavním pře líčení tím spůsobem, aby obžalovaný, nepřivolejí sám ke líčení krociti, měl od dodání obžalby nejmaň osm dní, v nichž by se mohl k obhajobě připraviti, — pod neplatností hlavním pře líčení.

Zaroveň buď obžalovanému, pod neplatností, vydán exemplár spisu obžalovacího a buď mu uloženo, aby v čas k hlavním pře líčení ustanovený osobně přišel a pojmenoval soudu tiskovému v pravy čas svého zvoleného státnice, i také svědky a znalece, kteří dle jeho vůle mají obžalbu lžiti.

§. 13. Žádá-li žalobník nebo obžalovaný za obžalbu svědků a znaleů jiných nežli těch, kteří mají již dle spisu obžalovacího obžalováni býti, oznám to v pravy čas soudu tiskovému, přivola přiběhy skutečné, a strany kterých mají obžalováni býti vyšetřováni.

Samam svědků a znaleů, kteří mají svou obžalbu býti, dodá se nejmaň tři dni před hlavním pře líčením prohláškou, sice nebude moci bez jeho přivolení vyšetřováni býti, bez újmy moci, soudu a předsednicimu soudu pozvatého dle obecného řádu soudu trestního propůjčená.

§. 14. Směřují-li žaloba k žalobě a spominá-li by obžalovaný zvoliti si státnice, státi mu ho soud tiskový, pod neplatností, a povinností úřadu.

§. 15. K omezi soudním obžalou se, kromě obžalovaného a jeho obhájce, žalobník, škoda borovní, který se k řízení přičl, porotci, též svědkové a znaleci,

na jejich obsluhu strany žádaly a v příčině kterých soud shledal toho potřebu, aby byly obsluhny.

§. 16. Soud parotní skládá se ze sboru soudců a z dvanácti parotců (z lavice parotnické).

Sbor soudců skládá se z předsedícího a ze dvou soudců a zapisovatele, jestli však činí o skutku, na nějž uložena jest větší nebo menší příslušná část, ze čtyř soudců.

Předseda vrchního soudu zemského pojmenuje každému soudu tiskovému na ruk náčelníka prezidentova, soudce náčelního a dva náhradníky z čelí soudu tiskového. Předseda soudu tiskového má krom zvláštních případností předsedati při líčení rozepře před porotou.

§. 17. Sezení soudu parotního koná se vůbec každé tři měsíce.

Předseda vrchního soudu zemského určuje však dle potřeby kratší lhůty k sezení vyměřiti.

§. 18. Ke každému sezení soudu parotního povolá se 30 hlavních parotníků v listě státních ustanovených, z nichž se k obsazení lavice parotnické vezme dvanáct parotníků, k jednacímu každému případu určitěmu náležitých.

Zvláštním zákonem ustanová se, jak se má listina parotnická sestaviti.

§. 19. Jména soudců k soudu parotnímu povolných a sesazenění 36 parotců hlavních dohlíká buďte od soudu tiskového, pod neplatností, každému obžalovanému nejdlíže třetího dne před tím dnem, kterého se počne pře líčeni.

§. 20. Před každý početím pře líčeni sestaví se lavice parotců v tajném sezení soudu parotního a přítomností žalobníka, nebo, komu bylo ublíženo, obžalovaného a jeho obhájce, též a přítomností parotců obsazených.

Toto sestavení počne se tím, iz zapisovatel vyzval parotce dle jmena.

Například všech 30 parotců, dlejší je předsedící.

K tomu konci povolá předsedící na místě těch, kteří nepřišli, toliké parotníků náhradních, v tom počítá, v kterém byl jmena jejich při sestavení listy státní s soudi vyzvána.

§. 21. Každý parotce, který by bez platné příčiny nepřišel nebo před skončením sezení odešel, odsouzen buď od soudu parotního k pokutě až do polnosti datých.

§. 22. Jakmile počet parotců jest plný, oznámí se předsedící, pod neplatností, žalobníka, nebo, komu bylo ublíženo, obžalovaného a parotců, zdali na náležité porotce jest ta taková příčina, pro kterou by v tomto pře líčeni neměl míti zastavení. Takové příčiny jsou :

- a) když parotce jest a obžalovaným nebo a tím, který činem trestuhodným škodu val, v takovém svazku, pro který, by dle §. 52. obecného řádu soudu trestního soudce neměl vykonávati úřadu soudcovského :

b) když z toho, buďto obžalovaný z obvinění pospěšně nebo odvolan, raději se má nějakého účinku nebo škody;

c) když ho v té věci užito bylo za svědka, když byl obhájcem nebo zastupcem žalobníka nebo obžalovaného, anebo když co svědek nebo znalec byl nebo má býti využiteln:

d) když měl účastnost na porotě v předložím pře líčení v příčině též věci, která nyní znava k pře líčení přichází (§§. 43, 65).

O vedených příčinách, z kterých má býti porotce z pře líčení vyloučen rozhoduje soud.

§. 23. K zastavení lavice porotnické potřebi, pod neplatností, aby byla přítomna nejmenše třicet porotců, kteří nebyli dle paragrafu předložím vyloučeni. Jména jejich dají se do osvěd, a potom je předsední soud porotního po jednom vytahuje a čte. Jak mile které jméno z osvěd bylo vytáheno a předčteno, má nejprve žalobník a po něm obžalovaný právo, přičiniv nepřivěra, porotce navrhnouti.

§. 24. Žalobník i obžalovaný mají právo, každý stoje počet porotců navrhnouti.

Jestli počet porotců lichý, má obžalovaný právo, navrhnouti o jednako více nežli žalobník. Ti, kteří škodu vadí, užívají tohoto práva společně se státním zastupcem, spolžalobníci pak společně mezi sebou, a však nesmí se tím více porotců navrhnouti. Nemohou se v tom shodnouti, rozhodne los, v kterém pořádku mají společně oprávněni práva navrhnoutiho užívati. Navrhnutí jeden z nich někoho, platí to i za ostatní.

§. 25. Právo navrhnouti panínce, když bylo dvanačet ustanovených jmen porotců z osvěd vytáheno, aneb když chýbí v osvěd jen tolik jmen jako k doplnění porotců až do dvanacti, kolik jich potřebí.

Těch dvanačet porotců takto ustanovených činí lavici porotnickou, před kterou hlavní pře líčení jde předce.

§. 26. Laví předvidati, že hlavní pře líčení bude dlouho trvati, může předsední učiniti, aby jeden nebo dva náhradní byli přítomni a aby se jich tedy na místě dvanacti vytáhlo losem třináct nebo čtrnáct.

Počet, v kterém jest dovoleno porotce navrhnouti, v této příležitosti dle míry se zmenší. Porotci náhradní jsou povoláni, při celém pře líčení nepřetrženě přítomni býti, a mohli by toho neb onoho z prvních dvanacti porotcůků nějak přehlíška, aby při celém pře líčení až do výsků porotců přítomni býti nemohli, tedy nastoupí na jejich místě v tom pořádku, v kterém byla jejich jména vytáhena.

§. 27. Hlavní pře líčení před soudem porotním jest veřejné, pod neplatností.

Přicházení k hlavnímu pře líčení za posuchače, dovoleno jest toliko osobám

zasedlým a neobhajováným: tím však, kteří dle své služby veřejně povinni jsou, zbraň nositi, namítá se zabrániti, aby tam nescházeli.

Aby hláskai pře líčení nebylo veřejně, dopustiti se může také z příčin mravnopodstatnosti nebo veřejného pořádku.

§. 28. Předsedci soudu porotního jest povinen, dle porotcům náležitě naučiti, ak mají líčení svůj vykonávati, rozhoditi jim vše, o kterom se budou raditi a připomenuti jim vadie počínky jejich povinností.

§. 29. Když levice porotnická jest ustanovena, a porotci v tom pořádku, v kterém jména jejich byla vyzvána, na místa své se posadí, počne se hláskai pře líčení tím, že zapisovatel vyzvá vše, o kterouž líčení jest.

Předsedci dá obžalovanému otázky obecné v §. 212. řádu soudu trestního předepsané, a napomeno jej, jak v téžé paragrafu ustanou.

§. 30. Potom vezme předsedci porotce pod přísnou, pod neplatností.

K tomu komi prouduci k porotcům, kteří vstanou se svých sedadel, v tato slova:

„Budete přísahati a slibíte před Bohem, že chcete důkazy, které přivedeny budou proti obžalovanému i k jeho prospěchu, se vši svědomitou pozorností zkoušeti, že nechte nic, co by obžalovanému bylo k dobrému nebo na škodu, bez svědků nezhalvati, že chcete sákon, jenž má práchoed sjednati, neodvráceně na státi míti, že nechte o věci, k níž se pře líčení vztahuje, a nikým lež se svými spoluprotci sdělovati, a ani přimti ani nepřimti, hláskai ani radosti z vinilškody slycha nedávati, něhdi že chcete neustraně a setrale, jak se na poctivého a svědomitého muže sluší, jediné dle přiveděti ku prospěchu obžalovaného a proti němu přivedených a podle svého přesvědčení na nich se zakládajících tak rozhodnouti, jak z toho před Bohem a svým svědomím můžete odpověditi.“

Potom volá předsedci každého porotce, jedáško po druhém: porotce sděluje pravici a odpoví hláskai: „Přisahám, tak mně pomůže Böh.“

§. 31. Potom lze zapisovatel apis obžalovaci, načež předsedci obžalovanému dovolí, aby se z obžaloby vyvedl a řídí dle obecného řádu soudu trestního přičeďditi přivedl.

Protokoly, vadělané v příčině vyslychání společovinnou a svědků, vši dobrá sdání znalci čisti se mohou jen v těchto případech:

1. Když vyslychaný není tím soube, když se neví, kde se zdržuje, nebo když pro jeho věk, nemoc neb charakter, nebo pro vadělanost místa, kde se zdržuje nebo z jiných důležitých příčin nebylo lze spůsobiti, aby se osobně dostavil:

2. když osoby v hláskai pře líčení slyšené v podstatných kusech od předěšlého zasedání svého se odchyloji, konečně

3. když žalobník i obžalovaný s tím se souhlasí, aby se došlo protokolů a učiní body.

Porotenci mají právo, když jim to předsedci dovolí, dávatí otázky obžalovanému, svědkům a mužům.

Předsedci má právo, navrhnouti otázky, které se mu vidí býti nepřibedné.

§. 32. Po skončení hlavní přirodání slyšení budou ve svém provedení a ve svých návrzích žalobník a obžalovaný, jestli to jaký, pak obžalovaný a jeho obhájce.

Tyto osoby mají ve svém doručení přistati na oních výsledcích hlavního přirodání, které se mají učiti za základ výroku porotců. Každému výsledku hlavního přirodání, o kterých rozhodnutí má soud, sloužiti se k době posléhji.

§. 33. Potom předsedci, poradiv se své se soudem, radí otázky, ješto se porotcem dlati mají.

Tyto otázky se napíli, přičtou se, pod neplatností, byvše od předsedního předepsaly, a dočaji se písemně žalobníkovi a obhájci.

Proti otázkám raděným mohou obě strany námitky činiti a přídávky navrhnouti, v přídávky kterých soud ihned rozhodne.

Zmínili se otázky, počteji, aby se ješto jednou předaly.

§. 34. Hlavní otázka směřuj k tomu: zdáli obžalovaný vinen jest, že by se byl dopustil činu, na němž obžalování se zakládá.

V otázku vstá buďte veškeré námitky činu trestného v zákoně vytknuté, námitky se ke spisu náležející aneb k oním mužům v síle, na nichž se žaloba zakládá.

§. 35. Tvrđili se, že se obžalovaný byl v nějakém spůsobu nebo že se stáhl nějaký skutek, kterým by se trestanostnost činu vyvolala nebo stáhl, radíli soud otázky s tímto trestním se zrovňující.

§. 36. Řekli se, že to jest skutek nějaký, a přídávky kterých, kdyby byl pravdivý, nálež, jest byl stáhl se stáhl nebo přídávky dokazující, vinu by byl takto stáhl nebo přídávky nedokazující, nebo ten, když byl obžalován se sám pachatel, byl by vinen jenom spolvinou nebo účastníkem nebo dle kterých přídávky by skutek obžalovaného na vinu kladný nálež pod nákom trestní, který jest stejný nebo méně přísný, nežli nákom v zákoně přirodání, tedy buďte porotcem dlaty otázky k tomu přibedné.

Otázky však, vedle kterých by skutek obžalovaného na vinu kladný přirodání byl v síle činu trestného, na který obžalován jest vědli trest, nežli na ten, k němuž žaloba směřuje, může se dlati jediné s přídávky obžalovaného.

§. 37. V příčině okolností přičítavacích a polehčivacích dávány buďte příhodné otázky parotům jen tehda, když se proto, že to jsou, podle zákona výslovně změní míra nebo způsob trestu, nikoliv ale tehda, když mají ten účinek, že se trest vyměřuje jen v mezích též trestu zákonem ustanovené anebo když soudci proto, že to jsou okolnosti polehčivací, dovolena jest, vyměřiti trest pod nejmenší míru zákonem ustanovenou (§§. 34, 35 a 286 zák. tr.)

V těchto poslednějších případech přídání jeně soudci, aby urážoval okolností přičítavací a polehčivací.

§. 38. Otázky, ješto se porotám dávati mají, veděány buďte pod nepřetržitě, tak, aby se k nim odpověditi mohlo slozem „Ano!“ nebo „Ne!“.

Otázky, které se dáti mají, když obviněný na nějakou jinou otázku odpověděl afirmativně nebo negativně (otázky dodatečné nebo vstříbné), buďte výslovně vytkány a na archu otázek za otázky dodatečné poznamenány.

§. 39. Po ustanovení otázek prohlásí předsedci pře líčená za skončená. Pak sebere kritice podstatné výsledky hlavněho pře líčená, vyloží parotům známky činu trestuhodného zákonem vytkené a smysl slov zákonných v otázkách obsažených, a obrátí stval jich k předpisům a jejich parodům a o hlasování.

§. 40. Předsedci odvádě potom otázky sepsané porotám, kteří se pak odberou do poradní sínice. Kromě spíše obhájevacího dají se jim věci průvodní, též jiné spisy sporné až na protokoly a slyšení svědků.

Zaručí nařídí předsedci, aby obhájevaný ošedl se s nimi zasednutí.

§. 41. Parotci zvolí ze sebe vrchního porotce většinou hlasů. Před porotou přebě pak vrchní porotce toto usnutí:

„Zákon na porotcích nařídě, aby vyřkávali počet a příčin svého přesvědčení, označujíce jim určitých passid, die nichž by se mělo urážovati, zdali důkaz jest úplný a dostatečný.“

„Zákon je také vyhlá, aby všechny průvody, ješto přivedeny byly obhájevanému ku prospěchu i na újmu, bedlivě a svědomitě zkoušeli, a potom se tihali sami sebe, který účinek měli na jejich soudnost důkazové, v hlavním pře líčená na obhájevacího přivodění, též i důvodevé, kterými se obhájevaný hájí.“

„Jen podle svého nejlepšího přesvědčení, jehož, tyto důvody zkoušejíce na byli, učiniti mají výrok, zdali obhájevaný jest vinnou nebo nevinnou.“

„Při tom mají nepřetržitě na ústěch míti, aby se své poradě přestáli na otázkách jim předložných. Jen soudcové a nikoliv parotci jsou povoláni, aby vyřekli, které následky obhájevacího die zákona potkají, buďte vinnou nebo ne.“

„Porotci mají tedy výrok svůj učiniti, následice k následkům v zákoně ustanoveným, které s sebou přinášou.“

Toto usnutí, jakož i §§. 42—43 tohoto zákona, budíž v poradní svěřenci porotnické v následka exemplárních vyhlášky.

§. 42. Porotci usnoují se svěřence poradní vyhlášení, pokud výroku svého nebyli učinili.

Pokud porada jejich trvá, usnoují nikdy bez písemného povolení předsedního do svěřence poradní vyhlášení; také jest jim zakázáno, aby v ten čas nikým jiným usobovali.

Soud odvolání má porotce, kterýž by proti tomuto zákonu se provinily k pokutě desíti až do sta zlatých, jiné pak osoby, kteréž by toto učinily přestoupily, do vězení na čtyři a dvacet hodin. Jen tehda, když by porotci měli naproti němu nějakého vysvětlení nebo usnutí, jak mají otázkám jim daným rozuměti, může předsední, jen za to od vrchního porotce požádán, k nim se odebrati; a však ani jemu není dovoleno, pod neplácaní, aby byl při jejich hlasování.

§. 43. Při skončení poradě může vrchní porotce, aby porotci a jeden každý otázkou hlasovali, a to v ten pořádku, v kterém předsední je dával, a také se každého porotce o jeho hlas. Vrchní porotce dá svůj hlas naposledy.

Porotci hlasují o každou otázku slozem Ano nebo Ne; však dovoleno jest jim také, aby jen k číslu některé otázky slozem Ano nebo Ne odpověděli.

Když odpovědí k číslu otázky některé slozem Ano, budíž v krátkosti dalažno ohrazení. Jejich odpověď pak má: „Ano, však se o číslu neb otázku shledávám v otázce shledávám“.

§. 44. K odpovědi „Ano“ na otázku, sdali obžalovaný dopustil se činu určitého za vinu mu kladené, má k odpovědi na otázky, dané v příčině okolností příslušných, potřebi věšiny nejmenš drou třetin hlasů. Co se však dotýče příčin, kteréž třet zmírňují i třetshodnost vyžadují nebo ji zrušují, postačuje absolutně většina hlasů; jestli hlasové počtem sobě rovná, rozhoduje míšně, kteréž jest obžalovanému ku prospěchu.

Vrchní porotce počítá hlasy a napíše ke každé otázce dle toho, jak porotci k ní odpověděli „Ano“ nebo „Ne“, dalažno ohrazení, byteli jaké otázkou, a připomena, jak se hlasy počtem k sobě měly.

Ve výroku porotním, v němž se vrchní porotce poděpí, nebudíž ničeho vykládaváno; byteli má přikázáno, na kraji pouznamenáno nebo maš písmem napíše, potřebi, aby to bylo od vrchního porotce připomenutím od něho poděpaným výslovně schváleno.

§. 45. Po skončení hlasování vrátí se porotci do své zasedací a posadí se opět na své místa. Předsední je vyra, aby oznámil, na čem se byli uradili.

Potom vrátne vrchní porotce a promluví toto:

„Porotci odpověděli k otázkám, které jim byly dány, dle přáníky a svědomí svého takto:“

Pak šlo, a to pod neplatností, a přítomností všech porotců otázky jim dané a po jedné každé šlo ihned výrok porotců k ní připojenzý. Potom odvolal arch a otázkami, v němž se byl podepsal, předsedícimu, který se v něm též podepsal a zapisovateli nařídil, aby se také podepsal.

Když porotci odejden ze světnice posadní, nemáte žádný z nich žádati, aby se krasla nově posadil, aniž mluví od svého předsedického místní odstupně.

§. 46. Nemli výrok porotců špatný, jestli neupřný nebo sám sobě na odpor, má soud ihned v příčině toho náles učiniti a porotcům otázky a odpovědi vydati, vyhledá je, aby se opět do své světnice posadil odčernali a, znovu se posadilše, svůj výrok opravili. Předsedící jim zároveň oznámí, že nemají práva, by jiných odpovědi měnili, leč ty, které byly shledány za vadné.

§. 47. Bylo-li vytknuto, že obžalovaný jest viněn, a máli soud jednomyšlně za to, že porotci při tomto výroku v hlavní věci byli na omyle, tedy musíme soud z povinnosti šlehta, že se na věc má před jiné porotce odkázat. Shledali soud, že porotci při svém výroku, učiněném o obžalobě proti několika osobám učiněné byli na omyle jen z strany jednoho obžalovaného, nebo obhajují obžalobu několika osob, že byli na omyle jen v příčině článku jednoho, tedy se má toto odkázat vztahovati jen k tomuto jednomu obžalovanému nebo jen k tomu jednomu článku, v příčině jiných však nemá žádného účinku.

Při novém pře líčení nemáte žádný soudce předsedati a žádný porotce ke pře líčení se připustiti, kterýž měl účastniti v líčení předcházej. Srovnávají se výrok druhé poroty s výrokem poroty předcházej, vezme ho soud za základ svého rozsudku.

§. 48. Předsedící nařídí potom zapisovateli, aby přečetl a přítomností obžalovaného výrok porotců nebo náles, vynesený dle §. 47.

§. 49. Zašli výrok porotců, že obžalovaný „nemí viněn“, vynese soud ihned náles, že obžalovaný se propouští z obžaloby, kterýchž náles se mu z pohledání nepředně vydá.

§. 50. Bylo-li nalzeno, že obžalovaný jest viněn, obžáci nejprve falešněk povolání mluvit, aby učinil návrh v příčině vyměření trestu. Po něm bude slyšen ten, kdo škodu vnal, pak obžalovaný a jeho obhájce. Dovedení nemá uznávati k tomu, aby svědčilo v pochybnosti příběhy výrokem porotců na jisto postavené a neb svazek, v kterém a němž jest obžalovaný, neboť má se vztahovati jen k tomu, zda-li se má učiniti trest, jaký a jak velký a možně se pohledovati náhrady.

§. 51. Jestli soud toho míněn, že skutek, jehož se obžalovaný dle výroku porotců dopustil, není sázkou trestním zapovězen, tedy nalouze, že obžalovaný se propouští z obžaloby.

§. 52. V jiných případech může soud trest přiměřený, určíti svědomitě okolností přítahující i polehčující.

§. 53. Před vynešením nálezu trestního vykládá jej předsední a veřejněm sestrn soudním, a to s přítomností obžáje, a byli při hlavním pře líčení obžalovaný, také s přítomností tohoto.

Předsední urode zavede nejpodstatnější přičiny, a kterých byl trest vyměřen, čta místa se sázka, na kterých se náles odhlédá a pozdě obžalovaného a prostředku opravním, který mu přisáží.

Rozsudek sepsaný obsahuj také stásky posudku dané a odporčí jejich.

§. 54. O hlavním pře líčení určíti buď protokol, pod neplatností.

Tento protokol obsahuj v sobě kromě věci v §. 537 nále soudu trestního jmenovaných, jak se při zastavení lvice porotnické předvedla, jak se porotci jmenují a že byli pod přisáhu vzati.

Arch s stáskami buď k protokolu přiláčen.

§. 55. Nepřítel obžalovaný, byv náležitě obouán, do sestrn soudního, může se nálezně pře líčení k nálezu žalobníkovu předvedti a soud porotní může v přisáhu jako náles učiniti.

§. 56. Soud keřtomněm výkonem se může, i kdyby v přisáhu jeho stážením nebylo vedeno, teprv po osmi dnech ode dne jeho vyhlášení.

Nemohli obžalovaný, na něhož takový rozsudek byl vynesen, pro nemoc nebo nějakou jinou překážku neodvratnou k hlavním pře líčení přijíti, může a soudu tiskového psáží, aby se ustanovila nová pře líčení.

Proti rozhodnutí soudu tiskového, kterým se této žádosti povolilo, není opravného prostředku.

Neláží by soud tiskový té žádosti místa, může si obžalovaný na to věsti stážením a vechalho soudu zemského.

§. 57. Nepřítel by obžalovaný ani ku pře líčení nové ustanovím, vyřekne se, že vydáný náles konečném jest konečně platný.

Žádost, aby se ještě jednou ustážen pře líčení, nemá místa.

§. 58. Proti konečném rozsudku soudu porotního jest jediný prostředek opravný, totiž stážen urukovací čli smatečná. Tato stážen postívá se k sestrn nejvyššímú a konečnémú, a může ji podati jak žalobník, tak i obžalovaný nebo jeho obžáje, však jedině s přisáhu smatečných v sázkou jmenovaných.

§. 59. Příčiny, z kterých se dle zákona může státi za zrušení rozsudku, jsou tyto:

1. Když soud nebo lavice parostnická nebyly náležitě obsazeny, když nebyli všichni soudcové a porotcové přítomni při líčení rozprá, komu předčítavě vyrok, nebo když měl v rozhodnutí účastenství některý soudce nebo porotník, kterých dle zákona byl vyhozen; leč že by stímatelem vedoucí o skutku, za něž zakládá neplatnost rozsudku, ještě před hlasáním pře líčení nebo mezi ním byl vědomostí nabyl a nebyl by při počtí hlasního pře líčení nebo hlas, jak se o tom skutku dověděl, odporoval;

2. když hlasní pře líčení vstoupili se k složení, bylo vedeno bez obhajoby;

3. když před hlasáním pře líčení nebo při hlasání líčení nějaký předpis byl porušen nebo ho nebylo četeno, o kterém tento zákon výslovně nařizuje, aby se ho četlo pod neplatností (§§. 6, 7, 12, 14, 19, 22, 23, 27, 30, 33, 42, 43 a 54);

4. když v čas hlasního pře líčení v přítomnosti některého návrhu odvolanostova nebyl náležet učiněn, nebo bylo zčásti aneb zcela odloženo, aby se v rozprá před-
seznal dle nějaký aneb když byla porušena pravidla řízení trestního, a vše toto mohlo máti v rozhodnutí hlasní věci podstatný účinek;

5. když byli porotníci předpisová, obsazení v §§. 24 až do 28;

6. když odporová poroták není stíháná, když jest nepřítel nebo sama sobě na odpor;

7. když byl rozhodnutím soudu, vydaným po výroku parotní zákon porušen nebo ho bylo nepravěrně učiněno v přítomnosti státní:

b) státní skutek obžalovanému na vinu kladoucí jest složen nebo nějaký jiný čin trestný;

b) státní jsou za obžalování, dle kterých skutek přestátek býti uvážedným aneb stíháným nemůže pro stíhání býti; konečně

c) státní někdo, komu na tom záležel, žádal za vyšetřování, jak toho zákon vyžaduje.

8. když skutek, na kterém se rozhodnutí zakládá, nepravěrně vykládaním zákona označen byl dle zákona trestního, který se k němu nevztahuje;

9. když soud při vyměšování trestu vykročil z mezí úpravy zákonem vyložené, pokud tato míra odvolanostiva jest okolnostmi přitěžujícími aneb polehčujícími v zákoně jmenovitě uvedenými, nebo když vykročil z mezí příslušejícího jemu práva trest zastáti neb zmírniti.

Příčin zrušovacích, dožadujících v §. 3—5, nebo k dožádání obžalovaného učině, když jest bez ně pachyby, že porotník formy aneb v rozhodnutí účinku obžalovanému škodlivého.

Na újmu obžalovanému nemůže se příčina zrušovacích, dožadujících pod §em 2, nikdy učiti, příčin pak, přivedených pod §. 3—5, učiti se může jen tehda, když

jest viděti, že paralená formy mohla míti v rozcházení účinek obědobě na újem, a když obědobný mimo to zároveň paralená odporoval, žádá, aby soud v tom rozhodl, a opověděl ihned státnost pro zmatek, jak mile mu bylo tato rozhodnutí odpřena nebo byla vyhlášena.

§. 60. Státnost zrušená buď v třech dnech ode dne vyhlášení rozsudku a soudu tiskového písemně opověděna; může se ale také ihned před soudem paralená ústně opověděti.

O této opovědi buď strany druhé ve 24 hodinách viděti dána.

§. 61. Státnost má právo, pokud k soudu zároveň s opovědí nebo nejde v osmi dnech od dočasně rozsudku dovedení státnosti své.

V tomto dovedení nebo aspoň v opovědi poznačiti má příčiny zrušovací každou o sobě a určitě.

§. 62. Když tato lhůta projde nebo když ten, kdo se zrušení rozsudku žádá, se prohlásí, že dovedení státnosti nepolí, předloží soud veškeré spisy nejvyššímu a zrušovacímu soudu, a oznámí to straně druhé.

§. 63. Žádá-li ten, kdo žádá se zrušení rozsudku, zároveň také, aby se zavedlo nové řízení trestní, předložený buďto spisy soudu nejvyššímu a zrušovacímu, nopr když tato žádost bude a musí první vyřazena a jen tehda, když bude odvržena.

§. 64. Soud nejvyšší a zrušovací má rozhodnouti v osmi listí radních a předsedního a má státnost zrušovací zrušování v těchto případech: když byla státnost podána, když příčiny zrušovací nebyly každá o sobě a určitě poznačeny, když státnost zakládá se na něčem jiném nežli na přílohách zrušovacích v §. 59 přivedených anebo když přivedené příčiny byly vytvořeny od soudu zrušovacího v té věci již první vydaným odvracením.

Mimo to má soud nejvyšší a zrušovací ihned zrušit, když bylo oznámeno, že byla poznačena forma, po skutelném vysvětlení toho, viděti se mu toho třeba, než k veřejnému pře líčení položení a odložiti, aby strany k němu byly obědobny tím způsobem, by od dočasně obědobny až do pře líčení mírulo osm dní.

Obědobný má toho věti, přijíci slyš se svým obědobcem nebo se diti obědobcem zastoupiti. K položení jeho může mu také nejvyšší soud předati obědobce a obědobce v síle jeho obědobce.

Pro líčení pořádku se přednáškou některého referenta, pak se slyší strany se svým dovedením a slyš se, když se to požádá, také listiny, které byly čteny u soudu tiskového, a zrušovací protokol tohoto soudu.

Nálež se rysovat v tajném zasedání a vyhládat se pak ihned i s přílohami v osmi veřejně.

O tom, jak se v osmi předsešlo, rozhodl buď protokol.

§. 65. Jestliže tu náleží z příčin zmatečných, přivedených v §. 59, pod č. 1 - 6, uzáti nejvyšší a krajský soud výrok porotců a rozhodek na něm se zakládají, a poskytne vše buď k ústnímu soudu porotčím anebo dle okolností k ústnímu jinému, její zejména, aby znovu konst. řízení a znovu rozhodl.

Nadotýká se přivedek příčina zmatečná všech částí výroku a mohouli se částí odvolati, tedy soud zrovnal nedostatkých částí výroku a rozhodku ve své rozhodnutí nepejme a ústní soudu tiskovému, k němuž se to vše odkáže, aby je zálež. svému též položil za základ.

§. 66. Státní soud rozhodl, že rozsudkem soudu porotčím nějaký náhon byl porušen nebo nedobře vyložen (§. 59, čísla 7 - 9), tedy rozhodne hrom. voličních případů ihned ve hlavní věci.

Nejvyšší však přibíhá skutečně, které by měl rozhodnutí svému položiti za základ, výrokem na jisto postaveny, tedy odkáže vše k soudu tiskovému, aby předsedal nově řízení.

§. 67. Místní právníci, na kterém se rozhodnutí soudu nejvyššího a krajského zakládá, pravidlem buď v této recepti trvatí soudím nižším při nalícením novím hlavním pře řízení.

§. 68. Tento náhon vztahuje se také k receptem trvatím, v příčině zločinů a přečinů nějakým spisem tiskovým vykonaných již zavedeným, když o nich toho času, kdy tento náhon platnosti nabude, soud první instance rozhodku ještě nevyšel.

§. 69. Ministři práv složena jest, aby tento náhon ve skutek usel.

V Záhřebě, dne 3. března 1869.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Herbst m. p.

30.

Zákon, daný dne 9. března 1869,

jiné se vydává a ode dne vyhlášení v platnost uvádí nařízením, jak se mají volit
členové seznamy porotnické.

(Zákon z dílny XVIII. zák. Sb. č. 30, str. 310; vyd. a rozs. dne 12. března 1869.)

S přivolením obcei zákonem rady Město vidi se Mi nařídit takto:

§. 1. Porotci, jsou přičtení při složeních a přechlech nějakým úložením vy-
konaných rozhodnutí, zlati obviněný jest vinou šli sic, vati budle výbor z obce
tato města, kde soud tiskový má sídlo své.

Nobylati by vink občanů tohoto města dle vyměření nápoletených k úřadu
porotčím porotčím alespoň 300, zvolení budle porotcové také z občanů nej-
blíže obce sousozni a budle okres, jehož k tomu potřebě, rozložena dle, pokud
nebude osob v obcích tohoto okresu k úřadu porotčím porotčím nejmenš 300.

§. 2. K úřadu porotčím povolati jest každý rakouský občan státní, který

- a) dokonal 30. rok věku svého;
- b) který má dle a psaní;
- c) který nejléle rok v obci bydlí, a
- d) buď plati ročně nejmenš 20 zl. přímé daně bez přírůtky, nebo
- e) dokl doktorát na některé universitě vdrži aneb obdržel a prospěchem složil
maturitu nebo některé studium předložil na technických vysokých šk-
lech, nebo
- f) jest advokátem, notářem aneb právníkem, pokud nejsou osoby pod lí. a—f
jmenovaní dle §§. 3 a 4 z úřadu porotčím vyjmuty.

§. 3. K úřadu porotčím mohou povolati býti:

1. Duchovní některé cirkve nebo společnosti náboženské účenou uznáné a
státní škol obecných;
2. úředníci státní ve skutečné službě postavení, al na profesory (§. 2 lí. f),
a veškeré osoby vojenské;
3. osoby, zaměstnané při jízdě poštové, při jízdě na telegrafu,
funkci a plnění parní.

§. 4. Nespůsobilí k úřadu porotčím jsou:

1. ti, kteří pro vady těla nebo ducha nejsou a to, aby povinnosti porotčím
plnili;
2. ti, jež nejsou v plném požívání práv občanských, zvláště osoby za mar-

zastupitelky od soudu prohlášená, jiné osoby pod opatrovatelským postavením, a ti, na jejich jména zavedeno bylo řízení konkurzní nebo vyrovnávací, pokud není dohodáno;

3. jsou nespůsobilí k úřadu porotčímů ti, kteří, byvše od soudu trestního odsouzeni, nemohou podle zákona do občanského zastupitelstva voleni býti, pokud tato věc na jest; též ti, kteří jsou ve výkoně trestu, v občalobě nebo v trestnici.

§. 3. Úřad porotčí odmlatcovů od sebe mohou:

1. Ti, kteří dokonali již rok 60. věku svého, a to mužů;

2. úřadové rady říšské a ostatní zemské, po čas doby zasedání;

3. osoby, postavené v císařské službě dvorské, mohou úřad porotčí od sebe odvrhnouti na rok kalendářový nejprve příští a totiž mohou učiniti učitelové veřejní, lékaři, hejtní a lékárníci, když jim představený úřadu nebo nejvyšší politický úřad státní vysvětlí, že jich jest ve službě nebo v obci nepřítomných porotčí;

4. ten, kdo k vyřízení k němu učiněnému byl v době soudu porotního porotcem hlavním nebo náhradním, prost jest úřadu porotního po 12 měsících nejprve příštích od vykonání povinnosti své.

§. 4. Starosta obec městské, kdo soud říškový své sídlo má, a starosta každé obec veselké dle §. 1 v okres porotčí patří, vedlé, přivocovan dva údy zastupitelstva občanského, dlekladný seznam všech občalů, kteří jsou dle §. 3. k úřadu porotčímů povoláni a toho úřadu dle §. 3. 4. 1. od sebe neodmlatí.

Tento seznam stál se dle obecního pořádku a zapíše se do něho jména a příjmení každého porotce, jeho stav neb zaměstnání a místa, kde bydlí.

Seznamy takto vedléané jsou prvotními listami porotčímými.

§. 5. Listy porotčí vyloží se nejmeně osm dní v místě, kde má starosta obecí úřad svůj, aby v ně každý mohl nahlédnouti, vyhláší se to způsobem v každém místě obyčejným a připejí se poučení o práva reklamována.

Každý občan má toho věli, činíli v této listě omyly čili námitky u starosty občanského písemně nebo protokolem, byli někde v listě porotčímých povinností, kdo může býti porotcem, nebo byl do ně někde zapán, kdo do ně neslých; též může každý v této listě přivésti přičiny, z kterých úřadu porotčímého nepřijímá.

§. 6. V přičině reklamace takové rozhodne zastupitelstvo obecí s konečnou platností. Shledá-li, že námitky jsou podstatné, opraví ihned v listě porotčímých, nebo potřebí, oznámí to vůbec náležitým na domě občalům přibitým a dá o tom tým, jichž se dotýče, vědět.

Začínají se návrhy, směřují se to reklamantovi.

Tímto způsobem jde se přede, když někdo úrad porotci od sebe odmítne.

§. 9. Když projde listina v §. 7. vyrozumění, nebo byla podána nějaká námitka nebo odmitka, když zastupitelstvo obce v příčině toho rozhodne, stíhá se komise, skládající se nejméně ze šesti a nejvýš ze dvanácti členů občanského zastupitelstva toho místa, kde soud tiskový sídlo své má.

Polovici těchto členů ustanoví prezident soudu první instance a polovici ustanoví starosta městský.

Tato komise sestává ze předsedkni představeného obecního, v městech však, kteří mají svůj statut obecní, ze předsedkni starosty městského, a listy převedl roční listu porotnického zvolením takových osob, které pro svou rozumnost, poctivost, pověstí angážovaní a ráznou postavou k úřadu porotnickému nejlépe způsobilé byli se vidí.

Byli přivazty obce sousední, buďte nejprve listy převedl celého okresu (§. 1) ustanoveny v jedinou listu.

Komise, která rozhodne listu vyrozumění, převezí má, když jde o porotce některé obce sousední, starostu a některého člena zastupitelstva této obce.

Na uvedenou komisi volební nemůže se odvolat vstít.

§. 10. Volba koná se tak, že v městech, která mají obyvatelstva více 100,000 duší, přijde jeden porotec na každých 400 duší, v městech, která mají více 50,000 a v jejich okolí, jeden porotec na každých 200 duší, a v menších městech a jejich okolí jeden porotec na každých 100 duší.

Zbude nejprve počet obyvatelů, které činí více nežli polovici celého žila poměrného, tedy zvoleno buď o jednoho porotce více; k menším částem nepřijímá schledí se.

Při této volbě buďta porotcové rozdělení stájnou měrou na sousední obce k městům přivazté jen detod, pokud stějí ke způsobilosti k úřadu porotnickému není souze na překážku.

§. 11. Roční listu porotnický buďta ihned do téhož času a postřena představenému soudu tiskového, sdělnému zastupitelstvu, které jest v sídle toho soudu, a starostům obcí sousedních, jestli v pověstí mají účastnenství.

Nastaly by během roku nějaké případy, pro které by se nějaký porotec stal k vykonávání úřadu porotního neschopným, jsou starostové dotčených obcí povinni, oznámiti to napředlená prezidentovi soudu tiskového.

O tom, měli byli někdo z listy roční vyloučen, rozhoduje soud tiskový.

§. 12. Čtrnáct dní před počátkem každé listy soudu porotnického, ustanoví se listem z tiskového soudu z roční listy v seznam vzejším 36 porotců hlavních a 8

náhradních, a to s přítomností státního ústupu jednoba člana od koncey advokátské k tomu pojmenování.

K tomu konci vloží se nejprv jména všech porotců, kteří bydlí v místě, kde soud tiskový své sídlo má, do první, a prezident tohoto soudu vytkne z nich 9 porotců náhradních, pak vloží do osady jména porotců z obcí sousedních a vytkne 36 porotců hlavních.

O tomto tažení losů vedlé se protokol.

§. 13. Prezident soudu obce písemně těch 36 porotců hlavních, pojmenuje jim místo, den a hodinu, kdy soud porotní počne zasédati a připomené jim náležitky zákonem ustanovené, kdyby nepřáli: při čemž má se přihlížeti k tomu, aby obálka byla porotcům, pokud možná, k vlastním rukám dodána a to osem dní dříve, než se zápočet začne.

§. 14. Na konci každé doby soudu porotního stále se prezident porotců, zvalí chodí v sezeních 12 měsíců přátních usob na kratší čas uliti práva v §. 13. a 4 jim propůjčeného.

Vyjáždění jejich poznamene se v listě roků.

§. 15. Porotcové vykonávají úřad svůj bez náhrady.

§. 16. Ministerstvo obchodu vnitřního a práv usobene jest, aby tento zákon ve skutek uvedl.

V Základě, dne 9. března 1869.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Giska m. p.

Herbst m. p.

Překlady zákonův

Zákonníka říšského

na rok 1869

pro

Markrabství Moravské

cílňstajch.

Číska VI.

Vydán a rozeslán dne 3. června r. 1869

od z. k. ministru říše Markrabství Moravského.

31.**Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 8. února 1869,**

o tom, že se zruší úřad kontrolní nad zločinem a daně potravni v Lofru ve vojvodství Salcburském.

(Úřad v čísle X. zák. sb. č. 10, str. 30, vyd. a rozesl. 18. února 1869.)

Úřad kontrolní nad zločinem a spolu daně potravni v Lofru ve vojvodství Salcburském bude dne 30. dubna 1869 rozpouštěn.

Brestel m. p.

32.**Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 20. března 1869,**

o tom, že přičte bude v Celovci puznovni hlavní celnice jakožto puznovna.

(Úřad v čísle XIX. zák. sb. č. 23, str. 122, vyd. a rozesl. dne 3. dubna 1869.)

Price, které posud v Celovci konala puznovna, spojená s hejmanstvíem horním (č. 170 zák. sb. na rok 1867^{*)}, konati bude od 1. dubna 1869 tamžij hlavní celnice.

Brestel m. p.

^{*)} Překl. pro mor. 1867, č. 111, str. 223.

23

Zákon finanční na rok 1869, daný dne 23. března 1869.

(Obzr. v čísle XVIII. rok. 1868. č. 36, str. 188, vyd. a razos. 27 března 1869.)

S přivolením obou sněmovny rady říšské vidi se mi naříditi takto:

Článek I.

Veškeré vydání státní na rok 1869, vyměřuje se na 298,326,671 zl. r. č.

Článek II.

Nač se příjmy státní rozdělití obřadů a které sumy státní na jedno každé odvětví správní jsou povoleny, obsahuje se v první části nálepočetného rozpočtu státního.

Úvra dle kapitol, titulů a paragrafů rozpočtu státního povolených máti lze takto k potřebám v jedno každé kapitole, titulu a paragrafu jmenovaným, a to rozdělit o sobě na příjmy říšské a místní.

Výjimka posazuje se na rok 1869, že při nálepočetných kapitolách a to u titulů přivedených a způsobem zavedených posazených při užívání povolených říšských vydání nemá býti žádného obmazení, že tedy tak místo velkých výměst, totiž:

Kapitola V. 5. Ministerium záležitosti vnitřních, při titulech 1, 5 a 7 jak v mezích jednoho každého těchto titulů, tak i mezi těmito tituly mezi sebou; při titulech 8 a 9 v mezích těchto titulů.

Kapitola VI. 6. Ministerium zemědělní a bezpečnosti veřejné, při titulech 1, 2, 3 jak v mezích jednoho každého těchto titulů, tak i mezi těmito tituly mezi sebou.

Kapitola VII. 7. Ministerium záležitosti duchovních a vyučování, v mezích všech titulů této kapitoly.

Kapitola VIII. 8. Ministerium financí, Důchody tabákové, při titulech 1 a 2 mezi těmito tituly mezi sebou.

Kapitola XI. 11. Ministerium práv, při titulech 1, 2, 3 jak v mezích jednoho každého těchto titulů, tak i mezi těmito tituly mezi sebou.

Článek III.

Na zapravení výdání státního v článku I. posazeného ustanovují se příjmy a daně příjmové, daně nepřijmové a jiných důchodů státních, vyměřené v druhé části nálepočetného rozpočtu státního na 264,364,178 zl. rak. šila.

Článek IV.

Aby se sešla suma příjmů státních v článku III. vyměřených, vybirány buďte daně příjmové a daně nepřijmové vůbec dle předpisů již vydaných.

Co se týče přírůsky k daním příjmovým, měřitel však platnost toto ustanovení:

- a) při daní z pozemků šli daní gruntovní a při daní z příjmu domovního vybírání buď kromě ordinariem a kromě ústavní příplatky, dan z příjmu nastupajících, tčimá ordinariem mimořádné přírůdky;
- b) při ústavní daní z daní vybírání buď kromě ordinariem a ústavní příplatky, dan z příjmu nastupajících, přírůdká mimořádná, šleci tolik co ordinariem;
- c) při daní z výdělků a při daní z příjmu vybírání buď kromě ordinariem přírůdká mimořádná, šleci též tolik co ordinariem.

Toľiko od těch, kteří zaplatí rovněž daně z výdělků a daně z příjmu první třídy nebo daně z příjmu druhé třídy v ordinariem více než 30 zl. r. č., vyhlááno buď sedm desetin ordinariem přírůdky mimořádné.

Daně z příjmu ze stavění, která jsou zcela nebo z části na čas osvobozena od daně z příjmu domovního, zapravování buď na rok 1869 pět procent z šleciho příjmu ročního z věcí od daně osvobozených šleciho, t. j. z té strany, která zbude z celoročního hrubého příjmu z příjmu po úřadce procent na chování domů v dobrém způsobu nákonem povolených, a jestli stavění zcela daně sprostě, také po úřadce úroků, z kapitálů na věci od daně osvobozené pojistných, kteréž úroky, jakož se prokáže, roku 1869 k placení dospějí.

Článek V.

Za úrokové kapitály obecního dluhu státního, které roku 1869 již byly nebo ještě budou splaceny, vyhlá se mohou dle §. 2. nákonu daněho dne 24. prosince 1867, obligace nesplaceného jednotného dluhu státního, nákonem, dnem 20. června 1868 udělaného, a to v samé takové, aby úroky po úřadce 16 procentní daně na nové obligace vycházející šlely právě tolik co úroky, ješto se skutečno, t. j. po úřadce daně vycházející, platí za obligace splacené.

Úroky z obligací těchto nově vydaných platiti se budou od toho dne, kterého přistaveni již úroky z dluhu předcházo.

Článek VI.

To, co bylo na rok 1869 k vydání povoleno, šeho se však do konce toho roku neutilje neb se toho utilje neúplně, obrátiti se může také ještě v první polovině roku 1870 na potřeby v tomto nákoně flanzním provedené a v míře v tomto nákoně na realitě potřeby ustanovené; však šeho se takto utilje, položí se v realitě potřebě na šlet předcházo roku.

Neutilje-li se však povolání, vydání náco, ani v první polovině roku 1870, penaise toto povolání na konec června r. 1870.

Co tato ustanovení nezahrnuje se k tomu, co jest určeno na zapravění takových příjmu, totiž pláti šleciho, penaise ani nebo na takové vyhláání, které se zakládá na plátním titulu právním, jakož jsou úroky z dluhu státního a p., šehož se šleci může dotčt, až dojde k tomu proměně.

Úvěry, poskytnuté na stavby nebo na jiné potřeby státní, kterých se roku 1870 buď docela neustilo nebo se jich užilo neúplně, a které se vrátí také po celý rok 1870, budíž však k nim hleděno tak, jako by byly v rozpočtu na tento rok poskytnuty a dle toho budíž tedy na rok 1870 účtovány.

Článek VII.

O zkrácení toho, čeho se u zrušení veřejného výdeje

státního, které činí	199,126,671 šl.
a veřejnými příjmy státními v sumě	369,364,178 „
nedostatek, kterým schodek činí	3,042,495 šl.

stane se opatření dluhem nezaplaceným v té sumě.

Článek VIII.

Ministři financí usouhlasí jest, aby tento zákon ve skutek uvodil.

Ve Vídni, dne 23. března 1869.

František Josef mp.

Yaffe m. p. Pfenner m. p. Hasser m. p. Potocký m. p. Giskra m. p.
Herbst m. p. Hreszel m. p. Berger m. p.

Rozpočet státní

pro království a země v radě říšské zastoupené na rok 1899.

Číslo 124 první. — Prahy.

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdání státní	Výdání		
				Měsí	mimořádné	Sprava
				stávajících rozpočtových let		
1			I. Nejvyšší dvůr	3,000,000	900,000	3,900,000
2			II. Kabinetační kancelář Jeho Veličenství 84%	60,514	—	60,514
3			III. Rada říšská.			
			Finská odměna	27,811	—	27,811
			Sedmocenná poštovní	288,244	—	288,244
			Příjmové práce (za státní úřední odměny)	—	20,000	20,000
			Dobry	2,000	—	2,000
			Kancelář kontrolní nad říšským státním	1,180	—	1,180
			Spása (kapitola 9, tituly 1—5)	440,000	20,000	460,000
4			IV. Rada ministerská	60,819	—	60,819
5			V. Ministerstvo vnitřní správy.			
1			Říšský úřad	301,790	1,581	303,371
2			Národní úřad občanský říšský	60,500	1,000	61,500
3			Akademické úřady	40,000	—	40,000
4			Účelový úřad říšský	40,407	1,000	41,407
5			Správa říšská (přílohy v ní také občanský úřad)	4,198,958	978,000	5,176,958
6			Přílohy za domy národnostní	378,750	8,000	386,750
7			Organové úřady státní	890,000	60,100	950,100
8			Stavba úřadů:			
1			V Kármanské ulici v Praze	500,100	—	500,100
			Přílohy úřadů občanských ve Vídni a v obcích říšských	—	70,000	70,000
2			V Kármanské ulici v Praze	171,104	—	171,104
			Účelový úřad za úřady za úřady říšské	—	4,000	4,000
3			V Kármanské ulici	100,000	—	100,000
4			V Kármanské ulici	500,100	—	500,100
			Kancelářní přílohy za úřady říšské úřady a za úřady občanské v Praze	—	8,200	8,200
5			V Kármanské ulici	100,404	—	100,404
			Stavba úřadů v Trutněvské ulici v Praze a úřadů za úřady říšské a úřady občanské	—	90,000	90,000
6			V Kármanské ulici	140,371	—	140,371
			Kancelářní přílohy za úřady říšské úřady a úřady občanské v Praze a úřady říšské a úřady občanské v Praze	—	18,400	18,400
7			V Praze	97,200	—	97,200
			Stavba úřadů v Praze a úřadů občanských a úřadů říšských a úřadů občanských v Praze	—	40,000	40,000
			Spolu	1,508,000	997,819	2,505,819

Kapitola	Titul	Podkapitel	Výdání státní	Výdání		
				Sálek	skupinového	Suma
				stavěných státních orgánů		
			Převodní suma	1.598.900	497.612	1.796.712
0	0	0	Výrobně a Vozoběžná	522.900	—	522.900
		1	Stará ulička mezi Pochodem a Přístavem a stará ulička přes Jm a Imbruku	—	180.000	180.000
		2	Čepce	908.014	—	908.014
		3	Stará ulička Kozlovská	—	21.894	21.894
		4	Klozet	272.170	—	272.170
		5	Stará ulička přes Dyji a Školství	—	20.000	20.000
		6	Klozet	98.905	—	98.905
		7	Hald a Kozlovská	776.100	—	776.100
		8	Stará ulička přes Dubče a Žilžera, stará ulička Dolatýnská, přechod a Křižovatka, stará ulička Dělná, stará ulička na tělesech do Hrdla, ulička Světlovská, most a Václav, Jula, Jaroslava a Čajovna	—	120.442	120.442
		9	Elektrina	61.588	—	61.588
		10	Stará ulička a Čaruvie	—	100.000	100.000
		11	Dálnostava	51.580	—	51.580
		12	Stará ulička od Pávkova (Dělná) na točce kladce a stará ulička Školství	—	20.000	20.000
			Suma (Titul 0, §§. 1—14)	4.093.097	562.226	4.655.323
1			Stará na vodě			
		1	V Babrovicích pod Kálí	227.566	86.000	313.566
		2	V Babrovicích nad Kálí	299.874	67.000	366.874
		3	V Čepce	24.207	20.000	44.207
		4	V Křevece	20.000	12.220	32.220
		5	V Kozlovicích	1.000	10.000	11.000
		6	V Křižovatce	25.492	—	25.492
		7	V Přístavě	5.257	22.000	27.257
		8	V Výrobně a Vozoběžné	73.593	25.500	99.093
		9	Přeplyn státní na upravení řeky Lábe a ústí do Klavče	—	390.000	390.000
		10	V Čepce	140.000	265.000	405.000
		11	V Křevece	1.500	—	1.500
		12	V Šolce	200	—	200
		13	V Dělné a Kozlovicích	302.510	180.000	482.510
		14	V Babrovicích	890	15.200	16.090
		15	V Babrovicích	2.500	—	2.500
			Suma (Titul 1, §§. 1—14)	765.245	1.098.000	1.763.245
10			Nové stavby a opravy veřejné	—	20.000	20.000
11			Náklad na školní zařízení	371.285	—	371.285
12			Na výhlední zařízení v Dálnostavě	—	20.000	20.000
13			Náklad na veřejné lázeň	—	20.000	20.000
14			Náklad na telegraf	40.000	—	40.000
			Suma (Kapitola 1, tituly 1—14)	11,069.544	2,088.046	13,157.590
			VI. Ministerstvo zemědělnictví a bezpečnosti veřejné			
1			Státní kontrola	151.500	—	151.500
2			Výdání bezpečnosti	1.171.742	354.000	1,525.742
3			Výdání státní policejní	525.000	22.870	547.870
4			Výdání na zemědělnictví	169.127	—	169.127
5			Státní kontrola nad bezpečností	9.000	—	9.000
6			Státní kontrola	1,526.747	354.000	1,880.747
			Suma (Kapitola 6, tituly 1—6)	4,586.056	680.870	5,266.926

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdělci ústřední	V ý d ě l i		
				Příspěvek	mimořádný	Průměr
7			VII. Ministerstvo náboženské a církevních a vyučovací.			
	1		Ústřední úřady	178.000	5.707	183.707
			K a t o l i c k á			
	2		Úhrady od státu ke katolickým církvím náboženským:			
		1	V Šlesvicku	74.374	—	74.374
		2	V Prusku	89.000	—	89.000
		3	V Saska	12.041	—	12.041
		4	V Bavorsku	40.001	24.000	64.001
		5	V Hannoveru	20.000	—	20.000
		6	V Württembergu	40.219	5.000	45.219
		7	V Baden	43.000	—	43.000
		8	V Heslo	51.400	1.000	52.400
		9	V Slezsku	55.707	—	55.707
		10	V Prusku	145.112	25.000	170.112
		11	V Sasku	43.400	90.000	133.400
		12	V Bavorsku	205.000	40.000	245.000
		13	V Württembergu	24.000	—	24.000
		14	V Baden	43.707	5.000	48.707
		15	Pro všechny církevní a státní v celku říšské náboženské	800	—	800
			Suma (Titul 2, §§. 1—15)	1.251.104	100.500	1.351.604
	3		Průběh a příspěvky k církvím náboženským:			
			K a t o l i c k ý			
		1	V Šlesvicku pod Říší	5.500	140.000	145.500
		2	V Prusku pod Říší	700	—	700
		3	V Saska	20.200	—	20.200
		4	V Bavorsku	24.000	—	24.000
		5	V Hannoveru a Württembergu	5.000	—	5.000
		6	V Baden	—	—	—
		7	V Slezsku	—	—	—
		8	V Prusku	700	—	700
		9	V Sasku	1.000	—	1.000
		10	V Baden	10.000	50.000	60.000
		11	V Heslo a Královsku	20.000	—	20.000
			Suma (Titul 3, §§. 1—11)	106.900	140.000	246.900
			K a t o l i c k ý e v a n g e l i c k ý			
	4	1	V Prusku pod Říší	20.200	—	20.200
		2	V Bavorsku pod Říší	3.000	—	3.000
		3	V Saska	—	—	—
		4	V Hannoveru	—	—	—
		5	V Württembergu	—	—	—
		6	V Prusku	—	—	—
		7	V Baden	5.000	—	5.000
		8	V Hannoveru	2.000	—	2.000
		9	V Slezsku	2.000	—	2.000
		10	V Heslo a Královsku	3.000	—	3.000
		11	V Bavorsku	—	—	—
		12	V celku všech církvím evang. v celku říšské náboženské	33.200	—	33.200
			Suma (Titul 4, §§. 1—11)	53.400	—	53.400

Kapitola	Titul	Program	Výdání státní	V ý d á n í					
				účet	účetůvek	suma			
				stavěných rukovatelů státní					
I	3		Kritika výhledů státního rozpočtu:						
			V Evropské	—	2 500	2 500			
			V Německé	41 201	15 000	56 201			
				Suma (Titul 3, §§. 1—4)	41 201	17 500	58 701		
	4			Externí služby a služby jiným osobám na počty desateré:					
				V Německé pod štátní	1 000	—	1 000		
				V Tyrolské	17 274	—	17 274		
				V Vorarlberské	—	4 000	4 000		
				V Styrijské	801	—	801		
				V Karntenské	2 446	—	2 446		
				V Fimorské	45 549	—	45 549		
				V Italské	18 000	—	18 000		
				V Cechské	21 000	—	21 000		
				V Rakouské a Uherské	13 541	—	13 541		
							Suma (Titul 4, §§. 1—7)	79 591	4 000
7						Výdaje patřící na počty desateré:			
	V Německé pod štátní	13 000	—			13 000			
	V Německé nad štátní	17 214	—			17 214			
	V Tyrolské a Vorarlberské	2 442	—			2 442			
	V Styrijské	2 150	—			2 150			
	V Karntenské	2 000	—			2 000			
	V Královské	900	—			900			
	V Fimorské	5 000	—			5 000			
	V Italské	2 000	—			2 000			
	V Cechské	2 000	—			2 000			
	V Rakouské a Uherské	2 417	—			2 417			
						Suma (Titul 7, §§. 1—10)	60 523	—	64 812
						Dobrovolníci (kapitola 7, titul 3—7)	1 073 000	304 000	1 377 000
S p o r o v á n í									
8			Různé štátní a štátní režie zaměstnání:						
			V Německé pod štátní	10 000	1 000	11 000			
			V Německé nad štátní	2 500	—	2 500			
			V Rakouské	2 000	—	2 000			
			V Tyrolské a Vorarlberské	4 000	—	4 000			
			V Styrijské	4 000	—	4 000			
			V Karntenské	2 100	—	2 100			
			V Královské	2 000	—	2 000			
			V Fimorské	4 700	—	4 700			
			V Italské	4 000	—	4 000			
			V Cechské	12 000	—	12 000			
			V Maďarské	2 000	—	2 000			
			V Španělské	2 100	—	2 100			
			V Řecké	10 000	—	10 000			
			V Holandské	2 000	—	2 000			
			Pro různé království a země v rámci štátního ústředí	500	—	500			
			Suma (Titul 8, §§. 1—15)	71 000	1 000	72 000			

Kategorie	Titul	Popis	Vydání státní		
			V ý d á n í		
			titul	minutážní	Suma
státních rozhlasových stanic					
1	1	Přehled státní a fondu státní:			
		V Rakousku nad Rádí	1.400	—	1.400
		V Německu	7.451	—	7.451
		V Tyneisku	89.779	—	89.779
		Ve Švédsku	1.584	—	1.584
		V Španělsku	39.493	—	39.493
		V Portugalsku	19.325	—	19.325
		V Řecku	6.779	—	6.779
		V Turecku	33.261	—	33.261
		V Itálii a Slovinsku	34.090	—	34.090
		V Japonsku	31.804	—	31.804
		V Indonésii	55.146	—	55.146
		V Číně	17.008	—	17.008
		V Moskvě	8.749	—	8.749
		V SSSR	14.131	—	14.131
		V Berlíně	58.322	—	58.322
		V Bruselu	92.731	—	92.731
		V Bukurešti	1.585	—	1.585
		Pro všechny rozhlasové a zemní vlnové pásy soustředěné	58.000	—	58.000
		Suma (Titul 1, 11, 1—18)	589.778	—	589.778
10		Přehled od státní a fondu státní:			
	1	V Rakousku nad Rádí	289.993	289.700	579.693
	2	k fondu státní	29.993	—	29.993
	3	k vývoji, údržbě a modernizaci	179.999	1.500	181.499
	4	k přírůstkům, ústavu ve Vídni	11.000	140.000	151.000
	5	V Rakousku nad Rádí	11.000	—	11.000
	6	V Německu	34.791	—	34.791
	7	V Tyneisku	128.000	10.000	138.000
	8	Ve Švédsku	18.400	—	18.400
	9	V Španělsku	312.000	2.000	314.000
	10	V Portugalsku	14.378	3.000	17.378
	11	V Řecku	39.890	—	39.890
	12	V Turecku a Itálii	39.842	—	39.842
	13	V Itálii	39.370	—	39.370
	14	Na údržbu a modernizaci stanic v Itálii	20.000	—	20.000
	15	V Japonsku	33.990	—	33.990
	16	V Indonésii	352.700	99.100	451.800
	17	V Číně	84.000	—	84.000
	18	Na technický ústav v Berlíně	40.000	8.000	48.000
	19	Ve SSSR	29.000	49.000	78.000
	20	Na vývoj gymnasiu v Těšíně	10.000	10.000	20.000
	21	V Berlíně	200.000	20.000	220.000
	22	Na technický ústav ve Lvově	20.000	—	20.000
	23	V Bruselu	180.000	180.000	360.000
	24	Na technický ústav v Kostanzě	90.000	—	90.000
	25	V Bukurešti	20.000	—	20.000
		Pro všechny rozhlasové a zemní vlnové pásy soustředěné	500	—	500
		Suma (Titul 10, 11, 1—24)	2.089.000	589.800	2.678.800
11		Administrativní výdavky státní ve Vídni	58.149	—	58.149
12		Časová komise pro vyhodnocování a zachování památek staročeských	1.500	500	2.000
13		Kocherova státní památná staročeských a říšských památníků staročeských	700	4.000	4.700
14		Rakouské muzeum umění a přírodních věd a státní knihovna vídeňská	45.000	250.000	295.000
		Muzeum umění a přírodních věd	19.000	—	19.000
		Státní knihovna vídeňská	26.000	—	26.000
		Suma (Titul 11, 11, 1 a 12)	67.649	250.000	317.649

Kapitola	Titul	Přehled	Vydání státní	Vydání		
				účetní	účetní	Suma
				účetní rozvahová část		
I	10	10	Funkce a přísluší k státnímu systému:			
			V Rakousku pod Řeší	140.027	—	140.027
			V Rakousku nad Řeší	845	—	845
			V Německu	4.421	—	4.421
			V Tyrolsku a Vorarlbersku	7.024	2.080	9.104
			V Srbsku	200	—	200
			V Korčulsku	147	—	147
			V Království	5.417	—	5.417
			V Přímoci	3.773	—	3.773
			V Rakousku	80	—	80
			V Čechách	1.322	—	1.322
			V Slovákách	1.193	—	1.193
			V Itálii a Katalánsku	120	—	120
			Suma (Titul 10, §§. 1—12)	146.285	5.000	171.285
			16	16	16	Království a úřady dle rozpisu k státnímu systému:
V Rakousku nad Řeší	775	—				775
V Tyrolsku a Vorarlbersku	1.119	—				1.739
Suma (Titul 16, §§. 1 a 2)	1.894	—	1.894			
17	17	17	Právní výlohy na potřeby systému:			
			V Rakousku pod Řeší	300	—	300
			V Rakousku nad Řeší	343	—	343
			V Německu	1.377	—	1.377
			V Tyrolsku a Vorarlbersku	1.508	—	1.508
			V Království	500	—	500
			V Přímoci	795	—	795
			V Čechách	450	—	450
			V Itálii a Katalánsku	245	—	245
			Suma (Titul 17, §§. 1—8)	7.561	—	7.561
Dokresady (kapitola 7, titul 1—17)				2.705.622	504.908	3.210.530
Zachrán (kapitola 7, titul 1—17)				3.010.020	1,701,708	4.711.728
VIII. Ministerstvo financí.						
A. Práci náklad státní.						
8	1	1	Společnost státní:			
			Účetní rozvahová část k úvodu účtů státní (příjmy a výdaje) státní (příjmy)	628.794	1.460	630.254
			Finanční instituce státní a instituce státní, státní instituce státní, administrace státní, státní úřady státní a úřady státní (příjmy a výdaje) státní (příjmy)	1.730.000	—	1.730.000
			Účetní rozvahová část k úvodu účtů státní a úřady státní	220.000	1.200	221.200
			Účetní rozvahová část k úvodu účtů státní a úřady státní	1.420.000	—	1.420.000
			Státní úřady	—	17.000	17.000
			Státní úřady státní státní na Věci a Správu	—	1.700	1.700
			Účetní rozvahová část k úvodu účtů státní	250.340	—	250.340
			Účetní rozvahová část k úvodu účtů státní	378.650	21.000	399.650
			Suma (kapitola 8, titul 1—4)	30.006.979	51.085	30.058.064

Kategorie	Titul	Průmysl	Výděl státní	V ý d ě l					
				účet	mln. Kč	š. m.			
				státní mamoného číla					
9			Subvence a dotace.						
			A. Náklady finanční rozvahy:						
			V Ústředí nář. řádů	25.000	—	12.000			
			V Ústředí	25.000	—	12.000			
			V Týnska	20.000	—	70.000			
			V Štýrsko	125.000	—	112.000			
			V Krasnohř	60.000	—	60.000			
			V Krasnohř	20.000	—	20.000			
			V Čechách (s toho 27.000 Kč nákladů)	45.000	27.000	78.122			
			V Slovák	6.000	—	6.000			
V Halič (výděl úročí a výdělky za přílohu nové ústředí)	31.200	—	21.200						
Suma kapitola 9, titul 1—9)			397.000	27.000	413.022				
10			B. Podnikatelské přírůdky:						
			Základní na Lvaše a Čechovic náklady 6% (výdělky)	—	970.000	920.000			
			Základní na Lvaše a Čechovic náklady 6% (výdělky)	—	970.000	920.000			
			Základní na Lvaše a Čechovic náklady 6% (výdělky)	—	970.000	920.000			
			Základní na Lvaše a Čechovic náklady 6% (výdělky)	—	1.000.000	1.000.000			
			Základní na Lvaše a Čechovic náklady 6% (výdělky)	—	900.000	100.000			
			Suma kapitola 10, titul 1—5)			—	2.900.000	2.900.000	
			11			C. Náklady finanční rozvahy náklady:			
						Výdělky Halič	1.000.000	712.000	1.000.000
						Výdělky Halič	900.000	440.000	1.000.000
Krasnohř	—	2.000				2.000			
Krasnohř	—	420.000				420.000			
Krasnohř	—	20.000				20.000			
Krasnohř	—	2.000				2.000			
Suma kapitola 11, titul 1—9)						9.000.000	1.000.000	1.020.000	
Dobrochůdy (kapitola 9—10)						7.000.000	2.720.000	3.712.000	
12	1					Obecní správa hospod.			
			Výdělky státní a za zastupování a penz	20.000	200.000	770.000			
			Státní při úročí a úročí	—	2.000.000	1.000.000			
			Úročí za úročí úročí úročí a úročí	100.000	—	100.000			
			Náklady úročí	20.000	—	20.000			
			Náklady úročí	22.000	—	73.472			
			Suma (kapitola 12, titul 1—5)			922.000	4.200.000	1.903.472	
			13	1		Státní penz			
						Obecní státní penz za úročí úročí	8.712.000	22.000	2.200.000
						Úročí penz úročí (77%)	—	1.100.000	1.000.000
Suma (kapitola 13, titul 1 a 2)						8.712.000	1.122.000	3.200.000	
14	1					B. Náklad na dobývání, vyhledání a správu úročí příjmu úročí.			
						Dávk úročí:			
						Náklady a náklady úročí a výdělky úročí na úročí úročí a vyhledání a za úročí úročí úročí, toť při vyhledání úročí	24.000	—	24.000
						Náklady náklady úročí a úročí, toť při vyhledání úročí	2.000	—	2.000
						Náklad na dobývání úročí úročí	—	27.000	20.000
						Suma (kapitola 14, titul 1—3)			26.000

Kapitola	Titul	Popisek	Vydání státní	Vydání		
				Celkové	mimořádné	Norma
			Dělní nepřímá			
15			Dělní z potravy	2,123,358	—	2,123,358
16			Celk:			
			Výdaje administrativní	2,152,228	85,780	2,237,998
			konst. část	2,000,000	—	2,000,000
			Suma (kapitola 15, titul 1 a 2)	4,152,228	85,780	4,237,998
17			III:			
			Výdaje na dleň a odpovídající odd.	2,029,000	280,000	2,309,000
			Výdaje na pracovní odd.	282,420	23,880	306,300
			Mimořádné práce na Výškovce	—	683,000	683,000
			Suma (kapitola 17, titul 1—3)	2,311,420	986,880	3,298,300
18			Tabák:			
			Výdaje na administrativní	351,337	—	351,337
			Náklady na přípravu a jednání tabáku	18,128,536	294,000	18,422,536
			Výdaje na průmyslové tabáky	2,520,210	—	2,520,210
			Suma (kapitola 18, titul 1—3)	20,999,083	294,000	21,293,083
19			Kokky	895,624	—	895,624
20			Tepry a poplatky z jednání právních	351,337	—	351,337
21			Lodě	2,821,802	—	2,821,802
22			Mýta	38,563	—	38,563
23			Penzijní	41,250	550	41,800
			Suma (kapitoly 19—23)	39,824,446	839,550	40,663,996
			Železniční státní			
24			Státní státní:			
			Penzijní státní	2,029,000	280,000	2,309,000
			Územní administrativní	85,632	—	85,632
			Konst. část	2,000,000	244,000	2,244,000
			Suma (kapitola 24, titul 1—3)	4,114,632	524,000	4,638,632
25			Fabriky státní:			
			Výdaje na výrobu a státní na Výškovce	688,511	—	688,511
			Fabriky státní na Lovč	51,200	—	51,200
			Poplatek z Schillingů	228,180	13,880	242,060
			Suma (kapitola 25, titul 1—3)	967,891	13,880	981,771
26			Hornostátní:			
			Územní státní horní	47,670	33,000	80,670
			Územní horní	385,484	41,000	426,484
			Horní lesní	2,262,314	217,864	2,480,178
			Územní horní	2,281,377	243,880	2,525,257
			Suma (kapitola 26, titul 1—4)	5,077,835	535,744	5,613,579
27			Mimořádné:	184,337	—	184,337
			Seznamově (kapitoly 2—27)	22,899,146	11,322,205	34,221,351

Kapitola	Titul	Paragraf	Výděl státní	V ý d ě l		
				číslo	minutovník	suma
				stavějí zkratkou Gals		
18			IX. Ministerium obchodu.			
			A. Práci náklad státní			
			Řízení kontrolní	250.000	100.000	350.000
			Zdravotní služba v přístavech a na moři	500.000	1.500.000	2.000.000
			Náklad na expozici do výstavního dle	—	500.000	500.000
			Suma (kapitola 18, titul 1—3)	800.000	1.800.000	2.650.000
			B. Výlohy provozování.			
			Dělnický pohyblivý	8.180.100	180.000	8.360.100
			Člověk telegrafický	10.000.000	300.000	10.300.000
			Suma (kapitola 18, titul 4 a 5)	18.180.100	580.000	18.760.100
Dobrovolný (kapitola 18, titul 1—3)	10.120.000	2.500.000	12.620.000			
19			X. Ministerium obrny.			
			Řízení kontrolní	90.000	8.000	100.000
			Lovotná služba v "Marinář"	20.000	10.000	30.000
			Člověk nákladní	—	400.000	400.000
			Pracovníci k loďem státním	80.000	—	80.000
			Společnost loďní	111.000	500	111.500
			Výděl loďní a loděnic	30.000	—	30.000
			Člověk státní na číselní loď	1.400.000	—	1.400.000
			Suma (kapitola 19, titul 1—7)	2.300.000	488.000	2.788.000
			20			XI. Ministerium práva.
Řízení kontrolní	150.000	—				150.000
Náklady státní	200.000	2.000				202.000
Společnost státní v kancelářích státních (přísluší k ní právní služba státní v různých úřadech státních a v různých zastupitelství státních)	11.370.000	—				11.370.000
Travní	1.840.000	800.000				2.640.000
Suma státní pro společenství státní	—	200.000				200.000
Na funkce přísluší po 100 st. každému státnímu úřednímu, který nemá 800 st. plati	—	44.000				44.000
Výděl státní na kanceláře bývalých státních úředníků, přičítá k úředním úřadům	—	80.000				80.000
Suma (kapitola 20, titul 1—7)	13.360.000	1.084.000				14.444.000
21						XII. Kontrola palatní.
			Náklady státní	110.000	1.000	120.000
			Kontrolní loďní a Podatelství statistický státní-úřadní	40.000	3.000	43.000
			Kontrolní služba loďní státní	—	25.000	25.000
			Suma (kapitola 21, titul 1—3)	150.000	28.000	180.000

Kapitola	Titul	Předmět	Výděl státní		
			T y d ě n í		
			řádný	mimořádný	Spolu
			náležitých rozpočtových částek		
03			XIII. Dlehl státní		
	1		A. Úroky dlehl státních		
			201,471,790	—	—
			201,485,000	—	—
			78,000,790	—	78,000,790
	2		B. Dlehl splacený		
			—	10,002,701	—
			—	1,151,000	—
			—	11,002,701	11,002,701
			78,000,790	11,002,701	89,003,491
03			XIV. Náklad na správu dlehl státních		
	1		265,000	—	265,000
	2		1,000,000	—	1,000,000
			1,000,000	—	1,000,000
04			XV. Příspěvek k nákladu na náležitosti společnosti		
	1		0,000,000	—	0,000,000
	2		00,000,000	4,000,004	00,000,004
			00,000,000	4,000,004	00,000,004

Kapitola	Titul	Program	Výdání státní	V ý d á n í		
				účetní	rozpočtový	řádek
				účetní období		
			Rekapitulace			
1			I. Nejvyšší úřad	3,200,000	200,000	3,400,000
2			II. Kancelář kabinetu Jeho Veličanství	60,534	—	60,534
3			III. Řád císařský	400,000	50,000	450,000
4			IV. Řád ministerský	60,000	—	60,000
5			V. Ministerium národního vzdělání	11,080,000	9,000,000	20,080,000
6			VI. Ministerium zemědělství a lesnictví	3,520,000	600,000	4,120,000
7			VII. Ministerium národního dlehařství a výhledů	4,010,000	1,100,000	5,110,000
8-17			VIII. Ministerium financí	70,000,000	11,000,000	81,000,000
18			IX. Ministerium obchodu	11,100,000	2,500,000	13,600,000
19			X. Ministerium správy	1,100,000	400,000	1,500,000
20			XI. Ministerium práv	13,000,000	600,000	13,600,000
21			XII. Kancelář polní	100,000	20,000	120,000
22			XIII. Řád státní	20,000,000	11,000,000	31,000,000
23			XIV. Výdělky ze správy státního majetku	1,000,000	—	1,000,000
24			XV. Příspěvek k nákladům na národní vzdělání	60,000,000	4,000,000	64,000,000
			Výdělky z jiných zdrojů	201,000,000	22,100,000	223,100,000

Rozpočet státní

pro království a země v radě říšské zastoupené na rok 1869.

Číslo stranů. — Zahrnutí posílou.

Kapitola	Titul	Paragraf	Příjmy státní	Příjmy		
				titul	mimořádné	Sama
				různých rakouských titulů		
1			I. Nejvyšší dvůr	—	—	—
2			II. Kabineta kancelář Jeho Veličenství	—	—	—
3			III. Rada říšská	—	—	—
4			IV. Rada ministerská	—	—	—
5			V. Ministerium vnějšních vnitřních.			
	1		Řízení centrální	2.440	—	2.440
	2		Řízení říšské	48.000	—	48.000
	3		Správa politická (přísluší k ní policejní oddělení politických úřadů zemských)	32.581	—	32.581
	4		Administrativní úřady říšské	—	10.000	10.000
	5		Starba silnic	42.076	—	42.076
	6		Starba na vodě	14.790	—	14.790
	7		Ústředí a nově officialních	333.580	—	333.580
			Suma (kapitola 5, tituly 1—7)	490.567	10.000	500.567
6			VI. Ministerium zemědělnictví a hospodářství veřejného.			
	1		Řízení centrální	900	—	900
	2		Výhled hospodářství	398.000	100.000	498.000
	3		Výhled státní policejní	73.518	—	73.518
			Suma (kapitola 6, tituly 1—3)	572.418	100.000	672.418
7			VII. Ministerium náležitosti důchodních a výměrových.			
	1		Příjmy loterijských úřadů náležitosti	18.500	—	18.500
	2		Y důchodních pod úřad	—	—	—
	3		Příjmy úřadů důchodních	800	—	800
			Suma (kapitola 7, tituly 1—3)	19.300	—	19.300
8			VIII. Ministerium financí.			
			Správa finanční.			
	1		Finanční ředitelství územní a ředitelství finanční, administrativní úřady, úřad úřadu finanční a územních úřadů územní a úřadů územní úřadů	38.214	—	38.214
	2		Územní výplata koncesí i územní územní územní úřadů územní	—	177	177
	3		Provedení územní	37.458	—	37.458
	4		Provedení územní	15.000	—	15.000
			Suma (kapitola 8, tituly 1—4)	90.672	177	90.849

Kategorie	Třída	Popis	Příjmy				
			Měsíční	čtrnáctidenní	Celková		
						včetně rezervního fondu	
1	1	Schůzky a dotace.					
	1	Nakládání tabáku, ve kterémžto fondu vzniká z příjmy nové tabákové daň i z úroky	—	138.167	138.167		
	2	Nakládání tabáku, ve kterémžto fondu vzniká z příjmy nové tabákové daň i z úroky	—	1.258.000	1.258.000		
		Suma (kapitola 8, třída 1—2)	—	1.496.167	1,496,167		
10	1	Obecní správa hospodářství					
	1	Příjmy z fondu na náklady správy	133.279	—	133.279		
	2	Právní komerčních fondů územních	—	899.000	899.000		
	3	Typování kauce státní a depozity	—	15.000	15.000		
	4	Statistické účty	36.721	—	36.721		
		Suma (kapitola 10, třída 1—4)	170.000	414.000	584.000		
11		Daň z příjmů					
12		Daň z příjmů	32.789.480	3.641.048	36,430,528		
13		Daň z příjmů	15,979,880	2,805,895	18,785,775		
14		Daň z příjmů	4,541,713	2,812,809	7,354,522		
15		Daň z příjmů	8,833,185	3,854,908	12,688,093		
16		Daň z příjmů	6,728	—	6,728		
		Na vymáhání daňových úroků	—	54,800	54,800		
		Suma (kapitoly 11—16)	63,999,486	14,357,561	78,357,047		
17		Daň z příjmů					
	1	Daň z příjmů	4,388,000	—	4,388,000		
	2	Daň z příjmů	3,825,500	—	3,825,500		
	3	Daň z příjmů	20,000,000	—	20,000,000		
	4	Daň z příjmů	5,835,000	—	5,835,000		
	5	Daň z příjmů	1,333,000	—	1,333,000		
	6	Daň z příjmů	1,585,000	—	1,585,000		
	7	Daň z příjmů	3,022,750	—	3,022,750		
	8	Daň z příjmů	1,477,284	—	1,477,284		
		Suma (kapitola 17, třída 1—8)	42,144,034	—	42,144,034		
18		Daň z příjmů	12,588,000	—	12,588,000		
19	1	Příjmy z úroků, kde jde o daň			121,327	—	121,327
	2	Příjmy z úroků, kde jde o daň	18,488,000	—	18,488,000		
		Suma (kapitola 19, třída 1 a 2)	19,676,327	—	19,676,327		
20	1	Tabák					
	1	Příjmy z prodeje tabáku v zahraničí	88,781,981	—	88,781,981		
	2	Daň z příjmů	2,399,285	—	2,399,285		
		Suma (kapitola 20, třída 1—2)	91,181,266	—	91,181,266		
21		Daň z příjmů	11,747,200	—	11,747,200		
22		Daň z příjmů z jiných zdrojů	18,287,075	—	18,287,075		
23		Daň z příjmů	18,117,881	—	18,117,881		
24		Daň z příjmů	2,000,000	—	2,000,000		
25		Daň z příjmů	158,879	—	158,879		
		Suma (kapitola 21—24)	100,487,115	—	100,487,115		

Kapitola	Třída	Paragraf	Prjmy státní	P r j m y		
				řádný	okrajový	Suma
				stavěný statisticky řádně		
			Prjmy ze jednotlivých států.			
			Státy státní.			
			Právní státní	3,645,400	16,750	3,662,150
			Starší územní území	78,710	—	78,710
			Kolonie svobodné	26,020	—	26,020
			Suma (kapitola 26, články 1—3)	3,950,130	16,750	3,966,880
			Finanční a obchodní	137,000	—	137,000
			Fabricky svobodné.			
			Územní území a státní ve Vládní	791,740	—	791,740
			Finanční území státní ve Lovu	24,500	—	24,500
			Právní v Koloniálních	873,400	—	873,400
			Suma (kapitola 26, články 1—3)	1,690,700	—	1,690,700
			Hornictví.			
			Řádní státní horní	5,310	—	5,310
			Nové koloniální	104,550	—	104,550
			Nové koloniální	3,739,500	—	3,739,500
			Nové koloniální	4,890,200	—	4,890,200
			Suma (kapitola 26, články 1—3)	9,539,560	—	9,539,560
			Miney svobodné.	139,520	—	139,520
			Dobytčiny (kapitola 2—20)	949,045,700	16,772,300	965,818,000
			IX. Ministerstvo obchodu.			
			Řádní kontrolní	—	—	—
			Nové koloniální v přístavech a na moři	345,500	—	345,500
			Právní koloniální	2,447,000	80,000	2,527,000
			Území telegrafický	2,400,000	—	2,400,000
			Suma (kapitola 31, články 1—4)	5,202,500	80,000	5,282,500
			X. Ministerstvo země.			
			Akademičtí území v Koloniálních	2,800	—	2,800
			Území hospodářství v Úst. Starých Státních Koloniálních	—	21,000	21,000
			Nové koloniální	3,000	—	3,000
			Hornictví svobodné	1,700	—	1,700
			Území koloniální	240	—	240
			Území a moře koloniálních a území svobodných	118,000	—	118,000
			Území státní na území koloniálních	244,000	—	244,000
			Suma (kapitola 32, články 1—7)	678,740	21,000	699,740
			XI. Ministerstvo práva.			
			Právní	170,000	—	170,000
			XII. Kontrola počítání.			
			Prjmy z prodaje spíš statistických	1,000	—	1,000

Kategorie	Titul	Pozice	Příjmy státní	Příjmy		
				Příjem	mimořádné	Suma
80			XIII. Dík státní.			
			Příjem a vynášení obilných jednotek do dílny státní	—	1,700,000	1,700,000
86			XIV. Příjmy z prodeje jehel státních	—	3,000,000	3,000,000
87			XV. Příjmy z likvidace roků ukázaných bývalé státní kávy centrální	—	4,200,000	4,200,000
88			XVI. Příjmy mimořádné jehel z r. 1898 uzavřené	—	20,000,000	20,000,000
			Rekapitulace.			
1			I. Největší díl	—	—	—
2			II. Kámen kávy jako Vělnaví	—	—	—
3			III. Káva vládní	—	—	—
4			IV. Káva ministerká	—	—	—
5			V. Ministerstvo národního rozvoje	405,500	50,000	455,500
6			VI. Ministerstvo zemědělní a hospodářství veřejné	370,000	100,000	470,000
7			VII. Ministerstvo národního školství a vyučování	15,000	—	15,000
8-20			VIII. Ministerstvo financí	202,540,120	15,770,000	218,310,120
21			IX. Ministerstvo obilná	14,394,000	20,000	14,414,000
22			X. Ministerstvo vně	470,740	25,000	495,740
23			XI. Ministerstvo práv	175,000	—	175,000
24			XII. Kontrola jehel	1,000	—	1,000
25			XIII. Dík státní	—	1,700,000	1,700,000
26			XIV. Příjmy z prodeje jehel státních	—	3,000,000	3,000,000
27			XV. Příjmy z likvidace roků ukázaných bývalé státní kávy centrální	—	4,200,000	4,200,000
28			XVI. Mimořádné příjmy jehel z roku 1898 uzavřené	—	20,000,000	20,000,000
			Všechny sumy ze zkrácených potřeb	205,405,861	20,895,000	226,300,861

34.

Zákon, daný dne 26. března 1869,

Jinako se ustanovuje obecný poměr království a zemí v radě říšské zastupených se strany jedné, a zemí koruny uherské se strany druhé, se se tyto kolků, poplatků a tax.

(Obzírati v list. zák. list. list. 24, str. 153; vyd. a zveřej. dne 2. dubna r. 1869.)

S přivolením obějí zákonodrných rady říšské vidí se Mě usáhliti takto:

§. 1. Nařízením od c. k. ministerstva finanční dle zákona, jehož datum 8. čerence 1868, č. 24 zákonníku říšského^{*)}, vydané dne 2. října 1868, č. 135 zákonníku říšského^{**)}, schvaluje se.

§. 2. Ministři finanční dle zákona, aby prodloužil platnost ustanovení takových v nařízením, vyd. dne 2. října 1868, obsažených, v příčině kterých jest reciproita v zemích koruny uherské pafžitána.

§. 3. Ministři finanční shledano jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 26. března 1869.

František Josef m. p.

Tausch m. p.

Brestel m. p.

35.

Zákon, daný dne 26. března 1869,

a tax, iz se město Stanislavovu povoluje, učiniti výpůjčku loteriovou
(Obzírati v list. zák. list. list. 26, str. 160; vyd. a zveřej. dne 2. dubna r. 1869.)

S přivolením obějí zákonodrných rady říšské vidí se Mě usáhliti takto:

§. 1. Město Stanislavovu povoluje se výpůjčku se zájmem, v příčině výpůjček soukromých a obligacemi parolními vydaných, aby učinilo výpůjčku loteriovou ve skutečné sumě 500,000 zl. tím způsobem, iz se město obligace číselné příkřítitěli svěřitěli, však ne na méně než na dvacet státek, vydávati a při splacení s losováním pravidelným spraviti.

§. 2. Dávkody kapitálové a úroky, které povinné jsou platiti ti, kteří s této výpůjčky peníze městem obdrželi, vybitěny buditi tímž způsobem a postáti tímž prostředkem donucovací, jako příkřítky k příkřítým daním pro fund zemské.

§. 3. Obligace číselné v §. 1. datěni spravěny jsou kolku.

§. 4. Mým ministerstvem shleditěli volětelé a finanční shledano jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 26. března 1869.

František Josef m. p.

Tausch m. p.

Giskra m. p.

Brestel m. p.

*) Právní pro list. 1868, č. 27, str. 144.

***) Tausch č. 135, str. 154.

36.

Zákon, daný dne 26. března 1889,

ještě se týče systematické ústředních míst u školních rad zemských a okresních, kterých se obmáhají náklady státními.

(Obsahuje v čísl. XXI. Zák. Sb. čísl. 49, str. 103; vč. a rozsl. dne 2. dubna r. 1889.)

S přivolením obějí sněmovny Mě rady říšské vidi se Mě naříditi takto:

§. 1. Členové politických úřadů zemských, kteří se vezmou do školní rady zemské, referentů pro školní věci administrativní a ekonomické) buditel vůbec radové těchto úřadů zemských.

Tito referentové státními členy politických úřadů zemských, z nichž jsou povoláni, budou pašovati práv a příjmů, podle kategorií služby jejich dle zákona, daného dne 19. května 1888, §. 44 národním říšským⁷⁾, jim příslušejících, ať se přidávají funkční, budou však mocti jiné práce politických úřadů zemských kromě těch, jako se týkají vyvolání, konání jediné a přivolením ministra náležitosti duchovních a vyučovací.

§. 2. Na místě posavadních c. k. rad školních státní budou zemští dozorcové školní, kterých k návrhu ministra náležitosti duchovních a vyučovací bude jmenovati stát.

Takovými dozerci jmenování budou ti, kteří prokáží způsobilost svou k tomu co veřejně učitelové v oboru vědeckém nebo v oboru didakticko-pedagogickém.

Při státním jich hleděno bude náležitě k tomu, aby zastupovali obějí obor vědomostí škol středních (humanistický a realistický) a aby byli mocti rozličných jazyků, jimiž se ve školách obecných a středních vyučuje.

§. 3. Zemských dozorců školních bude nejmeně šest, z nichž deset bude v třídě první a ostatní v třídě druhé. Sídlo úřední a funkce jednoho každého ustanoví ministr náležitosti duchovních a vyučovací.

Zemští dozorcové školní třídy první náležejí do VI. třídy dělní a dle statusu konkrétního, v národě pět grošůlím postupovním pět dozorců bude míti 2500 zl. a pět 2000 zl. platu.

Zemští dozorcové školní třídy druhé náležejí do VII. třídy dělní a dle statusu konkrétního, v národě deset dozorců bude míti 2000 zl. a ostatní 1800 zl. platu.

Kromě toho ustanoví zemští dozorcové školní ve Vídeň a v Trutě po 450 zl. na byt.

Náklady na cesty státní uhradí se jako posud státem úhrnkou.

§. 4. Neustanoví-li se sňokou zemskými nic jiného, může ministr náležitosti duchovních a vyučovací po uzluvení s ministrem náležitosti veřejných příkazati některému zemskému dozerci školnímu také referat školních věcí administrativních a ekonomických.

⁷⁾ Tržb. pro Řím. 1888, §. 43, str. 98.

§ 5. Minister náležitosti duchovních a vyučovací péče
 učení die potěby způsobem penzijním členům zemské rady školní stavu učitel-
 ského nebo jiným praktickým učitelům školství plně funkce zemského dozorce
 školního.

§. 5. Minister náležitosti duchovních a vyučovací vymezení členům zemské rady
 školní stavu učitelského plně funkční a státním dozorcům školním díly a vedle
 potěby svou úhradkou útrat pomocníků, hledě k tomu, jak mnoho práce mají
 tyto funkcionáři.

Platy funkční učebních členů nemohou však přesáhnouti na povoz dílů na
 rok více nežli 600 al. a úhradkové pomocná těchto dozorců ne více než 400 al.

§. 6. Aby tento zákon ve skutek byl uveden, uloženo jest ministru nálei-
 tosti duchovních a vyučování, a to, pokud se týče referentů školní rady zemské
 pro školní věci administrativní a ekonomické, po uzávení s ministrem náležitosti
 vojských.

Ve Vídni, dne 26. března 1869.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Hasser m. p.

Giskra m. p.

37.

Zákon, daný dne 27. března 1869.

v přímě toho, jak se má vykládati §. 23. nařízení císařského, vydaného dne
 10. listopadu 1858, č. 213 zák. říšského.

(Obsah v čísle XII. Zák. Měst. č. 41, str. 102; vř. a rozsl. č. dubna 1869.)

Aby se sdržitely pochýbenosti nejednoty uvedli, jak se rozuměti má §. 23. na-
 řízení císařského, vyd. 10. listopadu 1858, čísle 213 zákoníku říšského, vidě se Má
 a přirozeně oběi ustanovení rady říšské naházeti takto:

§. 1. Právo, propůjčená politickému státnímu zemskému druhem postávkou §. 23.
 nařízení císařského, vyd. 10. listopadu 1858, č. 213 zák. říšsk., aby po uzávení
 a vecholm studium zemským přehledně ustanovilo a vyhlásilo dle a lhůty k dělení
 výpovědi nájem a vyhlášení věci zemědělských, přísluší státnímu také tehda,
 když se mají dle a lhůty již ustanovené změniti.

§. 2. Ministerium náležitosti vojských a práve uloženo jest, aby toto nařízení
 ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 27. března 1869.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Giskra m. p.

Bercht m. p.

388.

Zákon, daný dne 27. března 1869,

a tom, kterých pravidel čestil jest při oporování a převzetí práva hypotečních v Tyrolsku.

(Obzr. v č. XLIII. Zák. 18. č. 10, str. 100; vyd. a raz. 1. dubna 1869.)

S přivolením obějí smluvny rady říšské vidí se Mi natičiti takto:

§. 1. Každé právo vlastnické, zálohující v Tyrolsku na některém statku nemovitém nebo na nějakém pohledivání nebo vydržení hypotekou na něm pojistěném, necht se zakládá na kterém koli titulu právním a pochází z doby, práv než obecný zálohník občanský platností nabyt, nebo z doby pozdější, tedy každá speciální (zvláštní) nebo generální (obecná) hypoteka, do knih státních, měřky, zálohu, zálohu nebo zálohu povolena, má se ve lhůtu zákonom zemaným vyměřené způsobem hypoteky speciálně oporování u toho soudu rekúnního, pod kterým postaven jest statek nemovitý, na něm právo nebo hypoteka záloh.

§. 2. Lhůta oporování nemá se výrokem soudcovským prodloužiti, nežli to v tom kterém zákoně zemaným předopána, než se má, když tato lhůta projde, řízení na návrh v předchozý způsob.

§. 3. Opomině-li kdo právo hypoteční oporování, považuje toto právo, tak ale že po projití lhůty propadne zákonem vyměřené nebo od soudu dle tohoto zákona povolene má se právo hypoteční, které se bylo dříve než zákon zemaným platností nabyt, jako oporování. Taková oporování oporování nemá však na účinek, že by se tím předchozí státní právo pozemkové zachovalo, nežli pakládá se na nový vklad jest má se máti účinek takto od toho dne, kdy se stane a jenom v příčině těch věcí hypotečních, které toho dne jsou ještě v držení původního držníka hypotečního nebo jeho dědiců.

Na první platnost pohledivání a na každé vydržení let nebo proměnění práv nemá oporování účinku, i když se v pravý čas učiní.

§. 4. Všechné spisy, které strany v příčině oporování a převzetí práva hypotečních ve lhůtu k odpovědi vyměřené podají, sít spisy ve lhůtu této podané, které se k oporování vrátí a v pravý čas zase předloží, konečně výkony a zařazení soudu k těmto spisům se vztahují, počítaje v to i přílohy, oporování jsou kolik, poplatků a parts.

§. 5. Tento zákon nabude platnosti toho dne, kterého bude vyhlášen.

§. 6. Ministrům práv, financí a obchodu uloženo jest, aby zákon ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 27. března 1869.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Plesner m. p.

Herbst m. p.

Brustel m. p.

39.

Zákon, daný dne 3. dubna 1869,

a ten, jak se má spláceli záloha 350.000 zl. povolena zákonem, daným dne 21. března 1869 pro odvracení nouze v království Halickém a Vladiměřském.
(Obzám v čísle XII. zák. Sb. č. 43, str. 180; vyd. a rozsl. z. dubna 1869)

S přivolením obějí národních rady říšské vůči se Mi naříčí takto:

§. 1. Záloha 350.000 zl. r. č., povolena zákonem, daným dne 21. března 1869^{*)}, pro odvracení nouze v království Halickém a Vladiměřském, i s úroky hypocotnfání od 1. května 1868 počínaje, spláceli má halický výbor zemský poklada státním ve všech stávajících částkách, splatných dne 1. listopadu roku 1869, 1870 a 1871.

§. 2. Tyto částky a úroky vybírány buďte od těch, kteří z této zálohy obdrželi peníze, tjmě spůsobem a tjmě prostředky doučovacím, jako se vybírají přičičky, k příjím daním pro fond zemský.

§. 3. Mojím ministrům záležitostí vnitřních a území uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

V Budíně, dne 3. dubna 1869.

František Josef m. p.

Taaffe m. p.

Giskra m. p.

Brosel m. p.

^{*)} Překl. pro Roz. 1868, č. 37, str. 47.

Překlady zákonův

Zákonníka říšského

na rok 1869

pro

Markrabství Moravské

otiskových.

Částka VII.

Vydán a rozeslán dne 20. června r. 1869

od n. l. místodržitelstva Markrabství Moravského.

40.**Smlouva poštovská, učiněná dne 15. července 1868,**

mezi Jeho cis. a král. Apoštolským Veličenstvem, nastupajícím suverénní knížetství Ličhtenštejnské se strany jedné, a Jednotou švýcarskou se strany druhé.

(Stala se ve Vídni dne 15. července 1868. Od Jeho cis. a král. Apoštolského Veličenství ratifikována jest ve Vídni dne 20. prosince 1868, a v shledávacích ratifikacích ve Vídni vyvěšena dne 1. února 1869.)

(Zákoník v. An. III, Záh. 28, čl. 76, str. 97; vyd. a rozesl. dne 19. března r. 1869.)

My František Josef První,
z boží milosti císař Rakouský;
král Český a t. d. a Apoštolský král Uherský vědomo činíme
a vyznáváme imto:

Jakož mezi Nalim plnomocníkem, zároveň suverénní knížetství Ličhtenštejnské nastupajícím se strany jedné a mezi plnomocníkem od spolkové rady Jednoty švýcarské k tomu jmenovaným se strany druhé k tomu kauce, aby poštovníctví dle vynálejších potřeb přiborně se upravilo a oběh poštovský se polehčil, dne 15. července 1868 ve Vídni smlouva se 27 článků se shledávající kromě postokola závěrečného učiněna a podepsána jest, kteráž takto zní:

Jeho Veličenství císař Rakouský, král Český atd. a Apoštolský král Uherský se strany jedné, a rada spolkové Jednoty švýcarské se strany druhé, řídajíc

toho nástí, aby obapolné poštovníctví dle potřeb vynalžených příhodně upravili a oběh poštový polehčili, uznali se na tom, že učiní smlouvu poštovníkou, a uzavřeli na tou příčinu placovacíky Švýci:

Jeho Veličenství císař Rakotský, král Český atd. a Apoštolský král Uherský:

Seške vrchního rada poštovníkého v c. k. ministerium obchodu Františka Pílhala, a Seške vedlého rada v král. uherském ministerium počtu hospodářství, průmysla a obchodu, a zemského vrchního ředitele poštovníkého Michala Gervaya, a

spolková rada Jednoty Švýcarské:

Seške jednatelé v c. k. dvorn. děln. Jiří Jakuba d. Tachudího, křesťské placovacíky, zvláště placovacíky atd v dohodě a náležitě formě býti, a náte početné članky se uzavřeli:

Článek 1.

O vyměňování věci po poště posílaných.

Mezi nemišterem Rakotsko-uherským se strany jedné a Švýcarskem se strany druhé budou se prostředkem pošt obapolných pravidelně vyměňování věci po poště posílané, jak u valjevním dopravování přímém, tak i když se venou vesku.

Správy poštovníké uzavřeli se, že budou k tomu přiklíseň, aby se věci po poště listovní a posílané vešce co nejrychleji dopravovaly; veliká úsilí se bude k dopravování věci po poště listovní jízdných vřidy rat nejrychlejších.

Mohouli se věci po zvláštých cestách stejné rychle dopraviti, nežli ustanovi správa poštovníká, která nějakou věc oděsí, kterou cestou má jiti.

Správy poštovníké uzavřeli se o to, které pošty a které kanceláře poštovníké na doručení věcí mají se příčinou pravidelného vyměňování věci posílaných býti všemi balíky a psaními a všemi posíleními přímě sobě dodávají.

Jestliže by vyměňování zavěšených balíků a věcí po poště listovní posílanými mezi obapolnými poštami dále se na cestě skrze některý stát jít, upravené náklady vešce skrze vřid zemi obě správy poštovníké, Rakotsko-uherského nemišter se strany jedné a Švýcarské správy poštovníké se strany druhé, rovným dílem.

Toto však zavazuje se k takovým zavěšeným balíkům a psaními od pošt obapolných dodávanými, které se posílají skrze německé strany poštovníké. Náklady vesku vešce těchto zavěšených balíků a psaními upravené obě správy poštovníké Hle Rakotsko-uherské zemy.

Článek 2.

O přepravě věci po poště posílaných přes hranice.

Když se bude činiti smlouva o dopravování věci po poště posílaných přes

hranice, bažili v ní pravidlem, že má každá strana pěti místi a přivláčení věcí po poště posilných se své země až k nejbližší pobranické staci poštovní zemi sousední.

O to, jak se mají zříditi kurvy poštovní, jichž k tomu účelu bude potřeba a jak se mají opatřiti speciální potřeby jedného katolického kurva, též požad se má slyšeti k obapolnému dodávání věcí po poště posilných na hranicích ležení a panských lodí, uplatni se obapolné správy poštovní.

Článek 3.

O tom, jak mají býti věci po poště posilné zovnitř opatřeny a jak se má s nimi zacházeti.

Co toho se týče, jak mají býti věci po poště posilné zovnitř opatřeny a jak se má s nimi při posilování a dodávání a při dalším vězení nakládati, platnost mají pravidla a ustanovení vykonávaci mezi obapolnými správnými poštovními ujednání, patnácto to, co v příčině toho ustanoveno ve smlouvách a jinými akty nebo podnikatelskými transporty.

Nešli v těchto pravidlech stá. nic zvláštního ustanoveno, má platnost ta, co nastáno v příčině vnitřního obchodu zemských stran smlouvy žilských.

Článek 4.

Jaké věci posilují se poštou listovní.

K poště listovní náležej:

- Pasní oběžná a reklamovaná,
- věci titěné,
- práby zhoti a vogy,
- posilky poštovní,
- noviny a časopisy.

Pasní, věci titěné a práby zhoti nemají o sobě vážit více nežli pět liber — 200 gramů.

Článek 5.

Kolik činí parto listovní.

Parto se pasní mezi oběžná zemění Jeho císařského a královského Apoštolského Velikemoci se strany jedné a Švýcarsy se strany druhé, činí:

1. Za jednoduché pasní dvanáct 10 nov. krejcarů šli 25 rapů,
2. za jednoduché pasní reklamované 20 nov. krejcarů šli 50 rapů.

Pro posilování obchodu pozemního vyznačuje se parto mezi strany poštovními cí. a král. rakouskými a švýcarskými, jeito v země šifa, najeti od sebe dále než 7 mil geografických = 50% kilometrů, takto:

- a) za jednoduché psaní frankované 5 nov. krejcarů, potaháno 10 rap.
 b) za jednoduché psaní nefrankované 10 nov. krejcarů, potaháno 20 rap.

Místa poštovní, ježto leží v poměrném obvodu 7 mil, považují se obzvláště podle smlouvy s poštovním úřadem, jichž se dotýká.

Za jednoduché psaní počítá se psaní takové, které není více nežli let a neb 15 gramů. Za těžší psaní až do půl libry, co nejvyšší váhy dovolené, platí se bez dalšího odškodnění dvojnásobek tolik porta, co výše za jednoduché psaní.

Článek 6.

Co se platí za věci tiskové.

Porta za věci tiskové mezi oběma zeměmi Jeho císařského a královského Apoštolského Velikostel se strany jedné a mezi Švýcarsky se strany druhé, činí: 2 n. krejcarů čili 5 rap za každého 3/4 leto, potaháno 40 gramů nebo slouček této váhy.

V obvodu poměrném v článku 5. ustanovením činí porta za věci tiskové do Švýcar 2 n. krejcarů za každého 3/4 leto a se Švýcar 2 rapy za každých 40 gramů.

Věci, které se posílají, buďte frankovány.

Jakožto „věci tiskové“ mohou se za nižší taxa výše uvedenou posílati: vcelkové věci tiskové, litografované, metalografované, fotografované, nebo jinak způsobem mechanickým dělané, pokud se dle formátu a jiné povahy své mohou po poště listovní dopravovati. Tožiko plásmnosti zhotovené strojem přepřávaním nebo prořezáním dopravovati se nemohou.

Věci posílané počítají buďte nezapočetné, a to buď pod takou pláskem průhlednou nebo křídovou nebo jednoduše složené. Mohou se posílati také nezapočetné listky.

Kromě adresy toho, komu věc se posílá, dovoleno jest, připsati rukou podpis odesílatele, místo kde bydlí a datum.

Posílají se koruny em, cedulky kurovní a cirkuláře obchodní, jest mimo to dovoleno, napnutí nebo složení rukou cary, jaké i jiné porostlého.

Těž jest dovoleno, dělati šárky na krajů k tomu konci, aby se porostlost šteněna na některé místo obrátila.

Na věších korekturách mohou se učiniti změny a přídavky, vykazují se korektury, úpravy tiskové a tisku, též se k nim může přiložiti rukopis.

Nabytí by místa na přídavky při arších korekturách dovolené, učiniti se mohou i na cedulkách vřiditních, které se k archu korekturám přidají.

Jinak ale není dovoleno, když jsou věci za nižší porta zaslány již vytisknuty stě, přidávati něco nebo měniti v obsahu, necht by se to naplně písmem nebo jinými známky neb znamenání.

Více tištěné, které dojdou k odeslati nefrankované nebo nedostatečně frankované, nebo které nečiní dosti času, co v příčině jich jinak nastane, pokládají se za listy nefrankované a dle toho se z nich taxa vyměří, však vpočítají v ni známky, bylyli které na vše tištěnou díly.

Článek 7.

Jaké porto se platí za průhy zboží.

Co se týče porto za průhy zboží, jest povídáno to, co vyměřeno v článku 6. v příčině vše tištěných.

Totéž má platnost také tehda, když se průhy zboží zapakují v jedno a všem tištěnými.

Průhy zboží buďte frankované.

Za nižší taxa posílají se mohou jen skutečně průhy zboží a věci, které nemají o sobě ceny kupní a hadi se vůbec k dopravěni pošou listovní. Položky buďte pod plátno nebo buďte zapakovány jinak, na pl. v mířích uzavřených však nepropustných, aby bylo snadno poznati, že jsou to průhy zboží.

Pesai k nim příkládají, než dovoleno: též se nedopouští, aby se na nich co jiného rukou napalo, kromě adresy nebo, kama svědčí, jména nebo firmy toho, kdo je odesílá, znamená faktičtěji neb obchodně, pojímají vše i širší pouzdení zboží, a kromě šiel a cen.

Průhy zboží, které dojdou k odeslati nefrankované nebo nedostatečně frankované, nebo které nečiní dosti času, co v příčině jich jinak nastane, pokládají se za listy nefrankované a vyměří se dle toho taxa z nich, vpočte se však v ni cena známek, bylyli které na průhy zboží dány.

Článek 8.

Kolik se platí za rekomandaci.

Dovoluje se posílati psaní, věci tištěné a průhy zboží a rekomandací.

Za rekomandaci zaprací odesílající obyčejně porto za frankování více takové druhu, pošou listovní posílané a mimo to 10 n. krejcarů či 25 rap poplateku rekomandačního.

Odesílající může na adrese příjemcově, že žádá, aby mu bylo dodáno potvrzení či list zpáteční, že adresát vše obdržel. Za takový list zpáteční zaprací se, když se podává psaní od., dalších 10 n. krejcarů či 25 rap.

Zjistili se vše rekomandované po poště listovní posílané, porizma jest správa poštovníá nebo místa, kde vše byla podána, nahraditi odesílající, jak mále stráža za jiste se postaví, 20 stětých nebo 30 franků, a výhradou regresu na oně správu poštovníá, v jejímž okrátku vše dle příkazu se stáhl.

Za náhrada škůdní buď v desíti měsících od toho dne, kdy vše utraceno byla podána na poštu listovní, sice peníze zašledek správy poštovní, učiní náhrada. Promítnutí přerušuje se, když se podá reklamace k úřadu poštovnímu toho obvodu kde vše byla podána. Odepřeli úřad poštovní náhrady škůdní, počne se od toho dne, kdy odešlejší obdržel odpověď, nová šestiměsíční lhůta prodláčen, která se reklamaci proti této odpovědi nepřerušuje.

Byli-li stráža spůsobena vřikou, neodvratnými škody odlišnosti předsedních nebo přisuzena posádkou této posádky, není se náhrady.

Zemili se vše náleží, posádky po poště listovní a rozkošovanek, uzná se se za ni na správu poštovní náhrady škůdní.

Článek 9.

Jak se máti náleží poukázek poštovních.

Správy poštovní různéjch stran zeměru člinských jsou nuceny, učiní v přímě obvodu, aby se správně platí, poukázek poštovních, při této službě náleží toho, co máti tato náleží.

Samu jednu každé poukázky poštovní, mají se peníze vypláti v slojch zemích Jeho činského a královského Apollodského Valiborů, uzná se číni více než 75 slajch ceny nominální, a mají se peníze vypláti ve Švýcarsku, uzná se číni více než 187 $\frac{1}{2}$ franků ceny nominální.

Peníze vymáti se takto:

- a) za sumy až do 37 $\frac{1}{2}$ čh. nebo 35 $\frac{1}{2}$ franků: 20 n. krejcarů čh. 20 rapů;
- b) za sumy větší až do největší sumy povolné: 50 n. krejcarů čh. 75 rapů.

V obvodu pomenutém (čl. 5) uzná se se penze za sumy až do 37 $\frac{1}{2}$ činských, které se mají vypláti v z. k. zemích, počtane za sumy až do 31 $\frac{1}{2}$ franků, které se mají vypláti ve Švýcarsku, na 10 n. krejcarů čh. na 25 rapů, a za větší sumy až do největší sumy dovolné na 20 n. krejcarů nebo 50 rapů.

Peníze peníze jsou zapláti ten, kdo poukázku poštovní odešle.

Na kupon za formulí poukázky poštovní připsati máti odlišně, co máti líbo, než se na přímě toho zavěti jakí vyhledáti.

Za sumy na poštovní poukázky vplacené číni se této garantie, jako za věci posádky s cenou správnou (článek 22).

Článek 10.

Muchali se plati za dodání skrze schválného posla.

Více posla listovní posádky, na jeho škůdní odlišně písmo škůdní, aby byly škůdní schválním poslem, má pošta, hned když dájou, odlišně dodati schválním poslem.

Aby se věci, které se mají dodat zvláštním poslem, rekomandovaly, toho netřeba.

Za věci, poslané poslem listovní, které se v okrese pošty, kam arádní, okras zvláštního posla dodají, vybírání se má podle dodavací díle akoby 15 a. krajcarů, počítáno 10 rapů.

Toto podle zapraviti může odesílající anebo adresát.

Co se týče věcí po poště listovní posílaných, které se poslem zvláštním do-
dají v oznámeném okrese dodavacím, jest pravidlem, že má zapraviti dodavací podle
adresát, a to takové, které se poslem se zvláštní dodací dílkou dle akoby v místě
stýbějná.

Doneseli posel zvláštní spolu peníze na poštisky poštovní, činí plat poslevi
dvoukrojně tolik, co za zvláštní dodací stýbějných věcí po poště listovní po-
sílaných.

Plat za zvláštní dodací běže vždy podle toho místa, kam věc se posílá. Ne-
byli plat tento zapraven napřed, a nemohli se věc dodat, může se napřed pod-
tati do toho místa, kde byla poslána.

Článek 11.

K frankování listů posílaných zvláštním poslem poštovních.

Na frankování listů posílaných zvláštním poslem poštovních, v té věci, osvědčí věc se posílá, stýbějných. Ustředí se oběd frankování, jest
v tom pravidlem, že o tom oznámení přiložená správa poštovní.

Byli by věc odštátná po poště listovní posílaná oznámení nebo obědkami
frankování nedostatečné, zapraví se za ní taxa jako za posil nefrankování, však
poštaje cenu známek neb kolků obědkových na to vyžadovaných.

Nechtějí by kdo doplatiti podle, pokládá se to tak, jako by nechtěl přijmouti
věci na posílení.

Co stá známkou, jichž bylo užito na věci po poště listovní posílané a nedo-
statečné frankování, platí se za náhradu správy, které se věc odesílá, a zároveň
se podle podle, které by správa ještě věc odesílala, byla odřízla, kdyby se věc
byla odesílala nefrankování.

Užili odesílatel známek přes míru, nemůže žádati, aby se mu náhradilo, co
dal více. Co přebude přes podle dle tarify vycházející, státně správě poštovní,
která věc odesílá.

Článek 12.

Jak se podle dělí.

Podle a jiné poplatky dělí se takto:

1. Podle za posil rozdělí se tak, že tři pětiny obdrží obě správy poštovní
mestátní Bavorsko-sberské a dvě pětiny poštovní správa šrjmská.

3. Za věci těžné a za přeby sbodí obdrží poštovní správa švýcarská v každém směru 2%, rapu za jednostrannou službu váhy, a oběma správám poštovním Hle rukonožko-oběrné zůstane list ostatní.

3. Výjimka z toho, co výše ustanoveno, bude bráti posta za věci, které dojde do obvodu pozemního, nerozdělné věci na správu poštovní, která učině aby se vybírala.

4. Poplatek za odemandaci a za list zpáteční, dojdeť jaký, obdrží všeckou poštovní správa toho obvodu, kde věc se podá.

5. Poplatek za posílky poštovní rozděli se na polovic mezi správu poštovní obvodu podatelního a správu poštovní obvodu dodavatele.

Článek 13.

Že se má dopravovati korespondence v sametransitu.

Správy poštovní stran uzavřených smlouvu číselních, pokud se jich týče, po oboplném usmolení ustanoví výminky smlouby, pod kterými se mají die směry poštovní, které se a jinými zeměmi buď již učinily nebo se budoucí odin, v sametransitu skrze oba obvedy smlouby číselní Jeho císařského a královského Apoštolského Valitování nebo skrze částí Švýcarska korespondence a jiných nebo do jiných zemí dopravovati.

Při tomž má býti pravidlem, že si budou ty které správy poštovní za dopravování daných věcí poštou listovní posílaných ve svých oboplných smlouby tožé posta nahrazení nebo poditati, které jim die článku 12 náleží za korespondenci mezinárodní.

Kromě tohoto posta nahradí se správné transakce konjeli cizí posta, které vyčká die smlouby jejich se správkami poštovními zemí jejich učiněných.

Co se týče korespondencí, za které by se die smlouby a jinými správkami učiněných veškeré posta vybíralo die progresse váhy a dvou stupních, dočleně v čl. V., bude se za ně die této progresse posta vybíratí také v řečeném transitu číselním; jinak se bude posta nahrazení, potakma počítati die progresse od letu k letu.

Článek 14.

Že jaké posta mají se dopravovati zavěšené balíky a listy v transitu.

Správy poštovní státě se smlouvaných propůjčují sobě oboplně práva, vešedí skrze své země a částě státě uzavřetené balíky a listy sam a tom a to za oboplnou náhradu 20 rapů za každých 30 gramů listů váhy čistě a 1 franku za každý kilogram věcí těžných a přeb sbodí váhy čistě.

Švýcarská správa poštovní povoluje však o. k. správě poštovních transitů započtených balíků a listy do království a z království Vlastního a do státu i se státní církevního úřadu země Švýcarskou za náhradu 10 rapé za každých 30 gramů listů váhy čistě a za náhradu 30 rapé za každý kilogram věci tělesných a průběžně váhy čistě.

Za korespondence porta zproštěná, za věci poštem listovní poslánek, jejich nelze dodatí nebo které se poštem za nájm, též za posílky poštovní neplatí se porta transitního.

Co se týče korespondencí, za které by se dle úmluv a jinými smlouvami poštovními učiněných některé porte vyňalo podle progressu váhy, přivolené v čl. 5., naprovození se bude a nich také porte transitní jediné dle této progressu váhy. Toto porta bude se v té příležitosti nahrazení dle jednotek váhy listů, totiž akoby jedné čtvrtiny této ustanoveného porta transitního za každou jednotku váhy.

Článek 15.

Zač se mají dopravovati noviny.

Falšy vztahujících stran smlouvu čisticích obstarání budou obecně předplaceni na noviny a na časopisy, budou je rozosílati a obstaráním dodávati.

Správy poštovní budou také obecně dodávati noviny od. za ceny kapot, které jsou zaproti, a přirážkou poplatků za předplacené noviny a vnitřním obchodu vyznačených.

Příběžně dle nebude se zdarma rozdávat.

Tím, co ustanoveno v tomto článku a ve článku 6., nachmazuje se právo stran vztahujících smlouvu čisticích, zakázat se svých zemích, dopravování a obstarání noviny a jiné věci tělesné, kterých dle platných v té které země národních a předpisů a věcech tělesných není dovoleno tam rozdávat, jakož se tím také vůbec nachmazuje právo, naprovození noviny po poště deklarací a dodávati.

Článek 16.

Které věci dopravují se po poště povorní.

K poště povorní náležejí:

Obyčejné balíky,

balíky s cenou opovězenou,

Listy s cenou opovězenou a

věci se národnou poštovní.

Článek 17.

Při věcech ehu poddaných má býti deklarace.

Podají-li se po poště povorní věci ehu poddané, přidám k nim buď deklarace, které pro vyplnění formalností celních na hranicích potřebí.

Oboplně správy poštovníké nejsou z toho právy, ačli deklarace jest pravá.

Předali by odesílatel k dopravě na poštu věci a deklarací nedostatečnou nebo nepravou, ponese škodu, která mu tím vznikne a bude za to dle zákona potrestán.

Článek 18.

Jak se počítá porto za věci po poště povozní dopravované.

Věci poštou povozní posílané do poštovních obvodů stran zemských anebo vnitřních mohou se dle vůle odesílatelovy dopravovati buď nefrankované nebo se mohou až na místa, kam sváží, frankovati. Částečně frankování místa nemá.

Porto počítá se buď oboplně až k tému místům a z těch míst taxovních hranicích, z kterých se správy poštovníké aneb, a to za každou stranu dle tarify, která v ní má platnost nebo dle tarify a tento tarifem v příkladu se určuje.

Dle tarify, která má platnost v obchodu mezinárodním, počítá se buď také porto za věci po poště povozní vesměs rovně. Co se týče záhy odhládná za dopravě v zemi dále ležící, v příčině toho platí zvlášť a úmluvy a smlouvy aneb dohady povozní odlišné.

Správy poštovníké pospůjí sobě oboplně tarif pošty povozní a určení je následně na řadu zemské.

O porto a hranič porto za věci, posílané po poště povozní mezi poštami míst povozních, aneb se příslušné správy poštovníké, hledíce co nejvíce možná k poměru obvodu.

Článek 19.

Jak mají býti zřizeny adresy průvodní.

Adresy (psaní) průvodní, jakož se k věcem po poště povozní posílaným dle předpisu mají přiláati, mohou býti otevřené nebo zapečetěné. Zvláštního porta se za ně neplatí, ani kdyby výměnkou váhily přes lot neb 15 gramů.

Článek 20.

Nač a kdy se může dáti záloha poštovníká.

Na věci poštou povozní posílané i na psaní když se podají v obojm obvodu státním Jeho císařského a královského Velikostáti, může se dáti záloha poštovníká až do 75 slatých, a podají se ve Švýcarských, až do 200 franků. Za povozní náklady a spase, které záleží na věcech posílaných, může se dáti i záloha větší.

Odesílatel nemůže říkati aby se mu záloha poštovníká vyplátila, pokud porto toho místa, kam věc byla poslána, nezvaní, že adresát věc vyplatí.

Za věci, za něž se žádá záloha poštovníká, platí se porto pošty povozní. Za

sáhla zapraví se kromě toho poplatek dle sáhly, vyměřený od správy poštovní téhož místa, kde věc byla poštou. Tento poplatek náleží správě poštovní, jejíž pošta dala sáhlu. Správa poštovní téhož místa, kde věc byla poštou, zůstává se, že může dle vůle své řídit se odesílatelem, aby pošta a poplatek za věc proti sáhle poštovní posílané zaplatil napřed.

Nevyplatili se věc, na kterou se žádá sáhla, ve 14 dnech když dojde na místo, kam se má, pošle se neopodstatně napřed poštou téhož místa, kde byla poštou.

Tatáž platnost má také v příčině věcí, na které se žádá sáhly a na níž jest zapláceno: pošte restantě.

Článek 21.

Kdy se mají věci po poště povozní posílané dodati zvláštním poslem.

Například odesílající na adresu, že žádá, aby věci po poště povozní posílané dodaly se zvláštním poslem, mají se hled jak dříve, adresátemi postí zapravení poselného, o kterém se správy poštovní zvlášť umluví, po takovém posle odeslati.

Článek 22.

Jaká náhrada se dává na poště povozní.

Ztratil-li by se věc nějaká na poště povozní dle předpisu k dopravě odevzdání nebo přišla-li by k porušení, dá za ni pošta náhrada, vyjímajíc posaz bez sporitelné ceny poštou, na což se žádá sáhly.

Za škodu, která by vznikla tím, že věc taková byla posle dopravena nebo dodána, dá se náhrada jen tehda, když věc sponožně dopravována nebo dodána se škad nebo ceny své našly zcela nebo z části poškozena. Na to, umětlí se musí tím kurs nebo cena za toho běhá, nemá se sčítati.

Zkratk, díti náhrada, přezvlák, když určita, porušení nebo opodstatně dopravě neb došlo se stane:

- a) vlastní nebalostí odesílajícího, nebo
- b) všíhou, aneb
- c) neodstraněný sáhly nějaké odlišnosti přirodní nebo přirozenou porukou věcí, aneb
- d) když se tyto věci přišli na některém sáhli dopravování, lečím má poštovního obvodu stran vaneňých umlouva číselích, za což ani ta ani ona správa poštovní umlouva porušením díti náhrada, výslovně na se uznala: byliť však v takové případy věc v poštovním obvodu stran vaneňých umlouva číselích poštou a číseli odesílatel převa svému proti číselu sáhli dopravování přičed zjednatí, tedy má bude v tom správa poštovní, která věc přímo do díti nemá dovezla, odpovězta.

Shledali se, když věci za poště dané adresátemi se dodávají, že nářek a sáhla

zeměť jest neporušena a že se spolu váha zrovnává a váhou, kterou věci měly při dodávce, není pošta povinna nahraditi toho, co při odevzdání balíka schází. Přijmali adresát věc, něčeho nepřipomena, jest tu domněti, že při dodávce váhová i obálka byla neporušena a že váha se zrovňovala a váhou při podávání věci vyhledanou.

Byli-li cenná spovězena, pokládá se tato cenná při vyměňování náhrady, kterou má pošta řízení, za základ. Prokázali však pošta, že cenná opovězená jest větší nežli obecná cenná věci, povinna bude, jen tato cenná nahraditi.

Nabyli-li cenná některého balíka opovězena a strážil se balík aneb porušili se, nahradí se škoda skutečná, však ne více nežli jeden stáň a 50 krejcarů, počítáme 3 krasky 75 rapů za každou libru celého balíka. Vážili balík méně než libru, pokládá se tak, jako by měl libru a vážili s nájakou část libry více počítá se tato část za libru.

Větší náhrady, nežli výše jest ustanovena, pošta nedává; jmenovitě nemůže se na poště řízení, aby nahradila škodu nějakou nebo úšnek ušlý, jest se staly protivodělně strážou neb porušením věci po poště dopravování.

Odevzdávajícím povinna jest škoda nahraditi za správu poštovskou, pod kterou náleží pošta, kde věc byla poškozena.

Primo řízení na poště náhrady, poznáme po česti měsících, od toho dne, kterého byla věc na poštu dána. Prosvědčení přivádí se podáním reklamace u té správy poštovské, pod níž náleží pošta, kde byla věc poškozena. Další správa poštovská odmitajíc odpověď, počíná se od toho dne, kdy ji odevzdátel obdržel, nežli šestiměsíční lhůta promlčení, která se reklamací pošti cenné odpovědí nepřerušuje.

Nesli se, kde odevzdátel jest aneb zůstavil odevzdátel adresátovi, aby právu jeho platnost zjednal, může adresát náhrady řízení.

Správa poštovská, která dala náhradu, vyhraňuje se, aby se hojila na té správě v jejím obvodu věc se strážila nebo zcela porušena.

Za tuto správu pokládá se, pokud se neprokáže, že tomu jest jinak, cenná správa poštovská, která věc od předchozí správy bez námítky přijala a nemůže dokázati, ani že byla adresátovi dodána ani v těch kterých případech nejdříve správě poštovské bez námítky odevzdána.

K všem po poště posílaným, které švýcarská správa poštovská dopravuje po kurzech poštovských vůč jejího obvodu plovnicích, vztahuje se, co se dotýče garancie na dopravování po části územní, totiž, co jest povídáno v předešlé věci, po těchto částech dopravovaných se Švýcarska a do Švýcarska.

Článek 33.

Které věci jsou porta sprovázeny.

Porta jest sprovázena v obecném obálka poštovských korespondencí, státních

slibnosti služebních se týkající, kterou sobě posílají úředové státní stran vanele-
ných smlouva číselních, když na ni jest zavazet pomazování, co nativno v obvodu
dodavacím, aby byla od porta osvobozena. Úřední korespondence propouští se
také v obvodu s jinými osobami, když se vydávají o sobě, bez porta transitního.

Na počte pracovní zproštěny jsou porta jedině balíky se spisy a listy státních
služebních vřebodně se týkajícími, které sobě posílají obepelní úředové
státní, když jsou dle předpisu zavazet pomazování, též peníze a jiné věci po počte
převazní jdoucí; jež sobě počty stran smlouva číselních v přičin služebních posílají.

Článek 14.

Tato smlouva vztahuje se také ke křižetství Liechten-
šteinskému.

Co v této smlouvě ustanoveno, má také platnost v přičině počt křižetství
Liechtenšteinského.

Článek 15.

Kde a jak se má konati obecné spoštění.

C. k. ministerium obchodu ve Vídni má se královským oddělením poštovním
v Bernu každého čtvrt rohu předevzítí generální či obecné spoštění, nebo mají
obě strany v obchodu poštovnímho vzájemně pohledovati.

Spřeva, k jejímž dopravě v počtu vyjde nějaké pohledování, počty generální
uzavře a počty svědčí k jejímž dílu. Na druhé dílu uvedou se pak počty dle
sámé míry jednoho franku ke čtyřiceti n. krejcarům.

Jak se má sáto zaplatiti, o to uzavře se zvlášť spřeva obepelně.

Výloky, které placením vyjdu, zapraví strana, která jest povinna platiti.

Článek 16.

O které věci stane se umluvení v pravidlech vykonáváních.

Abý tato smlouva stejným způsobem k vykonání přišla, uzavře se obepelně
spřeva poštovní o pravidla v přičině toho a čas od času, když by vzealy jiné
potřeby, a dodavky k nim, v kterých pravidlech a dodavcích učí se jmenovitě
vzájemně ustanoviti o tyto věci:

1. Které počty mají sobě zavazet balíky posílati;
2. kterých sut poštovních se má užívati, jak se má korespondence odprave-
vati a jak se mají věci poštou převazní odpraviti;
3. dle které strany a s jakými podmínkami má se na korespondence k same-
transitu dodavě náhoda dívat;
4. a jak a s kterými se mají listy rekomandované, věci listové, přehy abodi
a psaníky poštovní odpraviti;

5. jaké taxy místní mají se za dedičství v okružku pozemním vybírati;
6. jak se má konati technická služba expediční a spočítávání polkové;
7. jak se jest zachovati v příčině odali bédících a v příčině věcí, kterých selce dedati, které se mají za někým poslati a které byly na nepravé místo odslány; a
8. jak se mají věci po poště poslané svléstím poslem dedčatům.

Článek 27.

Ustanovení závěrečná

Tato smlouva nabude platnosti dne 1. září 1869. Může se z ní dělati rok od roku výpočet, kterým výpočet může se z obou strany uskříti jedině k prvnímu dni měsíce září každého roku, a to tak, aby smlouva až do posledního srpna roku nejprve příštího měla ještě moc.

Téhož dne, kdy tato smlouva vjde ve skutek, počne platnost smlouva Lin-davská, učiněna dne 23. dubna 1853, a smlouva polkové, která se stala mezi vládním Rakouským a jednotou Srbskou dne 26. dubna téhož roku.

Tato smlouva bude ratifikována a listiny ratifikační se majíti se vyslati.

Tomu na svědomí přimocování se v této smlouvě podepsali a pečet svou k ní přiložili.

Stalo se ve Vídni dne patnáctého července léta tisícého osmístého sedma-tého tisícého.

(L. S.) Pihel m. p. (L. S.) Gersay m. p. (L. S.) Tschudi m. p.

Protokol závěrečný ke smlouvě poštovské, učiněné

dne 15. července 1869.

Následně sešlo se dne, aby smlouvu poštovskou dle znenámi svých vnitřních komitetů učiněnou společně přečetli a v ní se podepsali, při čemž mimo to tato smlouva a prohlášení do tohoto protokolu závěrečného položena jsou:

I. K článku 9. a 20. této smlouvy.

Správy poštovní v obouhle obvodu státním Jeho císařského a královského Apolitoického Velikostei čestnými sebe, poskikky poštovní a potomní vyplázení v obvodu se Švýcarskem pravitím je na několik poštích zavěsti, data, kdy obaja bude zavedena, ustanoviti a švýcarské správy poštovní oznámiti.

II. K článku 24. této smlouvy.

Co v této smlouvě ustanoveno, vztahuje se také k c. k. úřadu poštovnímu v Bělehradě se knížetství Srbském, pokud tento úřad tam bude.

Stalo se ve Vídni, dne 15. července 1869.

(L. S.) Pálhal m. p.

(L. S.) Gervay m. p.

(L. S.) Tschudi m. p.

Tedy My zkusivše veškerá ustanovení této smlouvy a protokolu závěrečného k ní náležitě je jako Sobě obličili a schválili, obhajíce také Naším slovenm císařským a královským za Sebe a za Naše nástupce, že je chceme a dleme dle plného míru věrně uchovávat.

Na potvrzení toho jsme Se v této listině Svou rukou podepsali a Naši počet článkem a královskou k ně přitisknouti kladli.

Stalo se ve Vídni, hlavním a sídelním městě Našem dne dvacátého měsíce prosince, léta Páně 1869, pátého Našeho roku dvacátého prvního.

František Josef mp. (LS.)

Svobodný pán Hessl mp.

Z mířeni Jeho císařského a královského Apolitoického Velikostei:

Maximilian svobodný pán Gager mp.,

c. a k. rada dvorský a ministrál

Smlouva poštovní vjít poloděná i s protokolem, závěrečným po přivolení obou stranovny rady říšské tímto se vyhlášeje, aby měla platnost v královstvih a zemích v ní zastoupených.

Ve Vídni, dne 9. února 1869.

Tasche m. p.

Fleuer m. p.

41.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 30. března 1869,

a tom, jak se mají vydávat nové obligace na místě zastavených ještě obligací státní výpůjčky interní z roků 1860 a 1864, ježto se nazpět vzrrom.

(Ustanov. v XII. čísle Zák. Hl. č. 37, str. 114; vyd. a rozšíř. dne 2. dubna r. 1869.)

Sčítá se, že se na příčinou devizkolávnosti nebo z jiných příčin na místě obligací výpůjčky interní, učiněné roku 1860 a 1864, kterých obligace se mají nazpět vzrrom a směřují, mají vydati obligace nové, na kterýchž jsou tytéž podmínky jako na předcházejících.

V případech takových nedopouští se, aby nacházeli se na obligacích nazpět vzrromých spolupodpis komise kontrolní nad dluhem státním, která to byla toho času, když ty výpůjčky byly učiněny, přenesl se na obligace nové vydané.

Pročel dle se po určení a kontrolní komisi rady říšské nad dluhem státním učiněné opatření, jehož potřebí, aby v dotčených případech k obligacím nové vydaným dle zákona, daného dne 20. března 1868 (§. 54 zákonníku říšského*) příčin byl spolupodpis nyníjší kontrolní komise rady říšské nad dluhem státním učiněné.

Tento spolupodpis přídá se pod tento klauzál: „Na místě nazpět vzrromé poslední zastavené obligace téžohá draker“, potalme: „Na místě nazpět vzrromé poslední zastaveného listu peněžového téžohá draker“.

Direktor m. p.

42.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 30. března 1869,

a tom, že úřadové berníční a spolek hlavní celnice třídy II. v Kadlicích a v Debrecíně v Uhřích směřují se, aby učinili řízení opovržlivého při volání zboží po ležení.

(Ustan. v čísle XIII. Zák. Hl. č. 45, str. 171, vyd. a rozšíř. 27. dubna 1869.)

Jakož král, uherské ministerium financí dne 18. března 1869, č. 2964, oznámilo, usazení jsou úřadové berníční a spolek hlavní úřadové celní třídy II. v Kadlicích a v Debrecíně v Uhřích, aby konali úřadové řízení celní při volání zboží po ležení dle toho jak nastaveno dne 18. září 1857 (§. 175 zák. říšského*).

Direktor m. p.

*) Věstník vl. n. pro Mar. 1857, č. 301, st. 276.

43.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 4. dubna 1869,
v příčině toho, že sídlo úřední c. k. inspektora finančního překládá se z Rívy
do Aly.

(Zákon v čísle XXIII. zák. sb. č. 46, str. 373; vyd. a rozšíř. dne 27. dubna r. 1869.)

Dne 31. března 1869 přeloženo jest sídlo úřední c. k. finančního inspektora
a ředitele úředního, který byl posud v Rívě, do Aly v Jižním Tyrolsku.

Což, zákonně se k vynešení, vydaného od ministerium financí dne 24. září
1864 (č. 78 zák. sb.), tímto se vyhlášeje.

Breslavi m.p.

44.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 19. dubna 1869,
o tom, že rakouská vedlejší celnice úřady II. sloučená s král. bavorskou celnicí v
Sacheranau, překládá se naproti do Wülfelshu v Tyrolsku.

(Zákon v čís. XIII. zák. sb. č. 47, str. 374; vyd. a rozšíř. dne 27. dubna r. 1869.)

Rakouská vedlejší celnice úřady II. sloučená s král. bavorskou celnicí v Sach-
erangu, přeložena bude dne 1. května 1869 do svého předsídlého stanoviště Wül-
felshu v Tyrolsku.

Breslavi m.p.

45.

Zákon, daný dne 24. dubna 1869,

jsouže se čísl některé změny v úřadech, řádu či charakteru služebním a v příjmech
(odměnách) úředníků a služebníků soudů sborových.

(Zákon v čísle XXIII. zák. sb. č. 48, str. 375; vyd. a rozšíř. dne 27. dubna 1869.)

S přivolením obou sněmovny rady říšské vidi se Mi nastídní takto:

§. 1. Pět soudních vrchních soudů zemského (vrchních nástupců státních) a
některých předsedatelů soudů krajských, systemisovaný nyní na 2100 sl. rak. č.,
vzniká se na 2300 sl. r. č.; tito předsedatelé pak mají se beze změny řádu ve-
směs od nyníjška jmenovati „prezidentové“.

§. 2. Na místě tří stupňů platů, systemisovaných soudním sekretářům vrchních
soudů zemských (náměstekům vrchních nástupců státních), ustanovují se toliko dva
stupně, totiž 1800 sl. a 1200 sl. r. č.

§. 3. Adjunktům soudních sekretářů u vrchních soudů zemských vyměřuje se
služební charakter VIII. třídy číselní a 1000 sl. r. č. platu.

§. 4. Vládní radové soudů krajských, státní u soudů zemských nebo u krajských

a státní zastupové, konající službu u soudů krájských, kladou se do VII. třídy dílní a titulem a služebním charakterem radních soudů zemského, a kategorie služební, v které posud byli, se udržuje. Tímto radové činí budou přičítáni k radám soudů zemského, zřizovanými nyní u soudů sborových první instance, v okřídlo každého vrchního soudu zemského status společný.

Tímto radám vyměňují se třístupně platů: 2000 zl., 1800 zl. a 1600 zl. r. č.

§. 5. Radním sekretářům (náčelníkům státních zastupovů), zřizovaným u sborových soudů první instance, ustanovuje se služební charakter VIII. třídy dílní a 1600 zl. r. č. platu.

§. 6. Adjunktům soudním u sborových soudů první instance ustanovují se dva stupně platu, 900 zl. a 600 zl. r. č.

§. 7. Polovičníka adjut anskulturních pro okřídla každého vrchního soudu zemského systemizovaných vyměňuje se po 400 zl. r. č.

Toto vyšší adjutarem mohou však obdržeti jen ti, kteří sloužili již rok za anskulturní.

§. 8. Nejvyšší stupně platu knihovníků pozemkových a horních u soudů sborových a městských delegovaných soudů okresních, adjunktů knihovníků pozemkových, knihvedoucích, též adjunktů direkcí, ingeniérů a oficiálů u desk zemských a úřadů knih pozemkových, komerčních adjunktů u hypotečního úřadu a knihovnického archivu zemského v Mnukově, vyměňuje se za 800 zl. r. č.

§. 9. Na místě dvojitého stupně platu, 420 zl. a 307 zl. 50 kr., systemizovaného šálterním, ustanovuje se plat stejný 300 zl. r. č.

§. 10. Štátněšálterním, dohlížitelům k věznicím a pomocníkům u soudů sborových, zřizovaným definitivně nebo provzatím, vyměňuje se za nejvyšší plat a mzdu 300 zl. r. č.

§. 11. Místní se díle radních soudů zemského (§. 4) dělí třikrát jen tak, že zůstane stánek, budíli většina polovina do středního stupně platu.

Jestli systemizovaný dva stupně platu (adjut) a byli by počet úředníků ve společnosti stanuse nerovný, buď většina dána do menšího stupně platu.

§. 12. Toho, co vyměňuje se posud o platu na byt, její dostávají úředníci ve Vídni a v Terstu, tento náhon se nedotýká. Naproti tomu přestane od nyníška příplatek 100 zl. adjunktům soudním (§. 6) považuje zrušený.

§. 13. Tento náhon nabude platnosti toho dne, kterého bude vyhlášen, postoupkem však ve vyšší plat počne se převáděti dne nejprve příštího měsíce po vyhlášení tohoto zákona.

§. 14. Aby tento zákon ve skutek se uvedl, uloženo jest ministruví pokř. V Bádíně, dne 24. dubna 1869.

František Josef mp.

Tausche mp.

Herbst mp.

46.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 24. dubna 1869,
v příčině toho, že se sňatky mezinárodní celkové v Řivě a Tarbole v Jižním Tyrolsku a v Kapriše ve Vláších,

(Zbírka v čís. XXIV. Hl. Hl. 24. str. 179; vyd. a zveřej. dne 24. dubna 1869.)

Po uzavření s královskou vládou vládnou ustanoveno jest, aby se s c. k. rakouskými vedlejšími občany v Řivě a Tarbole v Jižním Tyrolsku spojily královské občany vlášské a s král. občany vlášskou v Kapriše v provincii Balunské aby se spojily s c. k. rakouský vedlejší občany, postavení nyní v Kolaci v Jižním Tyrolsku.

Dle tohoto opatření respubliky hradu královské celkové vlášské v Descanzú, Linceš, San Giovanni, Malcesini a Salt.

Král. občany vlášské, kteří se stíjí v Řivě, hradě zmocněna, vyasídlování výnos sbědí veskerá voleného, až na tožít.

Toto opatření vježe ve skutek dne 1. května 1869.

Bratisl. m. p.

47.

Nářízení, vydané od ministra záležitostí vnitřních

dne 23. dubna r. 1869,

s tom, že nový soudní okres Rakytinský v Čechách přidělov se k ústřednímu okresnímu hejtmanskému Žamberckému.

(Zbírka v čís. XXIV. Hl. Hl. 23. str. 179; vyd. a zveřej. 23. dubna 1869.)

Dle Nejvyššího zmocnění, jehož datum 23. dubna 1869, přidělov se nový soudní okres Rakytinský v Čechách, sřizný z 10 obcí politického okresu Žamberckého a z 20 obcí politického okresu Rychnovského, k ústřednímu okresnímu hejtmanskému Žamberckému, a to od toho dne, kdy okresní soud Rakytinský vježe ve skutek: Šedí se z čláku zmínaje nářízení, vydané dne 10. července 1868, č. 101 sbírka Hl. Hl.**)

Giskra up.

48.

Nářízení, vydané od ministerium práv dne 26. dubna 1869,

s tom, že se sřizuje soud okresní v Rakytině v Čechách.

(Zbírka v čís. XXIII. Hl. Hl. 26. str. 181; vyd. a zveřej. 27. dubna 1869.)

Podlé §. 2. zákona, daného dne 11. června 1848, č. 59 Hl. Hl.**), sřizuje se v ústřední krajského soudu Královhradeckého a vyšetřovací soudu Rychnovského

*) Průh. pro Mar. 1868, č. 100, str. 378.

**) Průh. pro Mar. 1848, č. 59, str. 178.

soud okresní, jenž bude míti sídlo úřední v Rokytnici a k němuž budou náležeti tyto obce katastrální:

1. Rokytnice město, 2. Horní Rokytnice, 3. Pevnostní Rokytnice, 4. Dolní Rokytnice, 5. Panské Pole, 6. Barchovice, 7. Vysoká Orlice, 8. Malá Strana, 9. Barchwald, 10. Schenwald, 11. Říčky, 12. Rybná Nebeská, 13. Soustava, 14. Velká Zdobnice, 15. Malá Zdobnice, 16. Kaudina Vsa, 17. Kačover, 18. Nová Vsa, 19. Černá Voda, 20. Kuněšín, 21. Kerndorf, 22. Frdrichswald, 23. Velký Uhřetov, 24. Malý Uhřetov, 25. Bělá, 26. Hliska, 27. Proseny, 28. Rumpouč, 29. Líbeň a 30. Jedlová.

Z těchto obcí vylučují se tímto obce, jmenované pod č. 1—10, z územního okruhu okresního soudu Žamberckého a obce, jmenované pod č. 11—30, z územního okruhu okresního soudu Rychnovského.

Kdy tento soud okresní počne úřadovati, oznámí se později.

Herbst *ap.*

49.

Nářízení, vydané od veškerého ministerstva dne 28. dubna 1868,
kterým se zrušují opatření výmnožná, ježto byla učiněna v c. k. hlavním městě Praze a v obvodech okresních hejtmanství Smíchovského a Karlínského.

(Ustanov. v list. XLIV. zák. sb. člá. 10, str. 100, zveřej. a vyd. dne 28. dubna r. 1868.)

Nářízením, vydané od veškerého ministerstva dne 16. října 1868, č. 137 zák. listového⁷⁾, kterým byla učiněna výmnožná opatření v c. k. hlavním městě Praze a v obvodech okresních hejtmanství Smíchovského a Karlínského, dle §. 10. ustanovení císařského ze dne 7. října 1868, č. 136 zák. listového, na základě usnesení učiněného od veškerého ministerstva dne 23. dubna 1868 po obdržení Nejvyšším schválení, tímto se zrušuje, a počne platnosti od té chvíle, kdy toto nářízení bude vyhlášeno.

Tasche m. p.	Flemer m. p.	Hasser m. p.	Potocki m. p.	Giskra m. p.
	Herbst m. p.	Brestal m. p.	Burger m. p.	

⁷⁾ Překl. pro Mar. 1868, člá. 136, str. 380.

Překlady zákonův

Zákonníka říšského

na rok 1869

pro

Markrabství Moravské

státních.

Částka VIII.

Vydán a rozeznán dne 12. července r. 1869

od n. k. místopředsedy Markrabství Moravského.

50.

List povolení, daný dne 2. ledna 1869,

k stavění a užívání železnice lokomotivní z Moravské Ostravy do Frídaustu,

(Zákon z list. XVI. Sáz. III. tit. 33, str. 115; vyd. a rozezn. dne 12. března r. 1869.)

My František Josef První,

z boží milosti císař Rakouský;

Apoštolský král Uherský, král Český, Dalmatský, Chorvátský, Slavonský, Haličský, Vladimírský a Illyrský; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda Krakovský; vojvoda Lotarinský, Šalcburský, Štýrský, Korutanský, Krajsinský a Bukovinský, Horno- a Dolnoslezský; velkokníže Sedmíhradský; markrabě Moravský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský úd. úd.

Jakožto Alois Schala, Ignác Vondráček, Antonín Horváty a Maximilián Steiner prosili za propůjčení koncese ke stavění a užívání železnice lokomotivní z Moravské Ostravy do Frídaustu, tedy se Nám vidi, usabýje obecnou užitečnost této stavby, téžžan koncesi dle zákona o povození železnice, daného dne 14. srpí 1854, č. 238 zákoníka říšského*) uděliti a ustanovujeme dále toto:

§. 1. Propůjčujeme koncesionářům práva, stavěti železnici lokomotivní z Mo-

*) Věstník vl. a. pro Mor. 1854, č. 250, str. 669.

ra také Ostravy do Frídaunta, která se připojí k severní železnici císaře Ferdinanda, a provozování jízd po ní.

Tato stavba má se do roku, od dnešního dne počítaje, poříti, ve dvou letech, od téhož dne počítaje, dokonati, a po hotové dráze veřejně jezdit.

§. 2. Koncesionáři jsou povinni, předložiti ministerium obchodu ku schválení hlavní návrh i s podrobnými plány železnice povoleno, a mohou počíti staviti tepr, když návrh bude schválen, načež budou zavázáni, vykonati stavbu zcela dle plánů schválených a dle obecných nálezů v příčině stavění vydaných.

Co se týče linie, kterou má dráha jíti, vyvedení železnice a domů a jiných stavení k provozování jízd náležičných, má se dojeti učiniti tomu, jako bude ministerium obchodu vyhledávati. Viděti by se při stavění příhodas nebo toho potřeba, aby se v úsezech nebo úsecích podrobných něco změnilo, budti též u ministerium obchodu shlíáno, aby k tomu dala schválení.

Devolujeme, aby se prozatím vystavila jen jedna kolej a náležičnými kolejemi vyřebadní.

Abyste vystavila druhá kolej a tato kolej se našla, bude moci správa státní šesti tepr tešda, když hrubý užitek na rakouskou máli ve dvou letech po sobě jízdních bude šesti ročně více než 200,000 zl.

Správě státní stánuje se právo, zastaveni se o to úmlouvy, ustanoviti, a kterým výsledkami se bude mezi oběma národními úřady vztahovati železnice soukromé a na jakou nákladu budou moci železnice ku potřebě bíti úřadů a jiných železnice pro svou potřebu do této železnice vjížděti.

§. 3. Tato koncese uděluje se na sedmdesát let, od dnešního dne počítaje, a končí, když tato doba projde.

Koncese také končí, když by se ve lhůtě v §. 1. vyměřené nepočalo stavěti, nedokonala by se v ní stavba, nepočalo by se v ní jezdit, a vykročení a této lhůty nemohlo by se dle §. 11. lit. b) zákona o povolování železnic odvráti.

§. 4. Správě státní stánuje se právo, po 30 letech, od toho dne počítaje, kterého se počalo po celé železnici jezdit, každé chceli tato koncesi a potahno železnici povoleno odkoupiti. K tomu konci, aby cena výkupní se určila, vypočítá se, kolik činí čistý užitek roční, jež dráha zcela po sedm let před skutečným odkoupením, a toho arad se čistý užitek těch dvou let, kdy byl užitek nejmenší a potom se vypočte, množství v průměru činí čistý užitek osamých pěti let.

Tato suma průměrná bude se společností za důchod roční vypláceti v příslušných částkách, až dojde lhůta, po kterou koncese platí. Nečiněti by vyhledání suma průměrná alespoň 5% procenta kapitálu nakládáno na železni skutečné vynaložené a náležitě prokázáno, ustanoví se tato nejmenší suma za důchod výroční.

Kapitulem zakladacím rozumějí se jak náklady na stavbu tak i na první zařízení jindy (t. j. až do konce prvního roku od toho dne, kdy se počala po celé povolené lezebnici jediti), mimo to 5procentní úroky z výšek na stavbu a na zařízení jindy spravených, kterých úroky až do počátku jindy vzejdou, po ústřední ústiku a některé části lezebnice, počalož se po ní jediti dříve nežli po celé lezebnici.

Pakližby po prvním roce, v kterém se provozuje jinda, ještě některé jiné nové stavby se vykonaly aneb by se náleželi k provozování jindy rozumělo, a správa učinil by tyto nové stavby a tato rozmanitost náležitě napřed schválila, tedy se může náležet na to, když se náležitě prokáže, že kapitule zakladacím připočítati.

Náklady, o kterých se prokáže, že nebyly uloženy na práce přípravné nebo na nové stavby aneb na rozmanitost náleželi k jindě, též závazky, v které by snad vešla společnost akciová (§. 14) z příčiny postoupení jí koncese naproti koncesionářům, nemohou se v kapitule zakladací počítati.

§. 3. Když pomine koncese a toho dne, kterého pomine, nebude státi bez platů vlastnického práva nezastaveného a požívání povolených lezebnic, jmenovitě: země a půdy, prací v zemi konaných a prací umělých, velikost stavby spodní a vrchní na dráze i všeobecné příslušenství nemovitého, jaké jsou: nádraží, násta k nakládání a skládání, stavení, jichž potřebí k provozování jindy a vezky na nástaech, odhad se vyjídá a kde se přijídá, domky státní a dohledácké i se vším zařízení strojů nemovitých a se všelijakými jinými věcmi nemovitými.

Všeň movité, totiž: lokomotivy, vozy, stroje movité, nástroje a jiné zařízení nebo materiál, pokud již k dalšímu provozování jindy potřebí a pokud se k tomu hodí, přejde se společností na státi jediné se cenou odhadní, o kterou se obě strany ujedná nebo která se k potřebné straně jedné strany znalce dle řádu soudního vyhledá. Když se lezebnice odkoupí, nebude státi vše dne odkoupení proti tomu, že bude platiti ročně vyhledaný důchod bez další náhrady práva vlastnického a požívání lezebnice, nyní povolené i se všemi pro jmenovanými věcmi k ní náležejícími, nemovitými i movitými. Jak když koncese pomine tak i když lezebnice se odkoupí, podlé koncesionářů práva vlastnického k těm stavbám, strojům nebo k jinému náleželi, k jichž vystatení nebo nakýtí je správa státní zmocnila, delatěvní výsledné, že nejsou příslušenstvím lezebnice.

§. 4. Aby společnost lezebnici povolenou vystatěti mohla, propůjčujeme jí práva vyvlastnění dle zákonů o tom vyřazených.

§. 5. Nejvyšší jedné a nákladné a tímto obmezením se vyměňuje:

Nejvyšší jedné za osobu pocestnou a za mlčí rukovatelem činí:

v státi I.	.	.	.	50 kr.
" II.	.	.	.	25 "
" III.	.	.	.	15 "

Nastalá by potřeba, aby se ceny za volání osob ještě více snížily, a zmo-
žilo by koncesionáři poskytnout třídy III. ceny příhodné snížit, tedy budou po-
vinni, snížit k výhodě ministeria obchodu třídu IV. (ceny za stání), v které
se bude platit 10 krejcarů za míli.

Co se týče stání, vyměřuje se při obyčejné rychlosti za míli a za cestou
celá:

Obyčejného stání nákladního, které kali třídy: tři krejcarey.

Za cestu stání rozkladného (nemálo střešic kubický 10 liber celních): pět
krejcarů.

Co se dotýče vyměřování platů vedlejších a ustanovení nákladu, zachová se
jest tak, aby ceny nebyly větší a podmínky obtížnější nežli jsou na přív. železnici
dra. Ferdinanda.

V měsících výše ustanovených jednotné a nákladné vyměřování mají koncesio-
náři sami.

Při tom však nesmíte se nikomu diviti přednout před jiným.

Povolíli by se tedy některému zastávce nebo voziči nákladu pod jinými
výminkami nižší nákladné nebo nějaká jiná výhoda, tedy buďto povoleno totéž od-
měně nákladné a totéž výhoda také jiným rozkladným nákladu a jiným vozíkům,
které vezlou v téže výminky. Každá pak tarifa speciální budli obecne vy-
hlášena.

Činili by náklad v roce dopravovaný po dvě léta po sobě jítoucí 2,000,000
centů celních, buďto koncesionáři povinni snížit nákladné za stání, státi dříve k
pálení a dříve kosač, za uhlí minerální, kosa, rodu, dřevy lesné, vápna a kamen
na stavbu na 2/3 kr. za cestu a za míli, a propůjčil správu státní přívra, činili
by dlatý místek více než 10 procent, aby tarifa ještě dále snížila.

§. 8. Dovoluje se, aby jednotné a nákladné (toto jen v přímém obchodu vše-
zemském) vyměřovalo a vybíralo se ve stejné mízi střešic, tak ale, že obojí po-
platek podle kurzu vycházející má se také přijmání v čisle zemském.

Tarifa platu uvážiti se bude na čisle zemské město od městece k podléhání
společnosti i k náležitosti správy státní dle průměrného kurzu, kterýž mělo střešic
v městci podle mírného.

§. 9. Správa státní má přívra, k byby nastala nezbytně drahou věcí potra-
vných v ústavě Rakouském, snížit povinné z nich na polovicku nejvyššího platu.

§. 10. Úředníci, státníci a služebníci státní, kteří by z náležitosti státní, jen
ku správě železnice a k provozování jídy po nich přiklád, nebo pro zachování pro-
spěchu státního dle koncesie aneb z příčin důležitých po této železnici ješ i
náležitosti tohoto státní předložit, dopravování budou zdarma i s věcmi, které ve-
zen s sebou.

§. 11. Vojáko bude se dopravovati za nižší ceny, a to dle úmluvy, učiněné dne 18. června 1868 (v člásku 21 normálních matematických výstavka matematického pro s. k. armádu, str. 87) mezi ministeriem vojenství a ředitelstvem vyhr. po. severní železnice sta. Ferdinanda, jejíž ustanovení činní budou doplňující část listu povolání.

Učiněni by se však se všemi železničními rakouskými nebo s většinou jich úmluva s dopravování vojska, která by obsahovala ustanovení prospěšnější, bude mezi tato úmluva přistoupení také v příčině železnice nyní povolání.

Tato ustanovení vztahují se též ke státní službě a ke strážní bezpečnosti vojensky služeb.

Koncesionáři zavazují se, že přistoupí k úmluvě, učiněné od společností rakouských železnic státních s obecnou pomocí zapůjčování strojů a vozů, když by se vozy větší transporty vojska.

§. 12. Koncesionáři jsou povinni, dopravovati zdarma vlaky jich nákladem jednotné poštou a úředníky a služebníky poštovské dle §. 68 článku provozovního listy (č. l. náh. Hřibského za r. 1862*) a sjednávají k tomu zdarma nákladní vozy nebo místa ve vozích. Takže kdyžby služba poštovská nebo vyhledávala, aby jako více než jeden vůz s čtyřech kolích, obdržel společnost za každý vůz s čtyřech kolích, který se nad tuto potřebu sjedná, vyměnit krajany náhrady za vůz.

Dopravovaly by se věci po počtu bez převozu úřednické nebo služebníky poštovských, budou státní železniční povinni, bez další náhrady za stanicích nákladních je přijímatí a postavení odevzdávání.

Správa poštovská má právo, ustanoviti v příčině jednoho vlaku každý den od každé stanice koncesionářského, kterou hodinou má odjeti a jak rychle (jak dalece to dle dráhy vlaku dovoleno) má každým směrem jíti.

Korespondence, která vede v příčině správy železnice ředitelství železnice s orgány pod ním postavenými nebo kterou vedou v té příčině tyto orgány mezi sebou, dopravovati mohou po těch částech železnice, jichž se týká, státní dráhy železniční.

§. 13. Koncesionáři jsou povinni, povoliti správě telegrafů státních, aby podlé železnice na svých pozemcích bez ovládnutí náhrady telegrafovody státní. Správa telegrafická má se však před s koncesionáři ujednatí, kde se mají postaviti.

Mimo to jsou koncesionáři povinni dáti k telegrafovodům státním svými úředníky a služebníky zdarma přiblížení; naproti tomu mají koncesionáři také právo, upravit dráhy telegrafu k potřebě při jedné ustanovení ke každému telegrafu státního.

Telegrafu, ustanovení k provozování listy, užívání lze, než učiní správa státní

*) Zák. senek. pro Mor. 1862, č. 18, str. 33.

v příčině dopedi státních nájmůžích avšákžích opatření a v příčině dopedi soukromých nájmůžích úmluvy, jediná ku správkám služby při řízení baleně se týkající, předešl postaveno jest toto úřadní telegrafu pod moči a pod dohledem správy státní.

§. 14. Koncesionářům propůjčuje se také práva užívání společnost na akcie a vydávání za příčinou ochrání peněz, jichž budou míti potřebu, akcie státní příkřídětel nebo na jakémž úřadě a obligace prioritní, které se mohou na burzahách rakouských prodávati a zasměnovávati.

Vydávati by se obligace prioritní v nájmě valně dle, hodil na nich vyrozuměna, kolik činí v říše rakouském.

Obligace prioritní mají se splatiti dříve nežli akcie.

Společnost, která se užívá, vejde ve všechna práva a vezme na se všechny závazky akcionářů; statuta společnosti mají zapotřebi schválení se strany správy státní.

§. 15. Při stavění železnice povoleno a při provozování jízd po ní spravováti se jest bedlivě dle tohoto listu povoleni a kromě toho dle zákona o provozování železnice, daného dne 14. srpna 1854 a dle řádu provozování jízdy, vyd. 16. listop. 1851, též dle zákonů a nariadení, jenž více jsou aneb přílohy budou vydány.

Koncesionáři zavazují se, že dají pohledu státním na příkřídětel k železnici národním národním, hledě k práci a tím spojeně, roční náhradu údržkovou, kterou vyměří správa státní podle dleky má v srovnání a tím, co dávají se to železnice rakouské. Také jsou koncesionáři povinní, míti při ucházení se o místa státní při této železnici avšákžích úřadě k úřadníkům státním, kteří za příčinou změn v organizaci správkám úřadě císařských a úřadě královských v Uhřích nebo v jiných zemích koncesionářů přišli v dispozici, pokud mají k tomu náležitou způsobilost, a budou dosti činiti tomu, šeho se dle řádu avšákžích, jenž se vydá, bude na nich vyhledávati.

Napominajíce přitom k tomu, aby proti tomu, co v této koncesi ustanoveno, nicž nečinil, a propůjčuje koncesionářům práva, vyhledávati před soudy Národní náhrady na škodu, kterou prokáží, dávkou všem úřadům, jichž se týče, přísný rozkaz, aby nař touto koncesí a všim tím, co v ní ustanoveno, pilně a bedlivě reku držely.

Tato na schválení vydáváme tento list, opatřený vší pečeti Naši ve Vídni, hlavním sídkém a sídkém městě Našem druhého dne měsíce ledna léta Páně tisícého osmístého šedesátého desátého, panovník Naše reku dvadecátého prvního.

František Josef mp. (L.S.)

31.

Zákon, daný dne 18. dubna 1869,

jež se týká organizace soudu říšského, řízení před ním a vykonávání jeho úřadů.

(Vydáno v čís. XIII. Zák. Sb. č. 24, str. 27; vyd. a zveřej. dne 21. dubna r. 1869.)

Aby se skutek vešl nákladní zákon státní o úřzení soudu říšského, daný dne 21. prosince 1867, č. 143 zák. říšsk.^{*)}, vidí se Mě die článku 6. tohoto zákona a přívalozám obějí náčinný rady říšské naříditi takto:

Částka I.

O organizaci soudu říšského.

§. 1. Prezident soudu říšského a jeho náměstek, tři úřední a náhradníci soudu říšského jmenování budou od cizité die článku 3. nákladního zákona státního o úřzení soudu říšského.

§. 2. Když bude místo některého členu nebo náhradníka soudu říšského prázdno, oznámí to prezident své náčinné rady říšské, jež přičlení štátní návrh k oznáení místa prázdného.

§. 3. Prezident a jeho náměstek, tři členové a náhradníci soudu říšského vykonávají budou úřad svůj za úřad šestý.

Úřední vřak, kteří nebydlíjí stále ve Vídni, bráti budou, když budou při sezení soudu říšského, pokud sezení bude trvati, 10 sl. plata denního a kromě toho za náhradu útrat poodstátek 1 sl. za každou míli cesty sem a tam, kromě z místa, kde bydlíjí, do Vídně.

Státní referentové, jež soud říšský v náležitém počtu se sebe za 3 léta zvolí, obdrží po 3000 sl. náhrady roční.

Prezident, státní referentové a jech náhradníci jsou povinni, bydliti ve Vídni.

§. 4. Úřední soudu říšského, proé než se uvídi v úřad svůj, vřati budou pod příšahu, že chtějí nákladní zákony státní a vřalíké jiné zákony bez poručení zachovávatí a povinnosti své svědomitě plniti.

Prezident vykoná příšahu v ruce císařovy, náměstek prezidentův, úřední a náhradníci v ruce svého prezidenta.

§. 5. Když se budou čřieti sezení prováděti, ustanoví se řídem jednacím.

Prezident vřábe vřak v přípádnostech pilyých naříditi také sezení mimátní,

Ke každému sezení soudu říšského povoláni budú vřichni úřední; úřední títo,

^{*)} Přeh. pro Mar. 1867, č. 115, str. 331.

ještě spolu veřejnými úředníky nebo funkcionáři, nemají k vykonávání svého úřadu jakožto úřadové soudu říského zapotřebí dovolení.

§. 6. Zastali by některého úda soudu říského nějaká překážka, pro kterou by nemohli přijíti do soudu, nastoupí na čas této překážky na jeho místo náhradník, a to v tom pořádku, v kterém jsou náhradníci jmenováni.

Náměstek prezidenta provede úřad jen tehda, když prezidenta nějaké nějaká překážka.

K vynošení platného nákonu potřebí, aby kromě prezidenta bylo přítomno nejméně osm členův soudu říského.

§. 7. Zamítání prezidenta, jeho náměstka, některého úda nebo náhradníka soudu říského, není dovoleno.

Kdy koli však podle nákonu v příčině recepce civilních daných některý soudce by byl vyloučen, má se ten který úd soudu říského vykonávati úřadu svého úřadu. O tom, jestli to nějaká příčina vyloučení, rozhodovací příslušá soudu řískému.

§. 8. Prezident soudu říského má právo, odpuštěti údy a úředníky na dovoleno.

Odpuštěti na dovoleno prezidenta nebo jeho náměstka, státarano jest částí.

§. 9. Soud říský má právo, pojmenovati rovně ministerské úředníky a služebníky kancelářské a pomocné, jež má zapotřebí, a též, aby mu byli příslušni.

§. 10. Soud říský volá si sám svůj lid jednací a předloží ho prostředkem rady ministerské části ku schválení.

Částka II.

O řízení před soudem říským.

§. 11. Soud říský má úřad svůj konati toliko k návrhu těch, pro něž jest úřad, a to dle ustanovení nítopalových.

§. 12. Navrhovatel soudu řískému, aby rozhodl spor o kompetenci mezi některým úřadem soudním a správním volí s té přísluš, že oba úřadové v té věci rozhodovati chtějí (afirmativní spor o kompetenci), může jedině správní úřad oznáky nebo některý vyšší úřad administrativní.

Jiní úřadové správní mají k tomu konci případ takový k dalším ustanovení oznáměti úřadu vrchnímu, jež má právo, návrh v tom činiti.

V návrhu buď psáná, že úřad správní se domáhal své příslušnosti k věci nějaké u soudu první nebo druhé instance zále naproti soudu tomuto již toho

čas, když výrok v hlavní věci vynesený nebyl ještě nabyl moci právní; návrh ten pak podati se může k soudu říšskému toliko v 60 dnech od toho dne, kdy u soudu v té příčině byl spis podán.

Návrh takový předložen buď soudu říšskému prostředkem ministerii představených, a toliko, kdyby jej činil některý výbor zemský může jej tento výbor přímo podati.

§. 13. Když se návrh soudu říšskému předloží, oznámí se úřad správní, který návrh učinil, soudu, u kterého vše se vyjednává, jestli však vše již s platností právní rozhodnuta, tedy to oznámí soudu první instanco a prohlásí, že návrh k soudu říšskému jest dočasn. Soud jest povinen, po tomto oznámení další řízení zastaviti a štrasen, ježli se týče, dáti o tom vědět. Pokud není spor o kompetenci rozhodnut, oznámí se souduce ani povoliti aniž se může v ní dále předepisiti, vyslali však rozsudek dříve než se podal spor o kompetenci, může se povoliti souduce až do zjištění nebo proti dání jistoty.

Návrh k soudu říšskému podávaj není na překážku, aby se činně opatření pozastavila a vedl se dlekas pro výkon práva, pokud se to i ono dle zákona s soudu civilním připouští.

§. 14. Návrh, aby se rozhodl spor o kompetenci, vyslaly úřd, že úřad soudní i úřad správní příslušnost v té věci od sebe odmítají (negativní spor o kompetenci), podati může jediné strana, která se vše dotýká.

Strana necht podá žádost svou, příslušné a náležitými doklady opatřeno a od advokáta podepsáno, přine soudu říšskému.

§. 15. Vazjeli spor o kompetenci mezi zastupitelstvem zemským (výborem zemským) a mezi některým nejvyšším úřadem vládním za tou příčinou, že zastupitelstvo zemské i tento úřad si přisobují právo, v některé záležitostech administrativně narižovati nebo rozhodovati, může každý tento úřad podati k soudu říšskému žádost, aby v příčině toho sporu rozhodl.

Vasjeli spor mezi samosprávnými úřady zemskými zastupitelstvem zemím v věcech k vyřízení a správním jim příslušných, mají tato práva zastupitelstva zemská (výborové zemské).

V řízení s té příčinou podané úřadem buď sevrubní příbáh skutečný a důvody, na kterých se kompetence zakládá.

§. 16. Když se žádá, aby soud říšský rozhodl o nářez, čeho se vyhledává na zákonném království nebo na některé zemi radou říšskou zastoupené nebo na některých zemích těchto, kterých vyhledávání oznámí se řídným pořadem práva vyššího, má ten, kdo žádost za takové rozhodnutí u soudu říšského podá, oznáti v

si skutečné přibýby a okolnosti, na nichž se zakládá, a průvody, jimiž ji chce upodstatnit a má k ní přiložit doklady náležitě.

Žádost stylizována buď proti výberu zemského nebo království neb té země, na níž se má čeho vyhledávat, vyhledávají se však náčelně na veškerých královstvích a zemích, stylizována buď žádost proti všem, a podává ji náčelně osoba, opatřena buď podpisem advokátovým.

§. 17. Máli v rozhodnutí v příčině náležitosti některého oběma státně: pro porušení práv politických dle ústavy na příslušejících, tedy má strana ve svých právech politických úkřivně žiálost svou náležitě odůvodnit a přiložit k ní rozhodnutí, kterým od příslušného úřadu administrativně obdržela.

V žádosti buď určitě pojmenována osoba, korporace neb úřad, jímž se porušení práv dotčených na více klade, a buď prohlášen, že vše byla patkem administrativním dle zákona předepsaným vyřízena; podána buď žádost nejpozději ve 14 dnech od dodání nálezu administrativního v poslední instanci vydaného, do kteréž lhůty se nepočítají dni, po kteréž žádost šla po poště.

Žádost podepsána buď od advokáta.

§. 18. Lhůta, vyměřených v §§. 12 a 17, tudíž prodloužena. Obrazovali kdo tyto lhůty, nemohla žádati za navrácení v předchozí způsob.

§. 19. Každý návrh, který dojde, příkazem buď od prezidenta soudu říšského náčelněmu členu se referentovi.

§. 20. V příčině otázky předešlé, zdali se má návrh pro nepřijatelnost soudu říšského, pro zanedbaní lhůty náčelněmu vyměřené nebo pro neustanění náležitosti formálních náležitostí předepsaných navržením, rozhodne soud říšský v souzené neuváživě.

§. 21. Viděti se za ten příležitost, aby pře řízení se připravilo, toho potřebi, by účastníci, svědkové nebo znalci se vyslyšeli, a sjednaly se listiny neb jiné potřeby, obrátí se referent dopisem k úředním příslušným, aby vyslyšeni podrovnali a výsledk a co jiného vyhledají, oznámí.

Dodací připsi referentův podepsána buď od prezidenta.

§. 22. Prezident soudu říšského ustanoví k řízení pře den a hodinu a dá o tom vědět účastníkům, i také ministrům, jichž se dotýká.

§. 23. Pře řízení před soudem říšským jest ústní a veřejné.

Z příčin mravopřestupnosti a občanského pořádku může se soud usnésti, aby přítomni nebylo veřejně.

V případech takové má každý účastník právo, žádati, aby tím osobám, k nimž má důvěru, bylo dovoleno, k pře líčení přijíti.

§. 24. Účastníci mají toho vůli, v ústním pře líčení buď sami se zastupovati nebo se dáti zastupovati advokátem.

Úředníci, korporace a obec zastupují se placemsky se sebe zvolenými.

Napříštěli by účastník a jeho zástupce k pře líčení, neváží se, aby se pře líčení konalo a nálež učinil.

Vedli by kdo stáhnout dle §. 17 a nepřišli by nebo jeho zástupce v hodinu k pře líčení ustanovenou, pokládá se za to, že od stáhnouti upustil.

§. 25. Ministeria, jejich se týče, mohou pro zachování interesu svého oddělení apriorně vyslati k pře líčení soudu říského zástupce svého, kterj má právo řízení, aby mohl náležitě a dřívě vysvětlení dávat, její však může také soud říský k tomu vybrati.

§. 26. Ústní pře líčení počíná se přednáškou referentovou.

Předsedci říší pře líčení a přihlíží k pořádku při sezení. Na něho náleží, aby s povinností úřadu péči měl o to, by vše se úplně vysvětlilo, a nálež k tomu koná i mezi pře líčením náležiti, aby svědkové a znalci byli obecni.

Členové soudu říského mají právo řízení stísky.

Také účastníkům a jich zástupcům přísluší, řízení stísky svědkům a znalcům, Vazjali pochybnost, svědčí se některá okolka dáti, rozhodne v přitáh toho soud říský ustanovením.

§. 27. S strany námitek, kárných, proti řízení, též a strany návrhů prodloužení řízení kárných, rozhodne jedině soud říský.

§. 28. Když vše jest dostatečně objasněno, pře líčení se zavě a nálež se vykoná.

Robování a hlasování jest veřejné.

U vyhlášení nálezu musí soud říský všude pravděly přiveděnými náležiti na rozhodnutí dle svého volného převládění, jehož nálež po uvážení všech okolostných příběhů a případností v řízení rozsáple vysvětlitých.

§. 29. Nálezy soudu říského činí se nadpřevládě volnicou říšou.

Předsedci hlasuje jen tehda, když jsou hlasové rovně rozděleni; nálež, ku kterému se přidá, stane se ustanovením.

§. 30. Soudu řískému přísluší jako každému jinému soudu, skončeti, nálež některé nálezení jest platné, a rozhodovati v přitáh toho; skončeti však, nálež některý nálezu náležitě vyhlášený jest platný, nepřidá se mu.

§. 31. Nálež vyhláset se a podstatnými příčinami rozhodovacími ústně v téže sezení soudu říšského, nemohlo by se to však učiniti, vyhláset se v některém jiném sezení veřejném, kterém se účastníci omloují.

Nálež buď vyhláset i tehda, kdyby účastníci odešli nebo kdyby nepřišli k sezení k tomu ustanovenému.

§. 32. Náležové soudu říšského vydávání buďte jmenem ústředním.

Náležové vydání obsahují jména všech členů soudu říšského, kteří u vynášení jich měli účastnictví, a podepsání buďte od předsedníka a od zapisovatele.

Přibývána buď k tomu, aby náležové vydání i s příčinami rozhodovacími účastníky se nejpozději byli dodáni.

§. 33. Vzejde-li spor o kompetenci dle článku 2. základního zákona státního o stizení soudu říšského, obsahuj nálež takto rozhodnutí v příčině kompetence, věci samé se nedotýkají.

§. 34. Učiní-li se nálež v příčině nějakého sporového postěžovacího práva občanského dle článku 3. lit. a) téhož základního zákona státního, buďte v něm vyřazeno, zdali se řízení vykonuje a kterou cestou a kdy ukotvená povinnost se má vyplníti. Tento nálež vztahuj se také k postěžovací náhradě nákladů.

§. 35. V nálezu, vydaném se příčinou stížnosti, že byla porušena práva politická dle článku 3. lit. b) téhož základního zákona státního, buďte vysloveno, zdali a v které míře bylo v případnosti k rozhodnutí předložené nějaké politické právo státního porušeno.

§. 36. O pře řízení voličů buď protokol, kterýž má v sobě obsahovati jména přítomných členů soudu říšského, účastníků a jich nástupců též osob od těch kterých ministerii k pře řízení vyslaných; též se v něm má vysvětliti, co podstatného se v sezení přihodilo.

O rokování a hlasování, které nebylo veřejné, voličů buď protokol zvláštní.

V každém protokole má se podepsati předsední a zapisovatel.

§. 37. Řízení může se znovu přednesiti toliko v případech, uvedených v článku 3. lit. a) základního zákona státního o stizení soudu říšského; s tom, máli se připsati, aby se znovu předneslo, rozhodne jedině soud říšský.

§. 38. Advokáti, kteří se dle tohoto zákona k zastupování připouštějí nebo jich jest k zastupování potřeba, jsou advokáti takoví, kteří mají právo, v království a zemích v říši říšské zastupovaných strany zastupovati.

Částka III.

O vykonávání náleží soudu říšského.

§. 39. V příčině vykonání náleží soudu říšského, pokud vykonání týká má, účastníte se účastníci k příslušným úřadům soudním a správním.

§. 40. Měli by účastník, pokud spor o kompetenci nebo nějaká sporná věc, předsa obecného se týkáje, u soudu říšského uvést, za potřebné, aby se učinilo prozatím nějaké opatření nebo zjištění, účastní také dle náleží o tom vydaných jediné u příslušného úřadu soudního nebo správního, aby se povolilo a vykonalo.

§. 41. To, že věc nějaká před soudem říšským zašla, má také, když v příčině té věci některý úřad veřejný již rozhodl a rozhodl se, aby rozhodnutí bylo vykonáno, bez újmy toho, co ustanoveno v §. 13, odložení účinek jediné to, když by dle výroku úřadu tohoto účastníkům z vykonání náleží nezahraditelná škoda vznikla.

§. 42. Veřejnému ministerstvu uloženo jest, aby tento zákon přičel k vykonání.

Ve Vídni, dne 18. dubna 1869.

František Josef mp.

Tasche m. p.	Fischer m. p.	Hassner m. p.	Patocki m. p.	Giskra m. p.
	Hertel m. p.	Brostel m. p.	Reuger m. p.	

52.

Zákon, daný dne 25. dubna 1869,

jinak se číni některé změny v saňizních posazováních, jak se má vybrati daně potravní z piva.

(Obzírka v čísle XXIII. zák. řádk. 2. 49, str. 175.) vyd. a rozsl. dne 27. dubna 1869.)

S přivolením obou zákonodárných rad říšských vídí se Mj. naříditi takto:

Článek I. Od 1. května 1869 počjává platností, co v příčině potravní daně z piva nařizeno ve výnosu, vydaném od ministerium financí dne 28. srpna 1857 (č. 163 zák. říšského, str. 469^{*)}) a ve výnosu, vydaném od ministerium financí dne 4. října 1858 (č. 178 zák. říš., str. 536^{**}), pokud se toto výnosu týče tarify daně z piva za rakouské císaře převedené (§§. 5, 6, 7 a 8). Od lednového dne následujícího má na místě toho tato nařizování:

*) Věst. vl. z. pro Mj. 1857, č. 163, str. 263.

***) Věst. pro Mj. 1858, č. 177, str. 738.

Článek II. Při vaření piva počítati a vyhláti se bude z každého opo-
vřeného grádu sacharometrového na každé dohromadě vědro piva
sladkého šli mladšíky 8 nových krajcarů daně potrazení krom 2 krajcarů mimo-
řádné přírůžky k této dani, tedy dohromady deset (10) nových krajcarů.

V městech zavřených počítati a vyhláti se bude mimo to za každé
ovřené vědro piva přírůžka, která se vyměřuje ve Vídni, počítaje v ní také
mimořádnou přírůžku k dani potrazení na 1 mladý 1/2 nov. krajcaru z každého ovř-
eného vědra dohromadě 42 1/2 mísa Víd.; v Praze pak, v Brně, Linci,
Hradci, Lublani, ve Lvově a Krakově vyměřuje se z každého grádu sacharome-
trového na 308 nov. kr. kromě mimořádné přírůžky 984 nov. kr., tedy dohro-
mady na 472 nov. kr.

Článek III. Při dovážení piva do uzavřených měst zavřených zapro-
vazováti se bude daně potrazení a mimořádné přírůžky z každého vědra dohromadě-
ského ve Vídni 1 sl. 1/2 nov. kr. a v jiných městech zavřených 50 1/2 nov. kr.

Při vyvážení piva z měst zavřených navrží se, když dle předpisů o tom
vydaných dovoleno jest, návraceti daň z piva v těchto městech vráteného a z nich
vyváženo, připočítaje k dani mimořádnou přírůžku, ve Vídni 48 1/2 nov. kr.; v
Praze pak, v Brně, Linci, Hradci, Lublani ve Lvově a Krakově 44 1/2 n. krajcarů.

Daň a přírůžka v tomto článku vyměřená počítá se vůbec dle váhy daně,
totiž vědro na 42 1/2 mísa Vídenského.

Nabytí by lze míry daně vyhledati, počítá se z toho, co váží pivo i s ná-
dobou, na každých 120 liber Vídenských vědra.

Článek IV. V oznámení věrky, kterou někdo chce dělati, učiněno buď kromě
toho, co jinak předepsáno, také to, kolik celých sacharometrových grádů sladiny
bude v sobě obsahovati pivo sladké, které se bude vařiti.

Co se toto udá, napíše se též do letů, které se na zaplacenou daň vydají.

Článek V. Při tomto oznámení věrky patří se pivovarníkům jeden grád,
než opovřený počet grádů bez daně, a to tak, že se nezavěze fixováno, leč
by se shledalo, že pivo sladké jest o více než o grád třetí, nežli bylo opovřeno.

Také se na nich nebude řádati dožádku k dani, leč by se našlo, že pivo
sladké jest o více než o tři pátiny grádů třetí, nežli bylo oznámeno. Pakli by
se shledalo, že jest třetí o více než o tři pátiny grádu, tedy hodí, nabytí vedli
sladiny větší nežli o grád, daň potrazení započtena se celý grád, v každé jiné pří-
padnosti však za velik grádů opovřených od počtu grádů na sacharometru shle-
daných (šl. VII.).

Pivo sladké, které by málo více než 20 grádů sacharometrových, vařiti se
může toliko po obdržení k tomu povolení se strany říšského finančního okres-
ního úřadu.

Článek VI. Neměli by uvážně pivo sladké takž grádů, kolik bylo opovrženo, není dovoleno upravěné daně upravovati, aneb býlahi dan' určena, dan' určitě oděpřevati.

Článek VII. Měli se z příčiny výrky opovržené dle článku V. zavěsti řízení, položí se při vypočítávání pokuty peněžité za náklad takž grádů sacharometrových, o kolik jich bylo nalezeno více, nežli bylo opovrženo; dříve však se dle provedení tomu dotčeného jedné grád odraží.

Při vypočítávání daně, která se v takových případech má vyhlástiti, dle toho, co ustanoveno v článku V., podobně arážka z vyhlášeného množství grádů opovržených a nalezených místa nemá.

V té i celé příčině pokládají a počítají se slonky grádu sacharometrového za celé grády.

Článek VIII. Při jiných přestupcích důchodkových, v kterých se pokuta nákonem vyměřena budi dle daně, položí se při vypočítávání daně, vedle které se má pokuta vyměřiti, jestli šititi o pivo sladké, do kterého nebylo jaké kvantie přimíšeno, a v příčině kterého se vyhládala, kolik grádů sacharometrových má, za náklad tento grád sacharometrový a petáchno dan' podle článku II. vyměřiti.

V každé jiné případech však položeno buď při vyměřování dotčené daně za náklad čimžet grádů sladiny či extraktu, až neprošli se, že pivo sladké, k němuž náležno se přestupek důchodkový vztahuje, má více grádů sladiny, aneb vztahují se přestupek k pivu již vykvantováno, že se náleží sladkého se silou piva vykvantového rovnáti.

Článek IX. Pivo sladké opovržené není dovoleno upravovati.

Rižicim však úředním důchodkovým na vůli se ustanovuje, by dovolili v jedné každé případnosti, aby se po druhé nedalo voliti vody na vyžebek, a ustanovili, a kterými výměnkami se to máti učiniti.

Článek X. Tento zákon má platiti v královstvích Českém, Haličském a Vladiměřském, též ve vojvoděvodství Krakuském, v arcivejvodství Bukovinském pod Eni a nad Eni, ve vojvodstvích Salcburském, Štyrském, Korutanském, Krajském a Bukovinském, v markrabství Moravském, ve vojvodství Horno- a Dolnoslezském, v knížecím hrabství Tyrolském a v zemi Vorarlberské, v části markrabství Istrijského, která náleželi k vyhrádku celámu, koncem v knížecím hrabství Gorickém a Gradištském.

Článek XI. Místovní úřední království a zemi v radě říšské zastoupených vloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvědli.

V Buděš, dne 23. čer. 1869.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Brestel m. p.

53.

Vynešení, vydané od ministerium financí dne 28. dubna 1869,

jinakto se člá sčkové zmojny v nariženích a kontrole daně z piva a v vyvezení piva.

(Ostatno v XLV. čísle zák. čís. 2. 24. str. 101; vyd. z roud. dne 20. dubna r. 1869.)

Aby kontrola úřadů důchodkových v pivovarech die sčkové, daněho dne 28. dubna 1869 (č. 49 sčk. čís. 7*), se sjednotila a vyřídila piva piva lině celně se započítala, vili se ministerium financí, vydati narižení následující, jako nabe- dou platnosti dne 15. května 1869.

§. 1.

Zrušuje se povinnost, narižení sčkování v §. 46 předpisu, vyd. 26. prosince 1854 (č. 1. sčk. čís. na r. 1855**), aby pro kontrolu úřadů důchodkových vešli zvláštní rejstříky sčkové piva, chovaných veš místnost, v které má hlavní kvasni piva sčkové předajiti; z té příčiny nebude se také od úřadů důchodkových vy- hledávati sčkové piva, které vyhledávání se zakládá na povinnosti dotčené.

Místnosti však, v kterých se tyto sčkové piva chovají, jsou v pivovaru nebo manofyjé budovu od pivovaru vadileny, místnost i přístě pod dohledem úřadů dů- chodkových dotat, pokud orgánové kontrolní mají právo, sjednat si doklady na každé chvíli jistota, že se v těchto místnostech proti sčkové, daně v §. 42. pře- vedového předpisu vykonává, uchová piva sčkové nebo takové piva, které neodbylo jiné hlavního kvasni.

§. 2.

Sčkové jsou povinni, sčkové toho, se nariženo v §. 46. připomenutého před- pisu, daněho 26. prosince 1854, vstati toliko rejstříky sami, jmenované ve vya- šení, vylučena od ministerium financí dne 11. června 1863, č. 54 sčk. čís.***), sčkové piva sčkové narušena z sčkové sčkové obsahuje, a rejstříky vstavené o tom, sčkové piva byla po hlavního kvasni z místnosti kvasni odvezena.

Vystavení bud de rejstříka zapíše:

- a) včeli se piva na sčkové kvasnice čili leička, dřive než byla po hlavního ky- sání z sčkové místnosti kvasni (kádi kvasnic) do sudů nalitá a z pivovaru vyzarena nebo dopravena do místnosti od místnosti kvasni oddělených;
- b) včeli se piva na sčkové kvasnice, zapíše bud vystavení dřive nežli se pivo odveze z místnosti, kde se nalitá do sudů, k domácí potřebě nebo k vya- kování v pivovaru anebo k šenkování pšupalim občerstvím.

§. 3.

Sčkové se při vyhledávání, nariženo v §. 18. předpisu vykonává, vya-

*) Příkl. pro Mor. 1869, č. 49, str. 103.

***) Věstník vl. z. pro Mor. 1863, č. 12, str. 104.

****) Příkl. pro Mor. 1863, č. 49, str. 112.

náše dne 26. prosince 1864. museli piva sladkého jest na stoce chlazená a museli sladiny toto pivo v sobě obsahují, že jest pivo nebo sladiny více, nežli bylo k vyměření daně opatřeno, učinili však to, až jest pivo neb sladiny více, plných pět procent toho, co bylo opatřeno, nebudiž proto hlavní trestní zvráceno, náhrd sládek bude posízen, napraviti v hotovosti daně potrasal i s přírůkem, kteráž se to, co více navští, dle sladiny ve vínech podlé přípisu obsahové vyjše, a to nejvíce v osmi dach a toho úřadu, který vydal berní boletu se více.

§. 4.

Aby se nábylo bezpečně zvláda k vyhledání toho, museli jest piva sladkého, ustanovuje se toto:

- a) Každý štók chlazení, jehož se při vaření piva užívá, má postaven býti na pevném zpeřku, aby se nemohl nikam posunouti a zaneslo se tím dle možnosti, by piva pod nářem ani oddechem ani vzrůpním se zaneslo ani nepodlehlo, a má býti staven tak, aby se ke víne skobem hromozitím, když orgánové kontrolní komisi vyšetřovali, snadno mohlo přistoupiti.
- b) Každý takový štók chlazení budíť ročně alespoň jednou, a to v pivovárkách, v kterých se v létě znavil, se drive nežli čtyři neděle před počátkem dachy, po kterem se každého roku vaří, odhumerová, a opatřeno na všech čtyřech stranách skobami hromozitími v tenké ošří vytláhačím, aby se hodil pro každý nářev, její sládek pojmuje.
- c) Každé kyvadl odhumerovány budíť vůbec jen na jednu výšku naplněvací dle toho, jak mnoho jest při jedné každé víne piva sladkého po odružení kalů.

V pivovárkách však, kde jest obyčejno, nalévati sladké pivo do kádí kyvadlích se třem nebo více úřek, odhumerová budíť každé kád kyvadl dle tenkého oddělení, kolikova pír sladkých se do ní má nalíti.

- d) Správce hlavní berního s přířiny vaření piva vedoucího přiblíží k tomu, aby se na každé kád kyvadl stvedlíně křídou naplno dátem, kdy byla kád pivem sladkým naplněna, a naplněvacím se po částkách, tedy také, kdy byla naplněna každé dach; když pak se kád vypoučel, snadno se to znav.

§. 5.

Co vyše v §§. 1 a 2 naticeno, zavtahuje se k pivovárkám Vídeňským.

Postavil se v těchto pivovárkách přířička v druhé postavě článku II. zákona, daného 25. dubna 1869 (č. 49 zák. list.). v přířině vaření piva v městech navlečných ustanovení, vyměřuje jediné dle toho, museli jest piva sladkého, nahledk k tomu, museli sladiny v sobě obsahují, tedy budou přířid tyto pivovárky pod kontrolou pomavdal postaveny toliko, co se týče nářev piva a vedení rejstříků.

§. 6.

Šenklovské piva nejsem již postavil pod kontrolou dlehořivou, a zrušuje se,

co v té příčině nastalo ve výnosní, vydaném od ministerstva financí dne 19. prosince 1852 (č. 284 zák. Měsk.^{*)} a co dále ustanoveno v předpisu vykonávacím, vydaném dne 20. prosince 1854.

§. 7.

Aby se poskytl polehčivší sládkům, kteří vyvádějí pivo přes hranici celní a šládků, by se jim dle výnosní, vyd. 20. listopadu 1853 (č. 219 zák. Měsk.^{**}), nahradila daň z potraviny i z přírůdkou, snižuje se doba předcházejícího vafení piva, ku kteréž se při vyhledávací sládky v sladkém pivě občanové co základu při navrácení daně hleděti má, ze 12 měsíců na 6 měsíců.

Bresláv m.p.

^{*)} Věstník vj. n. pro Měs. 1853, č. 11, str. 58.

^{**}) Tamtéž pro r. 1853, č. 242, str. 558.

Překlady zákonův

Zákonníka říšského

na rok 1869

pro

Markrabství Moravské

státních.

Částka IX.

Vydán a rozšířen dne 26. srpence r. 1869

od v. k. místodržitelstva Markrabství Moravského.

54.

Smlouva adiciónální, učiněná dne 12. února 1869,

ke smlouvě, ježto se stala 13. listopadu 1854*) mezi Rakouskem a Francouzskem
v příčině utápěnítoho vydávání obilnině.

(Obilnina v list. XXVII. zák. č. 26, čl. 14, str. 102; vyl. a rozšíř. dne 11. května r. 1869.)

Nos Franciscus Josephus Primus,

divina favente clementia Austriae Imperator;

Hungariae, Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galliciae,

Lodomeriae et Illyriae Rex; Archidux Austriae; Magnus Dux

Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae,

Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus

Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi

et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore presentium
scimus:

Postquam a Nostro et a Plenipotentiario Suae Imperatoriae Francorum Ma-
jestatis conventio adiciónální ad illam de recipere malefactorum extraditioem die
13. Novembris 1854 conclusam Lutetia Parisiorum die 12a mensis Februarii anni
1869 facta et signata est tenore sequentis:

*) Č. 12. zák. říš. na rok 1854. (Věstník vl. n. pro Mor. 1854, č. 1, str. 2.)

Překlad.

Jeho Veličenství císař Rakouský a Apoštolský král Uherský a Jeho Veličenství císař Francouzský učiní za příhodné, doplniti smlouvu, učiněnou mezi Rakouskem a Francouzskem dne 18. listopadu 1855 za přítomnosti obapolného vydávacího úředníka smlouvu adicičními; a k tomu konci opatřili následujícími plnomocenstvími, totiž:

Jeho Veličenství císař Rakouský a Apoštolský král Uherský, Jeho excelenci knížete Richarda a Metternichu a Winneburku, rytíře zlatého rodu, velkokrátka král. uherského řádu sv. Štěpána, v. k. rakouského řádu Leopoldova, čin. řádu čestné legie atd. atd. Svěho mimořádného velvyslance u Jeho Veličenství císaře Francouzského, a

Jeho Veličenství císař Francouzský Jeho excelenci pana Falca marquisa de La Vallette, senatora čestného, šlema Svě tajné rady, velkokrátka čin. řádu čestné legie, uherského řádu sv. Štěpána atd. atd., Svěho ministra a zároveň sekretáře v oddělení vnitřní ministerstva zahraničích,

kteříto plnomocenci, sepsaližvíte sebe obapolné plnomocenství své a shledavše je v dobré i náležitě formě býti, a tyto články se uzavřeli:

Článek I. Jestli někde stihán pro slova nějaký, vyřčený v článku 2. smlouvy, učiněné dne 13. listopadu 1855, setkání budli pravětem setoliko když se předloží listina nějaká v článku 3. sebrané smlouvy přiložená, ale také když dojde správa postou nebo telegrafem, že vydán jest rozkaz nějaký, však jen tehda když taková správa byla prováděna spůsobem diplomatickým podána k ministerstvem vnitřnímu zeminěních té země, do které se obrátily utekl.

Článek II. Když dojde žádost přímo k některému soudu nebo úřadu správním nějaké vnošené strany smlouvy činní, bude setkání fakultativní; tento úřad však povinen jest, předevzítí bez předání veliké výsledky a vyhledání vše, čeho potřebí, aby se identičnost slozince na jato postavila nebo aby se články provedly; pakli by vzošly nějaké oznámení, budli ministrem vnitřních podána správa, z kterých příčin žádná setkání bylo odloženo.

Článek III. Setkání provisorní vykoná se v tom spůsobu a dle těch pravidel, ješto nastavena jsou v zákonech té země, která se se setkání stáá; jestliže by se však ve čtrnácti dnech od vykonání setkání vláda žádná nepodívala, aby setkání byl vydán, považne setkání provisorní.

Článek IV. Slozince reklamovaný vydán bude úřadu stámu reklamujícího, pořídíli na vydání vláda Jeho Veličenství císaře Francouzského, v Salcburku, a pořídíli na vydání vláda Jeho Veličenství císaře Rakouského a Apoštolského krále Uherského, v Strazburku.

Chceli by se však raději, aby slozince byl vydán na některém jiném místě pomezním nebo aby byl vešna po moři, tedy když se telegraficky pojmenuje místo, kde jest stáčen, se nejrychleji se ustanoví místo na hranicích, kde bude vydán.

Článek V. Náklady národní, výtlivy a dovedení stádnice, jehož vydání bylo povoleno, zapasí každá vnašená smlouvající se strana v mezích svého státu, jak v článku 9. smlouvy o vydání stádnice, učiněné 13. listopadu 1815 vyměřeno jest.

Náklady vzami stádnice skrze státy mezi oběma smlouvajícími se lidci zapříví stát, který jej reklamoval.

Článek VI. Tato smlouva dožadová bude ihned po vyměření ratifikací, kteréž se stane ve dvou měsících, nebo pokud možná, ještě dříve, vyhlášena a nebude mezi dromi částí ode dne vyhlášení.

Článek VII. Tato smlouva bude mít platnost po ten čas, po který platí smlouva, učiněná 13. listopadu 1815, k níž se vztahuje, a kdyby se dala vyprověřiti se smlouvy této, bude se mít za to, že i z ní jest výpověď dána.

Tomu na svědomí se obopali přímocnými v člancích výše položených podepsali a pečeti své k nim přičinili.

Stalo se v Paříži, dne 19. února 1869.

(L. S.) Böttnerich m. p.

(L. S.) La Valette m. p.

Nos vixit et perpensis hujus conventionis additionalis articulis illis omnes et singulas ratos hinc confirmatosque habere profiteremur ac declaramus, verbo Nostro Caesaris et Regis adpremittentes, Nos omnia, quae in illis continentur, solummodo executioni mandataros esse.

In quarum fidem majusque rebur praesentes ratificationis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro Caesaris-Regis adpresso firmari jussimus.

Dabantur in Regia Urbe Nostra Buda, die sexta mensis Martii anno millesimo, octingentesimo, sexagesimo nono, Regnorum Nostrorum vigesimo primo.

Franciscus Josephus mp. (L.S.)

Comes a Bemst m. p.

Ad mandatum Sacrae Caes. et Reg. Apost. Majestatis propriae :

Johannes Liber Baro a Vesque-Pöfelingen m. p.

C. R. Conflictoris actuum et Ministerialis.

Smlouva státní výše položená vyhlášeje se tímto, aby měla platnost v královstvích a zemích v nadě říšské zastoupených.

Ve Vídni, dne 3. května 1869.

Tasche mp.

Herbst mp.

33.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 30. dubna 1869,

o tom, že se číni některé změny v obvodech okresních ředitelství finančních na
Moravě.

(Ústn. v čísle XLVII. Zák. Sb. č. 43, str. 391, vyd. a rozs. 11. května 1869.)

Dne 1. srpence 1869 odvolány budou berníci okresy Písecký a Kojatínský, ježto leží v obvodu okresního hejmanství Kroměřížského, a finančního okresu Olomouckého a berníci okres Brněnský, ježto náleží do okresního hejmanství Hodoněvského, z finančního okresu Brněnského, a všechny tři okresy přidány budou k finančnímu okresu Uhersko-Břadčáckému.

Brno 11. p.

34.

Zákon, daný dne 1. května 1869,

ježto se vyměňuje lhůta, po které patří právo obecných nemocnic veřejných
ládat na fondu zemském náhrady za opatřování nemocných.

(Ústn. v čísle XLVII. Zák. Sb. č. 44, str. 392, vyd. a rozs. dne 11. května r. 1869.)

S přivolením obcí ústavní rady říšské víd se Ml. nařídit takto:

§. 1. Opominěti by některé veřejné nemocnice obecní po tři léta, předložiti v dobách periodických, výměrných v náhradu, vydanou od ministerium zdravotní vnitřní dne 4. prosince 1866, č. 26,641, R. 10, a ve způsobě tam ustanovené, výkaz nezaplacených na konci té doby nákladů na opatřování osob v této době propuštěných z nemocnic vystoupilých nebo zemřelých k tomu konci, aby se tyto náklady nahradily, tedy pozna právo nemocnic, ládat těchto nákladů na fondu zemském.

§. 2. Tříletá lhůta v §. 1. výměrná počíná se prvního dne od projiti doby periodické, v které se měly řešiti náklady vykazati.

Ještě by se však až do té doby nemohlo vyhledati v které zemi ošetřovaný jest chorován, a nemohli by se přikláti, že nemocnice v té příčině něčeho zanedbala, počítati se bude tříletá lhůta k obdržení tepov od konce té doby periodické, v níž se nemocnice dověděla, v které obci ošetřovaný má právo domovské nebo se máti pohřbívati, že je tam ná, a na kterém fondu zemském se tedy náhrada má ládati.

§. 3. Vyjeli později na jevo, že nákladů opatrovacích vykáže se onytem méně nežli náležeti, tedy se máti potomně ještě ve třech letech od konce správního roku v nemocnici zavedeného, v kterém náklady v menší sumě vypočtené vešly, ládati, aby se z fondu zemského, ze nákladů, doplatilo.

Podíjí se na takové doplnění z fondu zemského úřadu nemůže.

§. 4. Počítají by se lhůta tříletá v tomto zákoně vyměřená dříve, nežli tento zákon nabude platnosti, nepravdě upíše až po třech letech, počínaje od tohohle dne, kterého tento zákon svou platností nabude.

§. 5. K pohledávkám náklady nemocnic naproti jiným fyzickým a právnickým osobám a fondům tento zákon se nevztahuje.

§. 6. Ministři náležitosti vnitřních vědomostí jest, aby tento zákon ve skutek uvedl.

Ve Vídni, dne 1. května 1869.

František Josef mp.

Vasile m. p.

Giskra m. p.

57.

Zákon, daný dne 4. května 1869,

jinakto se povolují náklady dříve dodávkové na rok 1868.

(Obzvláště v čísl. XXVII. Sb. zák. č. 27, str. 204; vyl. a rozsv. dne 11. května r. 1869.)

S přívolením obou sněmovny rady říšské učině se Mi následně takto:

Článek I. K úhradě náležitých výloh věcí, které na rok 1868 svolly v několika státech a srovnání se zákonem finančním, vydaným dne 24. června 1868*) povolují se dodávkou tyto částky:

na dře	.	.	.	150.000 zl.
na radu říšskou	.	.	.	121.000 „
na zrušení radu státní	.	.	.	32.000 „

pro ministerium náležitosti vnitřních, a to:

na říšské stavby státní	.	.	80.000 zl.
na říšské stavby na radě	.	.	37.000 „

dohromady 117.000 zl.

pro ministerium zemědělnictví a bezpečnosti veřejné:

na veřejnou bezpečnost	.	.	37.000 zl.
na vojenskou stráž policejní	.	.	6.000 „
na činnosti zemské	.	.	10.000 „

dohromady 53.000 zl.

*) Příkl. pro Mě. 1868, č. 71, str. 204.

pro ministerium náležitosti duchovních a vyučování, a to, co se týče potřeb řídných:

na státní nálohu ke katolickým ústavům náboženským	103.829 zl.
na nálohu k fondům školským	9.910 „
na nálohu k ústavům studijním	36.634 „
	<u>150.373 zl.</u>

mimo to, co se týče nákladů mimořádných:

na práce při stavění a upravení kostelů, ústavů studijních a na muzeum	31.633 „
	<u>dohromady . 172.006 zl.</u>

pro ministerium obrty, a to při řízení centrálním jakožto mimořádnou potřebu za příčinou převzetí správy hřeboňných vojenských a depozit hřeboňných

9.500 „

pro ministerium práva, a to:

při řídných potřebách z příslušné organizace soudů okresních	1,413,000 zl.
při mimořádném nákladě z též příčin	80.000 „
konečně na úhradu řídného výdělku nákladů na platy adjunktů u okresových soudů první instance, kterých náklad vznikl dle zákona ze dne 25. května 1868	18.000 „
	<u>dohromady . 1,481.000 „</u>

pro ministerium financí, a to z příslušné přeměny jmenovaných v §. 1. druhého fundusového obecného dleka státního v pěti-procentní dleh jednotlivé, které přecolovali nářadno jest zákonem, daným 20. června 1868*):

na úhradu výloh za zhotovení a vydání obligací přeměnovacích roku 1868	200.000 „
	<u>tedy vešměs . 3,367.538 zl.</u>

Článek II. Ministerium náležitosti vnitřních, zemědělná a bezpečnosti veřejná, při náležitosti duchovních a vyučování, a ministerium obrty, práva a financí uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

V Neuberku, dne 4. května 1868.

František Josef m. p.

Taaffe m. p. Hauser m. p.
Herbst m. p.

Potoční m. p. Giskra m. p.
Breitel m. p.

*) Přehled pro Muz. 1868, č. 67, str. 166.

58.

Nářízení, vydané od ministerium práv dne 4. května 1869,
jináče se přidávají městská obec Dolní Kunice a veská obec Německé Brannice
k okrslku okresního soudu Ivančického.

(Obzám v čísle XXXI. zák. sb. čís. 64, str. 300; vyl. a rozsl. 10. května 1869.)

Podle §. 2. zákona, daného dne 11. června 1868, č. 59 zák. sb. (*), odložil se městská obec Dolní Kunice a veská obec Německé Brannice z okrslku okresního soudu Židochovického a vylučovacího soudu Hustopečského, a přidávají se k okrslku okresního soudu Ivančického v obvodu zemského a vylučovacího soudu Brnošského.

Toto nářízení vstoupí ve skutek dne 1. července 1869.

Herbst up.

59.

Nářízení, vydané od ministerium práv dne 4. května 1869,
jináče se přidává obec „Polwais Zwierzynieckie“ k okrslku městského delegovaného
okresního soudu Krakovského.

(Obzám v čísle XXXI. zák. sb. čís. 64, str. 300, rozsl. a vyl. dne 10. května r. 1869.)

Podle §. 2. zákona, daného dne 11. června 1868, č. 59 zák. sb. (*), odložil se obec, nazvaná „Polwais Zwierzynieckie“, z okrslku okresního soudu Líského a přidává se k okrslku městského delegovaného okresního soudu Krakovského.

Toto nářízení vstoupí ve skutek dne 1. července 1869.

Herbst up.

60.

Zákon, daný dne 5. května 1869,

jináče se dle článku 20. základního zákona státního, daného dne 21. prosince 1867,
č. 142 zák. sb. (**), ustanovují práva odpovídání mezi vládou činnou dočasně a
místní výimky ze zákonných plátností majících.

(Obzám v XXXI. zák. sb. čís. 64, str. 300; vyl. a rozsl. dne 10. května 1869.)

S přivolením obouh. zákonodárné rady Říšské vidi se Mi nařízení takto:

§. 1. V případě války aneb před oznámením vypuknutí podmínkami základního
zákonu nepokojů domácích, a když se rozsáhlým spůsobem objevují rejdy
volurické nebo jinak ústředně nebezpečné aneb osobní bezpečnosti nebezpečnosti
příslušející, mohou se na čas a v některých místech dle toho, jak se v tomto
zákoně vyměňuje, podle článku 20. základního zákona státního, dan. dne 21. pros. 1867,

*) Průběh pro Mor. 1868, čís. 55, str. 178

**) Průběh pro Mor. 1867, čís. 114, str. 335.

čl. 142 zák. říšského, v obecných pokrácích obřadů státních, články 8, 9, 10, 12 a 13 tohoto základního zákona státního zcela nebo z části suspendovati, jakoli dle §§. 8 a 9 tohoto zákona i výjimečně nalízení pro vykonávání policejní a mod. trestní spůsobem zvaných výdělů.

Tato opatření výjimečná učiněná se mohou, nežli v tomto zákoně nic jiného ustanoveno, jedině na základě usolení veškerého ministerstva po obdržení schválení ústavní.

Opatření ta mají se dle tohoto zákona vyhlásiti a ve vyhlášení náležitě pojednati obvod, v kterém budou máti platnost.

§. 2. Když dle §. 1. tohoto zákona článkové 8, 9, 10, 12 a 13 základního zákona státního, daného 21. prosince 1867, č. 142 zák. říšsk., nebo některý z nich se suspendují, vzápět tím účinky v ústě položených §§. 3—7 jmenované, pokud nebyly v nalízení výslovně na uzavř. míru obzomy.

V nalízení takovém pojednávají buď články základního zákona státního, které se suspendují, a buďli pokračuje k ostat. vyměněným tohoto zákona, jimiž se ustanovují účinky suspence.

Takové nalízení buď nákazem říšským vyhlášené a buď víceas de úředních novin té země, v níž jest obřaděk, v kterém opatření učiněná má máti platnost.

§. 3. Suspence článku 8. základního zákona státního, daného dne 21. prosince 1867, č. 142 zák. říšsk., má tyto účinky:

- a) Léta 48 hodín, vyměřená v §. 4. zákona, daného dne 27. Hjna 1863, č. 87 zák. říšsk.⁷⁾, když orgánové mocí veřejné někoho pro porušení nějakého dne trestuhodného ve státní zemi, prodáváje se na onu den;
- b) byli někdo zatím pro nějaký čin trestuhodný, v předveku tohoto zákona jmenovaný, nebude proti knzi nebo rakejmenosti propuštěn (§§. 7—10 zákona, dan. 27. Hjna 1863, č. 87 zákona říšského);
- c) osoby, které veřejnému pořádku jsou nebezpečné, mohou od úřadu bezpečnosti z okresu, v kterém jest suspence zavedena, nebo z některého místa tohoto okresu vyhádkny býti, pokud nejsou k témuž místu nebo k témuž okresu přislušné; té může úřad bezpečnosti osobám, které jsou k některému místu tohoto okresu přislušné, nalízení, aby bez úředního povolání z tohoto místa neodcházeły.

§. 4. Suspence článku 9. základního zákona státního, dan. dne 21. prosince 1867, č. 142 zák. říšsk., má za účinek, že úředně bezpečnosti na příčinou vykonání práva trestního mohou pro činy trestuhodné v předveku tohoto zákona jmenované bez rozkaz. soudcovského každé chvili nastídit, aby se předbravalo postledivání v domě.

⁷⁾ Říšk. pro Mor. 1863, č. 60, str. 181.

§. 5. Byli suspendováni články 10. základního zákona státního, daného dne 11. prosince 1867, č. 142 zák. říšsk., mohou se psaní zakazovati a otciziti i kromě případů, když se přebíháček v domě nebo se někde udržuje a bez souhlasu soudcovského.

§. 6. Se suspendací články 12. základního zákona státního, daného dne 21. prosince 1867, č. 142 zák. říšsk., spojeny jsou tyto účinky:

- a) spolky nebo veřejní spolky, k nimž se vztahuje zákon, daný dne 13. listop. 1867, č. 134 zák. říšsk.^{*)}, nemohou se již bezpřevratně úřadu zřizovati a úřadové političtí mohou činnost spolků takových již státních, zvláště shromáždění jejich, zastaviti, aneb ustanoviti výjimky zvláštní, pod kterými mohou dále činné býti a se shromážděvati.

Činnost jejich spolků kromě uvedených v zákoně se nepřerušuje. Politický úřad může však k uzavření a shromáždění jejich vyslati komisi, která má právo, osobní nebo shromáždění zvěřiti, když by se zrakovali vztahovali k věci, ježto nevhodnější k působnosti spolků statuty vyměřená. Také může úřad politický zastaviti vykonání takových úmyslů, jimiž spolek vykrokuje z mezí působnosti své v statutech ustanovené.

- b) Shromáždění, připomenutá v §. 3. zák., daného dne 13. listopadu 1867, č. 134 zák. říšsk.^{**)}, nemohou se vůbec odhýzati, shromáždění pak a převozy, přivedené v §§. 4 a 5 dotčeného zákona, mohou se odhýzati toliko a přivolením úřadu politického.

§. 7. Suspendování články 13. základního zákona státního, daného dne 21. prosince 1867, č. 142 zákona říšského, dává se úřadu správnímu mezi:

- a) Zastaviti vydávání nebo rozšiřování spisů státních, vytknutí proti nim zápočetů, aby se nemohly po počtu rozšířiti a zastaviti na čas provozování takových živností, které nachodemněm prád literárních nebo uměleckých nebo obchodem s nimi přinášíjí veřejnému požitku nebo bezpečnosti;
- b) vyměřiti k základní exemplářů povinných dle §. 17. zákona o tisku říšském, které se při státních spisech periodických předložití může až na 3 kusy, při jiných spisech státních až na 3 kusy před vydáním.

§. 8. Když jsou suspendovány články 8, 9, 10, 12 a 13 základního zákona státního, daného dne 21. prosince 1867, č. 142 zák. říšského, nebo některý z těchto článků, mohou se s nimi zavazující vydávání obecnými nálezmi policejními:

- a) se se týče dělání, prodávání, chování a zvezení zbraní a věcí k střelbě nábojových;
- b) se se týče psaní a otcizení;

*) Přehled pro Mor. 1867, č. 106, str. 219.
**) Přehled pro Mor. 1867, č. 106, str. 220.

- c) co se týče chování na veřejných místech a shromáždění lidí;
 d) co se týče účelů demonstrací a uliční zrád.

Taková nařízení mohou se vydávati také potuzná a v případech těch příjích může je vydati také správce zemský; jest však povinen, oznámiti to neprodělně ministerium školnímu vnitřním, vylože příčiny toho. Jak dlouho nařízení vydaná mají platnost učí, a to učiní oznámení velkého ministerstva.

Nařízení potuzné vydané vyhláší se národním zemským.

§. 9. Přestoupení příkazů a nřevěří v §§. 3—7 ustanovených, též nařízení a rozkazy, za příčinou vykonání jich od úřadu vydaných, rovněž přestoupení nařízení policejních dle §. 8. vydaných, potuzná bude, není-li na ně dle zákona průběh majících obzoru třetí věti, pokutou peněžitou, která se od úřadů nákonem k tomu ustanovených podle okolností případu vyměřiti může až do sumy 1000 zl., anebo věznicí, která se od týchž úřadů může vyměřiti až do 6 měsíců.

§. 10. Opatření výmnožná dle toho zákona učiněná budou zrušena, když a pokud pomínou příčiny, pro které byla zavedena.

Úplně nebo částečně zrušení stane se usnesením velkého ministerstva po obdržení souhlasu vlády.

Zrušení, jež ministerstvo ustanoví, vyhláší se národním zemským.

Účinkové dle tohoto zákona a opatření výmnožná spojená přestanou v té míře, v kteréž bude opatření výmnožná zrušena.

Touti měrou podobně zavazující mají také nařízení, v tom čase, kdy platnost může opatření výmnožná, dle tohoto zákona za příčinou vykonání učí policejní a trestal vydaná.

§. 11. Ministerstvo jest povinné, když dle tohoto zákona učiní nějaké opatření výmnožné, nebo když se usnese, že takové opatření má dále trvati, vyložiti radě říšské, jestli shromážděna, ihned, kromě toho však, jak může souzpráve seje, a to v obojí případnosti nejpozději osmadvaceti poslancecké v prvním jejím sezení, příčiny, z kterých se opatření učinilo, a opatření a usnesení rady říšské, sice když se to nestane, opatření učiněné pomine.

§. 12. Tento zákon nabude platnosti toho dne, kteréhož bude vyhlášen, a téhož dne počne učí nařízení vládní, vydané dne 7. října 1868, č. 136 nákonem říšským.

Velikému ministerstvu uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedlo.

Ve Vídni, dne 3. května 1869.

František Josef mp.

Traße m. p.

Pfiser m. p.

Hasser m. p.

Potocki m. p.

Giskra m. p.

Harbst m. p.

Brosel m. p.

Berger m. p.

Přidavek.

Ciny trestuhodné, k nimž se vztahuje §. 3 lit. b) a §. 4, jsou tyto: Volební (§§. 58—62 zák. tr.), určení Voličenství a určení úřadů domů občanského (§§. 63 a 64), rázení veřejného pokoje (§. 65), podvržení a sbouření (§§. 68—75), veřejné násilí v případech §§. 76—94, 98 a 99 zák. tr., vražda (§§. 124—128), zabití v případě §. 143, otiské útkování na otěle v případě §. 157, Hbitost (§§. 166—169), lupení (§§. 190—194), nedovolená zlatička (§§. 212—221), ošklivé přelsty a přestapky proti veřejnému pokoji a řádu (§§. 278—310) a přestapky proti veřejným zřizováním a opatřením, ještě náležejí k společné bezpečnosti (§§. 312 až 320) a přestoupení v §§. 478—484 zák. tr.; volíme to činy, trestuhodné dle zákona, dan. 17. prosince 1862 (č. 8 zák. říšsk. na r. 1862*), jsou obsahují zákonné doplňky k trestnému zákonu občanskému a vojenskému, dle patenta o úpravě, vyd. 24. října 1859 (č. 223 zák. říšsk.**.) a dle zákona tohoto.

61.

Zákon, daný dne 14. května 1869,

jinak se ustanovují pravidla vyučování ve školách obecných.

(Zákon v čísle XXX. zák. říšsk. č. 61, str. 377; vyd. a raziti dne 14. května 1869.)

S přivolením obcí ustanovují rady říšské vidi se Mi vydání tento zákon.

A. O veřejných školách obecných.

1. K čemu jsou školy obecné a jak mají být zřizovány.

§. 1. Školy obecné zřizovány jsou k tomu, aby děti v umravnosti a nábožnosti vychovávaly, ducha jejich vyvíjely, zaměstnání a občelosti, jejich mají k dalšímu vzdělání v životě zapotřebí, jim poskytovaly a byly nákladem, by se z nich stali hodní lidé a občani.

§. 2. Každá škola obecná nebo vydrávaná zcela nebo z části nákladem státu, země nebo některé obce má, jest ústavem veřejným, a má se do ní do ústavu veřejného choditi náležet jako do vydrávaného náboženského.

Školy obecné, jindy spáchem zřizované a vydrávané, jsou ústavy soukromými.

1. O obyčejných školách obecných.

§. 3. Na každé škole obecné vyučováo buď alespoň tímto předmětům, totiž:

náboženství,

jazyka.

*) Prákl. pro Mor. 1862, č. 5, str. 155.

**) Zák. s. pro Mor. 1862. č. 308, str. 762.

počítan.

totem, čeho nejvíce potřebí vědět z přírodovědy, ze zeměvědy a historie, zvláště sbíratel nauje k vlasti a časté vlastnosti,

pekná,

nauce o formách geometrických,

zpěva, a

tělocvika.

Děrovata vyučována budie mimo to v českých pracích ručních a v nauce o domácímu hospodářství.

V které míte se tímto předmětem má vyučovat, záleží na tom, kolik učitelů bude na jedné každé škole státní; na tom bude také záležeti, budie se moci učiti jako některým jiným věcem měli tato jmenovaným.

§. 4. Plány vyučovací na školách obecných, a všechno to, co vůbec záleží k udrženíu jich spolehlivě ustanoví ministr záležitostí duchovních a vyučování, slyšev školní úřady samé nebo obdríev návrhy od nich.

§. 5. Vyučování v náboženství spůsobem a předkem k náru dobroti budie přičleněni úřadové církevní (představenstva fideových obcí náboženských).

Kolik hodin se má náboženství vyučovat, ustanoví se v plánu vyučování.

Jak se vyučování náboženství spůsobem má na jeden každý ročník, vyměří úřadové církevní.

Učitelové náboženství, úřadové církevní a společenstva náboženská mají ležeti náru školních a učitelů, v mezech těchto náru od úřadů školních vydaných.

Co úřadové církevní v příčině vyučování náboženství a učitelů v náboženství ustanoví, uznámeno budí spůsobem školy (§. 12) skrze školu dozorstvo okresní.

Náleželo by se náru, co by se s obecným náru školním nerozchálo, nebudie to uznámeno.

Nobyloli by v některém místě duchovního, který by pravidelně náboženství mohl vyučovat, míte učitel a přivolením úřadu církevního přidien býti, aby byl při tomto vyučování dílek k jeho vynakl náboženských nárucech dle náruce od úřadů školních s tom vydaných.

Opominálo by některé církev nebo společenst náboženská, diti náboženství vyučovat, opatři v příčině toho, čeho bude potřebí, školu úřad samý, slyšev své úřadky.

§. 6. V kterém jazyku se má vyučování a učiti se má učiti náruce jiným jazyku vlastenského, rozhodne v mezech náru školní úřad samý, slyšev ty, kteří školu vydrží.

§. 7. Věd, kterých se na školách obecných má vyučovati, rozhodl by buďte na rok, po které dále pokračuje jest do školy choditi, tak, aby každý rok byl stupněm u vyučování.

Jak se má mládež školní na oddělení nebo třídy rozděliti, ukáží na tom, kolik jest žáků a učitelů.

Zdali a pokud se mají žáci dle poklady oddělení, ustanoví okresní dozorcev školní, slyševši dozorcev místní.

§. 8. V příčině toho, kterých knih vyučovacích a kterých čítánek lze užívati, rozhodne ministr náležitosti knihovnicích a vyučování, slyšev školní úřad zemský.

Podle kterých knih vyučovacích a čítánek, jichž užívati jest dovoleno, má se ve školách učiti, ustanoví okresní dozorcev školní po vyslyšení konferencce.

§. 9. Kolik hodin se má v rozličných ročních ročejných škol obecných týdně vyučovati, vyměří se v plánu vyučování.

Na školách fabričných (§ 40) vyučovati se má nejméně dvacet hodin v týdni, kteréž se na každý den se možná rovnoměrně rozdělí, a to tak, aby se učilo jen mezi sedmou hodinou rannou a šestou hodinou večerní, vyjmaše hodinu polední.

§. 10. Při školách obecných učiti se mohou, svláštící dleai mající k potřebám místním, školky pro opatrování, vychování a vyučování dětí, které ještě nejsou povinny, do školy choditi, tih se mohou učitii kusey odšarové, na nichž by se poskytovalo svláštícího vyučování v podobě hospodářství nebo v řemeslech.

§. 11. Kolik učitelů na každé škole býti má, řídí se dle počtu žáků.

Jestli na některé škole po tři léta po sobě plosí v průměru 80 žáků, ustanoví se noryhnutelně druhý učitel a jestli žáků 140, učiti se učitel třetí a podle tohoto poměru učiti se učitelů více.

Místa učitelská jsi sříděná zrušiti se mohou jen a přivolením školního úřadu zemského, a to jen tehda, když v přítěném průměru není tolik žáků jak výše vyměřeno.

Zřikodávající zemskému vládovalo se, by ustanovilo ještě méně žáků, kolik jich má míti jeden učitel.

§. 12. Odpovědným správcem školy obecné jest učitel, a jestli učitelů několik, tedy ustanovený k tomu nadoditel.

§. 13. Na školách, na kterých jest jedno místo učitelské, ustanovena buď učitel: jestli však na některé škole dvě nebo tři místa učitelská, může se na jedno místo ustanoviti více učitelů ili nadoditelů.

Jesli na některé škole čtyři nebo pět míst učitelských, učitelé se mohou dva podučitelové.

Bylo-li by ještě více míst učitelských, může se třetina jich obsaditi podučiteli.

§. 14. Co nařizuje v §§. 8—13, vztahuje se také k samostatným školám dívčím, zejména co se týče věku, kterým se má vyučovati a počátku, v kterém se to dítí má, též co se týče toho, kolik má být učitelkyň a pokud se na takových školách mají ustanovovati učitelkyň a podučitelkyň.

Jesli na některé škole dívčí několik učitelkyň, má řídící učitelkyň titul „ředitel učitelkyň“ čili „nadačitelkyň“.

§. 15. Učitelkyň a podučitelkyň na školách dívčích mají vůbec dívky také vyučovati ženským pracem ručním a tance o domácním hospodářství, k čemuž se ve škole stíží zvláštní odělení.

Vyučují na některé škole dívčí učitelové, ustanovena buď k vyučování ženským pracem ručním zvláštní učitelkyň.

Kde není zvláštní školy dívčí, zřizuje buď řídícím školou povinným školu k práci ženským buď zvlášť o sobě nebo ve škole obecné.

§. 16. Zákonomocírni zemské ustanoví, učitelé se v místech učilých škol obecných vyučování chlapců světití také učitelkyňám.

2. O školách měšťanských.

§. 17. Školy měšťanské zřizeny jsou k tomu, aby poskytovaly těm, kteří nachodí do školy střední, veškerá vyškola, nežli jest to, jehož dojití mohou na obyčejné škole obecné.

Na těchto školách vyučovati se má těmito předměty:

náboženství,

jazyk a písmačestem,

zeměpis a dějepis, zvláštní střed mají k vlasti a ústavě vlastenské,

přírodopis,

přírodopysa,

aritmetica,

geometrie,

vedení knih,

kreslení od ruky,

kreslení geometrického,

krespisa,

zpěvu a tělocviku;

děvčata vyučování se mají: ženským pracem ručním a nauce o domácím hospodářství.

Na školách měšťanských, které nejsou německé, poskytnouť buď příležitosti, naučit se jazyku německému.

Když k tomu přivolí školní úřad zemský, může se na školách měšťanských také vyučování některému cizímu jazyku řídit, však způsobem neoblihgatedem.

§. 18. Tím, kteří školu vydrží, zřizuje se, aby si obecnou školu obyčejnou udrželi tak, aby zároveň byla školou měšťanskou.

V případě takové skládá se škola taková z osmi tříd.

Mohou se však také zřídit samostatné školy měšťanské o trojí třídě, ježto se připojí k působení ostatku školy obecné.

§. 19. Co určeno v §§. 4—8 a 10—14, má též platnost v příčině škol měšťanských, však s tímto odchylkami:

1. Ve školách měšťanských o třech třídách budíť dívky veskrz dle pokladí odděleny, v měšťanských školách s osmi třídami odděleny budíť ve trojí třídě vyříd.

2. Na školách měšťanských zřizují budíť, pokud možná, volitelní učitelové náboženství.

3. Konferenci učitelské přičiní, voliti a předložiti knihy vyučovací a čítanek ty, kterých se má užívat; také může konference učitelská školnímu úřadu zemskému navrhnouti, aby se zvolily nové knihy vyučovací a nové čítanky.

4. Odpovědný správce školy měšťanské nazývá se „ředitel“.

III. O navštěvování školy.

§. 20. Rodičové nebo jejich zástupcové nezachovávají svých dětí nebo opatrovanců nechatí bez vyučování na školách obecných předepsaného.

§. 21. Povinnost, choditi do školy, počíná se od dokonání šestého roku, a trvá až do dokonání šestnáctého roku.

Žáci mohou vystoupiti ze školy napr. tehda, když mají věci nejnutřebnější na školách obecných předepsaných, totiž ústí, práci a polnosti.

Na konci školního roku může okresní dozorstvo školní povoliti, aby žáci, kteří více 14. roku věku svého ještě nedokonalí, však v nejprvé příštím půl roku ho dokonají a kteří si učení na škole obecné předepsané úplně osvojili, byli ze školy propuštěni.

§. 22. Žáci přijímají se toliko na začátku školního roku, leč že by se rodiče nákam přestěhovali.

Výjimkou může okresní dozorstvo a v případechnostech pilných místní dozorstvo školní povoliti, aby některé děti byly mezi školním rokem přijaty.

§. 23. Povinnosti, choditi do školy veřejné, zpravidla jsou na čas neb na vždy: chlapeč, kteří chodí do některé vyšší školy, děti, které mají nějakou vadu ducha nebo nějakou tělesnou vadu na těle, úbole vyučování nebo naručování školy přeházející, konečně děti, které se vyučují doma nebo v nějakém ústavě soukromém.

V této případech odporučují rodičové nebo jejich zástupcové a toho, aby se dětem dostatečně dostalo alespoň toho vyučování, které jest předepsáno na školách obecných.

Vazdali by v této příčině pochybnost nějaká, povinnosť jest okresní dozorstvo školní, sjednati si s pšástem příhodným jistotu, zdali pochybnosť jest podstatná či nie. Tomu, co se na tento příčinu natíží, mají se rodičové nebo zástupcové jejich poddati.

§. 24. Rodičové nebo jejich zástupcové, též majetníci fabrik a živnosti odpovídají s toho, že děti, které jsou povinny choditi do školy, školu pravidelně navštevují, a mohou k vyplnění této povinnosti prostředky domcovacími přířtení býti. Širší ustanovení v příčině toho vydá okresnídozorstvo školní.

§. 25. Rodičové nebo jejich zástupcové jsou povinní, opatřiti dětem knihy školní a jiné prostředky k učení, jejich mají uspatřebti.

III. O vzdělávání učitelů a uspatřování učitelství.

§. 26. Učitelové a učitelkyň, jejich bude potřeba, vzdělávati se budou ve vzdělávacích učitelských či podobných obzavách oddělených.

§. 27. Při každé takové vzdělávací učitelství se na příčinou praktického vzdělání obzavách škola obecná co škola učitelů a učitelkyň, a při každé vzdělávací učitelkyň učitelství se také zahrada dětská.

Vzdělávacím učitelským příčk se také pro navození a udržení se v pracích hospodářských kus země v příhodném pokolení a přířtení valičnosti.

§. 28. Kurs vzdělávací trvá čtyři léta.

§. 29. Na vzdělávacích učitelských vyučování se bude: náboženství,

vyučovatelské a nauka vyčování, též historie a vědám pomocným těchto nauk, mluvníci, písmačností a znalostí literatury,

matematice (počítání, algebrě a geometrii),

popisujícím přírodovědám (zoologii, botanice a mineralogii),

přírodopysku (fyzice a počítáním chemie).

geografi a historii,
 nauce o staré vlastenské,
 pokročilú hospodářství, hledie zvláště ke způsobu vzdělávací pody v té země,
 práva,
 kreslení (geometrickému i od ruky),
 hudba,
 tělocviku.

Kromě toho učení bude chováni, ta kde k tomu jest příležitost, způsobu vyučování hincobných a slepých, a pěstování bude s organizací dobré ústavné opatrování dítek (záhrádky dítské).

§. 30. Na vzdělávacích učitelkách bude se vyučovati:

náboženství,
 vychovatelství, nauce vyučování a historii těchto nauk,
 národní, působnostem a znalosti literatury,
 geografi a historii,
 aritmetice,
 přirodovědnosti (popisujícím přirodovědám a přirodopysku),
 práva,
 kreslení,
 zpěvu,
 nauce o domácímu hospodářství,
 cizím jazykům,
 českým pracem ručním,
 tělocviku.

Mimo to pěstování bude chováni ta kde k tomu jest příležitost, s organizací dobré ústavné opatrování dítek (záhrádky dítské).

Učitelky před českých vyučování budou buď na vzdělávacích učitelkách nebo na zvláště kurzech vyučováních.

§. 31. Českým jazykem se má na těchto vzdělávacích vyučování, ustanoví k návrhu zemského úřadu školního minister vyučování, až nevyměří se nic jiného národním zemským.

Kde toho výhledem potřeba, budei chováni poskytnoute také příležitostí ke vzdělání se v některém jiném jazyku vlastenském, aby nabylí způsobilosti, vyučování rovněž také tímto jazykem.

§. 32. Aby kdo byl přijat do práce ruční, potřebí, aby dosáhl 15. rok věku svého, byl zdravého a statečného těla, bezúhonných mravů a měl náležitě vzdělání připravené.

Toto vzdělání poskytá se pánou školkou přijímaní; která se vztahuje vůbec

k přednáškám, jimiž se vyučuje na nižších školách reálních nebo na nižších gymnasiích, vyjímaje cizí jazyky.

Ti, kteří prokáží, že mají tyto vlastnosti, mohou veřejně vzdělávacími učitelství nastoupovati, neohleda, jakého jsou vyznání náboženského.

§. 33. Chovanců nemá býti v jednom učitelku více než 40.

§. 34. Po dokončení kurzu vyučovacími podmínkami chovaní učitelů přínosnou zkoušku ze všech předmětů, jimiž se na vzdělávacím učitelství vyučuje, a když dosti učiní tomu, tak se dle předpisů rybských, obdrží vysvědčení dospělosti. Při kterémto zkoušce předvede některý člen školního úřadu samokáhu k tomu vyznaný.

§. 35. Učitelstvo na vzdělávacím učitelství skládá se z ředitele, který upala řídí škola cvičením, ze dvou i ze čtyř učitelů hlavních, z učitelů náboženská a z učitelů pomocných, kteří jich potřebí; všichni toto učitelstvo pojmenuje ministr vyučování, slyšev školní úřad zemský.

Učitelství školy cvičení jsou poruční, při vzdělávacím chovaní učitelství pomocných za učitele pomocné.

§. 36. Platy ředitelům vymáhají se na 1200 zl. až do 1800 zl., platy učitelům hlavním 1000 až do 1200 zl. Ti i oni obdrží kromě toho od pěti do pěti let 100 zl. vzjemného platu, počínaje od té chvíle, kdy byli na některé státní vzdělávacím učitelství ponejprv definitivně přidáni, až do dokončení 20. roku této služby.

Ředitelé ve Vidni a v Terstu budou míti také 500 zl. na byt, hlavné učitelové pak 150 zl.

§. 37. Vyučování na vzdělávacích učitelích a učitelkách koná se zdarma.

Nemajetní duchovní nadaní chovaní obdrží také stipendia, když se zaváží, že budou nejméně deset let konati službu učitelskou.

§. 38. Vysvědčení dospělosti (§. 34) dává kandidátu způsobilým, jediné k tomu, aby mohl státně býti za předchitele nebo za povinnosního učitele.

Abý však mohl definitivně ustanoven býti za učitele, zapotřebí má vysvědčení způsobilosti učitelství, kteréhož nabude zkouškou způsobilosti, když byl nejméně deset let ve škole prakticky vyučoval.

Ke zkoušce způsobilosti učitelství ustanoví ministr záležitosti duchovních a vyučování komise revizní, při čemž bude pravidlem, že mají býti členy komise takových předkem ředitelové a učitelové vzdělávací učitelství, dozorcové školní a děkanové učitelové škol obecných.

Ke zkoušce kandidátů, ze se týče způsobilosti jejich, vyučování náboženská provádějí se zástupcové církvi a společenství náboženských (§. 3, par. 6).

Vysvědčením způsobilosti učitelství vyzna se, že kandidát jest schopna, vyu-

ževati na obyčejných školách obecných i na školách měšťanských bez omezení anebo jen na obyčejných školách obecných.

§. 39. Kromě zvláštních případností dovoleno jest školku opakovati jen jednou.

Výjimku z tohoto pravidla učiní může k návrhu komise školní ministr náležitostí duchovních a vyučování.

§. 40. Kandidáti učitelů, kteří odbyli zkoušku způsobilosti učitelské po tři léta nekonalí služby na některé škole, které má právo veřejnosti, povinni jsou, prvě než budou na nějaké veřejné škole definitivně ustanoveni (§. 3), pedagozičnou zkoušku slova.

V případech zvláštních stávie kolajných může ministr náležitostí duchovních a vyučování v této příčině odhláti dispensi.

§. 41. Ti, kteří nabýli na kurzu vyučování na některé vzdělávací učitel-ské, opatřené právem veřejnosti, možou, dokazavše dovedností rok věku svího, nabýti vysvědčení schopnosti tím, že pedagozičnou zkoušku na některé stávie vzdělavacím učitelské (§. 38, post. 1).

§. 42. Aby kandidáti dojeti mohli důkladnějšího vzdělání k povolání učitel-skému, ustáří se zvláštní kurzy učitelské (semináře pedagogické) na univerzitách nebo na vysokém učení technickém.

Zevrubnější nařízení o tom vydá ministr náležitostí duchovních a vyučování.

IV. O dalším vzdělávání učitelů.

§. 43. Dalším vzděláváním učitelů pedagogickému a vědeckému pomáhati se má časopisy školními, knihovnicami učitelkými, konferencemi periodickými a kurzy k tomu konci uspořádanými.

§. 44. V každém okrese školním zřídna buď knihovna učitelská, její správa svíří se komisi, zvolené od okresní konference učitelské (§. 45).

§. 45. V každém okrese školním zřídna buď alespoň jednou za rok konference učitelská pod správou okresního úřadu školního.

Na té konferenci mají se učitelové raditi a rokovati o věcech školství se týkajících, zvláště o předmětech, jiná se na škole obecně vyřučuje, o metodách vyučování, o prostředcích vyučovacích, o uvedení nových knih vyučovacích a čítanek, o kázní školní a věcech pod.

Každý učitel veřejných škol obecných a vedělavatelů učitelských toho okresu jest povinen, učiti účastniti se v konferenci okresní. Učitelům ústavů soukromých zřídaveno jest na vůli, chtějíli k té konferenci přijíti.

§. 46. V každé nové komitě se bude vždy za tři léta konference učitelů z konferencí okresních vyslaných za předchozí učitelů zemského dozoru školního (konference zemské).

§. 47. Kurzy pro další vzdělání učitelů odvíjati se budou na vzdělávacích učitelských krom učitelství případností v čas předání podřízených.

Učitelové, byvše vyzváni od školního úřadu zemského, aby přišli na kurs pro další vzdělání, mají tohoto vyzvání poslušni býti.

V. O právním postavení učitelů.

§. 48. Služba na veřejných školách jest úřad veřejný, jakož dajíž mluvit všichni občani rakouští rovnou měrou, nebědíc k vynětí občanskému.

Aby kdo mohl za učitele neb podučitele učizen býti, potřebí, aby byl rakouský občan státní a psal, že jest k tomu úřadu učitelství způsobilý (§. 38).

Vyloučení z úřadu učitelského jsou ti, kteří, byvše vyzváni od soudu trestního, uznáni do zastupitelstva občanského voleni býti.

§. 49. Občanové povinnosti dle na čas potřebná místa na školách obecních, přísluší okresnímu dozoru školnímu: na vzdělávacích ústavoch učitelských a spojených s nimi školách cvičných se přísluší školnímu úřadu zemskému.

§. 50. Definitivně ustanovováni ředitelé, učitelé a podučitelé na veřejných školách obecních, přísluší tím. kteří dleho vyšetřují, učitelé školního úřadu zemského.

Tato příslušnost náleží v tom, že vyřizovatelé školy buď dle svých nebo že mají právo prezentovati (přivést učitele jmenovati).

Školní náležejí o tom i o postupování z místa učitelství jako do vyšší, vyšším budou náhodněřídícím zemským.

Učitelé prezentovaný dosti tomu, čeho se v §. 48 vyžadová, buď za ředitele neb učitele ustanoven, led že by se při něm shledala nějaká důležitá vada mravní nebo by se na ní viděl nějaký skutek nějaký, pro který by učitel již učitelství mohl propuštěn býti.

§. 51. Míra povinnosti učitelské státi se podle potřeby školy. Vyučovali by učitelé v týdli více než 20 hodin, buď se to zvlášť odměňová.

§. 52. Která zvláštní vedlejší a učitelství se uznávají, ustanoví se náhodněřídícím zemským.

§. 53. Učitelové, jehož vědomostí a práce shledají se býti nedostatečnými, a kteří navštěvovavše z nížejší kurs pro další vzdělání (§. 47), byE od oboru učitelství

telakého tohoto kurzu k dalšímu vyučování nepřehabili zalezení, mohou od školního úřadu zemského přidělení býti, aby dělali svou zkoušku způsobilosti učitel-ské. Vypadneli zkouška opět nedostatečně, má to za následek, že takový učitel po-řade vyvídění způsobilosti učitelské, jehož prvě nabyl, a učelí na školním úřadu zemském, stáli se mu povali, aby konal službu pedagogickou nebo učelí má býti od učitelství odstraněn.

Podučitelové, kteří v pěti letech od početi své služby praktické nepodniknou zkoušku způsobilosti učitelské, též ti, kteří nabylí po druhé ke zkoušce připuštění (§. 59), budiel z učitelství propuštěni a budil jím vyvídění čestnosti odinze.

§. 54. Učitelé by některý učitel nebo učelce protivnosti své, učije se na něj prostředky disciplinárními, a to o sobě, nehledie k pokutě, kterou mu třeba učelí soud trestati.

Širší ustanovení o tom vydá nákonodárství zemské, spravuje se při tom pra-vidlem, že ředitelové a učitelové mohou se služby propuštěni a od školy odstra-něni býti jediné po řízení Hlavní disciplinárními; tětíže platí také o pedagogických, když by ilo o jich odstranění od školy.

§. 55. Jaké příjmy dle zákona má učitelstvo a jak je má dostávat, ustanovi nákonodárství zemské, lečie při tom učelce pravidel:

1. Nejmenší plat vyměřen buď tak, aby učitel, jen prvě velikého přehledji-celie mu namístěni volnejšího, mohl se se vši sily povazovati svému odličnosti, učel tel pak aby mohl také rodinu svou dle poměrů místních vyživovati; menšího platu, nežli takto vyměřeného, nemělie žádná obec dávatí.

2. Učitelové obdrží příjem školní platy od úřadu školního, a zodpovědí se, aby si školní plat sami vybírali.

3. Aby učitelové příjmy své v pravý čas a ku spokojenosti své dostávali, k tomu příkřítelí a v příčině toho rozhodování mají úřadové školní.

§. 56. Učitelové definitivně stávení a podučitelové, kteří mají vyvídění způ-sobilosti učitelské, též učelce a učelce jich, mají právo k pensii, a v této příčině vztahují se k nim vůbec veliká měření, týkajel se úřednických stávení, při čemž se bude také počítati čas, jehož někde po odlytí zkoušce způsobilosti učitelské strávil v penzionárním postavení na některé škole veřejné.

§. 57. Na úhradu výloh na pensii učelce se v královstevích a zemích příčině-ním učelce, obci a země fondy pensiové, jímž se příkřítí příhodné dáchody, a jel spravování budou školní úřadové zemští.

Obce, které samy o pensii svých učelce příhodným způsobem pečují, zpra-věny jsou povinností, míti účastnietví ve společném fondu pensiovém.

Širší ustanovení o tom vydá nákonodárství zemské.

§. 58. Učitelové, placení z důchodů státních, a jich vdovy a sirotci obdrží z těchto důchodů také příhodné příjmy k jich zaspoutání.

VI. O zřizování škol.

§. 59. Kde a kdy nastane potřeba, zříditi školu, ustanoví zákonodárství zemské, spravující se pravidlem, že škola v každé příležitosti zřizena býti má ta, kde na hodinu dleokola a dle průměru pátiletého jest více než 40 dětí, které musí choditi do školy přes půl míle vzdálené.

§. 60. Dětem, které jsou zaměstnávány ve fabričních nebo státních závodech firmantenských a nemohou na tou příčinou choditi do školy obecné, povinní jsou majetníci fabrik zříditi školy o sobě dle zákonů o zřizování škol veřejných vydaných, a to buď sami nebo společně s jinými fabrikanty.

§. 61. Kde a z kterých důchodů se zřizovati mají školy náboženské, ustanoví zákonodárství zemské.

VII. Kde má spravovati náklad na školy obecné.

§. 62. O školy obecné, jejich potřebě, péči máti mají nejprve obec místní, při čemž v platnosti se zachovají závazky a příspěvky jiných osob a korporací, dle práva příchod mající.

Pokud v tom mají ústavenství máti okresy, ustanoví zákonodárství zemské.

§. 63. V každé škole mají býti místnosti náboženské, zřízené dle potřeb vyučovací a hledie ke zdraví dětí.

Zvláštními zákony zemskými vymění se, kde má místnosti školní zřizovati, v dobrém způsobu chovati, národním opatřovati, najímati a topiti, též kde má zřizovati byty učitelům.

Při každé škole opatřeno buď místo pro tělesná, v obcích venkovských, pokud možná, náhrada učitelovi a nějaký pozemek, na němž by se mohly dělati záhonky hospodářské. Kde jest povinen, přispívati na to, též na prostředky k učení a jiné potřeby vyučovací, ustanoví se zákonodárstvím zemským, až nežli jinak o to opatření učiněno.

§. 64. Zákonodárství zemskému účinkuje se, aby zřídilo zvláštní fondy zemské nebo okresní na opravání nákladu, jehož potřebě k národním veřejným školám obecným, až nežli některá škola nebo nepřidali se jí zvláštních důchodů.

Ve spjení s tím rozhodne také zákonodárství zemské, máli se dle práva školní dávati a kdo má máti polep presentních (jmenovac).

§. 65. Ředitelé, kteří dítky své dlejí buď doma nebo v nějakém ústavu soukromém vyučovatí, sprovázení jsou platů školního, však ne jiných členem školních ústavů ustanovených.

§. 66. Nestáli dícheři obcí místních (potahmo okresů) na zapravení potřeb škol obecných, má je zapraviti země.

Fondové škol normálních přejdou v nynějším způsobu svém se všemi závkami na příjmu užívání jich ku potřebám školním nebo se evičních dícheři práva soukromého na nich náležejícími ve správu té které země tím způsobem, že se jich bude jediné k ústním veřejným škol obecných užívati a že bude skládati jenší členství a spravovati výbor zemský, náklad však že bude dle prelimináře od němuž na jisto postaravěho poskytovati školní ústřed zemský.

Příplatek k fondu školním, jež pozdě některé země od státu dostávaly, dávatí se bude přidě v té země průměrné, která se z obecných dícheři státních k tomu kterému fondu škol normálních dávala v letech 1866, 1867 a 1868.

Pro vypočítavání této sumy vezí se však napřed to, co bylo obráceno na potřeby, které se mají budoucí opatřevati přímo z dícheři státních (§§. 55 a 47).

§. 67. Náklad na dotaci vzdělavatelů učitelských a škol evičných k nim náležejících, na stipendia v §. 37 připomenutá a na vydání knih vyučovací v §. 42 nastavená, zapraví se z dícheři státních.

Kde škola evičná jest zároveň školou obecnou, jí má obec zapotřebí, dá stát k nákladu zachování na ni příspěvek, o který se v každé případnosti stane ujednání, proti tomu, že škola bude míti v obzavěvní míst učitelských přiměřené ústřednosti.

Výlohy na knihy pro další vzdělání učitelů (§. 47) zapraveny budou z dícheři státních.

B. 4 učitelů soukromých.

§. 68. Soukromé ústavy ku vzdělávání učitelů a učitelůk zřizovati se mohou pod tímto výminkami:

1. Statut a plán vyučovací a všeobecné změny v něm předloženy budou ku schválení ministruví národnímu dícheři státních a vyučovací.

2. Řediteli a učitelů (učitelkyňkami) na takových ústavích mohou býti jen ti, kdož prokáží, že jsou úplně způsobilí, vzdělávání kandidáty učitelů. K tomu potřebí zejména, aby měli vyvířčení způsobilosti učitelů pro školy národné

a byli tři léta konali praktickou službu ve škole. Výjimka z toho může ministr náležitosti duchovních a vyučování dopustiti tehda, když někdo jiným způsobem dokonale prokáže, že jest k učitelství náležitě způsobilý.

§. 68. Ministr náležitosti duchovních a vyučování může soukromým ústavům vedlešarvám a seminářům propůjčiti právo, vydávati vyučování, které mají též placenost jako vyučování (práva veřejností), k čemuž však může se potřebiti, aby plán vyučovací v ústavu takovém nabyl od plánu vedlešarvaten státních podobně rovněž, aby učitelé a učitelové na něm byli od školního úřadu zemského potvrzeni a aby školka zvláštně konala se pod správou některého vyslaného takova úřada, bez jehož přivolení se nemůže vydati vyučování šouplnosti.

§. 70. Soukromé ústavy vyučovací, do kterých se berou děti, které jsou povinny do školy choditi, též ústavy, v nichž takové děti mají moci býti, staven a jiné potřeby, (ústavy vychovavací), řízování se mohou pod tímto výjimkami:

1. Představení a učitelé takových ústavů jsou povinni prokázati, že mají též způsobilost učitelkou, kterou se vyhledáví na učitelích škol veřejných téhož způsobu. Výjimka z toho může ministr náležitosti duchovních a vyučování dopustiti tehda, když někdo jiným způsobem dokonale prokáže, že jest k učitelství náležitě způsobilý.

2. Představení a učitelé těchto ústavů mají býti bezohonného mravného chování.

3. Plán vyučovací souvisejí se má sloupen s tím, jeho se žádá na školách veřejných.

4. Ústav má řízoven býti tak, aby se nebylo obáveni, že by děti v něm na svém učení škodu braly.

5. Mělo by se státi možna nějak v učitelstva, v plánu vyučovacím nebo v místnostech, má se to přímo úřadům školním oznámiti.

Aby se na takových ústavech mohlo patřiti vyučování, potřebi k tomu schválení školního úřadu zemského, kterýž ho nemůže odopřiti, když se dosti učini tomu, jako vjše v č. 1—4 se vyhledávk.

§. 71. Ústavové soukromé postavení jsou pod dozorem státním. Představení jich odpovídají úřadům z toho, že budou v řádném způsobu chování.

§. 72. Srovnávají se úřadní a škol vyučování některého ústavu soukromého se řízováním a účelem školy veřejné, kterou má ústav takový nahraťování, může mu ministr náležitosti duchovních a vyučování propůjčiti právo, vydávati vyučování, které mají též placenost jako vyučování státní.

Učinili se ústavem takovým dosti potřebě škol v obci některé, může obec upřednostiti býti zkušně, zřizování novou školou.

Přestali některý ústav soukromý dosti činiti tomu, čeho se vyhledává na škole občanské, může se im odjívoucí práce veřejnosti.

§. 75. Ústavové soukromí, na nichž by se uskutečilo zájmové nebo na nichž by přišly na jevo nějaké vady uzavří, budou od školního úřadu zemského zastaveny.

Ustanovení závěrečná.

§. 76. Nařízení o kompetenci v tomto zájmové obsaženém mají platnost jen ta, kde nejsou již ustanovena zájmovými zemskými. Tato nařízení uplatňují se sá regulativu o ústavovní školní rady zemské v království Halickém a Vladimírském a ve velkovévodství Krakovském, schváleného Nejvyšším rozhodnutím ze dne 25. června.

§. 77. Hledíce ke zvláštním okolnostem a potřebám království Dalmatského, Halického a Vindobohského, velkovévodství Krakovského, vojvodství Krajinského a Bukovinského, markrabství Istranského a knížectví hrabství Gorického a Gradišského, ustanovuje se zvláštním zájmovým zemským, aby dopustilo výjimky z pravidel, daných v §. 21, post. 1 a 3, v §. 22, post. 2, v §. 28 a v §. 28.

§. 78. Ustanovení tohoto zákona, k jehož provedení potřebí jsou nových zákonů zemských, nabudou platnosti zároveň s tímto zákonem, všechna jiná ustanovení však nabudou moci požívání roba školního od vyhlášení tohoto zákona nejprve přístiže.

§. 79. Od té chvíle, kdy tento zákon platnosti nabude, postoude v té době není moci své všichni posavadní zákonové a nařízení k výkonu tohoto zákona se vztahující, pokud se s tím, co v tomto zákoně ustanoveno, nesrovnávají nebo se tím neshodují.

§. 80. Ministrové národnosti duchovních a vyučovacího úřadu jest, aby tento zákon ve skutek uvedl, sá aby vyřídil nastavení, jehož bude potřebí, i náležitě nařídil pomíjející.

Va Vídni, dne 14. května 1869.

František Josef m. p.

Taschle m. p.

Hasser m. p.

Překlady zákonův
 " **Zákonníka říšského**
 na rok 1869
 pro
Markrabství Moravské
 státních.

Částka X.

Vydání a rozšíření dne 1. srpna r. 1869

od v. h. místodržitelstva Markrabství Moravského.

62.

Zákon, daný dne 6. května 1869,

ještě se týče vyměření, předepisování a vybírání daní a výdělků a příjmů ze
 lezeňic.

Převzet v čísle XLVIII. zák. říš. č. 61, dne 311; vyd. a rozš. 12. ledna 1869.

S přivolením obou sněmovny Má rady říšské vidí se Mi nařídit takto:

§ 1. Daň z výdělků a příjmů ze lezeňic vyměřeníma buď od úřadu berního, v jehož okruhu dřívějš jest dle statutu nejvyšší říšské lezeňice.

§ 2. Měli lezeňice jen tou zemí, kde jest dle statutu nejvyšší říšské, předepsána buď daň z výdělků a příjmů jen v této zemi.

§ 3. Měli lezeňice dle, nežli jak v §. 2. došlo, rozděl se veškeré sumy daní z výdělků a příjmů, které se z ní má platiti, za příkasa předepsání jejího na země, kterým jde, takto.

Ještě nejvyšší říšské lezeňice v zemi některé, kterou kterou lezeňice jde, předepsá se nejprve 40 procent daní v této zemi, ostatních pak 60 procent rozvrhá se na veškeré země, jimiž lezeňice jde, podle dílky částek dráby každou zemi jdoucích a předepsá se dle toho v každé zemi. Byla-li by však nejvyšší říšské lezeňice v takové zemi, kterou kterou lezeňice nejde, buď v této zemi předepsáno 10 procent, ostatních pak 90 procent buď předepsáno v těch zemích, kterým lezeňice jde, dle dílky částek každou zemi jdoucích.

Daň předpoklána buď v té obci, v které jest nejvyšší řízení lesnická, a jestli toto řízení vůz nemá, v té obci, v které jest řízení jiný v zemi, a pakli-by řízení jiný v této zemi nebylo, tedy buď předpoklána v hlavním městě té země.

§. 4. Řízení finanční může řídit, aby daň u rozličných a k. kas předepsaných odváděla se a berněné kasy v tom místě, kde dle statutů jest nejvyšší řízení lesnická, a to na účet částek daně u každé kasy předepsaných.

§. 5. Tato nařízení nabudou platnosti dne 1. ledna 1870.

V Golově, dne 8. května 1869.

František Josef m. p.

Tašše mp.

Brestel mp.

63.

Zákon, daný dne 13. května 1869,

a obrana zemské království a zemi v radě říšské zastoupených.

Obzr. v čísle XXXIII. Zák. sbírky, č. 68, str. 212, vyd. a zveřej. dne 13. května r. 1869

§. přivolením stojí sámsavny rady říšské vůči se Ml. nařídit takto:

§. 1. Obrana zemské království a zemi v radě říšské zastoupených čini část mezi zahrnuté (§. 2. zákona o povinnosti berně, vyd. 5. prosince 1868, č. 131 sčk. říšského^{*)}). V čas války určena jest k tomu, aby podporovala stále vojens a bránila umíř, v čas pokoje pak zřizna jest vřizna také k tomu, aby zachovávala vnitřní pořádek a bezpečnost (§. 8 sčk. o pov. br.).

§. 2. Obrana zemská zvolna a uměřeněna bude, což nebo z části, když nastane nebezpečností války, nebo také čas pokoje pro zachování pořádku a bezpečnosti umíř jediné k rozkazům císařova, podpůrněna spolu sč odpovědněna mínistra zeměřizněna (§. 10. sčk. o pov. br.).

§. 3. V případě války umíř se může obrana zemská vřizna také vůči království a zemi v radě říšské zastoupených, k čemuž však potřebí zákonného sčkna říšského. Nastalo-li by však z prodlení nebezpečností a nebylo-li by rada říšská sčrozměřna, může se nařizit, aby se obrana zemská vůči vůči ředněných království a zemi, buďto tako, se nařizna v §. 10. sčk. říšského sčkna sčitněna, dle dno dne 21. prosince 1867, č. 141 sčk. říšského^{**)}.

^{*)} Zák. a sčkna, 1868, č. 34, str. 33, a Průk. pro Mor. 1868, č. 144, str. 305.

^{**)} Průk. pro Mor. 1867, č. 118, str. 328.

§. 4. Obrana zemská doplňuje se:

- a) tím, že se do ní vřadí rezervníci, kteří dokonají službu ve vojště, a vojáci do rezerva náhradního zaměstnaní, kteří vykořistili s 30. roku věku službu;
- b) tím, že se do ní přímo vřadí lidé službou brannou povinni;
- c) doplňuje se takovými dobrovolníky, kteří se povinnosti dostavení došti administrace nejsou povinni služiti v obraně zemské, jsou však ještě ke službě způsobilí (§. 15 zák. o pov. br.).

§. 5. Aby kdo mohl vstupiti v obranu zemskou, vyhledává se:

- a) aby měl občanství státní v královstvech a zemích v radě říšské zastoupených,
- b) aby byl, co do ducha a těla, tak způsobilý, jak toho potřebí k stálému vojaku, a aby byl také tak volný (§. 16. zák. o pov. br.).

§. 6. V obraně zemské služiti povinni jsou:

- a) ti, kteří po dokonání službě ve vojaku státním nebo v rezervě náhradním pokračovali se do obrany zemské, dvě léta (§. 4 a);
- b) lidé službou brannou povinni, kteří přímo v obraně zemské byli stažení, dvanáct let (§. 4, b);
- c) dobrovolníci dvě léta, eventuelně na čas války dle §. 4. c).

§. 7. Obrana zemská království a zemí v radě říšské zastoupených, Tyrolska a Vorarlberska nepočítají, skládá se ze 79 práporů a vždy z jednoho nebo ze dvou škadron s každého doplňovacího oddílku některého pluku jezdeckého (§. 12 zák. o pov. br.).

Zdají se na příčinou svléhnutí té neb oné země na místě práporů obrany zemské mají státi práporové oddíly a postaviti ústecké nebo dragounské škadrony, ustanoví způsobem nastolení s císařovým schválením ministeriální, bez újmy toho, že náklad na to dle zákona vyměří náhodněstředí říšské.

Tito práporové a škadrony obdrží díla pořad jízdy dle země a budou se jmenovati dle země a dle hlavního města svého oddílku doplňovacího.

Práporové a škadrony obrany zemské rozmístí se mezi jednotlivé a povolání císařovým a s přívolením rady říšské.

§. 8. Velitelství generální a vojenské jsou zároveň velitelstvími obrany zemské svého oddílku dle pravidel v příčině svého vojska vydaných.

§. 9. Každý okres k doplňování vojska, až na Tyrolsko a Vorarlbersko, rozdělí se na dva práporové okruhy obrany zemské, stěží majíce se možná k rozdě-

leň politického a k počtu obyvatelstva. Někdejší kraje Dubrovnický a Kotarský království Dalmatského jsou debrunady jedním přípravečným okresem obrany zemské.

Každý přípravečný okres obrany zemské rozděluje se na čtyři okresy setainé. Tyto okresy přípravečné a setainé ustanoví ministr zeměobrany po uzákonění a ministrem skliditosti vnitřních, když k tomu čina dá schválení.

Škadrovy obrany zemské dělíají se z několika okresů přípravečných.

§. 10. Důstojníci a vojáci přípraveční a škadrovy obrany zemské vedeni bojuje jít časa pokoje v stavu a v evidenci, rozvrhnuté přípravy na setainy.

Vojáci, kteří přistoupí v obranu zemskou z důstojnictva, z vojáků technických, ze setain zdravotních, z voznatajev, z bezube monturni a opatřovači, bojuje zvlášť a sobě v evidenci chorvini, a nastaneli válka, ustanoveni jsou zasmětrnové důstojníci k tomu, aby usilovali důstojnictvo prvostanské v okružku, v němž obrana zemská slouhu konati má, zasmětrnové vojáků technických ustanoveni jsou do prvoctví nebo k technickému připravování bojilic, a zasmětrnové zdravotní, voznatajev, též zasmětrnové bezube monturni a opatřovači, ustanoveni jsou k útvarům pro rezervníky a desekážejci zasmětrnovy v okružku dotčeném.

K tomu konci, aby přípraveční a škadrovy obrany zemské v stavu a evidenci se chovali a jejich zábrty magistické upravovaly, stídi se v hlavním místě jedného každého okresu přípravečného „evidenční kanceliř obrany zemské,“ která se skládati bude:

- z 1 setainy
- ze 4 důstojníci okresů setainých,
- ze 4 obranců zemských a
- z 1 pskaře.

§. 11. Zásoby monturny, obroje a zbraní, též střílna ku střílně do toho a při evitění, chorviny bojuje v hlavních místech okresů přípravečných obrany zemské, (§. 10) spobpřánsobením představenstva obecného.

§. 12. Přípraveční a škadrovy obrany zemské bojuje jakožto sborové taktiči, ze do počtu, formovník se možná stejní z přípravy a škadrouzení stálého vojska.

§. 13. Časa pokoje mohou ti, kteří jsou ve svazku obrany zemské postaveni, až na ty, kteří jsou utřasni při evidenci (§. 10), kromě té doby, kdy se mají periodicky evititi ve zbraní (§. 15), své zaměstnání občanské provozovati.

§. 14. Rekrutové mezi obranu zemskou rozděliti (§. 4, b, c) evitění budou v čas pokoje po čas nežli výhec u sborů vojska svého okresu doplňovacího, které lež ve štacích deponicích. Žádali-li by toho okolnosti, aby se našlo něco jiného, učiní se náležitá opatření sptánskem učinění.

§. 13. Cvičení přebory zeměbranské ve zbraní konati se má po řadích, a náležitě:

- a) vždy přes rok v cvičení připravením po 14 dní, v kterýchžto 14 dnech připravené mají stádně důstojnosti ve vědění cvičení těles vojenských.
- b) v těch ročích, v kterých se připravení nezdrží, náležitě tato cvičení ve 14 dnech cvičení setna, k němuž se v prvních 6 letech služby své povolati mohou ti, kteří byli přinej déle obyvy zemské vstřední, krom šesti náležitých.

Jednotky zeměbranské, skládající se ze mužův mužů, kteří již skončili, neodbytvě cvičení ve zbraní.

K pokládání velitele pěškerů zeměbranských mohou se ke cvičení obrany zemské ve zbraní vyvolati důstojníci a podporučíci stálého vojska za instruktary.

§. 16. Obrannové území, kteří nebyli ke cvičení ve zbraní povoláni, mají každý rok po řadích v místě setainském obzračně kontrolati, které však nemá trvati déle nežli den.

§. 17. Při prvním postavení obrany zemské státi se sbor důstojnický:

- a) z příslušných k tomu důstojníků na první dvojích;
- b) z důstojníků, kteří s výhradou charakteru vojenského královati, pokud nebyli dle své branné postavenosti za důstojníky rezervní k stálému vojsku přiděleni;
- c) z řadů mužů, kteří nejnově povynali, ve vojsku službu konati, ostatní obdržeti nájskou šestí důstojnickou v obranné území a jsou k tomu způsobilí;
- d) z podporučíků obrany zemské, kteří skončili důstojnickou ke spokojenosti odbyli a jinak jsou způsobilí, státi se důstojníky.

Pravidelně bude se důstojnický sbor obrany zemské doplňovati:

- a) skutečnými důstojníky, kteří z vojska stálého přestoupí;
- b) důstojníky od rezerva, kteří službu svou ve vojsku dokonali a řídně se k obranné území přiděli, též takovými důstojníky, kteří jsou posud ve službu stálého vojska a přidají se jen za pomoci k obranné území (§. 21. náč. o pov. br.)
- c) podobnými povýšenými v obranné území dle pravidel v přičině stálého vojska přitnost majících, tedy buď po odbyté službě, nebo bez služby se odněm vyznamenati se před nepřítelou, když ten, kdo má býti povýšen, jest jinak k důstojnické způsobilý.

Při rozdílovních důstojnické obrany zemské mezi pěškery a škadrony hledáno buď se nejvíce možná k tomu, kdo státi bydlí.

§. 18. Důstojníci obrany zemské postaveni jsou, se šesti jich se týče, na

rozšířiti důstojníkem stálého vojska: byli by dva důstojníci téhož řádu v některé části, má důstojník stálého vojska přednost před důstojníkem obrany zemské.

§. 19. Velitelský jazyk obrany zemské jest v celém obvodu království a zemí v celé říši náležejících týž se velitelský jazyk stálého vojska; korespondence přípravek obrany zemské rovnají se bližším korespondencím stálého vojska a mají na jedné straně vlna říšského a na druhé straně vlnu té které země.

Co se týče znamená rozpravování a odznaků velkých částí, výpravy a obrany, též předpisů a strany služby a cvičení vydaných, jest při obraně zemské vše totéž, co při stálém vojsku.

Barva a forma oděvu ustanoví způsobem nalíčení ministeriálem po schválení císařem.

§. 20. Důstojníci a vojáci obrany zemské obdrží plat jen po ten čas, co službu konají, kterýchto plat jest v čas pokoje, hotovosti a války týž, ježí dostává stálé vojsko.

§. 21. Důstojníci obrany zemské, nebo obranové zemské, kteří se ve válce nebo válece ve službě skutečně staneu invalidy, poskytují týžeh výhled, kterých v té příčině poskytvá stálé vojsko.

Týžeh výhled dostanou tudíž také vdovy a sirotci důstojníků obrany zemské kteří padli před nepřitelem, nebo zemřeli, byvše poručíky.

§. 22. Veškeré náklady obrany zemské, k nimž náleží také to, co důstojníci po čas služby své dostávají více, upravují se časem pokoje z budžetu ministra zeměobrany; náklady však, které vzniknou mobilizováním a užitím obrany zemské ku potřebám národním, upravují se se společně detace říšského ministra vojenství.

§. 23. Důstojníci a vojáci obrany zemské, kteří nekonají služby skutečné, postavení jsou ve velkých záležitostech občanských, též v záležitostech trestních a policejních pod soudu a úřady civilními a podléhají jsou jen takovým obmancím, které se zakládají na zákonech o povinnosti branné a kterých jest potřeba, aby byli chováni v evidenci. Důstojníci a vojáci, kteří jsou ve službě skutečné, podléhají jsou vojenským zákonům trestním a disciplinárním, co se však týče jejich záležitostí občanských, které se nevztahují ke službě vojenské, postavení jsou pod zákony a úřady občanskými. Šířiti ustanovení v této příčině vydají se zákonem zvláštním (§. 28 zák. o pov. br.).

Důstojníci a vojáci obrany zemské, kdy koli s toho místa, v kterém stále se zdržují, nějakou jízdu se odeberou, jsou povinni, oznámiti to na příčinou evidence kanceláři příslušné, která chová obranu zemskou v evidenci, i také té kanceláři, do jejížhož obvodu se ubírají.

Přestupující se některý obranec zemský do okresu některého jiného přípravek, může se mu, když se to přihodí, povoliti, aby byl k tomuto přípravek (škadroně) přislušen.

Pod tímto vyznáním mohou se také dřívejší obrany zemské jmen přeměňovati; zdá-li však se jim povolí, aby byli přelataní k některému jinému prapore (školství), skládí na občanstvích státní a služby; dřívejší služba mohou přelataní býti jen s povolením dřívejší, ostatní dřívejší s povolením ministeria zeměbranní.

§. 24. Občanové zemští v dle sami neobhajují, když spůsobem veřejnosti nabudou vědomosti, že zemšťáci nastaví nějaké nebezpečnosti války a že byla zvolána obrana zemská, jsou povinni, neprodávě do své vlasti se navrátiti a postarati se k dispozici, neobhajuje, až budou vrátně povoláni.

§. 25. Dřívejší obrany zemské a obranové zemští, kteří, když povoláni ke cvičení se obrali nebo ke službě, v určité lhůtě se nedostaví, potrestáni budou, neomluví-li se úplně, proč nepřišli, včasně jednoduše týlal až i tři měsíce, pokud by se učinili po ústřední přikročení k nim buď dle práva vojenského, času války však stať se to, kdyby se toho dopustili pozděje. Spravedliví by nějakou část, jest to v takové případnosti občanství skládají.

§. 26. K vystěhování se ze země mají občanové zeměští potřebí povolení ministeria zeměbranní.

Nevytáhají se obrance zemský ze země, povinen bude, učiníli potencionálně dosti své povinnosti zeměbranně propašně přelataní.

Čas války zeměští se dají občanství zeměštnímu povolání, vystěhovati se ze země.

§. 27. Veškeré záležitosti obrany zemské přísluší v obor ministeria zeměbranní, po jehož slyšení dleš pojmenuje pro upatřování práva vojenského některého generála včasně velitelem obrany zemské.

V obor působnosti ministeria zeměbranní náležejí v příčině obrany zemské následně tyto věci:

Čas u pokoje:

- a) evidenci obrany zemské v evidenci;
- b) osobní záležitosti dřívejších, počínaje v ně také úhrky postupovní dle dobrého odně včasně velitele obrany zemské;
- c) veliké osobní záležitosti vojáků;
- d) oděv, výprava a ubytování;
- e) stravování;
- f) ubytování;
- g) přípravné práce k periodickému cvičení se obraní;

b) opatření vládká, aby se eventuálně účinně mohla činiti obrana zemská k zachování veřejného pořádku a bezpečnosti (§. 1).

v čas nastávající války a mezi válkou:

- i) opatření vládká, aby obrana zemská vždy své rychle vynaložila a byla nepřetržitě hotova k boji;
- k) napomáhání k tomu, aby země byla připravena na bojnost, pakli by poleh více eventuálně na to podnikal.

Ministr zeměbránní má k vykonávání věci toto na propůjčené dle potřeby delegovati to které funkce zemské.

Na vrchního velitele obrany zemské náleží:

1. aby řídil vzdělávání vojenské;
2. aby příklíčil k disciplíně, když se obrana zemská učila;
3. aby příklíčil k chování obrany zemské v evidenci;
4. aby dohlížel k zásobám vojenským;
5. aby vykonával moc disciplinární nad důstojníky a vojáky, kteří konají službu skutečnou, a

6. aby dával dolež zálež o návrhách v příčině poskytnutí neb jiných osobních záležitostí důstojníků, které podají velitelovi obrany zemské (§. 8) nebo velitelovi vojí obrany zemské.

Velitel obrany zemské (§. 8) má v příčině svého úřadu touž moc, kterou má dle toho, co výše přivedeno, vrchní velitel obrany zemské nad veškerou obranou zemskou.

§. 28. Předkady, týkající se záležitostí obrany zemské, šel části ministr zeměbránní.

Ministr zeměbránní vydává nařízení úřadům zeměbránským skrze vrchního velitele obrany zemské, a dostává touž cestou odhlášení služební od nich.

Vrchní velitel obrany zemské má v záležitostech působnosti své úřadům a oddělením zeměbránským nařízení, jest však povinen, činiti o důležitějších záležitostech zároveň ministru zeměbránního velitel.

§. 29. V čas války postaven jest vrchní velitel obrany zemské a ostatní obrana zemská pod velením polehce, který jich příměřeně užívá buď ve veleních vojenských sborech vyššího řádu nebo společně s voji svého vojska.

§. 30. Činěť zejména jak vrchního velitele obrany zemské (§. 27), tak i jiné generály a šéfy důstojníky, jichž by čas války nebo pokoje v obraně

zemské bylo ještě potřeba, přinej, slyšel ministra zemědělní; vrchní důstojníky poženeže čas pokoje k nároku ministra zemědělní (§. 28), čas války pak k nároku nejvyššího velitele, pod jehož velením postavena jest obrana zemská.

§. 31. Trestní právo disciplinární přísluší veliteli zvolených oddílů obrany zemské touté mírou, jakož přísluší velitelům téžší třídy ve vojsku státním. Vrchní velitel obrany zemské jest v tom na rovné postavení komandujícímu generálové.

§. 32. Velitelové příprerů, divízi jezebeckých nebo samostatných škadron obrany zemské mají právo, jmenovati šarže, od šikvestole (strážníka) došd díle teba, kdek škorů obrany zemské pod nimi postavených bylo ke službě státního povolna, šetřice při tom stavu předopanného.

§. 33. Aby šikový ministr války měl šdře vědomost všech prostředků ke společné obraně zeměšetré, má on ministr zemědělní periodicky oznamovat šar obrany zemské, šdš kdekšev jest všech výpravních a jaké jsou povahy, kde šdš jedno kdekšé oddělení a co jiného na o obranu zemskou věšdš teba.

Vrchní velitel obrany zemské povinen jest, špraviti šikšého ministra války škrve ministra zemědělní o tom, jak jest obrana zemská vojensky vřdšlána a jak se v ní zacházejá disciplína.

§. 34. Tento zákon o obraně zemské šetřše se šikšerak škorševšých škorů občanských, kdekš mají privilegia nebo štatuty.

Prato še šdšde jest šdšem šikšeršho škoru takševšho, šdš škorššha povlnššat šdš branné v státním vojsku nebo v obraně zemské, šdškonem vřdšševš.

§. 35. Jak se pláší má povlnššat branné v obraně zemské v Tyrolsku a Varuššeraku, šdššš se škorševšem šdškonšdšševš zemskéšho (šdšševš III. šdšškonu a povlnššatí branné).

§. 36. Tento zákon šdššde plátnššatí kdekš, jak šdšde vřdšššševš, a šdššševšš zemššševššší šdššššš se, šdšy jej ve šdšševš šdššš.

Ve Vídni, dne 13. května 1869.

František Josef m. p.

Tasch m. p.

64.

Zákon, daný dne 13. května 1869,

Jestli se povoluje ministerium náležitosti duchovních a vyučování úvěr dodavkovy na rok 1869.

(Obzvlá v čís. XXXIV. Zák. M. na r. 1869, str. 111; vyř. a rozsl. dne 13. května r. 1869.)

S přivolením obějí zákonod. rady říšské vidi se Ml. nařídití takto:

Článek I.

Na zpravení výše náležející, který u uvážení se náležením finančním, daným dne 23. března 1869^{*)}, v státní ministerium náležitosti duchovních a vyučování, v kapitole 7, titulu 8 „zadání školní“ vycházel na příkaz ve skutek usazení náležením, daného dne 26. března 1869^{**)}, jestli se týče systematickémi míst školních, které se náležením státním obsadí mají u školních rad zemských i okresních, povoluje se úvěr dodavkový v obrocích sumě 80,000 zl.

Článek II.

Ministři náležitosti duchovních a vyučování a ministři financí shledno jest, aby tento zákon vyhověl.

Ve Vídni, dne 13. května 1869.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Hasser m. p.

Brestel m. p.

65.

Zákon, daný dne 18. května 1869,

Jestli se týče povoluje se postavení v příčině praxe, kteréž potřeby k nabývání náležejícího náležením.

(Obzvlá v čís. XXXIV. Zák. M. na r. 1869, str. 111; vyř. a rozsl. 18. května 1869.)

S přivolením obějí zákonod. rady říšské vidi se Ml. nařídití takto:

Článek I.

Ministři práv dík se na rok od vyhlášení tohoto zákona moc propůjčování míst notářských po rozepání konkurenčních kandidátům, kteří podnikli s úspěchem zkoušku zprávnou, také též, když nebyli, jakli toho zákon žádá, v praxi u některého notáře, když však odbyli praxi čtyřletou, buď celou nebo z části u některého soudu u některé prokuratury finanční nebo u některého advokáta.

Byli kandidáti u některého notáře v praxi méně nežli rok, jak náležením vyříděno, počítati se mu to bude také do praxe čtyřleté.

^{*)} Překl. pro M. na r. 1869, č. 23, str. 126.

^{**)} Tasche č. 26, str. 143.

Článek II.

Tento zákon nabude moci odtě dne vyhlášení, a to v zemích a královských, v nichž platnost má řád autárský, vydaný dne 21. května 1855, č. 94 zák. říšského^{*)}, potudně platnost císařský, vydaný dne 7. února 1858, č. 28 zák. říšského^{**)}.

Článek III.

Ministři přiř ujednají jest, aby tento zákon ve skutek uvelel.

V Neuberku, dne 18. května 1869.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Herbst m. p.

66.

Zákon, daný dne 20. května 1869,

ještě se týče refundování dluhu společnosti v. k. priv. západní železnice české od státu ujednání.

Uvelel v ř. XXXIV. zák. sb. ř. č. 75, str. 349; vyd. a uvelel dne 20. května r. 1869.

S přivolením obějí schůzovny rady říšské uvelel se Ml. národní takto:

Článek I.

Města ministři financí dává se uvelel, aby se společností v. k. privilegovaná západní železnice české uvelel konečnou úmluvu o refundování nákladů a garancí státní jí daných s tímto výjimkami a modifikací:

- Základní kapitál 24 milionů zlatých, kterých díle listu povolení, západní železnice české dne 9. září 1859 daného, a díle úmluv, ujednáních uvelel správcem státní a uvelel nastupci této dráhy dne 23. října 1860 a dne 12. ledna 1865, počítá 2 $\frac{1}{2}$ procentních úroků a bude pod touto garancí splácena, vyjítí se uvelel o 3 miliony zlatých.
- Společnost západní železnice české má právo, vydati až do 3 milionů zlatých obligací prioritních, a kterých se bude ročně ve skutečné uvelel uvelel v průběhu říšských pětiletých pět procent úroků platiti, a kterých se v též uvelel v době od 1. července 1870 až do 1. července 1916 uvelel uvelel slosováním díle plánu splácovacího od správy státní uvelel uvelel vyplati.
- Společnost západní železnice české uvelel uvelel správcem státní pr uvelel uvelel uvelel ve listě, kterou správa státní uvelel, k úplnému splácení nákladů, které posud a garancí uvelel, a 4procentních úroků z těchto nákladů uvelel uvelel

^{*)} Věstník vl. a. pro Mor. 1855, č. 104, str. 334.

^{**)} Věstník vl. a. pro Mor. 1858, č. 43, str. 300.

počet obligací prioritních pod lit. b) dočasných v nominální sumě jedného miliona pětkrát sto tisíc zlatých.

- d) Co se stalo ze ostatní obligace prioritní v nominální sumě 1,500,000 zl., které se v kase od apríly státní schválením vydati mají, stalo se na splacení neujistěného dluhu společnosti nápadní železnice české v sumě 149,028 zlatých 36 kr., též na rekonstrukci železnice.
- e) Na splacení záloh, které by se přitom daly společnosti nápadní železnice české a garancii státní, a úroků úprocentních z těchto záloh státní se takto polovice toho, co přebude z čistého užitku, přerývajícího užitkovou 5°/₁₀₀ procentní sumou kapitálu nakladielého.

Článek II.

Mému ministroví financí uloženo jest, aby tento nákon ve skutek uvedl.

V Schtábrunně, dne 20. května 1869.

František Josef m. p.

Taaffe m. p.

Brestel m. p.

67.

Zakon, daný dne 20. května 1869.

Jižto se povoluje, aby se prodaly některé kasy nemovitého jmění státního.

(Zákon č. 67. Zák. M. č. 20. května r. 1869.)

S přivolením obcí národnou radu říšské vidi se Měi naříditi takto:

1. Mému ministroví financí dáti se moe, aby prodal r. 1869 a 1870:

- a) Železnici Vídeňskou, ktera spojuje nádraží železnice severní císaře Ferdinanda s nádražím železnice jižní.
- b) dům č. 16 k. 346 v Salcburku.
- c) úřední dům republikánské radice v obci doli a lesí ve Gmunde.
- d) kaspoje Truskavické na halickém statku Drohobyči s lesem 302 jiter.
- e) staré řešitě loky Adle u Lidova v jiném Tyrolsku, též
- f) některé vidi, které byly posud v užívání jichž oddělení správních, ježti tato vidi nemohla započítati a které přišly v dělné správy finanční.

2. Ministr financí se mimo to zmocňuje, aby při prvním prodání těchto věcí kupujícím dopřel osvobození od poplatku za převzetí majetku.

3. Mému ministroví financí uloženo jest, aby tento nákon ve skutek uvedl.

V Schtábrunně, dne 20. května 1869.

František Josef m. p.

Taaffe m. p.

Brestel m. p.

69.

Zákon, daný dne 20. května 1869,

Jižto se ministerium vnitřních věcí, obchodu, orby a práv povoluje dle
 dodatkový na rok 1869.

(Obsahuje v čísl. XXXIV. Zák. III. čísl. 74, str. 114; vyl. a rozsl. 21. března 1869.)

S příslušenstvím obou zákonův řady říšské vidi se Mi následně takto:

Článek I.

Na zapravení věšlích výloh, které u srovnání se zákonem francouzím, daným
 23. března 1869^{*)}, vzešly v etátu ministerii vnitřních věcí, obchodu, orby a
 práv na roku 1869, povolují se tyto úseky dodatkové:

Ministerium vnitřních věcí:

Kapitola 3, titul 8, stavba silnic, na zapravení nákladu stavby nového mostu přes Dunaj v Lince	100.000 zl.
--	-------------

Ministerium obchodu:

Kapitola 28, titul 1, řízení centrální	40.000 zl.
--	------------

Ministerium orby:

a) na přípravu výloh z příjmy zřízení hospodářských vysokých škol ve Vídni	20.000 zl.
b) pomoznáho na zřízení školních hospodářských (škol stře- ňích) v zemích	28.000 zl.
Dohromady	58.000 zl.

Ministerium práv:

a) Kapitola 30, titul 3, správa soudů v zemích korunních, z příjmy ze skutek uvedených zákonem, daného 24. dubna 1869 ^{**)} , jsou se tyto země v Nidru a v přímých úředníků a státních soudních	215.000 zl.
b) Kapitola 30, titul 4, trestalce, na zapravení nákladu rozličných trestnic v Kameně	40.000 zl.
z na zřízení věznic školních a dělnických v trestnici Vše- nické	20.000 zl.
c) Kapitola 30, titul 5, nové stavby, na vyrovnaní toho, co se má doplatiti na dokončenou stavbu soudního domu a věznic v Litomyšli	13.000 zl.
Dohromady	288.000 zl.

^{*)} Prákl. pro Mor. 1869, č. 33, str. 130.

^{**)} Prákl. pro Mor. 1869, č. 44, str. 183.

Článek II.

Ministrům státnosti vnějšních, obchodu a prův. a finanční uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

V Schůzovací, dne 20. května 1869.

František Josef mp.

Toušě m. p.

Písnice m. p.

Petrovice m. p.

Glebové m. p.

Herbst m. p.

Brestel m. p.

69.

Zákon, daný dne 20. května 1869,

jinak se považuje, aby se již nyní razily nové drobné mince stříbrné na účet šestišilů a rokem 1868 a 1869, které se vezmou z oběhu.

(Zákon v sbírce XXXV. zák. sb. č. 78, str. 225; vyd. a razen. dne 21. května 1869.)

S přisouhlasením obou sněmovny rady říšské vidí se Mj. nařídití takto:

Ministrům finanční uloženo jest, aby na účet druhé poloviny nové drobné mince stříbrné, které se na místě šestišilů a rokem 1868 a 1869, ještě přijdou z oběhu, dle článku IV. zákona, dan. 1. července 1868, č. 84 zák. říšského^{*)}, má raziti, dal již nyní tati a uvedi v oběh sumu pěti milionů státek v nové drobné minci.

V Schůzovací, dne 20. května 1869.

František Josef mp.

Toušě m. p.

Brestel m. p.

70.

Zákon, daný dne 20. května 1869,

v příčině osvobození od kolhu a poplatků při obnovování spísk soudních, a obch. v Stanislavově akcebních.

(Zákon v sbírce XXXIV. zák. sb. č. 78, str. 226; vyd. a razen. 20. května 1869.)

S přisouhlasením obou sněmovny rady říšské vidí se Mj. nařídití takto:

1. Spisy, protokoly a vyhotovení soudní, ježto se na ten přičinou, le číselní spisy soudní Stanislavovského soudu krajského shoděly, k obyčej. práv sou-

^{*)} Zák. pro Mě. 1868, č. 78, str. 225.

krasých v receptech i mimo receptů, budou se musiti obstarati, ovesbuzuje se od nového kalbu a nových poplatků, když se spisů soudních, které ještě před rukama, na jata se postaví nebo strana dle shledného úvidení soudu náležitě poskibe, do řízení nebo protokol toho dne, když křeslo, nebyly ještě vyřizany nebo byly již vyřizany k jejímu dobrému, a že zároveň při předložení podání nebo vyšetření spisů kalby a poplatky dle zákona vycházející byly zapraveny.

II. Za této úroveň mají strany spisem kalbu zprošťajíc v náležitěho soudu řízení, který soud rozhodne, stali řízení vyhoví budou účastny.

III. K podání takových řízení vynáhje se šestiměsíční lhůta postkluvení, od toho dne, kdy tento zákon musí nabude, po jejímž projiti se k řízenem dlejšímu stetele mlti nebude.

IV. Když se zákona řízení úroveň povolí přivečen budí výnor soudní, na němž se úroveň zakládá na prvot straně prvního archu nekalkovaný řízení, nekalkovaný protokolu nebo jiného vyšetření úředního.

V. Tento zákon nabude platnosti toho dne, kterého bude vyhlášen.

VI. Ministrům finanční a práva shodeno jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

V Schtábravost, dne 20. května 1869.

František Josef mp.

Taaffe m. p.

Herbst m. p.

Wenzel m. p.

TI.

Zákon, daný dne 22. května 1869,

limto se ustanovuje, kalbu rekrutů se roku 1869 pro zachování vojáka stálého (lofstva válečného) a rezerva náhradního má postaviti

(Zákon v čísle XLXVII. zák. řík. č. 30, str. 343, výt. a úprav. z čísla 1. čísla 1869.)

Š přivolením obojí ustanoveny Mě rady říské vidi se Mi určiti taktic:

Článek I.

Pro zachování vojáka stálého a náhradního lofstva válečného v počtu v §. 11. zákona o přimarnosti branné, daného dne 3. prosince 1868*), přijatém, též pro rezerva náhradní vynáhje se dle §. 13. tohoto zákona kontingent vojáka, její

*) Přík. pro Mor. 1868, č. 144, str. 326.

království a země v rudi říšské zastoupení mají postarati, co se týče stálého vojska a letitva všeobecná, na 56,041 mužů, a co se týče rezervy náhradního, na 5004 mužů.

Článek II.

Povoluje se, aby se kontingenty v článku I. ustanovené z země ke stálé hraně schopných dle tří let věku nárokov k tomu povolujících na rok 1869 skutečně postaraly.

Článek III.

Postarovníci či odchýlení diti se má tohoto roku vyjítkou od 18. srpna až do konce září.

Článek IV.

Aby tento zákon k vykonání přišel, uloženo jest prezidentovi Míše ministerstva, jenž vzhledy jsou přiče ministerstvem zeměbránní a vojenské bezpečnosti, který se má v té příčině s Mjzou říšskou ministrem vojenski usloviti.

V Schtábrunně, dne 23. května 1869.

František Josef mp.

Tasch mp.

Překlady zákonův

Zákonníka říšského

na rok 1869

pro

Markrabství Moravské

ostřehavských.

Částka XI.

Vydání a rozložení dne 2. srpna r. 1869

od v. k. ministerského Markrabství Moravského.

72.

Zákon, daný dne 29. března 1869,

o popisování lidu.

Österreichs. Staatsgesetz. S. 17, Nr. 507; v. d. R. 19. März 1869

Aby se při popisování lidu jednorodným způsobem předalo, vidi se Mi a přivolaným oběma směrem rady říšské schváliti předpis přiložený a nastílni takto:

Článek I. První popisování lidu konati se bude dle tohoto předpisu ve všech královstvech a zemích v rade říšské nastoupených roku 1870 dle toho, mnoholi obyvatelstva bylo dne 31. prosince 1869.

Článek II. Zaroveň s obyvatelstvem spisovaní se budou nejpotřebnější zřízení domáci pro účel čestný.

Článek III. Druhé popisování dle tohoto předpisu bude se konati podé toho, mnoholi obyvatelstva bude 31. prosince 1880, a každé další popisování diti se bude vždy od desíti do desíti let.

Článek IV. Nářízení císařské, vydané dne 23. března 1857, č. 67 zák. říšského^{*)}, a předpis o popisování lidu tímto nářízením schválený, postýrají platnosti.

Článek V. Ministrovi náležitou vřábřích skládá se, aby tento zákon ve státek uvedl a dále se mu mas, aby k tomu konci vydal nářízení jedná bude potřeba.

Ve Vídni, dne 29. března 1869.

^{*)} Věstník st. a. pro Mor. 1857, č. 97, str. 144

Předpis o popisování lidu.

A. Jaké přípravy se mají k tomu učiniti.

§. 1. Všechná stavení, ustanovená k tomu, aby v nich lidé bydlili, budeli, pokud se toho již nestalo, číslu poznamena. Takéž budie číslu poznameny domy a také vystavená, rozkládaná bozdy ková, sádky atd., i taková stavení, v kterých jen na čas někdo neobývá. Vedlejší stavení některého domu, v němž lidé obývají, obsahují se pod jeho číslem a neobírjí čísla zvláštního. Aby některé číslu byly vymazány, rozhodli může jedině politický úřad okresní (okresní hejtmanství nebo okresní úřad některého místa, které má svůj zvláštní statut).

§. 2. K číslování máie buď cifry obyčejných. Znamků v těchto číslech užívati není dovoleno.

§. 3. Číslu napíše se neb vyvěsí se buď vždy na té straně domu, na které jsou hlavní dvéře, a pokud možná, na dveřích, a číselko buď vždy tak, aby se mohlo čísti.

§. 4. Dům nový vystavený, i kdyby byl mezi dvěma domy již číslovánými, obdrží poslední číslu v místě, a bytí by v některém městě nebo v některé osadě domy číslovány dle ulice (§. 6), poslední číslu v ulici (na pláze).

Byteli by však ta, kde se mezi domy nový dům vystaví, některé číslu přičísle, obdrží nový dům toto přičísle číslu.

§. 5. Spojili se dva nebo několik domů stavením v dům jeden, podříli tento jeden dům těch několik čísel čísel, pokud se v tom místě, aneb jsoucí domy číselnými dle ulice, v té ulici (na tom pláze) nezvyknou nové číslování domů, aneb pokud se novými staveními (§. 4) nebo jinými změnami v stavbě nově přičísle přičísle, aby se číslu přičísle číslu některému jinému stavení.

§. 6. Jestli potřebí v některé věci všecky domy novými dily poznamenati, počne se číselní číslem 1. a jde, se dle položení domů příslušným způsobem v pořádku aritmetickém v tom předem, až se všechny domy k té věci náležející dily poznamenají. Části města a předměstí, která mají zvláštní jména, mohou se v číselní oděšiti.

V městech a jiných vlních městech mohou se domy také číselni dle ulic a placů.

§. 7. Dům, který ještě čísla nemá, může čísla obdržeti jen s volbou představenstva obecního, když se to oznámí úřadu okresnímu; aby se však zastavila čísla některých domů nebo celých usedl, části města atd., povoliti může s příčin zvláštních jiná představení úřad politický.

Každé takové číselní (§§. 4—7) má se předložiti s výčtem úřadu bernímu a listovnímu.

§. 8. Náklad na opatření domů čísel a na číselní čísla v dobrém způsobu povinen jest zapraviti majetník domu.

Obec může čísla potřebi, potřebiti, aby číselní komise se jednoduším způsobem.

§. 9. V každé usedl má se to, kde se do ní přichází a z ní vychází, se příslušně míti nákladem obec postaviti neb vybudovati (tabule místní) a chovati se vždy tak, aby se nápis na ni mohl snadno čísti. Na té tabuli buditi napíše jména usedl, obec a okres politický, k němuž usedl náleží, a lední usedl v poměru celém, buditi i to vynecháno.

V kterých jazycích zemských se nápis učiniti mají, ustanoví politická řízení zemské.

§. 10. Představení obcí odpovídají z toho, aby se to, co ustanoveno v §§. 1. až 9., v celé obci zachovávalo, a jsou povinni k tomu přilíciti, aby se to stalo.

Jestliže by některý majetník domu, s čísel to bylo vlastně, domu svého čísel nepoznamenal, nebo zvláště by se toho potřebi, čísla neobdržel neb nezdržel, dle představení obec jeho nákladem dům jeho čísel poznamenati.

B. Jak se má při popisování předějíti.

§. 11. Popisovní vyhledávají dle usedl a obcí obec, statky v celé postavě a úřadové politický dům od domu a v každém domě dle byti.

Takže vojky ve skutečné službě postavěni popisují úřadové vyhledání.

Za vojáky, jež popisovati přisloubí úředním vojenským, pokládají se takové úředně stálého vojska, lečťava náletošho a správy vojenské, kteří jsou v skutečné službě postaveni, nebo jen na čas na dovolence odpuštění smeh kteří náležejí k detařům vojenským,

Osoby naproti tomu, jejich úředně vojenski nepopisují, jsou tyto: osoby vojenské na penzi dané a ti, kteří kvitovaní, zdatavíře a karakter vojenský, osoby civilní ke staru detařů vojenských náležející (§. 29), vojáci službou federou povinní na trvalou dovolence odpuštění, důstojníci a vojáci od rezerva a obrany zemské a invalidové penzionální i rezervovní, kteří bydlí vob invalidovon vojenských.

§. 12. V hlavních městech zemských a v obcích, které mají svůj zvláštní statut, vykonají popisování, pokud se týče okresu občanského, rovněž úředně občani.

Totož platí o obcích místech pod okresním hejtmanským postavených a o statech, postavených o sobě, kterýmiž dle jich způsobilosti k tomu politické řízení zemské vykonání této práce ve svém obvodu svob. Z takového opuštění řízení zemského není odvolání místa.

Vše okresů hlavních měst zemských a obcí, ježto mají zvláštní statut, bude popisování řídit hejtmanský okresní. Však také obce místní a statky o sobě postavené, kterým se úplně popisování v jich okřilku nesevě, jsou povinny, býti v tom nápomocny tím způsobem, že vykonají popis každé obce k jich okřilku náležející, ač na přehléd místní a občani.

§. 13. Vsi úředně, kterých se k popisování lídu užívá, sjednají se náležitěm státním. Všeliké jiné výlohy, o popisováním spojené, zaprotí buď stát, nebo obec (statek o sobě postavený), dle toho, týkají se prací, příkázaných zákonem úředním civilským nebo obcím (statek o sobě postaveným).

§. 14. V každé obci popakne buď veškeré obyvatelstvo přítomné (domácí a cizí) a zvlášť o sobě popakne buď nepřítomné obyvatelstvo domácí. K domácímu obyvatelstvu počítají se nejen občani rakouští, kteří v obci, k níž osada náleží, mají prve domovské, ale také občani v obci bydlící, o nichž se není, v které obci dle zákona, daného dne 2. prosince 1861, mají se pokládati za domácí. Všeliké jiné obyvatelé v té osadě popisují se za cizince.

Přítomní obyvatelé popisování buďte dle toho, jak jsou rozdílní dle pohlaví, věku, zaměstnání, stavu, domova, povolání a zaměstnání, nepřítomní popakni buďte dle pohlaví a dle místa, kde se zdržují.

Kromě toho mohou se ještě jít dáti v přičině statistiky důležitá vyhledání, na př. kálek jest slepých a hluchoslepych, jaké povahy jsou byty atd.

Jak se to státi má, bude zvlášť nařízeno.

§. 15. Popisování jest rozdílné dle toho, uložili se při něm cedulek označovacích čili nic.

Cedulek označovacích uloženo buď jen v hlavních městech zemských a v takových městech státních, kde popisování vykonávají vesměs obec (§. 12) a kde zároveň úřad politický nad obcí postavený po vypovězení představenstva obecního shledá dle okolností místních za příhodné, aby se cedulek označovacích uložilo.

§. 16. V obcích, v kterých se popisuje dle cedulek označovacích, odvrhde starosta obecni v pravý čas takové cedulky každému držiteli domu nebo jeho zřízenci, aby je rozděl nájemníkům, a takéž je odvede křesťanům, špitálům, školám, vyhovatelům a podobným ústavům. Takové cedulky jsou dvoje, dle toho, užívají se, aby se popsaný byty čili nic. Byty popisují se toliko v městech nejlidnatějších.

Mimo to pošle starosta obecni každému držiteli domu nebo jeho zřízenci dříve než počne, jak se cedulky označovací mají vyplňovati, kterýž je rozděl všem nájemníkům.

§. 17. De cedule označovací naplněti budete nejen ti, kdož v bytu obývají, třeba byli na čas nepřítomni, nábři i děti jejich žijící bydlící, pokud nejsou samy s sobě.

§. 18. Neměli některý nájemník psati, vyplně cedule označovací držitel domu nebo jeho zřízenc; na místo podnájemníka pak vyplně tuto cedulku předkem podnájemcem, ač uměl psati.

Tatáž povinnost mají hospodář a podnájematel, když nejsou nájemníci přítomni.

Nemli lze, aby se kromě jména jich i ostatní dáti do cedule označovací naplněti, budli v ní připomenuta, proč se cedule nemohla úplně vyplniti.

§. 19. Co se týče městských obyvavších domovních, kteří toho roku, kdy se popisování koná, 20. rok věku svého dožijou, též se se týče mladých dárčatů-jich, kteří tohoto věku dojdou teprve toho roku, kdy bude konáskripce nejprve plněti nebo některého roku mezi tím, budli ke každé cedule označovací, v které takový mladík domáci poněprve v popisování místa se přivědi, přivědi neokolkovaný

výpis z knihy parodů, který se stará vydat, nebo vírou opatřený přepis listu uzavřeného občas mladšími domáckými.

§. 20. Drtitel domu nebo jeho stáznec sobě vyplatí celou uzavírací věstě nájemcůch, přičk k nim, bydlili v domě, svou celou, než je pak věstěny celou a obálkou předčítácnou a odovzdá je ve lhůtě každé obci vyplatěné starostovi obecnímu.

Bydlili drtitel domu nebo jeho stáznec sám v domě, potvrdí to na konci celou své uzavírací, než k tomu přičk obálku.

§. 21. Starosta obecní přijme k sobě celou i s obálkami, obléká je, jsoucí náležitě vyplácej, byloli obec penízato nebo v nájem pochybně, dá to nepředěně dopředu nebo opraviti, a sobě celou a obálky předčítácnou archem obřadně.

Patem vyběže starosta, oznámíli všech celou vůbec dům od domu obecní, alespoň tolik celou, kolik se mu vidí potřebí, a vyběžá buďli v domě samém nebo jinak se vyptává, zdáli jsou náležitě vyplácej.

§. 22. Když starosta večer celou uzavírací obléká, veděli z nich přehléd místeli a skládáli se obec z několika osad, veděli z přehléd místeli přehléd obecní, a potěpě se končá ve všech tabulkách.

Záležli obec toliko z jedné osady, netřeba náležáti přehlědu obecního, ješto přehléd místeli jest zároveň přehlědem obecním.

§. 23. V obcích, v kterých se popisoval nekoni díle celou uzavíracích a na statech o sobě postavených veděli komitál archy zápisi díle toho, co mu povědi klery rodli a lidé o sobě říci a přičkě výpis z knih parodů nebo vírou opatřeně přepis listu uzavřeného, připomenutě v §. 19, ke každému archu zápísání, a kterýchli jest takových přičkati potřebí. Komitálem popisování buďli obče k tomu způsobilý, ješto obec (statek o sobě postavený) pod svým odpovědním k tomu ustanovi.

Poručeni drtitelů domů nebo jich stázneců v §. 20 přisedáti buďli té drtitel podkán a na archu náležitěmu pamenením.

Všech pak náležli na komitále popisování, aby také v těchto obcích díle toho, co náleženo na konci §. 21, kontrovali, zdáli to, co nájemci a drtitel domu zdáli, jest pravdivě a úplně.

§. 24. Také to, kde se přímo zápiseje do archů zápísacích nežli se v lík-

území, špitálích, akademických, vychovatelských atd. popiseckými komisemi celostátní organizací.

Totož má působnost o osobách civilních v případě §. 26.

§. 25. Z archův úpisních a potáhne z celosti organizací (§. 24) usilují obec a statky o sobě postavené, byli-li tato práce na ně vložena (§. 12), přebývaly místně, potáhne obec a přebývaly statky o sobě postavených, poděpili se v nich a odvádají je i s archy a celostmi v prvej čas okresnímu hejmanství.

Kromě této případnosti jsou povinny takto, odváděti okresnímu hejmanství v prvej čas archy úpisné úležitě uzavřené a poděpané i s celostmi organizací, usilují se jich, z kterýchžto archů si hejmanství přebývaly sestavi.

§. 26. Z archův úpisních, nebo kde takových archů nebylo úlisto, z celostek organizací a z přebývaly místně veděly se popisi knihy každé obec a sobě se v politického území okresního.

Z knihy popisní není dovoleno, ani k účelům potřebě některého listu vyjmout, něčto mohou se učiniti takto přepisy věrou opatření.

Předatovaný území může také osobám soukromým dovoliti, aby v knihy popisní usilovali, šetře opatření, již z příčin shledy potřebí.

Omšedli by se, že se v ně knize shledala něco neupraveného nebo že něco poměrně, budli to nepředně vyšetřeno, a zaslouží se, že tomu tak jest, budli to v knize způsobem připravenosti opraveno.

§. 27. K působnosti hejmanství okresních usilují, aby k prarou popisním, obcem místně a statkům pod nimi postaveným svěřeným dohlížely a zjednal si jistoty, sděli práce podané jsou upravené.

Obce místní a statky o sobě postavené jsou povinny, dleí okresnímu hejmanství vysvětliti a spravy, za kterých poládká, a učiniti opravy, jež shledá se potřebné.

§. 28. Přebývali by se některá obec místně nebo statků usilovali pod okresnímu hejmanství postavených, že není s to, aby práce tímto některým nebo úlisty vzniklým dle §. 12. na ně vloženo vykonala, anebo nepodali by některá obec neb statků takový ve úlistě k tomu vyznamené práci popisních archů podali by je usilovali tak, že by usilovali list jich usilují, tedy dle okresnímu hejmanství tyto práce nákladem té obec neb toho statků vykonati území některého úlistě okresního aneb území některého úlistě k tomu usilovali.

Obce místní a statky z sobě postarání odpovídají se správnosti prací popisných od nich požadovaných a jsou povinny se školy učební, která by pokladu místnímu tvořila, kdyby práce popisné nebyly k potřebě.

§. 29. Co se týče osob, které spírají úřední vojenské (§. 11), i kdyby nebyly dle 31. postaveny na čas přitomny, mají dle valitelské vojů a ústavů skrze kanceláře pobětní vydávat samovné listy jich,

Přehled listy valitelsky budte také v příčině osob k úřadům armádním a k službám armádním náležejících, též v příčině officirů z sobě důstojníků, a to skrze orgány, které vedou úspory těchto osob.

Osoby civilní, které jsou z osob vojenských v skutečné službě postavených, též osoby civilní k ústavům vojenským náležející, jako v detičném stavu vojensky zaměstnané, zaplaky budte prostředkem osobní oznámení nebo prostředkem ústní úpisných skrze orgány civilní vedených.

Orgánové, jimž náleží tyto spisy vydávkami, odešlou samovné listy stavovni představenému valitelskému generálměsto nebo vojenskému, který je ověřit spisy dopřel a podle je prostředkem seznamu politickému řízení oznáměna.

Spisy řídkého ministeriam vojenski toho se vyžadují přímo politické řízení oznámě přímo od tohoto ministeriam

Čedale oznámení odvedují se přímo tomu úřadu, na kterýž náleží valitelski přehled místní.

§. 30. Kdy by se popisování vyžádal nebo něco nepravdivého našel, osob by jinak postavení své dle tohoto předpisu na náležená desít nečinili, potrestána bude od příslušného úřadu podle okolností pokuten peněžitou 1 až i 50 zl., která připadne k fondu občanských té obce, v které se náleží; jestliže by však té pokuty nemohli odpláti, potrestána bude přiměřenou nádobou, která ale nemá dle trvání nebyti déle čtyři dní.

Byli by případnost příhodná k potrestání dle zákona trestního má se dle něho předce jiti.

§. 31. Z příkladů obecních (statků z sobě postavených) sestavi okresni hejtmanské přehled okresni.

Politicki úřadové okresni pošlou příklady okresni politickému řízení oznáměna a toto, příslušni k nim listy osob vojenských a spisy vojenské (§. 29), podle je statistické komisii centrální, která z nich sestavi přehled seznamý ve způsobě a

přehledy okresní se sestavují a z přehledů zemských přehled vojenských království a zemí v řadě říšské nastoupených.

§. 32. Vydali na jevo, že obyvatelstva nebo dobytka u srovnání a popisem posledním znamenitě přibyla nebo ubylo, má úřad politický, předkládaje přehled okresní politického území zemského, příčinu toho rozložiti a vysvětliti,

Zprávy úřadů okresních o tom požadavé odesílány buďte zároveň s přehledy statistické komisí centrální, aby jich měla při vaděbní materiálu posledním listu nabytého.

§. 33. Nežli úřad zemské přehledy a jiné příkazy úřadů okresních správnou požadavé odesílá statistické komisí centrální, má je provésti, a slediti v nich vady nějaké, které by se doplněním nemohly bezpečně odvíkati, vyjeví některého úředníka, aby je na místě samém vyšetřil a opravil. Někdy komise takové zapraví ten, kdo buďte tím viněn nálezen.

§. 34. Za příčinou popisu a výkazu osob, přisluhujících k zemím v řadě říšské nastoupených, které bydlí ve své zemi:

- a) v království a zemích koruny uherské,
- b) v hranici vojenské,
- c) v zemích říšských, v nichž jest mocnářství diplomaticky nebo konsulem nastoupeno, nebo které mají
- d) co vojáci v některé zemi čini své státností,

obstáti se ministerium náležitosti vojenských

v případě a) ke královskému ministerium zemí uherských,

v případě b) a d) k říšskému ministerium vojenskému a

v případě c) k ministerium náležitosti zahraničních.

Zpráv, které dojdou, buďte při vaděbní přehledu zemského (§. 31) náležitě učiti.

§. 35. Popisná obyvatelstva buďte v každé obci v měsíci lednu dokončena.

V měsících únoru a březnu sestaveny buďte přehledy místní a obecní (přehledy statků v sobě postavených), a v měsících dubnu a květnu vaděbný buďte přehledy okresní.

V měsíci červnu odesílány buďte všechny přehledy okresní, listy osob vojenských a jiné správy vojenské (§. 31), správy úřadů okresních (§. 32) a správy, dle §. 34., statistické komisí centrální.

Překlady zákonův

Zákonníka říšského

na rok 1869

Markrabství Moravské

státních.

Částka XII

Vydání a rozklad čas N. r. 1869

od n. k. ministrův úřadu Markrabství Moravského.

73.

Zákon, daný dne 23. května 1869,

jinakto se upravití koliků a poplatků spisy a věci některé, vztahující se k dalším
vyznamenání pozemků v Čechách.

(Obz. č. číslo XXXV. ob. list. č. 78, str. 332, vyl. a rozkl. 23. května 1869.)

S přisvědčením obou sněmovny rady říšské viděl se Ml. antidiu takto:

I. Aby se další vyznamenání pozemků v Čechách usnadnilo, ustanovuje se, že spisy, které se dle vymezení náhod zemských podávají k tomu konci, aby se vyhledala, vyšetřila a vyřídila náhrada, požádaly se knihami kapituly vyznamenání a vyznamy územky zemědělců, jsou od koliků a poplatků osvobozeny a že se mají ukládati dočasné bez koliků a poplatků vytvářetí.

Tato osvobození nevztahuje se však ke spisům, které podávají strany k úředním politickým nebo soudním se ten přičiněním, aby ujednaly přechod práva svého nebo provedly právo své k předání náhrady.

Listiny, které se vztahují při dalším vyznamenání pozemků, aby se jim na jisto postavila práva a povinnosti společenských a svobodných a vyhledala se náhrada, upraveny jsou koliků a poplatků dle toho, pokud se jim k některému účelu není ke provedení náhrady a ke vložení do knih vztahujících.

Totéž rozumí se o sepsáních úředních, jelikož k tomuto konci státních.

Odpovědnosti a přispěvatel v knihách vztahujících, které se učiní při vykopování

postoupením pozemku a povinnosti úhrady a bez slyšení věřitelů hypotečních, vykoná se bez poplatku.

Konečně jsou věci, které se pro pořízení nebo zaplacení náhrady v vyrušení pozemku pocházející z úroda schovánek, zrobozeny od nákladů díl od poplatku depozitního.

II. Tento zákon nabude platnosti zároveň se zákonem zemským, který bude vydán na příčinou dalšího vyrušení pozemků v Čechách, a ministrem finančnickým shledá se, aby jej ve skutak uvedl.

V Schůzovním, dne 23. května 1869.

František Josef mp.

Tašle m. p.

Brentel m. p.

74.

Zákon, daný dne 23. května 1869,

jinž se zprávuji kalůk a poplatků spisy a věci náležející se ke zrušení a odkoupení práva propisádného v Moravě a Slezsku a jině se odlišně výsady a obzvláštních národních soudních v příslušných jedinech, týkajících se vykoupění práva propisádného na Moravě.

(Státní z. č. XXXV. Zák. č. 28. ze d. 23. května 1869.)

S přivolením obějí sněmovny Mě rady říšské vidi se Mě nařídit takto:

I. Aby se zrušení a vykoupění práva propisádného na Moravě a ve Slezsku usnadnilo, ustanovuje se, že spisy, které se podají dle ustanovení národních zemských té i své semě k tomu konci, aby se vyhledala, vyhledala a vydala náhrada, pořízily se knihami kapitály vyrušením a vymazaly návsky zrušené, jsou od kalůk a poplatků zrobozeny a že se mají vlády dotčené bez kalůk a poplatků vyřizovati.

Toto zrobození nevztahuje se však ke spisům, které podají strany k úředním politickým, nebo soudním se tou příčinou, aby sjednoty přičině právo svému nebo provedly právo své k předmětu náhrady.

Listiny, které se vedlejší při zrušení a vykoupění práva propisádného v zemích dotčených se tou příčinou, aby se jimi na jiné postavila práva a povinnosti opakovaných a naviazaných a vyhledala se náhrada, uproštěny jsou kalůk a poplatků dotud, pokud se jich k účelu jinému nevolíže našli ku provedení náhrady a ku volení do knih veřejných.

Totéž rovněž se o sepsaných úředních jedinech k tomuto konci učiněných.

Konečně jsou věci, které pro pořízení nebo zaplacení náhrady, jedie se má

děti na dotčení práva propínacího, a soudu se schovají, navozeny od skladního či poplatek depositního.

II. Aby pozemci, kteří strany nebo jejich nástupcové při jednání dle zákonů zemských v příčině zrušení a vykoupení práva propínacího na Moravě konají, od sebe vydají, též aby zvolení a ustanovení od stran a mezi stranami učiněná, měla platnost právní, k tomu ustíhba ani přivolení věřitelů hypotečních, ani dělníků a kurátorů statků, svazkem substitucí, fideikomissárním nebo jiným zvláštním, ani schválení úřadu administrativního nebo konsistorického.

III. Tento zákon nabude platnosti zároveň se zákony zemskými, které budou na příčinou zrušení a vykoupení práva propínacího v té i oné země vydány, a ministerium financí a práva uloženo jest, aby jej ve skutek uvedli.

V Schkebratově, dne 23. května 1869.

František Josef m. p.

Taschle m. p.

Berchtel m. p.

Brestel m. p.

35.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 23. května 1869, dle něhož se vedlejší celnice úřady II. ve Valarsce v Tyrolsku zrušují, by konala řízení celní v příčině práva vykupitelského.

(Státní z. XXXV. Státní Zák. Sb. 2. 33, str. 336; vst. a rozsl. dne 23. května r. 1869.)

Vedlejší celnice úřady II. ve Valarsce v Tyrolsku zrušují se dle vyhlášení, vydaných od ministerium financí dne 14. července 1848^{*)}, 30. listopadu 1850^{**)}, 22. srpna 1857^{***)} a 28. dubna 1869^{****)} č. 114 zák. řísk. na r. 1848, 219 na r. 1850, 73 na r. 1857 a 64 na r. 1869, by předsedou řízení v příčině práva a výhradou zrušením daně potrával přes Řeči celní vykupitelského.

Brestel m. p.

*) Věstník vl. r. pro Mor. 1848, č. 116, str. 618.

***) Státní z. 1850, č. 242, str. 588.

****) Právní pro Mor. 1869, č. 16, str. 240.

*) Právní pro Mor. 1869, č. 53.

76.

Zákon, daný dne 24. května 1869,

o úpravě daní pozemků

(Obsahuje č. 18. Zák. č. 18. ze r. 1869, v. 14. v. 1. a změny daně k. č. 18. ze r. 1869.)

S přivolením obcí ustanovují Mě rady říšské vůle se Mě raděním takto:

Částka I.

Pravidla obecná.

§. 1.

Daně pozemkové platí se z každé plochy země, která se způsobem vzdělávání hospodářského užívání užívá a to i tehda, kdyby se jí užívalo k něčemu, což nepřináší a neboť osvobození od daně.

§. 2.

Od daně z pozemků jsou osvobozeny:

1. Neplodivé plochy země.

2. Bažiny, jezera a rybníky, pokud se způsobem hospodářským využívají, a nevydávají úžitku ani rybníctvím, ani cestovním útlakům či rakovin, ani dotýkají se řídků.

3. Většinou cesty a voznic, stezky k tahání lodí a uličky, náhry a náhryšty, místa škole kostela a ulice, též přístřešky a zastávky, jichž se k potřebám veřejným užívá, a koryta řek a potoků.

4. Většina pohřebišť, pokud se jich užívá k něčemu jinému.

5. Plochy zastavné a náhryšty.

6. Plochy, jichž se užívá k přípravě soli mořské.

§. 3.

Pozemky pusté nebo přehodami živelnými neplodivými učiněné, které vzdělávaním stávají se plodivými, osvobozeny jsou na 10 let od daně, počínaje od roku po nahytí plodivosti nejprve příštího: nově získané jsou výsoké osvobozeny jsou od daně pozemkové na 75 let.

§. 4.

Místy země daně z pozemků zákonem ustanovené rozřazeny se rovnou měrou podle míry vyhledaného čistého úžitku, jež vůči daně původní vydávají, na každou zemi, počínaje na každou obec a na každý pozemek.

§. 5.

Za každý útlak pokládá se to, co po útlaku získává na hospodářství a dobrých plodin z hrubého úžitku z pozemků užívatelových jednoduše trvale přebývá (§. 13).

Z toho se platí daně pozemkové.

Co jsou od daně z pozemků osvobozeno.

Které pozemky jsou na daně od daně osvobozeny.

Jak se daně z pozemků rozřazují.

Co se pokládá za každý útlak.

Tento číslý ušitok vyhledá se spůsobem vycenění k odhadnutí spůsobem v ceně a vialení pozemku ve výšce daně.

Při odhadování, které se za přičině vyhledání číslého ušitku vezme předse, pokládá se za to, že pozemky jsou vůbec prostředně (občejně) urodilý.

Na pozemky vlastnické a na tr. v jakém stavu hospodářském jsou pozemky a jejich pozemky nebo národy územnostnými, stělo se nazá.

Taktož nazá se stělo k národům a dítkám na pozemcích územnostně a k předsám a názi spojován.

§. 6.

Zohlednění nákony ustanoví se, pokud a možná se v případech národnosti na daní stělo, jak se má ketrat daně z pozemků v evidenci chorvat a kdy se podle daně z pozemků dle tohoto zákona vyhledá.

Kdy se stělo na daně v případech národnosti a kdy se podle daně dle tohoto zákona vyhledá.

Částka II.

O orgánech v; konávoječích.

§. 7.

Nejvyšší správu odhadování provede ministr financí kterýž povolí v každé ho-
razně zemi inspektory centrální k přímělosti na provedení odhadování.

Kdy se stělo na daně v případech národnosti a kdy se podle daně dle tohoto zákona vyhledá.

K ústě v tomto zákoně (§. 33) vytvořeném stělo se komise centrální a hlá-
sena rozhodující se předsedáči ministra financí nebo jeho národnosti.

Komise centrální skládá se z předsedáče a ze 10 členů, z nichž 13, pol-
taje v ní inspektory centrální, povolí ministr financí. U stělo na daně, pokud od-
hadování bude uvěti, národnosti panství a 18 členů národnosti poslancecká, Velká
Slon, který voliti má národnosti poslancecká, vykoná se tím spůsobem, že poslanci
z Čech a z Halie zvolí pro každou tuto zemi 2 členy a poslanci každé jiné země
v každé národnosti zastupují pro svou zemi jednoho člana, při čemž poslanci
Tatarská a Istrijská stělo budou jeden obor volitel. Za každého člana komise centrální
volí ministr financí a národnosti panství i poslancecká, tato spůsobem výše dotče-
ným, na daně provedení odhadování národnosti. Ta i ona národnosti rady národnosti
Slon voliti i volí své národnosti.

Referenty komise centrální budou, ustanoví se komise centrální v národnosti
připadnosti o náco jiného, organově financí, jed ministr financí k tomu stělo: tím
referenti, nejvyšší Slon komise, nazývají hláso rozhodujícího. Vidělosti by se toho
potřeba, národnosti komise centrální přivěsti národnosti a hlásovaní paragrafů.

§. 8.

Ku provedení prací odhadních v každé zemi korunní státi se vůbec za před-
sedání politického správcu zemského nebo jeho náhradníka komise zemské, skládá-
jící se z předsedního a ze šestí až i z desíti členů, kteří mají hlas rozhodující.
Předsední těchto členů povolí ministr financí, a to nejmenší s polovicí z osob, kteří
v zemi dané z pozemků platí: dvojnásob polovici zvolí zastupitelstvo zemské.

V ústě počtu a způsobu správcem povolí ministr financí a zvolí zastupitelstvo
zemské za hlasy komise náhradníky.

Referenta komise zemské pojmenuje ministr financí. Tento referent, není-li
člen komise, nemá rozhodujícího hlasu. Komise zemská může v té době své pří-
padnosti také voliti referenty státní a dle potřeby znalce a hlasem poradačným
přivítati.

Komise zemská má kromě práv tímto zákonem jí propůjčených a kromě po-
vinnosti jí uložených k tomu přistoupiti, aby vkladní pozemků do výměr zastavěných
a odhadovací ústku v zemi korunní jednotně se konala, a má k tomu Komisi
hlasy své využiti, aby o pozemky půdy a o hospodářství té země korunní a zemi
vedlejších náležitěho postavení došla, shledaly by se pak vady nějaké, má s jich
odstraněním počti míti.

Ve větších zemích korunních, v kterých jediná komise zemská nebude a to,
aby veškeré práce odhadní vykonala, státi se podkomise zemské, aleženo tak jako
komise zemské.

V případnosti takové přiblíže se jak komisi tak i každé podkomisi zemské
obvod referentů, v němž každá komise práce své samostatně provede.

Komisi zemské přistáti kromě toho, aby stájejnala vědomost, jak práce pod-
komisi zemských jsou provede, a přidala ke každé předlaze, kterou podkomise
pod komisi oznámí, státní své, státi může k této zemi.

Ministr financí, gubérnir se s výborem zemským, ustanovi kde se mají pod-
komise zemské státi, vymění obvod jedno každé a určí, kteří členů má míti jak
komise zemská tak i každá podkomise.

§. 9.

Odhadování v každém okrese zvolí se komisi okresní za předsedání předsta-
vitele nebo jeho náhradníka, která oba pojmenuje ministr financí.

Tato komise skládá se z předsedního a z osmi členů, kteří mají hlas roko-
dující. Čtyři hlasy, a to alespoň dva takové, kteří v okrese odhadováném jsou z po-
zemků platí, povolí ministr financí, jednoho členu zvolí té žup v okrese nejmenší
daní platí, a tři zvolí v těch zemích, v kterých jsou okresi zastupitelstva, výbo-

rově okresní. Jestli v některém okrese odhadem několik zastupitelův okresních, nastoupí se rybovorné okresní v jeden ales vcelkem.

Kde nejsou okresní zastupitelstva, svolá tři členy okresní komise představenstva okresní odhadního.

Právo voliti mají nejvíce poplatníci, kteří dohromady v okrese odhadním pláti šestina daně s pozemků, a bylo by jich více než 20, tedy těch 20 musí míti, kteří nejvíce daň pláti.

Týmá spůsobem povolá ministr financí a posíláje realí sborové volební taklik náhradačů, kolik jest členů komise.

Referenty při komisích pro odhadování hospodářské a lesní pojmenuje ministr financí; úta referentův však, nejvíce členy komise, uznají rozhodujícího hlasu. Pokud jde o odhadění lesů, má komise právo, převésti znaky lesů s hlasem poradným.

§. 10.

Funkcionáři, kteří do komisí zemských a do odhadovacích komisí okresních pojmenuje ministr financí, každé předkem při láhání té země a v každé případnosti osoby takové, která, jak se se týče vzdělání v hospodářství tak i znalosti jazyků zemských v okrese odhadním obyčejných, jsou a te, aby úkolu svému úplně šostali.

Jako výsledek mají míti rozhodovací právo.

§. 11.

Komise zemské i každé odhadovací komisí okresní předkem bude k vykonávání prací geometrických taklik měřičů, kolik jich bude potřeba.

Komise předkem se měří.

§. 12.

Ke každému území komise pozve představitel všechny členy, a sesáhlí by některý člen pro nějakou trvalou přechátku přijmá, pozve jako náhradačka.

Něm může komise komitovat příslušné území a jak se článek stanoví.

Komise pokládají se za stávané a mohou usazení činiti, když jest tu kromě představitelů nejmeně polovice členů. Nepříběhí by však taklik členů, kolik potřebí a sesáhlí by komise usazení činiti, pozve se všichni členové k zasedání přítomno pětina a došlo se jim, te komise bude usazení činiti, rozhodla, kolik členů tu bude.

Komise čini usazení tak absolutní většinou hlasů členů přítomných. Jestli hlasové postava sobě rovná, stane se usazením mírně, k komisi se přidá představitel. Nepříběhí absolutní většina hlasů k místu, připočteno se hlasy které se přisuzávají k nejvyšší cifře, ke hlasům, které se přidávají k cifře nejnižší míří, až tato cifra dojde absolutní většiny.

§. 13.

Jaké výskyty na danu a jaké povinnosti dotazních úřadův komisí.

Členové komisí kontrolní a malí k nim přivazní dotazních, nekonzijní služby se úřednickými státní, za každý den, když jsou úřednické zaměstnanci při vyhledávání komisí kontrolních a mají úřadovny v poručích, 10 zl. rak. šale, členové komisí zemské dotazních na den 6 zl. a členové odhadovací komisí okresní 3 zl., také občanskí 1 zl. povinnosti na místě na cestách, jichž se ten přičítá podle potřeb.

Úředníci státní, jichž se ke komisím náleží, občanskí dílny a povinnosti dle národnosti v příčině jich vyměřené.

§. 14.

Účelové se upravují služby na odhadovací úřady a občanské povinnosti do výše národnosti.

Platy výše přivedené a všeobecné výskyty, které vznikají za odhadovací služby a všeobecné povinnosti ve výměně veřejných, upravují se z pohledu národnosti.

Částka III.

Jak se odhaduje úměrnost z povinností.

§. 15.

Jaké služby se upravují služby úměrnosti.

Čistý úměrnost z povinností ustanoví se dle způsobů kulturních a dle úřadů dobroty, a se podle okresů, pro okresy odhadují, jako se vyhledávají maji, vzdělanosti země klasifikací.

Čistý úměrnost vyhledá se také z tabulek ploch, jichž se úměrnost k národnosti národnosti, nežli k dobývání plodin zemských.

§. 16.

Kolikrát jsou upraveny kulturní úměrnosti.

Co se týče způsobů kulturních, rozpracují se:

- a) Role,
- b) luh,
- c) zahrady,
- d) vinohrady,
- e) pastviny,
- f) rybníky bory a alpy,
- g) lesy,
- h) jasná, bažiny a rybníky,
- i) země parčíkací a
- k) země naplněné.

Plochy, kterých se úměrnost k národnosti národnosti nežli k dobývání plodin zemských, pakládají se za země parčíkací; tabulek plochy jsou:

Daly výše, pláze, křemkové a úměrnost, národnosti, úměrnost, úměrnost k národnosti

a plázy dělnické, kamňoly soukromé, břevy, meze, stramožadí, cesty soukromé, das
telnic, lány kamenné a v bíchích taková místa, jichž se užívá za řady, řadky,
nádržky atd.

§. 17.

Okres politický jest kromě zvláštních případností okresem odhadovacím se ohledkem
klasifikačním.

Jak velký jest
okres odhadovací a
okres klasifi-
kační.

Jestli v některém okrese politickém podstatně rozdíly ve formaci povrchu, v
povětrí, v půdě hospodářské a v obchoďu, může se takový okres rozdělit na ná-
hodně okresech klasifikačních, a v každém takovém okrese veškerá se má zvláštní
tarifa.

V případě toho, má se některý okres rozdělit na několik okresech klasifikač-
ních, rozhodnutí přelohá okresní komisi odhadovací, měla by se však okres roz-
dělit na více než na tři okřilky, ministromi finanční.

V případě potřeby noryhantelné může vláda s přivolením komise zemské také
měnit okresy odhadovací, uchlevo k rozdělení politickému.

§. 18.

Titul děbetný v každém spůsobu kulturním okřilku klasifikačném nemálo býti
více než osm.

Kolikrát jest
titul děbetný.

§. 19.

Čistý ušitek z jitra dobrovolnostně v každé třídě každé kultury na pozemcích
ustanovený jest výslovně tarifovou té které třídy děbetny.

Co jest výslo-
vně tarifovou
každé třídy dě-
betny.

Výměry tarifové pro každou třídu děbetny každé kultury buďte náležitě stop-
ňovány a ustanoveny tak, aby byly se vztáhom k některému pozemku, náležem
byl prostřední čistý ušitek z máže, t. j. osm ušitek, kterých v průměru jest
poštu let, obyčejně země v ústřím obzohujícího, po ústřím náleže na hospoda-
řem a na dobývání plodin potřebného a v okřilku obyčejného každému hospodáři
voje, pokládaje za to, že se v okřilku klasifikačném na většině pozemků pro-
vozuje hospodářství spůsobem obyčejným.

§. 20.

Operace katastrální, jichž potřebá, aby se čistý ušitek z pozemků na příčinou
zavřívání daně pozemkové vyhledal, mohou buďte ve všech zemích stejnom děbou

Operace kata-
strální mohou se
máti touto děbou.

§. 21.

K vyhledání výměr tarifových každé třídy děbetny musí zvláštně vypočítá-
vání náležem, které potřebá toliko, aby se vědělo to, co na čistý ušitek pozemků
v rozličných částech okřilku klasifikačného může být nějaký účinek, náležitě vřiv-
ba.

Výšledek vypo-
čítávání může
být nějaký úči-
nek.

šle a pokud možná, mělo se ústí k podstatným soudním účinkům z pozemků v obvodu klasifikačním.

§. 22.

K tomu konci sjednají se pověrníci následně, ověřit pak tyto:

Seznamování polností cen pěstů zemědělských toho okresu na míru dolnorakouskou uvedených, od finančního úřadu zemského dle převodních tabulek cen tržebních, jež se přiložit mají, sestavené; tyto ceny obdávání mají doba 15 let před rokem odhádání úžitku prošlou, při čemž, co vlna se týče, za základ se vezme průměrné ceny z podstatku toho roku, kterého se vlna uvádí;

výkaz cen práce roční a roční z 15 let před rokem odhádání úžitku prodávajících, jak tyto ceny úřad politický vyhledal a jak byly v okresu obydlené; dále se dlehlivě strava, vpočítá se při vyměřování ceny práce cena stravy do ní;

výkazy cen při dobrovolném prodeji a dodáním pachtovních pozemků, hospodářství a statků, též při odhádání soudních, kterých výkazy vodí k úřední bernici na 15 let posle minulých:

mapy katastrální; konečně

výpis z počtu hospodářských a lesních z pozemků 15 let, vykazujících se úžitku materiálního a nákladů kulturních, když tyto výpisy dlehlivě hospodářství a lesů dobrovolně prodají a v nich se poleptí.

§. 23.

Referent má okres projíti a obhlédnout jej popsal.

V tomto popisu mají ověřit obdávání křiti tato data:

Abeceda seznamování statků a statků z obcí postavených v tom okresu se nacházejících.

Str. 1.

Polohu okresu, jeho velikost a hranice a obecná farmace porochna; podnebí, obecná povaha půdy; rozličný úžitek, její půda toho okresu podle kultury výsledků, též úžitek na odvádění a přivádění vody; drenáže, prostředky komunikační, odbyt pěstů hospodářských a lesních: lidstev, plodiny přirodní všech 100, též soudní půdy, způsob hospodaření, prodej a propachtování pozemků přivedouc průměrnou cenou statků, prostředků a malých statků, celých hospodářství, též pozemků a parcel z pozemků 15 let, a připomenou, pokud možná, co se tyto ceny nejvíce působilo; cena dříví tvrdého a měkkého ve kuscích dle dolnorakouského zák. 30° st. 101, též cena vlna; cena průměrná materiálů a národních z dohledné doby 15leté (§. 22), jež k obydlenému vzdělávání pozemků potřebí, a to, co se týče národních, taková, nežli jí při cenách pěstů polnosti, toho vzdělání náležit.

Kterých pověrníci mají se při odhádání úžitku.

Má se ověřit popsal okres a co má být popsal obdávání.

§. 24.

Okresní komise odhadovací má pomůcky ji předložené (§. 22), popsal okres (§. 22) a jiné pomůcky, které má podstavek, bedlivě zkusiti, za tou příčinou okres sledovati a dle toho pomůcky i popsal doplniti a opravit.

Komise odhadovací má popsal okres a pomůcky sledovati.

Mimo to má komise za další pomůcku v každém okrsku klasifikačním ustanoviti cenu normální každé plodiny, pole a všei na delšívali plodin vynaložených.

Co dříve se týče, ustanoviti se může několikero cen, však jen tolik, kolik jich nezbytně potřebi.

Ceny normální ustanoviti se dle průměru 15 let, předtých od toho roku, v kterém se plodiny osily, počínaje 5 let, kdy byly ceny nejvyšší. Doba průměrná, která se při počítání počti za základ, bude ve všech zemích korunních tážá.

Za cenu průměrnou pokládána bude:

- kdy jde o hlavní druhy zrna, cena průměrná všech trhových, za ní účinek majících;
- jde-li o hospodářské plodiny vedlejší, o vino a materiálu vynaložené, pokládána bude za ni průměrná cena vyhledaných cen místních v okrsku klasifikačním,
- jde-li o pole, jest cenou průměrnou maďa dvojná v okrsku klasifikačním dle ustanovení §. 22, článku 2.

Při tom měřena bude náležitě k rozdílu mezi prád obyčejnou a takovou, která vyhledává zvláštní křičnosti, a mezi pěstí lebeí a tážá.

§. 25.

Předsední okresní komise odhadovací učiní, aby se vadilal návrh tarify klasifikační, a to se strany jedné okres referenta komise a se strany druhé okres odhadovací. Tyto dva návrhy odhadovací okresní komise odhadovací náležitě ověří a vadilal pak s nich definitivní tarifu klasifikační.

Má se vadilal návrh tarify klasifikační.

Var II.

Při vadilavání tarify klasifikační polepen bude prostřední čistý ušitek jitra del-sarickonského každé třídy dobroty každého druhu kolbary v Šale dle varu III, přiložené tabulky nekrochlezena.

Var III.

Připadá-li čistý ušitek od komise vyhledaný mezi dvoji výměru ušitka v tabulce klasifikační (var III), ustanoví se výměra tarifová dle nejnižší výšle nebo nížle výšle ušitka tabulky sice dle toho, blíží se vyhledaný čistý ušitek více té neb má výšle.

§. 26.

Při posuzování výměr tarifových a cizinců, za které byly posazeny prodlívky nebo pachotkovky, měly se sítati míti, že těchto všech dáč užívá ke toliko za prostředek kombinací a že se jimi rozumně obývajících osoby, za které se posazeny kupují neb pachotky, t. j. takové osoby v tomto směru sebrané, které kupují nebo pachotky obývajících kapitálem provozování opatření platit za jiné země prostředek jakosti té které třídy dobovy a nebo kterého druhu kultury v té době, že v osoby kupují nebo posaz pachotkami hospodářství vydávají úrok v zemi obývajících.

Za míru úroků v zemi obývajících pokládají se úroky, které kapitál v některém směru na získání pozemku vynaložený podle skutečnosti skutečně po stránce výloh vydává.

§. 27.

Jestli v některém směru nebo v některém obřadu klasifikován země posazeni, které mají zvláštní náklad trvale započítati, by zachování byly v takovém směru, aby vydávaly úrok, hodná výměra měřivá takových posazeni ustanovena tak, aby třetí náklad v ní byl obsažen. Při tom nebud vniká k úrokům kapitálu na plodivost pozemku vynaloženého.

Jestli takových pozemků v směru rovného, pokládá se k dotčenému nákladu na zachování jich udržením tím, že se pozemky dle potřeby políci v míře třídy tarifů.

§. 28.

Komise okresní má návrh tarifů klasifikační zkontrolovati, k tomu kromě okresní oběti, dle potřeby také v tarifů okresů vedlejších zvláštností a dle toho návrh upravit.

Při tomto oběti má komise každou třídu měřivou v protokole klasifikačním popsat a pro každou třídu kultury posazeny včas (porovnání) vybrati, a kterými se cizinci posazeny obřadu klasifikačního posazeni a dle jich povahy a plodivosti do tarifů klasifikační psati.

Tyto posazeny včas (porovnání) hodná ve zvláštním ustanovení (část IV.) zveřejněn popsat.

§. 29.

Při vedlejších klasifikační tarifů země úrok a při zvláštní této země každé třídy tarifové, pokládá se k tomu, že jest vedlejší tak, jako jsou vedlejší role obřadu klasifikačního, na kterých se posaz hospodářství trvale, způsobem obývajících a bez dalších prostředků kultura. Úrok v pastvy na úkorů vyčtena buď jen to, kde jest vůbec obývajících a ve zvláštní míře.

Na tomto mají
klasifikační výměr
ry tarifové.

Má se sítati
míře každého
zvláštního posazeni
zvláštního obřadu
mě.

Má se sítati
klasifikační mě
na okresní.

Ke kterým
měřivá má se při
vedlejších tarifů
zvláštní obřadu
mě.

Při tarifových výměrách lesk hleděno buď k tomu, kolikrát se na nich seje, zdali vydrží při suchu, kyselou nebo zmláčenou, zdali se lepší a čistí, zdali se a nich voňa odvědi, zdali se podléhají nebo se na nich užívá dřevité ští líc.

Tarifová výměra zahrad, na kterých se hledí ovoce, zelenina, květiny, seno, kopřivy, rostliny obchodní, hati masičové a olivy, též výměra školek stromových, zahrad rozkošných a sadů anglických, ustanovena buď porovnáním dle okolností a místem podobných tříd lesk nebo lesů v okolku klasifikacím.

Zahrady, ježli náležel byl neobyčejně vyřčen úlitim vládního průmyslu, nebo které vztahují zahrádce způsobem stromostokým, nebožto proto odhadování výše nežli jiné zahrady, které dle řady svých okolností jsou v témi podobě.

Při ustanovování výměr tarifových v příčině zahrad polečen buď skutečný úlitak dle průměru 16 let před odhadem přes mladých, při čemž stěm máti náležel k tomu, jak se užívaly roky provedení, dobré a špatné, i kdy byla úplně neúroda.

Kde jest obyčej, více se jistém počtu let zcela vymýtiti, ustanovi se výměra tarifová podle úlitka, kterýj více vydala po vícelem tato doba.

Tarifová výměra v příčině pastvek vyhledá se porovnáním s lukami stejné plochy vydávajícími.

Co se dotýče alp, ustanovena buď výměra tarifová dle ceny, za kterou byla celá nálož pěstina majata, nebo dle úroku z pastvy, který se díval na každý kus dobytka nebo dle počtu a druhu d-bytka každý rok na pastvu hraného, hledie k tomu, jak dlouho pastva trvala, a jaký úlitak alpa vydává, při čemž vládně stěm máti náležel k vyhledání na práce pro bezpečnost přečívání, aby dobytek se nepouzel nezapál do nážke propasti, též k vyhledání na přívádění vody a na přístřeší pro dobytek.

Výměrami tarifovým v příčině lesů buď za náklad polečen skutečný úlitak dolechovanského jitra v nážkech dolechovanských, v nážke i nážkeho dívi polnového 30' nážke, dle průměru doley vyhledávati v jednom roce, hledie náležiti k tomu, jak a kam se dívi předví, nemáje však stěm k tomu, náleželi se nážkeých kmenů na stavění nebo na stěsky.

Při ustanovování výměr tarifových stěm též náleželi stěm máti k nážke, činnému na oděrasu a na nážkevní lesů.

K ceně dívi v čas odhadování nážkeho nážkeho hleděno.

K nážkevnímu nážke, její les vydánek, nážke stěm se nážke; paseli se nážke v čas provedení, nážke přinážkeji nážke-ice nebo nážke kolovanské nebo triva v nážke

útlak sádkami a takový, že se může pokládati za plodinu vedlejší, tedy buditi k útlaku při vyměřování země tarifových kladů.

Co se týče jarec, bařin a rybníků, které vydávají útlak jedině rybníkářům a osobám útlak, paklika bud při vyměřování země tarifových na základ útlak čistý v průměru 15 let, kladu k základu, jehož početní na dlejší jarec, bařin a rybníků v následném způsobu, na masovosti ryb, na stary, svedlaco, hrise a na nářadí.

Kultury umělé poleží se, stani našje k útlaku veškerých plodin naroven sklizených, v následném výměru zeměkou převládajícího způsobu kultury.

Kultury stádkové, totiž role stádkující se s lokami (mašly hájové) a role stádkující se s pastviny (role pastevní), též rybníky, stádkující se s rolemi a půdou trávni (rybníkové hospodářství) poleží se ve výměru tarifové té třídy kulturní, do které podle způsobu útlaku v útlaku převahu mající náležejí, při tom před se má míti k útlaku skutečného stádkující se plodinu a k základu základnímu a hospodářství v přímě jejich spojením.

Jarec a bařiny, které v létě zcela nebo z části vyschnou, poleží se, ulpeli se suchých míst na luka nebo na pastviny nebo k dlejšímu stádku, do tarifových tříd luk nebo pastvín, které se s jich průměrným útlakem ročním srovnávají.

Jiná země parůžkáni (§. 16), ku které náležejí také stavení, na nich nejasa stavení, vstali se do tříd tarifových dle poměru velikých nebo je obkličujících.

§. 20.

Tarifa klasifikací předloží se i s přílohami, jeho k jejím uskutečnění, komisi zemské, která, uslyševši mezi tím vědomosti, jaký útlak země vydává, rozhodne ji prokoumá a učiní, aby vešly a nedostatky, mluvených by se které, se odpravovaly.

Při tom obrátí komise zemská zřetel svůj sádku k tomu, aby výměry tarifové útlak, kladících na hranicích, shodovaly se s výměrami země sousední a shodovali by v tom nějaká nesrovnalost, uslyševši se s to s komisí té země.

§. 21.

Výměry tarify klasifikací, od komise zemské se první shledané nebo uskutečnené, vyhláší se úředním oznámením zemským a podle se naradí shledovaním komisím okolními.

Tyto komise uvedou tarify způsobem přibedným v okruzích v útlak, aby držitelé pozemků, kteří se svazku obecního vystoupili i ti, kteří plati v obci nejmeně šestou část veškeré daně pozemkové, sádku obec, mohli se vyjádřiti, sádku jsou tarify klasifikací přiměřené a majíli proti nim se mluvit.

Tarifa klasifikací předloží se i s přílohami, jeho k jejím uskutečnění, komisi zemské, která, uslyševši mezi tím vědomosti, jaký útlak země vydává, rozhodne ji prokoumá a učiní, aby vešly a nedostatky, mluvených by se které, se odpravovaly.

Tyto komise uvedou tarify způsobem přibedným v okruzích v útlak, aby držitelé pozemků, kteří se svazku obecního vystoupili i ti, kteří plati v obci nejmeně šestou část veškeré daně pozemkové, sádku obec, mohli se vyjádřiti, sádku jsou tarify klasifikací přiměřené a majíli proti nim se mluvit.

Zarovně se učiní, neboť potřebí, aby tarify klasifikační s náležitými podklady okružně posuzovaných té země posílala se vedlejším komisím odhadovým rovněž souzvuční a vyloučila se některým ústavům, by v ní mohli nahledovati a námítky dítí.

§. 12.

Námítky, od obcí a držiteli věcí státek též od okresních komisí odhadovacích proti tarifům klasifikačním činěná, budou v desítodenní lhůtě prokláskově odhadovací komisí okresní písemně podány a od této komisí s dobrým odhadem komisí zemské předloženy.

V tomto případě má být námítky proti novému odhadu předloženy.

§. 13.

Shledání komisí zemské, že námítky jsou odůvodněny, má způsobiti, aby se na ně stával nář. a má pak sestaviti přehled klasifikačních tarifů valkových okresů té země a poslati jej jak ministrově finanční tak i okresním komisím, vypracuje tyto, aby dle schválené tarify klasifikační každého okresu nebo okružku klasifikačního, kteras jim zrušení patří, daly se do vkladání posuzků ve výměr tarifových.

Komise zemské má námítky okresní a valkové sestavit.

Částka IV.

o vkladání čili vkladání posuzků do výměr tarifových.

§. 14.

Vkladání posuzků do výměr tarifových čili vkladání nářků v tom, že nářky tarify klasifikační v příčině kauce rozdílných výměrů učiněno se ke každému posuzku dají podkládána, lečička v obci a v okresu nebo klasifikačním okružku.

V tom případě vkladání čili vkladání posuzků do výměr tarifových.

Za příčinou tohoto vkladání do tarify rozdíli se okres potáhne okružek klasifikační dle potřeby na zvláštní skupiny, v nichž řady dva členové s okresních komisí odhadovacích vyslaní (deputovaní venovaní) posuzky za obec nebo za statky se svazku obecního odložené pod kontrolou referentova, a zřetel majles stábe k vypracování posuzkům porovnavacím (§. 10), do výměr tarifových vědí, při čem, byli by deputovaní v mírné svaz na rozdílech, platnost máti bude mírná, k nářku se přiká referent.

Doba, kdy se toto vkladání do tarify bude předobírati, v každé obci a v každém statku o sobě postavením napřed se v mírnost určí.

K tomuto vkladání posuzků do tarify čili venovaní přivoceno se za distrikty představenstva obec nebo dva důvěrníci od nich jmenovaní, též zástupcové statkův o sobě postavených a držitelové posuzků, kteří platí alespoň částou část valkové daně posuzkové.

Při tomto sčítání mají se pozemky, které takto mimořádnou kulturou byly se předtýžními nedli pozemky okolní, těchto pozemkům za rovná.

Zahrady a vinice, které nemají 50 akřů štvorcových a jiné kultury ekonomické, které nemají 400 akřů štvorcových, vezmou se ke kultuře je obilohojší, anebo hraniční a rozdílnými kulturami, k té kultuře, které se dle povahy a dle účtiku svého nejvíce blíží. Vyjimka má místo tehda, když rozlíli v účtiku obojího druhu kultury, potakano obějí třídy dobroty jest tak veliký, že by se spojením jich v jednu čistý účinek celého pozemku stánil neb zmenšil o více než 10 procent.

Takéž počítány budče v zeměch jedné kultury téžed pozemku čistky třídy dobroty, anebli jednako jara, k některé třídě dobroty téžed pozemku, pokud se tím čistý účinek, který by se sčítáního odhadnutí člátek vzrást, narozumně nebo zmenšil o více než o 10 procent.

Každý les vředen budč dle toho, co účtiku v příměre vydává a dle rozdílného dříví v něm zastavěho vůbec takiko ve výměru tarifovom jedné třídy dobroty, nehlídě k tomu, co sčilo dříví, které se bylo nebo časa, když byl les odhaděn.

Jacoli však v lese plošky spojené nejmenš 50 jiter, které jsou dle povahy půdy, dle dříví a jiných případností, ješto na čistý účinek účinkují, znamenité od sebe rozdílné, tedy budče složený do několika tříd dobroty.

Když jsou pozemky ve všech obcích jiného okresu nebo klasifikačního okřiku do tarify vředony, potakna budč celá ta práce okresní komisi odhadovací ku zkoušení a sestavení, kteráž komise, sčleďš v ni nějaké vady, dle potřeby komisi místní vřede, vady sděluje a stánil, aby se vředily rejsťky vředovací (§ 34).

Částka V.

O povinnostech měřičů a o vředování čistého účtiku celé země.

§. 35.

Měřičové mají
učinky v kul-
turách a vředů vy-
měřiti a sčítati
měřiči mají ku
měřičím dle toho
oprávněni.

Měřičové okresním komisím odhadovacím přidán jsou povinní, učinky, které se od posledního vředování v kulturách a vředů učily, pokud nebyly při odhadování měřiči, anebo dle povahy, na místě vředovati a mapy katastrální podle toho opřaviti.

§. 36.

Má se učítati
měřiči vředova-
ní a příděni
okřevní.

Když odhadování jest skončeno a pozemky jsou do výměre tarifových vředony, mají měřičové rozhoditi toho též do map katastrálních namalování, dle toho mají se vředování plochy člátek kultur a tříd vředavati do rejsťky vředovacího, který se v příděni každé obec vřediti.

Z tohoto rejstříka sestaví se plochy každé třídy dobroty každého druhu kultury tím způsobem, že z toho větší, mnoholi číi vesměs pozemky k obci náležející, do každé třídy dobroty a do každého druhu kulturního složené.

Year VI.
Year VII.

Do sestavení tříd větší se přičítá okresní, z něhož patrně, mnoholi číi dobrozady pozemky velkých obcí v okresu, potěhne rozličných okružích klasifikačních, do každé třídy dobroty a do každého druhu kultury složené a mnoholi číi sama v příčině těchto okružích a v příčině okresu.

Year VIII

V tomto přehledu vypočítán bud die plochy a die výměr rozličných číi více každé třídy dobroty, každého způsobu kultury, každé obce v okružích klasifikačních, jsoucí to jak, a v okresu, též průměrný mílek číi jednoho jitra každého způsobu kultury v každé obci, v okružích klasifikačních a v okresu.

Číi mílek všech okresů též samé dobrozady vykáže mílek číi celé země.

Year IX.

Částka VI.

O řízení reklamací.

§. 37.

Když se řízení reklamací v celém okresu nebo klasifikačním okružku skončí, uvede předseda okresní komise odhadovací v mílnost obecem, do kterých výměr rozličných velkých pozemky byly složené, jednak tím, že vydá rejstříky, sklady celého okresu nebo klasifikačního okružku obsahující, jednak že podle přehledu rejstříku každé obce a každého statku a sobě postaravého starostovi té obce a starpci toho statku; při tom doloží v dopise svém, že má každé pouti vykonanému složení pozemků číi vnesením v prekluzivně lhůtě šestinedělní, od toho dne, kdy dle starostovi byl dán, v okresní komise odhadovací náležitky podati. Starosta obecní řáde v obci vůbec vyhláší, že dotčený rejstřík dán a k tomu dne počítá lhůta reklamací.

Kdy má předseda reklamací a z kterých příčin.

Každé obce a každý velkostatek se statku obecně vyložený, též každý, kdo má právo s pozemky, má právo, podati reklamaci proti vomebí pozemky jak svého tak i cizího, a to z těchto příčin:

- že z některého pozemku byla neprávě dan vyměřena nebo že byl pozemek nezáležetně od daně zrušen;
- že byl pozemek nedobře změřen;
- že byl neskladně složen do tarify klasifikační;
- že byla pochybena při vypočítávací výměr kulturních a úrodných v rejstříku vohovacím a při vypočítávací číi míleku té neb samé číi plochy.

Reklamae mohou se dle vůle reklamantů a okresní komise odhadovací nebo z narosty obecně buď písemně podatí nebo ústně zapísní protokolam.

Starosta obecní má reklamae, které mu byly ve lhůtě reklamantů podány, nejděle v samé době od projiti této lhůty předložiti okresní komisi odhadovací nebo oznámiti, že řídkých reklamaci nebyla podána.

Okresní komise odhadovací má reklamae předložené bedlivě zkoumati a dáti je dle potřeby vyšetřiti okresní komisi místní, ku kteréž se však mají dva členové okresní komise odhadovací vydati, nežli ti, kteří tam posazky do výměry tarifové vkládali.

Shledáti tato komise dle skutečny předevzatí potřebov dle vyšetření od komise místní vykonané, že reklamae jsou odhadovací, má je nepodléhat vyříditi.

Uznali se okresní komise odhadovací většinou hlasů na tom, aby reklamae se zabrá, nemá dáti odvolati místa.

Kromě této případnosti má okresní komise odhadovací reklamae, kterých se jí nevidí zcela nebo z části vyhověti, se svým dobrým uvážem a se spisy vládními posazky do výměr tarifových se týkajícími komisii zemské předložiti.

§. 38.

Komise zemské rozhoduje z konečnou platností z reklamantů, od okresních komisii odhadovacích předložených (§. 37) a padá dobrá zdání z resultátech veškerých prací jak v sí zemí tak i v zemích vedlejších ministerstvi finanční, který svolá komisii centrální. V tomto dobrém zdání má komise zemská prohlásiti, jak odhadovací účinku i skládání posazky do výměr tarifových vypadlo, příkole veškeré spisy jednati.

§. 39.

Na komisii centrální mluví, aby dobrá zdání od komisii zemských podaná důkladně zkoumala a tarifů klasifikací všech zemí, posazování je z tarifními zemí jiných zvláště vedlejších a staniť majje k tomu, že kterých výměr byly posazky v jiných zemích složený, z konečnou platností na jisto postavila, opraviti své rady, našlyby se některé z odlišní pochybnosti mešle.

Přihlyti by při vkládání posazky do výměr tarifových v některém okresu odhadovacím nebo okresu klasifikacím na jevo takové nepřesnosti, že by se ani změnou tarifů klasifikací tohoto okresu nebo klasifikacím obřímá odvolání nemohly, může komise centrální naříditi, aby se dle §. 9. nová komise zstavila a tato aby posazky svou se výměry stoukla diti je zemila. Proti tomu novému vkládání může se síce podatí reklamae, čím se však zavřívá daně nezastaví.

Komise zemská rozhoduje v prvotní reklamaci a padá dobrá zdání z resultátech veškerých prací jak v sí zemí tak i v zemích vedlejších ministerstvi finanční.

Komise centrální mluví o všech reklamaci a padá dobrá zdání z resultátech veškerých prací jak v sí zemí tak i v zemích vedlejších ministerstvi finanční.

§. 40.

Když komise kontrolní ověřila klasifikaci věcí nemé a konečnou plátností, Ministerstvo
 ustanoví, dá ministr financí výtisk listiny, v posuvných rejstříkách vezňovaných, se-
 starování a hlavních přehledech vykázaný, na jisto postavití a nově sestavení či-
 stého sčítka věcí nemé, okresní a obecí vedléjší, dle nichž se pak hlavní suma
 daně pozemkové způsobem zákona vyměřená na každou zemi a obec a na každý
 pozemek daní podléhající rozdělí.

§. 41.

Po 15 letech, počítaje od toho roku, kdy daní pozemková dle tohoto zákona Ministerstvo
 poprvé se rozvrhá, a potom periodicky každých 15 let vezme se ve vědech ze-
 stání zrušení předešlé revize katastru daní pozemkové.

§. 42.

Ministři financí ukážou jest, aby tento zákon ve skutek uvádil.

V Schůzování, dne 24 května 1863.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Berstel m. p.

Sestavení

hlavních věcí, k nimž se při popisování okresů zvlášť máti má.

1. Polohu, velikost a hranice okresu, počet obcí a statků o sobě postavených.
2. Obecná povaha povrchu:
 - a) zdali okres celý neb část okresu leží vysoko nebo v nížině?
 - b) zdali jde okremu nějaké pásmo hor nebo nějaká zvrásněná vysočina a která?
 - c) zdali forma povrchu hospodářství stáhuje a pokad?
 - d) která jezera, řeky a vřtál potoky jsou v okresu?
 - e) zdali jsou v okresu bařiny nebo močály a jak velké?
 - f) zdali forma a polohu povrchu dopouští, aby voda odtékala a jestli tomu tak, zdali tu není nebezpečnosti povodní, lavin a sesuvů zrnok, v kterých částech okresu nebo osadách?
3. Pověsí:
 - a) Jaký účinek má obecná povaha povrchu (k 2. 3) na pověsí?
 - b) které větry tu puvají a které jsou veliké škodné?
 - c) zdali tu bývali bouře a deštěm a kroupkami, jako drcu máti?
 - d) jak působí pověsí na rozlínatvo a na hospodářství?
 - e) kdy se počíná a jak dlouho trvá na počíná a e jsou obdobími polí a setí, též čas obilní a senné atd.
4. Obecná povaha půdy:
 - a) jak jest půda zvlášť a rozčleněná a jak se tím rozlínatvo půdy usnadňuje nebo stáhuje:
 - b) jestli v okresu vřtál planiny neobrněné, na vozu chudé atd.
 - c) Rouslčný účinek skutečný, její vřtávě kvantitativně jivo dolozrná, každého druhu kultury.
5. Rynky, slivost k odvádění a přivádění vody a drenáže.
7. Komunikace:
 - a) Jzdali okremu železnice a silnice říšské neb zemské, a které jsou v něm silnice okresní, též vody plavné:
 - b) v jakém spůsobu jsou silnice obecní, cesty pešní a kovářské.
8. Lidskost:
 - a) Měcheli jest obyvatelstva v městech, městýsch a na vsaku:
 - b) kolik jest v okresu měst, městýsch a osad vsakovských:
 - c) jako tu jsou vřtávky a obchody, jaký průmysl, jako fabriky a rukodělny, zdali se tu provozuje hurnictví a kurnictví, též které jsou tu jiné závody zvlášť a hospodářstvím spojené, na př. pivovary, vinopalny, cihelny, fabriky na cukr papoví a p.:
 - d) jako se tu shledává národnost, vřtál nebo němá.
9. Plodiny přirodní:
 - A. Z říše zrnoků:
 - B. Z říše bylin:
 - a) obilí a lučňiny;
 - b) kopřivny;
 - c) zelenina, ovoce a vino;
 - d) rostliny obchodní;

e) rostliny semné a pšeni;

f) dříví;

g) zdali bylo přebývá nebo se jich nedostává, kam se prodávají a odkud se dovážejí.

C. Z úže šlechtě:

a) Mnozíli jest dobytka, zvířát a sobě v městech, městecích a v krajích a srovnání s velikostí okresu a s lidnatostí;

b) jaké poroby a jakého druhu jest dobytek;

c) které zemědělské dobytčí se navracují;

d) jak se každý druh dobytka chová a jaký účinek vyvíjí;

e) kde výrobky z chování dobytka pocházejí se odčerpávají atd.;

f) jakou cenu mají dobytek a jiné výrobky z chování dobytka pocházející.

10. Rozdělení pozemků:

a) jsouli pozemky na větší nebo na menší kusy rozděleny; jak velké jsou pozemky a kolik jich jest; jsouli to společná větší pastviny; jsouli to dvory a větší statky, sčít jak mnoho jest pozemků velkých statků, jejich se k hospodářství užívá, a srovnání s týmito pozemky, ježto jsou v dělení malých statků;

b) mnozíli země určeno jest ke každému způsobu užívání půdy (ke každému způsobu kulturnímu);

c) jak leží pozemky, hledíc k domům a k stavením hospodářským a jsouli dle toho vznikne uspořádání atd.

a) které způsoby hospodářství (trojitědílná, střední, společná, pastevní atd.) navrhovány jsou a převahou a velikostí kůlů a meliorací, a jak se má půda úhorem letici k půdě obdělávat;

b) jestli tu větší nebo menší potřeba dělníků, jak mnoho se dětí dědičivá a jiných hospodářských rukodělníků, a co stojí stravení jich a jich mada, sčítí majte k tomu, jestli dělníků dostatek nebo se jich nedostává;

c) jestli tu dostatek přepřahů a jaký jest ta dobytek tažený, jak se jezdí, orá, sčítí atd., zda-li čtyřmi, dvěma a t. d., a kolikrát se ke každé úrodě v průměru orá a sčítí;

d) zda-li se k navzení úrodnosti, kosi, sílou či spáky, výpou, gypsu, popela, molénice, sílení lesního nebo jiných věcí místo kosa, a jaké poroby jsou vhodné tyto věci;

e) jak se prováděje hospodářství v lesích.

12. Předěj a propachtování pozemků.

Které jsou průměrné ceny v posledních 10 letech, na něž se kaptovaly a pachtovaly větší, prostřední nebo menší statky a celá hospodářství, sčít pozemky a statky sčít parcely s sobě.

13. Ceny dříví tvrdého a měkkého ve kmeně dle délky, síla 30" sčít a podlémi průměrné ceny vlna nebo ruka, kdy se vlna srodilo.

14. Ceny průměrné materiálů a materiálů, ježto ku veličnosti pozemků patří.

11. Spůsob hospodářství:

Země
 Političský okres

Ošhadní okres
 Klasifikační okrsek

Tarifa klasifikační.

Klasifikační okrsek

Spůsob kultury	1. třída	2. třída	3. třída	4. třída	5. třída	6. třída	7. třída	8. třída
	Časy účelů jednoho jitra v této ročníku							
	st.	kr.	st.	kr.	st.	kr.	st.	kr.
Běžná								
Léha								
Zahrady								
Vinohrady								
Pastviny								
Alpy								
Lasy								
Jasen, hářiny, rybníky								
Klasifikační okrsek								
Běžná								
Léha								
Zahrady								
Vinohrady								
Pastviny								
Alpy								
Lasy								
Jasen, hářiny, rybníky								
. dn								
Ošhadní komise okresní.								

Spůsob zokrouhlení tarifových výměr čistého užítka.

Pro 2 kr. až do 50 kr.,	od 2 kr.	2 kr.
" 50 " " 1 st.,	" 5 "	5 "
" 1 st. " 4 "	" 10 "	10 "
" 4 " " 10 "	" 25 "	25 "
" 10 " od 50 do 50 kr.		

Konec
 Otrn
 Ostatní klasifikací

Seznamění poznků vzorných.

Číslo žvevi	Jmeno obce	Opatřek školy	Věk	Poznka poznků vzorných							
				v kterých škola učila	v jaké škola učila	Jaký maji postřeh	Jak byli kter stran, neboli se chýli, jak sou vřelí a ká- jasi vřelí vřelí	Jmeno majitelů a jeno to byli	Pojmo- vání po- tohy	Poznka po- znků učitel se vřelí a pojmo- vání učitelů vřelí	
											1

.....
 Odkazovací listina učitel.
 (Poznky)

Země

Sestavení tarifových

Číslo zboží	Název	Množství jednotek	Číslo útluk											
			Kolo											
			1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	1.	2.	3.	4.
			T r i c k a											
			st.	kr.	ho.	st.	kr.	ho.	st.	kr.	ho.	st.	kr.	ho.
	(Název uplatňujícího v pořadí abecedně.)													

hlavni

I. ústředí		Výnosy						Početky od finančních ústavů a vyplátek		Dokladový					Dokladový celkový výsledek, pro- středky k cel- kové vyplátce			
účetní období	účetní rok	min. do- leho cel- kový		celkový výsledek				účetní období		výsledek vyplátek		výsledek ústavů		výsledek celkový		účetní období		
č. ú.	č. ú.	ú.	ú.	ú.	ú.	ú.	ú.	ú.	ú.	ú.	ú.	ú.	ú.	ú.	ú.	ú.	ú.	ú.
1891-92	1892	1000000	1000000	1000000	1000000	1000000	1000000	1000000	1000000	1000000	1000000	1000000	1000000	1000000	1000000	1000000	1000000	1000000
1892-93	1893	1000000	1000000	1000000	1000000	1000000	1000000	1000000	1000000	1000000	1000000	1000000	1000000	1000000	1000000	1000000	1000000	1000000

Ústředí
 - - -
 (Ústředí) k celkové vyplátce
 (Podpis)

Výsledek ústavů
 (Podpis)

Překlady zákonův

se

Zákonníka říšského

na rok 1869

pro

Markrabství Moravské

celiběžek.

Částka XIII.

Vydání a rozšíření dne 13. srpna z. 1869

od v. k. místodržitelstva Markrabství Moravského.

77.**Zákon, daný dne 27. března 1869,**

Jest se tje narovnáni se zastupitelstvy zemskými Českým, Slanským, Hornomoravským, Štýrským a Krajiňským v příčině nabavení jim posud placeně a uvezení na kapitál roční sumy dotací, Tyrolské, Salcburské a Korutanské náležející.

(Převzetí v č. XLVIII. zák. říš. č. 20, str. 171; vyd. a rozš. dne 13. března z. 1869.)

S přivolením obou smlouvě Mě rady říšské vli se Mi naříditi takto:

1. Měna ministři financí dle se moc, aby se zastupitelstvy zemskými Českým, Slanským, Hornomoravským, Štýrským a Krajiňským učinil narovnáni, přivolení v přílohách a, b, c, d, e a f.

2. Měj ministr financí mize to se zmocňuje, aby vykoupil státi sumy dotací, zemní Salcburské, Tyrolské a Krajiňské náležející, a to tak, by se jim vydala taková suma v šprocentních titulech dlužních jednotného dluhu státního v natích národního, která by se po srážce daní z kuponů rovnala té které sumě dotací.

3. Měna ministři financí uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedl.

Ve Vídni, dne 27. března 1869.

František Josef v. p.

Tasche v. p.

Brosel v. p.

Narovnání,

kteří s výhledem schválení doterpujího učiněna jest mezi v. k. ministerium financí a mezi v. k. říšské zastoupených jménem v. k. rakouské správy státní se strany jedné a mezi výborem zemským království Českého jménem tamžijího zastupitelstva zemského se strany druhé v příčině ekvivalence 84.414 al. 42 $\frac{1}{2}$ kr. rak. mě. za příčinu na dobytek mezi Českou námořníkou a náklady 9.298 al. rak. mě. na mimofiskální daň z příjmy zemědělského nevolnictví.

1. Království České odříká se všeho práva k tomu, aby se mu jako posud každý rok dále placilo 84.414 al. 42 $\frac{1}{2}$ kr. pod jménem přírůdku na dobytek a 9298 al. pod jménem náklady na mimofiskální daň z příjmy zemědělského nevolnictví v vedléh se všeho pohledování na minulost i budoucnost, kteří se z tohoto obzjího titulu odvádělo nebo by se směl přitit odváděti mohli.

2. C. k. rakouská správa státní zavazuje se naproti tomu, že vypladí mezi sumu 1.099.000 al. (jednoho milionu devadesáti tisíc al.) rakouského šáta) v nových špencovních titulech dlejších jednáního dlehu státního.

3. C. k. správa státní vedléh se se strany své náhrady za to, co z jmenovaných titulů také nádobou zaplatila a vůbec všeho toho, čeho by z té příčiny mohla pohledávati, počítají v to i nezapomenou daň z příjmu.

4. Od říkadosti, kterou učinil výbor zemský jménem svého spíseu, podaným dne 9. září 1862, č. 7463, o které se v 16. sezení 5. sněh roku 1865 a v 9. sezení 7. sněh roku 1868 znovu rokovalo, které však správa státní nikdy za pravou neuznávála, aby se totiž mezi vyřada suma 219.448 al. 82 kr. přivedená se doterpují pohledování českého fondu domovního od státu se vyřadila v výkazech rakouského dlehu státního, vedlaném od kontrolní komise nad dlehem státním z ruky říšské státní na konec dubna 1863, na straně 22, v položce 108, A. VIII, od té doby však ve výkazech dlehu státního pomínatá — se uposadí a výbor zemský vedléh se vyřadití všelijakého dalšího pohledování v té příčině, necht by se vyřadila kapitálu, na níž se přivedat na suma uskládala, nebo úroků anebo úroků z úroků.

5. Tato narovnání upíse se ve dvou exemplářích stejné nejvích, notářskovaných a podepsaných od pana ministra financí, pana nejvyššího maršálka zemského a dvou píse předsedních výboru zemského, z kterýchž exemplářů jeden se uchová u ministerium financí a druhý od zastupitelstva zemského.

Ve Vídni dne V Praze dne

b.

Narovnání,

kteří z výhledu schůdné ústavního účinnosti jest mezi c. k. ministeriem finanční zemí v rade říšské zastupených jednem c. k. rakouské správy státní ze strany jedné a mezi výborem zemským vojvodství Slonkúsko jednem zemským zastupitelstvem zemským ze strany druhé v přibližně ekvivalentu 8085 zl. rak. šila za transitoimpost zemí Slonkúské náležejícího, a v přibližně subvence 1990 zl. rak. šila, posud též zemí dle Nejvyššího rozhodnutí ze dne 16. května 1865 každý rok placení.

1. Vojvodství Slonkúské odříká se všicko práva k tomu, aby se mu jako posud každý rok šila placila 8085 zl. pod jednem ekvivalentu za transitoimpost a aby se mu ročně vydávalo 1990 zl. dle Nejvyššího rozhodnutí ze dne 16. května 1865, a vedlék se všeliché pohledičnosti za náležitost, které se z toho neb ovšem ústředí odvádělo nebo by se usad přitíž odváděti mohlo.

2. C. k. rakouská správa státní navrhuje se naproti tomu, že zemí vyplácí sumu 150,000 zl. (jednotlivě sta padělců tisk slavných rakouského šila) v nových správních tiskech důležitých jednotlivě dle státního.

3. C. k. správa státní vedlék se ze strany své náhrady za to, co z ústředí ekvivalentu za transitoimpost toliko náležen zaplácila a vůbec všicko toho, čeho by z té obějí přitíž mohla pohledičnosti, počítaje v to i daň nezaplacenou.

4. Toto narovnání sepíše se ve dvou exemplářích stejné angličtích, německozemských a podpsaných od pana ministra finanční, pana hejtmara zemského a dvou pánů přisoudících výbora zemského, z kterýchž exemplářů jeden se uchová v ministeriem finanční a druhý od zastupitelstva zemského.

Ve Vídni dne V Opavě dne

Narovnání,

kteří s vyhraden schválení ústavku učiněno jest mezi c. k. ministerium finančí mezi v radě říšské zastupitelův juněnem c. k. rakouské společnosti státní se strany jedné a mezi vybratem zemským Rakous na Euzi juněnem tamějšího zastupitelstva zemského se strany druhé v příčině paněku na rakouskí soli v částě 22.849 zl. 73 kr. mezi těto následějícího.

1. Země Hornorakouská odříká se všeho práva k tomu, aby se jí jako povod každý rok od státu dále platilo 22.849 zl. 73. kr. pod juněnem paněku na rakouskí soli, a veděví se všeho pohleděvání na mírnost a bedončnost, kterež se z tohoto titulu odváděti nebo by se přičti odváděti mohl.

2. C. k. rakouská správa státní uzavře se naproti tomu, že zemí vyplati zemu 280,000 zl. (dřěřstěto zemskými tisíc státních rakouského čísla) v nových špecerálních tisklech dlužních jednotného dlužu státního.

3. C. k. správa finančí veděví se se strany své náhrady za to, co z ředěného dlužu takto náležou zaplatiti a všec velikého pohleděvání, kterež by jí z toho vzniklo, až na nezapověně dané za rok 1867 a 1868, kterež má fond zemský do kasy státní v hotovosti zaplatiti.

4. Co se týče pohleděvání, podhánějího a úroku výloh na obnosu zemskem z rokú 1808, 1812, 1813—1818, nebude se ariz státní se zemí dále spočítávati, kterež pohleděvání se tímto prohlášeje za splacené.

5. Toto narovnaní netýče se útkovním mezi útkrem státním a mezi zemí zavěděního, definitivně však povod nezvřěděního s strany nákladu, spřisoběného vřřřením nepřítelčským roku 1800/1, 1800/6 a 1800/10, nákladeš čapacích a špitálních z rokú 1800/10 a rozličných jiných pohleděvání za útkovník vojáku, za spřisob káskrem státn. v příčině kterež se v čl. zemu 4. mezi útkrem hornorakouského (strana 1861 a 1862 protokolů stenografovaných) stalo uzavření, aby se z to s útkrem útkřakem uzavřelo vyjednávání.

6. Toto narovnaní sepřis se ve dvoe exemplářích stejného učelě, nekolko-vaných a podepsaných od pana ministra finančí, pana hejtmana zemského a dvoe jině předseděcích výboru zemského, z kterežto exemplářů jeden se schová u ministerium finančí a druhý od zastupitelstva zemského.

Ve Vídni dne V Linci dne

d.

Narovnání,

kteří a vyhleden schválení ústavního zákona jest mezi z. k. ministerium financí a mezi v radě říšské zastupujících jménem c. k. rakouské správy státní se strany jedné a mezi výborem zemským vojvodství Štyrského jménem tamějšího zastupitelstva zemského se strany druhé v příčině ekvivalentu za přírůstek na maso v sumě 91.983 zl. 38 $\frac{1}{2}$ kr. a za přírůstek za ekvivalentu za přírůstek na vlnu v sumě 50.400 zl.

1. Vojvodství Štyrské odhlásí se svého právo k tomu, aby se mu jako posud každý rok „dalo 91.983 zl. 38 $\frac{1}{2}$ kr. pod jménem ekvivalentu za přírůstek na maso a 50.400 zl. pod jménem ekvivalentu za přírůstek na vlnu, a vzdává se velikého pohledávání za časy minulá i budoucí, které se s tímto drem ústně odvádělo nebo se přímě odváděti mohlo.

2. C. k. rakouská správa státní zavazuje se naproti tomu, že není vyplati sumu 2.708.000 zl. (to jest dva miliony sedmáctáctá tisíc čtyřech rakouského šilá) v nových 5 procentních ústech čistých jednotného dluhu státního.

3. C. k. správa finanční vzdává se se strany své náhrady za to, co s jmenovaných ústně náležo státnímu zaplatiti, a vůbec velikého pohledávání, které by jí v této věci, až na čas nespravenou za rok 1868, kterou se má fond zemský kaso státní v hotovosti zaplatiti.

4. Tato narovnání sepíše se ve dvou exemplářích stejného znění, seškolhoraných a podepsaných od pana ministra financí, pana hejtmana zemského a dvou předních příslušných výboru zemského, z kterýchž exemplářů jedno se uchová v ministerium financí a druhé od zastupitelstva zemského.

Ve Vídni, dne V Hradci, dne

e.

Narovnání,

kteří učiněno jest mezi c. k. ministerium financí hejtmanem a mezi v radě říšské zastupujících jménem české rakouské správy státní se strany jedné a mezi výborem zemským vojvodství Krajského jménem tamějšího zastupitelstva zemského se strany druhé v příčině fondu provinciálního v komoru pojatiše,

1. Vojvodství Krajské odhlásí se velikého právo k náležejícímu krajskému

fonda provinčníhoho dne 1. listopadu 1826 ke konání přivolenému a všech příjmů, které do něho dříve docházely, až na kapitály aktivní a na nemovitosti, semí Nejvyšším rozhodnutím ze dne 8. srpna 1827 navržená.

3. Vojvodství Krajské veděná se mimo to velikého práva, lečti dále dotaci z důhodů státních, jaké byla semí Nejvyšším rozhodnutím ze dne 6. června 1826 slibena a dle nezkrácené potřeby fonda domovníkulařského v realitajch zemích státních posavade vyplícena.

3. C. k. rakouská správa státní zavazuje se napsati tomu, že vyplatí vojvodství Krajskému sumu 700.000 zl. (t. j. sedmkrátoatisíc zlatých rakouského čísla) v rozjch 3 procentních ústech číselních jednotního dlaha státního.

4. C. k. správa státní veděná se velikého pohledování, pocházejícího z všech francouzských, sčíslné pohledování na vypravování obrany zemské a na rekvisice a pohledování z dotace kas okrajních, též se veděná toho, aby se jí splatily sumy dotací, které se semí pouze sčíslnou zaplatily.

5. Naproti tomu odříká se země Krajské velikého práva k janzel fonda dotacího, kteréh případně státní.

6. Navržená výše položená sčíslna se ve dvou exemplářích stejné sčíslných, nakalovanjch a podepsaných od pana ministra financí, pana hejtmara zemského a dvou jinů přisedlících výbaru zemského, z kterýchž exemplářů jeden se uchová v ministerium financí a druhý od zastupitelstva zemského.

Ve Vídni, dne V Lublani, dne

76.

Nářízení, vydané od ministerium práv dne 19. května 1869,

ježto se týče sčíslní státního soudu ve Vrbaně ve Slonsku.

(Zákon v č. XXXIV. Zák. č. 64. čl. 71, str. 227, vyd. a rozsl. 25. května 1869.)

Dle §. 2. zákona, daného 11. června 1868. §. 59 zák. č. 64. sčíslní se v okříku zemského soudu Opavského a vyšetřovacího soudu Krnovského soud okrajní ve Vrbaně. K tomuto soudu budou náležeti obec: 1. Vrba a Nový Karstál, 2. Ludvíkál, 3. Beckberkál, 4. Elanecel a Gubel, 5. Karstál a Nové Purkarcice a 6. Adamál, z kterýchžto obcí odslužby budou obec, jmenované v §. 1 a 2,

*) Průk. pro Mor. 1868, č. 23, str. 178.

a správního úřadu okresního soudu Brunnobského, obec, jmenované v §. 3 a 4, a úřadu okresního soudu Cukmantelského a vyšetřovacího soudu Javornického, a obec, jmenované v §. 5 a 6, a úřadu okresního soudu Krasubského.

Kdy tento soud úřadní počne činností, oznámeno bude zvlášť.

Herbert m. p.

79

Zákon, daný dne 20. května 1869,

ještě se týče osvobození nových kolonií od daní.

Říšský zákon XXXVI. zák. sb. z r. 69, str. 336; vyl. z rozs. z č. 1000 z r. 1869.

S přivolením obou ústavních rad říšské vlády se Mě usnášeli takto:

Článek I. Správa ústřední vlády se moc, aby povoluje staviti nové kolonie, v příčině kterých ani není garancie oděrah aniž požadavky státu kapitálu sjednotěných, podléhajících dopředu vyhodit nábo kolonizací:

- a) osvobození od daní a příjmů a od zapravování kolik kaponových, též od daní vínelik, která by náležela bezodkladně zavedena byla, až nejvýše na 30 let;
- b) osvobození od kolik a poplatků z vínelikých úloh, spíš podléhajících a jiných listin, vedlejších z příčin sjednotěných kapitálu, též z příčin stavby a instruktivní kolonizace až do počtu jindy po ní;
- c) osvobození od kolik a poplatků, které vznikou z příčin prvního vydání akcí a obilných přírodních, podléhají k nim také listy zatím vydané, též od poplatků převodních, vedlejších při sdružování pozemků;
- d) pokna expreptace dle toho, co náležej v té příčině ustanoví.

Článek II. Při propůjčování kolonií, v kterých správa ústřední náležej zúčastněna v řízení I. j. daně, kolikové buď se se týče jiných výnosů provedení, se nejvíce k tomu, co náležej v nálehu, daně dne 1. června 1868 (§. 36 zák. říšského*).

Článek III. Tento zákon má platnost toliko na dobu kdy dan vyhlášen jeho až do dne počtu nejprve příslušného ústřední rady říšské.

Článek IV. Ministři obchodu a ministři finanční vlády jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

V Schönbrunně, dne 20. května 1869.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Plesner m. p.

Brosch m. p.

*) Průběh pro Říš. 1868, I. 30, str. 122.

340.

Zákon, daný dne 20. května 1869,

ještě se týče výměnek a výhod, které se mohou povolit podnikatelstvu starby izolemtie lokomotivní z Přemysle na Chýrov, Lisko, Záhřez a Štaveně k hranicím haléřsko-uherským a Luptova, aby se spojila se železnicemi uherskými.

(Obsá. v čísle XXXVI. Zák. Sb. č. 68, str. 306; vyd. a nast. dne 2. června 1869.)

S přivolením obojí zákonem rady říšské učiněno takto :

Článek I. Vládě dává se moc, aby železnici lokomotivní z Přemysle na hranice haléřsko-uherské a Luptova, kde se má spojití se železnicemi uherskými, buď náhodem státním vystavila, nebo propůjčením koncese a výměnkami v tomto zákoně položenými (články II., III., IV. a V.) učinila, by k vystavění přišla.

Článek II. Propůjčili se koncese, nebo státi této železnici na ten čas, co bude koncese mítí platnost, pejištění garancí ročního úprocentního čistého užitku ve státní, pojmové v to i kvota splácané z kapitálu zakladatelského skutečně vydaného a náležitě prokázaného, kterýž kapitál však nemůže činiti více, nežli v průměru naměřený 1,000,000 sl. rak. dle se máli; kdyby tedy roční užitek čistý za máli též nežli, tedy doplní správa státní, čeho se bude neobstávat.

Tato garancie počne se toho dne, kterého se uvede jista po celé železnici.

Destruovali by se číst železnice z Přemysle až do Štaveně na úpatí přečechu Tauer dříve a počali by se po ní dříve jezdit, počne se garancie již od toho dne, kdy se po jmenované čísti bude jezdit, za kapitál zakladatelský na tuto číst skutečně vydaný a náležitě prokázaný.

Článek III. Při čísti učiněna buďte tato ustanovení :

1. Z pejištění ročního čistého užitku obročena buď na splacení kapitálu sama, kvota ustanoví správa státní dle plánu amortizačního od ní schváleného, dle něhož se kapitál vydaný splácaní má v ten čas, pokud koncese má platnost.

2. Připlatek, ježli bude správa státní z příslušy garancie převzaté snad platiti, zapraví se ve třech měsících od počátku počít. výročních doklady spojených a dříve skotených.

Ende bude však také dříve z příslušy zakoupení kuponů z akcív a obligací dle potřeby proliminářem užitku na jisto postavené a výhradou spočítaní dle výročních počtů učiněného skutečně pláciti, když se to požívají koncesionářé žest nežli dříve, než projdou kupony.

Příkladem by mohly být koncesionářské oprávnění polní výrobců, které se nejdříve ve třech letech, když rok provozovního projde, podati mají, na jevu, že peníze zálohové dané byly příliš vysoko vyměřeny, mají koncesionáři to, co sblížili více, ihned refundovat, připlátcou k tomu úroky úrovně. Žádost o zaplacení příplatku se strany státu podána buď nejdříve v roce, když dojde ten který rok provozovní jedy, sice přímo, žádati příplatku, později.

3. Suma, kterou společnost státní dle závazku na se vlastní má platiti, postihována buď toliko za náklady, úročenou 4. za sta roků.

Činili by šetřící díleček s této záležitostí více, nežli pojistitelná suma roků, odvíšena buď palerice toho, co přebude, ihned na splacení náklady dané i s úroky společně státní, až bude náloha úplně splacena.

Z druhé palerice přehybnější státní buď část od správy státní dle statut vyměřená do rezervního fondu.

Prosté úroky buďte zapracovány dříve nežli nálohy se vracejí.

Zálohy neb úroky, jichž má stát pohleděnkami, které se vcepoují do toho času, kdy koncese pozemce nebo kolonizace se odkoupi, zapracovány buďte s jinými podnikatelskými záležitostmi, které jsou přebudovány.

4. Kusto stavěti se uzavře, až se po těchto kolonizačních počne jednati, až budou dle plánů a společky státní schválených úplně vypracovány.

Do kustu státních polí se za dluh:

- a) náklady na práce přípravné a na vzdělání nároku;
- b) náklady na definitivní státní a národní kolonizaci, interkalární úroky kapitálu na státní, též jiné výlohy, které se s příjmy vypracování kolonizace a jedy po ní nezbytně musí zapracovati;
- c) náklady na opatření peněz, znak suma průměrných úroky od správy státní připouštěná, která vzejde na příčinou kustu při opatření peněz vyhlášením akcí a prioritních obřadů.

Článek IV. V příčině kolonizace v článku I. jmenovaných paragrafů se ustanoví od daně s příjmy a zapracování kolik, na kupony, též od velikosti jiných daní, které by se budoucími náklady uzavřely, po čas stavěti a na 9 let, od toho dne, kdyby se počne po kolonizaci ve článku I. přivedených jednati.

Náklady na ustanovení efektů na burzách odějných a cizozemských, též daně, které bude podnikatelskou po 9 letech placeti, postihují se měrou na vydání postu s provozovními jedy; ce se však týče koliků na kupony, těch uzavřelo se ten klasti.

Z povahy od státu zálohou daných nebude podnikatelstvo daní a příjmů placiti.

Kromě toho povoluje se, aby první vydání akcií a prioritních obligací, politajíc k nim i listy mezin. výměn, stalo se bez kolék a poplatků. Též se dopouští, aby podnikatelstvo bylo prosto převoditelné, které vzniká z odkoupení pozemků.

K zaplacení kolék a poplatků za úmluvy pro sjednání kapitálu učiněné, za spisy v té příčině podané a za listiny k tomu konci vešlé, jakož i za spisy, vešlé a přiléhající starší a instruční listy šlechty, povoluje se lhůta až do počtu jindy po té nob. své šlechty.

Zaroučí se povoluje, aby palerice sčítané kolék a poplatků počítala se do prvních počtů z provozovních jindy.

Článek V. Co se týče výměn, a kterými se garantuje dě, a jiných ustanovení, jako koncese má obsahovati, učiněnať úmluva s král. vládnou ústřední, a následněť bud v ní se možná k tomu, co vyžadováno sčítaním, daným dne 1. června 1868 (č. 56 zák. státěho*).

Koncese učiněnať bud teprv potom, když bude pojištěna stavba šlechty ústřední, která se s touto šlechty spojí.

Článek VI. Starší by se tato šlechta nákladem státním, povoluje se vládně na vyříditi rok dotace k tomu 5 miliónů rak. císl.

Článek VII. Ministři obchodu a financí učinějí se, aby tento zákon vykonali.

V Schönbrunně, dne 20. května 1869.

František Josef mp.

Tausch m. p.

Flemer m. p.

Brosel m. p.

51.

Zákon, daný dne 20. května 1869,

jež se týče výměn a výměn, které se povolují úmlouvou podnikatelstva stavby šlechty šlechty šlechty šlechty a Hradec de Sv. Gotharda, by se spojí s navrhováním šlechty se Sv. Gotharda na Malé Celi a Buzprám de Šlechty šlechty (potěšna z Malých Cel de Hady).

(Obst. v Zákoně XXXVI. zák. státě č. 56. ze r. 1868; vyř. a rozsl. z června 1868.)

S přivolením obějí úmluvy Mě rady říšské vidí se Mi následněť takto:

Článek I. Vládně dělá se moc, při prepůjčování koncese stavění a užívání

* Právní pro Mor. 1868, č. 56, str. 122.

železnice lokomotivní z Hradce se spojení se železnicí jiná na Götzdorf a údolím Babahym do Sv. Gotharda až ku hranicím Švýcarska-uherským, by se ta spojila se železnicí uherským, avšak od podnikatelstva od daně a příjmu a od kolik kupenových, též od každé daně, která by nákony budoucími byla uvedena, až na nejvýš na třicet let, jakat i od kolik a poplatků ze velikých smutk, spisů podaných a jiných listin, veškerých z příčiny sjednaní kapitálu, též z příčiny stavby a konstruování železnice až do počtu jedy po ní.

Článek II. Jestliže by se provedení výše v článku I. tohoto zákona jmenovaných stavb železnice nepojistila, může stát při udělení koncese ku stavbě a k jedy po ní pojištění garancí ročního 5 procentního čistého úroku ve sítěbě z kapitálu zakladatelské skutečně vyměněného a náležitě prokázáno, kterj kapitál však nemůže činiti více nežli v průměru nanejvýš 728 000 al. rak. čísla za mil, kromě náležitě kvoty splatné.

Tato garancie nebude platnosti toho dne, kterého se počne jezdit po celé železnici z Hradce až do Sv. Gotharda.

Článek III. Aby článek II. přišel k vykonání, učiněna bude tato ustanovení:

1. Z pejištěného ročního čistého úroku obřícena buť na splacení kapitálu suma, kterou správa státní dle plánu amortizačního od ní schváleného, dle tohož se kapitál vydaný splatití má v tom čase, pokud koncese má platnost.

2. Příplatek, jež bude správa státní z příčiny garancie převzaté snad platití, zapraví se ve všech měsících (od podání počtu výročních doklady spjatých a dříve skončených).

Erir bude však také dít z příčiny nakupeutí kuponů z akcií a obligací dle potřeby prolikvidován úroku na jisto postavené a vyhradené spolčení dle výročních počtů učiněného skutečně platití, když se to patřičnj koncesionáři šest měsíců dítce, než přijme kupony.

Příšli by pak po konečném upravení počtů výročních, které se nejděle ve všech měsících, když rok provozovní přejde, podati mají, na jaso, že peníze zálohu dané by při vysoké vyměněny, mají koncesionáři to, se obdržeti více, úhled refundování, připočítav k tomu úrky 5 procentní. Žádost o upravení příplatku se strany státní podána buť nejděle v roce, když dojde ten který rok provozovní jedy, více právo, žádati příplatku, peníze.

3. Suma, kterou správa státní dle úhradu na se vztáho má platití, pokládána buť toliko za zálohu, zároveň 4 se sta roků.

Článek by činy úřků z této železnice více, nežli pojištěné suma roční, sčítá-

děna buď polovice toho, co přebude, ihned na splacení zálohy dané i s úroky správně státní, ať bude záloha úplně splacena.

Z druhé polovice přebyvajcí uložena buď část od správy státní dle státní vyhlášky do rezervního fondu.

Prodlí úroky buďte zapraveny dříve nežli zálohy se vrátí.

Zálohy neb úroky, jež má stát pohledávati, které se nezaplátí do toho času kdy komise pozemka nebo železnice se odkopí, zapraveny buďte z jmění podnikatelstva železnice, které ještě přebude.

4. K této věci se uvádí, ať se po celé železnici (také po částí v Uhřích lesích) počne jedniti a ať bude celá železnice dle plánů od správy státní schválených úplně vystavěna.

Do konta stavěcího položí se na dle:

- a) náklady na práce přípravné a na vedléni návrha;
- b) náklady na definitivní územní železnice, izračkalární úroky kapitálu na stavění též jiné výlohy, které se z příjmy železnice a jindy po ní nezbytně musí zaplatiti;
- c) náklady na spatření pozemka, aneb sama přeměněná státní od správy státní připuštěná, která vezje se příjmy k tomu při opatrování pozemka vydáváním akcií a prioritních oblihačů.

Článek IV. V příčině železnice v článku I. ustanovené považuje se, když se stavě, se v článku II. ustanoveno, zastavení od daně s příjmy a zapravování kolik, na kupony, též od veliké jiné daně, která by se budoucími zálohy zaplatila, po čas stavění a na 9 let od toho čas, kterého se počas po částí železnice z Hradce až do sv. Gotharda jednáti.

Náklady na ustanovení efektů na burzách oběžných a klasických, též daně, které bude podnikatelstvo po 9 letech platiti, položiti se mohou na vydání do počtu o provozovní jindy; se se však tyto kalky na kupony, těch nedobývá se tam křesti.

Z peněz od státu zálohou daných mohou podnikatelstvo daně s příjmy platiti.

K zaplacení kolik a poplatků za služby pro sjednání kapitálu učiněná, na spisy v té příčině podané a na listiny k tomu konci vedléná, jako i na spisy, vedléná s příjmy státní a železniční železnice, povolené, považuje se ihned až do počtu jindy po ní.

Zaroveň se povoluje, aby polovice těchto kolik a poplatků položila se do prvníh počtů o provozovní jindy.

Článek V. Necht se při propůjčování komise užíje toho, co ustanoveno v článku I. nebo v článku II. tohoto zákona, považuje se, aby první vydání akcií a

obligací prioritních, počítaje k nim také listy zatím vydané, učinilo se bez koliků a poplatků; též se povoluje zrušení od přirozeného, které vzniklo při odpočívání pozemků.

Článek VI. Co se týče výměnek, a kterými se dá garance, učiněná se toho, co ustanoveno v článku II. tohoto zákona, a co se týče jiných ustanovení, ježto koncese má obsahovati, učiněna buď dle úmluvy s král. vládou uherskou a hollandskou buď v ní se možná k tomu, co vyměřeno zákonem, daným dne 1. června 1869 (č. 36 zák. říšského*).

Koncese udělena buď teprv potom, když bude pojištěna sta ha železnice, která se s touto železnici spájí.

Článek VII. Ministři obchodu a ministři financí ukládá se, aby tento zákon vykonali.

V Schenbrunně, dne 20. května 1869.

František Josef m. p.

Thaŕš m. p.

Plener m. p.

Bevostř m. p.

82.

Zákon, daný dne 20. května 1869,

jež se týče staré železnice ze Sv. Petra do Řečky a z Bělky do Bráncova
Tvrze.

(Zákon č. 36. zák. říš. daný 20. května 1869, č. 36. zák. říš. daný 20. května 1869.)

S přivolením obou sněmovny rady říšské vidi se Mě usilují takto:

Článek I. Společně smlouví dle se má, by zprostita společnost železnice jiné ústavní, dle §. 2. listu povolání, daného 23. října 1868 na ni takto: „Vystaviti železnice ze Sv. Petra do Řečky a z Bělky do Bráncova (Tvrze Františkovy) proti státnímu příspěvku třetiny nákladu stavby vrchní i spodní, též odkupování pozemků.“

V této příležitosti zmocňuje se správnost, by zřídila stavba obou řečených železnic dle ustanovení, obsahujících v článku II. tohoto zákona.

Článek II. 1. Při propůjčování koncese ke stavbě a užívání železnice lokomotivní ze Sv. Petra k Řečce až na hranice zemské, a z Bělky do Tvrze Františkovy, může stát pojištěn garancí ročního procentního čistého úžitku ve výšce z kapitálu nákladního skutečně vynaloženého a nákladů podnikání, kterýž kapitál nemůže však býti větší, nežli v průměru při celé železnici 1,450,000 al. rak. čísla

*) Příkl. pro Mor. 1868, č. 50, str. 154.

neminkelná a při této ležení 1,250.000 zl. r. 5. na míli, a kromě toho může být pojistiti nákladem kvotou splatnou.

Garancie nebude platností toho dne, kterého se počne po té a oné ležení jednati.

3. Z pojistného režimu čistého nákladu obložena buď na splacení kapitálu suma, kterou ustanoví správa státní dle plánu amortizačního od ní schváleného, dle náhod se kapitál vydaný splatit má v tom čase, pokud koncese má platnost.

8. Příplatek, její bude správa státní z příjmy garancie převané musí platiti, zapraví se ve třech měsících od počátku počtu výročních doklady opatřených a dříve zkušebních.

Krás bude však také dříve z příjmy zanesení kupeně z akcií a obligací dle potřeby preliminárně nákladu na jisto postavené a výhradou společnosti dle výročních počtů nákladů čistých platiti, když na to počítají koncesionáři být nadále dříve, než projdou kupeny. Přidali by pak po konečném upravení počtů výročních, které se nejdříve ve třech měsících, když rok provozování projde, počítí mají, na jevo, že peníze nákladů dány byly příliš vysoké vyměřeny, mají koncesionáři to, co odřízli více, ihned refundovati, připraveni k tomu úkony zpracovati.

Žádost o upravení příplatku ze strany státu podána buď nejdříve v roce, když dejte ten který rok provozování jindy, sice právo, žádati příplatek, poněm.

4. Suma, kterou správa státní dle závazku na se vrátit má platiti, pokládána buď takto za náklad, nákladem 4 se sta režim.

Činili by čistý náklad z této ležení více, nežli pojistná suma režim, odřízána buď polovicou toho, co přebývá, ihned na splacení nákladů dány i z úroky správy náklad, až bude náklad úplně splacena.

Z druhé polovice přebývající uložena buď část od správy státní dle statutu vyměřená do rezervního fondu.

Prošli úroky buďte zapraveny dříve nežli náklady se refundují.

Náklady než úroky, když má stát pohledování, které se zapraví do toho času, kdy koncese poněm nebo ležení se odloží, zapraveny buďte z jedné podnikatelské ležení, které ještě přebývá.

5. Konto stavěl se uzavře, až se po ležení počne jednati a až bude dle plánu od správy státní schválených úplně vystavena.

Do konta stavěcího položí se za účel:

- a) náklady na práce připravné a na vedléjší náklady;
- b) náklady na definitivní stavbu ležení, interkalární úroky kapitálu na sta-

vění, též jiné výlohy, které se z příčin vystavění listinnice a jindy po ní nezbytně musí zaplatiti;

- c) náklady na opatření peněz, aneb suma průměrně strážná od správy státní příslušné, která vzniká na příčinu kurzu při opatřování peněz vydatelnými akciemi a prioritními obligacemi.

6. V příčině listinnice výše jmenovaných povoluje se osvobození od daně z příjmů a zapravování koliků na kupony, též od všech jiných daní, které by se budoucími zákony zavedla, po čas stavění a na 3 let od toho čas, kterého se počne po nich jednáti.

Náklady na ustanovení úřadů na burzách a dějlich a cizozemských, též daně, které bude podnikatelstvo po 3 letech platiti, poloviti se mohou za vydání do počtu a provozování jindy; co se však týče koliků na kupony, těch nedevoluje se tam křáti.

Z peněz od státního nároku daných nebude podnikatelstvo daně z příjmů platiti.

Kromě toho povoluje se, aby první vydání akcií a prioritních obligací, platilo k nim i listy zatím vydané, stalo se bez koliků a poplatků. Též se dopouští, aby podnikatelstvo bylo pravo převodného, které vzniká z odkoupení penězů.

K zapravění koliků a poplatků se svoluje po sjednání kapitálu učiněné, se spisy v té příčině počané a na listiny k tomu času veděné, jakod i se spisy, veděné z příčin stavění a instruvování státu listinnice, povoluje se lhůta až do počti jindy po té neb oně listinnici.

Zaroveň se povoluje, aby polovice těchto koliků a poplatků polovila se do peněz počtu a provozování jindy.

7. Co se týče tarify a jiných výloh, z kterých se koncese užívá, má správa státní učiniti takové ustanovení, které by se co nejvíce zrovnala a tím, se vyměřeno v zákoně, daném dne 1. června 1868 (§. 16 zák. říš.).

8. Při propůjčování koncesí ke stavbě a užívání listinnice listinných křáti buď k tomu, aby koncesionáři nakradili společnost listinnice jiných náklady za stavění a stavbu jich jí zapravěná a náležitě prokázána.

9. Koncese ku stavění této listinnice se Sv. Petra k Řícu až na hranice zemské propůjčiti se může jen tehda, když se strany vlády uherské bude sjednáno uložení koncesí k dalšímu stavění listinnice od hranic zemských do Říky.

Článek III. Jestliže by správa státní nechtěla zúčastnit v ústavě I. §. daně a stála na tom, aby společnost listinnice jiných ústavů v koncesi jí uloženy vyplnila, tedy se směřuje, by peníze, jichž potřebí na zapravění třetí části nákladu stavby

včetně i spolní na železnici vedlejší ze Sv. Petra k Řece až na hranice zemské, též nákladu starý železnice z Bělska do Turce Františkova a na odkapování pozemků, zůstala společně veřejného kreditu.

Příspěvek celou měrou také vyměřiti úhrnkem, však nemá tato suma úhrnková činiti více než třináct milionů státek rak. šila v hotovosti.

3. Za kapitál nákladní na vystavění obou železnic dotčené skutečně vynaložený a náležitě prokázaný měrou stát zříditi garanci ročního procentního čistého zisku ve středě krom náležitě kvoty splatné.

3. Přijali by tato garanci stát, uznáše s tímto této garancie financím státním od počati jindy po každé železnici vození větší břímě poplatné, nežli které dle garancie každého zisku na všechny jiné železnice rakouské již na sobě mají. Mimo to má v této příležitosti společnost železnice jižní od sebe vydati vyjádření, jestliže by finance státní dle článku podle článku III, 2 na se vztácha, na ústet společnosti této měly platiti, že se správně státní zachovávají a vykrádají všechna práva postihací k jedné a příjímům společnosti z obyčejného svazku rakouského již přikládají, vydebtí si toho, co zaplatiti i s náležitostí vedlejšími.

4. Co se dotýče tarif a jiných výmink vozey, mají platnost pravidla, od správy státní v příčině jiných rakouských železnic jižní sestavená.

5. Společnost železnice jižní měrou v příčině kodí, které vozi kámen, jehol ku stavbě přístavu Terešského zapotřebí, sponična býti rovněž nákladem ustanoveného, a měrou se také rovné již zapravené navrhnutí, když se vedl toho, čeho má publikovati s počtu pozemí neukončených, k nimž se vztahuje přípis k společnosti, daný od n. k. ministerstva financí dne 5. května 1867, č. 1420-F. M.

6. Dál správa státní povolání ku stavbě a údržbě obou železnice železnice společností železnice jižní, tedy se zanechaje, by již zůstalo výhody finanční, v článku II, 6, Alina 1, 2, 3 tohoto zákona přivedené.

Článek IV. Ministři obchodu a ministři financí účelna jest, aby tento zákon ve skutek vstoupil.

V Schůzování, dne 20. května 1869.

František Josef op.

Taaffe m. p.

Pfiser m. p.

Brestel m. p.

83.

Zákon, daný dne 23. května 1869,

ještě se týče přepracování koncesí železnic Lincko-Budějovické a odštěpní z ní železnice lokomotivní a vedlejší dráhou z Wartberka do Sv. Valentinu.

(Zákon v čísle XXXII. Říš. M. z r. 66, str. 177; upl. a rozš. k. č. 17764 z r. 1869.)

S přisouzením obějí smlouvy rudy říšské vůli se M. schválil takto:

Článek I. Vyká se znění, aby učinila smlouva přiloženou k tomu konci, by se přepracovala koncesí železnic Lincko-Budějovická a odštěpní z ní železnice lokomotivní a vedlejší dráhou z Wartberka do Sv. Valentinu.

Článek II. Ministři obchodu a ministři financí rozhodli jest aby tento zákon vykonali.

V Schůzovací, dne 23. května 1869.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Pinner m. p.

Herbst m. p.

Úmluva,

uzavřená dne smlouva, daného dne 23. května 1869 mezi a. k. ministeriem obchodu a a. k. ministeriem financí, zastupujícími a. k. císař se strany jedné a mezi správcem vlády a. k. přis. železnic císařovny Alžběty se strany druhé k tomu konci, aby se přepracovala koncesí železnic Lincko-Budějovická a odštěpní z ní železnice lokomotivní a vedlejší dráhou z Wartberka do Sv. Valentinu pro spojené železnice císaře Františka Josefa se železnici císařovny Alžběty a se železnici císařovny Rudolfa.

Článek I. Akcionářská společnost železnic císařovny Alžběty navrhuje se, aby železnice císaře Františka Josefa ke spojení přišla se železnici císařovny Alžběty a se železnici císařovny Rudolfa, to počne v časei rozhodli od toho dne, kdy obdrží úřední povolení k tomu, přepracování koncesí železnici z Lince do Budějovic a dráhy z ní železnici lokomotivní a vedlejší železnici z Wartberka do Sv. Valentinu, že tato stavba nejprve ve čtyřech krocích dokoná a učiní, aby se po dotčené lince i vedlejší železnici vstoupil jedním.

Společná stavba obějí železnic uskldní se máce takto na jeden kolej.

U místa přes Dunaj blíz Mauthausenu (v blíže se Sv. Valentinu do Wartberka) budí se však hned převedná stizny pátá na dvoji kolej.

Článek II. Železniciím ve článku I. jmenovaným dávk má garantii rovného

procentního čistého zisku ve sítěch a kapitálu nákladního skutečně vynaloženého a náležitě prokázáno, kterýž kapitál však nemůže čísel více nésti v průměru nežli 1,250,000 sl. rak. čísla se má, kromě náležitě kvoty splatné.

Když se začaly práce stavební, buďli to předloženo správě státní ku schválení.

Garancie vejde ve skutek, jak mile železnice císařovy Alžběty se železnici císaře Františka Josefa na některém místě bude spojena, a to od prvního dne měsíce po započeti jízdy nejprve pětiletě.

Článek III. Železnice v článku I. přivedeným povoluje se po čas stavění a na 3 let od početi jízdy po všech liniích ve článku I. jmenovaných zrobovaní od daní a příjmů a od kolik na kupony, též od větší jiné daně, která by se budoucí náklady zavedla.

Daň, kterou po devíti letech bude podnikatelstvo platiti, má se do polně a provozování jízdy na vydání poloviti; kolky na kupony však se do nich poloviti nemohou. Z peněz zůstatku daných nebude podnikatelstvo daně a příjmů platiti.

Mimo to se povoluje, aby první vydání akcii a prioritních obligací, posílajíc k nim i listy náim vydání, stalo se bez kolik a poplatků.

Též se povoluje zrobovaní od převozného, který vejde a odkupování personál.

K zapravení kolik a poplatků za služby pro sjednání kapitálu učiněné, na spisy v té příčině podané a za listiny k tomu konci vešlé, jakoli i za spisy, vedlé a příčinu stavění a nákladů železnice povoluje se líta až do početi jízdy po každé čtíti železnice.

Zarovně se deponují, aby polovice těchto poplatků poloviti se do prvního polně a provozování jízdy.

Článek IV. Konec stavění se uzavře, až se po nových železnicích počne jezdit a až budou dle plánů od správy státní schválených úplně vystaveny.

Do konce stavebního se čísla se poloviti:

- a) náklady na práce přípravné a na vedléjší náhrady;
- b) náklady na definitivní stavení a nákladů železnice, zejména v ně také rozšíření nádrží v Linci a ve Sv. Valentině, též jiné výlohy, které a příčinu stavení nových linií železničných a zavedení jízdy po nich budou se zvyklostně musiti zapraviti;
- c) náklady na sjednání peněz, avšak sama průměrná strity od správy státní povolené, která vejde za příčinu kurzu při sjednávání peněz vydáváním akcii a prioritních obligací kromě deseti interkalendních na kapitál stavění;
- d) obecné výlohy na dobítí, účtování a spravování v ústředí a na místě i procenta výloh pod lit. a) a b) výše uvedených.

Článek V. Pocty a provozování jízdy po liniích nových v článku I. jmenovaných mohou se v prvního devíti letech, od početi jízdy posílajíc, vésti zvláště a sobě.

Výlohy jediné na nové listy účelové mohou se přinést do počtu o provozovních listů z vydaných polovin. K těmto výlohám náležejí také peníze a platy z náležitých úhrad a služebních rozpočtových konaků telegrafní Linceho-Budějovické, a jejich úbor a úhrady.

Společné výlohy obou telegrafních rozpočtů se takto:

- a) výlohy na úhrady a správu v poměru měří vkladových po obou telegrafních ústředích;
- b) náklady kas penzijních, provizijních a pomocných a potřebou každé doby se vyrovnávají v poměru platů a mezd na obou telegrafních ústředích;
- c) výlohy na správu, obvození a nakrášlování dopravních v poměru počtu měří vkladových po obou telegrafních ústředích;
- d) výlohy na náklady v Linci a ve Sv. Valentině v poměru vkladů z nových a starých listů telegrafní císarovy Alžběty příchodových a odchodových, při čemž se úhrady v Linci a ve Sv. Valentině vedou jednotně počítají jen jednou.

Článek VI. Akcionářská společnost telegrafní císarovy Alžběty uzavře se, že po uzavření počtu na rok 1868 nezapravené úhrady státní i z úroky úprocentními procentem roku 1869 pokladu státnímu vrátí.

Pro článek se čestně tohoto článku nezapraveného prozise.

Při čestně nezapravené úhrady navrhují se v liberovaných akcích telegrafní císarovy Alžběty v kase síl parí, a dává se, aby kapitál akcionářů díle toho vyhledávaný připadl se ke sjitnému kapitálu nákladovému starých listů telegrafní císarovy Alžběty.

Článek VII. Měly by telegrafní císarovy Alžběty (po zrušení povinných dluhů pojistných) na staré listy poskytnouti z titulu garancie státní úhrady od státního ústředí, pokud se z povinných úhrad, pojistných úhrad čisté starých listů přebytků toliko polovinu k refundování nových úhrad i z úroky úprocentními, a druhá polovinu zůstane se akcionářské společnosti telegrafní císarovy Alžběty, aby si díle své nakládala.

Jestliže by čistý úhrad starých listů více nežli sjitného úhrady, nebo naproti tomu však by byl při sjitném úhrady čistém nových listů, v případě jaký, bude akcionářská společnost telegrafní císarovy Alžběty poskytnouti přebytku se starých listů obchůti na zapravení úhrad telegrafní císarovy Alžběty, a druhá polovinu přebytku se starých listů, jako v případě předchozím, státní společnosti akcionářské k volné dispozici, resti zohlednu nových listů, bude jaký, zapraveno bude úhrad od státní.

Pokud by po uzavření rozpočtových listů o provozovních listů (článek V.) některé úhrady nebyly zapraveny, které výhradně pocházejí se telegrafní nových, tedy se dává se, aby se jenom třetina přebytku vkladových (starých i nových) listů telegrafní císarovy Alžběty k refundování úhrad státních i z úroky úprocentními obchůti, dvě třetiny tohoto přebytku však aby se zůstaly k dispozici společnosti akcionářské.

Po desíti letech (článek V.) povedou se patry provozování v příslušných teleme kumulativní. Žádalo by se i pak ještě za nálohy, obrátí se k reformě-
vím a procentovému úročení jich takto polovice přebytků veškerých teleme.

Článek VIII. Náhled k pojistné sumě v článku II. připomenutá povoluje se, aby kupní cena kinské teleme Linceo-Budějovické v úhrnové sumě 3,500.000 slatých rak. šla za příslušnou fondovní této cesty přenesla se z kapitálu náhled-
ože starých kni teleme dlestarovy Aliběty na základní kapitál kni nových.

Správě státní ustanovuje se, aby schválila kasa, a kterým se mají akcie k
schválení této sumy vydávati.

Úroky, které vznikou z tohoto 3%, učiněna slatých až do té doby, kdy se
počne po nových kni jediti, zapraveni se budou jako posud z úřadu kni
starých.

Článek IX. Kasa starých i nových kni teleme dlestarovy Aliběty
bude mít rovnou měrou přátnout na pět a osmdesát let, počínaje od toho dne,
kdy se počne po nových kni jediti.

Článek X. Paktel se v této úhrnové nic zvláštního ustanovuje, mají usta-
noviti, učiněná v příslušných kni teleme dlestarovy Aliběty, také přátnout
v příslušných kni nových.

Článek XI. Tato desatera vložena jest ve dvou neokolovaných exemplářích
stejně jako ostatní, a nicméně každé zvláštní se straně jedou byl vydán.

6-4.

Nářízení, vydané od ministra záležitostí vnitřních

dne 28. května 1868.

a tom, že nově zřízený soudní okres Vr. český ve Slezsku přidělen se k okrskům
okresního hejtmanského Bruntálského.

(Obznamenáno v XXXVII. zák. 58. řad. sv. str. 144; vyd. a zveřej. dne 2. června 1868.)

Dle Nejvyššího zveřejnění ze dne 17. května t. r. přidělen se soudní okres
Vr. český ve Slezsku, zřízený z obcí Vr. české a Novokarvinské, Ludvíkovské,
Budišovské, Elmičské a Gabalové, tři Karvinské a Novoparkartické a Adam-
tinské, od toho dne, kdy počne účelování okresní soud Vr. český, k úřednímu ob-
vodu okresního hejtmanského Bruntálského; šlo se z šesti zastřeje náležeti, vyd.
19. července 1868, č. 101 zák. řídkého*), a úřední ve skutek náležeti, daného
dne 19. května 1868, týkajícího se náležeti politických úředních.

Glasera n. p.

*) Přík. pro Mě. 1868, č. 100, str. 274.

Překlady zákonů
 ze
Zákonníka říšského
 na rok 1869

pro
Markrabství Moravské
 vládnoucích.

Částka XIV.

Vydání a rozcestání dne 22. srpna z. 1869
 od n. k. místodržitelstva Markrabství Moravského

83.

Vynešení, vydané od ministra záležitostí vládních
 dne 15. května 1869,

ježto se týče nového vydání farmakopeje rakouské.

(Obst. v čísle XXXV. zák. říš. č. 77, str. 317; vyd. a rozst. dne 15. května 1869.)

1. Podleňže od 1. října 1869, správcem se budeš úředníci zdravotní, lékaři praktičtí, hejtm a lékaři veřejní, sá lékárníci dle farmakopeje rakouské, vydané znovu s titulem: Pharmacopoea austriaea. Editio sexta. Caes. Reg. Aulac et Imperii Typographia, 1869."

2. Každá lékárna má mít exemplár této farmakopeje.

3. Úředové politici mají tato zákoně přibedyjm uplatnem mimo to stáhně lékařem, hejtmem v mírnost učiti.

Číslo n. p.

86.

Zákon, daný dne 20. května 1869,

ježt se týče přístavení soudů vojenských.

(Obst. v čísle XXXV. zák. říš. č. 79, str. 317; vyd. a rozst. dne 20. května z. 1869.)

S přivolením obějí sněmenny rady říšské vidi se Ml stádniti takto:

§. 1. Pod soudní mocí vojenskou a všech trestních postavení jsou:

1. Osoby státněho vojska a lidstva válečného, služba skutečnou konající;

2. osoby v zaměstnání na konci tohoto zákona připojením uvedené, při správě vojenské služby nebo zaměstnané a skutečnou službu konající, pokud postavení jejich pod vojenskou mocí soudní není se jedním usazováni dle vyměření, jestli mají platnost v příčině osob v postávkové výše polské (2. l.) jmenovaných (§. 53 zákona o povinnosti branné, vyd. 3. prosince 1868, č. 131 zák. Ml. *);

3. osoby, které jsou v předsedu oddělení vojska v míru všeobecnou uvedeného nebo veš mornářství stojícího, nebo které náležejí k matřera námořní lodi válečné;

4. zřítili vojenská a nastavení pod opatrováním vojenským postavení;

5. lepeníci námořní od loďstva válečného dostavení.

§. 2. Důstojníci, kteří vystoupili ze stavu náležející vojska nebo loďstva námořního, vyhradivše si charakter vojenský, nechtě barou penzí nějakou šli nic, též důstojníci od rezerva, jenž nekonalji služby skutečné, stávkují, co se týče disciplíny a předání vojenských, při jejich spáchání měli na sobě vojenskou uniformu, pod soudní mocí vojenskou.

Takéž jsou toho času, když mají na sobě uniformu vojenskou, podléhají disciplinárním předpisům vojenským.

Jinak postavení jsou v věcech trestních výhradně pod obecným národním trestním a pod mocí trestních soudů civilních.

§. 3. Odpustivší, a důstojníci i vojáci od rezerva, kteří nekonalji služby skutečné, podléhají jsou od toho dne, kdy jim byl rokaz, kterým se svolávají, došlo nebo kdy tento rokaz byl téžně vyhlášen, soudní mocí vojenskou.

Od toho dne budou, deponovali se dříve, když nekonalji služby skutečné, vojenského službu nebo předání dancové nebo soboparušení (§§. 182—212 a 202 a 208 voj. zák. tr.), vyšetřování a potrestání dle zákonů vojenských.

Deponovali se vojáci k vojsku ledovému nebo k rezerva náležející, když konal službu skutečnou, jakého kolí službu nebo předání vojenského (§§. 142—202 voj. zák. tr.), přišli to však na jevo teprv, když byl na dovolenou odpustěn nebo když byl vstoupil nebo zase vstoupil do rezerva, přikročeno buď k němu pro tyto činy trestuhodné, teprv když byl povolánem opět pod vojenskou mocí soudní postaven, od soudů vojenských dle trestních zákonů vojenských.

§. 4. Pro činy trestné, které nejsou služby neb předání vojenskými a byly vykonány, když pachatel byl postaven pod trestní mocí vojenskou, konáno buď řízení, přijímání tyto činy na jevo teprv, když pachatel vystoupil ze služby skutečné nebo než do ní zase vstoupil anebo když úplně vystoupil ze stavu vojska nebo loďstva válečného, vědy a soudů civilních. Tito soudové mají při tom ústí obecných zákonů trestních, až nejzou přímějí než vojenské zákony trestní, byly by ale přímějí, tedy mají ústí zákonů vojenských.

*) Právník pro Mor. 1868, č. 144, str. 355.

§. 3. Dopustili se kdo nějakého činu trestního dříve, než přišel pod meč vojenkou, přišel vyšetřování předobráti soudu civilnímu.

Sejdli se však s tímto činem trestním nějaký jiný čin trestný, který byl vykonán podobně, tedy buď vyšetřoval pro tento druhý čin od soudu vojenského dříve předobráto nežli vyšetřování k soudu civilnímu přikládají, až našli na čin trestný, pod soudní mocí civilní spáchaný, složen trest smrti nebo trest doživotního žaláze, na čin trestný spáchaný pod soudní mocí vojenskou však trest mírnější.

Byli v této případnosti někdo od trestního soudu vojenského i civilního činem trestným vinou nakasa, než ten soud, který vynese podobný rozsudek trestní, při vyměřování trestu náležitě zřídí k trestu vlnášení dřívějším nálesem přikládání.

§. 6. V případnosti §. 3. může se k vyšetřování soudu civilního přikládáním dle řádu soudu trestního delegovati jiný soud civilní, ležící v též palovíci říše, v které jest soud znen.

Odsoudili soud civilní i soud vojenský obviněného k trestu nějakému, vykonán buď dříve ten trest, její ukolil soud, který dříve nálež vykon.

§. 7. Vyšetřování pro zločiny vyznívali a jinak dooznamoval a nepřítelom (§. 67 ob. z. tr.), nedovolenáho verbování (§. 92. ob. z. tr.) a sežítí vojáků k porušení povinnosti služby vojenské nebo napomáhání ke zločinům vojenským (§. 112 ob. z. tr.), přišel, když se tyto osob pod civilní mocí soudní postavily, soudem vojenským.

Trest těchto zločinů jest také jednoho až do pěti roků.

Když se prokázal nebo vypukne zálež, přikládají také osoby civilní dopustivše se těchto zločinů, pod soudní mocí vojenkou. Ministr police ustanoví a dá veřejně vyhlášení, kterého dne toto rozšíření kompetence se počne a kdy přestane.

§. 8. Nařízení, vydaná o tom, pokud řízení státního soudu, zasedání u soudu civilního, vztahuje se také k osobám vojenským, tímto nákazem v náleze se omezují.

§. 9. V občanských věcech právních, k nimž se počítá také jednání pro nezplatnost a rozpuštění manželství a rozvedení manželů a recepty právní o jistoti a toho vcházající, náležitě osoby vojenské jak ve službě skutečně tak i mimo ni postavené pod soudy civilní a takéž úřad v věcech vojenských se týkajících.

Při ustanovování soudu k ruce náru v věcech vojenských se týkajících mají platnost nařízení v příčině řádu říbec vydaná,

§. 10. Pokud příslušnost soudu upravená se má dle místa, kde kdo bydlí, pokládá se až na případ v §. 11. připomenutý, v příčině osob vojenských, jmenovaných v §. 1., č. 1 a 2., místo kde běžně posídkou, za místo bydlení.

Příslušnost soudu, zohledňují se na tomto bydlení, trvá, dostanou se vojáci jinam, děti, až dojdou do nové posídky.

Tato příslušnost osob vojenských k soudu dle místa posídky vztahuje se k jejich manželkám, k dětem pod otčovskou mocí postaveným a k osobám služboujícím jen tehle, když tyto jsou iliy a osobou vojenskou ve společném hospodářství. Kromě této případnosti pokládá se za to, že tyto osoby mají své bydlení zvlášť které se ustanovuje dle pravidel občanských.

§. 11. Soud, jenž přisláhl vyjednávání posádkovosti, upravení poručnictví, nebo komandování a vyřízení záležitostí za odpoč., legitimací nebo za propuštění z moci otčovské v příčině osob vojenských, v §. 1., č. 1 a 2 jmenovaných, jejich manželk, vojensk a soudu rozvedených, a děti jejich pod mocí vojenskou postavených, ustanoví se tak, jako by tyto osoby vojenské bydlely ve své obci domovské.

Nemíteli se obec domovská některé osoby vojenské vyhledati, pokládá se místo, v kterém vstoupila v službu vojenskou, za domov její.

§. 12. Když se má někdo v některém domě vojenském nebo vojáckem obmeceném něco dodati nebo v něm nějaké jednání soudní předsevítí, budí to první velitel domu oznámeno, a budí k tomu příravná osoba vojenská od tohoto velitele pojmenovaná.

Když někdo podá na některého důstojníka žalobu o dluh, její důstojník dostane slovením svým zaplácení se zavrtí, též když se na jednu některé osoby vojenské prohláší konkursa, má to soud oznámiti představenému úřadu vojenskému.

§. 13. Zeměděl někde v nějakém domě vojenském nebo vojáckem obmeceném, má úřad vojenský věci jeho pod péči vzíti.

Úřad vojenský může také v příčině osob v §. 10. jmenovaných předsevítí vložiti neodkladně úřední jednání dobrovolné moci soudní, když se mají vykonati v některém domě vojenském nebo od vojáka obmeceném nebo když v městě, kde se mají předsevítí není soudu, jenž by přislouželo, tato jednání úřední uskótiti.

V těchto případech může úřad vojenský také provázeti úředního nástupce úřadů, když nastane potřeba, o to péči míti, aby děti nezaklád rýchle byly nastoupeny.

V každém případě takovém má úřad vojenský soudu příslušnému v úřadovém spůsobě dáti věditi.

§. 14. Od toho dne, kdy tento zákon platnosti nabude, mají soudové civilní zemské moc soudů vojenských dle tohoto zákona dále trvati, na jich místo nastoupiti a kromě případnosti v souvislosti ustanovených dle zákonů v příčině příslušnosti a řízení před soudy civilními průchod majících předcejtí.

§. 15. Vyloučená trestní, upotřebá u soudů vojenských naproti osobám, které dle tohoto zákona nejsou již postaveny pod soudní mocí vojenskou, budíž, byli již vyneseni náhle trestni před tím dnem, kterého tento zákon platnosti nabude, a tyčí soudů převedena ku konci. Jiné věci trestní a veškeré věci civilní převedeny budou od toho dne, kdy tento zákon nabude moci, na soudy dle tohoto zákona příslušné.

Soudové civilní mají jednání u soudů vojenských počátk dále věsti a mají je přivesti v řízení soudním civilním předepsané. Lidé, které nedojdeš do toho dne, kterého tento zákon platnosti nabude, počnou se od tohoto dne znovu.

Při dalším vyloučení trestních mají soudové civilní věci obecných zákonů trestních, až nejmenší přísností, nežli zákony trestní vojska vyloučené, byli by však přísnější, mají věci zákonů vojenských.

§. 16. Tento zákon vstřže se moci soudní nejvyššího dvorského zemišterství.

§. 17. Tyž zákon nabude platnosti dne 1. čerence 1869 a od toho dne počnou moci své úlohy zákony a řízení nastřžiti s tímto zákonem se nerozházejci.

§. 18. Ministrví práv ukládá jest, aby tento zákon po ustřžení se říšským ministeriám vojenskví ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 20. května 1869.

František Josef mp.

Tasche m. p.

Herbst m. p.

Seznamení

už k správné vojenské službě, jež jsou postaveny pod svou službu vojenskou.

A. Osoby státní vojenská.

I. Duchovenstvo vojenské:

Farář	} vojenský.
Koň	
Kaplan	
Kantel	

II. A u d i t o r i :

Generál-	} auditor.
Plukovník-	
Podplukovník-	
Major-	
Setník-	
Nadporučík-	

III. Lékaři vojenská:

Generál lékař státní,
 Vrchní lékař státní třídy I.
 Vrchní lékař státní třídy II.
 Lékař státní.
 Lékař plukovní.
 Vrchní lékař.

Nížší lékaři:

Vrchní bojů.
 Nížší lékař.

IV. Páté vedoucí vojů:

Setník (řítmistr) počáteční třídy I. a II.
 Nadporučík počáteční.
 Poručík počáteční.

V. Úředníci vojenská.

Úředníci intendantury vojenská.

Sekční správců a správců intendantury vojenská,
 Generální intendant,
 Vojenský vrchní intendant,
 Vojenský intendant.

Vojenský úřadník intendant.

Komisařství vojenské a opatrovací, pokud organizace jeho jsou ve skutečnosti.

Úředníci vojenski.

VI. Vojenski úředníci opatrovací.

Vrchní správce opatrovací.

Správce opatrovací.

Úředník opatrovací.

Akcesista opatrovací.

VII. Vojenski úředníci zdravotnickí.

Vrchní lékař svítecí.

Lékař svítecí.

Niční lékař svítecí.

VIII. Techničtí úředníci při dělostřeleckém strojírenství, při inženýrství a porozníctví.

Vrchní dělostřelecký.

Dělostřelecký.

Asistent dělostřelecký.

IX. Dohledčitelové v technických vojenských.

Vrchní státní profus.

Státní profus.

Profus.

X. Pomocníci techničtí.

Werkmeister při vojenských ústavech opatrovacích a při porozníctví.

B. Služby loďstva válečného.

I. Duchovní loďstva námořského:

Fašer.

Kaplan.

Kaplan.

II. Auditoři loďstva námořského,

všech stupňů kate.

III. Lékaři loďstva námořského,

všech stupňů kate.

IV. Úředníci loďstva námořského:

kate kategorie a kate úřady kate.

V. Dohliřitelé v trestních náměrovakých¹⁾

Vrchní státní profesor		Inspekce náměrovaká.
Sábní profesor		
Profesor		

§ 7.

Zákon, daný dne 20. května 1869.

o tom, jak se má vybírat daň z vína a mostu v zemi Vorarlberské a v severním území knížectví Liechtenšteinského.

(Uveřejněn v úst. XXXVI. zák. čís. 4. 86, str. 171; vyd. a rozšíř. k číslu 1869.)

S přivolením obou národních rad říšské vůli se Mj. ustíjí takto:

Článek I. V zemi Vorarlberské a v knížectví Liechtenšteinském a ní spojená úpravování a vybírání se má pokračovat daň z vína, březky vína²⁾ a mostu, počínaje od 1. ledna 1870, opět dle předpisů, které tam mály přechod prob. ned náhle mezi národní, vydané dne 20. prosince 1866 (č. 9. zák. říšského na rok 1866³⁾) až do 31. října 1867.

Článek II. Podlé této ústavy se země Vorarlberská a knížectví Liechtenšteinské od Severního Tyrolska zvláštní čárou hranicou a úpravou a vybírání se bude ze vína, březky a mostu, jeal se přes tuto čáru celá doroz, daň vybírati.

Článek III. Veškeré místní vína, březky vína a mostu, které tu 1. ledna 1870 budou, a v přísluš. kterých se beletání na jedno dílčelo užívají neproble, se z nich byla dle tarify daň úpravena, beletí od nejzajalší nejdíle čístele daň díve u finančního úřadu placeně nebo čístele opatřeno a beletí z nich až do 1. ledna 1870 proti beletí naplacení vyrobějí. daň úpravena.

Článek IV. V krajních zemí doctena, kde se red vína nebo se připravuje most z ovoza, vybírání se bude daň pokrač. z vína nápejí, když je prodává v malých dístcích hospodí a kocháti z vína, zejména ustavení země díe tarify země ogly upřely finančí.

Článek V. Co se týče vyrobění daň, bude i přísluš. beze změny placeně mí, se náleženo jest v článcích II. IV. a V. zákona, daného dne 17. srpna 1842 (č. 66. zák. říšského⁴⁾) a v tarif. I. k tomu zákona přidán.

Článek VI. Ministrovi finančí obdano jest, aby tento zákon ve skutek uvedl. V Schenbrunně, dne 20. května 1869.

František Josef mp.

Tašff. m. p.

Minist. m. p.

¹⁾ Přík. pro Mor. 1862, č. 7, str. 19.

²⁾ Tamtéž a. 1862, č. 86, str. 111.

88.

Zákon, daný dne 20. května 1869,

ještě se týče výhod a výhodok, které se mohou povoliti podnikatelům stavby železnice lokomotivní z Bludence na Feldkirch a Bregenz k hranicím rakousko-bavorským u Leiblachu a vedlejšími železnicemi z Feldkirchu k hranicím Porýnským blíže Barchu a z Laurachu k rakousko-švýcarským hranicím u Sv. Markety.

(Obsah v č. 33. Zák. Sb. č. 31, str. 373; vyd. a rozšíř. dne 8 čer. r. 1869.)

S přivolením obou ústředních rady říšské vidi se Mi nařídit takto:

Článek I.

Při propůjčení koncese ku stavbě a užívání železnice lokomotivní z Bludence na Feldkirch a Bregenz k hranicím rakousko-bavorským u Leiblachu a vedlejšími železnicemi z Feldkirchu k hranicím Porýnským blíže Barchu a z Laurachu k hranicím rakousko-švýcarským u Sv. Markety může stát v příslušné věci železnice až k tomu místu, kde se připojí k železnicím císařským pejsititi na čas koncese garancii ročního pětiprocentního úroku čistého ve výšce z kapitálu zakládajícího státelně vynaloženého a náležitě prokazaného, který však nemá činiti více nežli nominálně 1,200,000 zl. rak. čísla za milí, kromě náležité kvoty splacené.

Garancie počne se ode dne započetí žady po části železnice z Feldkirchu na Bregenz k bavorským hranicím a postupně od početí žady po každé tři jízdních částei, z Bludence do Feldkirchu, z Feldkirchu do Barchu a z Laurachu do Sv. Markety.

Článek II.

Při tom učiněna bude tato ustanovení:

1. Z příslušného ročního čistého úroku obložen buď na splacení kapitálu suma, kterou ustanoví správa státní dle plánu amortizačního od ní schváleného, dle něhož se kapitál vydaný splatiti má v tom čase, pokud koncese má platnosti.

2. Příplatek, její bude správa státní z příslušné garancie převzaté snad platit, naprví se ve třech měsících od podání počtu výročních doklady upatřených a dříve zkuškových.

Enkr bude však také dříve z příslušné záručené kupou z akcií a obligací dle potřeby preliminárněm úřadu na jiné postavení z výhledem spočtené dle výročních počtu učiněného státelně platiti, když se to požádají koncesionáři šest neděl dříve, než projdou kupony.

Přílohi by pak po konečném upravení, počtu výročních, které se usjádě

ve všech měsících, když rok provozovního jeví, podati mají, na jevo, že peníze nálehou dané byly přibližně rovněž vyměřeny, mají koncesionáři to, co obdrželi více, ihned vrátit, přičetouc k tomu úroky 6 procentní. Žádost a správní přípis musí se strany státu podána buď nejdříve v roce, když dojde ten který rok provozovního jeví, sice právo, žádati přípisů, pomine.

3. Suma, kterou správa státní dle závazku na se vztáhla má platiti, pohledná buď toliko za nálehu, zároveň 4 se sta roků.

Činili by čistý vliv z těchto záležitostí více, nežli pohledná suma roků, odvídina buď polovice toho, co přibude, ihned na splacení nálehy dané i z úroky správy státní, sá bude náleha úplně splacena.

Z druhé polovice přibývající uložena buď část od správy státní dle státního výměřku do rezervního fondu.

Pozdě úroky buďte správy dříve nežli nálehy se vztahují.

Zálohy neb úroky, jichž má stát pohledovat, které se nezaplátí do toho času, kdy koncese pomine nebo záležitost se odkoupí, správy buďte z jedné podlékatelstva záležitosti, které ještě přibude.

4. Konto stavění se uzavře, až se po těchto 30 letech počne jeziti a až bude dle plánu a správy státní schůdkových úplně vyčerpáno.

Do konta stavěního položil se za dle:

- a) náklady na práce připravené a na vyřízení území;
- b) náklady na definitivní stavění a stavění záležitosti, interkalární úroky kapitálu na stavění, též jiné výlohy, které se z příjmy vystavění záležitosti a jindy po ní nezvyklými musí zaplatiti;
- c) náklady na opatření peněz, což suma přírodně státní od správy státní připravené, které vzejde za příčinou kurzu při opatření peněz vydvížením akcií a prioritních obligací.

Článek III.

V příloze záležitosti v článku I. jmenovaných povoluje se osvobození od daně z příjmů a správních kolků na kopany, též od všech jiných daní, které by se budoucími nálehy zavázla, po čas stavění a na 9 let od toho dne, kterého se počne po celé záležitosti v článku I. přivedeno jeziti.

Náklady na ustanovení efektů na burzách vnitřních a cizozemských, též daně, které bude podnikatelstvo po 9 letech platiti, položiti se mohou za vyřízení po

počet o provozování jindy; ce se však tyto kolké na kupony, těch nedovoluje se tam křásti.

Z peněz od této nálehu daných nebude podnikatelem dané z příjmů platiti.

Kromě toho povoluje se, aby první vydání akcii a prioritních obligací, podléaje k nim i listy satim vydané, stalo se bez kolků a poplatků.

Tě se depositi, aby podnikatelem bylo prouto převeděného, které vzejde z odkoupení pozemků.

K zaplacení kolků a poplatků za směnovy pro sjednání kapitálu oděné, za spisy v té příčině podané a za listiny k tomu konci vyděvané, jakož i za spisy, vyděvané z příčin stavební a instrucevní části kolonizace, povoluje se lhůta až do poslední jindy po té než ude kolonizaci.

Zarození se povoluje, aby polovice těchto kolků a poplatků položila se do prvníh počtů o provozování jindy.

Článek IV.

Ce se tyto výmínky, a kterými se garancie oděti a jiných ustanovení, jež koncese má obsahovati, užito buď se nejvíce toho, ce vyměřeno v zákoně, daném dne 1. června 1868 (č. 56. zák. říšského).

Zvláště užito se garancie droků ze strany společnosti státi v příčině obligací prioritních ode dne vydání jich povoliti z tou výmínkou, že se zvláště sjeví zaplacení droků.

Želaznice v článku I. jmenované buditi ve všech místech, podléaje ode dne vydání koncese, dokončena a jinde veřejná po ní zavedena.

Článek V.

Správa státní zmeštuje se, vidělo by se jí z příčin veřejných prospěšnější, aby od poskytnutí koncese ke stavbě této železnice upustila a vystavěla ji nákladem státním, v kterém případnosti se jí za výlohy stavební tohoto roku povoluje dotace 2 milionů rak. čila.

Článek V.

Ministři obchodu a ministři financí shodli se, aby tento zákon ve skutek uvedli.

V Schönbrunně, dne 20. května 1868.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Pisner m. p.

Brosel m. p.

Úmluva,

uzavřená dle zákona, dnešního dne 20. května 1869 mezi c. k. ministeriem obchodu a c. k. ministeriem finančí, zastupujícími c. k. měř, ze strany jedné a mezi správním radou c. k. práv, telegrafní úřadu Františka Josefa ze strany druhé, k níž přistoupila podnikatelstvo stavitelské: Bratři Kleinové a V. Lausa, za přičiněním uprovozního dostavení linií této telegrafie.

Článek 1.

Akcionářská společnost telegrafní úřadu Františka Josefa uznává se, že společně linií z Kimmata na Tábor do Prahy ve dvou oddělech, polštaje ode dne úředního povolání, stavění, a že jak tato telegrafní tak i telegrafní z Plzně do Chebu a Pražskou telegrafní spojovací, nejlépe do posledního prosince 1871 dokoná a veřejnou jedu po níž uvede.

Článek 2.

Společnost má se dleli záruček, že ve 4 letech, ode dne dlužky polštaje, vystaví v Tábore stálý most přes Dunaj, a že předloží k tomu konci správy státní návrh stavěcí ku schválení.

Tento návrh buď státní tak, aby nebylo potřeb, stavěti celého most státní přes řeku.

Stálý most buď zároveň navržen tak, aby ho mohli uliti pěší a obyčejné povozy po silnici jedoucí.

Společnost jest vinná povinn, státní při tomto mostě telegrafníkem svým nákladem také státní poštou a pítu pro most silnicový.

Článek 3.

Aby linie ve článku 1. přivedené rychleji se dostavily, poskytnou státní úřady hotové zálohy a veškeré součty 4½ miliónu zlatých rak. čísla, a to 2½ miliónu zlatých roku 1869 a zbytek roku 1870.

Tyto zálohy budou se vydávati dle toho, jak stavba v tom kterém roce půjde předem, a proti tomu, že se předloží certifikáty z podrobné práci.

Zálohy odesílají zruftují se, když se jedná počne na dotčené obojí linií, v společenských akcích v kurzu 85 procent.

Článek 4.

Na napravení věšícího nákladu, který společností vezde tím, že náhradní Vídenského dle komise úřední dne 14. prosince 1868 z nákladu tohoto nákladu odbyvané má se vystarati usaziti linie, dle se převzatá od státní garancie špovoznítele

čistého nákladu krom náležitě kvoty splatné na kapitál základní o nominální sumu 800.000 sl. ve stříbrě vyřezaný s tou výjimkou, že také v Nauderfu se stičí nádraží pro osoby a náklad.

Článek 5.

Pejiťná suma vyřiz se mimo to o takovou sumu rakouského císaře ve stříbrě, které jest potřebí k úročení a splacení efektů, které se s přivolením správy státní vydají na příkaz zjednatí peněz, napravení skutečně vešlého a náležitě prokázáno nákladu na stály most přes Danaj po měřice toho, co se stičí na most dřevěný, který se zhoř.

Článek 6.

Z přílohy nákladné modifikace v návrhu stavby Pralské železnice spojenost vyřizuje se suma pejiťná ještě o tu sumu rakouského císaře ve stříbrě, které jest potřebí k úročení a splacení efektů, které s výhradou přivolení správy státní vydati se mají, aby se napravení skutečně věřil výlohy náležitě prokázáno, kterépřevyřiz náklad 3 miliónů slatých rakouského císaře, ustanovený jít úmlouvou, dne 5. listopadu 1866 a úmlouvou stavební úmlouvou dne 27. prosince 1866.

Článek 7.

Tato úmlouva vešléna jest ve dvou neobklopených exemplářích stejné málj-cích, z nichž každé sumě soukromě jeden byl vydán.

940.

Zákon, daný dne 25. května 1869,

a tom, že doplnění, týkající se úročení a odkoupení práva propinačního, apro-
láčno jest posta.

(Obzr. v čísle XLII. zák. 1868. s. 94, str. 343, vyl. s. 102. 11. čer. 1869.)

S přivolením stojí úmlouvy rady říšské vidi se Mě náležitě takto:

Článek I.

Ouvědomení od posta, povoleno v článku II, post. 18. zákona, daného dne 2. říja 1865, o náležitosti post posta aproklatně (S. 100 zák. 1865, str. 343*), korespondencím u věcech, týkajících se akordinování Mě, též vyznamení pozemků a vykoupování a upravení náklad pozemkových, vztahuje se také ke korespondencím, týkajícím se úročení a vykoupování práva propinačního

*) Prokl. pro Mor. 1865, 246, 80, str. 399

Článek II.

Ministři obchodu uloženo jest, aby tento nákon ve skutek uvedl.

V Schůzce, dne 25. dubna 1869.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Ploner m. p.

81.

Nářízení, vydané od ministra záležitostí vnitřních a orby

dne 1. června 1869.

Jižto se zveřejnělo zápisem, připravovati víno nebo ocet z kvasnic vinných.

(Zveřejněno v Zák. Sb. č. 18. čl. 29, str. 404; vyd. a rozsl. dne 15. června 1869.)

§. 1.

Zápisem, vytknutá dekretem dvorské kanceliáře, vyd. 23. ledna 1861, č. 840, připravovati víno nebo ocet z kvasnic vinných, zveřejněno se.

§. 2.

Vino a ocet mohou se připravovati také z kvasnic vinných, však takovým způsobem, aby se tím nápojů připravování neobstalo vlastností nějaké škodlivé.

Potočský m. p.

Glebera m. p.

82.

Nářízení, vydané od ministerium práv dne 2. června 1869,

o tom, kdy počne účelování soudů okresních v Rokytanech v Čechách.

(Zveřejněno v Zák. Sb. č. 18. čl. 29, str. 400; vyd. a rozsl. 11. června 1869.)

Soud okresní v Rokytanech v Čechách, zřízený dle ministeriálního nářízení, vydané dne 26. dubna 1869, č. 50, nákonem Hrábkého^{*)}, počne účelovati dne 15. června 1869.

Hrabst m. p.

^{*)} Právník pro Mor. 1869, č. 48, str. 171.

93

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 9. června 1869, o určení vedlejšího úřadu celního a ruzletu v Bělboři.

(Uveřejněno v čísle XLIII. Zák. sb. č. 10, str. 404, výt. a rozst. dne 21. června r. 1869.)

Dle oznámení král. obecního vjministeria financí určení jest vedlejší úřad celní a ruzletu v Bělboři a jeho úřadovníci nastaveni jel ke konci měsíce května 1869.

Hrabstí m. p.

94

Nutizení, vydané od ministerium práv dne 18. června 1869, jelto se týče některých soudů v ústředních okresních soudech Českobudského, Jablonočského, Mimočského a Turnovského a městského delegovaného okresního soudu Libereckého v Čechách.

(Uveřejněno v čís. XLVIII. Zák. Sb. č. 104, str. 405, výt. a rozst. dne 19. června r. 1869.)

Dle §. 2. zákona, daného dne 21. června 1868, č. 59 zák. sb. (*), vyloučej se obec konstituíd: 1. Ústná, 2. Druscov, 3. Kaudratica, 4. Chrastín, 5. Janův Důl, 6. Katal, 7. Náhlov, 8. Holický, 9. Záběl, 10. Křída, 11. Čáslav, 12. Hadkovice, 13. Zákali, 14. Polkovic, 15. Bezdětin a 16. Grossendorf, a to obec, jmenovaná pod č. 1—15, z okřilku okresního soudu Českobudského a obec, jmenovaná pod č. 16, z okřilku okresního soudu Jablonočského, a přidávaj se obec, jmenovaná pod č. 1—11, k okřilku okresního soudu Mimočského, obec, přivedená pod č. 12, 13, 14 a 16, k okřilku městského delegovaného okresního soudu Libereckého, a obec, jmenovaná pod č. 15, k okřilku okresního soudu Turnovského, postahne k okřilkům soudů vyjmenovaných a krajských v příslušné těchto soudů příslušných.

Toto nutizení nabude platnosti dne 1. srpna 1869.

Hrabstí m. p.

95

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 20. června 1869, jelto se týče úřadu a. k. státní kasy centrální a a. k. ministeriální výplataj.

(Uveřejněno v čísle XLVIII. Zák. sb. č. 104, str. 403, výt. a rozst. 22. června 1869.)

Podle Nejvyššího rozhodnutí, jeltoí datovan 8. června 1869, rozpočít se nyní univerzální výplata kasa, která byla spolu kasa centrální království

*) Práhl. pro Mor. 1868, č. 10, str. 128.

a není v radě říšské zastoupených (č. 2 věstníku rakouského na rok 1855, str. 7), a státní se na jejím místě dvě oddělené hlavní knihy státní. Jedna těchto hlavních knih státních vezme na se práce posavadní univerzální výplaty komorou od dělení I., bude tedy kterou poněm jiným káskem státním vydvíhání a od níh příjmová a bude se jmenovati o. k. centrální kniha státní království a není v radě říšské zastoupených, nebo skrývá: o. k. státní kniha centrální; druhá hlavní kniha státní naproti tomu bude spravována práce posavadní univerzální výplaty komorou, bude tedy zvlášť kniha vydavací a vykonávacím orgánem ministerii a bude jmenována: o. k. výplatna ministeriální.

Den, kdy tyto dvě hlavní knihy státní počnou účinkovati, posílá se oznámiti.

Brno 21. srp.

96.

Narizení, vydané od ministra záležitostí vnitřních

dne 23. června r. 1863.

Jedno se skrácuje Říše k rekursu proti upadlým a rozhodnutím císařských úřadův k ministerstvu záležitostí vnitřních.

(Zákon. v čísle XLVIII. zák. ř. č. 104, str. 459; vyd. a rozsl. dne 23. června 1863)

Postávka třetího nářezí, vydaného od ministerstva záležitostí vnitřních dne 27. října 1859, č. 156 zák. říšského^{*)}, tímto se změňuje a skrácuje se Říše rekursu v tomto nářezí na jediné tři výměřky, ve všech případech, kde není ani nářezem v té příčině nic ustanoveno, ani jest nářezem platnost majícím již Říše kromě výměřek, na čtyři nářezí.

Toto nářezí nabude platnosti dne 1. července 1863. Bylo-li však rozhodnutí politického úřadu zemského již před tímto dnem vydáno, výměřka buď Říše k podání rekursu proti němu ještě dle postávky 3. nářezí ministeriálního, vydaného dne 27. října 1857.

Göhrke m. p.

97.

Úmluva, učiněná dne 30. června 1863.

Mezi zákony, uzavřeno dne 23. května 1863 mezi o. k. ministerstvem obchodu a o. k. ministerstvem železnic, zastupujícími o. k. císařem se strany jedné a mezinárodní vládou o. k. předs. železniční společnosti Althöy se strany druhé k tomu konci, aby se přistoupilo kouská železniční Lincko-Budějovická a odděleně z ní železniční lokomotivní a vedlejší dráhou z Wartheburka do Sv. Valentinu pro spojení železniční císaře Františka Josefa se železniční společností Althöy a se železniční společností Budoff.

(Zákon. v čísle LI. zák. ř. č. 105, str. 64; vyd. a rozsl. dne 3. června r. 1863)

Článek I. Akcionářská společnost železniční společnosti Althöy uzavřuje se, aby železniční císaře Františka Josefa k spojení přišla se železniční společností Althöy

^{*)} Věstník ř. č. 104 pro Mar. 1859, č. 220, str. 567.

a se tělesníci cisterciácké Řádové, že počne v listě rozhodlých od toho dne, kdy obdrží úřední povolení k tomu, přestavovati konsekrečnou tělesnici z Linco do Bedřejovic a dělati z ní tělesnici konsekrečnou a vedlejší tělesnici z Wartberka do Sv. Valentína, že tato stavba nejdele ve čtyřech letech dokoná a učiní, aby se po dočasně blavé i vedlejší tělesnici vstoupit jednalo.

Společně stavba těchto tělesnic zaděliti se může toliko na jeden kolej.

U mostu přes Dunaj blíž Mauthausenu (z levi se Sv. Valentína do Wartberka budívat však hned původně tříšestý pilže na dvoji kolej.

Článek II. Železnice v článku I. jmenovaným dílem stát garantuje ročního spravedlivého zisku ve výšce z kapitálu zakladního skutečně vynaloženého a náležité prokázáno, kterýž kapitál však uzavře číslu více nežli v průměru nominálně 1.280.000 zl. rak. čísla za náli kromě náležité kvoty splátné.

Když se udají práce stavitecké, budívat se předloženo správo státní ku schválení.

Garancie vejde ve skutek, jak má tělesnice cisterciácké Aliběty se tělesnicí cisterciáckou Františka Josefa na některém místě bude spojena, a to od prvního dne mize po uzavření jedy nejprve příštího.

Článek III. Železnice v článku I. předloženým povoluje se po čas stavby a na 5 let odpočítí jedy po všech listech v článku I. jmenovaných uzavřenou od daně z příjmů a od kolik na kapony, té od veliké jiné daně, která by se budováním nákony zavlela.

Dan, kterou po šesti letech bude podnikatelstvo platiti, může se do polti s provozovatel jedy se vydati položit: kolky na kapony však se do nich položit nemohou. Z peněz nákonu daných nebude podnikatelstvo daně z příjmů platiti.

Mimo té se povoluje, aby první vydání akcí a přírůžních obligací, pošlajce k nim i listy nákon vydané, stala se bez kolik a poplatků.

Tě se povoluje osvobození od přirovného, které vejde z odloženosti pozemků.

K uzavření kolik a poplatků za služby pro sjednání kapitálu učiněné, za spisy v té příčině podané a za listiny k tomu koná vadělané, jakat i za spisy, vydělané a příčinu stavby a zřízení tělesnic povoluje se listy at do polti jedy po každé listě tělesnice.

Zarovně se dopouká, aby polevice těchto poplatků položit se do prvního polti s provozovatel jedy.

Článek IV. Koná stavitel se uzavře, až se po nových tělesnicích počne jediti a až budou dle plátn od správo státní schválených úplně vystavony.

Do koná stavěbního na dík se položi :

- a) náklady na práce přípravné a na vydělaní nákonů;
- b) náklady na definitivní zřízení a zřízení tělesnic, pojímajce v ně také roz-

šření nádrží v Linci a ve Sv. Valentině, obí jiné výlohy, které s příčinou zřízení nových linií železničních a zavedení jízdy po nich budou se vynakláděti rovněž naopraviti:

- c) náklady na sjednání peněz, aneb sama příměrná stráž od správy státní povolena, která vezde na příčinou kurzu při sjednávání peněz vykáskala akciové a prioritních obligací kromě úroků interkalendních za kapitál stavěný;
- d) obecné výlohy za dohledání, účtování a spravování v ústředí země 1 procenta výloh pod lit. a) a b) výše uvedených.

Článek V. Počty o provozování jízdy po liniích nových v článku I. uvedených mohou se v prvních čtvrti letech, od počátku jízdy počítaje, větší rozdíly o sobě.

Výlohy jediné na nové lince učiněné mohou se přímo do počtu o provozování jízdy za vykáskání položit. K těmto výlohám náležejí také peníze a platy z milosti úředníků rozpisované kasek železnice Lincko-Budějovické, a jejich výše a částků.

Společné výlohy obějí železnice rozdělí se takto:

- a) výlohy na dírkou a správu v poměru míř vstávkových po obějí železnici újetých;
- b) náklad kas penzijních, proviziových a pomocných a potřebou každé dráhy se spravující v poměru platů a mezd na obějí železnici vykáskaných;
- c) výlohy na správu, obrování a náhradek dopravování v poměru počtu míř vstávkových po obějí železnici újetých;
- d) výlohy na nádrží v Linci a ve Sv. Valentině v poměru vlakov z nových a starých linií železnice císařovy Alžběty přicházejících a odcházejících, při čemž se vlaky v Linci a ve Sv. Valentině vezdra jedoucí počítají jen jednou.

Článek VI. Akcionářská společnost železnice císařovy Alžběty uzavře se, že po uzavření počtu na rok 1869 nezpracované náklady státní i z úroků 4procentní procentem roku 1869 pokryje státním zřeknutím.

Při čemž se částka tohoto dluhu nezpracovaného považuje

Při čemž nezpracované sumy nemínívali zřeknuti se v liberovaných akcích železnice císařovy Alžběty v kurzu al pari a dovoluje se, aby kapitál akciový dle toho vykáskající připočítal se ke zjištěnímu kapitálu zakladacím starých linií železnice císařovy Alžběty.

Článek VII. Mohli by železnice císařovy Alžběty (po zřeknutí povinných dluhů pejitných) na staré lince pořídi s tímto garancie státní zase nálež od státního zapotřebí, počítá se s pozdějších náloh, poříditý nálek starých linií převyšující toliko polovice k refundování nových náloh i z úroků 4procentních, a druhá polovice nástává se akcionářské společnosti železnice císařovy Alžběty, aby s ní dle vůle své nakládla.

Jestliže by čistý zisk starých telegrafních čísel více nežli zjištěnou sumu roční, naproti tomu však by byl při zjištění zisku čistém nových telegrafních ziskůků nějaký, bude akcionářská společnost telegrafní dlestanová Aliběty postavena, polovici přebytku ze starých telegrafních číselů na zaplacení ziskůků telegrafních nových, kdežto zase druhá polovice přebytku ze starých telegrafních, jako v případě předcházejícím, ustanove společností akcionářskou k volbě dividend, roční ziskůků nových telegrafních, však budou jaký, zapraven bude zálohou od státu.

Pakli by po zrušení rozdělených částí o provozování jindy (článek V.) některé zálohy nebyly zapraveny, které výhradně pocházejí ze telegrafních nových, tedy se dovoluje, aby se jenom třetina přebytku nových (starých i nových) telegrafních dlestanová Aliběty k refundování všech záloh státních i z úroky správcovskými číselními, dvě třetiny tohoto přebytku však aby se ustanovily k dividendám společností akcionářskou.

Po druhé částech (článek V.) proveden se počty provozování v příčině všech telegrafních kumulativních. Žádalo by se i pak jakžto za zálohy čísel se k refundování a správcovskému ústrojí jich toliko polovice přebytků nových telegrafních.

Článek VIII. Nehledě k pečetěné sumě v článku II. připomenuté povoluje se, aby kupci cena kanalské telegrafní Lincecko-Budějovické v číselkové sumě 2,500,000 slujků rak. šla za příčinou fundování této sumy přenesla se z kapitálu zakladatelského starých linií telegrafní dlestanová Aliběty na základem kapitálu linií nových.

Správa státní stanovuje se, aby schválila kurs, s kterým se mají akcie k získání této sumy vydati.

Úroky, které vzniknou z tohoto 2½ miliónu slujků až do té doby, když se počne po nových liniích jezdit, zapraveni se budou jako postel z zálohy linií starých.

Článek IX. Konceze starých i nových linií telegrafní dlestanová Aliběty bude mít rovnou měrou platnost na pět a osmdesát let, počínaje od toho dne, kdy se počne po nových liniích jezdit.

Článek X. Pokud se v této ústavě nic zvláštního ustanovuje, mají ustanovení, učiněná v příčině starých linií telegrafní dlestanová Aliběty, také platnost v příčině linií nových.

Článek XI. Tato ústava vydána jest ve dvou neobkalkovaných exemplářích stejného znění, z nichž každé uchovávali se stranou jednou býti vydán.

Ve Vídni, dne 30. června 1889.

Fischer mp.,

a. k. ministr obchodu.

Dr. Bernstein mp.,

a. k. ministr financí.

Správa rak. k. při telegrafní dlestanová Aliběty:

Schrey mp.

Prvního správního rady.

Booth mp.

Tržebník.

Překlady zákonův

Zákonníka říšského

na rok 1869

pro

Markrabství Moravské

celistvých.

Částka XV.

Vydání a rozsah dle M. arya z 1869

od a. k. místodržitelstva Markrabství Moravského.

98.

Zákon, daný dne 14. května 1869,

o zřízení soudů živnostenských.

(Obsah v čísle XXX. list. list. č. 49, str. 209; vyd. z rozsl. M. května 1869.)

S přivolením státního rady říšské vidi se Mě nařídit takto:

§. 1. V městech nebo obcích, v kterých se živnosti stojí nebo sobě podobně provozují způsobem fabričním, státní se zvolou soudy živnostenské k vyřízení rozepří právních, přičtených v §. 4.

§. 2. Aby se soudy živnostenské státní, nařídí ministerium práv, uzavřeti se s ministeriem obchodu a vyhledání sobě dobrého sídla na městech.

V tom nařízení ustanoví se náležitě, pro kterou živnost se soud zřizuje, k jak velkému okresu se mác jeho vztahuje a v kterém místě bude míti sídlo své.

§. 3. V ústředí, aby se náleže státní soud živnostenský, budli pokračuje, jak se bez státního pokladu státního zapraví náklady na místnosti úřední, na práce písařské a jiné náklady a pracovní soudu živnostenského spojené.

V nařízení, kterým se státní soud živnostenský, ustanovena buď dle ústředí převzatých, jak se náklady mají zapraviti.

§. 4. Před soud živnostenský náležitě síle jmenované recepty právní, vzalé se svazka práce nebo úředí mezi těmi, kteří práci dávají nebo jejich nástupci se strany jedné, a mezi těmi, kteří práci přijímají, t. j. dělníky nebo učedníky se

strany druhé anebo mezi dělníky mezi sebou v takových živnostech, pro které soud živnostenský jest stíhem:

- a) recepte o mezu;
- b) recepte o rozvážení svazku slatky, práce nebo uboží (§§. 78—80 a §§. 96 až 100 řádu živnostenského);
- c) recepte o náhradu z příčiny vystoupení nebo propuštění ze slatky;
- d) recepte o náhradu z příčiny porušení více fabričkových;
- e) recepte, jelikož se vztahují k penzijním kasám dělnických, ke kasám dělníků nemocných a jiným kasám podobným, pokud k těmto kasám přispívají, jak ti, kteří práci dávají tak i dělníci.

§. 5. Recepte právní v paragrafu předcházejícím přivazované náležejí však před soud živnostenský jen tehda, když se má vymáhati, pokud svazek práce nebo uboží trvá nebo nejbliže ve 30 dnech po jeho uzavření.

Vznikají by recepte podobní, přičiněni před řídicího soudce.

§. 6. Recepte, které dle §§. 4 a 5 náležejí před soud živnostenský, nebudou od soudu řídicího odvolány z povinnosti ústní, nýbrž toliko k obecné straně.

Námítky, že recepte náleží před soud živnostenský, neboť však před řídicím soudcem činí, když soud živnostenský recepti odručí z té příčiny, že k němu nepřichází.

O organizaci soudu živnostenského.

§. 7. Údoví soudu živnostenského volí se ve voličních sborech voličních a jedné polovice od těch, kteří práci dávají, a z polovice druhé od dělníků (§§. 14 a 15).

Z každé třídy soud živnostenský se skládá tak, ustanoví se načasem, kterým soud živnostenský se stíhá.

Má těch třídní býtí nejmeně 12 a nejvíce 24.

§. 8. Do voličního sboru práci dávajících vstupou se nejmeně, pachtůřové a správněvedoucí firmami způsobem fabričkovým provozovaných, pro které byl stíhem soud živnostenský.

Jestli taková živnost v druzí společnosti akcionářské nebo společenstva registrovaného, vstoupí buďto do sboru voličního práci dávajících ti, kteří činí představenstvo této společnosti; jestli však společnost sjevná a komanditní, vstoupí buďto do sboru voličního všichni společníci osobně zvaní.

Dělnický sbor voliční činí všichni dělníci, kteří v té firmě a v tom obvodu, pro něj stíhem jest soud živnostenský, jsou nejmeně rok v práci.

Za dělníky počítají se nejen ti, kteří pracují ve fabrice samé, ale i ti, kteří své fabriky dávají jim danou ku potřebovanému úřadní živnosti vedléávají.

Umenší nepeřítají se mezi dělníky.

§. 9. Do sboru volebního nemohou se bráti:

1. ti, kteří byvše od soudu trestního odsouzeni, nemohou volati býti do zastupitelstva obecního, pokud toto vyloučení z volebnosti trvá; též ti, kteří jsou pro nějaký čin trestohodný, jehož trest ze sboru volebního vylučuje, ve vyšetřování soudním a ti, kteří jsou ve věci vyšetřovací nebo trestní;

2. ti, na jejichž jmění byl zaveden konkurs, pokud řízení konkursní není skončeno;

3. ti, kteří pro nezastatnost postavení jsou pod opatrovníctvím;

4. ti, kteří dvanáctého roku věku svého nedokonalí.

Majetníci, pochoutci neb správcové fabrik, kteří nedokonalí dvanáctého roku věku svého, nebo z nějaké jiné příčiny nejsou soběprávní, vykonávání mohou práva volebního skrze své zástupce zříditi úředně.

§. 10. Vzdělávání listy volební oboujho sboru volebního přisadí představenstva té obce, v které soud říznostenský má sídlo své míti.

Jest-li v okrajkou soudu říznostenského náležik obci, má představenstva obce, kde soud má sídlo své, řídnit, aby mu představenstva ostatních obcí při vzdělávání list volebních byla nápomocna, a tato představenstva jsou povinna to učiniti.

Listy volební vyloží se veřejně, aby každý v ně mohl nahlednouti, a představenstva obce vyhláší způsobem přibodajím, že se to stalo.

§. 11. Proti tomu, že někdo byl nebo nebyl započín do listy volební, může se ve dvou nedělich ode dne vyhlášení v §. 10. dotčeného u představenstva obecního podati reklamacce ústně nebo písemně.

Když tato lhůta projde, počlou se listy volební i s reklamaccmi politickému úřadu správcovému.

Úřadu správcovému přisadí rozhodovati o přísluš reklamaci podaných a rozhodnutí toto má s strany veřejné přepočítavši platnost konečnou.

§. 12. Listy volební mají se každý rok opraviti, při čemž spravovati se jest dle, co ustanoveno v §§. 10 a 11.

§. 13. Když listy volební jsou spravovny, zvolí politický úřad správní každý sbor volební do toho místa, kde soud říznostenský má sídlo své míti, aby zvolil členy tohoto soudu.

Sčuznídělitel sborů volebních řídí některý úředník úřadu správcovího.

§. 14. Za údy soudu říznostenského mohou zvoleny býti jen osoby pobíraví maříského, které mají nejméně 20 let věku svého, jsou soběprávní, umají řísti a patří a bydlíjí v okrajkou, pro který má soud říznostenský úřad býti.

§. 15. Kromě toho vztahuje se volba těch, kteří práci dávají, jediné k osobám do jejich sboru voličského započtým a k úředníkům při jejich úředních úřadech, volba ostatních pak vztahuje se jediné k osobám do listy voličské jejich sboru voličského započtým.

§. 16. Volba koná se občanskou hlasovacími, které voliči sami ve sborá-
blíh voličských odvolávají.

Ve voličském sboru práci dávajících vykonávati mají soběprávné osoby ženské práce voličské plasmocničky svými, a majitelci, podnikáči neb společnické řádků (§. 9, post. 4), kteří nejsou soběprávné, zastupel svými nákonem zřizovanými.

Stát, obec, veřejné školy a jiné osoby juristické, nežli jsou uvedeny v §. 8., vykonávají právo voličské skrze osoby, jako jsou dle zákona nebo dle místních spřávních k jim zastupování na vesak ustanoveny, aak skrze své plasmocničky. Také ti, kteří práci dávají, mohou, když bydlí vni okřikku pro soud hrncetenský ustanoveného nebo dostatečně prokázati, že nemohou pro nějakou překážku sami přijiti, hlas svůj odvolati plasmocničkou.

Zastupel neb plasmocničky mohou býti jen osoby soběprávné, proti kterým není žádná příčina vylučovací, přivedené v §. 9. pod článkem 1, 2 a 3.

Na osoby tyto náleží, aby prokázaly, že jsou k vykonávání práva voličského způsobilé.

§. 17. Za zvoleného počítá se ten, kdo má nadpoloviční většinu hlasů odvolaných.

Je-li hlasové počtem sobě rovní, rozhoduje v každé případnosti los, je-li také úředník, který řídí volbu.

Nadojde-li se prvním odvoláním vedlek hlasovacích většiny nadpoloviční, tedy se uvede mezi těmi, kteří mají nejvíce hlasů, volba ulíh.

Do volby ulíh vezme se dvojnásobně voličů ulíh, kolik se jich má jít voliti.

§. 18. Zvolený jest povinen, přijmouti úřad, k němuž byl zvolen.

Odměření této úřad mohou jen ti:

- a) kteří již byli po tři léta po sobě jistovi úly soudu hrncetenského,
- b) kteří vykročili již se ledonádného věku věka volba, nebo
- c) kteří mají nějaký vedak na těle, jenž by jim byl n správním úřadu dostatečné na překážku.

§. 19. Proti volbě náleží se ve 14 dnech ode dne volby podati reklamacie k politickému úřadu správnému.

Tento úřad předkládá reklamacie i s protokolem v příčině volby vedlaným představením úřadu správnému k rozhodnutí, kterýž, shledá-li, že volba pro porušení podstatných formalitací jest pochybná nebo že odporuje tomuto zákonu, se nepřistane jí prokázati a dá novou volbu vykonati.

§. 20. Když dříve jižta reklamován nebo když jsou podané reklamace vyřízeny, oznámí politický úřad správní, že soud živnostenský jest stížen a kteří jsou zvoleni členové jeho.

Každému členu soudu živnostenského vydá se certifikát na úřad maji vyznačený

§. 21. Člendem z dělnictva náleží kromě náhrady hotových výloh za celý výdělek odměna ve způsobě procentního, které se vyměří nařizováním, jinde se učiní opatření, aby stížen byl soud živnostenský.

§. 22. Členové soudu živnostenského jsou povinni, prvé než se uváží v úřad svůj, sříšit příměnou u politického úřadu správního, že budou úřad svůj vedbmité a neustraně vykonávati

Sříšit učiněný potvrdí se na certifikát (§. 20).

§. 23. Úřad člena soudu živnostenského trvá tři léta.

Každý rok vystoupí poměrně tolik členů, a to z polovice těch, kteří byli zvoleni voličkyjn sborem práci dělnických a z polovice těch, kteří byli zvoleni voličkyjn sborem dělnickýjn, aby po třech letech všichni členové byli znovu zvoleni. Sříšit ustanovení o tom bude obstarováno nařizováním, kterým se učiní opatření, aby stížen byl soud živnostenský.

V prvním a druhém roce po stížení soudu živnostenského ustanoví se členové kteří mají vystoupiti, lezeu.

V dalších letech vystoupí z úřadu ti členové soudu živnostenského, kteří jej již po tři léta spravovali.

Ustanovený počet členů soudu živnostenského budli každého roku novou volbou doplňna.

Vystoupilí členové mohou znovu voleni býti.

§. 24. Když členové soudu živnostenského sříšit učiní, zvolí se sbe se shromáždění nejstarším členem stíženým dle §. 16. nadpoloviční většinou hlasů starosta a starostou starosty, každého ve volbě sříšit. Jak volba vypadne, oznámí se politickému úřadu správnímu, kterýž jak toto stížení, tak i jména členů soudu živnostenského v mímost uvádě volčaim soudu oznáměna, aby to dal vědět soudům první instance v okřilku svém.

§. 25. Členové soudu živnostenského, kteří bez dostatočné ochůvy povinnosti úřadu svého trvale nanechávají, mohou ustanovením plněho shromáždění oznacích členů úřadu svého sprovězeni býti. Které ustanovení však na postkřátku, aby člen vykonávající opět byl zvolen.

§. 26. Vstoupili by v době úřední náležitě člena takové okolnosti, které dle §. 2. člá. 1 ač 2, vylučují z volitelnosti, tedy povinně úřad jeho a politický úřad správní odejme mu certifikát.

Totid se stane, když některý člen poruše soběprávnosti, uadí se nákle a vad okrátku soudu úřadostenského (§. 14), nebo vystoupí z toho povolání nebo svazku práce, na kterém se skládá jeho volitelnost (§. 15).

§. 27. Na místě členů soudu úřadostenského, kteří v době úřadni zemřeli nebo dle §§. 25 a 26 a nebo z příčiny dovoláníbe odmlčivosti vystoupili, zvolí se při volbě volbě nejprve příti rovně takk členů na stývajcí dobu úřadni vystoupilých, a to skrze sbory voličské, od kterých byli zvoleni členové vystoupili.

Tato volba doplňovací předsevátí se mále také před volbou rovně, když by se byla obdval, le spolea před soudu úřadostenského tím vystoupením členů bude přerušena.

§. 28. Soud úřadostenský mále k pracem písařským a manipulačním stíditi jedneho a dle potřeby i náklek úředníkův.

Týl soud ustanoví kromě toho svj řád jednací, šetře toho, ce v té příčině v tomto zákoně nastane.

Návrh řádu jednacího předložen buď skrze volaci soud zemský u ministerium práv ka schválení.

Ó působnosti soudu úřadostenského a o řízení před ním.

§. 29. Na soud úřadostenský nálezi aby hleděl v příčině recepty k ústavu příslušejících mezi stranami sporovními narovnáti odiniti, a uslyšeti by las toho dovedí, aby rovněžem rozhodl.

§. 30. Narovnávatí mále předem komise narovnávací, při šleš vedě a nákle v příčině recepty vynéti sbor soudu úřadostenského.

Komise narovnávací skládá se ze dvou a sbor nalamei se čtyř členů soudu úřadostenského za předsevátím starosty nebo jeho náměstka.

V každém sezení komise narovnávací a sboru nalamei má býti kromě předsevátícího přítomna rovně volk šleš, zastupujcí od voličského sboru práci šlešejících i od voličského sboru dělníků.

V řádu jednacím mále se ustanoviti, le u všech volčích dělníckých sbor výrok vynéjící skládáti se má se š nebo š klasifikcích.

§. 31. Majíle členové soudu úřadostenského v některé vadí šlástenosti buď sami, nebo jejich manželky aneb osoby takové, a nimíť jsou v pokolení příímém příímění nebo svatkování aneb adopcí spojeni, aneb z nimíť jsou v pokolení pobolném až do štvrtého kolena příímění nebo až do druhého kolena svatkování, tedy mohou od stana odvřeni býti.

Strany mohou také některého člona soudu úřadostenského odvrácti telá, když vadje nešlřetě k jeho nepodjatosti a neustannosti.

Členové soudu úřadostenského jsou povíni i když nebyli od strany odvráti

odvrazení, nemohé účastnenosti v receptech, v kterých by dle toho, co výše vysvětleno, odvrazení býti mohlo.

§. 33. Když strana se dá ve vyjednávání receptů, nemohé uiti práva odvráceného.

O návrhu, kterým se některý člen soudu odvrhá, má se tento člen vyjádřiti, a odporující přičinám odvrázení, má obec soudu živnostenského, který rozsudky vydá, v příčině toho návrhu rozhodnouti, vylučiv člena odvráceného a přijav některého člena jiného.

§. 33. Strany mají se před soud živnostenský strany dostaviti. Strany plnomocníky mohou se dle zastoupiti jen tehda, když hodnověrní prohláší, že pro překážku nemohou sami přijíti nebo své záležitosti sami zastupovati.

Za plnomocníky připuštěni budou jen příslušníci strany nebo osoby též povoláni.

§. 34. Ti, kdož pro nezletilost nebo z nějaké jiné příčiny nejsou soběprávní, zastupováni budou také před soudem živnostenským strany své zastupovci zákonnými příslušci.

Dělníci a zedníci mohou však v receptech o mzdě, o kterou se byli sami usadili, nebo o rozložení svazku práce, v němž byli sami vešli, také sami před soudem živnostenským narovenání činiti nebo vyjednávati.

Narovenání v takových případech učiněná a rozsudky v takových případech vynesené nemohé se odporovati z té příčiny, že strana byla špatně zastupována.

§. 35. Žaloby mohou se u soudu živnostenského podávati i tam, kdy plomocní.

V žalobě mají se pojmouti strany, místo, kde bydlí a postavení jejich, co zaměstnání a práce se týče; má se má v ní přivesti určitá číselná a mají se vyložit krátce počátky skutečné, na nichž se odvíhá pohledování.

§. 36. Když se žaloba podá, oběma se strany před narovenávací komisí soudu živnostenského, aby tato hleděla je narovenati.

V oběhání pojmoují se strany a věc, o kterou jsou receptů, a oběháním připraveno se, jestliže by se nedostali, že žalobník bude míti právo řízení, aby obec soudu živnostenského výrok vydal.

§. 37. Nabyli by žalobník oběhání postavením, vrátil se mu žaloba a k postavení žalovaného náležá se mu, aby mu za náklady a směrů činu dal náhradu dle státného odměny vyměřenou.

Znovu podati žaloba, má strana právo jen tehda, když prohláší, že náklady uskradla nebo že jí je strana dle práva přeznamenala.

§. 38. Když přijde obě strany, má je komise narovnat nejprve slyšeti, vyhledati, nebo k vyvážení věci potřebi, a přičiniti se, aby narovnali se stala.

Má se však při tom co nejvíce slyšeti velikého množství, hranou nebo utražením.

§. 39. Máli komise narovnat se to, že soud řízenský v té věci není přehledný, nebo zamítal to strana, neboť komise postupí rozepři oboru soudu řízenského, aby jí dále vyřídil.

§. 40. Stanou se narovnáni, upíše se do knihy narovnáni, která se v soudu řízenského vede.

V tomto zápise pojednají se:

- a) den, místo a rok, kdy narovnáni se stala;
- b) strany, a přičinili se jich místě plásmocníci, tito plásmocníci, ti i ony zvrubní; máme to se přivéde plásmocnosti jich, připomenouc, že v sobě obsahuje množství, aby učinili narovnáni;
- c) pojednají se vše sporá, v kterou bylo narovnáni učiněna a
- d) přivéde se narovnáni sama dle dohledného množství.

Co se do knihy narovnáni upíše, přečte se stranám a připomeno se, že se to stalo.

Potom se předpíše jak strany tak i členové komise narovnavací.

§. 41. O narovnáni učiněním vyříd se stranám k pořádku datum nebo písemněm listem úřední, která, dokládají se svazku a strany knihy narovnáni, obsahovatí má dle slova věrný přepis věsta toho, co do knihy narovnáni upíše (§. 40), a v níž se má starosta soudu řízenského nebo jeho náměstek podepsati a počet soudu řízenského k ní přičískačiti.

§. 42. Narovnáni od soudu řízenského dle toho, co výše vyměřeno, učiněné má moc narovnáni soudního a listy úřední dle §. 41 a má vydání pořádku se se rovná narovnáni soudního úředně sepsanému.

§. 43. Soud řízenský má dle potřeby napřed ustanoviti jisté dni, v které bude mít komise narovnavací sazati a v které nachoz strany, i když nebyla první žaloba podána a strany nebyly obě strany, přijiti, aby se rozepři vyrovnaly.

Tyto dni mají se v ústředí soudu řízenského oznámiti.

§. 44. Nechtěl narovnáni před komisi k místu, nebo nedostavili se žalovající, má mu oběditi bez vši poskytnouti bylo dodáno, tedy, stojiž žalobník se tom, aby vše se rozhodla, ustanoví se sazati nalozního oboru soudu řízenského k přelčení a rozkočování.

§. 43. K tomu sezení obehlen se obě strany a vyvra se, aby přinesly a sebou přirody, svědků listiny a předměty, možná, také svědky, k nimž se ohlíží náležitě.

Žalovanému dává se zpráva a obálkou přepísá žaloby písemně aneb ústně do protokolu dané a připomeno se mu, kdyby nepřítel, že se bude pohledati za to, že se k přiběhám skutečným v žalobě uvedeným přiznání a že dle toho v příslušné právo žalobou pohledávaného rozhodne se rozhodne.

§. 44. Sezení náležícího oboru soudu římskostanského jsou veřejná; mohou však do nich přihlížeti jen osoby dospělé.

Z příčin mravopodstatnosti a veřejného pořádku může se v sezení uvedením ustanovení, aby sezení nebylo veřejné.

Stalo-li se to, může každá strana žádati, aby třem osobám, k nimž má důvěru, bylo dovoleno do sezení přijíti.

§. 47. Předsedci má k tomu přihlížeti, aby pořádek byl zachován a jednání bez přerušení dle práva.

K tomu konci může přitahovat napomenutí, a ty, kteří by jeho napomenutí neposlechli, se sice zasedání dle odstraniti.

Zprotivili by se kdo tomu, co předsedci nařídí, nedůvěrou by stranám, svědkům a znalcům, ohrozili by se urážlivě na soud, může uvedením sezení potrestán býti pokutou až do 3 zl., a nemohli by platiti, varovan až na 24 hodin.

Tyto tresty má soud okresní, v jehož okruhu soud římskostanský má sídlo své, k pohledání tohoto soudu ihned vykonati.

Pokuty peněžité jsou do fondu chudých toho místa, v kterém jest soud římskostanský.

§. 48. Pře řízení koná se v sezení náležícího oboru soudu římskostanského ústně.

Stranám není dovoleno, by něco psaného dávaly aneb četly.

§. 49. Namítati se, že soud římskostanský jest nepřiběhový, když v příslušné toho ihned rozhodnuto, a odvolání se náležá k tomu, vedeno buď pře řízení u téhož hlavní bez přerušení dále.

Soud římskostanský má mezi příslušností své také z povinností úřadu na zřeteli máti, a mohl by za to, že v některé recepti není přiběhový, má ji řízení soudu k vyřízení posuzovati.

§. 50. Star náležící jest povinen, slyšeti žalobníka, aby pohledávaní své odůvodnil a obhájevaně, aby oběmy své a veřejně pohledávaní přivedl, též má vyhledati právo přiběhový stávkami a vedením přikazů v příslušné postupu skutečného, za něž recepte se náležá.

Také tento sbor může se znovu přičiníti, aby přivedl k míru narovnění.

§. 51. Průkazy vedoucí buďte krom svěřitelských případnosti v senátu sboru nalézacího. Může se však také náležetému členu sboru tohoto uložiti, aby ten neb osem příkaz provedl, svědčtí pak, aby obědlní představení.

V případnosti takové svědčtím buď o vedení říkaných protokolů.

§. 52. Soud úvzostanský může vyslychati svědky a znalce a pozvatí je k tomu konci, aby přišli do senátu nebo se dostavili před člena sboru nalézacího k vedení říkaných vyšetřeba.

Svědkové a znalci nemohou však prostředky donucovacími přičiněni býti, aby k soudu přišli nebo senátu nějaké učinili.

Také není soud úvzostanskému dovoleno, aby bral tyto osoby pod příkaz.

K dávání dobrého odliší o věcech, v příčině kterých se členové sboru nalézacího sami pokládají za znalce, potřeba znalců přičiněni.

§. 53. Strany mají právo býti přítomny při vedení říkaných, ješto jde především před sborem nalézacím nebo před některým členem od něho vybraným. Ony mohou skrze předsedního nebo skrze člena soudu úvzostanského, který vůl senát vedení říkaných řídí, svědčtím a znalcím otázky dávati a k tomu, co tyto osazaj, připomenuti své činiti.

Převzetím svědků a znalců nebo uražení jich považujeme buď dle §. 47.

§. 54. Jestli nezbytností potřebí, aby se vedl říkaných nějaký vůl obědlní soudu úvzostanského nebo jestli potřebí, aby se vzali svědkové neb znalci pod příkaz, anebo senátě vedl říkaných před soudem úvzostanským předsejti proto, že svědek neb znalec obědlní nebyl poslušen, tedy buďte přičiněni řídný soud požádat, aby vedení říkaných představení, ku kterémuž konci on buďte oznámeny příkazy skutečné, ješto se mají poslušati; soud tento pak jest poslušen, takovému požádání soudu úvzostanského ochotně vyhověti.

V této případnosti jaké i vůbec takda, když vedení říkaných dílo se vůl senátu, má některý člen sboru nalézacího při senátu, který se po skončení vedení říkaných odhlaví, protokoly o vedení říkaných vedlého přečtati a má se stranám deponiti, aby připomenuti své o vedení říkaných provedly.

§. 55. Vzejdli v některé rozepři podání nějakého činu trestuhodného, jest soud úvzostanský povinen, oznámiti se zastupitelství státnímu nebo soudu trestnímu.

Mohli by v případnosti takové vyhledáti činu trestu hodného dle odliší soudu úvzostanského na rozhodnutí rozepře nějaký účinek mít, aneb požádali se to státní zastupce nebo soud trestní, má soud úvzostanský při říkaných provedl zastaviti.

§. 56. Především shrom. náležícího přistoupiti zastáviti a řízení pře řízení a vyřizování, že jest skončeno; jemu přistoupiti dávati povolení předložiti, vydávajících svědky a analoz a vyhlášení rozsudek a jiné úkony soudu řízení soudu řízení soudu řízení.

§. 57. O pře řízení před shrom. náležícím vydávati buď protokol, do kterých se zapisí návrhy stran a v podstatě to, jak pře řízení vyřizováno a jak důkazy byly provedeny, respicuje se však do něho jednání dle plánu nastal.

Tento protokol přičte se stranám a tím, jejich oznámení do něho byla zapísána, a předvedl i zapisovatel se v něm podepíše.

§. 58. Když shrom. náležící má za to, že rozsudek jest dostatečně rozložena, skončí se pře řízení a vynesou se rozsudek, v oznámení se veřejně a dle vědomí hlasů těch členů soudu řízení soudu řízení, kteří byli při řízení rozsudek přistoupiti.

Jestli hlasové rovné rozloženi, stane se usmolením zůstati ku kterému přistoupiti přistoupiti

§. 59. Shrom. náležící má rozsudek vyřizovati dle svého volání přistoupiti, jakož nastal a pře řízení a se svědomitěho skončení důkazů předložení, má jest v tom však pravidly provedení.

§. 60. V rozsudek vyřizováno buď určí, co má strana pláti, jak co se tyto hlavní věci tak i pohleděním vedlejších, nebo které pohleděním se jakožto nedůležité navrhuje; nemá se však odvolat strany něžního přistoupiti, jeho rozhodla.

Má se to buď straně polozena lhůta, v které má to, co jí bylo uloženo, pro uzavření oznámení vyplněti. Tato lhůta vyměřena buď dle okolnosti každého případu a dle shrom. náležící.

§. 61. V rozsudek buď vyměřeno, kolik činí náklady řízení před soudem řízení soudu řízení a buď vyřizováno, kdo jest povinen je zaplatiti.

Kromě svědčících případnosti povinen jest strana, která při straně, náklady zaplatiti a straně druhé náklady jí možná nahraditi.

Z příčin svědčících obzvláště hodných má se také nalézt, že tato povinnost se má rozdělit.

§. 62. Podávati se některé strany ku přistupu, má shrom. náležící přistupu přistoupiti jest tehda, když si nemá se jiným způsobem jistoty sjednoti, že to jest nějaký přistup skutečný v rozsudek rozhodnutí.

Shledá se, že taková přistupa jest nevyhnutelná, buď nalezeno rozsudek, že se má vykonati.

V tomto rozsudek buď určí se pojmenování strany, která má přistupu vykonati, buď ustanoveno, jak má přistupa nasti, a vyřizováno, co v rozsudek platnost má má, když se přistupa vykoná i když se nevykoná.

Přísaha vykoná se před řídicím soudem, který by v té věci byl příslušný, kdyby se nebyl stal příslušným soud územnostský, a když rozsudek soudu územnostského nebude mezi stranami, může jak strana, která jest povinná, přísahu vykonati, tak i strana druhá a řídicího soudu žádati, aby se nařídilo státi k vykonání přísahy.

Co se týče vykonávání přísahy, účinku toho, když strana přísahou povinná nepřijde a toho, jak se má státi k vykonání přísahy nutněs vyříditi, má platnost ta, co vyměřeno v příloze toho v řídicí soudu civilního.

§. 43. Rozsudek vyhlášen buď ústně, pokud možno, v téže věci, v kterém šlo především přelíbená a zapíše buď do pláše nebo do knihy rozsudků, a soudu územnostského vedeno. V rozsudku napsaném podepíše se předním a všickni, kteří hlasovali.

Když strany se to ústně nebo písemně podávají, vydá se jim písemně vyhotovený rozsudek, kterým obsahuje, náhoda se ke knize rozsudků dle soudu a strany, na slovo výslovně přepíše toho, co jest v knize rozsudků napsáno i a podpis, má býti podepsáno od starosty nebo jeho náhradníka a opatřeno pečeti soudu územnostského.

§. 44. Nepřijde-li žalovaný do soudu sboru náležitě a byl-li mu obžalován bez vůle pochybenosti došlo, pokládá buď k nároku žalobcovu za to, že se přiznává k přelíbené skutečnosti v dohodě žalobě obsahujícím, a na tomto základě, rozhodne dle strany od žalobce samého předložení nebo sjevení obžalby vyšetřen, rozhodne sbor náležitě rozsudkem.

Sepání tohoto rozsudku vydá se žalovanému a povinnosti ústně.

Jest-li to podstatná pochybenost, nežli obžalován byle žalovanému došlo, než jestli soudu nutná příčina nějaká, pro kterou přijíjí rozsudek, obě se obžalovaný k novému soudu.

§. 45. Nepřijde-li žalobník k soudu, volá se mu k nároku žalovaného žaloba a volá se mu, aby žalovanému nahradil útraty z zastavení věci, které sbor náležitě dle skutečné odlišnosti vyšetří.

Žalobník může s přílohy též věci znovu žalovati jen tehda, když prokáže, že náklady žalovanému nahradil nebo že mu byly prominuty.

§. 46. Prokáže-li strana, která k soudu nepřijde, že se to stalo bez vůle její, může soud územnostský nálezy dle §§. 64 a 65 vysvětliti zase znovu.

Tato prokáže-li strana takto ve dvou nedělich od té chvíle, kdy povinná přelíbila, pro kterou nepřijde.

K žádosti se přípustí-li takového přelíbání ustanoví sbor náležitě soudu, a shledá-li, že nedostavení se strany jest uměle, musí rozhodnutí přelíbání a rozsudek po vyjednávání s oběma stranami v příloze hlasati vše.

Které opravné prostředky místo mají.

§. 67. Proti usolením, která učiní soud římskosteský mezi římský, volně proti úřadni žaloby pro nepřítalnost soudu římskosteského a proti usolením dle §§. 47 a 53 usoleným, není opravného prostředku.

§. 68. Rozsudkům soudu římskosteského v receptech a jiné věci rovné, když žalobník, který dle řízení žalobníkovy a věci hlavní bez útrát a následovní vedlejších nežiní více než 50 al., nebo odparovati.

Totéž rozumí se o rozsudcích v receptech o jiné věci rovné, když žalobník v pře řízení se proměl, že na úřadě nich chce přijmouti sama peněžitos, která nežiní více 50 al., též o rozsudcích, kterými se rozumelo v příčině rovnou útraty, počes nebo úřadí, jestliže soud římskosteský v takovém rozsudku nepochodil zároveň o následovní útrahém, sama neb více 50 al. převyšujícím.

§. 69. Může však strana, která před oborem nalézacím namítala, že soud římskosteský jest nepřítalný, ale byla s námítkou tento ovlýčena, také v příčině receptů v §. 68. přivedených řízení, aby rozsudek soudu římskosteského s příčinou nepřítalnosti byl úřaden.

Tato stížnost podána buď v osmi dnech po vyhlášení a v případnosti §. 64 po dodání rozsudku; podali by se podají, buď s povinností útrada odvolena.

Když byla stížnost v pravý čas podána, rozhodne řídný soud, slyšev obě strany, výměrem, proti oborů není prostředku opravného, jedině v příčině toho, zdali se má rozsudek soudu římskosteského pro nepřítalnost úřadit.

§. 70. Tyželi se rozsudek soudu římskosteského jiných receptů měli těch, jako jsou jamaerday v §. 68., vstavuje se strana, která se jim má za stíženo, aby šla řídným postádem práva a řídného soudu dle oborých usolení přítalného.

Strana, která tohoto práva chce užití, má stížnost svou vznést na řídného soudce prostředkem žaloby ve řídně denkové deni po úřadím vyhlášení rozsudku, aťš byli rozsudek vřazen, a té příčině, že žalovaný nepřítal (§. 64), po dodání rozsudku.

Že stížnost byla podána, buďli od strany soudu římskosteského prokázáno a od něho v knize rozsudku při rozsudku připomenuto.

§. 71. Podali stížnost strana, která před soudem římskosteským byla žalobníkem, má ve své žalobě před řídným soudcem kromě toho, že řídně za úřadění rozsudku soudu římskosteského, a věci samé znovu přítalní úřadit.

Vedle stíhání strana druhá, má ve své žalobě před řídným soudem řídití, aby rozhodnutí soudu říznostenského se zrušilo a strana odporová uložila, by právu svému, jímž se před soudem říznostenským pochlebala, ujednala žalobou příchod před soudem řídným, sice to právo tato ponehá. K takové řídnosti má soud dle předpisu o procesu vyřizování pro pochlebování předsjetí, a tím toliko rozhodem, že se to přispouští jen žalobu vyřezek a nikoli odporová na ní.

§. 72. Podléhám stíhací k řídnému soudu ve lhůtě v §§. 69 a 70 poznačené nastavi se právní moc rozsudku soudu říznostenského.

Když tato lhůta projde, nabude rozsudek soudu říznostenského smol právní.

Co se týče počínání stejí lhůty a navrčení v předelý spůsob pro občestkání j, má platnost dle smyslu to, co nalíceno v řídu soudu cívilního v příčině rekuren.

§. 73. Jestli popírany rozsudek soudu říznostenského dle §. 68 takový, že se mu nemůže odporovati, nebo občestkání se lhůta ke stíhání, budí stíhání od řídného soudu odvolena také z porušením úřadu.

Tímto odvoláním povinná stavčí účinek stíhání.

Soud říznostenský má k potědění to, kde jest poznamenáno, že stíhání byla podána, sapsati, že byla se nedovolena nebo opozdně odvolena.

Jaká opatření může se prozatím učiniti.

§. 74. Na základě rozsudku soudu říznostenského, jenž má dle §§. 68 až 70 odporovati, může strana rekuren, když strana druhá podá stíhání, a řídného soudu až do rozhodnutí věci, jako na základě rekuren k placení po občestkách podávajících, řídní se zastavčí až do sjitění, však toliko na věci zastavčí.

Mají říznostenský narovnávání a sporujm řídní se může se opatření sjitovací jediné u řídného soudu dle toho, co nalíceno v řídu soudu cívilního.

Jak se rozsudky vykonávají.

§. 75. Rozsudky od soudu říznostenského vyřezek a narovnání před řídným soudem učinitě vykonávají se dle nalícení občestků.

Za provedení rekuren řídní se bud u soudu občestního, v jehož okřilku jest soud říznostenský.

K řídnosti přilíceno bud sepsati rozsudek nebo úřední listina o narovnání

vydané, a náležitě se rozsádku dle §§. 68 až do 70 odporovatí, připojena buď dílečká potvrzení soudu hrabenského, že až do toho dne, kdy bylo potvrzení vydáno, nebylo prokázáno, že stížnost byla podána, aneb že účinek stížnosti zase pomínil.

Jak má býti zřizena kniha narování a rozsudků.

§. 76. Kniha narování a kniha rozsudků, která se má vésti u soudu hrabenského, budí se jí počta uložiti, svázána. Listy každého svazku buďte číslý pořad jákocimí pomenovány a přetaheny nití, jejíž oba konce se na poslední straně stáží počtem soudu okrúžního, v jehož okrájku soud hrabenský sídlo své má.

Tamtéž má soudce okrúžní pomenovati, kolik listů kniha má, a má připojiti svůj podpis.

Swazky poznají se číslý pořadčíslocimí.

Na soud hrabenský náleží, aby měl péči a bezpečnost těchto knih uchováti.

§. 77. V knize narování a v knize rozsudků nesí dovoleno, náhodnáho listu vytrhováti, náležo v ní vykrášenati nebo mezi řádky vpisováti. Jestli postěti některé slovo vyškrtnutí, stáží se to tak, aby se slovo přechrtnuté mohlo čísti.

Náleží by se něco vepsati, budli to na kraji uloženo a svázáno podepsáno.

Jak se obálky a rozsudky mají dodávati.

§. 78. Obálky má soud hrabenský dodávati z povinnosti díla, a taktéž rozsudky a jiná úmolení, pokud úkoto náleženo natiženo jest, že se mají dodati přesně.

Dodává stáží se náležo buď počtem na receptu spíšečel nebo skrze posla u hrabenského soudu stížného, její soudce okrúžní mal pod přímku, že chce povinnosti své svědomitě vykonávati.

Až budou stížni vykonavatelé soudni, bude mezi soud hrabenský také některému vykonavatelé takovámu v jeho okrájku bydlícímu dodávati svědčí.

V přímě toho, jak se mají náležo a jiná úmolení dodávati a dodávati svědčí, pravidlem jest to, co natiženo úkodem soudu okrúžního.

Jaké kolky a jiná poplatky se mají zapravováti.

§. 79. Naroványli se strany tím spíšečem, že spíšečelý má obdržet svou právníce až do paděnků slatčích, aneb šloli e věci movité nebo nějake konati

sepsal, že správný jest list, přijmoucí za místě toho sama pečítka, která nežijí výše uvedených, sčto budji spisovní narušeni do knihy narovnáci psánim přes kolek tabového koleka, který vychází dle šikly II. na stranu, o kterou se stalo narušení. Ku sepsání listy úřední vst budji tři kolek, jako k narovnáci.

Za sepsání jiných narušeni zapraven bud tři kolek, jako za narovnáci sepsání a sepsání tabových narovnáci pečítka jest úřední kolek, který se zapravuje za narušeni od soudu vyhotovené.

Rozsudky soudů ústavních podléhají jsou poplatkům, vyměřeným v příslušné výšce rozhodčí v záležit. čarém dne 29. února 1864, č. 20 sč. Příkladně, při čemž sepsání rozsudku do knihy rozhodčí podléhá se za vyhotovení či sepsání dle dotčeného zákona. Soud ústavní jest povinen, psánim přepis rozsudku do knihy řádně napsaného proti potvrzení úřadu k vyměřování poplatků ustanovenému.

Spisy z soudů ústavních psané, protokoly a něho vedléané a jednání číselné spěšné jsou kolik i poplatků.

A však listiny psané, za př. přímocností od soudu mezi jednáním vydané, nepodléhají tohoto zrušení; také spisy psané a protokoly, které v sobě obsahují nějakou listinu psanou, podléhají jsou poplatku v příslušné výšce listiny první vyměřované.

K tomu příslušá doklad k soudům ústavním.

§. 80. Dohledci k soudům ústavním příslušá vedléají soudu rozukánu. Tento soud mále v řízení psaní soudů ústavních nahledati, má jim dávati nález, jichž mají sepsati, a sledati by při nich nějaké nesprávnosti, má uložiti ministerium práv návrhy příhodné, aby byly odstraněny.

§. 81. Ministrům sídelnosti vůdních, práva, řízení a obchodu sídelno jest, aby tento zákon ve skutek uvešli.

Ve Vídni, dne 14. května 1869.

František Josef m. p.

Taschle m. p.

Plesner m. p.

Giskra m. p.

Herbst m. p.

Brentel m. p.

99.

Zákon, daný dne 25. května 1869,

jež se týče zavedení výpůjčky z bakovinského feckovjchodního fondu nábožen-
ského na úhradu stavění vládního v Černovicích.

(Obz. v čísle 2. zák. sbír. z. 115, str. 405, vyd. a rozs. 2. června 1869.)

S příslušným sborj zákonovj rady říské vól se Mi naříditi takto:

§. 1.

Vláde dáti se moc, aby ke úhradu stavění vládního v Černovicích, k zakou-
pení pozemku k tomu kaud a k náhradu penosor reprezentacího z ročních příjmů
hovorjoh feckovjchodního fondu náboženského v Bakovině přijala k sobě výpůjčku
v částkách dle potřeby vymástanjoh a nejdelš na tři léta rozdělanjoh až do sumy
jednokrátne pět a sedmdesát tisíc státek (171.000 sl.), z kteréh výpůjčky se
má 3 se sta úroků platiti a kteréh se má na bězením stavění použiti.

§. 2.

Tato výpůjčka má se z pokladu státního spíšostí asčítaní 6 procentními v
35₂ roku splatnout, z nichž první proje se rok po vydání první částky výpůjčky.

§. 3.

Ministrům náležitosti válečných, darževních a finančních sborose jest, aby
tento zákon ve sborok uvedli.

V Schůzobnám, dne 25. května 1869.

František Josef m. p.

Taschir m. p.

Hauer m. p.

Giskra m. p.

Brestel m. p.

100.

Úmluva, učiněná dne 2. června 1869,

dle náhna, daného dne 29. května 1869, mezi c. k. ministerium obchodu a c. k.
ministerium finanč, zastupujícími c. k. cíř, se strany jedné a mezi upřevní radou
c. k. práv, inkamice cířse Františka Josefa se strany druhé, k též přístoupěho
podnikatelstvo stavitelské: Beati Kieimové a V. Lanna, na přilínou neprodělného
dostavení liní této inkamice.

(Obzobn v XLIV. čísle zák. sbír. z. 201, str. 411, vyd. a rozs. dne 19. června z. 1869.)

Článek 1.

Akcionářská společnost inkamice cířse Františka Josefa zavazuje se, že za-
pčne liní z Krumova na Táber do Prahy se dvoa nedělních, počínajíc ode dne úte-

další povolání, stavění, a že jak tato stěbníci, tak i telezníci z Pláně do Chaba, a Průběhu telezníci spajovací, nejvíce do posledního prosince 1871 dokoná a veřejnou jízdu po nich navoďe.

Článek 2.

Společnost má se dále srozumět, že ve 3 letech, ode dne úplaty petice, vystaví u Tulu stáły most přes Dněp, a že předloží k tomu knozi správy státní návrh stavěni ho, sčítání.

Tento návrh buď sčítan tak, aby mohly postěti, sčítání sčítání most státní přes řeku.

Stáły most buď sčítan navržen tak, aby ho mohli sčítí pěši a sčítání pe-
voty po sčítání jízdi.

Stáły most sčítan navržen buď tak, aby ho mohli sčítí pěši a sčítání pe-
voty po sčítání jízdi.

Společnost jest vřák povřena, sčítání při tomto mostě telezníci sčítan sčítání také sčítání pěšáků a pěši pro most sčítání.

Článek 3.

Aby žele ve článku 1, předložení rybníci se dostavily, poskytně sčítání sčítání
hospodě sčítání a veškeré sčítání 4%, sčítání sčítání ruk. žele, a to 2%, sčítání
sčítání roku 1869 a sčítání, roku 1870.

Tyto sčítání buď se vyřadí dle toho, jak sčítání vřák, kterým sčítání přijde
přede, a proti tomu, že se předloží certifikáty v předložení práci.

Záložky sčítání sčítání se, když se jízda počne na dostání sčítání lidí, v
společenských sčítání v kareu 85 procent.

Článek 4.

Na sčítání vřáků nákladů, který společnosti vřák tím, že sčítání Vi-
denské dle komise sčítání dne 14. prosince 1868 o náložení tohoto náložení sčítání
vřák má se vystavěni vřákí lidé, že se převazí od sčítání garentie sčítání
železného sčítání krom sčítání křevy sčítání se sčítání nákladů v sčítání sčítání
800,000 zl. se sčítání sčítání s tou sčítání, že také v Nardě se sčítání ná-
draží po sčítání a náklad.

Článek 5.

Půjčká sčítání vřák se mimo to o takovou sčítání náložení žele, se sčítání,
které jest postěti k sčítání a sčítání sčítání, které se sčítání správy sčítání
vydají na přičinou sčítání peněz, sčítání skutečně vřákí a náložení prok-
maného náložení na sčítání most přes Dněp po sčítání toho, co se sčítání na most
Sčítání, který se sčítání.

Článek 6.

Z příčiny náhodné modifikace v návrhu stavby Právního ústavu spojené s výstavbou se sama popíše jaká je ta sama náhodná díla ve stavbě, které jsou potřebná k údržbě a splacení účtů, které s výstavbou přívodní správy ústavu vydání se musí, aby se napravily skutečné větší výlohy náhodně prokázány, které přede výstavbou nákladů 3 milionů státek rakouského císaře, ustanovený již dříve, dne 3. listopadu 1869 a smlouba se stavěním učiněnou dne 27. prosince 1869.

Článek 7.

Tato úmluva vyhlášena jest ve dvou neobklopených exemplářích stejně zájmových, z nichž každé straně obklopující jeden byl vydán.

Ve Vídni, dne 2. června 1869.

Pisár up.

a. k. město ústavu.

Dr. Brestel up.

a. k. město ústavu.

Společně s. k. předseda ústavu František Jančík

Karel Gundaker zveřejněj pán Suttner up.

ústavu ústavu.

Josef Jančík Vratislav up.

ústavu ústavu.

Podobnostě ustanovilo s. k. předseda ústavu František Jančík

Božena Klimeš up.

Vojtěch Lanna up.

101.

Zákon, daný dne 5. června 1869,

jež se týče rozepnutí premií na větší sady stromů merasových.

(Shran. v čísle XLII. Zák. řísk. řád. 29, str. 379, vyř. a rozed. čas. 11, června r. 1869.)

S přivolením obou zákonodárných rad říské vidi se Ml. náležiti takto :

Článek I.

Ministerium orby směřuje se, aby rozepnalo ceny státní v sumě 10.000 sl. řísk. šala na větší sady stromů merasových, zvláště na blisku osad lidnatých.

Článek II.

Tyto premií budou se mezi oddělení teprv roka 1876 a 1877 k úvodu kamise zalecké.

Článek III.

Ministerii orby oběma jest, aby tento zákon ve skutek uvedl.

V Schtábrně, dne 5. června 1869.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Potocki m. p.

Překlady zákonův

Zákonníka říšského

na rok 1869

pro

Herkrabství Moravské

obitavých.

Částka XVI.

Vydání s rozloškou dne 4. srpna r. 1869

od v. h. ministru říšského Herkrabství Moravského.

102.

Články dodavkové, vzdělané dne 12. února 1869,

ke smlouvě poboravské, učiněné mezi Rakouskem a Francouzskem dne 3. srpna 1853.

(Tato konvence additionalní obsahuje tři články, učiněné s tím francouzskem správcem poboravským, platnou dne 1. srpna 1869.)

(Obzvláště v části XLV. zák. říš. č. 187, str. 177; vyd. s rozloškou dne 12. února r. 1869.)

Nos Franciscus Josephus Primus,**divina favente elementia Austriae Imperator;****Hungariae, Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galliciae,****Lodomeriae et Illyriae Rex; Archidux Austriae; Magnus Dux****Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salsburgi, Styriae, Carinthiae,****Carnioliae, Bucovinnae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus****Princeps Transylvanicae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi****et Tirolis etc. etc.****N**ossem testaturusque omnibus et singulis, quorum interest, tenere praesentium
facimus:Quam a Plenipotentiaris Nostri atque Plenipotentiaris Majestatis Suae Fran-
corum Imperatoris ad complendum conventionem de dato 3. Septembris anni 1857
conventio additionalis, tribus articulis consistens, eo fine, ut transmissio quarundam
rurum, nobis gratis, sphaerulicam publicam, curam typographicam etc. intra

Imperium Austriaco-Hungaricum atque franco-gallicum faciliori modo paratiat. Latetiae Parisiarum die duodecima Februarii anni currentis inita et signata fuit, tenoris ad verbum sequentis:

Překlad.

Jeho Veličenství císař Rakouský a Apoštolský král Uherský, a Jeho Veličenství císař Francouzský, řádajíce toho Šebě, aby veřejně usiloval přeb shodit, vše tiskových, papírů obchodních atd. mezi nepochťstetím rakousko-uherským a Francouzským se usnadnila, uzaveli se, že v této příčině uzaveli se o články dodatkové ke smlouvě poštovní, učiněné dne 3. září 1857, a jmenovali k tomu konci plomočenily svými, totiž:

Jeho Veličenství císař Rakouský a Apoštolský král Uherský, Jeho excelenci pana káděte Richarda Metternicha a Winneburka, rytíře slatého roana, velkokřídlníka uherského řádu sv. Štěpána, císařského a královského rakouského řádu Leopoldova, císařského řádu čestné legie atd. atd., Šebě mínoctvídného velvyslance a Jeho Veličenství císaře Francouzského:

a Jeho Veličenství císař Francouzský, Jeho excelenci pana Felice marquia La Vallette, senatora císařetě, člena své tajné rady, velkokřídlníka císařského řádu čestné legie, uherského řádu sv. Štěpána atd. atd., Šebě mínoctva a smlouvy sekretáře v oddělení záležitostí zahraničných,

kučtito plomočení, propůjčilo sobě obapetá plomočenství své a shledalo a býti v dohodě a záležitosti termé, a tyto články se uzavili:

Článek I.

Taxy, které se mají vybírati, aby přeby shodit, žurnály, noviny, spisy periodické, knihy volné nebo svázané, brožurky, maskáille, katalogy, prospěky, návěsti a podobné uminění, necht jsou tyto věci tiskové, ryté, litografované nebo autografované, z nepochťstetí rakousko-uherského frankovaly se do Francouzka a Algírka až na místo kam sejdě, nebo z Francouzka a Algírka do nepochťstetí rakousko-uherského, upravování buče od nashatelů a taxy takové rozděl se mezi spončenily poštovními mezi smlouvu šincích die této tady:

Obvod pošty, od- kud věci jsou	Obvod pošty, kam věci směřují	Taxa, kterou má podávající zaplatit za každou listovní kartačku světelnou adresu speciálně a za každých 40 gra- mů nebo za list 40 gramů	Kolik máj za každý listovní ad- resu světelnou a za každých 40 gra- mů nebo za list 40 gramů	
			Francouzské speciální adresy speciálně světelnou ad- resou světelnou	potvrzení speci- álně světelnou adresou světelnou speciálně světelnou
Francouzské a Alžírsko	speciálně světelnou adresou a světlo listovní	listovní	centimů	krájeců
speciálně světelnou adresou a světlo listovní	Francouzské a Alžírsko	listovní	20,	—
		listovní	—	4

Článek II.

K průběhu věci vztahuje se článek výše položený jen tehda, když věci více než 250 gramů, nežají do sebe ceny kupní, jsou vloženy pod pásku aneb jsou tak zapakovány, že není pochybnosti, že jsou to přeby zboží, a když kromě adresy toho, kam se posílají, kromě názvu fabriky neb obchodu, žádná jiná nezabývájí náležitá přiléhavá písmena.

Aby kartačky, listy, spisy periodické, knihy světlé nebo svázané, brožurky, měsíčníky, katalogy, prospekty, návrhy a rozličná oznámení mohly se poslati za směsí pošto v předloženém člínku pravidelně, potřebí, aby se vložily pod pásku, a nezabývaly kromě adresy toho, kam se posílají, podpis adresátele a kromě datum náležitá přiléhavá, jména neb názvy písmena.

Věci v tomto člínku jmenované, které se s tím, co výše ustanováno, nezru-
vňují anebo za které nebylo pošto dle výše položeného člínku od adresátele
úplně zapraveno, pokládají se za posíl a dle toho se s nich vyměřuje taxa.

Článek III.

Tyto člínky, které se pokládají za přiléhavé ke světlé poštovní, učiněné
dne 3. srpna 1857, každé ratifikování a listiny ratifikací se mají nejdlíže vyměřeny

Taxa na světlou obálku přiloženou v těchto člínkách dodávkových se
poděpává a počítá své k nim přiléhavě.

Stalo se ve dvojnásobu v Paříži dne 12. února 1869.

(L. S.) Metternich m. p.

(L. S.) La Valette m. p.

Nos vobis et perpensis omnibus et singulis, quas in conventionibus hac contentis, et omnia rita grataque hinc profecturas, verbe Nostro Caesaris et Regis pro Nobis atque successoribus Nostriis presententes, Nos et omnia executioni mandavimus nec et illis ulla ratione controversariatis, permissuros esse.

In quorum fidem presentibus ratificationibus tabulas manus Nostre signavimus sigilloque Nostro muniri iussimus.

Dabantur in Imperiali Urbe Nostri Vienna, die vigesima octava mensis Martii anno Domini millesimo octingentesimo sexagesimo nono, Regnorum Nostrorum vigesima prima.

Franciscus Josephus imp. (L.S.)

Comes a Hensel m. p.

Ad mandatum Sanctae Caes. et Reg. Apost. Majestatis proprium:

Maximilianus Liber Baro a Guggen m. p.

C. R. Confidens aulicus et Ministerialis.

Smlouva státní vyšle pakoterá vyhláše se tieste k tomu konci, by máh platnost v královstvih a zemích v radě vládní zastoupených.

Tasche m. p.

Pfeuer m. p.

108.

Smlouva státní, učiněná dne 17. února 1869,

mezi neosobněstvim Rakousko-Uherským a královstvem Vládným, v přímé obopělné vydělní státních.

(Stalo se ve Vídni dne 17. února 1869) a Jelo sá. a. k. k. Vládní ratifikována jest dne 26. března 1869, a obopělné ratifikace vyměněny jsou ve Vídni dne 17. března 1869.)

(Ostatně v ústave XLIV. zák. M. č. 186, str. 466; vyř. a. rozsl. dne 15. června r. 1869.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
 divina favente clementia Austriae Imperator;
 Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae;
 Slavoniae, Galliciae Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae, Magnus Dux Croatiae;
 Dux Letharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transylvaniae; Marchio Moraviae;
 Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Nostre testaturumque omnibus et singulis, quorum interest, tenere presentibus fecimus:

Postquam a Plenipotentiario Nostro atque Illa Majestatis Suae Regis Italiae, praevis collatis cunctisque deliberationibus, consentit de mutua malefactorum extraditione Florentiae die vigesima septima mensis Februarii anni currentis inita et simul cum declaratione aereza signata fuit, tenoris sequentis:

Jeho Veličenství císař Rakouský, král Český atd. a Apoštolský král Uherský, a
Jeho Veličenství král Vládký,

Řídajíce toho Sobě, aby se zjednálo vykonávání správy soudní v příčině složené v
jejich obopojných zemích spichaných, když přivedoucí nebo účastníci jich stáli
se dílkem z jednoho státu do druhého vyhnouti zákona, uznali se na tom, že
učiní úmluvu a obopojně vydávání složené takových a jmenovali k tomu konci
plnomocenky svými:

Jeho císařské a královské Apoštolské Veličenství:

pán Alois svobodného pána Kubečka, velkokřtitelka císařského řádu Leopoldova a královského řádu sv. Mauricia a Lazara, rytíře třídy II. císařského řádu beluzské koruny, Světo skutečného tajného rada, mimostátného vychovatele a z plnomocenného ministra a Jeho Veličenství krále Vládkého;

Jeho Veličenství král Vládký:

pán hraběte Luisa Frída Menebroa, Světo general-lieutenanta a prvého generaladjutanta, člena král. akademie vědecké v Turíně a učně společnosti XI. v Modeně, senátora království, rytíře nejvyššího řádu sv. Anasociaty, velkokřtitelka řádu sv. Mauricia a Lazara a řádu vládké koruny, rytíře řádu obilního, též velkokřtitelka a řádového rada vojenského řádu Evropského, majetníka Evropské slavné medaile odměny, velkokřtitelka císařského řádu Leopoldova, presidenta ministerstva a ministra sekretáře státního sílečivosti zahraničných,

kterého plnomocením, vyměňovíc plnomocenství své a shledavše je býti v náležitě formě, o tyto články se ujednali:

Článek I.

Vzájemně ujednávají se strany zasaňj se, že sobě budou vzájemně vydávati takové osoby, které jsou od soudů toho státu, k němuž přicházejí, za přivedoucí nebo spoluvinníci nějakého činu trestu hodného, v níže položeném článku II. přivedeného stíhány nebo byly od nich odvolany a které se utekly do země státu druhého.

Článek II.

Depoňti se, aby osoby takové vydávaly se pro činy trestakodné níže jmenované, když jsou tyto činy zákonem rakouským za složený prohlášený, potakane když jsou na ně dle zákona uherského těžké tresty uloženy, aneb, když na ně jsou dle zákonů vládkých složený tresty kriminalní:

1. Vražda rodičů, vražda dítěte, vražda úkladná, vražda otravná ošl jaké koli jiné zámyslné umrcení člověka.

2. Útokem a poranění na tělo.

3. Otmacením osobní svobody, tět držení ve vazbě neb zadrženi někoho proti zákonu.

4. Křivá svědectví, dvojnásobné manželství, zvržení, nákladné svědectví, upřednostvení nebo zneohodnocení ke svědectví skrze přibuzné nebo takové osoby, jímž dohled k nim byl zvržen a vyhášen plašou se života.

5. Ukradení, zastavení, odstranění, zneškodnění nebo podvržení dítěte.

6. Žárlivost.

7. Společenská zločina, vydírání, loupež a krádež.

8. Nepořádkování, zvržení vydírání, falšování nebo falšovaných mincí, ošl falšování nebo falšovaných peněz papírových, nepořádkování štátních nebo občasných štátních, listů bankovních nebo jakých koli veřejných papírů oznámených; zvržení a ošl štátní tiskové papírů.

Nepořádkování označkových akcí, předstírání štátních, peněz, kalců, rakozů štátních nebo veřejných úřadů úprávních a úřadů takových věci falšovaných.

Falšování listů veřejných nebo veřejně věro opatřených, tět listů soukromých, obchodních a bankovních, jakož i úředních listů falšovaných.

9. Falsivě svědectví před soudem, falšování nálezu soudcovy, svědčení svědků a znalců k falšování znalci před soudem a útrápení na ošl.

10. Ensurvie.

11. Vepřava na lidi, když ošl, kteří čim přivracem, tět nebo nástřim lidi se umocni nebo j hospodářském národním vyběhí.

12. Podvržení nálehu na osobu (zpronevěření) ze strany veřejných úředníků nebo veřejných ochránců.

13. Podvodný bankrot a občastenství v něm.

14. Zámyslné poranění na telegrafních nebo telegrafech.

15. Zlé úřadění důvěry, bezprávím přivlastnění nálehu a podvod.

Pro trestuhodné činy, přivodeno pod číselm 15. a pro zámyslné poranění telegrafů vydáni budem párodově a spolicizací královské vládě vládní, tětba nezbyly na tyto činy dle zákonů vládních úředny tresty královské, když škoda dým úředním důvěry, bezprávím přivlastnění nebo podvodem způsobená čim nejvyšší tizic lit vládních.

Článek III.

Pro politické zločiny a přelivy nebudou obvinění nikdy vydáváni. Byli náleže vydáni pro nějaké jiné přestupné zločin trestních, nemělo v nálehné připadlosti odvolanen nebo potrestání býti ani pro nějaký zločin neb přeliv politický, jež vykonat prvě než byl vydán, než pro jaké koli občastenství v přelivu politickém.

Takový člověk nemůže také pro nějaké jiné přestoupení zákona, kterého se před vydáním dopustil a které v této úmluvě není připomenuto, ani vyšetřován ani potrestán býti, leč když by, byv pro trestný čin, pro který byl vydán, potrestán aneb z obvinění propuštěn, dříve tři měsíců se nemůže uchýlit nebo se tam znovu vrátit.

Článek IV.

Obviněný nemůže býti vydán, když od společnosti skočila, od soudního stíhání nebo odsouzení, naučenoho prohledání, jiná vyšetřování nebo trestání dle zákona té země, do které obviněný neb odsouzený se utekl, pokračuje.

Článek V.

Vzájemně smlouvající se strany nejprve v mírných případech a z mírných příčin povinny, dopustiti, aby jejich vlastní poddaní byli vydáváni.

Byli obviněný dle zákona toho státu, k němuž přišel, pro nějaký čin trestný v druhém státu spáchaný vna ve vyšetřování, jest vláda tohoto státu povinná, předati soudu vyšetřovacímu správy a spisy věci k činu trestnému se vztahující, též corpus delicti a svědění jiná vyvolání, která k vyšetřování trestnému potřebí.

Článek VI.

Nemá obviněný nebo odsouzený příslušníkem státu ani té ani oné země není moci se smlouvající, má vláda, která by měla povoliti, aby obviněný byl vydán, jestli k tomu přitáhly, nejprve dáti vědět toho státu, k němuž obviněný se podrobil přišel, vědět, že byla se vydán jako poddaný, a žádá tato vláda, aby byl vydán aby od svých soudů domovských čina svého v příčině jeho vyšetří, má vláda původně za vydání poddaného toho vůli, vydání obviněného buď tomu státu, kde dočin nebo přečin byl spáchán, nebo tomu státu, k němuž přišel.

Byli obviněný nebo odsouzený, za jehož vydání dle této úmluvy se neb ona smlouvající se strana žádala, navštívil od některé jiné nebo od několika jiných států pro nějaké zločin neb přečin, které spáchal v státech realitních, realitních, tedy buď vydán vláde toho státu, v kterém se dopustil zločinu přestoupení zákona, a býval by tím trestán od něho spáchané stejné zločin, tedy buď vydán té vláde, která dříve za jeho vydání žádala.

Článek VII.

Byli obviněný realitně v té země, do které se utekl, obžalován nebo odsouzen pro nějaký zločin neb přečin tam spáchaný, může se vydán jeho odložití, až bude rozsudkem konečným z obžaloby propuštěn nebo až přestane trest.

Článek VIII.

Obviněný může dle této smluvy vydán býti i tehda, kdyžby mu to byla shodou, že by nemohl dále činiti zvrátná, v které s občany soukromými vašel,

při čemž však se tímto osobám stává, by přivez svému před řídným soudem sjednali příchod.

Článek IX.

Ovinaň bude vydán, když jedna ruzička sděluje se strann strany druhé způsobem diplomatickým za to poště, a předtím rozuměle trestní, oznámení občanů, rokas utýkací nebo jiný spis soudní tohoto rokasu za rozsvj publikovaný, v něm se přivádí osoba a vše čim trestného za vinu mu kladeného, i také trest má uložený.

Tyto spisy bode v originálu nebo v opise věru opatřeném vadělkou od soudu nebo od některého jiného k tomu příslušného úřadu té země, která za vydání obviněného žádá.

K tomu přidá se, pokud možná, popisní osoby, která se má vydati, nebo se připojí její znamení svědčící, jisto jsou přibodaná, aby se jimi zjistila identičnost osoby.

Článek X.

V případech přejech, svědčí když se jest odůvodněné podezření, že obviněný chce prchnouti, může každá ruzička sděluje se strann, když se něho vydá rozuměle trestní, oznámení občanů nebo rokas utýkací, rychle i také telegraficky žádá za zadržení odůvodněného nebo obviněného, které se jí poroví jesti tomu, že se nejistivo podle listina, že k tomu se v žádosti říká.

Článek XI.

Všed odůvodněné nebo věci u odůvodněného nebo obviněného zabavení, té prostředky nebo nástroje, jichž bylo ku spáchání zločinu nebo přečinu ulito a říbec příslušný větší buďto zadržeti se zadržetým vydání a to i tehda, když povolení již vydání nemohlo se vykonati, proto že obviněný mezi tím zemřel nebo uprchl.

Spolu bode odůvodněny i také věci takové, které obviněný v té věci, do které se stekl, ukrýl nebo uložil, a které se teprv porůžjí nalazeti.

Má-li však někdo jiný přivez k tímto věcem, tedy se mu stává a věci se mu po skončeném řízení trestním zdárně vrátí.

Článek XII.

Všedky zadržaní, stravení a dopravení toho, její vydání se povolilo, té náklad, vezlý v přímý odůvodněný věci, které se die předtímho článku vrátí nebo odůvodnějí, povinný jsou zapraviti vzešené strany se sděluje, jak dalece se týkají jejich zemi.

Shledákol by se na vhodné, aby obviněný byl dopraven po moři, buďto dstaten do toho přístavu, její vláda, která se jeho vydání žádá, požádá, a tato vláda zapraví také náklady vezení po moři.

Článek XIII.

Vydělní by se též mohl stát zvláštní stranou smlouvy činní toho potřebí, aby vyslyšeni byli svědkové, kteří byli v státu strany druhé, nebo aby se předsevzalo nějaké jiné jednání úřední, kterým by se vyšetřovala trestná delikta, bažiti k tomu konci od příslušného apelačního soudu království Vlášského apelačním diplomatickým list dožadaci k tomu kterému vrchnímu soudu občanskému rakouskému nebo královskému šerškému a naspak poslati, a zároveň úředním úkládá se tímto za povinnost, aby žádosti takové dosti učinily, lečťže sáknou též země, kde svědky se mají vyslyšeti nebo kde se má jednání úřední předsevítí.

Článek XIV.

Bylo by potřebí, aby některý svědek přišel osobně, zavazuje se vláda té země, ku které svědek přišel, že žádosti k podání jiní vlády k ní učiněné vyhovějí.

Jestli svědkové hotoví, obdrželi dosti učiněti, vydají se jim hned pasy na cestu, jichž mají zapotřebí a vlády se apelačním diplomatickým úřadem, aby ustanovily náhradu útrat na cestu a strážekni se u soudu, které se svědkům od státu, který za vydání občanského žádá, dle vzdálenosti a dle toho, jak dlouho se tam zdržovali, a proti napřed dlaní země náležitě vydají.

Takoví svědkové nemohou po tom čas, co se podle potřeby učiní v tom městě, kde soudek, který je má vyslyšeti, dlaní svůj vykonáti, ani na cestě sem a tam pro nějaký skutek, vykonávaný dříve, než byli obdrželi, ani zastán ani jinak obtíženi býti.

Článek XV.

Vydělní by se zapotřebí, aby ve vyšetřování trestním v tom nebo onom smlouvajícím se státě zavedeném občanském byly osoby v druhém státě ve vazbě chované v síli postaveny nebo aby průvodní neb soudní spisy ochráněni byly předloženy, bažiti se to apelačním diplomatickým úřadem, a žádosti, zejména zvláštní přílohy tomu na odpor, vidy dosti učiněna, však s tím závazkem, aby jak soudenci tak i řebné spisy soudní a knihy průvodní co nejdříve byli naspět poslány.

Náklady volení soudců a věcí s toho státu do soudu, též výlohy vyplývající formálností v článku III. vytknutých apelačně naspět každé smlouvající se strana v masech svých zemí.

Článek XII.

Zvláštní smlouvající se strany zavazují se, že si budou dbáti poslati rozsudky trestní, od soudů jakéhokoli státu na podání státu druhého pro jaké koli zločin nebo přečin vyvolené.

Toto stanov se apelačním diplomatickým tím, že se podle vyvolený rozsudek

koněný, když nebude mezi jimi, tomu státní, k němuž odvolaný jakožto poddaný náleží a že se učil u spisů soudu demonského.

Otápkové vlády vydají k tomu kanceli úředním svým náležitě instrukce.

Článek XVII.

Tato úmluva bude mezi platnost na pět let ode dne vymáčení ratifikací.

Nepočítají se ani za ani ona vláda šest měsíců dříve než tato lhůta dejte, že od této úmluvy odstoupí, tedy bude platiti na dalších pět let a tak vždy od pěti let do pěti let.

Článek XVIII.

Tato úmluva bude ratifikována a ratifikace zde ve Florencii ve třech měsících, nebo každé měsíc i dříve, vymáčeny.

Tomž na svědomí se otápkové plnomocníci v dvojím sepsání této úmluvy podepsali a pečetí své k němu přitiskli.

Stalo se ve Florencii dne 27. února 1868.

(L. S.) Káňek m. p.

(L. S.) L. F. Hennebrech m. p.

Deklarace.

Překlad.

Následní, sešleho se na příčinu podepsání smlouvy o vydání slovníků mezi rakousko-uherským monarchem a královstvem vládkým unavené, máli na přiklad, takto prohlásiti:

Oba texty smlouvy této, totiž německý a vládký, mají rovnou měrou na autentické pečetidlo býti, a shledávali by se nějaká rozdílnost mezi těmito oběma texty, aneb vzdáli by nějaká pochybnost, jak se má některé místo vykládat, má míti platnost výklad, v příčině vydání obzvláštního přípisu.

Tomá na sešlání se obaplní plásmenáci v tomto prohlášení podepsali a pečetí své k němu přiložili.

Stalo se ve dvojnásopání ve Florencii dne 27. února 1869.

(L. S.) Kúberk m. p.

(L. S.) L. F. Menabrea m. p.

Non visis et perpetuis conventionis hujus articulis illis omnes et singulas una cum praedicta conventionis ratos hinc confirmatosque habere profitamur ac declaramus, verbo Nostra Caesareo et Regio praesentibus. Nos sciamus, quae in illis continentur, feliciter executioni mandataura esse.

In quorum fidem nostrisque robur praesentibus antihabitionis Nostrae tabulae manu Nostra signavimus, sigilloque Nostra Caesareo et Regio adpresso firmari jussumus.

Dabantur in Góhóh, die trigesima prima mensis Martii, anno millesimo octingentesimo sexagesimo nono, Regnum Nostrorum vigesima prima.

Franciscus Josephus imp. (L.S.)

Ceras a Brust m. p.

Ad mandatum Sacrae Caes. et Reg. Apost. Majestatis propriae:

Josann Liber Baro a Vrasque-Püttlingen m. p.

C. K. Consilario solum et Ministeriali.

Sázscova sázstá výše položená vykláda se tímto k tomu konci, by měla platnost v královstvích a zemích v radě říšské nastápostupně.

Ve Vídí, dne 30. května 1869.

Tasche m. p.

Flener m. p.

101.

Zákon, daný dne 30. května 1869,

Jedná se týče ustanovení a právo vodním, vyhrančených národnostem říšským.

(Schlesing v Gesetz III. abh. Stück S. 83, no. 379; vyl. a rozšíř. 31. června 1869.)

S přivolením obou zákonodárných rad říšských učiněno takto:

Částka I.

O právní vlastnosti vod.

§. 1. Právní vlastnost vod ustanovena buď dle pravidel obecného práva občanského a zvláště dle toho, co nastane v §§. 3—7 tohoto zákona.

§. 2. Řeky a náhory jsou od toho místa, kde po nich začínají jezdit lidi nebo vory, i s vedlejšími prameny svými statkem veřejným, a zachovávají tuto vlastnost i tehdy, když plavba po nich na čas se přerušila nebo dočasně přestane.

§. 3. Také části náhory a řek, po kterých nejezdí lidi a vory, též potoky a jezera a jiné vody tekoucí neb stojící jsou statkem veřejným, pokud dle zákona nebo s nějakého zvláštního úřadu soukromého náležou nějakému.

Toto netýče se náležení obecného práva občanského, jinak dělení se ochraňuje.

§. 4. Níže jmenované vody, zejména tozto na odpor práva od jiných nabýtá, náleží držitelům pozemků:

- a) voda podzemní v jeho pozemku uzavřená a z něho se vyjímá, až na prameny slavné a na vody spojené k veřejné končině náležející, které jsou mimořádně slavné;
- b) vody, akumulovalující se na jeho pozemku ze srážek atmosférických;
- c) voda, zastavená v studních, rybnících, cisternách nebo jiných nádržích na jeho pozemku se nacházejících aneb v kanálech, trubkách atd. k jeho potřebám soukromým od něho uvolněných;
- d) to, co z vod říjích jmenovaných odtělo, pokud to navstoupilo do nádrží čili vody soukromé nebo do vody veřejné a neodteklo to z jeho pozemku.

§. 5. Potoky a jiné tekoucí vody soukromé pokládány buďte, nepřekročili se na jiné, na příslušnosti pozemků, po kterých nebo mezi kterými tekou, a to podle délky břehu každého pozemku.

§. 6. Tekoucí vody soukromé, po kterých se může jezdit lidmi nebo vory, může vláda, užití §. 365 ob. zák. obč., k tomu konci prohlásiti za statek veřejný.

Částka II.

O užívání vod veřejných k plavení na vozích a loďech a ku převození a o právech a povinnostech držitelů břehů.

§. 7. Pokud a jak se může vod veřejných ku plavení na vozích a na loďech užívati, ustanovuje se smlouvami a smlouvami, též smlouvami řádu plavení na vozích, na loďech, po řekách a kanálech a jinými smlouvami zákony a nařízenými v té příčině vydanými.

Převozy soukromé, na kterých se přeskáčení provozuje způsobem firmotransakcím, zřizování se mohou na vodách soukromých a veřejných takto s povolením úředním a na vodách veřejných i takto, když se přeskáčení provozuje způsobem firmotransakcím.

§. 8. Držiteli břehů jsou povinni, tu kde se to posud dle zvyku, i budoucě zvyku užívati, aby lodě a vory na místech od ústí k tomu ustanovených přistávaly a se uvazovaly. Žádalo-li by se ku přistání nebo uvazování lodí a vort nějaké části pozemků, jež se posud k tomu neuvazovaly, mohou se to řídití náhledy.

Držiteli břehů jsou mimo to povinni, zvyku doplněti, aby osoby k polícojnemu dohlázení vedlému zřizované po břehu chodily a trpěti stavky k tabulce lodí zřizované, a mohou vyjímkou náhledy řídití jen takto:

- a) když toto požadování se zakládá na smlouvě smlouvy přívodní, nebo
- b) když k odstavování stavky takové již zřizováno bývá se nějaké části pozemků, které k tomu posud nebylo užíváno.

Jak lze náhledy požadování, jejich potřebě ku přistání a uvazování lodí a vort a ku zřizování nových stavek pobřežních, uváděna buď dle obecného práva občanského.

§. 9. V případech tomto dovoleno jest, přistáti ke každému místu k tomu přitahování, a vyložití na břeh náklad z vort a lodí, ano vyvaditi nář dle potřeby i vory a lodě samy, at budou mezi dále odjeti: takto má držitel břehu práva, státi se mu škoda nějaká, řídití na majetkovém vortu neb lodí náhledy přitahování, bez újmy práva tohoto majetníka, pohledování té náhledy na nákom jiném nastáti.

Částka III.

O užívání a vedení vod soukromých.

§. 10. Tam, ži jest voda soukromá, může jí dle vůle své ku potřebě své a jiných užívati a spotřebovati, vyjímaje případy na smlouvě smlouvy přívodní se zakládající.

Užívání vod tekoucích obzvláště jest dle zákona práva jiných, kteří mají právo k vodě, též příčinami veřejnými, vycházejícími ze spojitosti vody a z nezvratelné potřeby její.

Zvláště nesmíe žádný majetník soukromý užívání vody tím způsobem, aby se tím na újmu práva někoho jiného uplatňovala, například tlačila a cizí pozemky zaplavila nebo zabránila.

§. 11. Majetník pozemku nesmíe dle vůle své na újmu pozemku dalšímho přirozený odtok vody po jeho pozemku tekoucí jinaky voditi.

Ale má majetník dalšímho pozemku rovné právo, přikrášiti, aby voda taková na škodu pozemku hořejšího přirozeně odtékala.

§. 12. Voda, kterou majetník pozemku z vodstva soukromého odvedl a jí neupotřeboval, buďli, přede než přejde na pozemek cizí, vedena například do původního toku, leč se by se jiným odvedením vody takové osobám majetnickým právo k vodě majetníka škody nestalo.

§. 13. Spejčili by se majetníci několika kusů břehu spolu sousedících ke společnému užívání nebo vedení vody, patříkají se pozemky jejich v této příčině naproti majetníkům jiným za celek.

§. 14. Jsouli protější břehy tekoucí vody soukromě vedících majetníků, a nesmí to nějaké jiné újmy přivesti, ješto by se překážati mohla, tedy mají držitelé každé strany břehu, dle délky břehu, v jakém díleci jsou, právo, užívání polovice vody skoletekoucí.

§. 15. Aby se vody z větším prospěchem užívání mohlo nebo aby se škodlivé účinky její odvarovaly, máse správa, i když to nejsou příčiny, z kterých se máse dle §. 343 st. zák. obě náhonou právo vlastnické odjezovati, opatření učiniti:

- a) aby tam, ježdež jest nějaká tekoucí voda soukromá, pokud jí nepotřeboje a ve štěstí přiměřeně, od ústava mu polezená také nestíje, se příhodnou náhradou jí postoupil jiným, kteří jí s úctkem užíví mohou;
- b) aby držitelé pozemků dovolili, učiniti za nich se přiměřenou náhradou slabobnosti k tomu konat, by voda jiným náležející přes jejich pozemek a ješto každým na druhou se vedla a zřídily se tam stroje a zařízení, ježdež k tomuto vedení vody potřeba. Takové slabobnosti máse se však držitelé pozemku správní postoupením kusů orná, ježdež k vedení vody a náležejících k tomu užívání nepotřebí, za kteréž postoupení mu přicháti přiměřená náhrada. Nemohli

by držitel státním takového vodovodu pozemku svého přírodně užívati, bažiti k poškození jeho celý pozemek odčerpem.

§. 16. Otady a obec, které nemají a potřebu vody, mají vedle toho potřebu právo, žádati proti přiměření náhrady za vyčerpání vod soukromých a právo k užívání vody, pokud jich ti, jest mají právo k vodě, k též potřebu nemají zapotřebi.

§. 17. V případech §§. 15 a 16 vyhledá v výšce se náhrada, nezachová se strany o ni souditi, způsobem správním, a nejzouli s tím strany spokojeny, vyměří se nálezem soudním, přivolením k tomu obě strany, die pravitel o řízení vyšetřováním.

§. 18. V úsecích v §§. 15 a 16 vyměřených vyhraňuje se náhodářstvem zemským, by vyhledá držel ustanovení, kdy a jak se může nálezem správním domcovacím odejmuti voda, která nemá zapotřebi, a kdy se mohou propůjčování nálezem sloučenosti k vedení vody, pokud takových ustanovení v tom neb znám křádeství a v té neb oně zemi k vyšetření zeměměřičkám a příjmu jest potřebi.

Částka IV.

O těch, kteří mají právo lovití ryby.

§. 19. Tím, kteří mají právo lovití ryby, nepřidávají proti ústřední jiných práv vodních právo odparu, nábrí valko právo, žádati přiměření náhrady škody, která vyřine úrad správním, a nebyli by správním s tím výrokem spokojen, vyměří je soudem.

Částka V.

O společenských vodních pro stavby ochranné a úpravné a pro užívání k rybníkování a zvládnutí pozemků.

§. 20. K vyhledání stavb vodních, kterými se mají pozemky chrániti nebo těch vody upraviti, žádá k užívání na rybníkování a zvládnutí pozemků mohou se přiměření příslušných úradů správních státní společnost vodní buď uzavřením dobrovolným nebo ustanovením veřejným ústředním.

§. 21. Umírá se správním, že stavba nebo užívání, jest občinná ústředním předsedství obce, patros jest náležem a se užívání nebo přiměření vyřáti nebo, nebudeli se také vztahovati k pozemkům mešním, tehdy může inentias de-

možna být, aby přistoupila ke společenstvu, ježto se za příživou vyvedení a užívání díla stíhá.

Hlasý nebude počítány die hlas, něžní die pozemků společníků.

Majetníci pozemků však, kteří s pozemčnického společenstva jich užívání vlastní užívání měli, nestíjí jest ten, ježto se starbou neb užíváním dojíti má, nemohou přistoupiti k společenství, něžní die §§. 15—18 jen k tomu, aby porovnali slatobnost nebo postoupili pozemku.

§. 22. Každé společenstvo vodní má míti statuta, říditelství a představenstvo, které je zastupuje na vně. Aby společenstvo vodní mělo platnost právní v úvodu veřejném a občanském, potřebí, by usnesen bylo od přistátného úřadu správného.

Listina, kterou úřad společenstvem učiněn, statuta, seznamem členů a podpisy těch, jež se místo představenstva podepisují, vše to budí se vložiti knihu (knihu vodní) zapsáno a každé změna v tom učiněná budí tam připomenuta. Tato kniha vodní vedena budí v úřadu, a každému budí dovoleno, aby v ní zablhl.

§. 23. Kdo nabude pozemku ve svazích společenství vodního, stane se členem společenstva a jest povinen, plátni závazky a tohoto svazku zachovávat. Tato povinnost jest břemenem na pozemku náležejícím, má se die srovná po úti léta náležeti přednost před jinými břemeny náležející přímo po daních danýchých a dárkách náležejících a pozemku teprv, když pozemek zastavěn se společenstvem řídí se vyložením nebo když společenstvo se rozřeší.

§. 24. Společenstvo vodní, učinivší dosti závazků svými proti jiným osobám, může se usnesením nadpřevládající většiny hlasů rozřešiti.

§. 25. V jiných věcech zřídaveno jest spravování společenstev vodních národnostem zemským.

To zvláště týče se toho, jaké většiny pozemků v společenstve vodních potřebí, aby zemřela se mohla k náležení přistátní a jak se tato většina má počítati (zblhl na pl. die velikosti pozemků nebo die jich ceny): ježto vše takové jest, v které může jsou členové společenstva povinni na starby vodní přispívati, a kterými prostředky mohou dorozovívání býti, aby příspěvky náležející napraveni: dále jsou to výměnky, pod kterými mohou společenstva vodní podnikána býti, aby pozemky, které k jejich svazku náležejí, potomně die něže přijala, nebo pozemky, ježto ke svazku náležejí, a něže propustila kuzněti jsou se ustanoveni týkající se užívání a vedení knihy vodní.

Částka VI.

O povinnosti držitelů soukromých, příspěvati na stavby vodní, konané nákladem státním nebo zemským.

§. 26. Konali se z důvodů státních nebo zemských stavba nějaká z příčin užívání vody, náham jí vodou nebo z příčin uchránění se před vodou, a přičinili stavba taková držitelům pozemků vedlejším nebo vedlejším státním vodních patrof útlak nebo odvrátili od nich zanesenou škodu, tedy mohou dožádati držitelů, i když to nejsou výnosky, pod kterými se máta pozemek dle §. 263 ob. zák. obč. व्यवस्था, požádem spekretním přidělení býti, aby na stavbu přiměřeně přispěli.

Zdáli se stavba taková držitelům zanesený útlak přičinili nebo zanesenou škodu od nich odvrátili, též museli mají přispívati, vyhledá a vykáže se spekretním spekretním, a nebyli by s tím spokojeni, vykáže a ustanoví to soudce.

Částka VII.

O příslušnosti státní, vydávati nařízení k vykonání tohoto zákona.

§. 27. Vydávati další zákony v příčině užívání a vodou vody, též chránění se před vodou, až na zákony o provozování plavby, příslušní zákonodárství zemskému. Těmito zákony vymění se státní příslušnost, působnost, hraní a moc trestní úřadů a orgánů této vodní vyřizujících.

Částka VIII.

Kdy tento zákon nabude platnosti a kdo ho má ve skutek uvéstí.

§. 28. Co ustanoveno v §§. 13 a 16 a v hlase V. o užívání spekretním vodních z danosti, nabude v každém království a v každé zemi platnosti tehda, až zákonodárství zemské vydá nařízení vykonávací, v příčině toho mu zřídí.

§. 29. Aby tento zákon k vykonání přišel, uloženo jest ministrům vně, práv, školství veřejných a obchodu.

V Schönbrunně, dne 30. května 1899.

František Josef mp.

Tasche mp. Ploner mp. Potocki mp. Giskra mp. Herbst mp.

105.

Narizení, vydané od ministerium práv dne 18. června 1869,
 jménem se obec Litobratčice přidává k okrskku okresního soudu Mikulovského v
 Moravě.

(Obzám v Hl. L. Zák. Sb. Hl. 113, str. 440, rozsl. a vyd. dne 3. července 1869.)

Podle §. 2. zákona, daného 11. června 1868, č. 50 zák. říšského^{*)}, odbojuje se obec Litobratčice z okrskku okresního soudu Mikulovského.

Toto narizení nabude platnosti dne 1. srpna 1869.

Herbst m. p.

106.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 27. června 1869,
 o tom, že se rozkládá nové úřední hlavní celnice úřady II. v Těšíně.

(Obzám v Hl. L. Zák. říš. č. 135, str. 440, vyd. a rozsl. 2. července 1869.)

Pro usnadnění a ministerium obchodu ustanoveno jest, aby se stázností mezi úřední hlavní celnice úřady II. v Těšíně, zavazovací nariadením, vyd. 1. listopadu 1853 (č. 213 zák. říšského^{**)}, §. 3., uvěřilo a ředitel hlavní celnice ustanovila, by předobchrala úkřesné řízení celá, předepsané nariadením, vydaným 18. srpna 1857 (č. 175 zák. říšského^{***)} v přičině vzneslé stěží po dohledání.

(*) Toto nariadení nabude moci dne 10. července 1869.

Brestel m. p.

107.

Narizení, vydané od ministerium práv dne 30. června 1869,
 o tom, že se úřady soudové okresní v Senově a Kostajnovici v Krajině.

(Obzám v Hl. L. Zák. Sb. Hl. 113, str. 440; vyd. a rozsl. dne 3. července 1869.)

Podle §. 2. zákona, daného 11. června 1868, č. 50^{*)} zák. říšského, přisaje se v okrskku senovského soudu Lohanského a vyšetřovacího soudu Potaženského okresní soud v Senově a v okrskku krajského, potažmo vyšetřovacího soudu Novoměstského okresní soud v Kostajnovici, kterého soudové budna mají sídlo své v místech jmenovaných a obvod, vyměřený nariadením ministeriálním, vydané 4. února 1864, č. 34 zák. říšského^{**)}.

Když tyto okresní soudové počnau úřadování, oznámi se podléž.

Herbst m. p.

*) Prákl. pro Mor. 1868, č. 53, str. 178.

**) Věstník vl. oznak. pro Mor. 1853, Hl. 243, str. 358.

***) Tamtéž pro Mor. 1857, č. 303, str. 370.

****) Věstník vl. oznak. pro Mor. 1854, č. 63, str. 173.

108.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 30. června 1869,

a tom, že se realizuje přístavní rakouské hlavní celnice na nádraží Pasovskáho.

(Přísahy v ústev. L. Zák. Sb. 112, str. 442; vyd. a rozsl. dne 5. července 1869.)

Rakouské hlavní celnici třídy II., zřízené na nádraží Pasovskáho, kterých mělo dle vyhlášení, vydaného dne 27. srpna 1861 (S. 85 zák. Sb. 112.) jen v přísluš věci z obchodu jednoty celni příchizajících tanc hlavní celnice třídy I., propůjčuje se úplně mezi hlavní celnice třídy I.

Toto rozlišení mezi nabude platnosti dne 1. srpna 1869.

Breslav m. p.

109.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 30. června 1869,

a tom, že se stínají panzovay v Březanech a v Drohobíli.

(Přísahy v ústev. L. Zák. Sb. 112, str. 441; vyd. a rozsl. 5. července 1869.)

Táhnouc se k vyhlášení, vyd. dne 20. listopadu 1866 (S. 149 zák. Sb. 112.), vidíti se dle, že se v Březanech a v Drohobíli stínají panzovay, které vjeden ve skutek dne 1. srpna 1869.

Panzovna Březanská obchodování bude okres finanční úřední jména, kterýž náleží posud k panzovně Tarnopolské, bude s tímžím úředem hornitým spojena a bude míti úřední znamení F₁; panzovna Drohobílská bude obchodování finanční okres Stryjský, který posaváde příslušel k panzovně Stanislavské, bude s tímžím úředem celni spojena a bude míti znamení úřední F₂.

Obě panzovay postaveny budou pod panzovním úředem Lvovským.

Breslav up.

110.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 4. července 1869,

a tom, že se zmaňuje vedlejší celnice třídy I. ve Strumeni ve Slezsku, by konala řízení v přísluš práva vyhlášeného.

(Přísahy v ústev. L. Zák. Sb. 112, str. 440; vyd. a rozsl. dne 12. července 1869.)

Vedlejší celnice třídy I. ve Strumeni ve Slezsku zmaňuje se dle vyhlášení, vydaných od ministerium financí dne 14. července 1858, 30. listopadu 1859, 23. srpna 1863 a 26. dubna 1869 (S. 114 zák. Sb. 112. na rok 1858^{*)}, 219 na

*) Frekl. pro Mě. 1858, Sb. 112, str. 334.

**) Týžák vl. a. pro Mě. 1859 S. 116, str. 318.

rok 1859^{*)}, 73 na r. 1863 a 54 na r. 1869^{**)}, by předložena řízení celní v
příčině piva, a vyhradení navrátní daně potováni přes linii celní vyhlášená.

Brno, d. p.

III.

Vyhlášení, vydané od ministeriam obchodu

čís. 4, čerence 1869,

a tom, že se berou v úvahu sazby a obdoby na pansk, i sazby na mořiny,
vydané roku 1863.

(Převzato v sborn. LII. zák. sb. č. 119, str. 242; vč. a rozšíř. čís. 13, čerence r. 1869.)

Čís. 2, máj 1869 vznesen se sazby a obdoby na pansk, též sazby na mořiny,
vydané roku 1863 (s c. h. orien vypukle úředním), úplné a úřední a od
toho čas pokládá se buďen korespondence takových sazby a obdoby opatřené nebo do
takových obdoby vložené za neplatné.

Praha, d. p.

*) Věstník vl. n. pro Mor. 1859, č. 242, str. 242.

***) Přehled pro Mor. 1869, č. 53, str. 155.

Překlady zákonův
 „
Zákonníka říšského
 na rok 1869
 pro
Markrabství Moravské
 odělných.

Částka XVII.

Vydán a rozeslán dne 30. srp. r. 1869

od n. l. ministru spravedlnosti Markrabství Moravského.

112.

Zákon, daný dne 27. března 1869,

jež se ministerstvo království a země v radě říšské zastoupených usneslo, by učinilo ústava a ministerstvem země kurzy obecné a obecné ustanovení výloh v důchodních celcích.

(Ústava v čísle 3143. Sáz. 28. Čís. 111, str. 427; vyd. a rozesl. dne 30. srpna r. 1869.)

S přivolením obojí sněmovny Mě rady říšské vidi se Mě naříditi takto:

Ministerstvo království a země v radě říšské zastoupených usneslo se, by a ministerstvem země kurzy obecné učinilo ústa polovenou ústava a obecné ustanovení výloh v důchodních celcích.

§. 1.

Táknou se k člku 3. zákona, daného dne 24. prosince 1867, č. 3. zák. říšského na r. 1868, jež mají přispívati království a země v radě říšské zastoupené k nákladům na náležitosti všem zemím mocnostem Rakouského apodlehná, ustanovuje se, že výlohami v důchodních celcích rozuměti se mají jen výlohy takové, které v posavadních rozpočtech státních pro veškerou RH byly do rubrik počtyby k úhradě nákladů v důchodních celcích poloveny a od příjmů celcích odražený.

§. 2.

Hladě k desítiletému průměrnému člku výloh celcích v §. 1. dotčených čin se umlouvá, že k ustanovení „ústa celků“ důchodních celcích, v §. 1. výše dotčeného zákona se dne 24. prosince 1867 (č. 3. zák. říšského na r. 1868) se společný příjem

prohlášených, počínaje od 1. ledna 1868, království a země v rudi říšské zastoupené za výšky v důchodních celcích v ústý přiveden státní sumy roční 1,400,000 slunců (jednaše milionu čtyřicetkrátsto slunců), a země koruny ústředí státní roční sumu 450,000 sl. (čtyřicetkrátsto padesátkrátsto slunců), nežli byly skutečně roční výšky v důchodních celcích v tom neb onom obvodu zemí státní nebo země. Ve Vídni, dne 27. března 1869.

František Josef mp.

Tasffe m. p.

Brosel m. p.

113.

Zákon, daný dne 12. května 1869.

Jež se týče rozšíření svazku manšského v markrabství Moravském.

(Obzerno v čísce 2171. Zák. ř. č. 103, sv. 403; vř. a. roz. dne 27. března r. 1869.)

S přivolením obějí sněmovny rady říšské víd se Mí vydati tento zákon:

Článek I. Svazek manšský v příčině všech manství a podmanství v markrabství Moravském, nežli již rozšířen zákonem, daným dne 17. prosince 1862, č. 103 zák. říš., buďti rozšířen, a vrchní právo vlastnické pánovi manství a podmanství příslušející buďti náhraden od masa danou vykoupenou.

Zřízení nové manství jest zakázáno.

Řada námeckého a jeho jména, tento zákon se netýče.

Článek II. Osvobodné, které manství jsou povinné plátnu léna za rozpuštění tohoto svazku manšského se náhrada dáti, vymění se dle ceny věci v léna dané, a to:

1. za manství, při kterých, když se mají prodati, se sice za povolání lidu manš, kteréhož povolání se však dle vyšklosti obepřiti nemůže, na 2 procenta,

2. za manství, při kterých této vyšklosti šli observance není, totiž:

a) za manství, které jsou v rukou osob juristických, na 4 procenta;

b) za manství šenská nebo sněžená na 10 procent;

c) za manství manšského kmene na 15 procent;

d) konečně za manství odmanšující na 25 procent. Za odmanšující pokládá se manství, když držitel jeho a všickni dědicové vykročili již ze 60. roku věku svého.

Článek III. Prohlášení se, že manství bylo podléna nebo od plna koupeno, vymění se osvobodné o 2 procenta náše.

Článek IV. Toho, co nalézáno jest v §§. 2, 3, 11 až 18 (tento počítaje) a v §§. 20 až 27 (tento též počítaje) zák. říšského, daného dne 17. prosince 1869

č. 103 zák. říšského, v číselném označení svazku mužského, učinil jest také při vykonávání manství v článku I. tohoto zákona jmenovaných.

Článek V. Naskytaněli by se při vykonávání tohoto zákona nějaké léna, které by se nacházelo k lénu v článku II. položeným, tedy rozhodnuta buď v přímě jeho dle obřadního vyhlášení zákona podle vzoru upraveného nejblíže příbuzného, skřivý státi majíc k případnostem.

Článek VI. Ministři spravedlivosti vnitřních věcí jest, aby tento zákon ve skutek uvedl, skřivie se s ministry práv a finanč.

V Gdinské, dne 12 května 1869.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Giskra m. p.

Herbet m. p.

Hensel m. p.

114.

Zákon, daný dne 12. května 1869.

Jest se týče rozváznutí svazku mužského v arcivévodství Rakouském pod Eně.

(Obzveno v čísle XLVI. zák. říš. č. 103, str. 214, výt. a. usnes. 21. června 1869.)

S přivolením obějí sněmovny rady říšské učinil se Mi vydání tento zákon:

Článek I. Svazek manský v přímě sloch manželů a polmanství v arcivévodství Rakouském pod Eně, nabytí je rozváznut zákonem, daným dne 17. prosince 1862, č. 103 zák. říš., tudíž svazek, a vechní právo vlastnické páňoví manželů a polmanství přisluhující buďti náhradem od manů danou vykupeno.

Zřícením manů manželů jest zákonné.

Děditých dílech zemských v léna propůjčených, tíchu náročného a jeho jmění tento zákon se netýče.

Naproti tomu podléhají jsou tomuto zákonu svazky a příjmy v léna propůjčené, na které jsou s některým úřadem děditným spojeny.

Článek II. Osvědoměl, které manové jsou povinen páňm léna se rozváznutí tohoto svazku mužského se náhradu dle, vyměřit se dle ceny věci v léna dané, a to:

1. na manství, při kterých, když se mají prodati, se sice na prodejně řídati musí, kterých povolení se však dle vyhlášení odeptíti nesmí, na 3 procenta;

2. na manství při kterých títo vyhlášení dle obsouzeno není, totiž:

a) na manství, která jsou v rukou osob juristických, na 4 procenta;

b) na manství šenská nebo smičná, na 10 procent;

c) na manství mužského kusem, na 15 procent;

d) na manství a mlčosti lezní na 8 procent;

e) konečně za manství odumírající za 24 procent. Za odumírající pokládá se manství, když drtitel jeho a všichni členové vykořili jej za 60. roku věku svého.

Článek III. Prokládá se, že manství bylo podáno nebo od pánu koupeno, vymění se osvobodně o 2 procenta více.

Článek IV. Také, co určeno jest v §§. 2, 3, 11 až 18 (tentž podtitajíc) a v §§. 20 až 27 (tentž též podtitajíc) zákona říšského, daného dne 17. prosince 1862, č. 103 zák. říšského, o číselném určení svazku manského, učiní jest také při vykupování manství v článku I. tohoto zákona jmenovaných.

Článek V. Naskytoulo by se při vykonávání tohoto zákona nějaké léno, které by se nacházelo k létem v článku II. polstörjuma, tedy rozhodnuto buď v příčině jeho dle obdobašho výkladu zákona podle vzoru spíšebo nejššího přiborného sluhý stval majíc k případnostem.

Článek VI. Ministři náležitosti veřejných věstev jest, aby tento zákon ve skutek uvedl, usloviv se s ministry práv a financí.

V Goděleš, dne 12. května 1869.

František Josef m. p.

Tasile m. p. Štěpán m. p. Herbert m. p. Hrovid m. p.

115.

Zákon, daný dne 12. května 1869,

jež se týče rozvázání svazku manského v arcivévodství Bukovském nad Eoú.

(Ustanov. v čláku XLVI. zák. říš. č. 100, ze dne 20. srpna 1862.)

S přivolením obou národních rady říšské vidí se Mi vydání tomto zákon:

Článek I. Svazek manský v příčině všech manství a podmanství v arcivévodství Bukovském nad Eoú, nebyli již rozváznuti zákonem, daným dne 17. prosince 1862, č. 103 zák. říšského, bodit zrušen, a vcelně celvo vlastnické páncoví manství a podmanství příslušející budí náhradou od manů danou vykoupenou.

Zřícenství nová manství jest zákázáno.

Dědičských úřadů zemských v léno propůjčujících, řídu námečského a jeho jindei tento zákon se neztýče. Naproti tomu jsou tomuto zákonu poddány smazky a příjmy v léno propůjčené, které jsou s některým úřadem dědičným spojeny.

Článek II. Osvobodně, které manové jsou povinni plátnu léna za respu-

části tohoto svazku manželského za náhradu dětí, vyměří se dle ceny věcí v kasa dané, a to:

1. za manství, při kterých, když se mají předati, se sice za převzetí dědíků musí, kteréhož převzetí se však dle zvyklosti odepřiti nemůže, na 2 procenta,

2. za manství, při kterých této zvyklosti dle obstarance není, totiž:

- a) za manství, která jsou v rukou osob jurisdikčních, na 4 procenta;
- b) za manství šenská nebo smilovská na 10 procent;
- c) za manství manželského kmene na 15 procent;
- d) za manství s milostí ženatá na 6 procent;
- e) konečně za odumírající na 25 procent. Za odumírající pokládá se manství, když děditel jeho a všichni děkanci vykročili již ze 60. roku věku svého.

Článek III. Překážkou se, že manství bylo podáno nebo od plna koupeno, vyměří se zrovnobně o 2 procenta více.

Článek IV. Toho, co nazýváno jest v §§. 3, 3, 11 až 18 (tenté policie) a v §§. 20 až 27 (tenté té policie) zákona říšského, daného dne 17. prosince 1812, č. 103 zák. říšského, o čístečném uspořádání svazku manželského, učiní jest také při vykopování manství v článku I. tohoto zákona jmenovaných.

Článek V. Naskytavši by se při vykonávání tohoto zákona nějaká hána, které by se nacházelo k právu v článku II. policiejím, tedy rozhodeno buď v příčině jeho dle obecného výkladu zákona podle vzoru způsobu nejlépe přibuzného, slavný stál majíc k případnostem.

Článek VI. Ministři náležitosti vnitřních věcí jest, aby tento zákon se skutek uveď, smluvíc se s ministry práva a financí.

V Vídeňsku, dne 13. května 1869.

František Josef mp.

Tasčí m. p.

Giskra m. p.

Harbit m. p.

Brentel m. p.

Zákon, daný dne 12. května 1869,

ježi se týče rozšíření svazku manství v příslušné manství království Českého, které nejsou obsažena v zákoně, daném dne 17. prosince 1862.

(Obsah v čísle XLVI. zák. č. 11. ze r. 1869, vyř. a rozš. dne 21. června 1869.)

S přivolením obojí sněmovny rady říšské vší se Mi vydání tento zákon:

Článek I. Svazek manský v příslušné všech manství a podmanství v království Českém, nebyli již rozšířen zákonem, daným dne 17. prosince 1862, č. 103 zák. říšsk., buďli zrušen, a vrchol právo vlastnické plánoti manství a podmanství příslušející buďli náhradou od man. danou vykoupeno.

Zřízení nové manství jest zakázáno.

Dědičných dílech zemských tento zákon se netýče. Naproti tomu podléhá jsou tomuto zákonu statky a příjmy v léno propůjčené, které jsou spojeny s některým dílem dědičným.

Článek II. Osobnost, které manství jsou povinni plánoti léna za rozpuštění tohoto svazku manského se náhradu dítí, vyměří se dle ceny v léna dané, a to:

1. za manství, při kterých, když se mají prodati, se sice za porování dítí man. kterých porování se sice dle vyhlášení odeptali manšle, na 2 procenta,

2. za manství, při kterých sice vyhlášení sli obsazeno man. sítí:

a) za manství, které jsou v rukou osob juristických, na 4 procenta;

b) za manství feneké nebo smíšené, na 10 procent;

c) za manství mužského kmene, na 15 procent;

d) konečně za manství odemirajcí na 25 procent. Za odemirajcí pokládá se manství, když držitel jeho a všichni děkanci vykonali již na 60. roku věku svá.

Článek III. Překáželi se, že manství byla podléna nebo od pána kúpeno, vyměří se osobnost na 2 procenta sítí.

Článek IV. Toha, co našlo se jest v §§. 9, 3, 11 až 18 (tento počítajíc) a v §§. 20 až 27 (tento též počítajíc) zákona říšského, daného dne 17. prosince 1862, č. 103 zák. říšského, o ústředním zrušení svazku manského, sítí jest také při vykupačské manství v článku I. tohoto zákona jmenovaných.

Článek V. Naskytne-li by se při vykonávání tohoto zákona nějaké léno, které by se nehodilo k lénu v článku II. položeným, tedy rozhodnuto buď v

příčině jeho dle obecného výkladu zákona podle vzoru způsobu nejlépe přibuzného, sloužijící státi majje k připočtení.

Článek VI. Ministři náležitosti vezítích uloženo jest, aby tento zákon ve skutek usedl, aneb se s ministry práv a finančí.

V Vídeňské, dne 12. května 1869.

František Josef *mp.*

Tasche *mp.*

Giskra *mp.*

Bercht *mp.*

Brentel *mp.*

117.

Zákon, daný dne 12. května 1869,

ještě se týče rozšíření svazku manství v příčině manství vojvodství Slovenského, které nejsou obsažena v zákoně, daném dne 12. prosince 1862.

(Obsázeno v zákoně Ř.Ř. Řá. řá. č. 107, str. 407; vyd. a raz. dne 12. června r. 1869.)

S přivolením obou sněmovny říší říšské vůli se Mi vydati tento zákon:

Článek I. Svazek manský v příčině věck manství a podmanství ve vojvodství Slovenském, nebýlí již rozšířen zákonem, daným dne 12. prosince 1862, č. 102 říš. říš. buďli zrušen, a vezlí právo vlastnické písemní manství a podmanství přistavějí buďli náhradou od vzoru danou vykoupeno.

Zřizování nových manství jest zakázáno.

Dědičných dílech manských, říchu národních a jeho jmění, tento zákon se netýče. Naproti tomu jsou tomuto zákonu podléhají statky a příjmy v líno propůjčené, které jsou spojeny s některým díelem dědičným.

Článek II. Osobnosti, které manství jsou posílají pohlav líno za respublikání tohoto svazku manského za náhradu díti, vyroží se dle ceny vli v líno dané, a to:

1. za manství, při kterých, když se mají predati, se sice za poselení dídati musí, kterých povolení se vliak dle vytklosti odopřiti nemálie, na 2 procenta.

2. za manství, při kterých této vytklosti šli obsazeno není, totiž:

- a) za manství, která jsou v rukou osob jurisdických, na 4 procenta;
- b) za manství šenská nebo smíšená, na 10 procent;
- c) za manství mužského kmene, na 15 procent;
- d) komech za manství odamirájící na 25 procent. Za odamirájící pokládá se manství, když držitel jeho a všichni děkanci vytklosti již se 40. roku věku svého.

Článek III. Překážek se, že ministři bylo podáno nebo od pána koupeno, srozuměno se osvoboděno a 2 procenta více.

Článek IV. Toho, co nahrazeno jest v §§. 2, 3, 11 až 18 (totu počítaje) a v §§. 20 až 27 (totu též počítaje) zákona říšského, daného dne 17. prosince 1862, č. 103 zák. říšského, učiní jest také při rybnickém ministru v článku I. tohoto zákona jmenovaných.

Článek V. Nastupovali by se při vykonávání tohoto zákona nějaké věci, které by se mohly k bráně v článku II. podobně, tedy rozhodnuto buď v příslušném úřadu obecním vyklada zákona podle vzoru spůsobu nejblíže příbuzného, slavný úřad máje k případnostem.

Článek VI. Ministři náležitosti vůlejších uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedli, smlouví se s ministry práv a finanční.

V Gelné, dne 12. května 1869.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Giskra m. p.

Hortel m. p.

Hortel m. p.

117.

Zákon, daný dne 12. května 1869,

jež se týče rozdělení svazka ministerstva v příslušném ministru knížecím hraběti Tyrolskému a zemi Vorarlberské, která nejsou obsažena v zákoně, daném dne 17. prosince 1862.

(Obsah v čísle XLVI. zák. říšského č. 100, str. 441, vyř. a rozs. 16. března 1869.)

S přivolením obějí sněmovny tedy říšské učiní se Ml. vydání tomto zákon:

Článek I. Svazek ministerstva v příslušném všech ministru a podministeru v knížecím hraběti Tyrolském a v zemi Vorarlberské, nebyli již rozdělena zákonem, daným dne 17. prosince 1862, č. 103 zák. říšského, buďž úřadem, a vrchol právo vlastnické pánovi ministru a podministeru přikládají buďž náhradu od mana danou vykoupeno.

Zřizovali noví ministři jest náleženo.

Dělných úřadů zemských v úřadu propůjčených, říše německého a jeho jesto tento zákon se týče. Naproti tomu podléhá jesto, tohoto zákona státní a příjmy v úřadu propůjčených, které jsou s některým úřadem dělných spojeny.

Článek II. Osvoboděno, které ministři jsou povinni pánům úřadu na vzpu-

části tohoto svazku manuského za náhradu datí, vyměří se dle ceny všeí v kma dané, a to:

1. za manství, při kterých, když se mají prodati, se sice za povolení šláti masí, kterého povolení se však dle rychlosti odeptíli nemóže, na 2 procenta,

2. za manství, při kterých sice rychlosti šli observance není, totiž:

a) za manství, která jsou v rukou osob juristických, na 4 procenta;

b) za manství šenská nebo smíšená na 10 procent;

c) za manství mužského kmene na 15 procent;

d) šenská za manství odemrající na 25 procent. Za odemrající pokládá se manství, když držitel jeho a všichni šensci vykrčili již ze 60. roku věku svého.

Článek III. Prohláší se, že manství byla podléno nebo od pána koupěna, vyměří se osobitně a 2 procenta sice.

Článek IV. Toho, co ustanová jest v §§. 2, 3, 11 a 18 (tento podtají) a v §§. 20 a 27 (tento sá podtají) sá. Říšského, daného dne 17. prosince 1869 a 108 sá. Říšského, a šástečným zrušením svazku manuského, učiní jest také při vykopování manství v článku I. tohoto zákona jmenovaných.

Článek V. Naskytavší by se při vykonávání tohoto zákona nějaké lína, které by se nacházelo k línám v článku II. položeným, tedy rozkošoval buď v příčině jeho dle obdoleného vkladu zákona podlé vzoru společu nejhlíší přibuzného, sáslý státel mají k připadnutem.

Článek VI. Ministraci náležitosti vnitřních obdolen jest, aby tento zákon ve skutek uvedl, slavně se s ministry práh a financí.

V Golčově, dne 12 května 1869. .

František Josef m. p.

Tasch m. p.

Glasen m. p.

Herbst m. p.

Wessely m. p.

119.

Zákon, daný dne 12. května 1869,

jest se týče zrušení svazku manuského v příčině manství knížecího hrabství Gerického a Gradšického, markrabství Istrianského a města i okrúku Terastského, dne 17. prosince 1862.

Obdolen v Štate XLVI. sá. Řík. 4. 106, st. 40; vst. a. zruš. 21. června 1862)

S převlezením obojí zrušovací rady Říšské vědí se Ml. vydání tento zákon:

Článek I. Sazek manský v příčině všech manství a podmanství v knížecím hrabství Gerickém a Gradšickém, markrabství Istrianském a v městě a okrúku

Terestakem, nebyli již rovněž sňkem, daným dne 17. prosince 1862, č. 103 zák. říš., buďli zrušen, a vrchní právo vlastnické pánovi manství a podmanství příslušející buďli náhradou od masa danou vykoupena.

Zřízení nové manství jest zakázáno.

Dědičných dílů zemských v léne propůjčných, tento zákon se netýče.

Naproti tomu podléky jsou tohoto zákona statky a příjmy v léne propůjčené, na které jsou s některým dídem dědičným spojeny.

Článek II. Osobnost, které manství jsou povinni pánům léna za soupříčině tohoto svazku manského na náhradu dílu, vyměří se dle ceny věci v léno dané, a to :

1. na manství, při kterých, když se mají předati, se sice na povolení šlecheti maná, kterých povolení se však dle zvyklosti odopřiti nemůže, na 2 procenta;

2. na manství při kterých této zvyklosti šle občernozce není, totiž :

- a) na manství, která jsou v rukou osob jurisdických, na 4 procenta;
- b) na manství šlechtá nebo smíšená, na 10 procent;
- c) na manství manského kmene, na 15 procent;
- d) konečně na manství odumírající na 25 procent. Za odumírající pokládá se manství, když držitel jeho a všichni děkanzi vykročili již ze 60. roku věku svého.

Článek III. Prokázali se, že manství byla podlé nebo od pána koupena, vyměří se osobnost o 9 procenta níže.

Článek IV. Toho, se náhrada jest v §§. 2, 3, 11 až 18 (tento počítajíc) a v §§. 20 až 27 (tento též počítajíc) zákona říšského, daného dne 17. prosince 1862, č. 103 zák. říš., o šlechetném zrušení svazku manského, užití jest také při vykoupení manství v říšsku I. tohoto zákona jmenovaných.

Článek V. Naskytnouli by se při vykonání tohoto zákona nějaké léno, které by se nehodilo k lénu v říšsku II. položeným, tedy rozhodnuto buď v přísti jeho dle obdružného výkladu zákona podlé vzoru spíšeho nejvíše příkazného stavěj zřetel majíc k případnostem.

Článek VI. Ministři záležitostí vládních dohodli jest, aby tento zákon ve skutek uvedl, smlouví se s ministry práv a finančí.

V Golčově, dne 12. května 1869.

František Josef m. p.

Taschle m. p.

Giskra m. p.

Herbst m. p.

Brestel m. p.

120.

Zákon, daný dne 12. května 1869,

jež se týče rozvržení svazku manství v příčině manství království Dalmatského, který nejsem obsažen v zákoně, daném dne 17. prosince 1862.

Článek v čísle XLVI. zák. řád. č. 119, str. 40; vyl. a změn. dne 12. června 1869.

S přivolením stejné zákonodárné rady říšské vyl. se Mi vydal tento zákon:

Článek I. Svazek manský v příčině všech manství a podmanství v království Dalmatském, zbylí již rozvržen zákonem, daným dne 17. prosince 1862, č. 103 zák. říš., buďli svazek, a vrchol práva vlastnického páncvi manství a podmanství přikládají buďli náhradou od manů danou vykoupeno.

Zřízení nová manství jest zakázána.

Článek II. Osobnost, která manství jsou povinni plátna léna se rozpuštěním tohoto svazku manského na náhrada dle, vymění se dle ceny v léna dané, a to:

1. za manství, při kterých, když se mají předati, se sice za poselství řízení manů, kterých poselství se však dle vyhlášení odepřítí manství, na 2 procenta,

2. za manství, při kterých toto vyhlášení již obsaženo není, totiž:

- a) za manství, která jsou v rukou osob jurisdikčních, na 4 procenta;
- b) za manství leská nebo umělná, na 10 procent;
- c) za manství mládežského kmene, na 15 procent;
- d) kromě toho za manství odumírající na 25 procent. Za odumírající počítá se manství, když držitel jeho a všichni dědicové vytrhali již se 60. rokem věku svého.

Článek III. Prohláší se, že manství byla podléne nebo od pána koupena, vymění se svobodně o 2 procenta více.

Článek IV. Toho, se odůvodně jest v §§. 2, 3, 11 až 18 (pouze počítajíc) a v §§. 20 až 27 (tento též počítajíc) zákona říšského, daného dne 17. prosince 1862, č. 103 zák. říš., o číselném určení svazku manského, učiní jest také při vykoupení manství v článku I. tohoto zákona jmenovaných.

Článek V. Nastytnouli by se při vykonání tohoto zákona nějaké léno, které by se nacházelo k lénu v článku II. podobným, tedy rozhodnuto buď v příčině jeho dle obecného vyhlášení zákona podlé vzevu spíše než nějaké příbuzné, shodný stál majíc k případnostem.

Článek VI. Ministři obdrželi vnitřních uloženo jest, aby tento zákon ve skutek usedl, zmlouev se s ministry práv a financí.

V Gdolské, dne 12. května 1869.

František Josef mp.

Tasche mp.

Giskra mp.

Herbst mp.

Brosel mp.

121.

Zákon, daný dne 12. května 1869,

jež se týká rozváznání svazku manuského v příčině manství vojvodství Korutan-ského, které nejsou obsažena v zákoně, daném dne 17. prosince 1862.

(Obsahem v číste XLVI. Zák. Sb. č. 119, str. 431, vyl. a usadl. dne 20. března r. 1869.)

S přivolením obojí zákonový rady říšské vědí se Mi vydati tento zákon:

Článek I. Svazek manuský v příčině všech manství a podmanství ve vojvodství Korutan-ském, nebyli již rozvázná zákonem, daným dne 17. prosince 1862, č. 102 zák. říš., buďli zrušen, a vedeli právo občanské pánovi manství a podmanství přistaložiti buďli náhradou od manů danou vykoupeno.

Zřizování nově manství jest zakázáno.

Dědičných dílů manuských v líce propůjčných, říše národného a jeho jmění, tento zákon se netýká. Naproti tomu jsou rovnako zákonně statky a příjmy v líce propůjčné, které jsou některým dílem dědičným spojeny.

Článek II. Obzobedně, které manství jsou postaveni pánem líce za republikáni tohoto svazku manuského za náhrada dílu, vynesli se dle ceny věci v líce dané a to:

1. za manství, při kterých, když se mají prodati, se líce za povolení hledati musí, kterých povolení se vědí dle vyhlášky obecní manství, na 2 procenta,

2. za manství, při kterých této vyhlášky díli obstarance není, totiž:

a) za manství, které jsou v rukou osob juristických, na 4 procenta;

b) za manství leská nebo zemědělská, na 10 procent;

c) za manství manuského kmene, na 15 procent;

d) konečně za manství odumínající na 25 procent. Za odumínající pokládá se manství, když držitel jeho a všichni děkani vytržili již ve 60. roku věku svého.

Článek III. Přebírali se, za manství byla políse nebo od pána koupeno, vynesli se obdobně a 2 procenta nále.

Článek IV. Toho, co nalizeno jest v §§. 2, 3, 11 až 18 (tento počítaje) a v §§. 20 až 27 (tento též počítaje) zákona říšského, daného dne 17. prosince 1862, č. 103 zák. říšského, užívá jest také při vykupování manství v ústku I. tohoto zákona jmenovaných.

Článek V. Naskytnouli by se při vykonávání tohoto zákona nějaké léta, které by se nehodilo k bližím v ústku II. polstevným, tedy rozhodnuto buď v přísluš jeho dle obecného výkladu zákona podle vzoru způsobu nejbližší příbuzného, sličný státi majíc k případnostem.

Článek VI. Ministři náležitosti vůlejších složeno jest, aby tento zákon ve skutek uvedl, uchová se s ministry práv a finančí.

V Godišově, dne 12. května 1869.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Giskra m. p.

Herbst m. p.

Wenzel m. p.

122.

Zákon, daný dne 12. května 1869,

jež se týče zrušení svazku manství v přísluš manství vojvodství Krajského, které nejsou obsazena v zákoně, daném dne 17. prosince 1862.

(Zákon v ústku II. VI. zák. list. č. 103, str. 402, vyd. a zveřej. 26. srpna 1869.)

S přivolením obou sněmovny rady říšské viděl se Mj. vydání tento zákon:

Článek I. Svazek manství v přísluš všech manství a podmanství ve vojvodství Krajském nabývá jiti zrušena zákonem, daným dne 17. prosince 1862, č. 103 zák. říšsk., buďž zrušen, a veskni práva vlastnická písní manství a podmanství příslušející budí náležena od mana danou vykoupena.

Zřizovali nová manství jest zrušeno.

Děditelých úřadů zemských v léta propůjčovaných, léta německého a jeho jmění tento zákon se netýče. Naproti tomu podlény jsou, tato zákona stavka a příjmy v léta propůjčená, které jsou s některým úřadem děditelým spojeny.

Článek II. Osobně, které manství jsou povinni plátna léta za rozpuštění tohoto svazku manství se náhradu dítí, vynesti se dle ceny vidí v léta dané, a to:

1. za manství, při kterých, když se mají prodati, se sice za povolení žádati musí, kterčím povolení se však dle zvyklosti oděpiti nemůže, na 2 procenta,

2. za manství, při kterých této vytklosti již observance není, totiž:

- a) za manství, která jsou v rukou osob juristických, na 4 procenta;
- b) za manství fidejussoria nebo smíšená na 10 procent;
- c) za manství svléského kmene na 15 procent;
- d) za manství s míšeni krevi na 6 procent;
- e) konečně za manství odumražel na 25 procent. Za odumraželci pokládá se manství, když držitel jako a výše uvedenými vytklosti již se 60. roku věku svého.

Článek III. Předkládá se, že manství bylo podléno nebo od pána kompenzováno výmění se osvoboděni o 2 procenta více.

Článek IV. Toho, co ustanováno jest v §§. 2, 3, 11 až 18 (tento počítá se) a v §§. 20 až 27 (tento též počítá se) zákona říšského, daného dne 17. prosince 1862, č. 103 zák. říšského, a dále ustanovení svlésku českého, učiní jest také při vykupování manství v článku I. tohoto zákona jmenovaných.

Článek V. Našlytelní by se při vykupování tohoto zákona nějaké léna, které by se nacházelo k Hradu v článku II. palatinátu, tedy rozhodnuto buď v příčině jeho že obdoba jeho výkladu zákona podlé vzoru způsobu nejlépe přibuzného, shledat sčelí majte k případnostem.

Článek VI. Ministři zvláště vnitřních věcí jsou, aby tento zákon ve státě uvedli, a shrávi se s ministry práv a financí.

V Gdállově, dne 12. května 1869.

František Josef mp.

Tašitě m. p.

Giskra m. p.

Herbst m. p.

Brestel m. p.

123.

Nářízení, vydané od ministra záležitosti duchovních a vyučování po umluvení s ministrem práv dne 7. června 1869,

ještě se týče vykupování některých biskupských, kterými se některý kněz dá do napsavování duchovní.

(Obsahuje v Zákoně L. Zák. III. č. 124, str. 472; vyd. a. rozsl. dne 2. srpna r. 1869.)

Když některý biskup, užívaje své mezi disciplinami nad osobami duchovními pod ním postavenými, nějakého kněze dá do napsavování duchovní, ustanová se to se zákonem, vydaným dne 27. října 1862, č. 87, pro ochranu svobody osobní, jen dotud, pokud se tím nářazuje, že týč kněz se má v takovém útvaru bez nacení zdržovati, a k němu po tom čas dlelší učiti; takové nářazení biskupské má tedy platnost jen dotud, pokud se mu duchovní, jehož se týče, z dobré vůle poddá.

Předtím orgánové mezi vstaje, kladě k využitímu způsobu zákonodárství občanského, nemají práva, kněze od biskupa do napsavování duchovní odvolávající odvolávati a do napsavování ho odvolávati.

Hasser mp.

124.

Zákon, daný dne 10. června 1869,

o vyhlášení zákonů a nařízení zákonodárným říšským.

(Stejně v čís. XLVII. Zák. čís. č. 10, str. 69; vyd. a rozs. 22. června 1869.)

S přivolením obou zákonodárných rad říšských vidi se Mi nařídit takto:

§. 1. Zákonodárným říšským mají se a musí zastupující v královských a zemích v radě říšské zastoupených vyhlásiti:

- a) zákonů, pomocí rady říšské k místu přivolení;
- b) zákony státní k obecnému vyhlášení ustanovení;
- c) nařízení dla zákonů říšských vydaná.

Zákony a nařízení, jako zákonodárným říšským se vyhlásí, pokladeny budou do zákonníku s řady pořad jmenování, která čísla se ku konci každého roku uzavrou.

§. 2. Zákonodárným říšským vyhlášení se bude skrze ministerium náležitosti vládních ve všech jazycích, obyčejných v královských a zemích radou říšskou zastoupených. Německý zákonodárným říšským obsahuje bude autentický text zákonů a nařízení jím vyhlášených.

Zákonodárným říšským, vyhlášené v jazycích zemských, budou obsahovati účelně překlady textu autentického.

Zákonodárným říšským má se kromě výše uvedených případností ve všech jazycích vydávati a rozšiřovati zprávy.

Nehledě by v některé případnosti pro rozdílnost nějakého zákona neb nařízení lze, vydati zákonodárným říšským ve všech jazycích zprávy, vydané budou zákonodárným říšským v ostatních jazycích potomně se možná nejrychleji.

§. 3. Zákonodárným říšským bude se jmenovati: „Zákonodárným říšským království a zemí v radě říšské zastoupených.“

N ustanovili se nic jiného, mají zákony a nařízení v zákonníku říšském obsahovati platnost ve všech královských a zemích, dle §. 1. základního zákona státního o zastupitelstvu říšském, č. 21. prosince 1867, č. 141 zák. říš., v radě říšské zastoupených, totiž v královských Českém, Dalmatském, Halickém a Vladimířském, též ve velkovévodství Královském, v arcivévodství Rakouském pod Enzí a nad Enzí, ve vojvodstvích Bukovinském, Sýrském, Korutanckém, Krajanském a Bukovinckém, v markrabství Moravském, ve vojvodství Horní- a Dolnoslezanském, v knížectví hrabství Tyrolském a v zemi Vorarlberské, v markrabství Istrijském, v knížectví hrabství Gorickém a Gradickém, též v celostě a okřídku Tarantském.

V této případnosti se okřídka, v kterém má zákon vyhlášený platnost mítí, zvláště neopisuje.

Vyděl se však zákon některý, aby měl platnost na ve všech, nežli jen v některých královských a zemích v celé říši náležiících, tedy v něm buďto pojmavěný země, pro které se vydává.

§. 4. Zákonem říšským noryklují se:

- a) Vymězení ministeriální, jiněž se výsady průmyslové náležiící, na něhož přenechají, prodávají nebo na pozemské prohláší;
- b) náležiící ministeriální, která se vztahují jediné k hospodářství se jedním státem nebo k ústavům neb ústavům v celé říši státní se náležiícím, jakož jsou na př. tarify cest výhradně náležiící, země se vyměření šancí poštovních neb telegrafických, též jediné poštovní atd.

§. 5. Zákony a náležiící do zákonů říšských policejné paklíží se za říše vyhlášené také dle, kterého byla vydána a rozsahem částka německého zákonů říšských, v kteréž se obsahují.

§. 6. Zevazující moc zákonů a náležiící v zákoně říšském obsažených po-
číná se, nežli v nich výslovně úto jiněho vyměření, počátkem čtyřicetého přelomu dne, kterého byla vydána a rozsahem ona částka německého zákonů říšských, v kteréž se vyhlášené obsahují.

Dne, kdy byla některá částka vydána a rozsahem, jest tentož, a má se na každé části zákonů říšských výslovně pojmavěti.

Bývali by některé části zákonů říšských vydána jen v některém jazyku (post. 5. §. 2.), tehdy buďto na též části v jiných jazycích podobně vydání po-
znamenáno, kterého dne byl vydán a rozsahem text autentický.

Kromě toho buďto v úřední části vídeňských novin a novin zemských, k vy-
hlášení úřednímu ustanovených, seprodáno oznámeno, kterého dne každá část zákonů říšských byla vydána, která vyhlášení v sobě obsahuje a v kterém ja-
zyku vydána.

§. 7. Zákonů říšských částka buďto s povinností úřadu a záznamu jen úředním zemskými úřady, výborům zemským a obecním úřady některých měst, kteréž mají své statuta.

To pak děj se jediné dle zveřejnění počoby úřední.

§. 8. Zákonů říšských buďto u každého politického (obecního) úřadu v místnosti; úřední v jazyce v zemí obyčejných vyložen a každému buďto v úředních knih-
nicích doručeno aby v něj přihlíželi.

§. 9. Obec jsou povinny, zjednati si výtisk zákonů říšských v tom neb
ovšem jazyce v zemí obyčejných. Ministerium náležiící vnitřních věcí, jakož
náležiící se něj dají.

§. 10. Buďto k tomu přihlíženo, aby každý měl zákonů říšských se nejrych-

leji obdržeti, aby každá pošta ho objednávala, aby cena zaň co nejlevněji se vyměřila a aby se všecku na způsob novin rozasílal. Rozasílání staň se zdarma.

§. 11. Podlé okolností a potřeb z toho potřeba učiti se může pro lepší rozšíření zákona a nalizení občanského řízení vyhlášených také oznámení jiného způsobu, mohou se totiž vstoupiti do novin úředních, veřejně vyvěsiti atd.

§. 12. Tento zákon nabude platnosti dne 1. ledna 1870.

Těmto dle požaduje moci veřejné zákony o vyhlášení zákona a nalizení vydané, pokud se občanská řízení týkají.

Ministerstvo náležitosti veřejných věcí jest, aby tento zákon ve skutek uvedl. V Schůzování, dne 10. června 1868.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Gieske m. p.

125.

Nalizení, vydané od ministerium práv dne 24. června 1868,

a tom, že se obec Lednice a Noudák přidávají k okrskku okresního soudu Mikulovského v Moravě.

(Glasnik v č. 137. Zák. HL. 186. 187, str. 471; vyd. a vstoup. dne 24. června r. 1868.)

Podlé §. 2. zákona, daného 11. června 1868, č. 50 zák. řízení*), odlišují se obec Lednice a Noudák z okrskku okresního soudu Břečlavského a vyšetřovacího soudu Hustopečského a přidávají se k okrskku okresního, posudního vyšetřovacího soudu Mikulovského a tož k okrskku krajského soudu Znojenského.

Toto nalizení vejde ve skutek dne 1. srpna 1868.

Herbst m. p.

126.

Nalizení, vydané od ministerium práv dne 2. července 1868,

a tom, že městy Německé Líbiny přidává se k okrskku okresního soudu Šumperického v Moravě.

(Glasnik v č. 137. Zák. HL. 186. 187, str. 471; vstoup. a vyd. dne 25. června r. 1868.)

Podlé §. 2. zákona, daného 11. června 1868, č. 50 zák. řízení*), odlišuje se městy Německé Líbiny z okrskku okresního soudu Udovického a vyšetřovacího soudu Litovelského, a přidává se k okrskku okresního a vyšetřovacího soudu Šumperického.

Toto nalizení nabude platnosti dne 1. srpna 1868.

Herbst m. p.

*) Příkazy pro Mor. 1868, č. 25, str. 125.

127.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 8. července 1869,
 jímž se stanovuje, kdy police úřadovně c. k. státní kasa centrální a c. k. výplatna
 ministeriální.

(Obz. v čísle 11. stb. řísk. č. 127, str. 241; vyd. a rozsl. dne 13. července 1869.)

Dobrochem k vyhlášení, vydanému 20. června 1869 (č. 115 zák. řísk. *), v
 náležitosti se určí, že c. k. státní kasa centrální křehovně a zení v místě řísk. v
 zastoupených a c. k. výplatna ministeriálních police úřadovně dne 13. července 1869.

Bratři m. p.

128.

**Nářízení vydané od ministra záležitostí duchovních a vyučování
 a od ministrů záležitostí vnitřních a práv dne 7. srpna 1869,**
 jímž se týče duchovních světských i řeholních, kteří jsou v náležitosti svého před-
 stavence duchovního ve vzbě.

(Obz. v čísle 17. Zák. sb. č. 116, str. 272; vyd. a rozsl. dne 4. srpna 1869.)

Právě, vyhlášení v náležitosti, vyd. od ministra záležitostí duchovních a vyu-
 čování dne 7. června 1869, č. 134. zák. řísk. **, jímž se týče vykonávání náležitosti
 biskupských, jímž některý kasa dne jest do napravnou duchovní, vztahuje se
 také ke všem řeholníkům a řeholnicím; protož nemůže někdo, kdož pří-
 sledí k nějaké komunitě řeholní, a chová se z jaké koli příčinou v náležitosti svého
 představeného ve vzbě, mimo vůli svou v ní setrvala býti.

Jakož ale také sluší každé humanitě ke každému světským a k řeholníkům,
 kteří vzbě od jejich představených jsou náležitosti dobrovolně se přidají, a hledí
 strati jejich, tedy každý ministrů záležitostí duchovních a vyučování napročně
 předloženy seznamy každé světských a řeholníků, v dobrovolně vzbě skutečně
 chovaných, a každé v nich seznamech přivedena jest jméno, a připomenuto, jak
 dříve jsou již ve vzbě a se jak dříve jsou vzbě jest uložena, jaké jest náležitosti,
 kde jsou ve vzbě, což jak jest velké a světlé, máli dostatek vzbě a jak jest
 náležitosti, což jak jsou vzbě a jinak opatření; kdy koli pak někdy jsou do
 vzbě se dostane, každý seznam dříve doplně.

Jestli by by biskupství takových seznamů duchovních děkanů a řeholních
 děkanů svých úřadů a z náležitosti úřadů, že jsou úplně a vše v nich pra-
 vedlivé, upravené seznamy nepodali, tedy vzběti všichni náležitosti seznamy se-

*] Průběh pro Mor. 1869, č. 25, str. 310.

**] Tamtéž pro Mor. 1869, č. 129, str. 368.

žemě, pokud se týče knih světských, sami, co se však dotýče kněžských, požívají představených kněžského konventu a každé kongregace, aby jim je podali, nežť je bedlivě prokoumají, zverifikují a co nejdříve na místě náležitěm předloží.

Tato nářízení buďto kněžstva, kdo nově vstupí v nějaký řád náboženský nebo v nějakou kongregaci takovou, své nář. alib učiní, oznámí, a správcí ten-akého prohlásí, že se tak stalo.

Tato nářízení nabude platnosti toho dne, kterého bude vyhlášeno.

Hasser m. p.

Giskra m. p.

Herbst m. p.

129.

Patent císařský, daný dne 19. srpna 1869.

Jiměte sněmově Český, Hallčský a Vladimírský a Královský, Bukovinský, Ra-
kovský pod Eni a nad Eni, Salcburský, Štýrský, Korutanský, Krajský, Buko-
vinský, Moravský, Slezský, Tyrolský, Vorarlberský, Istrianský, Gorický, též ná-
stá řada Terstská zstitují se do míst zřčenem a jich shromáždění ustanovených.

(Otištěno v ústave Č. S. List. říš. č. 147, str. 109, vyd. a čísel. 21. srpna 1869.)

My František Josef První,

z Boží milosti císař Rakouský;

král Uherský a Český, Dalmatský, Charvátský, Slavonský, Ha-
ličský, Vladimírský a Illyrský; král Jeruzalemský atd., arcí-
vojvoda Rakouský; velkovojvoda Toskanský a Královský; voj-
voda Lotarinský, Salcburský, Štýrský, Korutanský, Krajský
a Bukovinský, velkokníže Sedmíhradský; markrabě Moravský;
vojvoda Horno- a Dolnoslezský; Modenský, Parmenský, Piačen-
cký a Kvastalský, Osvětimský a Zátorský, Těšínský, Furlanský,
Dubrovnický a Záhorský; knížeci hrabě Habsburský a Tyrolský,
Kyburský, Gorický a Gradištský; kníže Tridentský a Brixenský;
markrabě Horno- a Dolno-Lužický a Istrianský; hrabě Ho-
henembský, Feldkirchenský, Bregencký, Sonnenberský; pan
Terstský, Kotorský a na Slovenském krajišti; velkovojvoda
vojvodství Serbského atd. atd.

nakno učině a věděti dákně:

Sněmově Štýrský, Korutanský a Bukovinský zstitují se na den 3. říjí 1. r.

zákonové Halický a Vladimírský a Krakovský, Rakovský pod Eně a nad Eně, Krajský a Slouský na den 15. září;

zákonové Istrijský a Gerický, tři městská rada Teretská se zákonem, na den 22. září;

zákonové Tyrolský, Vorarlberský a Šaleburský na den 25. září;

zákonové Český a Moravský na den 30. téhož měsíce;

končící zákon Dalmatský na den 2. října t. r. do míst, sňkem k jich zhraněním ustanovených. —

Děno v lita, dne 19. srpna lita téhož samého letního dočasně, pavením náleho roka devátého prvního.

František Josef mp. (L.S.)

Tasche m. p. Flosser m. p. Hauner m. p. Petzold m. p. Glaska m. p.
Herbst m. p. Brestel m. p. Berger m. p.

Překlady zákonův
 ———
Zákonníka říšského
 na rok 1860

pro
Markrabství Moravské
 ošitých.

Částka XVIII.

Vydán a rozeháněn dne 17. srp. r. 1860

od v. k. ministru království Markrabství Moravského.

130.

Nářízení, vydané od ministra záležitostí duchovních a vyučování
 dne 18. května r. 1860,

jinak se vydává instrukce provinciálním okresním dozorcům školním.

Má platnost v celorožní části Rakouska pod Itálií a nad Kostí, ve vojvodství Krajinském, v markrabství Moravském, ve vojvodství Slavensko a Dolnoslezském a v knížectví Lužickém Tyrolském.

Vydáno v čísle LIII. sth. Říš. z. 113, str. 167; vyd. a rozeh. 17. srpence 1860.

§. 1. Okresní dozorce školní má si zjednatí důkladnou zprávu, v jakém způsobu jsou školy obecné v jeho okrese úřadním, má se šetřit příčinami, aby se školství opravilo a zvelebilo a zvláště hledíti k tomu, aby se přepřehlé školy školní rozšířily, zrušeny již školy obecné rozšířily a nové školy zřídily. On má ke školám veřejným i soukromým se nejvyššími dohlédnutí a předepzané návštěvy školní konati.

Také jest dozorce povinen, konati v příčině škol svého okresu větší práce a řízení úřadní, které mu představují státního úřadu školního nebo zemský úřad školní zvláště učiti.

§. 2. Při navštěvování škol má dozorce hledíti k tomu:

- a) v jakém způsobu jsou stavby školní, zdali má odpravě položení a zdali nic není na bláhu, se by náležitě nějaké zabezpečení přikládalo ať by mohlo přerušování vyučování;
- b) zdali jsou učitelé a učitelé školní v dobrém a přiměřeném způsobu, zdali v učebních se náležitě točí, zdali se světlivě dobře vyvíjejí a zdali se všeobecně zachovávají náležitá čistota a pořádek;

- c) zdali jest při škole místo pro učebnic, zda při školách venkovských jest zahrádka k vyučování hospodářského a povahou půdy se krajiny se zemědě-
vajíctva, zdali k vyučování lékařství, chorobí bouřel hadičkám, včelářství
nebo zelenářství a zda se učitel s takovým vyučováním snaží;
- d) zdali škola náležitě prostředky vyučovací a jestli při ní knihovna učitelů a
žáků;
- e) zdali gratis-knihy chudým dětem náležitě se vydávají a zda se s nimi tak
jako s jinými prostředky vyučovacím zdarma jednávanými dle předpisu na-
kladů;
- f) zdali se výroba papírování školy správně koná, zda všechny děti školy pro-
vídlně navštěvují ač jak jiné opatření jest o jejich vyučování učiněno, jak
se vyučují hudebně a tlesk, jestli to jest, zda se děti nepřijímají do školy
dříve než dojde věku školního nebo mimo čas předepsaný, zda učitel má
bedlivě zanedbává, jak se škola navštěvuje, zda děti, které školy navštěvá-
jí, zapominá a v pravý čas se odevíká, a zda děti, kteří školy po delší
čas zanedbávají nepřetřetelných vědomostí si nezaujali, se přidávají, aby školu
navštěvovali i potom, když vykreší se školního věku;
- g) zdali se jsou ku potřebám školním fondy nebo fondace, kdo je spravuje a
zda se závazky fondů vyplňují;
- h) zdali se učitelům příjmy v pravý čas a bez přehánky odvádějí, zda učitelové
některé zaměstnání vedlejší provozují a kterak, a zda takové zaměstnání není
povinností jejich povolání na újmu;
- i) zdali čas náhonem k vyučovací vynalézají náležitě se dodržuje a zda potře-
bám dětí čas, zda učitel dle předepsaného plánu vyučuje, zda při tom
užívá jediné knih od příslušného úřadu školního povolených a zda má při
vyučování příhodnou metodu;
- k) zdali plně hodín vyučovací potřebám vyhověje a dodržuje se;
- l) zdali v každém předmětu vyučovacím a veškerým vyučovacím úřadu prode-
psaného se drží;
- m) zdali se učitelové přičiní, aby na vyučovací náklady školní měli úhradu a
kterých prostředků se k dosažení úřadu tohoto učiní;
- n) zdali na školách, na kterých jest několik učitelů, konference měsíční dle
předpisu se odávají;
- o) zdali dozorce školní aspoň škole povinnosti své plní;
- p) zdali školy a vyučovací soukromé dosti čas vynalézají, a kterým byly
učiněny a zda s nimi práv svých nevykrojují.

§. 3. Potvrzují, aby škola prospívala, předkem na tom zdali, jací jsou učite-
lové a jak zrovna vespoled účinkají, tedy má dozorce všeobecně úřadu obraceti k
tému, aby učitelové v jeho okruhu byli spáschilí a pilní, dobře se chováli a díle
se vzdělávali.

Co v těchto případech při inspekci a návštěvi škol sledit, má pečlivě zaznamenat.

§. 4. Dozorce má právo a jest povinen, u všech didakticko-pedagogických učitelů, jeho potřebě, připomínat, jim radu dávat a kdy v této příčině sledovat na místě samém vlastní pozorování odvarovat, při čemž se má všeho vyvarovat, se by účinnosti učitelů mohlo být na újmu.

Dozorce má, kdy koli škola navštíví, s učitelem, a tu kde jest jich několik shroma, v konferenci s nimi držet o tom, jak vše sledoval, důkladně rozmlouvat, má učitele a dozorce místní vyslyšet, jeho sobě říkají a než mají příčinu si sdělovat, a má stížnosti projevovat, pokud možná, přístělným způsobem sdělovat a vyřizovat.

O všech, jeho vyřizování nemá moct, má předatovému okresního úřadu školního správu podat, dle potřeby postakoly v příčině toho vaděné příležitě a návrhy své připojit. V těchto zprávách má také vždy vytknout, jako upravení na místě samém učinil.

§. 5. Okresní dozorce školní má okresní konference učitelské svolání a je volit.

§. 6. Na okresního dozorce školního náleží, aby pečoval dohodě sdělil o školních věcech didakticko-pedagogických, jeho předatovoj okresního nebo zemského úřadu školního na něm počítá a aby k nařízení předsedy okresního úřadu školního vadělně návrhy k vyřizování příkazových sou před porady didakticko-pedagogické.

Ku konci školního roku má dozorce podat předepsanou zprávu vjrozdě o všech školách jeho příkazových.

Dozorce má každě škole právo, diti návrhy, jak by se školství porovzalo a vřadilo.

Zvláštních postakolů jednání okresní dozorce školní vstít nemá.

Husser op.

131.

Nářízení, vydané od ministra záležitosti duchovních a vyučování

dne 11. července 1869,

jímž se vydává instrukce o k. zemským doručovám školním.

(Obsahuje v čís. LIII. zák. 11. čl. 179, 180, 181, 182, 183, 184, a vyd. dne 21. července r. 1869.)

A. Ustanovení obecná.

§. 1. Zemští doručoví školní mají sobě sjednati důkladnou zprávu, v jakém způsobu jsou ušliti vstřebáni i soukromá pod dohled jin učitelů a mají sami a skrze jiné napomáhati, aby tato ušliti prospívala.

Oni mají se vši pozorností k tomu přihlížeti, aby se školy nedřívěly k rejším politickým, národním a náboženským.

Co se týče jejich postavení obecného k sobě, mají se jest, že se udržeti, aby veřejnost škole vědomu dostali.

§. 2. Každý zemský doručov školní jest povinen, zastáti takové práce, které jsou povahy didaktické-pedagogické, učební i práce administrativní a ekonomické, když se vztahují ke škole k němu přikázáno, k potřebám předškolního o k. zemského úřadu školního (zemské rady školní) vyžadovati.

§. 3. Každý zemský doručov školní má právo, co koliv v přímé věci školních shledal a sponosoval, školní radě zemské předložiti a své návrhy k tomu připojiti.

Taková podání se protokoly a do účtu jednání vyřídí.

§. 4. Tím, že větší a důležitější část prací zemského úřadu školního bývá se v paražu a vyřizuje v zrocích, nabude doručov přehledu prací. Práce jejich oboru, které se vyřídí bez nich, předloží se jim potom, aby v ně asistovali.

§. 5. Zemský doručov školní má býti přítomen při každém komisijním jednání, věci školních se týkajícím, při kterém má některý orgán zemského úřadu školního účinkovati a při kterém jde o věci didaktické-pedagogické jeho oboru ať by předsedci zemského úřadu školního na příhodné shledá, aby byl přítomt; shledá se mu to, má také jednání komisijního řídit.

§. 6. Zemští doručoví školní mají pravidelně cestu po zemi konati a osobním dohledem na všechny strany vyřizovati, v jakém způsobu jsou školy jim vřívěny.

§. 7. Když se chtějí na takovou cestu vydati, mají se předškolním zemského úřadu školního komisijním způsobem opovřiditi a oznámiti mu, kam chtějí jiti a

jak dlouho se tam hodlají zdržeti, při tom mají hledati na občanské toky a na možnosti, majili snad na místě samém nějaké opatření učiniti.

§. 8. Po skončení cestě má venkový dozorce školní nejdříve ve 14 dnech zvrátnou zprávu o sí samosobného úřadu školního předložiti, v kteréž jsou má také oznámení, co kde ústně byl našel.

§. 9. Za náhradu útrat povozních v okružku úředním, nežli tento okružek obsahuje se k jedné nebo k několika osobám, obdrží samiti dozorcové školní 4 až 10 kr. nář. z domního platu, a to, kde není parníků kočí a telemaré, postavení pojednání své kategorické bez poplatků vedlejších.

B. O dozorech škol obecných.

§. 10. Dozorce škol obecných má své cesty tak rozdělit, aby vždy nejdříve ve třech třech včasně všechny školy svého obvodu úředního navštívil.

§. 11. On má v každém okresu některé školy obecné obzvlášť druhu a spojené s nimi ústavy bedlivě sledovati, při vysvětlování přítomen býti, ve spisy úřední od učitelů vedené nahlížeti, ku státnostem, oznámením a žádostem učitelů a orgánů ke škole nejprve přihlížejících státi míti a oběma stranám svou nápravu býti.

Vady, vysvětlují se k vědomí didakticko-pedagogickým, může a má dozorce škol obecných na místě ústně nahlížeti odvolání, v případech důležitých a pří-
ných také protokol v příslušných vedlejších a samosobného úřadu školního jej předložiti; aby však písemná nahlášení vydával, k tomu práva nemá.

Mimo to má s předsednicí okresních a místních úřadů školních svázáno a okresními dozoremi školními míti občasná rozmlavy, aby jednotně a nejprve působili.

§. 12. Dozorce škol obecných má k vedlávatelným učitelským a školním svázáním k nim náležitějším nejméně dvakrát do roku důkladně dohlédnouti. Při takovém dohledu má každou školu vedlávatelsky učitelští i školy svázání a před-
níky každého učitele navštívit, ale svého nářad chování a školy zkontroliti, však osobitě vinnosti učitelové.

On má opatřiti vědomost, kterých knih vysvětlovacích se na vedlávatelné učitelé, jaké jiné prostředky vysvětlovací to jsou a jaké křesť se zachovávají, a má nahlížeti v úřední spisy pedologie a svázání v konferencích protokoly obecné učitelské. Po každé inspekci má míti konferenci s učitelstvem, má mu oznámení, jak všechno sledoval a dle toho možná ústně, jaké potřebí.

Dodati dozorce od samosobného úřadu školního k tomu vyříditi, bude právo, míti

zřetěly, které se pro domácí vyučování dospělosti na vedlejších učitel-
ských odbyvají.

§. 13. Doporco škol obecných má státi obrátcí také k tomu, aby se učitel-
ské konference obrátil a samé komity a zvelebovaly, a má samé sám řídití.

O tom, jak se mají učitelé a děti kurzy pro další vzdělání učitelů, má
každý rok samému úřadu školnímu náležitě návrhy podati.

C. O dozorci škol učebních.

§. 14. Pod dozorcí oboru humanistického postarava jsou předkem gymnasia
(pocháje k nim gymnasia reálná), pod dozorcí oboru realistického školy reálné.

Dle tohoto rozdělení povědom také dozorcové referit práci k tomu neb onomu
oboru se vztahujících, se ustanovují předsedlí samého úřadu školního
ne jiného.

§. 15. Jak dozorce gymnasiální, tak i dozorce škol reálných má gymnasia
a školy reálné svého obrátka alespoň na dvě léta jednou důkladně obhlédá, i když
k tomu nebylo léta přímé příčiny.

K té má své škole však, když se toho vidělo potřeba, učiti i v kratších
dobách, třeba několikrát do roka, obhlédnutí.

§. 16. Dozorcové gymnasiální a dozorcové škol reálných mají při vizitaci
škol svých státi k tomu učiti, v jakém způsobu vznikla tyto školy jsou, mají si
navštěvování předních každého učitele nejvíce jistota, čemu, jak a s jakým
prosperchem se vyučuje, a mají dle svého učení také školy zkoušeti, však bez
ujmy vážnosti učitelů.

Oni mají k disciplinování obrátit se školy učiti učiti, vztahem si opatřit
kterých knih vyučovacích se učiví a jaké jiné prostředky vyučovací to jsou, též
jaké jsou ekonomické poměry té školy, mimo to mají v protokoly konferencí,
ustále-li se to již, zvládnouti a důkladně je učiti.

§. 17. Dozorce gymnasiální, když navštíví školy reálné, má státi svůj obrá-
tcí jedině k tomu, jak se vyučuje předními humanistickým (jazykům, před-
ními klasickými, historií, geografií spojeně a historií) a s jakým prosperchem.

Takéž zachová se má dozorce škol reálných, co se týče vyučování reálním
předmětem na gymnasiích (matematice, popisující učení přirodním, fyzice, geo-
grafii, pokud se jí vyučuje se předměta v sobě, a kroužení).

§. 18. Dozorcové mají se sbory učitelůvými učiti konference, předsedající jim,
a rukovati při nich v vztáhu a disciplinování způsobu školy. Při těchto kon-
ferencích mohou se jim ustanovení vedy obhlédá, jeí mají na učiti samém vedě

možnosti četnými připomenutími a radou svou odstraniti. Učitelé nativní učíto však dosudce gymnasiální dávají jen v přímém veřejném způsobu, v kterém se gymnasiem nachází a v přímém humanistického vyučování na něm, a takéž dosudce škol reálních jen v přímém veřejném způsobu, v kterém se nachází škola reální, a v přímém realistického vyučování na ní.

V jiných případech mají se dosudcové, než nějaké učení neb naučení vydají obecně srozuměti, a zasměnou-li se shlednou, zenského úřadu školního se rozhodnouti řídití.

Přesněná nativní vydávk k návrhu dosudcové zenský úřad školní.

§. 19. Zkoušky maturitní na gymnasiích má řídití dosudcové gymnasiální a zkoušky maturitní na školách reálních dosudcové škol reálních; těchto úřadů má se učiti k vyhledání toho, jak jedna každá škola prospěje.

Vlak mají se též dosudcové připomenutí býti tím způsobem, že dosudcové gymnasiální má učiti školy v předmetě humanistických, které mají abstrakcí školy reální přesněná učíto, a že má zkoušení úřadů o abstrakcích od učitelů vyzkoušej, dosudcové pak škol reálních že má touto povinností vyplniti a stoupy předmetě realistických, pokud se z nich přesněná zkoušky maturitní dávají.

Jestliže by jedna dosudcové pro velký počet škol středních nebo pro nějakou potřebu sám zenský úřadů maturitních na všech školách řídití, má zenskému úřadu školního zastupovati, aby byl zastoupen a má pojednávati školy, na kterých se to má učiti.

§. 20. Zemští dosudcové školní mají dle zpusku středních, které má konci každého roku od jednotlivých škol středních dopyty, učíto hláseti správu, a to učíto o sobě o gymnasiích a učíto o školách reálních a mají jí předložiti zenskému úřadu školnímu.

Tato hláseti správa má kromě náležitých dát statistických obsahovati úřadů dosudcové školních z vlastní zkušeností nabytý o tom, v jakém způsobem jest vyučování a disciplína na každé škole, jako i návrhy, jak by se měly vady a nedostatky shledané odstraniti.

Zemští mají dosudcové také se toto vyjádřiti, učíto se má ústavům uskrovným, které mají právo veřejnosti zpusk dostávají pomoci od státu, této vyhledy dle dopyti.

B. O dosudcové škol středních pro několik zemí středních.

§. 21. Co v předchozích paragrafech nářčeno, má platnost v přímém úřadů, ku kterým není nezbytně nutná potřeba, aby zenský dosudcové školní v sídle zenského úřadu školního byl přítomen, což učíto, když jsou některému dosudcové k příkázání učíto úřadu vyučovací několik obcí správních.

Při sestavě zemského úřadu školního, u kterého takový dozorce nemá stálého sídla úředního, má být přitvozen jen tehda, když přijede do sídla tohoto úřadu se příčinou svých cest služebních, aneb když toho zemský úřad školní nebo jeho předseda předloží.

§. 22. Za schválení plánu cesty své škola má u předškolního toho zemského úřadu školního, u něhož má své stálé bydlení (§. 7). Má jej však také správcem zemských jurech zeml. v kterých hodlá cestu konati, v pravý čas předložiti a usřízniti, dle se mu jako k sobě přijmouti.

§. 23. Co se týče protokolů z sezení zemského úřadu školního, u kterého nemá stálého sídla úředního, v ty má zahlednouti.

Hasser mp.

132.

Nariadení, vydané od ministra záležitostí duchovních a vyučování dne 12. července 1868.

Jedno se vydávaji ustanovení ponaučitel jak se má nákon o školních obecných ve skutek učitel.

Má platnost v zemích v radei Rak. nastoupených, vyjmaže holivostí Dolnoslezské, Haléské a Vlachské, velkovévodství Kerschovské, vévodství Krajské a Bukovinské, markrabství Istrijské a knížecí hrabství Goralské a Gradiska.

(Zkouška v Lit. Zák. Sb. č. 10, str. 407; vyd. a raz. dne 21. července 1868.)

K provedení nákonu přiložilo, čarého dne 14. května 1868, č. 67 sbk. H. sbk. 67) vidí se mi dle §. 78 téhož nákonu vydati tato ustanovení ponaučitel.

I. O spůsobilosti k vyučování a o vzdělávací učitelé.

§. 1. Chovanci vzdělávacích ústavů učitelských, kteří školního roku 1868/9 první rok školují, jsou povoláni, nastěhování šetar ještě dvě léta.

§. 2. Stoučené učitelé vzdělávacích ústavů učitelských, hledíce k tomu, jak dlouhá jest doba vzdělávací učitelství, mají vzdělání podrobný plán vyučování a směřací se, se se týče vystoučené náhodnosti, a přilohoující vechními ústředí děkování.

Návrh plánu vyučovacího předložou buď starozemský úřad školní nejbliže si do svého učil 1869 ministrové záležitostí duchovních a vyučování ku schválení.

§. 3. Při sestavování plánu vyučovacího budli hledíce k tomu, aby se dostatečně vyučovalo vychovatelství a navze vyučovací žil vyučovatelské, předsedo-

7) Příkl. pro Mor. 1868, č. 61.

spýtu a přirodopisu, též země- a dějepisu, aby vychovanci učitelští stali se schopnými, učiniti dnovi škola, jež záhon školský, dnem dne 14. května 1869, školam obecným vytknou.

§. 4. Posázení šna, jehož chováním v §. 1. jmenovaným ku vzdělávání daptán, posázeno jest krátký, vztahovati se jest na vyslovení přednostům vaneš přibývajm jen k věcom nejdůležitějším, aby mohlo bezpečně vládnouti sborem vědeckým náležitě obrábeným.

§. 5. Chovanci, kteří vstoupí do vzdělávací učitelské počátkem školního roku 1869/70, jsou povinni, choďati do ně čtyři léta.

§. 6. Co se týče předmětů, má se přičti na čtyřletých vzdělávacích učilských předměti:

a) Vychovatelství a vyučovatelsví: znalost psychologie empirické a nejdůležitějších periódel logiky, znalost ducha dětského a prostředků k jeho vyzrání a vzdělání, sběhlost v obecných pravidlech vyučování vůbec a v metodice každého předmětu vyučování škol obecných zvláště, znalost historického vyzrání škol obecných a jich využitího škola.

b) Vyučování jazyku: znalost mluvnice, hledie k historickému vyzrání řeči, znalost nejdůležitějších plodů Božetary, blízkost v učení si zobrazování ústně i písemněm.

c) Geografie: porozumění mapám a zeměkouli, znalost povrchu země v přímě sístěné a politické šie nejdůležitějších momentů, zvláště Evropy a zejména střední Evropy, nějaká sběhlost v kreslení map a v grafickém zobrazování řeči k zeměpisu se vztahujících. Bedlivě má se prohlížeti k obsahu útansk, aby chovanci stali se spůsobivými, po nich zeměpisu vyučovati.

d) Dějepis: přehledná znalost nejdůležitějších příběhů historie obecné a rakouské, výskusec zvláště momenty dějů vzdělanosti, též zvláště dějepis vlasti.

e) Nauka o datavě: přehledná znalost letary a zvláště zvláštní měsáčetví rakousko-uherského.

f) Matematika: Jistota v počítání s hlavy a na tabuli, sběhlost v obecných způsobech počítání, znalost počitělní algebry a geometrie.

g) Přirodopis: znalost tří tří přirodostů, skládající se na nejvyšší a zvláště se v rozumění a mluvození, sběhlost v systomech krystalových a znalost souvislosti, nejdůležitějších forem v nich, vyzrání, jak jde přede vyzrání v tří byla, poznávací vědké drobnosti systematické, znalost nejdůležitějších stupen zvláště a důkladná znalost šlovka. Zároveň vyučování přirodopisu má býti geografie sístěná, v níž se má to, čemž se v različných odvětvích vědomostí přirodovědeckých vyučovalo, v jedné sejnosti a vyláti, která vědom na níž přímě se nacházející se obopně k sobě vztahují a sebe doplňují. Př

tem má se učební ústředí učiti k tomu, jaký účinek má voda v příčině geologie a má se vyložití architektura kůry země, vysvětliti geologické útvary země a geografické rozlišení bylín a zvířat.

b) Přírodopyt: znalost nejdůležitějších úklad chemie k vysvětlení nejdůležitějších úklad káždenního života, včel v některé odvětví průmyslu chemického v té zemi, v které se nachází vzdělavatelů učitelů, důležitým, mimo to znalost nejdůležitějších úklad šakálních a ozvěch nástrojů a aparátů, které mají platnost v praktickém životě. Základem vysvětlení ve fyzice a chemii budou úlohy či experimenty, pomůcky učirodňovací matematické.

č) Hospodářství polní: znalost nejdůležitějšího učení o půdě, o hnojích a o životě bylín a zvířat, hledis učení k provozu půdy té země, znalost nejdůležitějších systémů hospodářství polního a lesního a jejich významu v národním hospodářství.

ě) Kreslení: uobrazování oka a ruky, aby ruka nabyla křivosti u vyzobování věcí jednodušších; počátky perspektivy a projekce. Vykládány budou obdivné metody, jak se má vyučování kreslení na školách obecných a teď třeba vyučování k nim učitelů odměřena.

ř) Psaní: středně, úkladné písmo.

š) Tělocvik: volné učení, učení v potišku, učení a učitelů a hry. Krátké přednášky o metodice vše, kterým se vyučuje ve školách obecných, o učením míst k tělocviku a t. d.

§. 7. Až do učební školního roka 1872/3 budli při zkoušení těch, kteří chtějí přijati býti v učenství vědomostí jich, učitelů v dějepis, přírodopis a přírodopys, poměrně menší máta příkladů a z nauky o číselných geometrických a z kreslení nebudie kandidáti v tom čase zkoušeni. Kandidáti budli přijati, když z některé zkoušky vycházi alespoň taková dospělost ducha na jevo, že se jistě nějakou podobností k pravdě nadíti, že kandidáti, budeli namáhavě pilný, nezosty ve svých vědomostech vyplni.

§. 8. Při těchto zkouškách mají býti všichni učitelové přítomni a pobíhající k tomu, jaké vědomosti kandidáti učitelů při zkoušce na jevo dali, mají ustanoviti, kterým vědom se má v prvním roce školním vyučování a mají předložiti návrh písem vyučovného rozsáhlého úklad školního. Včel má se při tom uvážiti, že učenci nové vstupající mají úplně desítkovostí učení vyučování, v §. 6 vzdělavatelů učitelům vykazujícího.

§. 9. Na vzdělavatelích učitelům, na kterých by nebylo spůsobů učitelů k vyučování předložiti návrh příkladů, požmánuje rozsáhlý úklad školní až do učení definitivních hlavních učitelů, suplenty, kteří se mohou na, kde jsou školy střední, a učitelů škol včel.

§. 10. Po skončení školního roku 1869 budou učí vedlávacelny učitelské takto právo, vydávati vysvědčení dospělosti pro obyčejné školy obecné. K obyčejným zkouškám způsobilosti učitelské učiany budou v školním roce 1869/70 zvláštní komise zkonstit.

§. 11. Co ustanoveno v §§. 1—10, vztahuje se také ke vedlávacelným učitelům; takto se má při zkoušce přijmáti ještě méně žáků, a až do školního roku 1872/3 mohou se přijmáti kandidátky, které prokáží, že mají vědomy ty vědomosti, kterých bylo posud lze dožít ve čtvrté třídě škol hlavních.

§. 12. K dosažení učitelství na nezaměstnaných školách rolních nabuditi nových kursů vedlávacích zaváděno; takto ta, kde ve školním roce 1869/70 první rok byl odbyt, budž dále odbyván i druhý.

§. 13. Sborové učitelů mají tím, kteří kurs vedlávací pro rolní školy nezaměstnané v školním roce 1869/70 a prospěchem odpracov, vydati vysvědčení dospělosti. Vysvědčení způsobilosti učitelské nabýti mohou títo kandidáti jen po roční službě praktické na některé škole obecné nebo měšťanské před komisí zkonstit. (§. 10). Kandidáti však, kteří nebyli přijati na kurs vedlávací, komisi rok služby školní, mohou ihned zkoušku způsobilosti učitelské podstátnosti.

§. 14. Vysvědčení způsobilosti učitelské pro nezaměstnané školy rolní poskytuje právo, učiti na školách měšťanských.

Ti, kteří mají vysvědčení způsobilosti učitelské pro školy třídní a hlavné, mohou ustanovení býti takto na obyčejných školách obecných; aby mohli býti učitel na školách měšťanských, potřebí, aby zkouška před komisí zkonstit. podstáti (§. 10). Mařko-I se málo se účhto učitelů žáků, zvláště se ustanoví.

Vysvědčení, že někdo jest způsobilý, býti podučitelem na školách třídních a hlavních, pokládá se za rovné vysvědčení dospělosti.

II. O školách obecných.

§. 15. Děti, které v školním roce 1868/9 dokonají dvacátý rok věku svého, nejsou povinny, díle navštěvovati školu každodenní; v pátém jiných dětí, necht již chodily do nějaké školy, nebo do ní teprv počátkem školního roku 1869/70 přijela, má plynouti platnost to, co z strany povinnosti školní ustanoveno v zákoně školském, daném dne 14. května 1869.

To zvláště vztahuje se k dětem, které sice mají vysvědčení ze čtvrté třídy školy hlavné, které však při počátku školního roku 1869/70 dvacátého roku věku svého ještě nedokonaly, a nenavštěvovaly ani školy střední ani jiné školy. Škole střední na rovnou postavené, ač nabýly vyučování doma nebo v některé škole soukromé.

§. 16. Početní počet: škola třídní, škola hlavní, nemístní škola hlavní a t. d. přestavena. Školy rozličného druhu sesazují se dle toho, kolik tří po-
stupujících každá má. Třída má tolik tříd, pro kolik jest tříd učitelů učitel.
Školy, které mají jednoho učitele, vyznačují se většinou učitel, která jest povinná
do školy choditi, sloven jednotřídní, školy, které mají dva učitele, dvo-
třídní, školy, které mají tři učitele, trojtřídní, školy, které mají čtyři
učitele, čtyřtřídní školy obecné a t. d.

§. 17. Třídy, v kterých jsou děti rozličného věku, rozděl se na oddělení.

§. 18. Školy, které mají jednoho učitele (školy jednotřídní), rozděl se na
tři oddělení, do kterých se v pátém roce školním děti školou povinné od 6. až
do 12. roku, kromě k vidomostem, kterých již nabýly, rozděl tak, aby krom
základních případnosti dětí prvního školního roku šly oddělení první, děti dru-
hého a třetího školního roku druhé, kromě dětí čtvrtého, pátého a šestého škol-
ního roku oddělení třetí.

§. 19. Týmž způsobem dějí se na školách, které mají dva učitele (školách
dvojtřídních), kromě záležitostí případnosti dětí prvníků tři ročníků do třídy první,
a děti následujících tři ročníků, do třídy druhé. Každá třída rozděl se opět na
dva oddělení.

§. 20. Ve školách, které mají tři učitele (ve školách trojtřídních) dějí se do
každé třídy děti dvojitého stupně věku: děti dvou prvníků roků školních přijdou
tedy do první třídy, děti třetího a čtvrtého školního roku do druhé třídy a děti
pátého roků školního do třídy třetí.

§. 21. Ve školách, které mají čtyři učitele (ve školách čtyřtřídních) oddělují
do první třídy děti prvního stupně věku školního, do druhé třídy děti
druhého a třetího roků školního, do třetí třídy čtvrtého roků školního, a kromě
do čtvrté třídy děti pátého a šestého roků školního.

§. 22. Dle těchto pravidel rozdělují buď třídy ve školách, které mají pět
nebo šest učitelů (ve školách pěti nebo šestitřídních).

§. 23. Vyučovací ve školách víceučitelích jest odobrotá a odobrotá. Také ve
školách, kde většinou učitelů školou povinnou vyučovacího pobízení vyučuje jediný
učitel, když jest tříd méně než 10, jest možná vyučovací odobrotá. Kdy by
pro velkou vzdálenost od školy dříve byla obtížná nebo nemožná, choditi denně
dvakrát do školy, nebo kdy by učitelé školní nebyly dosti prostranní, aby se
všichni učitelé školou povinné do nich vešli, též kdy děti školních jest přes 30,
může se učitelé vyučovací oddělení a vyučovací v každém oddělení ve rozličných
hodinách. V takových rozdělujících jednotvárných školách obecných (školách po-

lečenský) čítá děti prvních dvou roků školních první oddělení a děti následujících tří roků školních oddělení druhé; ony se mají se nejvýše 12 hodin, tyto 18 hodin vyučovat, do kterých hodin se ve školách, kde dochází náboženství vyučuje, hodiny pro náboženství ustanovené nepočítají.

§. 24. Co také se týče, jak se mají přednášky rozdělit a jak se jim má vyučovat, hledíme buď při uvažování plánu vyučovacího k tomu, že náčtem říšským, daným dne 14. května 1869, nacházíme se že škol obecných některé předměty, kterých posud v plánu vyučovacím nebylo, totiž: dělo nejvíce potřebí učiti se zeměpisu a dějepisu, přirodovědu a nauku o formách geometrických. Těm předmětům bude se vůbec teprv počátkem pátého školního roku a sobě vyučovat; pokud se k nim při nižších stupních věku málo učiti máti, spojeny buďte s vyučováním náčtem a se čtením.

§. 25. Čo se dotýče účelu vyučování, mají učitelové, pokud nebude vyhláso předpis obecných, na státi máti, že na každé škole obecne v jednom každém předmětu vyučovacím dosáti se má následně tohoto:

V jazyku: mají se děti naučiti, písmo tiše a psané a jistotou, bítě, a výrazem a náležitým písevákem čítati, co mohou čísti a bez dialektu vyučovat, tomu, co čten, rozuměti a vyprávěti se posádně, bez hrubých chyb proti pravopisu a skládání pořávků myšlenky své čísti a písemně projevovati.

V krasopísání: mají se děti naučiti státi, čísti, díle, a bítě psati. Vyučování krasopisu buditi úže spojeny s vyučováním řeči. Především máti buď také k tomu, aby se dobrými vzory naučily nějaké jistoty a vzdělávali písemnosti obecních a dívenanských.

V počítání: vyučovat buďte děti, aby bítě počítaly v hlavě a ne učily s celými číly nejmenšími a největší jmenovanými, vyprávěly se posádně v počítání v slovech a obratily to na spěšky počítání obecních.

V zeměpisu: buďte děti vyučovat, čítati mapy, a představení si náležitě položiti země a její polohování též to, jak počínají částky země a částky roků a t. d.; máti buďte hleděti k tomu, aby nauky země, nejmenšími hory a řeky a největšími státy a města k náležitostem vlastenských, učili k náležitostem máti vlasti buď obecně státi obecně.

V dějepisu: buďte dětem zjednáti známost nejvýznamnějších příběhů dějepisu rakouského, čtením ve spojení s čítáním, čtením v samostatných obrázcích biografických.

Z přírodopisu: vyučování buďte dítky, aby znaly domácí užitečná a škodná zvířata a byliny, též minerály v obyčejném životě se vyskytující. Mimo to buďte přikládáno, aby naučily známosti hlavních bylin kulturních, starby lidského těla, vyřívování člověka, oběhání krve a opatrování zdraví, aby daly znalostí nejdůležitějších (atmosferických) úkazů a úkazů přírodních, a znaly aparáty a nástroje, jimiž se v obyčejném životě užívá.

Z nauky o formách a z kreslení: navedeno buďte děti, aby naučily pravého názoru o liniích, úhlech, plochách a pravidelných tělesech podle jich formy.

§. 16. Učitelové, kteří nemají úplně vědomostí potřebných, aby mohli učiti přírodovědu, nauce o formách geometrických a kreslení, nemají prvním tímto přednostím vyučování, někteří mají hleděti, vyplniti plácnosti zanechána mezeru ve vědomostech svých, aby se stali způsobilými, vyučování přednostím znově zavedným.

Účasná desaterová školní mají zanechána úřadu školnímu pevnou známosti učitelů, kterým se má dáti příležitost navštěvovati kurs pro další vzdělání na vzdělávacích učitelských, aby si doplnili vědomostí, jimiž mají potřebti.

§. 17. Při vzdělávání rozvrhu hodin na obyčejných školách buditi pravidlem toto:

1. Věci, které také vyhledávají, aby škál nejvíce mysl sebešli nebo které vůbec vyhledávají věřítko namáhání ducha, psaleno buďte na hodiny předpolední a ve školních potodenních na hodiny první.

2. Ke kreslení, psaní a spírání učito buďte v zprostředkovaných školách jednotvárných a ve školách víceřádných hodin odpoledních.

3. Žádají učiti naučiti v též učiti nebo v též učitelství nepřetržitě vyučování díle učiti hodiny.

4. Rozvrh hodin buďte zřeteln tak, aby učitel znáti znáti dobrou věcnou řádky díky své v jednom a též přednostím zaměstnávání.

5. Rozvrh hodin buďte se nejvíce přehledný. Různá přednostím jdiče se nejvíce možná rovnomenosně psaleno, aby učitel a dítki znáti se v deni potřebách vypravili.

§. 18. Díle také, co výše naznáno (§§. 14—16) mají učitelové na školní rok 1925/26 plně vyučování vzdělání a ustanoviti, čemu se má v každé třídě nebo v každém oddělení vyučování a z kterým účelem. Počasně v přílohu plány vyučování rozličných druhů škol obyčejně ukazují, jak se mají hodiny vyučování v rozličných třídách nebo odděleních rozdělit.

Plány vyučování předloženo buďte okresnímu úřadu školnímu a okresní desaterová školní přikládá k tomu, aby přednostím dané škole naučily plácnosti.

III. O reálních školách nezaměstnaných.

§. 29. V příčině nezaměstnaných reálních škol, dvojn- i trojtřídních, a klavních školami spojených pletí školního roku 1869/70 tato ustanovení posilující:

Co se týče těch, kteří vstupují do druhé nebo do třetí třídy nezaměstnaných škol reálních, zachová se při vyučování posud předepsaný; co se však dotýče těch, kteří v běhu téhož roce vstupují a pokračují čtvrté třídy školy klavní, má sbor učitelův v podstatě tyto úkoly učiniti: Vyučování země- a dějepisu vstahovati se má v tomto roce jenom k znalosti demona a k vlastivědě a k malým porádkům z dějin vlastních. Při vyučování počtem hodině buď zvláště ke slavním obecným a desítkám a k obracení základních spůsobů počítání na potřeby praktického života. Věcem přírodopisným vyučování buď zcela spůsobem počítacím, nehledě k tomu, že posud na reálních školách nezaměstnaných a první půlletí druhého roku předním se musel ukončiti. Vyučování geometrie, mluvy národní a kreslení a té spojeněma buďli obmezena. Týdně, neboli vyučování více než 30 hodin.

IV. O vysvědčích.

§. 30. Na místo posavadních vysvědčení celoročních a půlročních nastoupí, alespoň každého čtvrt roku, spisy školní, kterými se rediřem nebo jejich zástupcím bude dávat vědět, jak se jejich děti chovaly, jak byly pilné a jak prospívaly.

Žáci souhlasí usazen se jim školní.

Vysvědčení budou se přitom vydávati jenom na školách stavných, a taková, jimiž se bude propouštěti žáci ze stavu školního vystupující, kteří dokazali věk školou povinný.

Tím, když se to potřebuje, vydá se jednoduché potvrzení, že škola obecnou nastřádává.

§. 31. S strany toho, kdo se má při skonice přijímací zkoušky na školách, kteří, počínaje od školního roku 1870/1, vstupují do první třídy střední, též a strany vysvědčení propouštěcích vydána bude zvláštní usazení.

V. O školách opakovacích.

§. 32. Školy opakovací budí se, kde jsou účelny, až do konce školního roku 1871/2 zachovány. Chlapci a děvčata, kteří již ze školy vystoupili anebo ke konci nynějšího školního roku vystoupí, jsou i dále až do 15. patnácti 14. roku věku svého povinni, do těchto škol choditi.

§. 33. Nařízení posavadní, týkající se toho, kdo jest spůsobem povinnosti, nastřádávati školu opakovací, stávají i dále v platnosti.

§. 24. Učitelství vyučování opakovaně povinen jest učitel na škole obecní zřízené. Jestli na některé škole několik učitelů, ustanoví okresní úřad školní, kteří mají tuto povinnost na sebe vzít.

Vyučují některý učitel, jen zaměstnan na škole opakovaně, více než 30 hodin týdně, má se na to, co koná více, přidávat odměna dle.

Přidavek.

Vyučování pán škol obecních.

I. Vyučování pán nedělní jednotřídní školy obecní.

Náboženství a biblická historie	4 hodiny,
Vyučování češtiny a psaní	16 hodin
Psaní	8 "
Číslo (zeměpis a historie, přírodověda a nauka o zvířatech)	4 hodiny,
Zpěv	1 hodina,
Tělocvič	1 "
	<hr/>
	33 hodin.

Ve školách, kde učitel vezme na se vyučování v náboženství (dle §. 5. zákona školního, č. 14. května 1909), ujme se hodina vyučování češtiny a hodina vyučování psaní, nebo se dá učitel na to, co více činí, náhrada.

Na školách, které mají méně než 10 žáků, bude dosti, když vyučuje náboženství doobedná, 27 hodin, a učil se tato vyučování učitel, 30 hodin.

V nedělních školách jednotřídních bude přibývá, když budou jen z části náboženství učil škola nacházet, aby učitel v jeho nepřítomnosti učil se tím více oddělení vyučování přírodních věd.

Hodiny budou tak ustanoveny, aby první oddělení bylo, to jen 16—18 hodin, a druhé i třetí oddělení 22—24 hodin.

V hodinách každého oddělení vyučování vyučuje vždy třem učitelům, třem zaměstnancům se tím, kdo učil vyučuje v některém jiném oddělení.

Odměny se od 33 hodin týdně 4 hodiny, v kterých se vyučuje náboženství, nebo učitel 36 hodin k vyučování. Z toho vychází na první oddělení 9 hodin, kde učitel sám vyučuje, a 7—9 hodin k doobední zaměstnání (učení) a na druhé i třetí oddělení vychází na každé 9½ hodiny, kde učitel sám vyučuje, a 12—14 hodin na doobední zaměstnání.

Vyučovací skroz učitele samého učíte se ještě rozmanitěji, kdyby se v některých předmětech zavedla spojená vyučování dvou oddělení pokud se to dle jejich pasovačního prospívání učiniti může.

Udané celé hodiny rozdělujte buďte s větší částí na půlky, aby se v rozvrhu hodin přímé vyučování mohlo příhodně rozšířiti.

II. Vyučovací plány rozdělených škol jednotličních.

V rozdělených školách jednotličních (školách polebových) četiti se může tohoto rozvrhu hodiny:

V nižším oddělení týdně 14 hodin:

Náboženství a biblická historie	2 hodiny,
vyučování češtiny	8 hodin,
počítání	4 hodiny,
	<hr/>
	14 hodin.

V vyšším oddělení týdně 18 hodin:

Náboženství a biblická historie	2 hodiny,
vyučování češtiny	8 hodin,
počítání	4 hodiny,
realie (přírodověda, zeměvěda a historie)	2 "
zpěv	2 hodiny,
	<hr/>
	18 hodin.

V obou odděleních společně 1 hodina týdně tělocviku.

Vyučující učitel náboženství, zasmáhl se v obou odděleních počet hodin v jiných předmětech, nebo se dá učitelé na to, co více koná, ověřiti ochotou.

III. Vyučovací plán školy jednotliční.

	I. třída.	II. třída.
Náboženství	3 hodiny,	3 hodiny,
vyučování češtiny	16 hodin,	11 hodin,
počítání	6 "	4 "
matika s formálch geometrických a		
kreslení	— "	4 "
přírodověda	— "	3 "
zeměvěda a dějepis	— "	3 "
zpěv	1 hodina,	1 hodina,
tělocvik	1 "	1 "
	<hr/>	<hr/>
	27 hodin,	29 hodin.

Z toho vychází na učitele

24 "

27 "

Jelikož každé třídy děti jsou též rozdílného věku, tedy potřebí, aby se i tu jako v nejdřívých školách jednotvárně stříle oddělení. Toto usnadní se v školním roce 1869/70 tím, že v každé třídě budea třici jen trojho věku. V první třídě postará, když se děti dají do dvojho oddělení. Do prvního oddělení přijdou děti z prvního školního roku, do druhého oddělení děti druhého a třetího roku školního. Poměradí v této třídě v rozvrhu hodin, k náboženství nečleďe, vynáše jest 24 hodin, tedy máše, když se třídy dvoje oddělení, učitel sám v nižším oddělení vyučování 10 hodin, a ve vyšším oddělení 14 hodin.

V druhé třídě postará též obyčejně, když se též třídy dvoje oddělení, jelikož v předešlém roce 1869/70 též každého roku školního nebude příli mnoho. Kterého věku děti mají se společně v jednom oddělení vyučování, rozkolos se v každé případnosti dle dospělosti jejich. Když se děti dají do dvojho oddělení, máše se počet hodin vyučovacích snadno staniti. Dosti bude, když v této případnosti učitel bude v každém oddělení vyučování 12 hodin.

Zůstá-li se troje oddělení, bude učitel vyučování v každém oddělení 8 hodin, kterých počet hodin se máše v každém oddělení snadno rozkolositi, když by se děti dvojho oddělení vyučovali některým předmětem společně.

IV. Vyučovací plán školy trojtřídní.

Předměty vyučování:	I. třída.	II. třída.	III. třída.
Náboženství	3 hodiny,	3 hodiny,	3 hodiny,
vyučování řeči	10 hodin,	9—11 hodin,	9 hodin,
počítání	4 hodiny,	5—6 „	4—5 „
učení o formách geometrických	— „	— „	3 hodiny,
čtení	— „	5—6 „	5—6 hodin,
kreslení	— „	2 hodiny,	3 hodiny,
zpív	1 hodinu,	1 hodinu,	1 hodinu,
občerství	1 „	1 „	1 „
Suma hodin	24 hodin,	26—30 hodin,	27—29 hodin,
Pro učence k vyučování náboženství má učitel	22 „	23—27 „	24—28 „

Ve škole trojtřídní jest jmenovitě v třetí třídě snadno, vyučování též rozdílného věku, v ní se nacházející, společně; v té případnosti postará 27 hodin. Máše se však také státi v každé třídě dvoje oddělení, a to zcela dle zákona kterým třídá, aby vyučování co možná a každým věkem dětí se arucovala. Učitelovi přibude pak několik hodin, které se však mohou tak rozvrženosti, aby děti v nižším oddělení nebyly v týdně déle ve škole než 26 hodin.

V. Vyučovací plán čtyřtřídní školy obecní.

	I. třída (1. školní rok)	II. třída (2. a 3. školní rok)	III. třída (4. školní rok)	IV. třída (5. a 6. školní rok)
Náboženství	3 hodiny,	3 hodiny,	3 hodiny,	3 hodiny,
vyučovací řeči	12—14 hodin,	8—10 hodin,	8 hodin,	6 hodin,
počítání	4 hodiny,	4 hodiny,	4 hodiny,	4 hodiny,
učba o formách	— „	— „	— „	2 „
zeměpíska	— „	2 „	2 „	2 „
dějepis	— „	1 „	2 „	2 „
přirodověda	— „	2 „	2 „	2 „
pekní	— „	2 „	2 „	— „
kreslení	— „	2 „	2 „	2 „
zpěv	1 hodina,	1 hodina,	1 hodina,	1 hodina,
tělocvik	— „	1 „	2 hodiny,	2 hodiny.
	20—22 hodin,	25—27 hodin,	28 hodin,	28 hodin,
Z toho vyškola na učitele	17—19 „	22—24 „	25 „	25 „

Ve čtyřtřídních školách přejde v školním roce 1899/1900 takže do druhé a do čtvrté třídy šesti dvojitě věku; ve čtvrté třídě mohou se šesti dvou školních roků příhodně vyučovací společně, posléze v tomto roce přecházející bude stejně málo dětí, kteří by, co do dospělosti rozumem a vědomostí, byli sobě rovni. V druhé třídě bude dobře, když se šesti v některých případech na dvoje oddělí roční, v kterých případnosti přibude několik hodin.

VI. Vyučovací plán nezaměstnaných dětí škol reálných po čas přechodu.

Na dětech reálných školích nezaměstnaných, a posléze hlavními školami spojených, může v příhodě šesti, kteří vystoupí ze čtvrté třídy, tato vyučovací hodina platnost mít:

Náboženství	3 hodiny,
vyučovací řeči	8 hodin,
počítání	4 hodiny,
učba o formách geometrických	2 „
přirodopis	2 „
zeměpis a dějepis	2 „
kreslení	2 „
zpěv	1 hodina,
tělocvik	2 hodiny,
Suma	28 hodin.

P r e h l e d

revidirani suvi snazi brnja odobreni na sedmoga jedinstvenom školskom zborniku.

Redni broj	Vrsta škole	Broj učionica	Ukupno nastavnika (uključujući nastavnice)	Učionice	Klasni učionice	Učionice za nastavu	Ukupno nastavnika	
1	ostala	—	2	—	—	—	2	
	druge škole	2	8 (uključujući i "prijemne škole")	2	1 učionica	—	11	
				2			5	
2	ostala	—	8	4	—	—	8	
	druge škole	2	6 (uključujući i "prijemne škole")	2	1 učionica	1 učionica	19	
				4			19	
3	ostala	—	6	4	—	—	10	
	druge škole	2	4	2	1 učionica	1 učionica	14	
				4			24	
							24	11
							24	9
							24	25

133.

Nařízení, vydané od ministra záležitosti duchovních a vyučování

dan 12. července 1889.

Jedná se o tyto ústavy pro vzdělávání učitelů a učitelek.

Má platnost v zemích v rámci říšské nastoupených, vyjímaje království Rakouské, Slezské a Vlachské, velkovévodství Krakovské, vojvodství Krajeňské a Bukovinské, markrabství Moravské a knížectví hrabství Slezské a Galičské.

(Shrnuto v LIII. Záh. Záh. č. 111, str. 422; výt. a rozsl. dan 21. července 1889.)

Aby k vykonání přišly §§. 26—41 zákona říšského, dan 14. května 1889, (č. 63 zák. říšského*), nalízaje dle §. 78 tohoto zákona učito:

I. O ředitelích a sboru učitelství.

§. 1. Řediteli svěřeno jest, aby sám ústav vzdělávací řídil a k tomu přihlížel. Jemu přísluší, by jej ve všech zastupoval, a ústavy představených jednal a si dojíval a zákony i předpisy vykonával.

Ředitel má mít vždy důkladnou znalost, v jakém způsobu se ústav vzdělávací, učitelů co se týče disciplíny a vyučování, nachází a má přihlížeti k tomu, aby vyučování šlo jednotně a pedagogicky provedeno.

§. 2. V sbor přičtenosti ředitelů učitelů:

1. Aby dohlížel k učitelům, zejménaž co se dotýče vyučování.
2. Aby řídil konference učitelů.
3. Aby učitelé odpočinul na dovoleně, však samozřejmě na svou vůli.
4. Aby šel opatření a strany nastoupení učitelů, když by některý pro nějakou příčinu nemohl učiti.
5. Aby přihlížel k zachování disciplíny a pořádku školního.
6. Aby navrhnul seznam hodin, který se má předložiti konferenci učitelů.
7. Aby podával výroční zprávu o ústavu vzdělávacím samostatně úřadu školnímu, který jí se svým obsahem učitelům předloží ministerstvu.

§. 3. Ředitel jest povinen, vyučovati v týdni 12 hodin, a učitelové přednášet vědeckých jsou povinni, učiti až i 24 hodin. Učiti na škole svobodně, tedy se jinými hodinami spojitaji.

Zastupují se některý učitel na čas nepřítomným, mohou členové sboru učitel-

*) Průhl. pro Mor. 1888, S. 61.

ského přidržení býti, aby učili více hodin, však ne přes 30, a nepřetržitě nikdy na více nežli po jeden měsíc.

Nastaneli potřeba, aby splnění trvalo déle, mají učitelové právo, žádati za odměnu substituční náhradou vyměřenou.

§. 4. Učitelové mají udržováním a naučením ředitelovým dosti činiti, a jsou povinni, býti řediteli nápomocni v nashovívání disciplíny a v přikládání k chováním ve vzdělavatelské a kromě vzdělavatelské.

§. 5. Učitelové jsou povinni, vyřizovati dle plánu vyučovacího a dle rozvrhu hodin.

Zaškolí by některého učitele něco, má to řediteli oznámiti.

Za odpuštění na dovolenou na více než osm dní, až do šestí měsíců, žádati mají učitelové u zemského úřadu školního.

Za delší dovolenou nežli na šest měsíců mají podati žádost k ministru školství dohledních a vyučování.

§. 6. Ředitel má svolati pravidelně každý měsíc, nímž čas přednášek konferencí, a kromě toho mimořádně, kdy keli se mu toho příta potřeba býti vidí nebo dva učitelové to navrhnou.

Účelové konference jsou hlavní učitelové, učitelové na škole cvičné a učitelové pomocní. Učitelové na škole pomocní mají jen takda hlas uvádějí, když mají ústavenství a vyučování chovanců učitelství; učitelové pomocní mají jenom v věcech toho předmětu, jemuž vyučují, se týkajících hlas uvádějí, v jiných věcech mají toliko hlas poradný.

Všichni učitelové mají pravidelně ke konferencím přicházeti; kdyby některý nepřišel, připomeno se to v protokole.

V konferencích přednesá ředitel, a sdělíli by ho něco, hlavní učitel ve sluhé sejetarí.

§. 7. Školská učitelská má tato práva a povinnosti:

1. Máte usnáseti činiti v příčině rozvrhu hodin od ředitelské navrženého.

2. Máte se usáseti k něčemu učitele nebo kterého předmětu, co má do shledk opatření nebo které prostředky vyučovací se mají sjednoti.

3. Máte ustanovovati, máli se čas než osm chovanců ruzně vstupující přijmouti.

4. Máte disciplinárně přikročiti k chovancům.
5. Máte dleti návrhy, aby se změnil plán vyučovací a zavedly se nové prostředky vyučovací.
6. Máte navrhnouti, komu se mají propůjčiti stipendia.
7. Máte skoumati věci od ústředí § přikázané a dáti o nich dobré zdání.
8. Má každý učitel mít rozmluvu o vyučování a disciplíně na ústavu, též o mravním chování a vědeckém prospěchu chovanců.

Kromě toho má každý učitel konferenci práce, avšakť teč o věcech, týkajících se vzdělávacího.

§. 8. Jsou-li hlasy počtem sobě rovny, rozhoduje ředitel.

Vědělo by se na zapotřebí, aby odporoval věčně sboru učitelského, má právo, ustanovení ustanoviti, a učiniti opatření, jehož promítá potřebu; jest však povinen, přičiniv odůvodněné návrhy změny, oznámiti ústně školnímu správcovi a za jeho rozhodnutí čekati.

§. 9. Ředitel má vštíti tyto spisy:

1. Protokoly jednání.
2. Knihu normálů.
3. Protokoly konferenci učitelských, dle let spotřebenů.
4. Hlavní katalog a knihu učebních knihů třídy.
5. Inventáře prostředků vyučovacích.
6. Historii ústavu vzdělávacího, která má obsahovati změny v učitelstvu a jiné přehledy učitelů se týkající.

II. O letech.

§. 10. Školní rok počíná a končí se zároveň se školním rokem na gymnáziích nebo školách reálných té země, kde jest vzdělávacího učitelství.

§. 11. Chovanci přijímají se pravidelně přine před počátkem školního roka.

Ti, kdož chtějí přijati býti, mají dleti učiniti tomu, co ustanoveno v §. 12 zákona říšského, daného 14. květnem 1869 (čís. 42 zák. říšského).

§. 12. Každý, kdo se hlásí, má předložit:

1. Krátké vylišení, jak se postupně vzdělával, táhnouc se k vyvzděláním studií, jak přileži.

2. Vyvzděláním, že dokončil 15. rok věku svého.

3. Vyvzděláním lékařským, že jest zdravého těla a že nemá na těle následné vady, kterk by mu v povolání užitečném byla na překážku.

§. 13. Každý, kdo chce býti přijat, má podmínkami zkouška, kterosi když a prospěchem dostatečným odbude, bude moci do učilovatelovy přijat býti.

Zkouška přijímací měla se toliko jednou opakovati.

§. 14. Zkouška přijímací vztahováti se má k předním učilovatelovým a tádná se má při ní toho, co má vytknuto:

Z jazyka vyučovacího. Má nastávající chvátat uměti správně a s náležitým přehledem čísti příklady psanické a srozumějí básnické, má uměti nejdůležitější vědi s náhledem a učením s jistotou spisovného jazyka bez hrubých chyb mluvnických a pravopisných.

Z počítání. Má uměti s jistotou č spůsobu počítání s celými čísly a obyčejnými i desítnými zlanky, též poměry a proporce a má věděti, jak se jich užívá.

Z geometrie. Má znáti nejdůležitější pravidla planimetrické a stereometrické nauky národné.

Z přírodopisu. Má býti znalý toho, co jest nejdůležitějšího ze tří tří přírodních, vědně nejrozšířenějších domákých obstaravě, hmyzů a bylin dle jich zevnitřního složení, též nejrozšířenějších kamenů, kovů, solí a minerálního paliva.

Z fyziky. Má znáti snadno pochopitelné úkazy přírodní a jejich náuky, nehledě k účinnu matematickému, též má znáti nejnutnější aparáty fyzikální.

Z zeměpisu. Má býti znalý povrch země dle jejího přirovného a politického rozdělení, nejdůležitějších úhrad: geografie matematické, a to s semí dle její podoby a velikosti jejího postavení ke slanci atd.: rovněž má znáti to, co jest nejdůležitějšího z domovody.

Z dějepisu. Má znáti nejvýtečnatější příběhy z dějepisu národného.

Z kreslení. Má uměti psáček vyznačovati obyčejné figury geometrické a zase vykresliti předlohy dle rozměrů jemu udaných.

V psání. Má míti čistelné a úhledné písmo.

§. 15. Pravidlem budíž, aby všichni chovanci, kteří chtějí navštěvovati vzdělávacího učitelského, vstoupili do první třídy. Jenom v případech zvláštního ústale hodajích, když ten, kdo chce být přijat, již navštěvoval několik vyšších tříd některé školy střední nebo některé jiné vyšší učiliště, aneb když jest a to aby, jinými doklady větší dospělost ducha prokázal, může škola úřed zemský k návrhu zboru učitelského dovoliti, aby byl připuštěn do některého vyššího roku. Potřebí však, aby se přiznan zkuškou na jisto postavila, že žádející má v hojně málo ve všech předmětech takové vědomosti, jako se vyžadávají, by mohl do vyššího roku přijat být.

§. 16. Přijímatí také nových nebo takových, kteří z některého jiného učiliště přestupují, předem roku školního, není dovoleno.

§. 17. Mimořádná postupová, kteří nemají ústavenosti a veškerém vyučování, mohou přijímatí být jen tehda, když se tím nevykročí z počtu nejvyššího, pro třída nákovem vyměřeného (§. 18).

Má-li který také přijat být, o tom rozhoduje konference učitelská.

§. 18. Do jedné třídy nebude přijímáno více než 40 chovanců.

Vykročilo-li by se z tohoto počtu, mohou se také ve dvou školních odděleních učiti třída paralelně.

§. 19. Chovanci ústavů vzdělávacích jsou povinni, navštěvovati pravidelně hodiny vyučování a cvičení.

Kdyby z přítom učilů důležitých chodil jedné nebo několika hodin vyučování a cvičení zpožděn být, má se na ten přítomnost obzvláště k řediteli.

Kdo by z přítomny nepředsídlání do hodiny nepřišel, musel se potazně omlít.

§. 20. Co se týče služeb Božích a cvičení náboženského, směřují se o to zbor učitelský a příslušným úřadem církevním, a zasměřili by se shodností, rozhodne v příčině toho škola úřed zemský.

Chovanci budče sloven i příkladem přidržování k nábožnosti, ke mravní čistotě, k usilovitosti a pořádkosti a k bedlivému plnění svých povinností. Tím bud k tomu přibíháno, aby se v nich umělo lásku k vlasti, oddanost a věrnost k mocnářství a ústavě.

§. 21. Ředitel má k tomu hledět, aby chovanci učilů takových ústavů vzdělávacích, při kterých není konvikta, bydlili v početných rodin.

§. 22. Chovancům jest zakázáno, choditi do hospod, leč by to ředitel do-

vál, a máti účastnosti ve společnostech královských a veřejných společnostech tanečních.

§. 23. Chovanci, kteří chodí z učiliště odejít, první než dokonali celý kurs vzdělávací, mají povinnost podati žádost svých rodičů nebo jich zástupců na propuštění a volání to, co obdrželi za stipendium, si vrátiti jaké.

§. 24. Prospěškové disciplinami jsou:

- a) Napomenutí skrze učitele;
- b) dílka skrze ředitele;
- c) dílka před konferencí učitelskou;
- d) pokročení vyloučením.

Ka skutečným prospěšným z učiliště potřebí přivolení školního úřadu zemského. Depanti-li by se však chovance něčeho učiliště, má konference učitelská toho moce, ihned jej vyloučiti a žádati potazně na zchování školního úřadu zemského.

§. 25. Veřejné zkoušky na konci předešlé nebo celého roku nemají místa.

Zdali tak učito do vyššího roka postupují, rozhodne konference učitelská dle toho, jak po celý rok školní vůbec došli učini. Při tom mají konference volněti zření k předemjším výslovkým a uvážiti učitelů, zdali tak má vědomosti, jichž k dalším studium potřebí.

Nemůže-li tak do vyššího roka přeloditi býti z té příčiny, že z jediného předmětu výslovkého neudělil dosti, má se mu povolití, aby před počátkem nového roku školního podal mluvu zkušební, a obdržel ji z prospěchem, baže mezi do vyšší třídy postupiti.

§. 26. Prospěch v každém předmětu vyznačuje se známkami, prospěch v celosti třídami a městy.

§. 27. Známky, jichž se užívá, jsou v tomto pořádku:

Věchy: velmi dobrá, dobrá, dostatečná, slabá.

Chování mravné: velmi chvalitebné, chvalitebné, spokojující, ne bezúspěšné.

Přítomnost: více velká, velká, dostatečná, nedostatečná.

Prospěch: velmi dobrý, dobrý, dostatečný, nedostatečný.

§. 28. Dostane-li tak nedostatečnou třídu v obecním prospěchu, musí rok opakovati.

Opakovní rok, dovolena jest jen jednou.

III. O zkouškách pro nabýti vyspělosti dospělosti.

§. 29. Učenci učitelů jsou porovnáni, podlékající se skončeném předepsaném kursu vyučovacího učebního, kteří se uznávají ke všem přednáškám na něm vyučovaným (§. 34 zákona, dan. 14. května 1889).

Zkouškami má se nabýti jistoty, zdali kandidáti vůbec došli úvodu vzdělávacího učitelského vykonání.

§. 30. Komise zkoušecí skládá se z učitelů vzdělávacího a z jednoho člena zemského úřadu školního, který při zkoušce předsedá.

§. 31. Zkoušky jsou písemné a ústní.

§. 32. Zkouška písemná skládá se z prací klasických a přednášek vše položených, ježto jsou:

1. Mirovitce a nauka o písemnostech,
2. matematika,
3. přírodopis a zeměpis,
4. zeměpis a dějepis,
5. vychovatelství a vyučovatelská.

Ke každé práci poročeny jsou na nejvýš čtyři hodiny.

Při těchto pracích není dovoleno užívati prostředků pomocných, ani tabulky při ústních matematických.

§. 33. Pro každou skupeninu zkoušecí navrhaná sber učitelů čtyři učitelé před zkouškou jistý počet úkolů, z kterých každý zkoušený škol obecných vybere ty, které se v dané zkoušce kandidátem vyhlásí.

§. 34. Sber učitelů má k tomu příkličiti, aby řádně s úkoly k písemným pracem ustanovených nashytili včasností dříve nežli dan, ku práci určený.

Důl ku pracem písemným ustanovi ředitel po uzákonění a učitel nejvyšší třídy. Čas ku každé práci vyříděního není dovoleno přerušovati.

§. 35. Dohled při pracích klasických mají učitelé vše poškůku od ředitele ustanoveného. Každý učitel pamatovati v protokolu, jak úkolů dokládá, kdy každý zkoušený práci svou ukončil a se jiného se přibodilo.

§. 36. V místnosti kde se dělá práce klasické, nemá býti více než 20 kandidátů. Jsou-li kandidátů více, rozdělí se.

§. 37. Examinatori, kteří by se dopustili nějakého ohavného nebo by učili nějakých pomůcek nedovolených, mají odejiti z místnosti, kde se pracuje, a mohou teprv při nejvyšší příští škole zkoušecí opět ke zkoušce připuštěni býti.

Dopustili-li by se podobné takového ohavného, buďto s každé zkoušky naprosto vyloučení.

§ 38. Účelové toho kterého předmětu opraví bedlivě práce klauzur a připraví k tomu určitý úsudek.

Všichni členové komise zkoušecí mají v práci písemné nabídknosti.

§ 39. Zkouška ústní vztahuje se ke všem vědeckým předmětům kromě vzdělávacích.

Žádostem zkoušených nemůže se zkouška ústní z některého předmětu prominouti.

Týžeb dce nemá se zkouškou více nežli 8 examinandů.

Všichni členové komise zkoušecí mají, pokud zkouška trvá, přítomni býti.

§ 40. Matikem při psaní, a při zkoušce ústní učiní, jest to, co se v plánu vyučování pokládá za úkol ústavů vzdělávacích.

Zkouška sestává se tedy jenom k tomu, čemu se v posledním roce vyučovalo, vybrá má se při ní stěží míti a mají se při ní uvážovati veškeré vědomosti, jež kandidát nabyl, a veškerá jeho theoretická i praktická spůsobnost učitelská.

§ 41. Po zkoušce ústní vezme se na poradu, jaký úsudek má se o každém kandidátovi vysněti, jak co se týče každého předmětu tak i veškerých jeho vědomostí vůbec.

Obdivili examinand ve všech předmětech, z kterých byl zkoušen, alespoň známku „dostatečnou," může se mu vydati vysvědčení dospělosti.

Neobdivili nikak, tedy mu komise zkoušecí položí lhůtu, v které může znovu zkoušku dělati.

Najkratší lhůta, která se povoliti může, jest půl léta.

§ 42. Zkouška musí se znovu dělati ve všech předmětech a před touté komisí zkoušecí.

Kromě zvláštních případností může se zkouška opakovati jen jednou.

V případech stěsele hodných může škola ústředí senátský k návrhu komise výminkou povolit, aby někdo dělal zkoušku ještě jednou.

§ 43. Za zkoušku neplatí se žádná taxa.

§ 44. Vysvědčení, které se po odbyté zkoušce vydá, má obsahovati:

1. Úplný národní zkoušeného,

2. Úsudek o mravním chování jeho po čas studií,

3. Úsudek osobně odůvodněný, kterou měrou v každém předmětu, z něhož byl zkoušen, dosti učinil.

4. Třídy a přespěcha, které zkoušeny po čas studii ob říši a předmetů technických a evantakelné a jiných jazyků mateřských.

5. Obecný úsudek o stupni dozpělosti, kterýž se poznává žily 1, 2, 3 a 4, a to tak, že číslo 1. znamená velmi dobrou kvalifikaci, 2. 2. kvalifikaci dobrou a číslo 3. dostatečnou.

Vyvrědění ž. 4. obdrží ti, kteří se shledají býti nedospělými.

§. 45. Vyvrědění a žalem 1. může se dáti jen těm, kdož obdrželi ze všech předmětů, a nichž byli zkoušeni, známku „velmi dobře“.

Vyvrědění a žalem 2. vydrží se tomu, kdo má většinu známek velmi dobrých a dobrých.

Zkoušený, jest má všechny známky alespoň „dostatečné“, obdrží vyvrědění a žalem 3.

IV. O škole cvičné.

§. 46. Pro praktické vedělení chovanců zřizova jest při každé vedělavatelné učitelské obecné škole cvičná a tvoří se cvičitelskou učitelí.

Radě dle možnosti hleděno k tomu, aby škola cvičná nebyla spolu školou, která má obec naprotivě.

§. 47. Učitelé jmenuje, si na případy, převedené v §. 67. zákona, daného 14. května 1889, k návrhu mateřského úřadu školního ministr náležitosti duchovních a vyučování, a oni jsou, vyučují též na vedělavatelné učitelské, členy konference učitelské.

§. 48. Veškeré se náklad na školu cvičnou a dárčební státních, a máli škola taková jen jednu třídu, nemá se do ní přijímati více žáků než 50, máli však více tříd, nemá se do jedné třídy bráti více než 40 žáků.

§. 49. Vyučování ve škole cvičné dějí se tak, aby se úplně zrovnalo s obecným plánem vyučování.

V. O prostředcích k vyučování.

§. 50. Irky ustavili, aparátů, listů předkladacích, vuzů atd., které jsou na vedělavatelné učitelské úřady, aby se jimi napomáhalo učení a vědeckému vedělení, postaveny jsou pod dohledem ředitele a učitele příslušného předmětu.

§. 51. Každý učitel odpovídá s pomůckou vyučovací pod dohledem ředitele.

K chování knihovny v dobrém spůsobu státi se některý člen sboru učitel-
ského. Které knihy jsou potřeba ujednati, a tom rozhoduje konference učitelská,
majíc při tom státní ústředí k potřebě učitelů i chovanců.

Ředitel má každý rok podati zprávu, v kterém spůsobu prostředky vyučovací
se valenají a jak se učile peníze na ně ustanovených a také k té správě pří-
slušné náležitě vykažy.

§. 52. Účinná knihy má o to péči míti, aby nástroje budované v dobrém spó-
sobu se chovaly.

Malé správy až do 30 slatých má obstarati po uznání a ředitelce.

Má se však nějaká větší správa předložiti aneb něco nového ujednati,
rozhodne v příčině toho k jeho návrhu konference učitelská.

§. 53. Hospodářství na pozemku vzdělávatelské učitelské přidáném náleží na
učitele hospodářství. On má větší podíl příjmů a výdání hospodářských, a co
výdání se týče, má se držeti v mezích přiměřeného uchráněného.

VI. O stipendijních sázkách.

§. 54. Chovancům nemajetným, kteří vynikají pilností a mravním chováním,
ustanoví se každý rok z důchodů státních jistý počet stipendií.

Tato stipendia propůjčuje zemský úřad školní.

§. 55. Celé stipendium vyměřuje se na 300 sl. ročně; může se však propůj-
čiti také polovičného stipendia.

§. 56. Celé stipendium mohou obdržeti jen chovaní učitelští, kteří nejméně
rok navštěvovali vzdělávatelskou učitelkou.

Poloviční stipendia mohou se propůjčiti, když dobře vypadne zkouška pří-
jmová.

§. 57. Kdo chce stipendium obdržeti, musí podi hlásiti k ředitelství vzdě-
lávající učitelské a přilati k ně doklady náležitě, týkající se jeho režimě svých.

Konference učitelská ověří pečlivě žádosti takové a pojmenuje kandidáty,
kteří dle jejího mínění jsou nejhodnější.

§. 58. Při posuzování kandidátů měřítkem buď nejprve pilnost, mravní cho-
vání a jejich spůsobnost k povolání učitelkému.

Převládá stipendia propůjčována buďte, pohledajíc na to, že kandidáti jsou
nemajetní, podlé patřičku prospěchu při zkoušce přijímací na jeho daného. Jestli
prospěch dvou kandidátů stejný, rozhodne míra nemajetnosti.

§. 59. Zdáli některý chovance jest hodna, aby stipendium dále pokračoval, v příčině toho rozhoduje školní úřad zemský, slyšev konferenci učitelskou.

§. 60. Každý stipendista jest povinen, oddělit se nejpozději šest let po vystoupení ze vzdělávacího povolení učitelským. Veděti by se, nespůsobil tohoto závazku, povolení svého, má uznán, kterou obdržel, kase státní navrácení.

VII. O ústavech pro vzdělávání učitelů.

§. 61. Co ustanoveno v §§. 1—52 a v §§. 54—60, vztahuje se také k ústavům pro vzdělávání učitelů.

§. 62. Při zkoušce přijímací posoudí se buď muska o formách geometrických i kreslení.

VIII. O kurzech ku vzdělávání učitelů ročních prací ženských.

§. 63. Ku vzdělávání učitelů ročních prací ženských státi se ve spojení s ústavem pro vzdělávání učitelů nebo se školami dívčími, které pojímá se ministr náležitostí duchovních a vyučování, svléháti kurzy vyučovací.

§. 64. Ku přijetí na takový kurs požeháti :

1. Aby chovanka dokonala 18, rok věku svého,
2. Aby předložila vyvědění, že jest propuštěna ze školy obecné,
3. Aby prokázala zkouškou přijímací, že nabyla již technické školení v pracích ročních.

§. 65. Deba vzdělávání vyučovací jest na rok ; chovance nemůže se přijímati více než 40.

§. 66. Vyučování vztahuje se k tomu, aby chovanky nabyla školení a obratnosti k ženským pracem ročním potřebným, též se vztahuje ku hlavním pravidlům vychovatelství a vyučování vůbec a metody práce ročních svléhá, kuzebně k mase o hospodářství domácním.

§. 67. Při vyučování ženským pracem domácním hledáno buď nejvíce k pracem jednoduchým v místním hospodářství domácním potřebným; ce se týče uměleckých prací ročních, učeno buď jen tím nejpočetnějším.

Při vyučování ženským pracem ročním buditi chovankám také poskytnuto naučení o látkách, jakého jsou druhu a jaké mají vlastnosti, přednosti, vady a ceny.

§. 68. Vyučování vychovatelství a vyučování obnáše nejméněší práci pravidla naučení, pokud jich mají chovanky k povolení svému nepotřebí, svléhá o

postavení učitelky k dětem, o správnosti školy a o knize školní. Mimo to dle se jim počítá o předpisech, týkajících se školy pracovní, o škole a organizaci školy pracovní a o metodice vyučování v ženských pracích ručních.

§. 61. Nauka o domácím hospodářství zavírá v sobě vyučování o nejdůležitějších ženských pracích domácích, co se dotýká potrawy, obydlí, oděvu, práce, kladení zdraví atd.

§. 70 Po skončení kurzu vzdělávacím podniknou chovanky zkoušku a obdrží dle ní vysvědčení způsobilosti, vyučování na školách prací ženských.

Takto vysvědčení způsobilosti mohou dojíti také ty, kteréž, připravivše se samostatným studiem k povolání učitelky, odnesou zkoušku a prospěchem.

Hanser up.

Překlady zákonů
²²
Zákonníka říšského
 na rok 1869

pro
Markrabství Moravské
 státních.

Částka XIX.

Vydán a revidován dne 26. října r. 1869
 od v. k. místodržitelstva Markrabství Moravského.

134.

Nářízení, vydané od ministra záležitostí vnitřních
 dne 15. srpna 1869,

ježto se týče toho, jak se má konati popisování lánů roku 1870.

(Obsahuje v části XIX. Zák. 10. řád 122, str. 211; vyd. a revid. dne 26. srpna r. 1869.)

Těžkou se k zákonu o popisování lánů, danému dne 29. března 1869, č. 67 zákoníka říšského^{*)}, a k sávkretné příloze §. 14. přelipsu k tomuto zákonu připojeného, ustanovuje se, že se má při popisování lánů roku 1870 užíti polebových formulátů státních a že mají při tom býti pravidlem nashledi k formulátům přiloženým.

Částka n. p.

^{*)} Říchl. pro Mor. 1869, č. 72, str. 231.

Jméno _____

Adresa _____

Obec místa (státek o sobě) _____

Osoba _____

Osoby, které byly držitel domů a majetků ve spojení do celku označovací, zejména budov také takto, když jsou na krátký čas majem přímým, na př. když jsou na cestách, v nemocnici, ve vězení atd. Rovněž a dcery držitelů domů, zejména těch podnikajících, pokud majem označovací, zejména však budov i takto, když majem přímým na chvíli jsou, na př. ve studijní, vojenské, námořní, vojáci a t. d.

Majetníci (počítaje k nim zejména úředníky a strážní, náležející k vojenské službě) (k státním vojům, k letectvu válečnému, ke spásce vojaka nebo letceva námořního, zejména mají do celku označovací jenom své přídatníky v podobě podnikajících, též úředníků a podnikajících, kteří majem v službě službě vojenskí).

Naproti tomu mají také namy také do celku označovací zejména: držitelé, kteří v rybníku obstarávají křídlové, držitelé od rezervy a obzvy zemské, též držitelé se odpočívání domů a pozemky zejména jsou jenom, držitelé zejména nebo strážní vojenské, podnikání na pozemcích na pozemcích domů, vojáci službení v domě přímým od do vzniká na dočasnou odpočívání, vojáci od rezervy a obzvy zemské, konstat inženýrské přímým a rezervní od inženýrské bydlící se vojáci přídatníky a t. d.

V konstatin jenom „držitelé“ označují jen také osoby, přídatníky k označovací domů náležející, křídlové a podnikajících zejména.

Čedule oznamovací

i

popisná obyvateletra a nejdůležitějších zvířat domáckých pro účelk obzvaných,

ježto obzvaná byla 21. prosince 1912.

Číslo domu _____ Číslo obydlí _____

I. Kde jest obydlí?

ve dvorě nebo v přímém? _____
 nebo v přípočetní? _____
 „ (v kterém) poschodí? _____
 „ pod střešinou? _____

II. Kdež stánek má obydlí?

ježto:

ve dvorě? _____
 komor (základní)? _____
 předních větvích? _____
 křídlové? _____

III. Uživá se obydlí jen k bydlení? _____

Nebo se ho užívá také k provozování nějaké živnosti, a která? _____

Popis této jest jenom a nejdůležitějších zvířat domáckých zejména zejména zejména, zejména a zejména. Jest se tedy zejména, že každý zejména, zejména zejména zejména, zejména a zejména zejména zejména zejména a zejména, aby k provozování této zejména zejména zejména zejména a zejména zejména.

Kde by se konstatin zejména, nebo nebo zejména zejména, nebo zejména zejména zejména zejména zejména a zejména zejména zejména zejména zejména zejména zejména, zejména a zejména zejména zejména zejména a zejména.

Poznačenie štát. org.	Ime, ako je uvedené v zozname, alebo (ak má), predtým a tak ďalej		Pa- Mier		Národnosť	Stav rodiny	Pracovná záda
	sklad	zoznam	sklad	zoznam			
a	b	c	d	e	f	g	
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
11							
	Skupina						

Klasifikácia štátov podľa stupňa ich
rozvoja podľa indexu rozvoja ľudského
potenciálu (HDI) podľa zoznamu v tomto
prílohu.

Hlavné rozdiely:
Index rozvoja ľudského potenciálu
je súhrnne ukazovateľom, ktorý odzrkadľuje
stav v oblasti zdravie, vzdelanie a
ekonomiky. Index rozvoja ľudského
potenciálu je súhrnne ukazovateľom, ktorý
odzrkadľuje stav v oblasti zdravie,
vzdelanie a ekonomiky.

Index rozvoja ľudského potenciálu
je súhrnne ukazovateľom, ktorý odzrkadľuje
stav v oblasti zdravie, vzdelanie a
ekonomiky. Index rozvoja ľudského
potenciálu je súhrnne ukazovateľom, ktorý
odzrkadľuje stav v oblasti zdravie,
vzdelanie a ekonomiky.

Index rozvoja ľudského potenciálu
je súhrnne ukazovateľom, ktorý odzrkadľuje
stav v oblasti zdravie, vzdelanie a
ekonomiky. Index rozvoja ľudského
potenciálu je súhrnne ukazovateľom, ktorý
odzrkadľuje stav v oblasti zdravie,
vzdelanie a ekonomiky.

Index rozvoja ľudského
potenciálu (HDI) podľa zoznamu
v tomto prílohu.

Index rozvoja ľudského
potenciálu (HDI) podľa zoznamu
v tomto prílohu.

Index rozvoja ľudského
potenciálu (HDI) podľa zoznamu
v tomto prílohu.

Index rozvoja ľudského
potenciálu (HDI) podľa zoznamu
v tomto prílohu.

Index rozvoja ľudského
potenciálu (HDI) podľa zoznamu
v tomto prílohu.

Index rozvoja ľudského
potenciálu (HDI) podľa zoznamu
v tomto prílohu.

Index rozvoja ľudského
potenciálu (HDI) podľa zoznamu
v tomto prílohu.

Index rozvoja ľudského
potenciálu (HDI) podľa zoznamu
v tomto prílohu.

Index rozvoja ľudského
potenciálu (HDI) podľa zoznamu
v tomto prílohu.

Ukazovateľ rozvoja ľudského potenciálu (HDI)

Hlavné rozdiely:
Index rozvoja ľudského potenciálu (HDI) je súhrnne ukazovateľom, ktorý odzrkadľuje stav v oblasti zdravie, vzdelanie a ekonomiky. Index rozvoja ľudského potenciálu (HDI) je súhrnne ukazovateľom, ktorý odzrkadľuje stav v oblasti zdravie, vzdelanie a ekonomiky. Index rozvoja ľudského potenciálu (HDI) je súhrnne ukazovateľom, ktorý odzrkadľuje stav v oblasti zdravie, vzdelanie a ekonomiky.

Index rozvoja ľudského potenciálu (HDI) je súhrnne ukazovateľom, ktorý odzrkadľuje stav v oblasti zdravie, vzdelanie a ekonomiky. Index rozvoja ľudského potenciálu (HDI) je súhrnne ukazovateľom, ktorý odzrkadľuje stav v oblasti zdravie, vzdelanie a ekonomiky. Index rozvoja ľudského potenciálu (HDI) je súhrnne ukazovateľom, ktorý odzrkadľuje stav v oblasti zdravie, vzdelanie a ekonomiky.

Dobytek

Druh dobytka		Kolik kusů	Druh dobytka		Kolik kusů
Kůň	Hřebec		Dobytěk hovada	Dědi	
	Kobyla			Koně	
	Václ			Vůh	
	Elfanta až do dokončení 3. roku			Telata až do dokončení 3. roku	
			Drovti	mláďata k mlá a pohár	
Osni a mouchy	mláďata k mlá a pohár	Ovce			
Uhl		Kozy			
			Dobytěk vepřev		
			Úty		

Přetvořte tento, to jsou včelstvo, to jsou polosa do celého množství vlna polosa vepřev, vlna polosa mlá.

Jan ledna 1979.

I. B.

Formulář I k je stejného měří a formulářem I a, koliko se v tomto formuláři pe-
miao popisoval obydlí, ktere jest na stránce první.

II.

Naučení, jak se má vyplňovati cedule oznamovací.

1. Každý držitel domu a nájemník má vyplniti svléštelni ceduli oznamovací. Osoby o sobě říjci, které mají svléštelni byt, pokládají se také za svléštelni nájemníky. Osoby, které mají v domě jen nějakou místnost pro obchod nebo pro živnost, nebydli však v něm, nepokládají se jíl proto za nájemníky.

2. Každý držitel domu a nájemník jest povinen, ceduli oznamovací vyplniti. Nájemníci (počítaje k nim i vojenské úředníky a strany), náležející k vojsku aktivnímu, zaplatí mají do cedule oznamovací jenom své příslušníky v počátku předepsaném, též služebníky a podnájemníky, kteří nejsou v skutečně službě vojenské. Naproti tomu mají také samy sebe do cedule oznamovací zaplatiti: důstojníci, kteří s výhradou charakteru kvitovali, důstojníci od rezerva a obrany zemské, též důstojníci na odpočívání dani s penzi vojenskou nebo bez penze, úředníci vojenské nebo strany vojenské, podplukovníci na penzi nebo na provolání dané, vojáci službou řádovou povinni at. do zvolení na dovolenou odpočívání, rezervisté a obrannové zemští, konečně invalidové potencionální a rezervisté též invalidyoven bydlící se svými příslušníky atd. V kromedním jisté důstojníci obsaženy jsou také osoby, příslušející k občanskému sboru učitelské, lékařů a počátečnických vojáků.

3. Ceduli oznamovací máš vyplniti klava rodiny nebo někde jiný: klava rodiny má však vždy svým podpisem potvrditi, že všechno jest správné a dokonale vyplněno.

4. Při vyplňování hleděno buď jak k tomu, co zákonem ustanoveno, které osoby se mají do cedule oznamovací zaplatiti, též i k jedné každé rubrice, která se v příloze jich má vyplniti. Širší posčení obsahuje v sobě cedule oznamovací.

5. Listiny, jichž k vyplnění cedule oznamovací potřebí (křtící a svléštelni listy, listy domovské, dekrety svléšovaci, listy živnostenské atd.) buďtež také po odsvléšení cedule oznamovací pohotové chystky, aby starosta obecní nebo úředník popovějící v ně mohli zahlednouti.

6. Neměli některý nájemník psáti, vyplní ceduli oznamovací držitel domu nebo jeho svléštec; na místo podnájemníka vyplní tu ceduli nejprve podnájemník atd. Tutež povinnost mají držitel domu a podnájemník, když není nájemník přitomen. Nebylo by lze, aby kromé jednou jich také ostatní dáta do cedule oznamovací se zaplatila, buďli v ní připomenuto, proč se cedule nemohla dokonale vyplniti.

7. Měli někdo sbydliti na rozličných místech, na př. v létě na venku a v zimě v městě, popaš buď jen v tom sbydliti, kde byl dne 31. prosince 1869.

8. Bydlili držitel domu nebo jeho svléštec sám v domě, nechtě to potvrditi na knaci své cedule oznamovací, a setřeba, aby ušil přílohy IV.

III.**K popisování lidu: bez kolku a poplatků.**

N. S., roční (Jana) _____ z (Františky) _____

narodil se v _____ dne (tu počítá se den, měsíc a rok).

Ve _____ dne _____

(Pečet).

(Podpis lékaře, kdo vede matriku).

IV.

Země _____ Území _____
 Obec _____ Dům, číslo _____
 Obec místní (státek s sobě) _____ Jedno držitel domu _____

Seznam sebraných cedulí oznamovacích k popisování lidu

do 31. prosince 1925.

(Tento seznam má vyřizovat držitel domu nebo jeho státník.)

Naučení.

- a) Držitel domu nebo jeho státník má na každých oznamovacích jmen svých první sed je rozdělit, naplnit tyto domy a také obydlí. Odkázal obydlí, které jsou v příslušné domě s názvem domovního, buďto také nacházejí. Napsali se v tom místě domě s názvem domovního, nachází-li se potažiti obydlí v domě pouze obyčejný; obydlí by to ještě teprve potažiti, buďto byly od příkazu až do nejvyššího právního poručení byly potažiti písemně.
- b) Držitel domu nebo jeho státník má cedule oznamovací do 31. prosince 1925 v domě vyřizovat a sestavit II. část v oběh mezi nájemci.
- c) Byli-li držitel domu sám v domě, má také 25 nebo několik oznamovací vypláti.
- d) Při obdržení cedulí oznamovacích, které se má 3. ledna 1926 předložit, má také držitel domu jistě upřesnit, zda nájemci nájemní cedule oznamovací náležitě vypláti a je předložit.
- e) Když se cedule oznamovací odročou, vypláti se, určí se v tomto seznamu do čísel bytů a obydlení se do 3. ledna 1926 s potvrzením obydlení:
- Nájemný potažij, le držitel nájemní vypláti předložit. Potažij _____
- f) Byli by nájemci byt do 31. prosince 1925 předložit, buďto v seznamu v rubrice „Připomenutí“ uvedou potvrzením. Taková buď v této rubrice připomenuta, byly-li nájemní nájemní cedule oznamovací náležitě připomenuty nebo by cedule vypláti v prvej čas nacházejí. Odkázal by držitel domu v nájemní cedule oznamovací něco nepřipomenuto, má to má v tomto seznamu určitě předložit.

Číslo obydlí	Jméno tého, kdo cedule oznamovací vypláti	Kolik jest cedulí oznamovacích	Připomenutí

Země _____

Obec místní (starek o sobě) _____

Okres _____

Okružní _____

Arch na shírání ceduli oznamovacích

I se seznamy ku potřebě popisování lidu

dle 21. prosince 1900.

(Tento arch má vyplniti starosta obce).

Číslo domů	Kolik jest místních	Kolik jest cedulí oznamovacích	Přípomenutí

VL

Země	Obec mírná (statek a sobě) . . .	Číslo domu
Okres	Osada	Kolik jest nájemníků i s držitelom domu . . .

Arch popisný

k

seřazená lidu a nejdůležitějších domácních zvířat pro účelů chovaných
dle toho, kolik složky byla dne 31. prosince 1898.

N a m ě n í.

1. Do archu popisného napíší se všechny ti, kteří v domě bydlí (bydlitelé), počté patřičku nájemníků. Nájemníci jsou po sobě dle čísel bytů; nejprve byty dílčkové, napíší se po patřičku od přízemí až do nejvyššího poschodí.

2. Ti, kteří ke každému nájemníku náležejí, napíší se do archu popisného také tehda, když nejsou na čas přítomni, na př. když jsou na cestách, v nemocnici, ve vězení atd. Synové a dcery držitelů domů a nájemníků však napíší se bezto, nejsou-li již samostatní, také tehda, když jsou trvale nepřítomni, na př. když jsou na studii, ve službě ve školníkové, na vandru, ve vojsku atd.

3. Náležejí nájemníkům některý k vojsku aktivnímu (k službě vojska, k hodnosti včelečinná, ke správe vojska nebo hodnost včelečinná), napíší se do archu popisného jen jeho příslušníci v předepsaném pořádku, a takové služebníci a podnikaví, kteří nejsou ve službě vojenské.

Naproti tomu napíší se důstojníci, kteří s charakterem kritovali, a důstojníci od rezervy a obrany rovněž jak sami, tak i příslušníci jejich, a totiž plati o důstojnících, kteří jsou a paná vojenskou nebo bez paná na odpočívání dle, o vojenských úřednících a straních, o podstraních penzionovaných nebo provizionovaných, o vojenských službeníkách řídkou povinných až na zvolení na dovolenou odpočívání, o rezervních a občaních zemských, konstat o invalidích penzionovaných a rezervních své invalidem bydlících. Hromadným jménem „důstojníci“ rozumí se také osoby, příslušející k důstojnickému sboru auditorů, lékařů a podvůdčích vojenských.

4. Byli-li by někteří obydlí dne 31. prosince 1869 přírodně, budli to výslovně připomenuto.

5. Nájemníci i hospodáři, kteří mají obydlí na místech rozdílných (na př. v létě na venku a v zimě v městě), popsalí budli jen v tom obydlí, v kterém byli dne 31. prosince 1869. Osoby, které mají v domě jenou nějakou místnost přechodní nebo živnostenskou, samy však v domě nebydlí, nebudli právě proto pokládáni za nájemníky.

6. Nájemníkům budli připomenuto, aby měli listiny, jichž potřebě k vyplnění archív popisných (křtitel a oddávací listy, domovní listy, dekrety státní, listy živnostenské atd.) také po vyplnění archív popisného pokusové, aby starosta obce nebo úředníci popisujiící v ně mohli nahlédnouti.

7. K vyplnění archív popisného přivzat buď držitel domu nebo jeho státnice, na něhož náleží, aby to, co nájemníci vědí, dle potřeby doplnil a opravil. Byli-li držitel domu sám v domě, zapíše buď zároveň, jako každý nájemník do popisného archív.

8. Co se týče dobytku, dají jest, když se zároveň uvedou zvířata pro uložení v domě chovaná dle rubrik na čtvrté straně archív popisného (aniž jest potřeba oddělovati je dle nájemníků, kterým náležejí).

9. Při vyplňování archív popisného buď držitel domu i nájemníkům připomenuto, že všichni popisovníci jsou povinni, učiniti vše, čeho potřebí, dokonale a dle nejlepšího svědomí.

Kdo by se popisování vyhnul aneb sice nepovinně učal nebo jinak neustál dosti povinnosti své, dle předpisu o popisování kdo na něho vloženo, potrestán bude pokutou peněžitou až do 20 zl., a nezaplácí by platiti, varováni až do čtyř dnů.

Papírni arch. VI. obsahemí má vše to, co obsahuje odděle oznámení I a.

VII.

Země _____

Obec místní (státek o sobě) _____

Okres _____

Okres _____

Přehled místní.

a) Obyvatelstvo dle pohlaví, náboženství, stavu, zdržování se a věku.

Dle popisu, konaného dne 31. prosince 1883.

N a m ě n í.

Vzdělání přehledu místního jest jedna z nejdůležitějších částí popisování lesa, ježto činí přechod od vyhledávání, posad v množstvih částech slovy vyloveného, k úplnému zobrazení lesy. Na toho, kdo tento přehled sestavuje, náleží tedy, aby rozdělil sestavu ve všech částech dle rubrik předepsaných se nejbedlivěji čísl vyobrazil. Tato práce budí se nejnepříjemnější vykonána, protože by se jinak podobným opravováním a doplňováním vyřešilo se ležty k předložení přehledů vyzděním.

V příčině správného zapísování čísel do následujících rubrik budí toto pravidlo:

1. Do prvního sloupce přehledu místního zapíší se domy dle aritmetického pořadí čísel domů. Nabydli v některém domě nikdo, zapíše se náležitě číslo domu; přes ostatní sloupce však užijí se čísla příčí. Stavem, které nejsou zalesněny, v nichž ale lidé obývají, zapíší se na konci čísel domů, při čemž samy sebou se rozumí, že i v této případnosti všechny sloupce přehledu místního následujícími čísl se vyplní. V některém samé prvního sloupce poznamaná se ulehá o sobě, kolik stavení jest obydljených a kolik neobydljených.
2. Kolik jest nájemníků, podléže i držitele domů, viděti tu, kdo popisování se koná podle cedulí označovacích, a toho, kolik, jest těchto cedulí v archu státním č. V. Stalo-li se popisování listem popisným č. VI, zapíše se na první straně tohoto archu, kolik jest nájemníků.
3. Když jsou čísla domů a nájemníků zapísána, vyplní se sloupce, které jsou v cedulích označovacích a archích popisných čísl vyplněny. Sem náleží nejprve

rubrika „pohřbí“ ve sloupcích 4 a 5, z kterých obec dobramady vyčlení za svou sloupec 3. Zapsanými tímto způsobem čísly sloupců 3, 4 a 5 má být pravidla, aby se mohlo vždy zkontrolovat, zdali co do čísla, jest správné to, co dříve napísáno dle rubrik „náboženství, star. domov, zdravotní se a věk.“ Má se totiž s hlavním sumou sloupce 3, sečtením suma čísel ve sloupcích 4, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15 a 16, a též též suma sloupců 27 a 34 a suma sloupců 33, 36, 37 a 38. Číslo ve sloupci 4 (přítomní mužského pohlaví) má se rovnati suma čísel ve sloupcích 17, 18, 19 a 20, též suma čísel ve sloupcích 25, 28, 29 a 30, rovnati suma čísel ve sloupcích 35 a 37, konečně suma mužských přítomných dle věku. Tímto počta provedena buď v příčině sloupce 5 (přítomní ženské) a sumy sloupců 21, 22, 23 a 24, též sumy sloupců 28, 31, 32 a 33 dobramady, také též sumy sloupců 30 a 38 a konečně sumy přítomného ženského obyvatelstva dle věku.

4. Při zaplňování čísel do sloupců rubrik „náboženství, star. domov a zdravotní se“ bude vždy dle počtu obyvatel každého domu pro usnadnění práce naposíláni tabulek pomocných, do kterých se nejprve postupně naplňují čísla výpisů, skustějí v celulích označených nebo arších popisních a označí se závěrečně v sumách, které se pak přenesou do náležitých sloupců tohoto místního přehledu č. VII.

Jak se tyto výkazy pomocné mají redigovati, o tom obecného předpisů vydání nelze; bude to záležeti čílem na tom, kolik jest v domě obyvatel, čílem na jiných okolnostech. Tomu však, kdo přehled místní bude redigovati, se povinnost se klade, aby tyto výkazy pomocné stáhl co možná jednoduše a tak, aby se jich mohlo dále užíti na kontrolo, že všechno do přehledu místního správně jest naplněno.

5. Číslo sloupců a blouhenných (sloupec 39 a 40) vezmou se z rubriky u připomenutí v celulích označených a arších popisních.
6. Ne přítomní domáci vezmou se z obou sloupců rubriky u celulích označených a arších popisních, počítají se dle obou pohlaví, každé redigát, v sloupcích 41, 42, 43 a 44, máčet se ve sloupci 45 oděti suma obou pohlaví. Vítek v předcházejících sloupcích 3, až do 40, tento počítají, vezmá se k nim

míti naprosto žádného vstání, potvrzují v těchto skupcích se klasifikuje
jedně obyvatelstvo skutečně přítomná. Jestli někdo, jest jest započta
co nepřítomný, v některém jiném domě téhož místa aneb v
některém jiném místě té obce, tedy pro uzavření dvojnásobného
počítání nebudí do skupců obyvatelstva nepřítomného (skupce 41, 42,
43, 44 a 45) započítána, potvrzují se má za to, že byl v tom domě, kde se
skutečně zdržuje, již za přítomného počítán.

7. Čtvrtá strana přehledu místního ustanovena jest k počítání přítomného
obyvatelstva dle věku, kterého počítá se stane se dle domů, učeb
samos pro celé místo. Nemá místo příliš lidnaté, stane se počítá tím
spůsobem, že se každá osoba do následného roku věku svého na archu samém
místu církevně zapíše a po zaplnění všech archů do jich stídy věku veliký po-
čet osob do každé stídy věku započítá na konci následného skupce byly se
početí. Jestli místo lidnatější, bude započítá, aby se stídy výkaz pomocný,
jehož konečný výsledok se počítá do skupců následných stran. Věk sám
stídy jedné každé osoby započítá se dle dne narození, učeb počítá roku na-
rození, počítá se věkem 6, kteří se narodili roku 1869, zapíše do skupce
„1 rok“ a věkem, kteří se narodili r. 1868, do skupce „11 let“. Po sta-
dnější započítá příklady jsou na věku ke skupcům let věku také označují
se a níže lka narození. Sama tříd věku přítomných mužských označují se
má se skutečnou samou skupce 2. strany předtím, a také se má označ-
vati sama tříd věku přítomných ženských se označování samou skupce 3.

8. V rubrice „Přítomnost“ (skupce 46) má se považovati: a) příčina, proč
v některém domě nikdo neobývá, b) mají se v ní podstatně vykazují vyzna-
vají jiného vyznání křesťanského a jiní vyznání jiného náboženství aneb
křesťanského (skupce 14 a 15) a c) mají se v ní jmenem pojmenovati dle
věku a početí ti jsou mají více než 100 let.

9. V skupcích přehledu místního, do kterých se započítá žádného čísla, také
se po každém řádku počítá čísla.

10. K přehledu místního přispějí se vedlejší výkaz dle formality příslušného.

ktej má zvlášť v sobě obsahovati čísla přítomných cívků a to cívků z jiných vzorů vzorkovací (sloupec 29 a 32) a cívků z cívkového (sloupec 30 a 33) podle vzorů, odlišně jsou, a také nepřítomné domáckí (sloupec 44) podle vzorů, v kterých se v čas popisování nacházejí.

- 11 Výkazy posuzové pod č. 4 a 7 dle vzorů buďto rovněž tak jako vzorů označených a archy popisní schovány a vyřídím úradům k jich srozumění předloženy.

VII.

Země	Obec místní (statek a sobě)
Údava	Údava

Přehled místní.

b) Přítomné obyvatelstvo dle povolání ne' o dle zaměstnání.

Dle papsání, rybn. 31. prosince 1903.

N a m ě n í.

Tabulka přítomného obyvatelstva dle povolání nebo zaměstnání vyplněna buď dle úpisů, obzvláště ve sloupcích g a h cožale zaznamenací a arbu popisného (účet, živnost, řemeslo, postavení v práci nebo v službě).

Při tom buď svědčíc hledáno k tomu, aby všechny osoby, jmenovitě pak ty, které mají přes 14 let, bedlivě se do rozličných sloupců rozdělily, aby do sloupců 53 a 54 (osoby bez určité vřřivry, mající přes 14 let) nezbylo příliš velkých čísel.

Mají někdo několik živností, napíše se jen do toho sloupce, který se uravnívá se zaměstnáním, jest on sám byl pojmávaný za hlavní.

Co se týče jedné každé rubriky, četiti jest těchto pravidel:

Do 1. rubriky napíše se jen domy, které se v místním přehledu VII a) přivádějí za obydlím.

Ponručí se tabulka povolání vedlévá dle tabulky a místně přehledu VII, vyplní se rubrika 2. (hlavní suma obyvatelstva přítomného) jednoduchým přenosem z tabulky VII, a; tato rubrika jest zároveň při každém domě, jako v země místa, pravidkem, zchlí další úpisý jsou dle ústa spěvná.

Rubrika 3. Dachovní. Do této rubriky náleží dachovnictvo všech vymané náboženství, tedy vřříd a mřříd dachovní svřřící a řekolní, kněžstvo, braří

a sestry nábožní, novicové a novičky i těch řádů, při kterých sliby nejsou dále
vzaté, nlebo trojho obřadu katolického, též vyznání řeckého a arménsko-východního,
jakož i vřídli a nižší duchovní náboženského vyznání evangelického a unitár-
ského, rabini židovské atd.

Rubrika 4. Skuteční úředníci, služebníci a jiní zřizenci ve
službě veřejné. Do tohoto sloupce napíší se všichni skutečně sloužící úřed-
níci deurní, státní a fadovní, též úředníci zastupitelstev zemských, okresních a
obecních. Do té rubriky přilicují také okresní, praktikanti, asistenti, kandidáti,
školníci atd. jmenovaných kategorií úřednických. Mimo to se do této rubriky
napíší všichni skuteční služebníci a pomocníci služebníků úřadů a ústavů, též
stráž fadová a jiní nevojenská organová dochůdci. Naproti tomu napíší se úředníci
na odpočinku dani do některé rubriky a do některého sloupce č. 6 až 33, dle
jih právé vřivry nlebo povolání, při čemž se připomíná, že úředníci, kteří jsou
svi jediné nebo předkem od své penze, mají se zapísat, rovněž jako majetníci vý-
rovného důchodu delivrotného, do rubriky 31. Úředníci, okresní atd. však, kteří
jsou zaměstnáni přímo při odvětvích produkčních, na pt. při státních úřadech,
při hornictví, při regulu mlecovním, při průmyslu atd., zapísní buď do nálež-
tých sloupců 18, 24, 27, 30, 33, 36 a 39.

Rubrika 5. Skuteční vojáci. Do této rubriky zapísní buďte všichni v
některé skutečné službě postavení ústev státního vojska, letectva vládního, správy
vojenské a letectva národného. K nim počítají se také osoby ke dvojnástru
náležející, které mají charakter vojenský, penzionováni a tak teteným superplus
na plat aktivní v některého ústavu vojenského službu konající, též osoby v domo-
voim opatření invalidovan vojenských postavení, kromě vojáci talika dočasně (na
krátký čas) na dovolenou odpočinku.

Důstojníci, kteří s vřivnau charakteru křivovali, důstojníci od rezerva a
obrnny zemské, též důstojníci a poručí vojensku nebo bez penze na odpočinku
dani, vojenská úředníci a vojenská strany, podstrany penzionované nebo penziona-
ované, vojáci službou fadovou povinni až do svolání na dovolenou odpočinku, re-
servníci a občanové zemské, kromě invalidové patentní a rezervní též inva-
lidovan bydlící, zapísní buďte do některého sloupce od č. 6 až do č. 32 (dle své
právé vřivry nebo dle svého právního povolání), při čemž se však připomíná, že ti,
kdo jsou svi jediné nebo předkem od své penze, zapísní se mají rovněž jako ma-
jetníci výrovného důchodu delivrotného do rubriky 31. V kronádném pojmenování
„důstojníci“ vřivují se také ti, kdož přilicují k důstojnickému sboru auditorů, lé-
kářů a podstradních vojenských.

Od vzdělavatelů vojenských zapísní buďte: a) chorváci vychovatelů ústavů
nižších do sloupců 32 a 33; b) chorváci setin školních, ústavů a akce-

desíti letních do rubriky 7; e) občanští ústavu deer důstojníků v Hermannu do sloupců 14 a 16; d) frekvenci kurse pro apentování hranice vojenské a vojenského ústavu veterinářského, přikládá jí ke svazku vojenského, do rubriky 3, jsouli však ještě v staru civilním, do rubriky 7. (Frekvenci vojenského ústavu lékařského, školy vojenské, a centrální školy jednotné náleží, jako samo sebou se rozumí, do rubriky 3.) Učitelové a dozorci vojenských ústavů vzdávaných, kteří jsou ve svazku vojska a ležtva všeobecně, napíší se do rubriky 3, duchovní tamtéž napíší se do toho, náležejí k duchovenstvu civilním nebo vojenským, do rubriky 3 nebo 5, civilní profesní nebo učitelové a učitelky do rubriky 6.

Rubrika 4. Učitelové. V této rubrice obsahují se všichni ti, jsou náležejí k staru učitelským, tedy představení a profesní vyškolení učitelé a školní učitelé, ředitelé a učitelové škol obecných, řídké a vyučující osoby stejného postavení na ústavech veřejných a soukromých, zejména v ně také školy pro hudbu, zpív, tělocviku, děrování a tance, takéž jsou v ní obsahováni všichni ti, kteří se dít jakým kolí vyučováním soukromým.

Rubrika 7. Studující. Studující rozumějí se posluchači univerzít, ústavů technických, vyšších učilíh speciálních, též akademů právnických, učilíh theologických, chirurgických, hornických, lesnických a hospodářských atd., též dítí veřejných a soukromých škol středních (gymnazií, škol reálných, gymnazií reálných atd.). Naproti tomu napíší se dítí škol obecných do sloupců 11, 12, 13 a 14.

Rubrika 8. Spisovatelé. Do této rubriky patří se všichni ti, kteří jsou v občanské oznámeních a úředních úpisích se redaktory a spisovatelé novin přivedeni, též ti, kteří se výslovně prohlásili za spisovatele, literáty a žurnalisty.

Rubrika 9. Umělci. V této rubrice náležejí malíři, sochaři, umělci hudební, herci divadelní, tančící a jiní, kteří se zaměstnávají profesionálním krásovědním umění.

Rubrika 10. Zastupovací právní a notáři. Tato rubrika zasílá v sobě také veřejné juristy, a veřejné koncipienty a manipulanty těchto osob.

Rubrika: Osoby zdravotní (sloupce 11, 12, 13, 14 a 15). Do sloupců 11 až 14 napíší se je jen ti, kteří mají diplom, též do sloupců 11. dočtí lékařství a léčitelství, též specialisté, cožž lékaři k ošim, k ošim, k zubům, lékaři zvlášť atd.; do sloupců 12 gradování neb patentem opatření léčitelů, do sloupců 13 bíby diplomem opatření, do sloupců 14 lékařství a provizií diplom mající. Všichni jiní pomocníci těchto osob náležejí do sloupců 15, do nichž se také napíší lékaři vojenská, též všichni jiné osoby jsoum ve službě zdravotní zaměstnané, cožž opatrovníci a opatrovkyně nemocných.

Rubrika: Hospodářství polní a lesní (sloupce 14, 17, 18, 19 a 20). Do této rubriky zasazujeme buďto krmné sádky, kteří se líví vadličkou polní, také včelci ti, jezdí se zaměstnávají vinářstvím, zahradnictvím, zelenářstvím a šišťářstvím, vadličkou lesk, hospodářstvím lesním a chováním dobytka.

Za úředníky, sloupce 16, pokládají se tato jako ve sloupcích 24, 27, 29, 32, 33, 34, 42, 43 a 46 ti, kteří jsou buďt' zřizováni v kancelářích, úřadech neb komisariátech, avšak jím svěřeno jest technické řízení a dohlízení.

Sloupce 19 a 20 (stáří služebníci a nádenníci) rozlišují se tím, že do osobe náležejí dělníci, zaměstnaní za mzdu roční neb měsíční, do tohoto pak dělníci, najati na čas za mzdu týdenní nebo denní.

Úřední rodiny, kteří mají účastnictví v provozování hospodářství, uznávají se do sloupce 18, zaplň se do sloupce 19. Naproti tomu náležejí ti, kteří nejsou zaměstnaní při provozování hospodářství, nýbrž službami v domě, do rubriky 22.

Rubrika 21. Myslivost a rybářství. Do této rubriky náležejí včelci ti, jejich hlavním živností jest houba a rybářství, jejich pomocníci dohlížitelé atd.

Rubrika: Harnictví (Sloupce 22, 23, 24 a 25). Do této rubriky započít se mají nejen ti, kteří jsou zaměstnáni v kerách při dobývání korb, nýbrž i ti, kteří dobývají uhlí, soli, grafitu, petroleje atd., jakoli i ti, kteří jsou zaměstnaní při spojených a tímto dobýváním pracích vysokých, šmelcovných, kurných, vřavotných, rafinacích atd.

Rubrika: Průmysl živnostenský. (Sloupce 26 až do 43). Ve všech částech této rubriky rozlišujeme náležitě jednotlivé podnikatele, úředníky a dělníky, přešli se do sloupců „samostatní podnikatelé“ (sloupce 26, 29, 32, 33, 36 a 41) započít mají jen ti obzvláště podnikci, kteří pracují na svůj účet, mají tedy své živnostenské a platí daně a výděleky ze své živnosti (fabrikací, živnostníci). Jestli podnikatelstvem společností akcionářská, nezapočít se náležitě osoba za samostatného podnikatele do sloupců právě přivedených, ovšem ale zaplň se úředníci a dělníci takových podnikatelstev do sloupců příslušných. Víšec má v příčině úředníků (sloupce 27, 30, 33, 36, 39 a 42) platnost to, co řečeno v příčině sloupců 18. Jiné při živnostenské produkci zaměstnané osoby obzvláště podnikci, kteří pracují za mzdu od kasa, za mzdu týdenní nebo denní, totiž dílničtíci tovaryš, pomocníci dělníci, učebníci atd., též nádenníci víšec, náležejí do sloupců dělníci, č. 28, 31, 34, 37, 40, 43.

Co se dotýče rozdělení návodů živnostenských a živnostníků do jedné kategorie vřile uvedeně kategorie průmyslu živnostenského, o tom má platnost toto:

Vedlejší rubrika živností stavitelských a uměleckých (sloupce 26, 27 a 28) má předkresl obnavování velké živnostníky a dělníky, při stavbě, při zafixování a zkušeb v dolech společně dozdí a živých stavení zaměřování (stavění, vedání, malba, pokrývání, natírání, stěrkování, pokrývání talíři a brázdění atd.) kteří dělají věci, takto pro jinou věc ustanovené, ježto nepřibírají do stěhování. Takové živnostníci, kteří jako na př. stěhování, kameníci, tesáři atd., z části pracují pro stavby, ježto zaměstnání výrobky však se mohou zanechat za stěhování obchodu i ve vzdálených místech zpeněžení, uvedení budite při živnostech, které vzdělávají kovy, kámen a dříví. K živnostníkům uměleckým připočítají budite kněží, křesťané, měřičskými, té fotografové, kreslíři vanků, rytci atd.

Průmysl, vzdělávající kovy, kámen a dříví (sloupce 29, 30, 31) obsahuje v sobě fabriky a živnosti, které dělají stroje a části strojů, instrumenty, aparáty a nástroje všelijaké, vazy železníkové a stýrkové vazy k volání osob a nákladu, lodí, stěhování železa a živých kovů (požívají k vážení i stěhování stáří a stříbrné), stěhování železa (parocím, kamením a ořívky), stěhování stěhování (bruslení, nebruslení atd.) a všelijaké stěhování dřevěné (stěhování truhlářské, nářadí dřevěné atd.). Do těchto sloupců náleží veškeré živnostě útřídě živnostních.

Vedlejší rubrika: Chemikálie, věci potravní a výrobky tabákové (sloupce 32, 33 a 34) má v sobě zřizování fabriky a živnosti, které dělají hmoty chemické (pasta, soda, kyseliny, soli, hmoty, láky, všelijaké věci rožné, hmoty rožné a svítkové, věci náplně, lák a formaci, umělé, lep, kvasnice atd.), též věci potravní (maslo, cukr, věci pekařské a kuchařské, pivo, kořalka, cest atd.) a výrobky tabákové.

Průmysl tkalcovský (sloupce 35, 36 a 37) obsahuje fabriky a živnosti, které z hedvábní, lnu, konopí, ovčí vlny, bavlny atd. přístroj přístroj z té stěhování tkané, svítkové, svítkové, přístroj, vyřezané atd. dělají, toto stěhování upravují, hmoty a podávají a kmenové hmotové stěhování (přístroj, oděvy, dělníky, umělé kování atd.) z něho dělají.

Vedlejší rubrika: Průmysl kožní a papírní a jiné živnosti produktivní (sloupce 38, 39 a 40) má v sobě fabriky na kůže, té kůže, ježto je jiné vzdělávání kůže, barvení kůže a lakování, všelijaké formování, kteří rožné věci a kůže dělají (vedání, formování, kůže, rukavičkáře atd.), též fabriky na papír, papírní a všelijaké fabriky a živnostníky, kteří stěhování a papír dělají (žalovánky, kartóny, knihy, kartonážníky atd.), kromě všelijaké fabriky a živnostníky, kteří dělají rožné věci z kůže, z vlasů a stěhování (kloboučníky, šitky, parocím atd.), z kůže, z peří, z rybí kůže, slonů, lží, stěhování (hospodářské kloboučníky slonových, kůže atd.).

Za živnosti neproduktivní (sloupce 41, 42, a 43) pokládají se ty, které sice daň z výdělku pláť, kteří však ani nedělají obchod, aniž se samy obchodem a prodejem zboží zabývají, na př. ústavy umavnovací, ústavy hudební, bradřič, apasvědkovské služby, knihpůjčovny, hospodští, živnostenská vystavenství na oděv, ústavy konziderační atd.

Do rubriky obchod (sloupce 44, 45 a 46) spadají se všeliké živnosti a živnosti, které zprostředkují obchod mezi producentem a spotřebitelem: do této rubriky náleží tedy kromě velkoobchodníků, bankéřů, senáklů, dohodců a tak točejších obchodů všeliké živnosti daň z výdělku podléhající, které se zabývají zejména kramlířství, handličství, prodavačství, hamiřství atd., jakož jsou bokynářství, pecnářství či prodavačství obilna, zeleniny, ovocnářství atd.

Do rubriky živnosti povazní (sloupce 47, 48 a 49) počítají se ti, kteří se zabývají voláním osob nebo zboží v rozumné nepřítomnosti, zejména lidé, zaměstnaní při telegrafních a při paraplachách, při poštách, při telegrafu a při převážní vzdáleném výboce, na př. pakovačství, nošičství, plavčí atd.

Rubrika 50. Ústavy peněžní a kreditní. Tato rubrika v sobě obsahuje všeliké osoby, zaměstnané při obchodu peněžním, totiž úředníky a služebníky bank, společnosti úsporných a kreditních, burs, spořitelna, zápůjčovna, peněžní ústav, společnosti spořitelních atd.

Rubrika 51. Držitelé domů a důchodů. Za držitele domů pokládají se ti, kteří jsou jedině aneb nejvíce šlři z majana nějaké nemovitosti. Jsouť to tedy předkem držitelé takových nemovitostí, kterých se o převahu nevolívá k provozování polehno hospodářství nebo nějakého průmyslu. Držitelé díli majitelci důchodů pak jsou ti, kteří jsou šlři z výdělkůh hotevých příjmů peněžních, zejména na to povinní nějakou určitou službou. Náleží tedy do této třídy nejprve první majitelci důchodů (kteří mají vlastní jmění v papírech cizích, v důchodech dočimních atd.), pak úředníci, samy a služebníci od státu, fondů, ústavů a t. d. chovani, kteří již nejsou ve službě skutečné, t. j. kteří jsou na penzi diani, křesťoviani a provostoviani, mimo to vojáci, výše v 2. 5 jmenovaní, do rubriky 51 ustanovení, konečně špitálníci a lidé státem udržovaní šlři.

Rubrika 52. Služebníci k prácom osobním. Do této rubriky náleží osoby všeliké ve službě zastavené, ješto nejsou do předšlých rubrik započty, zejména mužské a ženské služebnictvo domácí (služiči, šlři, psalčiči domovní atd.), též osoby na meho týženi, domní nebo od kras k jistým službám najaté, na př. topiči, senákl šlři a vody, šlři, šlři atd.

Rubrika: Osoby bez určité výšivy (sloupce 53, 54, 55 a 56). Do

tato rubrika přičítají údové rodiny osob v předchozích rubrikách uvedených, kteří nemají občanství ve výšce, totiž ženy, děti, žáci škol obecných, příbuzní, kteří jsou v domácnosti hospodářství, nemají však zvláštní výševy atd. Kromě toho náleží do těchto skupin té, kteří skutečně nemají žádného v y d ě l k a, totiž obyvatelé domů chudých, lidé, přijíždící od obecní (ne státní) dobročinnosti atd. Osoby však, které jsou v trestnicích, věznicích nebo jinak ve vazbě neb upravené, nepatří se do této rubriky, nikoli podle druhu výševy ani na čas pterodané, jak tato jest v listěch ve výšce se starých zaměstnání zaměstnanců, do následujících rubrik předchozích.

Také výkony pomocné, ku vzdělání „tabulky porovnáni“ místního příkladu VII. k) slouží, buďte shodou.

Seznámí _____

Obec místní (statků a volů) _____

Okres _____

Osada _____

Příloha k místnímu přehledu VII a).

Přítomní cíl a nepřítomní domáci dle demota a zřehování se.

Přítomní cíl							Nepřítomní domáci						
v kterých jazykích se množství tělů z	mal- ší	les- ské	v klas- tově	mal- ší	les- ské	obser- vace	v kterých jazykích se množ- ství? (tělů)	mal- ší	les- ské	v klas- tově	mal- ší	les- ské	obser- vace
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
obser- vace							obser- vace						

V tomto přehledu uvedeno se jasnou ústí, v kterých místech každý jev demota a se zřehování; do rubriky 1 po-
kládá se ty země množství rakousko-uherského a do rubriky 4 ty země cíl, a náležá cíl volů v země jev přítomní; a
rubriky 2 až 3 do rubriky 5 ty země množství rakousko-uherského a do rubriky 12 ty země cíl, v kterých se země do-
máci v země nepřítomní zřehují. Každý nepřítomný v jazykích, při čem, nezapomíná se dle demota (part. 8, článek
VII. a) je v přehledu místem do kterých obyvatelstva nepřítomnosti. Také země, která jev v místech jev cíl náležá
sele náležá jako cíl, nezapomíná se do této specifikace, ani přítomní země cíl, která mají v některých jev obse-
rvice náležá jako cíl, ani země cíl demota.

Číslo _____ Okres _____

Obec místní (stažek o sobě) _____

Příloha a) k obecnímu přehledu VIII.

Příloha čísel a nepřítomní domáci die domova a země, kde se zdržují.

Přítomní místní							Nepřítomní domáci							
v kterých městech žijí v m. č. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
Celkem							Celkem							

V tomto přehledu uvedeno se jména země, v kterých některé osoby jsou domovem a se zdržují; do rubriky 1 počítá se ty země nezahrnuté Rakousko-uherského a do rubriky 2 ty země cizí, a kterých osoby cizí jsou v obci přítomny; a takové počítá se do rubriky 3 ty země nezahrnuté Rakousko-uherského a do rubriky 10 ty země cizí, v kterých se osoby v obci nepřítomní zdržují. Osoby, které jsou v některé jiné obci téhož nebo některého jiného okresu, do této společnosti se nezahrnují, ani přítomní osoby cizí, které mají v některé jiné obci téhož nebo některého jiného okresu též země přirozenou.

Příloha b) k obecnímu předpisu VIII.

V ý k a z

bytů, jejich částí a užívání

V

Tah bylo dne 21. prosince 1935.

Tento výkaz k bytům se vztahuje, který se vztahuje dle stánek, na první straně tohoto seznamu I až vlnových pod č. I, II a III, na příměstí jen v státech, v příloze kterých nejsou jen, aby se tyto věci vyhledaly.

I. číslo státek, název nebo název, část domu	Číslo okresu	II. Příloha okresu č. 1	II. části bytů				Příloha okresu č. 2	III. okresní úřad č. 3	IV. okresní úřad č. 4	IV. okresní úřad č. 5			
			Okres úřad	Komun- y (okres- ní)	Ok- resní	Příloha okresu				Číslo okresu	Číslo okresu	Číslo okresu	Číslo okresu
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	

*) Co se týče přílohy bytů, rozumí se byty se státek (II.), v příloze (IV.), v příloze (V.), v 1, 2) a 3. d. IV.) a pod přílohou (III.), což se málo používá zejména těchto plánů.

*) Čísly, v seznamu seznamu pod přílohou b) „jako“ znamená, které číslo domu, když se používá, byty v bytu přílohou, pokud se to dělá dle státek II, II a III, tak to se dělá státek 12 znamená se seznamem přílohou-
ných v seznamu seznamu seznamů a vztahuje se k seznamu seznamu seznamů ve seznamu VIII, státek 2.

Překlady zákonův
 „
Zákonníka říšského
 na rok 1869
 „
Markrabství Moravské
 státních.

Částka XX.

Vydán a rozšířen dne 22. listopadu r. 1869

od n. k. místodržitelstva Markrabství Moravského.

135

Mezinárodní smlouva telegrafická, učiněná d. 21. července 1869*).

(Stala se ve Vídni dne 21. července 1869, ratifikována jest prohlášením n. k. místodržitelstva obvodu, vyd. dne 21. srpna, a král. oberstátním ministerstvem obce, průmyslu a obchodu, vyd. dne 2. srpna 1869.)

(Ostatně v části XXV. zák. ř. č. 101, str. 101; vyd. a rozšíř. dne 10. ledna r. 1869.)

Předmíjí.

S m l o u v a.

Vlády států, které se podepsaly v mezinárodní smlouvě telegrafické, učiněné v Paříži dne 17. května 1864, nebo které k této smlouvě pozděně přistoupily, uznaly se na tom, že v ní počínají opravy, jež dle zkušeností za příhodné shledaly a zejména k tomu konci vyslané, učinily jim, aby dle ustanovení článku 16. dotčenou smlouvou telegrafickou upřesňovali; na tom přilicem sešli se náležející vyslaní ku konferenci ve Vídni a uznali se po společném ustanovení a výhradě schválení všech z níž pozděně učinily, ježto dne 1. ledna 1869 nabudou platnosti.

Oddělení první.

o síti mezinárodní.

Článek I. Všechné smlouby, jež se stávají zavazují se, že budou k mezinárodní síti telegrafické uloženy dostatečných drátů speciálních, aby se depesky dle rychloupěry spíše dopravovaly.

* Smlouva mezinárodní telegrafická, a která se v části této rozšířené, učinily jsou některá písemna.

Tyto články učiněly se tak, jak v praxi služební na nejúčinnější se stálo.

Místy, mezi nimiž se stálo nebo velmi často telegrafují, spojeny budou zpravidla a pokud možná příslušnými dráhy, ježto mají nejvíce až mílestrův v průměru, jejich službě nemá býti telegrafická služba mezi nimi žádných na újmu.

Článek 2. Mezi důležitými místy musí se uzavírajících konati se bude, pokud možná, státi služba, ve dne v noci, bez výjimky přerušeni.

Obvyklé časy, na nichž se koná úplná služba denní, stanoveny budou obecně:

od 1. dubna až do 30. září až 7 hodin ráno až do 9 hodin večer;

od 1. října až do 31. března od 8 hodin ráno až do 7 hodin večer.

Služební hodiny na stanicích, kde jest služba obmezená, ustanoví jedna každá správa státní se uzavírajících.

Čas na všech stanicích toho státní určí se do prostředního času každého místa toho státní.

Článek 3. Až do nové smlouvy o uzavření aparátů jiných služeb se bude k službě mezinárodních aparátů Mosavských a Rýnských.

Oddělení druhé.

o k o r r e s p o n d e n c i.

Částka první.

Předpisy obecné.

Článek 4. Všechné strany uzavírající se dovolují každému, aby si dopisoval telegrafem mezinárodně.

Článek 5. Tyto strany zavazují se, že učiní všech prostředků, aby tajnost dopisů se zachovávala a dopisů náležitě se dopravovaly.

Článek 6. Všechné uzavírající se strany prohlašují však, že se tyto mezinárodní služby telegrafické, že každého odpovídání na se neberou.

Částka druhá.

O podávání dopisů.

Článek 7. Dopisy telegrafické jsou třejbo způsobu:

1. Dopisy národní, totiž takové, které přicházejí od hlavy státu, od ministrů,

od vrcholných velitelů vojska pozemního nebo námořního a od diplomatických nebo konsulských jednotek vlnů se zmlouvajících, *jakobž i odpočívá se tyto depesé.*

Depesé jednotek konsulských, kteří provozují obchod, pakládají se za depesé státní jen tehda, *kyž státní velitel osobě státní z týkají se věci státních.*

2. Depesé státní totiž takové, jichž přicházejí od ústředí telegrafických státních se zmlouvajících a vztahují se buď k mezinárodní službě telegrafické nebo k věcem obecně důležitým, a jejich posílání se správy telegrafní státní.

3. Depesé soukromé.

Článek 8. Depesé státní přijímají se za takové jen tehda, *kyž jsou opatřeny pečeti státní nebo pečeti toho, kdo je posílá.*

Kdo posílá depesí soukromou, může přidržet její, aby prohlánil, že podpis na ní jest pravý.

Týž má se své strany právo stát se své depesé legální svého podpisu.

Článek 9. Každá depesé sepsána být může v jazyku národním v zemích státních se zmlouvajících obyčejněm, *či v jazyku latinském.*

Každý stát má toho vůli, pojmenování jazyky v zemích jeho obyčejně, které má k mezinárodní telegrafické korespondenci se příhodné.

Depesé státní a státní skládají se mohou zcela nebo zčásti z cifér nebo z tajných písmen.

Také depesé soukromé sepsány být mohou v cifrích nebo v tajných písmenách, *kyž se posílají se státní a do státní, které korespondenci tohoto způsobu dovolují a kyž se vyplní výminky v nápisovém článku 30 dohodou posílání ustanovené.*

Výhrada v postavení tyto policejním příkazem vztahuje se také k depesím transiitním.

Depesé zeměpisné rovněž buď v řeči či země, kde její státní, které je má dopraviti, nebo v momentech obecně státního obchodu.

Depesé, které má první postátní tohoto státní nepřipouští se za depesé obyčejné, pakládají se za depesé tajné.

Článek 10. Původní depesé psána buď státně a takovým způsobem, kteréž se mohou momentem v tabulce posílání obstarávají posílání, a jsou v to smí, kde byla depesé poslána, v obyčejí.

Před tímto položena buď adresa a po adrese podpis.

Adresa obsahuj v sobě všechno, jeho potřebí, aby Depesce se dostala na ukázané místo.

Bylo-li co vypááno, na kraji přídáno, přikráceno neb zanedbáno, potřebí, aby se podávatel Depese nebo zanesenec jeho vyvrátil.

Částka třetí.

O dopravování Depesí.

Článek 11. Depese dopravovány buďte po sobě v tomto pořádku:

1. Depese státní,
2. Depese služební,
3. Depese soukromá.

Početě telegrafovních Depese nějaké přerušiti se může, aby na jejím místě telegrafovala se Depese řádu vyššího, jen tehda, když toho vyhledává zvrchovaná vláda.

Depese téhož řádu dopravovány buďte na stanicích, kde byly podány, v tom pořádku, v kterém byly podány, a na stanicích prostředních čili mezistanicích v tom pořádku, v kterém je tyto stace obdržely.

Mají dvěma stanicemi, které jsou spolu přímo spojeny, dopravovány buďte Depese téhož řádu v pořádku střídaném.

Na stanicích prostředních pořídají se Depese podání a rozdíry jenom, které se mají po ústředí dle děle dopravovati, ale čase, kdy byly podány nebo kdy došly a v tomto pořádku jsou dále.

Od tohoto pravidla a od toho, co řečeno v první větě tohoto článku, může se pro rychlejší dopravování upustiti na takových místech, kde se stále telegrafuje a kde mají aparáty speciální.

Článek 12. Kanceláře na stanicích, které nemají služby státní, zavřiti se mohou teprv tehda, když byly všechny Depese mezistancích odvedány kanceláři na státní staci.

Takové Depese rozdílen se ihned v tom pořádku, v kterém došly, mezi státní stace státních rozdílků.

Článek 13. Každé vládě vstává se nproti podávateli Depese na vůli, aby ustanovila, kterou cestou se má Depese dopravovati, jak ve službě řádu tak i když

depravování po cestách obyčejných jest přerušeno nebo když se nepje příliš mnoho depesí.

Účtemoří však podléhají, kteras cestas má depesé se depravací, jsou štace po-
vinné, ale také, jak to ustanoví, předléhají, leč se by postřeba služby jako nedopustila,
v kteréž případnosti nemohé na to podléhají sítěnoří stát.

Článek 14. Přeruší se při depravování depesé spojení telegrafická, depraví
štace, kde se přerušení stalo, depesí neprodléno po poště (co jsou s postovostí
štace rekommendované), nebo cestou rychlejší, jestli to taková. Podlé okolností
může je adresovati buď na nejbližší štaci, která jest s to, aby ji dále te-
legrafovala, nebo na štaci, kam sešlá zasláno na adresanta zasláno. Jak málo spo-
jení telegrafická jest obnoveno, depraví se depesé znovu cestou telegrafickou, po-
kod nedělo dříve potvorení, že jest na místě osob pošleby pro nezbytné rekomo-
mendací depesí tato noví depravování nebýlo volkeri služby postřel na njmo.

Článek 15. Depesé, které sensoforičtější štacemi nemohly se štácti davek
ad pošleby jich kósem, jsou sešlá, dodekag, byti pošleby se se nedostaví, leč se
by podléhají býly spravní rekommendací.

Článek 16. Každý, kdo depesí pošle, může, pokud se náležel, spůsobiti,
aby depesé nebýlo depravována, až sešli jí poště.

Částka čtvrtá.

O dodání depesé adresátovi.

Článek 17. Depesé telegrafická mohou se adresovati buď do bytu, nebo
„poste restante“, nebo „bureau géographique postale“.

Tyto depesé odvedoují se expedují se na místo určité v tom poštěku, v
kterém je štace telegrafická obřitela.

Depesé, adresované do bytu nebo „poste restante“ v místě nějakém, kam štace
telegrafická dodává depesé, odvedoují se hned samého adresátovi.

Depesé, adresované do bytu nebo „poste restante“ v místě nějakém, kam štace
depesí nedodává, pošlou se k polidání podléhajícího neprodléno po poště na určité
místo, nebo cestou rychlejší, až móléli správa štace, kam depesé sešlá, cesty
takové užel.

Článek 18. Každý stát se ustanovující sřazuje sobě, sřítiti, pokud možná
bude, pro depravování depesí do míst, kde není štaci telegrafických, rychlejší
službu depravování nežli jest pošta, a každý stát ustanuje se naproti druhému, že

učiní, aby každý podavatel dopise mohl k doboření své korespondence učiti opatření, od některého jiného státní v této příčině učiněných a zrušených.

Článek 19. Donesení se dopise do bytu adresátova, a rozání adresní přitomnosti, odvádění se může dospělým členům jeho rodiny, jeho služebním, nájemníkům nebo údržbovým, pokud adresní písemně nějakého zvláštního písemného zpo-
jmenoval aneb podavatel dopise učinil, aby se dopise dodala jenom do rukou adresátových.

Jasní dopise adresována „burou restant“, odvádějí se jenom adresátovi nebo jeho písemníkovi.

Namítali se dopise odváděti tomu, komu svědčí, oznámí se to v bytu adresátově, dopise se musoše napsati na štaci a dodá se adresátovi, když se přihlíží.

Nepřiblížili se adresá v listí nedělich, tedy se dopise zmaří.

Těmž platí o dopisech, které jsou adresovány „poste restante“.

Částka pátá.

O kontrola.

Článek 20. Vzniklé strany zmlouvající se sřizují sobě právo, překaziti, aby nebyly dopravovány dopise soukromé, které by státní byly nebezpečné a nebo by byly proti zákonným zmlouvám, proti veřejnému pořádku nebo neuvěřitelnosti. menují se však, že o tom hned musí věditi správní úřad té štaci, odkud dále dopise.

Tato kontrola máleli vykonávati štacím na koncích i štacím mezi nimi ležícím a výhradou rekursu ku správě centrální, která rozhoduje o platnosti kazešera.

Částka 21. Každá vláda sřizuje si kromě toho právo, když by se jí toho vědělo býti potřeba, mezinárodní službu telegrafickou na určitý čas zastaviti, buď vůbec nebo jen na některých listích a nebo jen v příčině jistých korespondencí, jest však povinna, dáti o tom hned všem zmlouvajícím se stranám věditi.

Částka šestá.

O archívech.

Článek 22. Dopise převažení a přepravené, přeškrty papíru se zrušením, neb podobné doklady shodky buďte nejnově rok, od jich datum počítají, v archívu každé štace, ležící v tom náležitě opatřenosti, co týče se týče.

Když rok projde, mohou se tyto věci zmařiti.

Článek 23. Dopise přiroční i přeprané vydání se mohou jediné tomu, kdo je poslal nebo tomu, komu vrátil, když se na jisto postaví, že ten i nyní jest ta pravá osoba.

Podávající i adresát mají právo, dáti si vydání věrou opatřením přejítý dopis, kterei byli poslati nebo obdržeti.

Částka sedmá.

O jiných dopisech zvláštních.

Článek 24. Každý, kdo dopis posílá, může frankovati odpověď, kterei mu vrám korrespondentovi lidá.

Štace adresni vyplati adresátovi té, co při podávání dopisu bylo za odpovéd zaplácono, buď v listovním nebo zvláštním dopisečím, anebo podobným listovní, zvláštním adresátovi an vrám, by odpovéd obdržel tak list, kome list a kterem obsah list.

Tato odpovéd platí se tak jako každá jiná odpovéd i tak se v ní také platí.

Nemohá se dopis prvotní dojeti aneb vrátoiti adresní popříčinu za adresu nepřesného vyhledání přijmutí, dí v tom štace adresni podávající vrámí správu obdržeti, která zastupuje místo odpovédi. V této zprávě přiročeno se obdržeti, pro které se dopis nemohla dojeti a posíl se v ní náležiti vyrozuměti, aby podávající dí obdržeti mohl svou dopis potomeč poslati.

Poplatek frankování nemá se dáti více nežli trojnásobek tolik, co tomu za dopis prvotní.

Článek 25. Kdo dopis posílá, může ji rekomandovati.

Jestli dopis rekomandovaný, mají štace, které ji dopravovány, býti ji kolacionovány a štace adresni může buď je dojeti dopis podávající telegrafický správu obdržeti, v které jest náležiti uvědom, kdy byla dojína.

Nemohá se dopis dojeti, vzniká se na místo této zprávy, proč nemohla býti dojína, a vysvětlí se, pokud potřebi, aby mohl podávající svou dopis posíl obdržeti adresátovi poslati.

Podávající dopis rekomandovaný může si dáti správu obdržeti adresovány do některého místa v zemích státní se sousedujících, udav, toho v té příčině potřebo.

Článek 26. Kdo dopis posílá, může štátoiti, aby se mu telegrafický oznámila kdy dopis byla korrespondentovi jeho dojína.

Neměli se depše dodati, nebo se na místo oznámí, že byla dodána, správa, která obsahuje vysvětlení, v postávce 3. předložené dle následujícího předpisu.

Podávající může si děti tato oznámení, že depše byla dodána, poslati do určitého místa v zemích státních se subscipčních, případně i do, což k tomu patří.

Článek 27. Depše psané cizími nebo tajnými písmeny, sč depše se tajně poštovanými buďte vždy rekomandované.

Článek 28. Jestli na depši bez dalšího poznamenání: „budit se adresátem posílán“ (faire suivre), dopravit ji štace adresní ihned když byla dle odané adresy dodána, pokud možná dle adresy nové, která se jí oznámí v bytu adresátem; takto ji však dle dopravení povinná jest štace tato jenom v tom státě, k němuž přišla, a tak s ní nakládati tak jako s depši vlastní.

Nevzniká se štace žádné nic, tedy depši schová. Byli depše již dle dopravení a nemohli druhá štace adresní dle nové adresy vyhledati, tedy tato vyhledati, tedy tato štace depši schová.

Dopravit se depši, na níž bylo poznamenáno „budit se adresátem posílán“ (faire suivre), několik adres se sobě, dopravit se depše postupně na každé místo poznamenáno, dle postavy až na poslední, a poslední štace zachová se v tom tak, jak ustanoveno v předloženém postávce.

Každý, vysvětliv náležitě, kde jest, může žádati, aby depše jemu vrátili, kteří na štace telegrafickou dojíždějí a mají se mu v obvodu dodávacím poslati, dopraveny byly buď dle adresy odané nebo dle toho, se ustanoveno v předložených postávkách.

Článek 29. Depše telegrafické mohou se adresevat:

buď několika adresátům v rozličných místech;

nebo několika adresátům v témté místě;

aneb různí adresátoři v několika místech, anebo do několika bytů v témté místě.

V prvních dvou případech může býti na každém exempláři depše jenom adresa tomu exempláři příslušející, leč by ten, kdo depši posílá, žádal, aby se učinilo jinak.

Článek 30. Při uložení šlátek výše položených uvedena buďte zároveň se skutek položení vialků, jež se obecně depšiv v příslušné odpovědi frankovaných, depši rekomandovaných se nějakým dle posílaných a rozmanitých, těm v příloze oznámí, že depše byla dodána.

Článek 31. Vyznění strany se zmlouvající uzavřely se, že učiní potřebných opatření v příčině deprivací dopisů, které se posílají z země po telegrafických zvaných, jako jsou aneb buďou zřizovány podél pobřeží každého státu, jež v této smlouvě má účastnost.

Oddělení třetí.

O tazách.

Částka první.

Pravidla obecná.

Článek 32. Vyznění strany se zmlouvající prohlašují, že přijímají pravidla níže položená, de něčím se mají každý mezinárodní vztahovati.

Taza za dopis, který jest touté cestou mezi státy vady dva až tři se zmlouvajících, buďli jednotná. Věk v Evropě může se třetí stát, se se třetí ústřední tazé jednotná, rozdělen na nejvíce na dva velké obrody.

Nejmenší tazé vynášena jest za dopis, který nemá více než dvacet slov. Taza za dopis, ježto mají dvacet slov, vyjde se v polovici za každou nadřazenou serií šest slov, ježto jsou přes dvacet slov.

Společně telegrafické vůči Evropě mají však právo, přijímání se svých ústředních dopisů deset slov obsahující se tazé násti, se kterých dopisů se však se cestou, kterou jsou v Evropě, vynášé tazé jako za dopis 20 slov obsahující.

Článek 33. Jednotka měřeni k vyznění tazé mezinárodní šesti frank.

Tarifa za dopis, který jsou mezi dvěma městy státi se zmlouvajících, ustanovena buď tak, aby tazé za dopis dvanácti slov šelha zvanýchobdobný přířitek.

Za frank vylírá se:

v Švýcarsku Německu 8 st. gr.;

v Rakousku a Uhersku 40 krejcarů (rakouského šelha);

se velkovévodství Badenským, v Bavorsku a se Württembergem 20 krejcarů;

v Dánsku 35 šilinků;

se Španělsku 9,40 tolarů;

v Řecku 1,11 drachmy;

„ Britanské Indii 76 pajů;

se Finskem 1 šro;

v Norsku 22 šilinků;

„ Nizozemsku 30 centů;

- v Pevnosti 1 sabálikran;
- „ Portugalského 240 reialů;
- „ spojeneckých kavalitářských 1 nový piaster;
- „ Ruska 25 kopejek;
- „ Srbska 5 piasterů;
- „ Švédských 12 aerů;
- „ Turecká 4 piasterů, 32 par medžilje.

Mělo se říkati, aby se tyto papíročky upravily v mísci kancorů.

Článek 34. Sáhla tazy vyměřuje se od státní ke státní po uzavření s vládami státní, ležících na kancích a mezi nimi.

Tarifa, kteráž se bude mezi nimi státní uzavřena číselni šánek místi, vyměřuje se dle tabulek k této uzavěře přiložených. Tazy v těchto tabulkách převedené mohou se kancě doby po společném uzavření s vládami, jichž se dotýče, místiti; toto míšení má však míti za cíl a za účel, se musí aby sjednalo konverze a strany tak mezi ostatními konverzacemi, neboť aby shromážděna připravená se stejné tazy se mějící ozat.

Změny, týkající se celku nebo částí, vykonati se mohou teprv nejpozději měsíc potom, když byly oznámeny.

Částka druhá.

O užívání tazy.

Článek 35. Všude, co podávávali depaše přivodil na příčinu depašování do ní napíše při vypořádání tazy se počítá až na to, co převedeno jest v 7. paragrafu článku níže položeného:

Článek 36. Největší délka slova ustanovuje se na sedm slabik; co jest více, počítá se za slovo.

Slova číselná spojovací svízanná počítají se za taká slova, kolik se jich užívá k jich utvoření.

Slova oddělená apostrofoem počítají se za toliké slova a slab.

Vlastní jména míst, osob, osad, placů, bulvardů atd., titula, jména (křestní), partikula a kvalifikace počítají se dle počtu slov, jichž se užívá k jich poručení.

Číslo psané číslicami počítají se za taká slova, kolik obsahují skupení a píči

číslicích krom jednole slova více na přebytek. Tímž prostředím užito buď při počítání skupení liter, ježto nic týžního znamenávají.

Každé znamení psací, každá litera neb cifra o sobě počítá se za slovo; totéž rozumi se o podčárkách.

Interpunkce, čárky spojenací, apostrofy, znaménka uvěznění, závorky a jiná nepočítají se.

Však puntky, kromy a čárky oddělovací, jichž se užívá ku tvoření čísel, počítají se za cifru

Litery, které se přidávají k cifrám, aby se poznávalo, že to jsou čísla řadová, počítají se vždy za cifru.

Článek 37. Co se týče depesí, psaných ciframi nebo tajnými písmeny, nebo depesí za tajně podčíslených, počítají se slova takto:

Všechna znamení psací, cifry, litery nebo znamení spočítají se v jedno. Suma pítkou divděvaná dáá se kvociem náleželého čísla slov; co přebude, počítá se za slovo.

Znamení, jichž se užívá k odlišení skupení, počítají se, avšakli psané při skupení, aby se nezapomnělo.

Aby se vyhledalo, kolik jsou všech slov v depesí, přidají se k tomu slova odruy v obyčejné řeči psané, slova podpisa a eventuelně textu. Tato slova počítají se dle pravidel článku výše položeného.

Článek 38. Jmáno šuce, za ríš depesí byla počtina, dazero, hodina a minuta, kdy se to stalo, oznámi se adresátovi a povinnosti úřadu.

Článek 39. Za každou depesí opravující neb doplňující a vůbec za každé oznámení, které se učiní s příčinou depesí nějaké dopravené nebo dopravené na-proti štaci telegrafické, vyměřuje se taxa dle toho, jak v této úmlouvě ustanoveno, ať nastalo-li se takové oznámení za příčinou nějaké chyby ve službě.

Článek 40. Taxa počítá se dle nejlevnější cesty z místa, kde byla depesí počtina, ať na místo, kam zvěděli, než že by cesta byla přímější nebo by se od ní znamenitě odlišoval stalo, nebo doplňující dle článku 13. byt pojmenoval cestu jinou.

Cesta kterou se nad depesí dopravili, odšifrovali se na náležité depesí, a zvěděli to na příčině služební, vzpomínají se za to taxy.

Vzniklé úmlouvy číselí strany uzavazují se, že pokud možná, předjedou veliké samby taxy, ježto by vanily z přerušení dopravě podmořských.

Částka třetí

O taxách svlátkách.

Článek 41. Taxa za rekomandované listy tolik co taxa za depesi.

Článek 42. Taxa za oznámení, je depese byla dočasná, listy tolik, co depese jednodušší.

Článek 43. Taxa za odpovědi zaplacená a za oznámení, je depese byla dočasná, které mají jít do jednoho místa, nežli taxa, kde byla převedlá depese poštána, podle se dle tarify, je se sčítá mezi místem, kde byla poštována odpověď nebo oznámení, je depese byla dočasná a mezi místem, kam tato odpověď nebo oznámení vyšel.

Článek 44. Taxa za depese, které svědčí několika adresátům nebo téžní adresátovi v takových státech, které leží v rozdílných státech, vyměřuje se tak, jako taxa za několik depesí svlátkách.

Depese, které svědčí několika adresátům nebo téžní adresátovi v městech téhož státu, o nichž shledá každý stát rozdílné, taxují se tak jako by byly jedny depese; kromě toho však vybírá se taxa tarify téhož státu adresátů tolikrát, kolik jest míst adresních, o jedno místo.

Za depese, jako svědčí několika adresátům nebo téžní adresátovi, není má několik bytů v téhož městě, nežli se pošlou po poště dle své, vyměřuje se taxa jako za jedinou depesi; však vybírá tolikrát po půl franku poplatku úvodního, kolik jest to adres, o jedno místo.

Článek 45. Za každý přepis dle článku 23. odvolaný vybírá se půl franku úvodního poplatku.

Článek 46. Depese rekomandované a depese, obklopující oznámení, je depese byla dočasná, které se mají po poště poslati nebo „poste restante“ slati, frankuje štace, kam depese svědčí jako listy rekomandované.

Štace, kde se depese posílají, vybírá tyto příplatky:

Půl franku za každou depesi, které se má v místě obklopením „poste restante“ slati nebo poslati po poště urazit toho státu, v kterém se depese dopravují.

Frank za každou depesi, které se má v Evropě dopravití přes tyto hranice v zemích států se sdružujících:

dvá franky a pět na každou depesí, která se má dále poslati.

Depesí nerekomandované dopravuje telegrafická stanice adresní jako psaní obyčejná. Pošta, máli se jako psaní, naposílá adresát, poněmá se na stanici podávající asybirák příkazy.

Článek 47. Taxa na depesí, které se dopravují telegrafy pomocnými a lodí na loď po moři jedoucí, vyměřuje se dle obecných ustanovení v této smlouvě obsažených a vyhledan práva států se smlouvajících, které taxu způsob dopravování stálo, aby část taxy na dopravování depesí mezi telegrafy pomocnými a loďmi dle vůle své ustanovily.

Částka čtvrtá.

O vybírání taxy.

Článek 48. Taxa vybírá se, když se depesí podává.

Taxa má paklénsé však vybírají se od adresáta na místě, kam depesí stálo:

1. Taxa na depesí, telegrafem pomocným a moře dopravované;
2. dopřívácní taxa na depesí, která se má na někým dále poslati;
3. poplatok na rychlejší dopravování máli po poléh, dále na stanice telegrafické v zeměch, kde služba taková jest zřizována.

Kdy podává depesí rekomandovanou nebo depesí, která obsahuje oznámení, že depesí by se dostala, máli je však frankování, slevit sumu, kterou mu stanice podávající vyměří, a vyhledan podléží likvidace. Mnozí vyřky dle, oznámení se správnou službou nebo nicotím v dostání depesí.

Kdy káli se taxa vybírá při podávání depesí, dle se depesí adresátem, když naposílá, tím jest povinen.

Článek 49. Vybrání se rovněž taxa anglická nebo se adresní někým více dáti, povinen jest podávatel se dopřívácní.

Vybrání by se anglická taxa stálo, vráti se taxa, kterou někým.

Částka pátá.

Které depesí jsou taxy srovnány.

Článek 50. Depesí, jako se vztahují k mezinárodní službě telegrafické stálo se smlouvajících, dopravují se po celé síti telegrafické stálo smlouvajících bez taxy.

Článek šestá.

Kdy se tazy navrátí.

Článek 51. *Neobjeví se-li včas důvod telegrafického loss, kam náležel, nebo změnili se jí buď pro velkou zpoždění nebo pro šikovní chyby v opravě stejné věci doací, navrátí stát, který ji vybral, podavatel celou tazu, a vyhradou nahrazení od států jiných.*

Byl-li totiž podavatel přerušena, může podavatel depesé žádati, aby mu byla navrácena tazu za ten čas cesty, kterou depesé šel, však po určité době, co směl být napřed dělán, aby se depesé dopravila jiným způsobem nežli telegrafickým.

Co tuto ustanovení, nevztahuje se k liním správy národní, která do svého nepříslušná, když by možná její v síle, tazy navrátí.

Článek 52. *V případech v předchozí článku připomenutých mohou se tazy navrátiti jen za takové depesé, které se shledají státní zpoždění se nebo byly porušeny, nálež však za korupce, za kterých státní, porušování nebo zpoždění dalo příčinu nebo které se tím staly zpožděnými, až na případ, přiložený v článku 53.*

Článek 53. *Každá reklamacce učiněna buď ve třech měsících, počítaje od toho dne, kdy byla tazu zapravena, nebo by byla uplatněna a uložena.*

Mají korespondence do země, ještě než v Evropy, předložuje se tato lhůta na šest měsíců.

Oddělení třetí.

O sdělení mezinárodním.

Článek 54. *Vzájemné strany se uzávějící jsou povinny, vydržeti sobě oboplně pěty z taz, které každá vybrala.*

První jest jednotou měnovní a volitelností pošt mezinárodních.

Tazy se přepaňují depesé a se volitelní dopravou děle se jako telegrafické připadají státu, v kterém přepis byl učiněn nebo depesé byla zapravena.

Každý stát uplác k dobrému státu volitelného tazy za všechny depesé jemu odeslané, které se pošlují od hranic státní až na místo, kam depesé jde.

Výhledem z toho, co výše ustanoveno, musí stát, který dopraví depesí směřující od svého domova, státu vedlejší svou část tazy, která vyjde ze cesty z toho místa odkud depesí byla odeslána, až na společné hranice obou států.

Tazy trvanlivě likvidovány se mohou přímo mezi státy pokračující po uzavření mezi nimi a mezi státy, ježto leží v prostředku.

Mezi zeměmi evropskými činí se smlouvy dle počtu depesí, ježto jsou přes hranice, nabídně k počtu slov a k poplachům vedlejším. Podily státní vedlejšího a každého státu se nim ležícího ustanovují se slabými příměrovými, které se oboustranně ustanoví.

Článek 55. Tazy, za vzájemné odpočítání a úměrnosti s dohodou depesí napřed vybrané, počítá správa, která je vybrána, ustanoví k dobru správy odpočítá do počtu, neboť tyto odpočítání a tato úměrnosti provádějí se a sčítají tak, jako by byly co stejné depesí od stejné ústřední ústředny.

Článek 56. Byli některé depesí dopravena jsou cestou nežli tou, která byla při společné tax povolena za náklad, ponese důkazem v tazích za správu, která byla přilícna, že depesí dle zacházení.

Článek 57. Oboustranně propůjčování počtu stávk se ku konci každého měsíce.

Odečítá a likvidace smlou činí se ku konci každého čtvrtletí.

Článek 58. Smlou, která z likvidace vyjde, vyjde se státní vedlejšího ze státních francích.

Oddělení páté,

Ustanovení obecná.

Částka první.

O ustanoveních doplňujících a konferencích.

Článek 59. Co v této smlouvě ustanoveno, doplní se, pokud se týče například služby mezinárodní v podobu pravidel společných, ježto se po uzavření telegrafických smlou stávk se uzavírajících vydají.

Tato pravidla smlouby mezi zeměmi a touto smlouvou a jmenovitě správy smlou je po společné úměrnosti každé chvíle možná.

Článek 60. Vznikl by nověze sjedán v sjednání některých podstatných ustanovení této smlouvy, avšak správa telegrafická toho místa, kde byla poskytnuta konference, k sdělení jedné neb několika zpráv pomocí zvláštní, od delegovaných se státi ustanovených se státnem, a ustanoví, v kterém místě se má sjíti.

Tato komise rozhodne spor, jak se má dovést ustanovení vyhlášení. Na čem se komise ustanoví, bude věnována správa, která v tom nebyla zastavena, tím způsobem, jako když v tom byly měly sdělením.

Článek 61. Správa telegrafická, kterou konference pojednává, všemi způsobem sdělení, aby se v příslušném oboru sdělení vykonával a sdělení smlouvy uzavřela. Tato správa státi k tomu konci pod jménem: „Mezinárodní koncil správy telegrafické“ shleda zvláštní pod jejím řízením preference, se kterými pomocí sdělení zvláštní správy státi se sdělování a jejího postavení bude se ustanoví:

Řešení koncilů bude sdělení zvláštní správy mezinárodní telegrafické se týká, nastane každý, zvláštní statistika obnosu, bude uzavřena sdělování se jí státi obecní sdělení a bude sdělování dle telegrafické v jazyce francouzském.

Tyto věci rozhodl se prostředkem této koncilů mezi správy státi se sdělování.

Tato koncilů bude mít se dle toho došlo sdělení v některých se sdělování pravidel sdělování se sdělování, a když vzhled správy k tomu sdělování sdělování, vyhláší se v čas pravy.

Článek 62. Tato smlouva bude se čas od času revidovati, při čem zastaveny budou vzhledy možnosti, které v ní měly sdělením.

K tomu konci budou se konati po sobě v kterém místě jednoho každého státi se sdělování konference mezi vyvolání státi jménem.

První takový sjednání bude roku 1873 ve Florenci.

Článek 63. Správa francouzská zvláštní a ověří v sdělování střední mapu stát telegrafem spojených, které se bude čas od času revidovati.

Částka druhá.

O v ý h r a d ě c h.

Článek 64. Vzniklé se sdělování vyhrazení sobě police, sdělení mezi sebou sdělování smlouvy o takové státi sdělování, které se všech státi sdělování. Jmenovitě sdělování:

- o veličině tarif;
- o sčítání poplatků;
- o přijetí aviatních aparátů nebo seznamení slov mezi jinými punkty a v jiných případech:
- o přijetí známek na dopise;
- o telegrafické dopravě a poštovních přepravách;
- o vybírání poplatků, když dopise dojde;
- o dodávání dopisů v místě, kam svědčí;
- a dopravě zvláštní poplatků za dopravování dopisů po poště;
- o dopise, které se mají za veřejné poslati dle svého práva kromě v článku 28 zvaném;
- o osvobození od daně dopisů státních, které se týkají meteorologie a jiných věcí obecně prospěšných.

Částka třetí.

O přistoupení jiných států ke smlouvě.

Článek 63. Smlouva, která v této smlouvě není účastníkem, může k ní, když se to podaří, přistoupiti.

O takovém přistoupení má se tomu státu ve smlouvě účastníkem najítím, v kterém se konala poslední konference, ostan diplomatického vztahu, a tento státi uznámi se státem jiným.

Takové přistoupení musí v sobě dle práva přivoditi ke všem klauzulám a účastníkům ve všech vztazích, které v této smlouvě byly ustanoveny.

Če se vímé tyto věci, účastníci smlouvy smlouvajících se práva, odpovídá státní; kteří by chtěli ke smlouvě přistoupiti, musí dle svých práv v místě smlouvy, vzhled, jichž věci poskytnúti.

Článek 64. Všechné strany smlouvy šinel uznávají se, že budou bláhoditi tomu, co v této smlouvě ustanoveno, v společnostech, které mají povolení k telegrafům po zemi a pod nímto práva mámi příchodí sjednávati, a že dle příslušnosti smlouvi se v vímé, aby taxy dopravě se snížily.

Tyto společnosti budou k vzhledím této smlouvy ustanoveným přispívaj, když přistoupí ke všem klauzulám ustanoveným v ní smlouvajícím a když to uznámi státi, který propůjčí komou. Tato ustanovení slouží se dle druhého postavení předložilého článku.

Výsledkem se končí všech článků smlouvy vztahuje se k telegrafům ustanoveným, jichž věci by se uznámi smlouvy, aby ji účastní v smlouvě účastníkům mámi přistoupení mohli.

Telegrafické ústavy společnosti dráh železných a jiných podnikatelův soukromých na pevné zemi státní, jenž v této úmlouvě vešli nebo k ní přistoupili, za které se má platiti přírůstek, ustanoví měřících v tarify mezinárodní podobny.

Článek 67. Podají se telegrafovati se státy, které nepřistoupily, nebo s podnikatelskými soukromými, kterých zaručitelův pravidelných ustanovení této úmlouvy nepřijala, mají tato pravidelná ustanovení bez rozdílu platit na své státní ústavy, je-li se depše dýpravných, kterých se učiní v zemi státní, jenž úmlouvu učinily nebo k ní přistoupily.

Společ, jichž se týče, ustanoví ústav, který za této list ústavy vyjde. Tato ústav může býti jenom měřícími ústav normální v tarifych vše úmlouvy vyznačených ustanovení a připočítá se k ústav společ, který učinily v úmlouvě účastníci.

Na potvrzení toho si kteří vyhláší se učiněni této se poděpali a počítá se k ní přistupili.

Stalo se ve Vídni, dne 21. července 1868.

M. Chassyin, generální ředitel telegrafův společnosti evropské. Hrabě Schwarzenf., dvorný rada v. k. ministerským sekretářem telegrafův.	Theodorakis Metax, ředitel ústavův generál.
Branney, ředitel v. k. telegrafův.	Arnold d'Andra, generální ředitel telegrafův rakouských.
Takács, ředitel rada v. k. ministerským sekretářem.	Ferdinand rytíř št. Schöber, vyšoký velkovévodský tajemník.
Risser, tajný rada, ředitel velkovévodských telegrafův ústavův mezinárodních.	C. Nielsen, generální ředitel telegrafův norských.
Schwed, inspektor k telegrafům.	Starling, ředitel v. k. ministerským sekretářem, jenž učiněn jest spíše telegrafův nizozemských.
Gumbert, generální rada telegrafův ústavův mezinárodních, ředitel telegrafův francouzských.	C. M. Löders, tajný rada, vyšoký státní rada.
Fossaire, generální ředitel telegrafův ústavův mezinárodních, potvrzení k telegrafům.	V. Evaristo de Beça, ředitel generálního ředitelství telegrafův portugalských.
Vinchoni, ředitel ústavů, ředitel v. k. telegrafův telegrafův.	Joaq. J. Falcão, generální ředitel pošt a telegrafův brazilských spojitých.
Faber, ředitel telegrafův ústavův.	C. M. Löders, tajný rada, generální ředitel telegrafův rakouských.
L. H. M. Tormes, vyšoký úředník.	Mladen K. Radujewits, generální ředitel telegrafův pošt a telegrafův.
Ch. Jagerschmid, podředitel v. k. ministerským sekretářem telegrafův mezinárodních.	P. Brändström, generální ředitel telegrafův švédských.
Hrabě Dierckheim, generální inspektor telegrafův ústavův telegrafův.	L. Carstedt, ředitel telegrafův japonských ústavův.
F. Goldmann, podředitel, generální ředitel telegrafův Indo-evropských.	G. Serres, generální sekretář telegrafův ředitelství telegrafův.
G. Glöve, podředitel v. k. v. k. generální ředitel telegrafův telegrafův.	Klein, ředitel telegrafův a mezinárodních ústavův Württemberských.
	Schrag, ústav v. k. ministerským sekretářem ředitelství telegrafův.

Přílohy

ke smlouvě mezinárodní.

Tabulky

tax ku vydání tarif mezinárodních, ustanovených za přičinou vyhlášení článku 34 smlouvy mezinárodní.

A.

Taxy termínální

(Taxy termínální jsou tazy, které každému státu udělí se korespondencou jeho států obdel' laných nebo tam přivážeb.)

Příslušnost stát	Za které depesé	Taxy		Příslušnost
		frank.	cent.	
Spolek severo-německý	Za depesé, dopravní úkryt státní německo-rakouské jednoty telegrafické	3	—	Taxy společné a jednot státní jednoty německo-rakouské.
	Za vstřížky jiné depesé	3	50	
	Taxy Kontinentální společnosti telegrafické:			
	Z příslušnosti spolku severo-německého do Londýna:			
	1. Za depesé státní německo-rakouské jednoty	4	—	
	2. Za vstřížky jiné depesé	4	50	
Z příslušnosti spolku severo-německého do vstřížek jiných států evropských a afrických:				
1. Za depesé státní německo-rakouské jednoty	5	—		
2. Za vstřížky jiné depesé	5	50		
Rakousko a Uhersko	Za každou depesí	3	—	Speciální tazy: 1. za státní německo-rakouské jednoty se každou depesí, která se dopravuje státní dopravou; 2. se Spojenými se každou depesí, která jde přes tento stát; 3. a vstřížky se každou depesí, která jde přes tento stát; 4. za jiné státní tazy.

Příslušnost stát	Za které depozit	Taxa		Příslušnost
		frank	cent	
Německo	Za depozit, depozitovaný přímo nebo jedinou německo-rakouskou	3	—	Společná taxa s říšskými státy jedinou německo-rakouskou. Taxa i franky ve Francouzsku, Vládku a Bavorsku jsou společ- né s říšskými státy jedinou německo-rakouskou, když de- pózit depozitní k bankě im- perální a říšskému.
	Za každý jiný depozit	1	—	
Havensko	Za depozit depozitovaný přímo nebo jedinou německo-rakouskou	3	—	Společná taxa s říšskými státy jedinou německo-rakouskou. Taxa i franky ve Francouzsku, Vládku a Bavorsku jsou společ- né s říšskými státy jedinou německo-rakouskou, když de- pózit depozitní k bankě im- perální a říšskému.
	Za každý jiný depozit	1	—	
Belgické	Za každý depozit	1	—	
	Taxy společnosti „Submarine Telegraph Company“			
	Z příslušnosti Belgického de Londýna	2	—	
	Z příslušnosti Belgického na jiné tele- grafické státní velkobritánské a ruské	4	—	
Dánsko	Za depozit, který jde do Velko- británska a Ruska a obě strany	1	50	
	Za každý jiný depozit	1	—	
Španělsko	Za každý depozit	2	50	
Míst cirkování	Za každý depozit	1	—	
Francouzsko	Za depozit, depozitovaný do státní poštovního, de Portugal, de Sim- onska a de Würtemberska, též do státního	2	—	
	Za každý jiný depozit	3	—	
	Za depozit který jde do Alžírsko a Tunisko a k Glózijskému de Francouz (počítaje v to transitní taxa fran- couzská)	5	—	
	Taxy společnosti „Submarine Telegraph Company“			
	Z příslušnosti kanálu la Manche de Londýna	2	—	
	Z příslušnosti kanálu la Manche de jiných státní telegrafických ve Velkobritánsku a Rusku	4	—	

Pořadí států	Za které depozit	Tas		Přípomenu
		frank	cent.	
Velké Británsko (Británské Indie)	1. Z Paříže do státních ústředních telegrafických úřadů v Barmě	10	—	
	do Karachoe	30	—	
	do Hindostánu na úpatí od Čchingangsu	44	50	
	Na ostrov Ceylon a na ústřední úřady od Čchingangsu	49	50	
	2. Z Barmě do státních ústředních úřadů v Karachoe	25	—	
	do Hindostánu na úpatí od Čchingangsu	24	50	
	Na ostrov Ceylon a na ústřední úřady od Čchingangsu	29	50	
Itálie	Za každou depozit	1	—	
Vlašsko	Za depozit, dopravovaný do Belgie a do Nizozemska a odtamtud	2	—	
	Za depozit dopravovaný do Španělska spojitou (přes Francouzsko) do Madrida, Barce, Olaske, Španělska, Řecka, Lucemburska a Portugalska, do spojovacích křižovatek, do Berlína, Vídně, Barmě a Hamburka a z těchto míst do Vlah	7	50	
	Za každou jinou depozit	2	—	
	Tazy společnosti „Mediterranean Eastern and Telegraph Company“	3	—	
	Za depozit, dopravovaný do Malty a Korfy a odtamtud	3	—	
	Za každou depozit	—	50	
Nizozemsko	Za každou depozit	1	50	
Nizozemsko	Za depozit, dopravovaný skrze země jednoty nizozemsko-řecké	3	—	Všechny tazy a jiné tazy jednoty nizozemsko-řecké.
	Za depozit, dopravovaný do Vlah, na Balta, Korfy a do všech míst přes Belgie a Francouzsko	—	50	
	Za každou jinou depozit	1	—	
	Tazy společnosti „Kleinje and International Telegraph Company“	4	—	
	Z příslušnosti Nizozemského de Louvina	4	—	
	Z příslušnosti Nizozemského de jiných telegrafických ústředních úřadů Velkébritánské a Irské	3	—	
Řecko	Za každou depozit	7	50	
Portugalsko	Za každou depozit	1	—	

Početnost stav	Za které depaie	Tasa		Přípomnutí
		Frank	Cent	
Kuřerství spojené	Za každou depaie	1	—	
Rusko	1. Od hranic evropských: Do Itali v Rusku evropském, až na Kaspus	5	—	
	Do Itali kaskanských	8	—	
	Do Ruska v Asii, na východ od meridiana Tomského	13	—	
	Do Ruska v Asii, mezi meridány Tomským a Worchan-Udin- ským	21	—	
	2. Od hranic perských: Do Itali kaskanských	4	—	
	Do Itali Itali Ruska evropského Do Ruska v Asii, na východ od meridiana Tomského	12	—	
	Do Ruska v Asii, mezi meridány Tomským a Worchan-Udin- ským	21	—	
Srbsko	Za každou depaie	1	—	
Švédsko	Za depaie, dopravované do Velko- británie a Italie, a do Vlach a v těchto stavů do Švédska	3	—	
	Za jiné depaie	2	30	
Švýcarsko	Za každou depaie	1	—	
Turecko	1. Za depaie dopravované do Evropy (okrem kuřerství spojené a okrem Srbsko) až do Ruska, do kuřer- ství spojených a do Srbka a ostaněm do Turecka: Na stanicích Turecka evropského	3	—	
	Na stanicích Turecka asiatského: a) v přístavích námořních	7	—	
	b) uvnitř země	11	—	
	2. Za depaie, dopravované do Evropy (přes jiné hranice): Na stanicích Turecka evropského	4	—	
	Na stanicích Turecka asiatského: a) v přístavích námořních	8	—	
	b) uvnitř země	12	—	

Pojmenování státi	Za které depaše	Tuzů		Přípomínání
		1914	1915	
Wirttemberska a Hohenzollerska	3. Za depaše, dopravní do Itálie a Ferraie a státní:			
	a) pro Turecko asiatské, vojše 1	9	—	
	b) " " " " vojše 2	18	20	
	c) " " evropské . . .	17	20	
	Za depaše, dopravní do státi jednoty německo-rakouské . . .	3	—	Společně tuzů a jízdní státi jednoty německo-rakouské.
Za depaše, jízdní do Francouzské, do Vlach a do Švýcarska a státní			Tuzů 1 tuzů pro Francouzské jeť společně a jízdní státi jednoty německo-rakouské. Tuzů 2 tuzů za a Vlachů a Švýcarska, který depaše pří- sluší ať k Itálie německo-rakouské a rakouské.	

B.

Taxy transitní.

Taxy transitní jsou taxy, které ukládají každému státu za dopaše, dopravování skrze jeho území.

Pojmenování států	Za které dopaše	Taxa		Přípomínání
		frank.	cor.	
Spolek německo-saský	Za dopaše, dopravování skrze státy jednoty německo-saské	3	—	Společná taxa s jinými státy jednoty německo-saské.
	Za jiné dopaše, dopravování koly želez.	2	50	
Německo-úberské	Za dopaše, dopravování mezi hranicemi rakousko-uherskými ze strany jedné, francouzsko-saskéjší nebo francouzsko-říjenskýjší ze strany druhé	2	50	Společná taxa s Vlády nebo s Řejny.
	Za jiné dopaše	3	—	Společná taxa: 1. se státy jednoty německo-saské na lince dopaše, která jde skrze státy: a. s Vlády nebo s Řejny za každou dopaše, která jde skrze tyto státy a přepravuje francouzsko-saské nebo francouzsko-říjenské.
Německo-uherské	Za dopaše, dopravování skrze státy jednoty německo-saské	3	—	Společná taxa se státy jednoty německo-saské když jde o dopaše, která jde skrze tyto státy.
	Za každou jinou dopaše	1	—	
Bavorské	Za dopaše dopravování skrze státy jednoty německo-saské	3	—	Jako výše.
	Za každou jinou dopaše	1	—	
Belgické	Za dopaše, dopravování skrze Francouzsko mezi Strouvním a stranou jedné a Vlády, Malen, Kofu a Řejnarskem ze strany druhé	—	50	
	Za dopaše, dopravování od východu na západ a naopak, skrze území Německo a polnístýjší lincejší přímoší belgické	1	50	
	Za dopaše, která jde skrze státek států jednoty německo-saské a na státek dopaše transitní kromě dopaše výše jmenovaných	1	—	

Pojmenování zemí	Za které depete	Tuzů		Příjmenování
		frank.	frank.	
Dánsko	Za depete, dopravované mezi hranicemi dánsko-pruskými a dánsko-švédskými	1	—	
	Za depete, dopravované mezi hranicemi dánsko-pruskými a dánsko-norvešskými (tj. společností Submarine Company)	1	50	
Španělsko	Za depete, dopravované mezi Francouzskem a Portugalskem	2	—	
	Za kaňky jasn depetí	2	50	
Stát církevní	Za kaňky depetí	1	—	
Francouzsko	Za depete, dopravované mezi hranicemi belgickými a římskými podléskými kade la Manche	1	—	
	Za depete, které se dopravují:			
	1. Mezi Vlachy ze strany jedné, a Španěly a Portugalskem ze strany druhé	2	—	
	2. Mezi Belgickem a Nizozemskem ze strany jedné, a římskými státy přecházecími odmořskými, vláskými a nejvýchodnější ze strany druhé	2	—	
	Za kaňky jasn depetí	2	—	Tato tranzitní se odvozuje Kardinála vyměněna jest na 1 frank.
Velko-británsko (Británské Indie)		—	—	Nej tranzitní.
Řecko		—	—	Jako vje.
Vlachy	Za depete, které se dopravují:			
	1. Mezi hranicemi rakouskými, francouzskými a srbskými	1	—	
	2. mezi římskými hranicemi Litomanskými (de Kariky)	1	—	
	3. mezi římskými hranicemi a Turckem (Valonem)	3	—	
	4. mezi hranicemi státu církevního a římskými římskými	2	—	
	5. mezi Valonem a římskem, kde přechází kaňky a Karfy	1	—	
6. mezi římskými hranicemi	2	—		
Luxembursko	Za kaňky depetí	—	50	

Pojmenování stavů	Za které depozit	Taxa		Přípočetní	
		Francie	—		
Norsko	Za depozit, dopravované mezi Švédskem a Dánskem	1	—	Společná taxa a jejími částí jednoty německo-německé.	
	Za každou jinou depozit	1	50		
Nizozemsko	Za depozit, dopravované mezi Belgickem a Velkokolumbijskem a Irskem	1	—		
	Za každou jinou depozit	2	—		
Persko	Za každou depozit	12	50		
Portugalsko	—	—		Pod transit.
Kuřetství spojené	Za každou depozit	1	—		
Rusko	Za depozit, dopravované mezi Evropou ze strany jedné a Perskem a Indií ze strany druhé	16	—		
	Za jiné depozit, které jsou shodně Ruskem evropské	8	—		
Švédsko	Za depozit, které se dopravují:				
	1. Mezi Dánskem ze strany jedné, a Norskem nebo Severo-Německým spolkem ze strany druhé	1	—		
	2. mezi spolkem Severo-Německým a Norskem	1	50		
	3. mezi hranicemi ruskými a jejími	2	—		
Sejcarsko	Za každou depozit	1	—		
Srbsko	Za každou depozit	1	—		
Turecko	Za depozit, které přicházejí z Perska ze spojovacích kuřetství a ze Srbska nebo tam jsou	2	—		
	Za depozit, přicházející z Indie a Perska nebo tam jsou:				
	a) v transitu přes spojovací kuřetství nebo Srbsko	16	50		
	b) přes jiné hranice	17	50		
Würtenbersko a Hohenzollersko	Za každou depozit, až jde kam kolí	2	—	Společná taxa a jejími částí jednoty německo-německé.	

№. Taxy, které se platí za depše, dopravování mezi Londýnem a Kattrechem, vy-
máhají se na sumu 61.50 franků, které se, podle na rozdíl největší ceny kaskarmentů,
takto rozdělí:

1. Škras severní Německo a Rusko:	
Anglicko a kabel Bremer'ský . . .	4.50 fr.
Severní Německo	2.50 "
Rusko	16. — "
Prusko	18.50 "
Kabel v sítnce pruské	25. — "
Dokremady . 61.50 fr.	

2. Škras Nizozemsko a Rusko:	
Anglicko a kabel společnosti Elek- trio and International Company . . .	4. — fr.
Jednota německo-ruská	3. — "
Rusko	16. — "
Prusko	18.50 "
Kabel v sítnce pruské	25. — "
Dokremady . 61.50 fr.	

3. Škras Belgiecko, severní Německo a Rusko:	
Anglicko a kabel společnosti Sub- marine telegraph Company	3 fr.
Belgiecko	1.50 "
Severní Německo	2.50 "
Rusko	16. — "
Prusko	18.50 "
Kabel v sítnce pruské	25. — "
Dokremady . 61.50 fr.	

4. Škras Nizozemsko a Turecko:	
Anglicko a kabel	4. — fr.
Jednota německo-ruská	3. — "
Turecko*)	17.50 "
Kabel v sítnce pruské	25. — "
Dokremady . 61.50 fr.	

5. Škras Belgiecko a Turecko:	
Anglicko a kabel	3. — fr.
Belgiecko	1. — "
Jednota německo-ruská	3. — "
Turecko*)	17.50 "
Kabel v sítnce pruské	25. — "
Dokremady . 61.50 fr.	

6. Škras Francouzsko, jednota ně- mecko-ruská a Turecko:	
Anglicko a kabel	3. — fr.
Francouzsko	3. — "
Jednota německo-ruská	3. — "
Turecko*)	17.50 "
Kabel v sítnce pruské	25. — "
Dokremady . 61.50 fr.	

7. Škras Francouzsko a Švýcarsko:	
Anglicko a kabel	3. — fr.
Francouzsko	2.50 "
Švýcarsko	— 50 "
Ruská a Uhry	3. — "
Turecko*)	17.50 "
Kabel v sítnce pruské	25. — "
Dokremady . 61.50 fr.	

8. Škras Francouzsko a Vlachy:	
Anglicko a kabel	3. — fr.
Francouzsko	3. — "
Vlachy	3. — "
Turecko	17.50 "
Kabel v sítnce pruské	25. — "
Dokremady . 61.50 fr.	

*) Postoje také mezi trasami nejvyššího kalibru jako obzvy, vztahují jich.

Stalo se ve Vídni, dne 21. července 1868.

šl. Chauvin,
Brunner,
Tahica,
Zimmer,
Schward,
Gumbart,
Lassaux,
Vincent,
Faber,
L. M. de Torres,
Jagerschmid,

Ernst a Dürkheim,
Goldamid,
Glava,
Themistocle Hatach,
Arnold d'Amico,
Ferdinand rytíř Schä-
fer,
Nielsen,
Staring,
šl. Lüdera, ze Frenke,

Valentino Eraristo
de Rega,
Jean Falcolano,
šl. Lüdera, ze Rusko,
Mladen E. Radojco-
vita,
Bründström,
L. Curshed,
G. Serpas,
Klein,
Schrag.

Pravidla

služby mezinárodní

vydána pro doplnění toho, co ustanoveno ve smlouvě telegrafické.

I.

Článek 1.
úmlouvy tel.

1. Dráty, jichž se bude užíti ke službě mezinárodní úpravě, budou na mapě úřední, která se dle článku 63 smlouvy tel. vedl, o sobě vyznačeny.

2. Tyto dráty budou takto pomenovány:

Mezinárodní drát z do

3. Těchto drátů úpravě se bude, pokud možná, jediné ku spojené dvou míst, jako jsou pomenována na místě, kde dráty se kladí.

4. Převážili se lidé, může se těchto drátů i jinak užíti, jakmile však přerušeni bude užívána, má se jich opět užívání vyhledati k téžto službě.

5. Tyto dráty postaveny jsou pod společnou ochranou států, jichž se týká. Státové, jichž se týká, učiní opatření, k užívání jednako každého příhodná.

6. Společné služby sousedních okresů poutaných, dají sobě, pokud se jich týká, přímo vědět, že opatření dotčená učinili.

II.

Článek 2.

V tarifech mezinárodních úprav se bude těchto znamení k poznání služ telegrafických:

N	Štace se službou státní (dení a nocí);
$\frac{N}{S}$	štace s prodlouženou službou dení až do půl noci;
C	štace s plnou službou dení
L	štace s omezenou službou dení (t. j. s určitě hodinami nocí na štacích s plnou službou dení);

- B štace, na které se koná služba jen
po čas lizeňský; } Tato jména mohou se s předložitými
H štace, kde se koná služba jen v zimě; } spojit.
- $\frac{L}{EC}$ štace s pínou službou denní po čas lizeňský a občasnou službou v j-
ných štatech roka;
- $\frac{L}{HC}$ štace s pínou službou denní v zimě a s občasnou službou v j-
ných štatech roka;
- E štace, na kterých se koná služba, jen když jest to dvůr;
- F štace telegrafní, ustanovená ke korespondenci soukromé;
- P štace společnosti soukromé
- * štace, na něž se se nejdříve služba počne;
- S štace soukromé;

III.

1. Každá štace, která po dráze mezinárodním obdrží telegram nějaký, na článek z. svazý depesí státní nebo státních, dopraví jej dle na depesí takovou.

2. Depesí jednotlivých konzulských, k nimž se vztahuje třetí postávka článku 7. smlouvy tel., nebude od štace podávati odvětvovky, neboť štace správně oznámí oznámeny.

3. Depesí, kterých, jasně z rozličných štací týkají se příbichů při doprovo-
vání, dopravují se po sítí mezinárodní na depesí státních.

IV.

1. Každý státní pojednává, vidí se mu příhodno, úředníky nebo úřady, kteří článek z. v každém místě opatřují skrze podpis těch, jení depesí podávají. V této pří-
padnosti slyšel si každá štace tohoto státní jistoty, že předložené potvrzení pod-
pisu jest pravé a podle je dle podpisu v této smlouvě:

Podpis, věrou opatřený skrze (to pojednává se úředník neb úřad).

2. Tato slova se při psátí státní slov psáti a sebou.

3. V každé jed. případnosti uzavře a dopravuje se potvrzení podpisu tak, jak
jest napaden.

V.

Článek 9.

1. Depesha slatebná spíšeji se vůbec francouzsky; správy vešlé se mohou se však a to usnáti, aby se k tomu ušlo některého jiného jazyka.

2. Depesha státní mohou se psáti, celá nebo částí jich, v číslech nebo v literách tajných.

3. Totéž se rozumí o depeschách slatebních, když přicházejí od správce administrací telegrafických.

4. V depeschách soukromých, posajich tajných literami nebo ciframi, psány buďe adresa a podpis písmem obyčejným.

5. Text může býti buď celý šifrován, nebo z částí šifrován a z částí nešifrován. V této druhé případnosti polepseno buďe místo šifrování mezi dvě skvrky, jinak jsou od obyčejného textu předcházejícího nebo následujícího odlišeny.

6. Text šifrován skládá se buď jedině z písmen abecedy nebo jedině z cifer arabských.

7. Správcé nebo místa, odkud depesha jde, přichází rozhodnutí, mají se ušiti polepsat postřihy čl. 2. usnány tel. jmenovité jich a výhledy, poručení takových depesch, která se týkají jedině banovníků nebo obchodníků.

8. Když depesha se přijme, rozhodeno na cestě buď se depeschou, ani součástí ani výše uvedenou být, a připomenuti, která by se strany těch, kterých správy spíšejší, mohou se vztahovati jen dle těch šifrovaných.

VI.

Článek 10.

1. Tabulka níže polepsná obsahuje záznamy, při užívání *Morseova* a *Hughesova* aparátu obyčejná:

Znamení aparátu Morse-ova.

Písmena.

a
 á
 b
 c
 ch
 d
 e
 é
 f
 g
 h
 i
 j
 k
 l
 m
 n
 ñ
 o
 ó
 p
 q
 r
 s
 t
 u
 ú
 v
 w
 x
 y
 z

Vzdálenost znamení a jich
délka:

1. Čára rovná se 3 puntíkům.
2. Místo mezi znameními též litery rovná se 1 puntíku.
3. Místo mezi dvěma literami rovná se 3 puntíkům.
4. Místo mezi dvěma slovy rovná se 4 puntíkům.

Čifry.

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 0
 Čárka lomná

K poznání cifer učiní lze také zna-
mení náběhových, však jen při opaka-
vání číselním:

■	1
■■	2
■■■	3
■■■■	4
■■■■■	5
■■■■■■	6
■■■■■■■	7
■■■■■■■■	8
■■■■■■■■■	9
■■■■■■■■■■	0

Znamení rozpravovací a jiné:

Puntík či tečka (·)	■■■■■
Čárka s puntíkem (·)	■■■■■■■■■
Koma (,)	■■■■■■■■■■
Dvojí puntík či dvojtečka (·)	■■■■■■■■■■■
Znaménko otázky nebo vývolání, aby se opakovalo, čemu se nerozumělo. (?)	■■■■■■■■■■■
Znaménko podřízení ()	■■■■■■■■■■■■
Apostrof (')	■■■■■■■■■■■■■
Alina (A)	■■■■■■■■■■■■■
Čárka spojovací (-)	■■■■■■■■■■■■■
Závorka (před slovy a za slovy, která se mají zavřítí) ()	■■■■■■■■■■■■■■
Znaménko upozornění (=")	■■■■■■■■■■■■■
Znaménko podkřesnutí (před slovem nebo skup. přepočítání nebo za nimi)	■■■■■■■■■■■■■■
Podpís (pro oddělení textu od podpisu)	■■■■■■■■■■■■■■■

Znamení služební.

Dělele státní	■■■
Dělele služební	■■■
Dělele soukromá	■■■■■■■
Vývolání (které se učiní vždy, než se telegrafuje)	■■■■■■■■■
Rozeznání jsem	■■■■■■■■■
Omyl	■■■■■■■■■■■
Konec telegrafování	■■■■■■■■■■■
Vyzvání, aby se telegrafovalo	■■■■■■■■■■■■■
Čekání	■■■■■■■■■■■
Kvitance	■■■■■■■■■■■■■

Znamení operací Hughesova

Písmena.

A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U, V, W, X, Y, Z.

Čísky.

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 0.

Znamení rozdělovací a jiné.

První, levo, čísla s pravo, dvoji první, znaménko otáčky, znaménko přídání, opozdění, *klid* +, čísla spojenací, E s akcentem, čísla levo; znaménko rovnosti =, zkratka leví (, zkratka praví), *klid*, znaménko uzavření „

Před podělníčkem slovy a míchy a za podělníčkem slovy a míchy, která, když dojde, má předělník svou radou podělníčkem, pokud se dvě čísky spojenací (na př. — — telegrafická dipole — —).

Znamení slabičná.

Dipole slabičí N;

Dipole slabičí A;

Dipole souhrnní P;

Aby se zkrátka slabičí, s kterou telegrafická jest s korespondencí, nebo aby se ji odpořádilo: opakuje se střední čísky s N;

Aby se upravil zjednodušením a zjednáno se k tomu kousek, aby se totiž znamení slabičí opakovalo, uděje se kombinace slabičí s čísky a s liter I a T, která se opakuje třikrát, každé tři po třech;

Aby se podělník se regulováním magnetu elektrického nebo aby se toho regulováním uzavřelo, uděje se kombinace slabičí čtyř znamení: slabičí a liter I, N a T, která se opakuje třikrát, každé tři po třech;

Aby se zkrátka „slabičí“, uděje se kombinace liter AIT, slabičí čísky, jak slabičí se dvě podělníčky slabičí má;

Aby se zjednodušilo čísky, uděje se slabičí s čísky s N, která jsou bez znaménka rozdělovacího po sobě;

Aby se přehledně korespondence slabičí telegrafická, uděje se slabičí s čísky s N, která jsou bez znaménka rozdělovacího po sobě, přehledně od sebe uskupěných.

2. Když se dopravují depesé služební, podléhá se rozpořádání adresa těchto depesí má tato forma:

z Paříže Petrohradu. — Depesé služební.
Generální ředitel generálním ředitelům.

3. Měl o nějaké oznámení mezi státními, týkající se přiblížení při dopravování státních, telegrafuje se prostě, aležto jiného nepřidáváme:

z Paříže Petrohrad. — Depesé služební. —

4. Adresa na depesích soukromých čestit vždy státní tak, aby se depesé mohla adresátemi dostat bez jakéhokoliv zpoždění a poplatků.

5. Jeli depesé do nějakého velkého města, budí na adrese pojmenování ulice a číslo domu, anžt nebylo by toho, tedy číselní, které adresní provozuje nebo více podobného.

6. I když jde depesé do nějakého menšího města, budí se jasná adresátova ulice takového příkladu, aby bylo, kam depesé svědčí, kdyby vlastně jasně se poznala, adresanta mohla najít.

7. Země, z které adresní byli, pojmenování každ z jistotou, že se by adresní byli z Alžírsku nebo některém zamenitějším městě; pojmenování země někdy do polky aležto francouzských.

8. Kdyby tyto věci nebyly na adrese pojmenování, budí depesé tak méně dopravena.

9. V každé případnosti vezme tím škola dodavatel, byli adresní nepřesní.

10. Adresa na depesích, které se dopravují čestí se jinak telegrafické, má ziti takto:

„M. Müller, Stojíte pane (nebo panke) Berlín“; jasně telegrafické státní adresní jasně se poznávají.

11. Adresa na depesích, které jsou se nějakou část se mají občasné široké věci občasných jasně nebo státní část každ adresní z náročností ti lidí.

VII.

Článek 11.

1. Depesé státní nebo služební se užíváním podobně depesí soukromých oparátom Mařovským dopravovaných se nepodílají.

2. Depesé oparátom Břaphovským podobně dopravují se v seriích státních. Každá serie obsahuje takto pět depesí, cožť se jsou depesé státní, služební nebo sou-

Pravidla. Každá píť depesí psábná se za jedinou depesou, která se má převážiti jen takto, když toho svědčí přímá vyhlášená. Každá depesá, uzavřená v sobě sta nebo více slov, psábná se za jedinou píť.

3. Každá korespondence mezi dvěma stánci psábná se znamená: „Vyroková“.

4. Stánc vyvolaná odpoví ihned přivolením svého jména a nemůže přerušit jakou překážku depesí přijetí, dá znamení „P-o-čkejte“, dálež díla, uzavřít, jak dříve ani česká stánc má býti. Trvalo by to dílo má 10 minut, odůvodní to zároveň.

5. Když stánc vyvolaná bez dalšího znamení jedno své oznámila, depesí stánc uzavřít v tomto pořádku díla následní, ješto dílo druhé depesí:

- a) Největší počet slov depesí psanem S nebo A, jestli to depesí stánc má následní;
- b) stánc, kam depesí jde*);
- c) stánc podruží a předložkou z [na př. z Páří];
- d) dílo depesí;
- e) kolik slov má depesí (jestli depesí téžovaná, má se nejvíce počet slov slov, dílo náhod se tato vyměňuje, a potom má se počet slov v obyčejné formě psaných ať jestli to jak);
- f) kdy byla depesí psána (což pozná se třemi čísly, den, hodina a minuta a literou s nebo z [různo nebo odpovídá]);
- g) osoba, kterou depesí má jíti (jestli to osoba nepřítomná);
- h) jak oznámení svědčí (depesí reklamovaná, oznámení následní, spončená odpoví, depesí oznařovací, počet slov, buďli početní psána).

6. Stánc vyvolaná povína jest, depesí opovězenou přijetí, necht svědčí kam ká.

7. Nebyli by díla následní díle předpán psána, jest stánc vyvolaná oznámení povína, depesí přijetí, ani má přijetí prohabovat; když pak depesí jest přijata, má se na stánc podruží díle odpovídající dílu IX. dílni prostředkem depesí následní, aby toho potřebí, opravila.

8. Po druhé výše řečeným telegrafuje se po sobě adresa, text a podpis de-

* Má depesí do nějakého stánc, kde není stánc telegrafický, oznámení spončené psáno má, když stánc byti, má stánc telegrafický, který má depesí, kam má jíti, depesí má psáno psána.

poše. Depesamiželi se depesie oparitetu *Morscorija*, končí se znamením, že depesie jest ukončena. Pošili se však depesie oparitetu *Englescorija*, počali se mezi sebou a oděsem, mezi sebou a bratislavou a mezi bratislavou a poslalim zvanimí ruzsami (=).

9. Znamenali by úředník depesie oděsilajici, že se zrušili, nežli se znamením angla přerušili, poslední opakovaně telegrafované slovo opakuje a oděsil pokračuje v opravování telegrafované jazy přechod.

10. Týžně oparitetem má úředník, jenžli se telegrafuje, shledati by, že některé slovo jest nezrozumitelné, úředníka telegrafujícího týžně znamením přerušili a poslední slovo zrušením opakovaně, dočelie znamením stáčky. Úředník telegrafující má pak depesie od tohoto slova opakovaně, a přiděšili se, aby slova telegrafoval se nejzvětšitěji.

11. Zakládno jest, při deparacetim textu některé depesie jakých kolí skřicezin utváti nebo text jak kolí změti, až na případy, jež realitně administrace vyjímkae společně ustanovi. Každá depesie deparacetim buď tak, jak ji oděsilajici napsal a dle máni originála, vyjímaje připověst, připověstev v postřevě 3. *Státně 37 ambury tel.*

12. Když jest depesie oděsilna, porovná úředník, který ji přijal, počet slov jemu telegrafovaných a počtem oparitetem a uznali nějaký rozdíl mezi oběma, oznámí to úředníkovi, který depesie deparacetim. Zrušili se tento jazy, dílo slov oparitetuje, tedy mu odpoví „*zniklím 100*“; uznali tomu tak, tedy opakuje první literu každého slova až k místu vymečlaného, kteréž pak opravi.

13. Každá depesie má se v číslu sterna kolacionování: depesie rekombinované buďle však úplné kolacionování.

14. Kolacionování končí se po skončím deparacetim depesie.

15. Depesamiželi se depesie oparitetu *Morscorija*, kolacionuje ji úředník, který ji telegrafoval, a to buď se rozšířim počtu slov; číslitě kolacionování obnáje vlastně jazyka čísla (až na čísla roku) a slova pechybnak nebo méně známá. Úředník telegrafující máže však toto kolacionování rozšířiti a depesie celou opakovaně, viděli se mu toho potřebi, aby byl prost odpovědnosti. Takžli možie úředník oděsilajici šlešiti, aby se depesie úplné opakovala.

16. Při opakování počta se složením, nebo složením, jichž číslitel se skládá ze dvou nebo z více čísel, opakovaná buď číslitel slozika slovy, aby se předešli omly. Na př. 1^{12}_{12} opakovaně buď 1^{1200}_{12} , aby se našlela 1^{12}_{12} an 1^2_{12} , opakovaně buď 1^{1200}_{12} , aby se našlela 1^2_{12} .

uznáni, že telegrafovní jest zrušena, stane toho místa, jakož hlavní města lidí nejvíce na nápad.

3. Toto pravidlo vztahuje se také ku skromým protokolům a k rozdílné službě na stanicích, kde jest státní služba.

IX.

Článek 13. 1. Určování, kterou cestou má depesha jíti, jestli obnášeno mezi státy, na které se platí, voleno a dopraveno buď po cestě.

2. Nevíme skutečně, týkající se některé depesha dříve dopraveno, telegrafickou buďte, pokud možná, přes stánc, kterýmž ona depesha předešla.

3. Mají-li tyto stánc správy zvláštní, by mohly větší skutečně dosti učiniti, aťji příhodných prostředků, aby předešly veliké časové ztráty dopravení.

X.

Článek 14. 1. K depesim, které přerušili se telegraf, jsou po poště na stánc telegrafickou adresovaný, přiloženo buď oznámeními jich.

2. Stánc, které toto oznámeními obdrželi, potvrdí to po poště a obstará toto potřežení, když spojní telegrafické opět se státní.

3. Půllali se v případnosti v článku 14. oznámeny tak připomenuté depesha adresátem přimo, přiloženo k ní buď oznámení, že líce byly přerušeny.

4. Stánc, které depesha nějakou jít po jiné cestě dopraveno znova telegraficky dále dopraviti, připomení v úvodu toto: „*obdrželi, obdrželi poště . . . (to se platí jakož stánc nebo adresáti)*“. Toto připomenutí poznamená se na expedici, která se má adresátem.

XI.

Článek 15. Zaplatili jen, kde poště nějakou depesha komerčních, poplatků reklamních, a podobně buď, uznáni na to stánc komerčních 25. dne ráno místo skutečné. Půllali, když zaplatí poplatků za zvláštní depesha královské, má právo říci, aby stánc komerčních k tomu přiloženo, by mu depesha v dalších 30 dnech byla došlá, aťi Některými na to, pakléstati se bude, že depesha 30. dne oznámen se došlá.

XII.

1. Vzemli poselství depesí svou zaplati nebo uhraditi ji poselství, dříve než se čísel 10
pouze telegrafování, ověřit se mu lze po určitém určitého poplatku při vzniku k do-
brému zpráv, obsah depesí přičítat.

2. Přičítat se jí telegrafování, případně vybraná taxa dle čísel ceny, kterou
depesí jí posla, zprávám, jichž se dotýká. Co přibude, ověřit se tomu, kdo depesí
posal.

3. Jestli depesí jí odeslána, může ten, kdo jí posal, žádati, aby byla sma-
řena, jediné prostředkem depesí, svědčící představenému téžtaxe, kam depesí šla,
za kterou depesí povinen jest taxu zaplatiti; taktož má zapraviti taxu za odpovíd,
chtěl se telegraficky dověditi, jak žádost jeho byla vyřízena.

4. Štace posilovací dá takovým depesím formu alfo (§ XXIV.) připomenutou.

XIII.

1. Štace došlovací má práva, alfo posily:

číslo 10

- kdysi v depesí není řečeno, jak se depesí má dále dopravit;
- kdysi dopovědělo pojednávající jest jiné nežli to, které bylo dle článku 18
smlouvy té, přijato a ve státní adresním v rukouš uvedeno;
- kdysi má taxu za dopravu zaplatiti adresát, a tento adresát v předložených
případech se zdržel, podobně taxu pláti.

2. Kdyby depesí, která se má listem rekomandovaným dále poslati, nemohla
se hned rekomandovati, mohlo by se však posly odcházející alfo, tedy se dá nej-
prve jako obyčejné posli na pašu a pak se na ní posle se možná nejvíce do-
přítat se posli rekomandované.

3. Depesí, svědčící pracovním lodi některé, jako v nějakém přístavě přistane,
dodati se adresátem, pokud možná dříve jako, než vystoupí z lodě.

XIV.

1. Chceli ten, kdo depesí posal, aby byla jediné k rukouš adresátořím do-
šlá, vecht to na adrese připomeno.

číslo 10

2. Toto připomenutí napíše se na štaci, kam depesí jde, bedlivě na adrese
a dá se poslovi náležitě naznačiti, jak se má zachovati.

XVIII.

1. Převrácení obdržené nebo vyřčené šlecheti, která se dává při depesích veřejnou-činnou aneb dovnitř, jest této formy:

Z Paříže Berou. — Č. . . . — datum . . . — depesě č. . . .

Dobře dne U . . . M . . . V nebo N (nebo se má přičísti, proč se nemohla dostat).

2. Oznamovací obdržení posuzovanými se na šaci, která je adreše, kterou pořad jmenem a příjímami se jinak, než se šlecheti již dopravovali, se musí depesě; takové oznámení pořadí přehledu, kterým mají vyřčené šlecheti vyprávit depesím oznámením.

XIX.

1. Převrácení text depesě nějaké, která se má za nějakým poslati, oznámení se činná se má úplně štacím adresám po celé jmenem a má být obsažen v kapitě adresátovi dodané, však každá štaze má za základku po slově „budil se . . . posláno“ opakovati jen adresy, kterým se telegram ještě máti poslati.

2. Žádost za oznamovací depesě za nějakým, převedena v postarce štartě 58. článku zákony tel., má se učiniti také počtem.

3. Každá správa stáruje si právo, oznamová v příhodném případě depesě, k níž nebylo podáno žádných zpráv zvláštních, dle toho, jaké správy se obdrží v bytu adresátovi.

4. Za taku oznámení za depesě, jako se za nějakým poslati mají, přičítá se takle taxa k poslánu dopravě se vztahující, při čemž má úplně adresa v počtu slov obsažena býti.

XX.

1. Dopravují se depesě dvěma nebo více adresátům, připomenuto buď v činné se činnu kolik jest adresátů.

2. Oznamovací, převedené v platě postarce článku 59. zákony tel. vložena buď s sebou do adresy a tedy i do počtu slov placujících,

3. Totéž oznámení opakováno buď také v oznámeních šlechetních, učinili se tato.

XXI.

Článek 26. 1. Kdo pošle depesi přirodai, má v ní hned po odroce napísať připomenutí, týkající se osoby, kterou má jiti, dáváti do laku potěření obříchobho a toho, kdož se vřeznamuje onak se má za věky poslati.

2. Za slova, čísla nebo znamení, která přitá štace z příčiny slaboty, neplatí se náleho.

XXII.

Článek 27. Znaménko podobnosti klade se před podobnostijem slovem nebo místem onoho ze nim; počítá se však za každé místo podobnosti jen o slova více, na př. „právo jest pílná, pajele les prodlová“; 3 slova placených, totiž 6 slova a 2 znamení podobnosti.

XXIII.

Článek 28. 1. Jedno štace podobnosti, den, hodina a minuta, kdy depese byla poslána, telegrafují se z porovnání štace a napíši se na přepise, který se adresátovi dáti.

2. Kdo depesi pošle, může tato dáti, buď všechm nebo některi, do toho depese státi, v kteréš případech se tři počítá slova spolu poslati.

XXIV.

Článek 29. 1. Depese v článku 23, uvedený tel. připomenutí mají tato forma:

Z Paříže Berlin. — Taxovaná depese sluhobai. Tyto depese jsou rovny depesám švédskm a posílají se št. A a štátem počítá jednám.

2. Kdo obdrží depesi jakou koli, může štáti, aby násta, jisto se mu vidí desjanybnak se opravila, za kterouš opravu zapraví: 1. taxu depese jednodušší za štáti, 2. taxu depese, která se počítá dle délky násta, jisto se opakuje.

3. Také právo má poslatel depese štáti štáti, kdyby měl přičinu, se desj-berš, že jeho depese byla porušena.

4. Vyjřeli opakovaním depese na jara, že nyní depese štátem telegrafickým byl jiné vyhozen, navrží se tyto taxy, vol štace násti štace z porovnání štáti.

5. Co se vyběti za taxované depese sluhobai, násti všechm opaké, která te vyběti a uklade se te do počtu mezinárodních

6. Štace telegrafické, které byla postáhlá prostředkem depesé, aby jinou depesí prvě došla zmařila, oznámí štaci pořadatel poštem, ce na to žádost učinila, ať napraví pořadatel depesé taxy na odpovíd telegrafické.

XXV.

1. Nebyla taxa, která se má při došlé depesé vybrati, napravena, ponese Článek 41.
škoda správu adresní, nebylo-li s strany toho dle článku 64 ustanovy tel. nějaké ustanovy vztáchné učiněna.

2. Štace telegrafické učiní vniak, pokud možná, opatření náležitá, aby taxy, jako se mály při došlé depesé vybrati, nebyly vniak od adresanta napraveny, naplnil potomně pořadatel. Učinil to, pokud je správu, která je vyžádala, že poštu správu, již následně.

XXVI.

1. Správy a štace telegrafické učiní náležitá opatření, aby depesí služebních Článek 41.
taxy správných byla se sejmána.

2. Za oznámení, která nejsou písná, žádáno buď poštem a poštem buďte také oznámení taková učiněna.

XXVII.

1. Každé reklamace, aby se navržená taxa, pokud buď k správu celou byla Článek 41.
depesé poštou a přiběhny k ní buďte příslušny učiněny, totiž: písemně vyžádání štace adresní nebo adresanta, když depesé nepřijela, a nepřijela depesé adresantovi došlé, když byla poručena nebo když došla poštu.

2. Nebylo-li pořadatel depesé v té věci, kde depesí podal, může reklamaci svou vznést na správu toho místa, kde ji byl podal, skrze nátkarou správu jinou. Jestli reklamace důvodná, povinna jest správu, která ji obdržela, o to péči míti, aby taxa byla navržená.

3. Nedostali depesé na místo anebo minulali se depesé a účelem, navrží taxu správu, na jejíž lístcích staly se nepravdivostmi, pro které se muselo reklamovati.

4. Když se depesé opatří, může se žádati za navržení taxy, došli depesé na místo poslati, musí by byla došla po poštu.

5. Celou taxa navrženou žádají správu, když vinnu se stala opatření.

6. Bylii depaše poručena, podle správy podávaci reklamaci správcům, jichž se týče, jen téžto, když nejvíce si byl veštra dlužn, že depaše byli poručena kateřím správcům, že nemohli učiti svého vyšetřiti. Tato správa pojednává chyb, kterými kateř poručeni byli správcům, a číselnám přispěvků, které mají správy dlužni, ustanovi se dle počtu chyb tímto způsobem vyhledaných.

7. Některé depaše reklamované a bylii dle 7. paragrafu článku 5. téžto pravidel jen vyšetřeni za reklamované přijali, nemohouci se toho se chyb učiti.

8. Číselní přispěvků se dle se kateř učili správy vyšetřeni poručeni ustanovi první správy, kde poručeni se učili.

9. Učili se správy Morava, přičten se chyb, které vedly neopraveným správcům štaci, které depaše učili. Chyb pak, které se stano, když depaše, se štaci, které ji učili, se to učili, nebyli dle poručení kateřím, přičten se štaci, které depaše učili. Obi štaci odpovídají z toho, jestliže štaci, které depaše přijali, z poručení ji reklamované a štaci, které ji učili, se to učili.

10. Učili se správy Habsburk, odpovídá štaci, které depaše přijali se chyb při kateřím správcům, když k štaci správcům nemohli učiti. Chyb, které se učily z štaci, jestli učily z poručení správcům, přičten se štaci, které depaše učili. Obi štaci odpovídají z toho, učili se poručeni chyb a správcům správcům.

11. K reklamaci, které podle správy správy, přičten had úplaty štaci správy, t. j. dokladů nebo právn (přirodních nebo přepravných) k nim se vatahující.

12. Shledá se, že reklamace jest podstatná, uplatí správy se štaci, kde byla depaše podána, tomu, učili se na odpovědi správy, jichž se týče.

XXVIII.

Článek 54. 1. Taxa, podle které se činí rozhodnutí mezi státy a ustanovují se sumy průměrné v článku 54. ustanovy tel. připomenutých, jest to, které vezje z pravidelného ústředního tarif, aniž se má učiti k chybám, které by se při taxaci staly.

2. V každé případnosti jest počet stov od štaci podávaci správcům učilím taxování, vyjímaje případ, kde byl po společném ustanovení se státy kateřím učilím učilím.

3. Aby se vyšetřily taxy průměrné, učili se učilím podle učilím, které učilím

odloží každou depozit a také a všechny poplatky vedléjší. Podíl vedléjší se také může se každý stát vyvolným dle dleje se tímto depozit, a třetím část tam přiměřena se každý depozit se hodnot, které se jest k dalším postům, až do jich revize přijde. Tato revize bude se každý rok, a postějí se to vedléjší stát, může se předložit po tři měsících.

XXIX.

1. Počty měřící vyměří se, než projde data tříměsíční, která přijde po měřičích z. st. k němu se vztahují.

2. Revize těchto počtů bude se má najít v listi měřících od jich odložení. Správa, která v tomto čase nastane připomenutí opravujících, má se to, že počty jsou shledány se plně do práva.

3. Počty měřící uzavři se bez revize se opravě, když rozdíl v číselních měřících od obou správy, již se bylo, vyvolných, měřící více než 1 procento dlehu se stane té správy, která také dle opravě.

4. V počtech nepřijme se žádná reklamacie v pětiměsí depozit, který jsou dle datum přes rok staré.

XXX.

1. Komise zvláštní sestane bude prostředkem správy toho státu, kde se vedlejší část se konference postějí.

2. Nominální by měřící správy k této komisi zvláštního dřívějšího postějí, může změnit se měřícího člena komise, aby jejího dobrého lepší nebo změnil její sestavil.

3. Účastníci dle se vedléjší čl. měřící měří který člen přítomný měří více než jedné čl.

4. Komise stojí si prezidentu, který rozhoduje, když jsou čl. měřící počtem měřící revizí.

5. Správa státu, kde byla postějí konference, sestane sestavil více státní jména.

XXXI.

1. Společně měřící ustanoví komise správy vedléjšího měřící první rok čl. st. dle více než 40,000 franků. Tato suma bude se mezi postějí měřících čl. st. se vedléjšího měřící.

2. Správy, které bude dle článku 61 zákona též určeno řízení kanceláře ministerstva, bude k vyřízení kanceláře této přísluší, ačkoliv jich bude potřeba, dělati a zastihovati pošty vyřazené, které se tímto spravují, jichž se týkají, přepůjčí.

3. Stávající úmlouva čísel, nebo která k ní přistoupí, rozdělí se, co se týče rozvržení oddělení, na 6 tříd, z nichž každá bude dle míry jistého počtu jednotek přizpůsobena, totiž:

1. třída	25 jednotek
2. „	20 „
3. „	15 „
4. „	10 „
5. „	5 „
6. „	3 jednotky.

4. Tyto koeficienty vztahující se dletem státního zákona k tomu, co bylo, čísel dle jednotek, jimiž se rozloží vyřazené úřady, budou dle jednotek vyřazené.

XXXII.

Článek 11.

1. Správy státní se vzhledem k počtu osob obsluhovaných a jich rozloží administrativní se vztahující a ostatní ti, které spravují se v nich mají uložiti.

2. Tyto postavení a označení spravují dle zákona kancelář ministerstva; státní jistoty spravují státní se telegrafické přímé dle kterých spravují, zejména pak služby telegrafické na listech se přerušila.

3. Správy státní označení kancelář telegrafické po počtu v listech funkčních státního správy, jako se vztahují k zastavení a zrušení tarif státních a ministerstevních, k otevření listů nových a zrušení listů již stávajících, pokud tyto listy ministerstva se týkají, kancelář správy, vztahující se k otevření listů telegrafických, zrušení jich nebo zrušení služby se nich.

4. Tyto správy počtem kancelář ministerstva na státní každého roku tabulky statistické se mohou uplatnit, z nichž jest vidět, jak mnoho bylo úřadů, v jakém množství jsou listy, kolik jest listů a úpravě od. Tyto tabulky vztahují se dle správy kanceláře telegrafické, která k tomu účelu rozdělí funkčně oddělení přizpůsobí.

5. Tyto počty správy dle článku této kancelář dle kompletně postihnutí vztahují se k službě.

6. Mimo to počty se kancelář ministerstva vztahují k správy, jako se vztahují k službě, která každé správy v vztahových odděleních služby nahle.

XXXIII.

1. Nohledně k tomu, co kancelář mezinárodního systému jest správně zřízená Článek 61.
muvati, udje tato kancelář k referenci desíti v článku 61. příjmenstvích dlejší k
statistice a jiným věcem se vztahujících, kterých se jich k účelům používá.

2. Kancelář tato propůjčí se jenom toho kdekoli dlele správně státi se v meziná-
rodních k tomu, že jim se dlejší zřízená rovněž, jinde by mohl naproti, v přísluš-
ném státním mezinárodním telegrafickém se týkajících.

3. Tím kancelář vsklá každého roku správu a své činnosti a podle jí správně
státi se vztahujících.

4. Činnost kanceláře telet každou tabulí dlejší a vztahující konference, příj-
menství v článku 61. vztahují se.

XXXIV.

1. Organizace kanceláře mezinárodního systému jest správně telegrafické jednoty Článek 71.
ovládá pod vztahem, v článku 61. vztahují se, ustanoveními.

2. Státní úřady dlejší vztahují se v příslušných vztahích na úroveň státní
v článku XXXI dlejších takto:

1. V první třídě vztahují: severní Německo, Rakousko a Uhersko, Francouzsko,
Falklandsko, Vlny, Finsko a Turcko;

2. do druhé třídě vztahují Španělsko;

3. do třetí třídě: Bavorsko, Belgie, Nizozemsko, Katalánsko apj. a Švédsko;

4. do čtvrté třídě: Norsko, Persie, Švýcarsko a Württembersko;

5. do páté třídě: Dánsko, Řecko, Portugalsko a Španělsko;

6. do šesté třídě vztahují: Stát církevní a Lucembursko.

Tato pravidla, jinde se dlejší ustanovení vztahují se vztahují se vztahují
vztahují, vztahují se dne 1. ledna 1869.

Stalo se ve Vídni, dne 21. července 1869.

Sl. Chauvin,
Brauner,
Tuker,
Zimmer,
Schwarz,
Gambart,
Fassant,
Vincenzi,
Faber,
L. M. S. Tarnas,

Jagerowich,
Hrabě z Bärkheims,
Goldsmith,
Glover,
Thomastete Metax,
Arnaud d'Andes,
Hyné Ferd. Schiller,
Nielsen,
Staring,
Sl. Löders. za Paris,

Valentim Euzeste de Negre,
Jean Faustin,
Sl. Löders, za Baska,
Mladen K. Radujewits,
Brändström,
L. Carlsod,
G. Serpas,
Klein,
Schrag.

Smlouva vjele položená, vyhláše se tímto, aby měla platnost v křiževních
a zemích v zádě říšské ustanovených.

Ve Vídni, dne 24. dubna 1869.

Tasche up.

Plemer up.

Překlady zákonův

Zákonníka říšského

na rok 1869

pro

Markrabství Moravské

otěšských.

Částka XXI.

Vydán a rozvolán dne 30. listopadu r. 1869

od v. k. místodržitelstva Markrabství Moravského.

136.

Smlouva, učiněná dne 9. února 1869,

mezi Jeho c. s. a král. Apoštolským Veličenstvím ze strany jedné, a Jeho Veličenstvím králem Pruským ze strany druhé, na přiléhav ustanovení hranic mezi mocnářstvím rakousko-uherským a královstvím Pruským podlé království Českého a pruské provincie Slezské.

(Článek se ve Vídni dne 9. února 1869, od Jeho v. k. Apoštolského Veličenství otěškovského byl ve Vídni dne 4. května 1869 a rozšířeno shodně vyrozuměno jest ve Vídni dne 2. května 1869.)

(Obsazen v čísle XLIII. Záv. st. č. 10, str. 140; upl. a rozsl. dne 15. června r. 1869.)

My František Josef První,

z Boží milosti císař Rakouský;

Apoštolský král Uherský, král Český, Dalmatský, Chrvátský, Slavonský, Haličský, Vladimířský a Illyrský; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štýrský, Korutanský, Krajský, Bukovinský, Horno- a Dolnoslezský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský, atd. atd.

vědomo čísti se a vyznívati tímto:

Jakéž mezi plnomocenkem Nalim a plnomocenkem Jeho Veličenství krále Pruského na přiléhav ustanovení hranic mezi mocnářstvím Rakousko-uherským a královstvím Pruským podlé království Českého a pruské provincie Slezské, dne 9. února 1869 ve Vídni učiněna a podepsána jest smlouva, která takto zní:

Jeho Veličenství císař Rakouský, král Český atd. a Apoštolský král Uherský a
 Jeho Veličenství král Pruský,

ujali se úmysl, aby hranice mezi nenasázeným Rakousko-uherským a královským
 Pruským podíl království Českého ze strany jedné a podíl pruské provincie Slezské
 (tamtéž hrabství Kladebského, zverovacího vojvodství Slezského a markrabství Horna-
 lučického) ze strany druhé, se zveřejnily a konečně ustanovily, usnešeli se na
 tom, že v příčině toho nastíli společně jednání komisionální, kteréž také dle toho
 od komisařů, náležitými placenostmi a instrukcemi k tomu opatřených před-
 senato jest, a to:

Ze strany Jeho císa. a král. Apoštolského Veličenství, nejprve od
 z. k. guberniálního rady a krajského Bydčovského, předjíjího z. k. vřídského rady
 Josefa Hanagiga, pak od z. k. místopředsedního rady svobodného pána Kanga a
 Bebenberka a konečně od z. k. dvořského rady rytíře Sachra a z. k. místopředi-
 selního sekretáře Františka Karáska, a

Ze strany Jeho Veličenství krále Pruského, nejprve od královského
 vládního rady Fridricha Theodora š. Mertla, a potom od královského vládního
 rady Karla Theodora š. Eorta a královského vřídského rady Karla š. Tschoppa.

Tito komisaři přišli se, aby vyhledali a ustanovili hranice zemské tak, jak
 byly dle příkazů listinných léta 1743. Při tom předsevzala si komise, aby rozep-
 řela, mezi osobami soukromými a od příslušy veřejné, to pozemky jejich dle od ku
 hranicím zemským, tyto hranice však nebyly ustanoveny, vyrovnala, a účastky
 přítelstváms uhlavem k tomu přišli, aby hranice zemské nyní také pokládaly
 za své hranice soukromé.

Tu kde se to nepovedlo, ustanovila komise osobám soukromým, aby přečím
 svým spůsobem sousta císařského předsed sjezdily, utím však hranice zemské, na-
 dále se obopaleho Nejvyššího schválení, vyměřila tak, jak byly dle listin roku
 1743 nebo dle nejnovějšího dělení země konečně dle přijatého narovnání mezi
 oběma stranami vládní zemskými.

Komise mimo to mezi jednáním ustanovila, jak znamená posazení mezi po-
 zemky obopaleých sousedů pohraničných mají se zúčastňovati, rovnostiti a pouz-
 nemati.

Zarovně stalo se opatření, aby učiněni, od obou vlády svým komisařům pro
 upravení hranic přidané hranice vyměřili a volili předsedy demarkační, jichž po-
 stěti.

Podlé toho byly jsou skrze obopalejší komise vládní při několika schůzkách
 roků 1844, 1845, 1846, 1847, 1850, 1853, 1858, 1858 a 1867, a přivaztím úředů
 místních, též obopalejších sousedů pohraničných, s použitím posazených map, nej-

stříků a územek, po zablédnutí ve spisy a listiny a po vyslyšení pamětníků, hranice obeplyných pozemků soukromých vyšetřeny, hranice zemské pozemky, co se vink týče částí hranic, v které nějaký spor vznikl, buď mezi těmi kterými držiteli pozemků přiblížili narovnání učiněno, anebo kde nebylo lze toho dosáhn, a vzhledem obeplyného vyšího schválení a bez újmy práv vlastnických a jiných práv držitelů soukromých upraveno, co dle okolnosti příslušno se vidělo.

Aby pak hranice byly co možná rovné a nepřetržené, usměřila komise pro upravení hranic území, by některé části pozemků na pozemcích tehdejších a potociích: Otlici, Otlicíně, Jozově a Větky se vyměřily, a po obeplyném Nejvyšším schválení tohoto návrhu upraveno, že vyměřené části pozemků byly komisionálně odměřeny a přijaty, načež nové hranice kamennými poznamenané a že se tak stala, v obeplyných demarkatačních přehledech hranic zemských připomenula.

Prohlášeje k tomu, co výše ustanoveno, byly také hranice zemské skrze inženýrskou komisi obeplyně dokonale vyměřeny a vykresleny, protokoly v příloze popsané hranic, tabulkové papíry hranic a rejstříky vyměřovací, též mapy země poborníkové v originále a v čistém výkresu, komisionálně přehledně mapy veřejných pro obě strany vyřizány, potom práce od inženýrů podané od obou komisí vlivních místním obkolem a porovnaně komisionálně shledány a když se úplně srovnávaly, obeplyně uzavřikovaly.

Jakož pak dleto upravení hranic mezi mocnářstvem Rakousko-uherským a královským státem Pruským podlé královeni Českého ze strany jedné a podlé královských pruských hranic Slezských (tedy hrabství Kladského, svazemního vojvodství Slezského a markrabství Hornoslezského) ze strany druhé, skutečně jest dokonáno, usazely jsou se obeplyně skrze vládu, že o to učini řídem usměrovanými na pravděle účastenství a pro upravení se tím rádem.

Aby tento úmysl skutkem se stal, jmenovali Jejich Veličenství přezemsky a to:

Jeho Veličenství císař Rakouský, král Český a Apoštolský král Uherský:

pán Frídařch Ferdinanda hraběte Beusta, velkokřídla královského uherského řádu sv. Štěpána, čestného řádu Leopoldova, rytíře královského pruského řádu čestného orla třídy první, čestného rytíře královského pruského řádu Svatojanského od. od., Světo tajného řádu, kancléře říšského, ministra domu Jeho Veličenství a mířičosti uherských:

Jeho Veličenství král Pruský:

pán Karla Antonina Filipa svobodného pána Werthera, velkokřídla královského pruského řádu čestného orla, velkého komarkřídla Hohenzollernského

řada demarčího, rybního královského pruského řádu Svatojanského, velkokrálovského českého rakouského řádu Leopoldova atd. atd., Světlého skutečného tajného rady, ministerského vyslance a zveřejněného ministra při z. k. dvoře.

Královští placemenci, vymáhající proti placemencům českým v náležitě formě shledání a tyto články se uznávali:

Článek 1. Hraniče mezinárodní Rakouského a království Pruského dotýkají se na straně pruské ve vládních okresech Vestfálském a Lehnickém, náležejících k provinciím Sleské, krajů Bystřického, Kludského, Neurockého, Wladensberského, Landshutského, Hirschberského, Lvovského a Labutského, a na straně rakouské okresních hejmanství Žamberckého, Rychmerského, Novoměstského nad Metují, Brumovského, Vrchlabického, Jilmnického, Jabloneckého a Fridlandského.

Tato část hranic jest na hranici sebei demarkačních rozdělena a takto ustanovena:

Sekce I.

Sekce první počíná se na Velké řídě Křelické Solivce, kde hranice ležící v Kladské k Vestfálskému okrsku vládnímu náležející, též rakouského markrabství Moravského a království Českého se odvírají, u hlavního kamene č. 1, a jde na straně pruské v kraj Bystřický, podél pouti Žirovického, Schmalenštátského a Sáfedelského a lesními roviny Novoveským, Jedlinským, Třidovským a Sáfedelským a podlé hranic obcí Staroměstskob, Piantovob, Bobšovob, Standašskob * Hraničskob a na straně rakouské v okresním hejmanství Žamberckém podle hranic obcí: Horní Moravy, Hofmanic, Horní a Dolní Lipky, Lichkova, Petrovic a Petrovick, též Klášterce a osadou Čiháckou až ke hraničskému 007, nad Divokou Orlí.

V této sebei vzešly při vyhledávání hranic neokrajných některé pochybnosti, a to:

- a) Byl spor o hranice od Velké řidy Křelické Solivky až k místu, zveřejněnému Pflanzpappe, od hlavního kamene č. 1, až ke kamenu č. 83, ježto se strany rakouské se pravilo, že hranice jdou po hlášené hlávce kosačského, se strany pruské však, že jdou vprostřed strání.

Podobně však téžná strana nemohla dostatečných příkazů předložiti a pravěky a obě strany neozřejmí jsou téžé dráze, hraběte Althaus, rozdělitá komise při upravení hranic zřídila sporům část lesnic a vřadou vyřídila schválení tím uplácen, že ústka Solivky bližší připadla k Prusku, a ústka jízocí k místu, zveřejněnému Pflanzpappe, k Rakousku.

Dle toho se nové hranice kamery permanentaly, v příkazech demarkačních se vyměřilo, že se tak stačí a obě strany se dy toč, co komise učinila, potvrdily.

b) Od hraniceřka 212. až k hraniceřku 227., počtí roli soudníka Seiferta z rakouské vesnice Hofmannic, jako mají 6 jiter 83-10 □ sáhů čili 18 korců 119-87 pruhů, byly hraniceř počtybné, potvrzují tyto pozemky, v předelých častech od soudníka pruských vesnic Pinařova a Starých Nisbach rakouským soudníkem Hofmannickým předané, ze strany rakouské dle skutečného držení pokládaly se za příslušné k Rakousku, kdežto ze strany pruské se proti tomu namítalo, že přenechání soukromého práva vlastnického těchto pozemků od předaných pruských na rakouské v předelých částech pruské nejvyšší moci české a v hranicích českých nicžto se nezastalo.

Když pak komise pro upravení hranic učinila z předložených výřezůvých listův původních mbyla jistoty, že jí při původním prodeji těchto pozemků bylo vyhrazeno, že příslušní mají k pruskému panství Seledelskému, a že tedy již roku 1747 výslovně bylo uznáno, že náležejí k Prusku, počtí se tyto pozemky při vyhranění hranic přidaly k Prusku, ve přířazech demarkacních se to potvrzeno a všude rakouská schůdila, že komise práv státních k těmto pozemkům se vařala.

Kromě počtybností, přivedených pod lit. a) a b), nebylo v celé první sekci demarkacní z strany hranic obepořených pozemků soukromých počtybností náležitých, počtí jsou tyto hranice na hranice české potvrzeny a do obepořených přikládá demarkacních opatření.

Sekeř II.

Tato sekce počtí se, jako jiná sekce demarkacní, a hlavněho kamene č. 1. a jde na straně pruské v hrabství Kladeřkém, a to v kraji Bystřického dle hranic obcí a ležích revírů: Frolwaldského, Žatečského, Postupského, Štálského, Diebomosteckého, Friedrichgrundeřského, Ktáigwaldského a Kaiserwaldského, a na straně rakouské v okruzích hejtmanských Žamberckém a Rychovském dle hranic obcí: Klářovské, Ostrovské, Bartošovické, Vysokozdržské, Malostranské, Bernsděšské, Schönděšské, Novoveské, Černovedské, Kunštátské, Karlořské, Grünbernské a Friedrichsděšské až ke hraniceřku 238.

V této sekci vařila počtybnost: a) z strany pozemku na pruské straně řehy Ondřie ležícího, který byl v držení soudníka Františka Knoblička z rakouské vsady Nové Val, kterémuž držení však soudník Kasper Strauch z pruské vsady Šolceřje odpíral, též z strany pozemku rovněž na pruské straně ležícího, v jehož držení byl rakouský soudník Novoveský František Frosch; kterčto dva pozemky leží při hraniceřcích 151 a 152.

Přiveř k této sekci ukládá se ze strany rakouské na tom, že při řehy Ondřie první řehy řehy, totiž okolo obou těchto pozemků, tak že řehy na straně rakouské,

Jižto pak nebylo lze, než tohoto přiběhu ani pokus Kajpara Štroucha listinami nebo jinými průvody na jisto postaviti, naproti tomu ale se obětovalo, že při katastrofálním vyměšování roku 1839 o těchto luhkách zaznamenaná, že náleží k Rakousku, a toto zaznamenaní se zakládalo na tehdejších vyšetření, jak se voly všei r. 1787, protož došlo drábní svědčí ku prospěchu rakouského caddníka Františka Knoblichu, ujednala jest komise hranice upravující mezi stranami upravující osvobodně takové, aby vystupující rok pozemku, v který spor byl, se oddělil a přidal štednějšákému pruskému caddníkovi Kajparovi Štrouchovi, druhá všeli část toho pozemku však aby se přidala rakouskému caddníkovi Františkovi Knoblichovi; co se však týče pozemku druhého, jakož Novoveský rakouský caddník František Froesch na straně pruské půlval a jakož se štedný pruský caddník nepřivrhojval, ten aby byl celý Františkovi Froeschovi ponechán.

Jakož svobda ředena, byla jest na tom přičinena, aby hranice šty co možná rovně a nepřivrhoně, mezi vládami anleovu štedněji několik pozemků vyměšeno.

V druhé sekci postoupilo tím spůsobem Rakousku Prusku:

1. Luk v pastvác c) jasmovcových, lesích mezi hranicěšky 151 a 153, v kterých ve spisech katastrofálních zaznamenaná, že náleží do Nové Vsi v Čechách, které však, bez újmy anlekových práv držitelovských, co se došty nejvyšší mezi zemské, přičlešeni mají k pruské osadě Štálerje a občanějí dekretemy 95-8 □ síhš šli 22-8 □ prutě.

2. Postoupilo Rakousku v obec Karlověšské mezi hranicěšky 228 a 235 louky, majci 474-8 □ síhš šli 120-8 □ prutě rosloty.

Prusku naproti tomu postoupilo Rakousku:

3. v pruské obec Dšenšého Mostu mezi hranicěšky č. 183 až do č. 192 louky 449-8 □ síhš šli 114 □ prutě rosloty ;

4. v šli obec Dšenšhemestocké mezi hranicěšky č. 193 až do č. 204 louky i jina 438-8 □ síhš šli 9 kocoš 157 □ prutě rosloty ;

5. v pruské kolonie Königswaldt mezi hranicěšky č. 246 až do č. 249 postoupilo louky, majci 620 □ síhš šli 159-8 □ prutě rosloty.

Tyto pozemky byly dne 20. června 1858 obápalně při kocoš odvedeny a přijaty, šle toho mezi vyhraněny a přehledy demarkáčně opraveny a toto vyměšeni pozemků od vlád anleovu štedněji definitivně schválena.

Kromě štedvy pod lit. c) dotčené nalezeny jsou v šty sekci hranice obápalajících osaděš štedněji nepochybně, protož jsou také přijaty na hranice zemské.

Posud štedla v tomto směru Dněká Úřlice v všeli částí v prostředku hranic

obopólných pozemků soukromých; jeino pak pozemky, pod č. 1, 2, 3, 4 a 5, zjednotané a na obopólných hraních lesní vyměřeny a obopálně odvodňny jsou, tedy jsou nyní teka Orlice v celé druhé sekci hranici rozakou.

Sekec III.

Tato sekec počiná se u hlavního kamene č. 1., jde na pruské straně v kraji Bystřickém a Kladrském k hraněti Kladrského náležítejích dle hranic lesů královských a obcí: Kaiserwald, Königswald, Hraněček, Procenterů, Kuhlard, Studená Voda, Lihkovec, Kotla a Tasova, a na straně rakouské v okresech hejtmanských Novoměstském nad Metují dle hranic obcí Trčkova, Dvořáků, Sedkovna Olešnice a Dlouhá až ke hranětičku 260.

V této sekci byly soukromé hranice obopólných pozemků v ústev prachybná, byly tedy za hranice zemské vstaly a uznávané.

Naproti tomu byly to mezi oběma vládními národními pozemky vyměřeny; postoupilo totiž na náhradu v jiných částech pohraničných Prusko Rakousku:

6. z pruské kolonie Königswaldské mezi hranětičky č. 8 až do č. 11 jiné loky, jeino má 13-0 □ úhů číh 3-5 □ proti rozlohy, a

7. na potoce Olešnici a pruské obce Tasovské mezi hranětičky č. 209 až do č. 213 jiné loky, jeino má 56-28 □ úhů číh 14-2 □ proti rozlohy.

Tyto loky byly jsou dne 19. června 1858 při hraněti obopálně odvodňny a přijaty, dle toho mezi vyhraněny a přehledy demarkační opraveny.

Sekec IV.

Tato sekec jde od hlavního kamene č. 1. na straně pruské v kraji Kladrském dle hranic obcí: Tasova, Jarkova, Kolárova, Bězového, Strážka, Zaká a Německé Černáně a na rakouské straně v okresech hejtmanských Novoměstském nad Metují dle hranic obcí: Borová, Časné Černáně, Dobrušova, Břkovec, Babí, Malého a Velkého Potůl, Žďárek a Malé Černáně až na hranětičku 551.

V této sekci byly soukromé hranice obopólných pozemků soukromých nepokrybná, protož byly za hranice zemské přijaty a uznávané.

Sekec V.

Sekec V. jde od hlavního kamene č. 1. na straně pruské v kraji Kladrském dle hranic obcí: Německé Černáně, Stroužáků, Bukoviny a ovřiva lesního k panství Černomanskému náležítejích, a na straně rakouské v okresech Novoměstském nad Metují a Brouzovským dle hranic obcí: Žďárek, Vysoké Sebání a Máchova až k hranětičku 272.

V této věci vešly některé pochybnosti, totiž: d) Pti hranicích z. 24 až do z. 26 byla mezi pruským soudkem Wiedem z Německé Černé a mezi rakouskými soudky Františkem Hestrem a Františkem Valčíkem ze Žďárek rozepře o hranice pozemků jejich, ležících na Žďárském rybníku.

Ještě než ta ani ona strana pevně svému stanově dostatečnými příkazy plátností zjednotila, učinili oba soudci komisií vzhledu mezi stovkami spornými narovnaní, dle něčeho plochy, latěmi mezi místy, jak sobě obě strany přičítávaly, se rozdělily a od místa rozdělení táhla se hranice přes rybník k hranicím z. 26, který jest na druhém břehu.

Čára takto vyhledaná jest také od komise hranice upravující za hranicí zemskou namalována a na takovou potvrzena.

e) U hranicích z. 264 až do z. 273 a lesa Bukoviny byl od nepoznatých žmů spor o pozemek lesní 2 jitar 269-78 □ sáhů nebo 7 korců 120 □ protě rozepře mezi pruským panstvím Čermenským a rakouskou obcí Machovem.

Ještě nežbylo lze ani apris v původu tohoto sporu dojíti, aniž bylo k odvolání při obou soudcích předloženo plátných příkazů, tedy navrhl komise hranice upravující, aby se stalo narovnání a pozemek, o který byl spor, se rozdělil, kterýžto návrh od nepoznatých státních panství Čermenského a obce Machovské jest přijat, načež čára, která pozemky obou součástí od sebe dělí, také za hranici zemskou jest přijata a vyrozuměna, za kterou i budoucí bude platiti.

Mimo pochybnosti pod lit. d) a e) přivedené jsou v této věci veškeré nekrovné hranice obou soudců narovnané nepochybně, předčel jsou i za hranice zemské vzaty a vyrozuměny.

Sekec VI.

V věci této jsou hranice od hlavního kamene č. 1. na straně pruské v kraji Kladešském a Neurodském podlé panství Německo-Čermenského, královského fisku lesního a dle hranic obcí: Německé, podlé královského a Pastrkovského, Pastrkova, Šatínského, Hádčova a Šajby, a na straně rakouské v okresech abejtma stvích Břevanském dle hranic obcí: Machova, Lhoty, Bělého a Balázova se ke hranicím z. 276, totiž jsou na této části hranice soukromé hranice pozemků obou soudců, ještě byly vzhledu nezvratně narovnané, také hranicemi soukromými.

Sekec VII.

Pečím se u hlavního kamene č. 1. a jde na pruské straně v kraji Neurodském dle hranic statků rytířských Scheidowinkla, Tuschendorfa, Dolních Valdic a Kraindorfa, též dle hranic obcí Šajby, statků svobodnického Hrochův Rataj,

obcí Tuschendorfa, Scheidewinkla a kolonů, nazvanou „Ende-Gut“, Roschendorfa, Krainsdorfa, Čtyřsvětí, Markgranda a Bentengranda, a na rakouské straně v okresech hejtmanském die hranic obcí: Bořanova, Otava a Šenovu až ke hranici č. 430., kde na straně pruské hrabství Kladrubské se končí.

Souhrnné hranice sousedů státoprávních, ježto byly na této číslí hranic všude nepoctybné nalezeny, jsou také na hranice zemské vyhrančeny a do přehledů demarkáčních vepsány.

Sežka VIII.

Od hlavního kamene č. 1. jde hranice na straně pruské v kraji Waldenburšském die hranic veselých lesních, k svobodnému státoprávnímu panství Fürstentinskému náležejících, Demarokského, Lounského, Garburachského a Raspenavského, též die hranic obcí Horní Pasty, Giesendorfa, Lounsko, Nový Váň, Gehlenavy, Rejnovy a Raspenavy, a na rakouské straně v okresech hejtmanském die hranic obcí Šenovu, Bořmitálu, Janovic, Holubkovic, Raprochtic, Vínčova, Halbítata a Neusorge, též Vrančovic, Hořejších Toplic, Zdačova a Líbeň až k hranici č. 742., kdež na straně pruské okleček vlády Vratiborské se končí a strážník vlády Labříčské se počíná.

Mezi hranicemi č. 471 až do č. 472 číslí potok, voda Novovesanská nazvaný, v mnohých místech hranici zemskou.

Jinak jsou hranice souhrnné v této sežce nalezené přijaty a uznávaný bez výjimky na hranici zemské.

Sežka IX.

Tato sežka počíná se u hlavního kamene č. 1. a jde na straně pruské v kraji Landshutském k vládním okresům Labříčským náležejícím podél lesů královských a die hranic obcí: Bernhartovic, Albovic, Dětšichovic, Štěpánova, Buchvalda, Opavy a Kunčic, a na straně rakouské v okresech hejtmanském die hranic obcí Líbeň, Hořejších Abrabacha, Chvalky, Petřovic, Debrna, Bočkova, Bernartic, Královu Hájku, Černé, Vady, Dobru, Zedlitz, Ryčkar, Dřevgranta a Dolejších a Hořejších Valtovic až k hlavnímu kamenu č. 792—1.

V této sežce jsou hranice souhrnné, bysíc všude nepoctybné nalezeny, také hranicemi zemskými.

Sežka X.

Hlavní kámen č. 792—1, kterým se sežka IX. končí, jest také počátkem sežky X., která jde na straně pruské die hranic obcí Heřmanic a Arnsharka a

počít panství Kynastického (jmenáho vesim Wollshauského), a na straně rakouské v okresech hejtmanském Trutnovském dle hranic obcí Hotejchů Albertů, Horního Kalfendorfu, dolní a horní části Úpy Malé a Úpy Velké s té hlavněho kamenn. č. 223—1.

Na této části byla postaveni odvěsnosti některé pochybnosti a strany hranic soukromých, totiž:

f) U hranicích č. 29 až do č. 20 mezi pozemky rakouského panství Marievského a pruským lesním ovčím Heřmanickým vznikla při komisařských vyšetřováních, od obapolných ústředí krajských dne 1. srpna 1838 a přílohy zemské některých s hranice kamenné, pochybnost, či jest jistý pozemek, jest měl 1 jitra 420 □ sáhů čili 2 herce 147-8 □ proti rozlohy, a nebylo tu také žádných znamení hranicích.

Tím však, že se našel starý hranicích, odvěsná jest pochybnost, jak mají jiti hranice zemské a komise navrčila obapolným ústředím, jak se má pozemek sporný rozdělit a vyhraniti.

Při revizí od komise hranice upravující dne 3. srpna 1844 předsevzaté shledalo se, že tato část hranic byla dle návrhu roku 1818 učiněná od soucedí kamenné poznamenaná, a kterýmž poznamenaním se usnesením ústředím obce ústředních sevolně, pročti při řízení komisařských dne 3. srpna 1844 čára, kterou oba pozemky se oddělily, přijata jest za hranici zemské.

g) Na nejvyšším vrchu hor Krkonošských, na Krkonosi čili na Šnitce, stojí kaple mezi hranicích č. 183 až do č. 185 a hranice na tomto místě učinily při předělých jednáních komisařských neurčitě a nevyhraněně, protože se strany rakouské se pravilo, že pruských kaple stojí přímo na hranicích zemských, na strany pruské však se žádalo, aby hranice se vyznačily okolo kaple.

Takže byly v této příloze soukromé hranice pozemků, náležejících k rakouskému panství Marievskému a k pruskému panství Kynastickému, sporné a nevyhraněně.

Při komisařských vyšetřování na hranice dne 14. srpna 1844 vedli jest plná situace, a vyznačeny jsou na něm hranice, jak si obě strany žádaly.

Jestli pak při posledním vyhledávání nebylo lze ani listinami ani vyslyšením svědků dokázati, které hranice zemské jsou pravé, tedy přivolela vláda rakouská Nejvyšším ústředím k tomu, aby sporné hranice ustanovily se na vyznačení Krkonosi čili Šnitky dle strany okolo kaple jednou, jak toho žádala vláda pruská a jak na plánu ke spisům komisařským dne 14. srpna přiloženém vyznačena jest.

Vedlé toho jsou dne 12. června 1868 hranice mezi hraničnickými č. 182 a 183 sraz oboustranné komise upravitelské a přivážím úřední místních a zástupců panství Marišovského a Kynastického hraničnických poznamenanými čísly 184, 185, 186 a 187 vyhrančeny, do map hraničnických a do rejstříků vyrovnávacích napsány a vedléka jest v příloze toho protokolu, v kterém hraběte Aichelburcký společně hospodářský Josef Reuss se prohlásil, že uznává jse od držitele Marišovského, hraběte z Aichelburku, svoluje k tomu, aby hranice zemské na Nejvyšším místě schválené také budoucně v této příloze byly hranicemi souhlasnými pozemků Marišovských a Kynastických.

Hranice zemské mezi hraničnickými č. 182 až do č. 188 takto ustanovené uznávají se za stálé.

b) U parcel č. 204 až do č. 228 byly hranice mezi prameny řeky Úpy a starou stezkou ke Smětku podlé Hraňovic mezi rakouským panstvím Marišovským a pruským panstvím Kynastickým upravené, jelikož se uvádělo, který pramen řeky Úpy činí hranice a jak mají od něho jíti hranice ke staré stezce na Smětku vedoucí.

Pro zanechání učiněná vyšetřování konečně ode všech stran uznáno, že správný pramen řeky Úpy jest to místo, kde hranice pruského panství Kynastického a rakouských panství Marišovského a Vrchlabského se scházejí.

Také mezi tímto místem a starou stezkou ke Smětku vedoucí, sjednala komise mezi stranami v příloze dalších hranic ústní, do kteréž upravené pozemky na dva díly se rozdělily a čára se oděloující díla toho, jak poloha toho depositária, vyměřila se tak, že i oba komitáty vlastní bez rozmyšlení jí s vyhradenou výškou schválení na hranici zemské vyrovnávali a do přílohy demarkačních napsali, což vše od vlády souhlasných se schváleno jest.

Kromě pochybnosti pod lá. f) a g) připomenutých vyměřili se hranice zemské dle souhlasných hranic pozemků oboustranných, kterých sčítání nalezeny jsou nepochybné.

Od kamene č. 142 až do č. 182 byl prostředek stezky, vedoucí na Smětku, hranicí zemskou. Aby se však hranice srazu nalezly, navrčila komise, aby se od této stezky na hranice upustilo, přejala se za hranici přímal čára od hraničnicka k hraničnicku, která stojí po obou straně stezky. Což tímto se schvaluje.

Sčítání XI.

Tato sčítání podlé se u kamene č. 228=1 a jde na pruské straně v kraji Hraňovic k vládnímu okrsku Lehnickému následujícími díly hranic zemských k panství Kynastickému příslušných: Waldaušského, Brtkovberského, Hrašského, Hefmanického, Petrovického, Schreiberhauského a Karstátského; té

dle hranic kolonie, točasně Strakončánsko, sklenné hutě Hofmanstálské a kolonie, točasně Kobelčánsko, a na straně rakouské v okresích hejmanstvích Vrchlaběm a Jilemnickém a v okresích hejmanstvích Jabloneckém a Frídaňském dle hranic obcí Spindelnáhláská, Krumbachská, Salcbaušská, Harachstarfiská, Novosvětská, Pasečská, Polubenská a Bělopatocká až k hlavnímu hranicišku č. 331=1; jista pak v příslušné hranicí soukromých nebylo žádných pochybností, tedy jsou na hranice zemské přijaty a poznamenaný.

Sekeš XII.

Tato sekeš se počíná u hlavního kuzence 331=1, a jde na pruské straně v krajích Lvovském a Lubavském, následujícím ke vládnímu okraji Lefnickému, po panstvích a státech rytířských Grottensteinském (housi vešera Plinsberským), Meiradorfickým, Švarckým, Schadowalltským, Hartmannsdorfským, Proseřdinským a Horním Gerlachovským, Dolno- a Hornokáperským, Staro-Seidenberckým, Ostrickým Cveckým a Vlkovským dle hranic obcí a kolonií: Isery (ke Plinsberku následující), Nového Geradorfa, Meiradorfa, Wiegandstála, Proseřdinského Gerlachovského, města Lisy, Horního Gerlachovského, Horní Lidy, Dolního a Horního Kápra, štátek lesů k Beisvicům, Schönberku, ke městu Zhořelci a k Dolnímu Meisu následujícími, lesu ke Kápru příslušejícího, též dle hranic Starého Seidenberka, města Seidenberka, Ostricka, Cveky, Dolního Radelsdorfa a Vlková, a na straně rakouské v okresním hejmanství Frídaňském dle hranic obcí Weinstachu, Lilwerdy, Nového Města, Dřívobůchla, Hainardorfa, Wünschdorfa, Bernsdorfa, Dolního Ubersdorfa, Bolendorfa, Berzdorfa, Gobe, Ebenzdorfa, Černohouz a Louky až ke hlavnímu kuzenci č. 1149, kde se scházejí hranice království Saského, Pruského a Českého.

V této sekcí byly některé pochybnosti, točt:

1) Mezi rakouským panstvím Frídaňským a pruským panstvím Grottensteinským byl v té části, která nyní poznamenaná jest hranicišky č. 75 až do č. 111, více než 200 let apor a kas lusa 376 pter 1570 □ sáhů čili 848 kosů 148-62 □ prvně veselky.

Jista průvody od obou stran předložené k prokázání práv jejich byly nedostatečné, přivedli komisaři vládní mezi zplnomocněnými účastníci stejného panství narovnal k městu, dle něhož sporový pozemek na dva díly se rozdělil a šira, pozemky oddělojící, přijala a poznamovala se a vyhradení vyřídilo schválení na hranici zemské.

8. Na tak točasném rybníku Sindelovém, nyní vysuščeném, dvora Černohouzského k panství Frídaňskému následujícího byla učiněna k prokázání rytířskému statku Ostrickému příslušející v podobě příkrovu, kterouž širil pozemek lesní chrastem porostlý.

Pro lepší zohlednění stala se mezi panstvími Fridlanckým a panstvím Ostránským výměna, dle kteréž federál ukláda od panství Ostránského na část téhož rybníka a mezející s ním pruh země orné panství Fridlanckému postoupena jest.

Část pozemku, postoupená od Ostrichu, má 188-92 □ síňů nebo 47-98 □ pruh rozlohy, a část, postoupená od Fridlancku, má 116-99 □ síňů či 29-69 □ pruh.

Hranice takto vyměřené jsou od společné komise pro upravení hranic utvořené na příkazné shledány a s výhradou vyřídila schválená hraničníky č. 1012 až do č. 1017 na hranice zemské pozemky.

k) Na ízeu Výtka, která dělí obopojně pozemky pruského rytířského statku Ostrichu a rakouské obce Loučky, učinila již před léty porodeň kus pozemků od statku Ostránského, jehož od té doby na straně české farář Loučský užívá.

Tým způsobem užíván jest kus země od obce rakouského, v jehož užívání jsou na pruské straně některé osídlené obce Ostránské.

Prohláštěje k dlouholetému držení, k neopuzení své a k prospěchu, jehož hranice neopuzené poskytl, shodli se obopojně komisími oběma, s přívoláním ústřední a s výhradou vyřídila schválená o to, aby řeka Vytka byla hranicí zemskou, vedle tohož pak jsou obopojně břehy hraničníky č. 1094 až do č. 1095 poznamenány.

Opatření pod lit. j), 8 a k) dotčená, jež komise hranice upravující učinila, jsou od obou vlády souhlasu činně schválena.

V této věci jsou také pro upravení hranic zemských některé pozemky obopojně vyměřeny. Rakousko postoupilo totiž Prusku:

9. Od rakouské obce Weisbachu bahavice louky, na pruské straně řeky Buzary mezi pozemky panství Graubitzského a hraničnicí č. 11 až do 17. loží, jež má 1 ízeu 425-5 □ síňů nebo 2 korce 127-7 □ pruh rozlohy.

Obopojně odvodňal a přejel tohoto pozemku stala se dle protokolu ze dne 13. srpna 1847.

10. Od pruského rytířského statku Ostránského postoupena jest: mezi hraničnicí 1088 a 1090 částka země 129-5 □ síňů či 32-69 □ pruh, kteráž skrze porodeň dostala se k pozemkům rakouské obce Loučky.

11. Od téhož pruského statku rytířského postoupena jest mezi hraničnicí 1091 a 1092 částka země 330-6 □ síňů či 82-5 □ pruh, kteráž na rakouské straně přišla k obci Loučce, a

12. z pruské obce Ouzřítké mezi hranicůky 1101 a 1101 E šlaku pozemku 500-3 □ sáhů nebo 127-18 □ prstů, ležící na rakouském břehu řeky Výtka v obci Loucká.

Rakousko postoupilo Prusku, a to z pozemků obce Loucké:

13. šlaku pozemku 1074-3 □ sáhů 3H 1 korce 32-37 prstů, ležící mezi hranicůky 1110 a 1111 na pruském břehu řeky Výtka;

14. šlaku pozemku 465-7 □ sáhů 4H 160-55 □ prstů, ležící mezi hranicůky 1114 a 1115 na břehu pruském;

15. šlaku pozemku 127-5 □ sáhů E 32-33 □ prstů mezi hranicůky 1120 a 1121 na břehu pruském, a

16. dvě šlaky pozemku, dohromady 1 jitra 173-3 □ sáhů E 2 korce 30-9 □ prstů obsahující, mezi hranicůky 1125 a 1126 na pruském břehu řeky Výtka.

Čárky pod č. 10. až do 16., toto polštaje, přivedené jsou dne 26. června 1858 oboplně odražděny a přijaty, naobě jsou hranicůky dle toho sazby a do přehledů demarkačních sepsány. Výměna tato i postoupení pozemků pod č. 9. připravené došly od obou vlád se souhlasných schválení.

Kromě úvad pod lit. J), 8) a k) došlých a kromě výměny, vykonané byly v této věci hranice souhlasně rovněž nepochybně nalezeny a za hranice zemské poznamenány.

Článek 2. Hranice v postavení výše položeném uvedené, v protokolech, oddělovcích a přídaj obchodu hranic roku 1844, 1845, 1846, 1847, 1850 a 1867, a v podobných společných spisech komisionálních z roků 1855, 1856, 1858 a 1867 rovněž popsány a v mapách hranicích, rejstřících vyměřovacích a tabulkových popisech hranic oboplně při komisi výše opatřených vyměřené, budou ode dne ratifikace této smlouvy státi hranicemi nezakotvenými Rakouska a Pruska.

Tabulkový popis hranic a mapy hranicích (mapy země pozemní) k němu přílohy bytí od vlád oboplně potvrdeny, budou přitom jediným nákladem ustanovených hranic.

Článek 3. Kde jsou oba státy řekami neb potoky odděleny, jsou hranice zemské, pokud se v toku řeky nebo potoka nějaké neztratí, prostředkem řeky neb potoka, rovnoběžně s břehy a stejně daleko od nich, jak tyto břehy jsou v mapách hranicích v §. 2. jmenovaných poznamenány a jak hranice opírající o vzdálenosti hranicůků od nich v rejstřících vyměřovacích obsahujími jsou na jito postaveny.

Článek 4. Jestliže by odplavením nebo připlavením stálých neb menších částek země tok vody pokračoval se směřil, ustanovení nic méně hranice zeměské stále dle zřejmého toku ustanoveny a čárky země ke břehu připlavené náležitě budou tomu státu, k jehož břehu byly připlaveny, pokud napřídou přes čaru hranicní nyní ustanovenou.

Článek 5. Vzejdli odmytím, náhlým odtržením, náletem vyvalením nebo změnou toku ostrov ve vodě pokračoval, připadne oběma státům, pokud jde až k hranicím zeměským nyní ustanoveným. Ležli celý takový ostrov v tom neb osem státu, tedy ma náležel celý.

Článek 6. Pokud ke stavění nějakého díla vodního neb k nějaké jiné stavbě země k jinému podniknutí na vodních hranicích, ježto by na výšku neb tok vody země na těchto částech mohl možky, dle náležel toho státu, v kterém se takové stavby předčerviti mají, jest vechnostenského povolení potřebí, nebodli toto povolení dříve dříve, nedli až se přivzeme a vyslyší správné úřad druhé strany, kterýž nad hranicemi ochrannou ruku drží, a stáhl by tento úřad, na ústeli země prospěch zeměkaldel, náležitky pesti tomu, až se takové náležitky ustanovením obějí vlády vyrovnají. Úřadové obějho státu, ježto se týče, obdržel přibodně nastěti, jak se v takových případechnostech zachovati mají.

Vzejdli by z příčiny takového podniknutí na vodních hranicích apar jen o prospěch osob zeměkaldel, rozhodne v příčině jeho úřad toho státu náležem zeměským k tomu stínem, před kterýž ten apar dle pravidel obecného práva náležel.

Článek 7. Ustanovení k demarkaci hranic zeměských se vztahující netýkají se práva zeměkaldel v příčině vlastnictví a držení, náležel práva k rybnám a jiných práva zeměkaldel obepůjých z strany náležel vod hranicích, ježto buďte většího rozepře a většího pohledkaldel, ježto by z této příčiny mezi zemědy pokračovaly vodly, vyřazený náležem práva.

Článek 8. Při každé takové recepti přičítá se obepalí úřadové pokračoval, aby se mezi stranami stále přátelské narovení, a jen když by takové narovení nepřítla k náležel, buďte stranám pokračoval, aby recepti provedly pokračoval práva.

Článek 9. Prozkaldel by se voda hranicích náležel, a šla by pak jinudy nebo by se rozšířel, též naplavilo neb odplavilo by se zeměkaldel země země (článek 4), buďte to od úřadu náležel úřad přibodným úřadům zeměkaldel činimeno.

Tito úřadové předčervanem společně s náleželými úřady strany druhé vyře-

řízení státní a přičiní se, přivolaevce dle potřeby znalou odborníků, k tomu, aby voda hraniční přírodními staveními také nahyla svého přirozeného toku.

Nahývali by las toho davosti, daji prostředkem předešlého ředění hraničnímu auditi nebo příkopy odřítí, a umakní, le tak učiní, orgánem vládním k řízení prací hraničních ustanoveným, aby úte orgánové po společném umakvení, doba by dále potřeby bylo, opatřit a přehledy demarkatní následně opraviti.

Článek 10. Kde jsou silnice, cesty, stezky nebo příkopy hraniční zemskou, pokládá se prostředek těchto státi za oddělovací úhrubopelné nejvyšší mezi zemskými, bez újmy toho, ce v příčině návrhů těchto státi a jiných cest a stezek blíže hranic jízdních a v příčině jich chování v dobrém způsobu, vedlé vyhláskosti, vedlé umakví nebo vzetí, anebo dle rozhodnutí úředních ustanovené jest mek budování se ustanoví.

Článek 11. Státní vlády zavazují se, le chrání hraniče zeměské v náležitě dle zachování ce mozná patrné, přístupné a bezúškodné.

Článek 12. Obopelní úřadové státní jsou povinni, přihlížeti k tomu, aby hraničky v dobrém způsobu se zachovaly, a byly by buď nějakou příhodou úřadní neb jinou náhodou anebo úmyslně porušeny, mají to ihned příslušným úřadům zemským oznámiti.

Článek 13. Pro zachování demarkace hranic umakví se vlády umakvené úřadní v instrukci speciální úředním, jsou přihlížeti ke hranicím svítěm, státi o vyhláskosti, v němž se příslušacet těchto úřadů říie ustanoví.

Tato instrukce speciální a toto vyhláskosti připojeny jsou úte umakvené státní za přílohu pod H. A a B.

Článek 14. Zeměkulníci úřadové hraniční, dovědívce se, le na demarkaci se stala škoda nějaká, mají neprodávne vyšetřit zavisti, aby vinníka, jestli to jaký, vyhledali, té mají po umakvení a hraničním úřadům zeměkulnickými strany druhé učiněti opatření, jich dle okolností potřeby, aby se porušení demarkace odstranilo a mají to oznámiti orgánům, kteří říie práce hraničné, aby společně s orgány druhé strany k tomu zřizováním učiněti opatření náležitě, aby demarkace úplně se obnovila a v obopelných přehledech se to vyznačilo.

Článek 15. Orgánům a obějí strany k řízení prací hraničních ustanoveným zřizuje se vřídění, aby společně vykonali veliké opravy a úkazy, na které vláda náklad vede, a aby umakvení zrušení hranic, opraviti tedy také obopelné mapy a popisy hranic a rejstříky vyznačovací, když toho přiběhy státní vyhledávají.

Článek 16. Byli by však jako v případech v článku 9. došených, pěk

toho potřebu, aby vady v demarkaci nepředléně se odstranily, mají úřadové hranicní toho mař, společně s úřady hranicními strany druhé, přivěsouce k tomu směr spůsobitě, ihned děti, čeho potřebí, vykonati, však bez újmy soukromých práv osobitých. O tom mají, přivěsouce k tomu úřady místní a obecné souady hranicní, společně protokoly komisijními ve dvou exemplářích oddělati a tyto protokoly i s děty výloh vešlých náležitými doklady opatřené zaslati orgánům k tísní práci hranicních ustanovením.

Původní děty má poslati a zaslati úřad hranicní, na jehož břehu se stavby mař opravy konaly, a úřada hranicníma strany druhé mají se propůjčiti věrou opatřené opisy dětí a dokladů jich.

Článek 17. Všechné opravy a stavby, jichž potřebí pro upravení nachování a sjitění demarkace hranic soukromých, vykonány buďte s přivolením obějí vlády. Výlohy na materiál a práce zapraví obě vlády rovným dílem; naproti tomu upravit každá vláda o sobě úřady pozemkové a jiné platy svým úředníkům a služebníkům při pracích hranicních zaměstnaným.

Článek 18. Spůsobila-li výlohy strana náhrada svou výsou a mohou se na ni vydati, ustanoveno jest oběma vládám, by si na ni náhrady vymohly.

Náhrada taková debýváma buď obecné úřady příslušnými dle předpisů o tom vydaných.

Článek 19. Jednak, vyžaděl se upravení čestí výloh, které na každou vládu vycházejí, a debývají náhrady těchto výloh, vyřizované buď, rovněž jako vše jiné práce k demarkaci hranic se vztahující, skrze orgány s obějí strany k tísní práci hranicních úřadů, mezi sebou i u těch kterých úřadů vládních, společnou korespondencí.

Článek 20. Korespondence úřední orgánů k tísní práci hranicních ustanovených, mezi sebou i s jinými úřady vládními vedená, aprotivány jsou všechkých poplatků pozemkových.

Článek 21. Vyzpíseli nějaké vady v demarkaci, k jichž odstranění jest potřebí hranicních mař, popíse a rejstříků vyměřovacích nebo nastaneli potřeba, aby se přivěsovalo nějaké vyměřovací místní mař aby se něco do obecných přehledů demarkačních vkročilo, mají orgány k tísní práci hranicních ustanovení oddělati, aby k tomu vyhlásk byli hotově spůsobitě, kteří by při jednání úředů hranicních byli nápomocni.

Článek 22. Pro jistotu, že demarkace hranic jest úplně upravena a aby se předešlo nové pochybnosti a činy, mají vlády se směřující vlády po dání

lích ústně komitatu vyslané a přidán jim inženýry veškeré hranice zemské společně obejít a zveřejniti, ku kterémuž účelu se přivážou dřevěné místce a obepalí sousedé hranicemi. Tato komitáto bude zveřejněna, výkladě hranicůvky upraveni, kamery obklopené po zjištění, kde první státy, znovu zasaditi, na místě ulomených neb stracených kamerné jiné postavit a takéž dáti na hranicích stromy a čerství prokřesiti a příkopy vyčistiti nebo obnoviti, a to společným nákladem obojí vlády, nemohoucí sousedé hranicní zase jiné strany dle práva k tomu přiděleni býti.

Při tomto obklopení hranic mají vyslané vedléti společně protokol ve dvou exemplářích, do něhož se zapisí, v jakém způsobu komitáto hranice vyznačí, jaká opatření učinila nebo usoudila a které změny se snad mají v mapách hranicových a rejstřících vyměřovacích předsevítí. Když práce se skončí, předloží se protokol a stejní strany k vyřízení schválení.

Kdy se bude komitáto první komitátský obklopení hranic, který se každých deset let předsevítí má, ustanovi se po společném uzákonění podobě.

Článek 23. Pozemky dle toho, co v článku 1. řekeno, mezi oběma vládami rozdělené a částí země pro lepší uspořádání hranic obepalé společně přijdou ode dne ratifikace této smlouvy státní v nejvyšší moc zemskou jim přikázanou, a dle toho se obepalé opraví knihy katastrální, bez újmy práv soukromých, a učiní se změny v předpokládané.

Článek 24. Obepalován drážděním pozemků, které dle této smlouvy státní připadnou pod nejvyšší moc zemskou vlády drabé, dovoleno jest, když budou určiti opatření konkrétních v příslušné policii a dle zveřejněných, choditi a nakladiti, jakalí mají k hospodaření na svých pozemcích upotřebiti, přes hranice zemské, aby tam komitáto práce potřebovali.

Tito drážděcí pozemkové nebudou také s plodin na svých pozemcích dobytých, když je porazou přes hranice, plátni ani dle dovozního ani vývozního, když ty plodiny budou bez změny v tom způsobu, jak je z pozemků skládili.

Článek 25. Daně a jiné dávky z pozemků, které obě vlády dle této smlouvy země obdržely, plátni se počnou ode dne ratifikace té smlouvy.

Článek 26. Zaplatili by drážděcí pozemkové, které přijdou pod drabou nejvyšší moc zemskou, mezi dnem ratifikace a tím dnem, kdy tato smlouva státní nakonec platnou, daň nějakou tím orgánům, kteří jí vybírali pozem, učiní se v příslušné době mezi oběma ústady finančními seštem a náležitě vyrovnání.

Článek 27. Kromě toho nebude ani ta ani ona smlouvající se vláda na

sebe, by za druhou vládu vymáhala daní azeb jiných pláti sadrželých, na nákte-
rém posemku nálebojích.

Článek 28. Obě vlády dají hranice této smlouvy ustanovení suezím no-
vých hranicích po společném uzlovení a společným nákladem dokonale vyhraniti.

Článek 29. Takžé dají se společným nákladem litografovati tabulky se po-
pisy nebo mapy hranic k rozdělení mezi obapadlé štáty hranicím.

Článek 30. Tato smlouva, jak mile se uzavře, bude co možná nejdříve ra-
tifikována.

Tomu na zvidomí jest tato smlouva dvojnásobně vaitána, od placemecalké
pedepsána a pečetí opatřena.

Stala se ve Vídni, dne 9. února 1869.

(L. S.) Bismarck m. p.

(L. S.) Svobolný pan Wuerther m. p.

Přidavek A.

Instrukce speciální

úřadům, jimž náleží přičítati k hranicím rakousko-pruským.

§ 1. C. k. rakouské politické úřadové okresní a kráí, proti úřadové rad
zemských jsou povinni, přikládati k zachování hranicích zemských v dohledu
spůsobu.

§ 2. K tomu konci vydají se jim mapy a popisy hranic a rozettky vymáfo-
vací, okresu jejich se týkající, též protokoly o upravení hranic při konci sepašob.

§ 3. Tito úřadové mají toho viti, vydati úřadům místním náležitě instrukce,
aby jim, jak mile se dovědí, že v mamezích hranicích stala se nějaká změna,
nepředaná o tom daly věditi.

§ 4. Jak nejprve tímto neb jiným způsobem nabudou vědomostí, že mamezení
hranicími bylo kuzno nebo že tato mamezení byla nějak ustanovena, mají ihned oznámiti,
čeho se jim vidi potřeba, aby se další ustanovování mamezení a mají vyhledati, kde
tím jest vinen; též mají bez přitahu úřadu druhé strany oznámiti, co v té přiči-
nině se stalo.

§ 5. Jestli bude vti pochybení v dítě, kde prvé bylo mamezení hranicím, jimž
bylo mamezení kuzno a mdteli se bez velkého nákladu obnoviti, má úřad hranicích, do
jehal okresu to mamezení náleží, práva, bez okolků učiniti, čeho k obnově kra-

náležka potřebí, a čísta bude víbec, když v tom dá dvíra hranicímá úřadu strany druhé věditi a když mu potom podle vzájemně protokolů v příčině předsevzaté obzvy dvojnásobně sepsané a sezené mířadu.

§. 6. Byli by vink na obzvení hranicímá věditi náležka potřebí aneb nerili se s jistotou, kde prvě znamená hranicímá byla, anebo stojiš úřad hranicímá strany druhé v případě §. 5. na tom, aby k tomu přivaz, tedy se sejdou obzupové obapelných úřadů hranicímých, s každě strany jeden, jakžto komise a našli společně, co se má učiniti.

§. 7. V příčině každého stížení, potakne obzvení hranicímá, komě se přídě stane, buďet s přivazím úřadův místních a obapelných zemědě pohranicímých, jichž počta nezkraná se tím nikterak zmenšit, společně protokoly komisímá a úty doklady spatečně dvojnásobně vydávány a podány v originále nebo v přepisu vírou spatečněm c. k. místečtímá v Praze, potakne té které vláde královské k postavení na jistě a k vyplacení.

Byli by k odstrašení vad v demarkaci potřebí mapy a popisy hranicímých a rejstříky vyměřovací a maseli by se předsevzati nějaké vyměřovací místní nebo úřadovní máo de obapelných příkledů demarkačních, buďet k jednání o spravedl hranicímá spůsobili přivazí. Původní počty výloh, jichž bylo potřebí, raditi ozem úřad potakímý, na jehož straně se stala obzova, a podle přepisu vérou spatečně i s doklady úřada strany druhé.

§. 8. Byli by při nějakém upravení hranicímá úřadové hranicímá rozdílného mířadí, aneb byli by pro nějakou příkoda potřebí aby se zmenšiti hranicímá zemědě a opravily se díe toho také obapelné mapy a popisy hranicímá a rejstříky vyměřovací, nebo žádali by tako konečně ten neb ozem úřad hranicímá vládomá, buďet vše předložena k rozhodnutí c. k. místečtímá v Praze, potakne té které vláde královské, jímž zůstavene jest, by v případnosti takové jmenovaly komisímá zvláštní, komě učini opatření, jichž bylo potřebí.

§. 9. Všechné výlohy, jichž k pojítkům, stížení aneb obzvení hranicímá potřebí, naprad obě vlády vezajmá dílem, ať nepřijeli na jistě, že hranicímá porušil některý poddaný té aneb ozem země pohranicímé, v kteréž případnosti upravi náklad vláda té země, ku kteréž škádoce se poddaný náleží. Útraty pascovní a jiné pláty úřadímá vyjmá při pracích na hranicích zeměseznajmá, naprad každě vláda sama s sobě.

§. 10. Všechné jednání úřadů pohranicímých mezi sebou a s vládomá vyjmá, ješto se vztahuje k upravení hranicímá, komě se spůsobem korespondence a upatřeno jest poplatků poštových.

§. 11. Úřední pohraniční jsou povinni, komisařům od obapolných vlád v případě §. 8. nebo dle smlouvy se dne 9. února 1869 k revizování hranic po desíti kšech jmenovaných, předložiti vhodné materiálu a vyříditi vešlé rekvizice, jichž tato komisaři k vykonání úkolu svého mají zapotřebí.

§. 12. Obapolným vládním zřizuje se, by orgánům svým, kteří se k jednání a upravení hranic přivážou, daly vešlého instrukce.

Přidavek B.

Vyhlášení.

Hledie k článkům 5, 9, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 19, 21 a 22. smlouvy sátní, učiněné dne 9. února 1869,

zřizuje se tímto

1. v Rakousku c. k. místodržitelství v Praze a v Prusku královským vládním ve Vutislavi a v Lebnici, každé v mezích svého okruhu: aby měly vešlé dohled v náležitostech hranicových, k nimž se také patří ustanovení a upravení nákladů vešlých, mimo to aby předobehly vešlého výkonu, jimiž se mají hranice sátní zřeh odjakžít stát zsem postespů, však oba tyto výkony jen po obdržení přivolení obapolných nejvyšších úřadů sátních a konečně aby rozobohaly zespole vešlého zsem náležitými úřady správními.

2. zřizuje se v Rakousku c. k. politickým úřadím okrasním a v Prusku výše jmenovaných vládním královským, každé v mezích svého okruhu: by dávaly povolení, když by chtěl kdo z vod hranicových zmera voda rybníků a na nich dle vodní a jiné závedy stávaní, a

3. zřizuje se dle připojené instrukce speciální časového dne vydané v Rakousku c. k. politickým úřadím okrasním a v Prusku královským úřadím rad zemských: aby zpravovaly vešlého jiné poměry ve smlouvě sátní došlé, zvláště pak aby chovaly v došlého zspolek hranicových zsem.

Tedy My zkontrolovavše veškerá ustanovení této smlouvy, ji jsme Sobe oběhli a schválili, slibujíc také Nadím slovení císařským a královským za Sobe a za Nade nástupce, že ji dle plného znění budeme a dále věrně zachovávat.

Na potvrzení toho jsme se v této listině Srou rukou podepsali, a Nadi počet císařskou a královskou k ní přiložiti kázali.

Stalo se ve Vídni, hlavním a sídelním městě Rakem, čtvrtého dne měsíce května léta Páně tisíceho osmístého šedesátého devátého, panovník Rakého roku dvacátého prvního.

František Josef mp. (LS.)

Hodně Bůžet mp.

Z nařízení Jeho císařského a královského Apostolského Veličenství:

Jm svolodný pán Venque z Püttlingen mp,
c. a k. rad. dvojný a ministrál.

Tato smlouva, k níž obějí smlouvy rady Hráké přivolely, tímto se vyhlášeje.
Ve Vídni, dne 15. května 1869.

Tasffe m. p.

Giskra m. p.

137.

Umluva, učiněna dne 27. července 1869.

do zákona, daného dne 29. května 1869 (čís. 83 zák. řádk.), mezi c. k. ministeri-
riem obchodu a c. k. ministeriám Bůžet, co zastupitelstvem c. k. císaře se strany
jedné a mezi správní radou c. k. priv. společnostmi železnic jižní se strany druhé
na přilícen smlouvi železnic z Běháků do Františkovy terze a ze sv. Petra do
Řeky.

(Převzet v listu LVIII. zák. řádk. k. 136, str. 487) vyd. a zveřej. 28. srpna 1869.)

Článek I. C. k. priv. společnost železnic jižní uzavře se, že vystaví železnic z Běháků do Františkovy terze a ze sv. Petra do Řeky, a to dne 1. září 1872, a tato do 1. července 1873 a že po obějí železnic počne toutž dobu jediti.

Článek II. Tyto železnice budou se stavěti a jedné koleji, posazky však zahrpě se hned pro dvoji koleji. Konstrukce té i oné železnice může býti jednotná a ekonomická; co mostů a vysoké starby se týče, mohou míti místo provizorie; váhara vstapování a zatáčení se mohou tyto železnice v tom poměru jako jiné železnice též společnostmi.

Článek III. Společnosti dává se moc, aby kapitál, potřeb k vystavení obějí té železnice bude potřebí, schvala výpůjčkou veřejnou, za jejíž úročení a amortizaci jistota dává zále.

*) Překl. pro Mor. 1869, list. 83, str. 287.

Co se dotýče formy obligací, které budou vydány a na nichž se náležitě pomezí, je státi se má ručí, též co se dotýče úroků a sice, kurzu, a kterým se vydá a listy amortizační, k tomu potřebě schválení a. k. ministerium finanční.

Z tohoto závazku nemá a. k. správa státní vzejíti větší břímě peněžité, nežli které již má z příčiny pojistění hrubého užítku na všech rakouských liniích telegrafních jinde, její část doplnějí dotčené dvě linie ode dne počátku jejich činnosti budou.

Jestliže by a. k. správa státní z příčiny tohoto závazku mimo náležitě byla přídělována, aby společnost něco platila, nachováví a vyhraňuje se orderu k dobytí toho, co správa dotčená započala, i přikálenství vedlejšího větší práva postihací na jiné a příjemce společnosti, jako z obyčejného rakušanského práva.

Článek IV. Příspěvek v §. 2. listu povolání ze dne 23. října 1858 alibový, jejíž část má na vystavení těchto listů, ustanovuje se, nechtí vydá společnost telegrafní jinde na stavbu sumy jakož kolik, úrokem na 13,000,000, pravo úroků náležitě státních rakouského císaře.

Tato suma splatí se v sedmi pololetých částkách, počínajících dne 2. ledna 1870, a nichž první část bude činit každá dva miliony státních a sedmi jeden milion.

Článek V. Správa státní ustanovuje se na vůli, nechtějí by ustanovení sumy úrokové na stavbu telegrafní jinde, že může říci, aby se náležitě společnosti telegrafní jinde, připomenutí v článku III., o tolik vyjela, kolik potřebě, aby se skrze ní úroků miliónů státních rak. část skutečně našly, a a. k. správa státní ustanovuje se, že v takové případnosti část úroků na tuto sumu vycházející a amortizaci výpůjčky na sebe vezme.

Šíří podmínky tohoto ústanovení ve výpůjčce té ustanoví se ústavou vládní.

Článek VI. Správa státní deponuje, aby první vydání obligací vládních v článku III. dotčených, počínaje k nim i listy proměnitelné, stalo se bez kolik a poplatků; mimo to sprostaje se společnost telegrafní jinde po čas stavby a po 9 let od toho dne, kdy se počne po oběhí linie jediti, kolik na kupony telegrafních obligací vládních, a bude se v případě článku V. po projití této listy tento kolik platiti jenom z částí výpůjčky na účet společnosti vydání.

Článek VII. Na zaplacení kolik a poplatků se vládních ústav, spíše podaných a jiných listů na přičinou sjednání kapitálu té stavby a konstruování telegrafních vládních, povoluje se lhůta až do počátku july.

Článek VIII. Povoluje ty dvě nové linie činné doplnějí část rakouských linií společnost telegrafní jinde, tedy má v příčině tarif a jiných výměnek vesly

platnost to, co ustanovila správa státní v příčině jiných rakouských linií společností této. Taktéž vztahuje se zrušení od daně z příjmu, společností telegrafních již v příčině jejich starých linií až do 1. ledna 1869 povolání, též zrušení od každé daně příjmu, která by se v tomto řáze znovu zavedla, jakob i od převážného při odstavování pozemků, také k těmto druhu nových liniím.

Článek IX. Jedna telegrafní ze sv. Petra do Řeky z malé části jde krajem uherským, tedy se o část subvence státní Uher se týkající obě ministeria zmíněná mezi sebou ujednají, v kterém úmluvě společnost telegrafní již nebude mít účast.

Jestliže by však vláda uherská míno nadála v to vejíti nechála, aby příspěvek státní, který se má dle řádu povolání, vyd. dne 23. ún. 1859, platiti, byl úběnkem vymáhan, ustanovuje se, aby v takové případnosti státní subvence 18 milionů, kterou má dle článku IV. této úmluvy o. k. vláda platiti, o tolik se zmenšila, kolik bude podle koncepcie z roku 1858 vláda uherská povinna platiti za část telegrafní skrze Uhry jízdy.

Společnost telegrafní již nastavuje se, aby v této případnosti představení své podala přímo vládě uherské.

Článek X. Pohlednicí, došlých v říjnu 12. úmluvy, učiněné dne 20. listopadu 1861, č. 113. zák. říšského*), též vialké již obepatá pohlednicí společností telegrafních již a svazu z pěti nezávislých, k nimž se vztahuje přípis o. k. ministerium financí, datý dne 5. května 1867, č. 1430-F. M. společnost, pokládá se na ten řád se úplně sdružená a vyrovnaná, tak že ani o. k. svaz, ani o. k. priv. společnost telegrafní již z té příčiny nebude ničeho platiti.

Článek XI. Společnost telegrafní již upřesňuje se v příčině těch, které budou vešti kámen na stavění přístavu Terstského, uznáše zákonem ustanoveného, a tuzá, které již zaplatili, se jí navrátí.

Článek XII. Tato úmluva učiněna jest ve dvou nekopírovaných exemplích stejného znění, z nichž každé straně se zasloužíti jeden exemplář vydaný jest. Ve Vídni, dne 27. července 1869.

Šk. Plener m. p.
o. k. ministr obchodu
jednouc svazu a jednouc o. k. ministra financí.
(L. S.)

O. k. priv. společnost telegrafní již.
Hapten m. p. Winterstein m. p.
(L. S.)

*) Přehled pro Mor. 1861, č. 51, str. 133.

138.

**Nářízení, vydané od ministerium práv dne 7. srpna 1869,
o tom, kdy počne účinnost okresní soud Vrbovský ve Slezsku.**

(Obzám. v čís. LVIII. zák. M. č. 103, str. 400, zveřej. a vyd. dne 18. srpna z. 1869.)

Okresní soud Vrbovský ve Slezsku, dle nářízení ministeriálního, vyd. 19. května 1869, č. 71. zák. říšsk.*) sřízený, počne účinnost dne 1. září 1869.

Herbst m. p.

139.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 7. srpna 1869,

žežto se zmocňuje expositura hlavní celnice na nádraží v Brodech, by užívala říšského Hozní celního (řízení operativního), nářizem, vyd. dne 18. září 1867 (č. 175 zák. říšsk.**), v příčině vauky po železnici předsoudního.

(Obzám. v čís. LVIII. zák. říšsk. č. 140, str. 400; vyd. a zveřej. dne 18. srpna 1869.)

Expositura hlavní celnice na nádraží v Brodech zmocněna jest, by užívala říšského Hozní celního (řízení operativního), nářizem, vyd. dne 18. září 1867 (č. 175 zák. říšsk.**), v příčině vauky po železnici předsoudního.

Pfeifer m. p.

140.

Nářízení vydané od ministerium záležitosti duchovních a vyučování dne 8. srpna 1869,

žežto se týče způsobilosti k vyučování jazyka vlášského, francouzského a anglického na školách reálních.

Má platnost v katechetických a zemských v uč. říšsk. zastoupených, vyjmajíc království Haličské a Vlachské, velkovévodství Krakovské a arcivévodství Bukovské nad Karli.

(Obzám. v LVIII. zák. M. č. 103, str. 400; vyd. a zveřej. dne 18. srpna 1869.)

Ježto c. a kr. Apoštolské Veličenství ráčil nejvyšším rozhodnutím, ježéž datem 1. srpna 1869, sežekláti nálezem nářizem, žežto se týče způsobilosti vyučování jazyka vlášského, francouzského a anglického na školách reálních:

Článek I.

Způsobilosti k vyučování jazyka vlášského, francouzského a anglického na školách reálních nabývati lze takéž pro celou školu reální, až na ten případ, kde někdo má postáti, že umí vyučovati jazykem vlášským.

Aby kandidáti, kterýž chce nářizem se státi vyučovaným jazykům vyučovat,

*) Prákl. pro Mor. 1869, č. 78, str. 280.

***) Věstník st. zemsk. pro Mor. 1867, čís. 201, str. 370.

nabyt způsobilosti k učitelství na samostatných školách reálních, počítá, aby navštívil odlyh školku učitelkou z některého jiného přednáška, totiž buď:

- a) z některého jiného tří jmenovaných jazyků, aneb
- b) z jazyka vyučovacího, aneb
- c) ze zeměpisu a dějepisu.

Co se týče přednášek, přivedených pod lit. b) a c), dosti jest, když nabude způsobilosti učitelské pro nižší školy reální.

Chcili by některý kandidát dojíti způsobilosti, učiněna bývá na učitel jazyka vlastního, francouzského nebo anglického, spojením těchto přednášek a jinými přednáškami nelli tuto jmenovanými, má k tomu zapotřebí schválení ministra náležitosti školních a vyučovací.

Článek II.

Aby kandidát nabyl způsobilosti, učiti na celé reální škole jazyku vlastního, francouzského nebo anglického, vyhledává se na něm:

1. Aby byl způsobilý, překládati nějakou částku z některého německého spisu klasického na ten, který jazyk čítá, nebo v jazyku tomto něco samostatného sepsati. Kandidát má při tom psaníti ustálého správnost gramatickou, ale také, že jest znalý základnosti a odůvodnosti toho jazyka, a který jte:

2. aby byl důkladně obdržel v národnici, zvláště v systezu a aby znal hlavní zásady sestavy:

3. aby byl znalý nejvýznamnějších spisovatelů klasických a uměl předloženu mu částku některou z nich dobře překládati a správně interpretovati:

4. aby měl dostatečnou znalost historie literatury, při čemž, co se týče jazyka francouzského, zvláště věstal máti náležitě k době od polovky 17. století, a co se týče jazyka anglického, k době od prostředku 16. století; v příčině jazyka vlastního žádá se na kandidátovi, aby znal některý běh vzdělávání literatury od prapočátku.

5. aby uměl a jistotou a správně čísti užívati toho kterého jazyka, aby se v této příčině došlo jistoty, konána buď skotkou a čísti v tomto cizím jazyku:

6. při skoušce z jazyka francouzského nebo vlastního buď vyhledáváš, aby kandidát psaníku byl znalý nejdůležitějších resultátů romanského jazykozpytu. Na kandidátech učitelství jazyka anglického buď žádáno, aby znali resultáty germanského jazykozpytu, a chcili by některý kandidát dojíti způsobilosti učitelské bez spojení s některým jazykem romanským, buď na něm žádáno, aby byl způsobilý, vyučovati jazyku německému alespoň v té míře, jak náleženo v příčině nižších škol reálních:

7. co se dotýče kandidátů učitelství jazyka francouzského, hledati si jest, aby byli mezi nejdůležitějších pamětel literatury starofrancouzské a znali běh jejího vysínování, kterážto znalost ve vysvětlení svléká se vyučce; též pak hledati si jest při kandidátech učitelství jazyka anglického v přičině literatury anglosaské a středoauglické.

Článek III.

Až na další nařízení zmoctna jest toliko komise zkoušecí, ve Vídni sídlící, zkoušeti kandidáty učitelství na samostatných školách reálních z jazyka francouzského a vlašského.

Článek IV.

Toto nařízení nevztahuje se k tomu, jak lze uslyti způsobilosti k učitelství na školách reálních, na nichž se vyučuje jazykem vlašským, nebo způsobilosti, vyučování jazykem vlašským, aniž se vztahuje ke sřizování učitelů vedlejších.

Hasser m. p.

141.

Vyhlášení, vydané od ministerium orby dne 27. srpna 1869,
o tom, že jednání zákonodárská, týkající se skládání a rozdělování pozemků, náleží k působnosti tohoto ministerium.

(Zeml. v čísle LXXI. Záh. Mh. 1869, č. 144, str. 451, vyl. a rozsl. 18. srp. 1869.)

Podlé Nejvyššího rozhodnutí, jehož datum 13. srpna 1869, převedí se jednání zákonodárská, vztahující se ke skládání a rozdělování pozemků, z ministerium náležitosti vnitřních na ministerium orby, kteréž ministerium se má v těchto věcech náležitě smlouvi s jinými ministerii, jichž se dotýče.

Potocký m. p.

142.

Nařízení, vydané od ministerium financí a obchodu
dne 28. srpna 1869,

ježto se týče usady v kontrole nad zbožím bavlněným.

Má platnost v zemích občanského obvodu celního, v nichž má moc Nál. celní a státního monopolu, vyl. 13. srpence 1869.

(Zeml. v čís. LXXI. Záh. Mh. 1869, str. 451; vyl. a rozsl. dne 28. srp. r. 1869.)

Táženo: se k vysvěcení, vydanému dne 11. prosince 1861 (č. 120 zák. Nál.), ježto se dotýče některých obzracení v kontrole zboží, vědomo se činí, že po umluvení s král. náorským ministerium financí a obchodu ustanoveno jest, aby se aru-

*) Přeh. pro Měkr. 1861, č. 55, str. 128.

šlá kontrola nad obecním hospodářstvím v poměních okresích proti Švýcarsku a jesteru Bodamskému, proti Vlachům a vjhradským celním a proti maří.

Toto zákoni nabude moci toho dne, kterého bude ústátem celním a jiným oglášen kontrola nad obecním vykonávaným oznámena.

Brno, 18. srp.

145.

Vyhlášení, vydané od ministeriam financí dne 5. září 1869,

ježto se týče přijímání listků mircovních a šestikrojevacích, na kterých jest rok 1848 a 1849, a kas státních.

(Zákon - číslo LXX. zák. č. 22. ze r. 1869; vyd. a ozná. dne 18. září r. 1869.)

Aby ve skutek byl uveden zákon, daný dne 1. srpence 1868, č. 84 zák. listk.⁷⁾, který se dotýče naspěvnosti listků mircovních a mrcůka rašení šestikrojevacích, nastojí se, že 10krojevací listky mircovní a šestikrojevací, na kterých jest rok 1848 a 1849, přijímají se budou na místě placení a způsobem vymáhání u všech veřejných kas a ústád pncovních jen až do konce roku 1869, a u c. k. hlavních kas zemských, též u berničného a obecného úřadu v Krakově až do 31. března 1870. Počínaje od 1. dubna 1870 hrát se budou listky mircovní a šestikrojevací jediné u c. k. mění kas centrální ve Vídni.

Brno, 18. srp.

⁷⁾ Průběh pro Mě. 1868, č. 78. str. 225.

Překlady zákonův
 „
Zákonníka říšského
 na rok 1869
 pro
Markrabství Moravské
 vládních.

Částka **XVII.**

Vydání a rozsah dne 6. prosince r. 1869

od a. k. místodržitelstva Markrabství Moravského.

144.

Nářízení, vydané od ministeriám práv dne 16. září 1869,
 o tom, kdy počnou účelovati úkazy soudové Senzorský a Kostajnovický v
 Krajsku.

(Obzr. v čísle LXII. zák. Říš. č. 147, str. 143; vyd. a rozs. dne 21. září 1869.)

Soudové úkazy Senzorský a Kostajnovický v Krajsku, úkazy dle nářízení
 ministeriálních, vyd. 30. června 1869, č. 121 zák. Říš. *), počnou účelovati dne
 1. října 1869.

Herbat m. p.

145.

Nářízení, vydané od ministra záležitostí vnitřních dne
17. září 1869,

Ježto se týče nové rakouské tary na léky.

(Obzr. v čísle LXIII. zák. Říš. č. 148, str. 145; vyd. a rozs. dne 29. září r. 1869.)

V příčině přikládané nové rakouské tary na léky vydávají se tato nářízení:

§. 1.

Lékařníci rábes, lék lékaři a hojše, kteří mají právo, máti lékárnu domáci,
 mají se, podléaje od 1. října 1869, tozto novou tarou na léky spravovati.

*) Překl. pro Mor. 1869, č. 107.

§. 2.

Lékařníci mohou více, které jsou v této taxě, jakol i ve farmakopaji nové, vypočítat se dle lh. května 1869, č. 77 zák. Náč. zavěšené poznamenány křížkem, vydati jen tehda, když je řídná předepsána lékař. hojič neb lékař svitci k tomu práce mající.

§. 3.

Léky vydávány budta zcela dle toho, jak v receptě lékařském předepsáno.

§. 4.

Přijavice nepokládají se za vše lékařství. Taxa za ně bude jako povad v každé věci bezvadí ustanovení dle od času správy zemské.

Z této taxy nastane se tomu, kteří za útraty fondů veřejných léky dodávají, když se jim bude při kladení počítá nahrazení, nějakých procent.

Každý lékařník jest povinen, míti přijavice v zásobě.

§. 5.

Recepty, na kterých jest napísáno „secundum usum pharmaceuticum“ nebo něco podobného, což by ukázovalo k nějakému tajemství nebo darování a lékařem, není dovoleno expedovati.

§. 6.

Jestli na receptě poznamenáno: „Est expeditio simplex“, může lékař podati jen nádobu, za které jest v taxě nejlevnější cena vyměřena.

§. 7.

Na receptě, dle kterého se v některé lékárně veřejné nebo domácí léky připravují a vydávají, budta taxa v číslech stredně napísána a k podléhání lékaře nebo toho, komu se léky vydávají, dle materiálů, práce a náklad specifickovina. V počtech k ruce fondů veřejných vydávaných, předevzata buď specificko v každé případnosti.

Vazje-li při podání slomek krejcaru, a více-li lék nežli jednoho skrupla, může se takový slomek podati za krejcar, více-li však lék skrupla nebo více, nebude ten slomek, čin-li méně 0.5, doseda počtem, čin-li ale 0.5 nebo více, počtem buď za celý krejcar.

V lékárnách má ten, kdo za lék taxa vyměřil, napíati na receptě kromě ceny čísla lékárně a své jméno, ten pak, kdo lék expeduje, má za signatury vždy napíati datum expedice a své jméno.

§. 8.

U přípravování a vydávání léků šetřiti jest přísně předepsané rakouské vědy lékařské.

§. 9.

Dovoleno jest, vydávati léky pod taxou, v kvantitě v předpisnosti však má se na receptě napisati účinná jak cenná díle taxy, tak i cena dobrovolně snížená.

Požádá však, aby také léky pod taxou vydané byly takové penšky, a také spravedlivé a čistě, jak předepsáno ve farmakopeji: také se rozumí, co výše se týče, dávati měřit.

§. 10.

Lékaři a hojčí jsou povinni, býti pro své lékárny domáci a aparaty různé, mají-li práce je míti, preparaty chemické a léčiva složená, jichž mají zapotřebí, jediné od lékárníků, a prokázati svléstými knížkami odběracími, že je tam vešli: v těchto knížkách má se určitě přičísti jméno léku, množstvo vial a kdy byl odebrán a lékárník má to podpisem svým potvrditi.

Při tom smlouvá se oběma stranami, aby se ustavily o míře ceny.

Co se týče lékařů svléstých, státním procešem v platnosti nariadení v příčině jich vydání, a co se dotýče lékařů svléstých a lékáren předepsaných, bude i dále platnost míti taxa na léky svlésté, vydané roku 1840, č. 27 zák. říšského. K dispensaci jich taxa povsí recepturních se nevztahuje.

§. 11.

Kdo by nariadení výše položené přestoupil, potrestán bude, nevztahuje-li se k tomu přestoupení obecní zákon trestní, pokutou peněžitou až do 100 zl. nebo věznicí až do 14 dní. (Nariadení ministeriální, vyd. 30. září 1887, č. 198 zák. říš.)

§. 12.

Předpisové kromě tohoto nariadení vydání, týkající se oděvů, dřevní a porcelánové zboží lékového a léků, zachovávají se v moci a více své.

Gleason m. p.

		š.	kr.			š.	kr.
Abrotani herba seba.	1 unca	3		Aconita	1 unca	6	
" subf. pulv.	"	12		Aconitum	"	12	
Acastus	"	2		" subf. pulv.	"	21	
ptes 6 unci na kadihu dali	"	1		Aconitum acutum seba.	1 drachma	2	
aromaticum	"	4		carbonium	1 unca	2	
ptes 6 unci na kadihu dali	"	3		chloratum crudum	"	3	
pyraligerosum crudum	"	1		" depur.	"	10	
" retifikat.	"	3		Amygdalus amara	"	8	
ptes 6 unci na kadihu dali	"	2		dulcis	"	7	
silius	"	2		Amylum pulv.	"	3	
Acidum acetosum coar.	1 drachma	3		Angelica rad. seba.	"	3	
ptes 1 unci kadihu dali	"	2		" subf. pulv.	"	12	
drachma	"	2		Anisi stellati fructus	"	11	
acetosum dilut.	1 unca	5		" rad. ter.	"	12	
ptes 6 unci na kadihu dali	"	4		" subf. pulv.	"	12	
aromaticum subf. pulv.	"	9		" vulgaris fructus	"	4	
carbonium	"	22		" subf. pulv.	"	22	
ptes 6 unci na kadihu dali	"	26		Aqua amygd. amar. coar.	1 drachma	2	
chloratum	1 drachma	12		" diluta.	1 unca	2	
chloratum	1 unca	20		" aromat. spirit.	"	4	
" subf. pulv.	"	22		ptes 6 unci na kadihu dali	"	2	
hydrochlor. coar. par.	"	12		" acetos. fer.	"	12	
" crudum	"	3		" calcis	1 libra	2	
" dilut. par.	"	7		" cammatura	1 unca	4	
nitricum coar. par.	"	7		ptes 6 unci na kadihu dali	"	3	
" crudum	"	3		" chamomilla	"	4	
" dilut. parum	"	3		ptes 6 unci na kadihu dali	"	2	
phosphoricum	"	24		" citri	"	2	
silicicum sepiu.	"	2		" cinnaom. simpl.	"	4	
" coar. par.	"	4		" " spirit.	"	2	
" dilut. par.	"	2		ptes 6 unci na kadihu dali	"	8	
sarsaparilla	1 drachma	12		" destillata.	"	1	
ptes 1 unci kadihu dali	"	10		" ferri	1 libra	2	
drachma	"	10		" kerosol.	1 unca	2	
tartaricum	1 unca	12		" " na kadihu dali	"	4	
" subf. pulv.	"	17		" laurocerasi	"	12	
+ Aconitum	1 grana	22		" melissae	"	4	
+ Aconiti tubera seba.	1 unca	22		" menthae pip.	"	4	
Aether acetosus	"	41		" plumbica.	"	6	
crudus	"	7		ptes 1 unci kadihu dali	"	2	
depuratus	"	12		" rosarum	"	3	
ptes 6 unci na kadihu dali	"	14		ptes 6 unci kadihu dali.	"	2	
Agaricus chrysogerm.	"	22		" rubi idaei	"	4	
Alca lutea	"	2		ptes 6 unci kadihu dali	"	2	
" subf. pulv.	"	2		" Tageto-mineralis Gouhardi	"	2	
Althaeae herba	"	2		ptes 1 unci na kadihu dali	"	2	
ptes 6 unci na kadihu dali	"	2		Argentum nitricum crist.	1 skrupl	21	
radix seba.	"	8		" coar. cell. vit.	"	12	
ptes 6 unci na kadihu dali	"	5		" huanum	"	25	
radix subf. pulv.	"	12		Arnicae flos seba.	1 unca	2	
Alumen	"	2		ptes 6 unci na kadihu dali	"	4	
ptes 6 unci na kadihu dali	"	1		" folia	"	3	
" subf. pulv.	"	6		" radix seba.	"	2	
" natum	"	1		Artemisioct	"	12	
" subf. pulv.	"	4		Asa foetida	"	12	
Alumina hydrata	1 drachma	12					

		d. kr.			d. kr.
Salix grass, pulv.	1 unco	23			
subt. pulv.	"	23			
Salix	"	3			
Salix alba	"	8			
subt. pulv.	"	12			
Handout for	"	8			
grass, pulv.	"	8			
plus 6 unci katti datti	"	7			
Eustachium	1 gram	1			
Sage salina	1 unco	4			
medicinalis	"	10			
supt. pulv.	"	19			
pitri	"	24			
sulfuratus	"	26			
veneta	"	5			
subt. pulv.	"	12			
Sarsaparilla rad. asia.	"	25			
plus 6 unci katti datti	"	14			
Sellam bulb. sine, subt. pulv.	"	12			
Sellam ovile	"	5			
+ Sesale acuat.	"	18			
supt. pulv.	"	23			
Sesogae rad.	"	18			
Sesosa alexand. fol.	"	24			
plus 6 unci an katti datti	"	20			
subt. pulv.	"	23			
alexand. sine resina	"	45			
Tinnavelly	"	7			
Serpyllus	"	3			
Serrae lactis	via	Taxa receptural			
Sisaple sem.	1 unco	3			
pulv.	"	5			
plus 6 unci katti datti	"	4			
+ Salvia arvensis, Plowel	1 drachma	3			
Species albica	1 unco	4			
plus 6 unci katti datti	"	3			
americanus	"	9			
aromaticus	"	10			
plus 6 unci katti datti	"	8			
aromaticus pro catapl.	"	14			
plus 6 unci katti datti	"	11			
essulentus	"	5			
plus 6 unci katti datti	"	4			
essulentus pro catapl.	"	8			
plus 6 unci katti datti	"	7			
laxans St. Germain	"	22			
pectorales	"	5			
plus 1 unci katti datti	"	4			
Spiranthes olivae, sola.	"	15			
Spiraea anthra	"	11			
sulf.	"	6			
aromatic.	"	11			
amphorast.	"	7			
plus 6 unci katti datti	"	5			
arst.	"	6			
cochlearia	"	8			
plus 6 unci katti datti	"	1 unco	7		
Spiraea ferul anagickher, sola.	"	"	20		
lavandulae	"	"	14		
plus 6 unci katti datti	"	"	11		
mercuria pip.	"	"	10		
plus 6 unci katti datti	"	"	9		
romarfol.	"	"	12		
sagittalis	"	"	18		
plus 6 unci katti datti	"	"	12		
simplex	"	"	8		
visi sola, 90%	1 drachma	"	5		
dilat. 70%	1 unco	"	4		
Spongia pumex	1 drachma	"	26		
+ Stibium chlorat.	1 unco	"	44		
Stibium sulfur. arsat.	2 drachma	"	20		
sigr.	1 unco	"	4		
subt. pulv.	"	"	9		
Stromboli fol.	"	"	8		
+ Styracium	1 gram	"	8		
sibiricum	"	"	2		
Styracis lignitibus pulv.	1 unco	"	20		
Sulfur praecipitat.	"	"	50		
sulfuratum	"	"	19		
Syringae acetos. citri	"	"	22		
plus 1 unci katti datti	"	"	20		
albescens	"	"	8		
katti datti	"	"	7		
amygdalinea.	"	"	12		
katti datti	"	"	11		
arvensis, vert.	"	"	9		
katti datti	"	"	8		
capill. ven.	"	"	14		
cinamom.	"	"	18		
diacodi	"	"	3		
ferri iodati	1 drachma	"	4		
plus 1 unci katti datti	"	"	4		
gummat.	"	"	11		
plus 1 unci katti datti	"	"	9		
incorcor.	"	"	10		
plus 1 unci katti datti	"	"	9		
chri	"	"	8		
sibiam	"	"	10		
plus 1 unci katti datti	"	"	9		
rubi idaei	"	"	10		
plus 1 unci katti datti	"	"	9		
simplex	"	"	6		
plus 1 unci katti datti	"	"	5		
Talaba albicans	"	"	26		
Tamarindi pulpa	"	"	6		
deparata	"	"	17		
Taraxaci herba	"	"	9		
sola	"	"	2		
Terebinthina com.	"	"	2		
Thes Fucus	"	"	47		
Tilia linae	"	"	6		

		ā.	kr.			ā.	kr.
Tinctura abeyuthali comp.	1 unco	10		Unguentum aromaticum	1 unco	10	
† Tinctura acorii	1 drachma	3		kattā dālī		14	
amara	1 unco	18		ambharīth.	vī		
pūrā 1 unci kattā dālī		14		arunaa		14	
arūnā		9		kattā dālī		12	
pūrā 1 unci kattā dālī		8		amollā		20	
mānūlī cort.		14		kattā dālī		28	
† belladonnae	1 drachma	3		glycerī		17	
benzoē	1 unco	12		kydargyri		22	
† castoreum	1 drachma	3		pūtpūrī		27	
chamomillae	1 unco	10		plumbī acētī		17	
pūrā 1 unci kattā dālī		9		kattā dālī		15	
cinamomī		12		pennānīm		18	
pūrā 1 unci kattā dālī		10		sabadīllae		12	
† colchici	1 drachma	3		simplī		14	
† digitalis		3		sulfuratam		15	
guggulī	1 unco	12		kattā dālī		13	
ipocastanēae	1 drachma	3		Uvae ursi fol.		3	
jellī		4					
pūrā 1 unci kattā dālī		3		Valerianae radix		6	
lobellae		3		" subt. pulv.		10	
malvaē ferri		4		Vanilla	1 skrūpl	12	
myrrhāe	1 unco	12		† Vanutrium	1 grā	2	
pūrā 1 unci kattā dālī		12		Vasari alb. rhy.	1 unco	3	
† naja vomitoria	1 drachma	3		" subt. pulv.		10	
† opii crocat.		18		Verbasci flor.		18	
" simpl.		4		† Vinum colchici	1 drachma	3	
venethae		12		† " sibinic-tartaricum	"	4	
rhei myrr.		12		Zedairiae rad.	1 unco	5	
pūrā 1 unci kattā dālī		12		" subt. pulv.		11	
rhei vinosa Danellī		44		Zincum aceticum	1 drachma	11	
pūrā 1 unci kattā dālī		40		" chloratum	"	9	
valerianae	1 unco	10		" oxydatum	"	20	
† veneti albi	1 drachma	3		" sulfuratum	"	3	
Trifoli herb.	1 unco	8		Zingiber	1 unci	9	
" subt. pulv.		12		" subt. pulv.	"	14	
Trochisci ipocastanēae	1 drachma	3					
sifticī	"	6					

	kr.		kr.
17		Za náčinná psaní hrubých (převrácen per obrácen trapézováním vel grosov úsmrcem)	25
	2	Připomenutí, Za náčinná psaníých specie nepočítá se na.	25
18		Za náčinná a rozdílná drubých psaní na stělkách dřevk až do 3 kusůch, šestý počítají, i s kapelami, konvalaty a signaturami na každý kusůch	3
	3	Za každý kusůch, když jest jich přes šest	2
	2	Připomenutí. I kdyby bylo předepsáno: šest kusůch at šestnáct kusůch, počítá se také tolik.	
19		Za náčinná a rozdílná hrubých psaní neb specie na stělkách dřevk i s kapelami, konvalaty a signaturami na každou desku	3
20		Za papír a signatury, aby se specie, složení a t. d. nerozdělně dispozovány, až do 4 kusů, šestý počítají	3
	3	Jestli toho více, víbac	5
21		Za nářadí nebo nářadí psaního na místě nebo na mas	5
22		Za nářadí dle trvajší (tekutě soustava), když se v receptu říká, na každou šest kusůch	15
23		Za připravování suchých a pastí, až do 2 drachm váhu toho	20
	5	Za každou další drachmu	5
24		Za připravování lepty pilulek a na formaci pilulek i až 2 grámových, až do 2 drachm váhu toho	20
	5	Za každou další drachmu	5
		Příněk konspicující počítá se o sobě dle toho, nachází se to psaníhovala a dle ceny taxovní s tímto množství se zúčtovávají	
		Za připravování lektváře	15
		Za připravování šestru nebo osmice náčinné a malinovině až do 4 unci, šestý počítají	10
		Za každou další unci	2
		Jestli k tomu počítají rozpuštění, na rozpouštění množství jakého kufří až do 1 libry	5
		Za papír na osm, na konvalat a signatury na dispozování šestru nebo osmice až do 4 unci, šestý počítají	3
		Jestli toho přes 4 unce	5
		Za nářadí šestru neb osmice na plátno i s přípravou a plátnem až do 12 ☐ palců	20
		Jestli toho více, až same do 12 ☐ palců	5
		Za připravování masů nebo mlatů či křemene, též za náčinná suchých masů nebo mlatů až do 4 unci, šestý počítají	10
		Za každé další 2 unce	2
		Jestli k tomu počítají rozpuštění, na rozpouštění množství množství až do 1 libry	5
		Náří při expedici receptu náčinné práce receptury výše jmenované, počítá se na první dvoje nářadí neb psaníhovala kapek	3
		Za každé další nářadí nebo psaníhovala kapek	1
		Za uvádění, t. j. na korek, papír, špagat a signatury	3
		Za započítání nádob, když se má vyčíst, řádili se na to	5
		Jakob se same sebou rovnají, počítají se manipulace nezbytné, nářadí je masé lékař, učení o sobě	

Taxa za nádeby.

	ks.		ks.
Za obyčejné zelené skleničky na mediciny:		Za kelímky porcelánové:	
za 1 kusok at do 2 unci inclusive	4	za 1 kusok at do 1 unce inclusive	8
- 1 " přes 2 unce at do 3 unci incl.	5	- 1 " přes 1 unci at do 2 unci incl.	10
- 1 " " 4 " " 10 " "	6	- 1 " " 2 unce " 3 " "	14
- 1 " " 10 " " 1 libry	7	- 1 " " 3 " " 4 " "	18
- 1 " " 1 libru " 2 libry	10	- 1 " " 4 " " 6 " "	24
- 1 " " 2 libry " 4 " "	14		
Za obyčejné bílé skleničky na mediciny:		Hrávají se na kelímky porcelánové s křeh:	
za 1 kusok at do 2 unci inclusive	4	za s křeh s dřevem nebo kovem i se signaturou na kelímky porcelán. at do 1 unce	8
- 1 " přes 2 unce at do 3 unci incl.	7	přes 1 unci at do 4 unci incl.	8
- 1 " " 4 unci " 10 " "	8	- 4 " dle	12
- 1 " " 10 " " 1 libry	10		
- 1 " " 1 libru " 2 libry	15	Za skleničky a lžičky bez náboje at	
- 1 " " 2 libry " 4 " "	22	balen i se signaturou:	
		za 1 kusok at do 1 unce inclusive	4
		- 1 " přes 1 unci at do 4 unci incl.	8
		- 1 " " 4 unce " 6 " "	9
		- 1 " " 6 unci " 1 libry	9
Za skleničky dvojnásobné, bílé, skleničky na prášky, skleničky hydriové		Za skleničky a lžičky s papírem lakovaným a balením i se signaturou:	
čili čarobné potisky a se potiskem více než		za 1 kusok at do 1 unce inclusive	6
na obyčejné bílé skleničky na mediciny.		- 1 " přes 1 unci at do 2 unci incl.	8
		- 1 " " 2 unce " 3 " "	10
		- 1 " " 3 " " 4 " "	12
Za obyčejné kelímky na léky:		Za lžičky pro prášky i se signaturou avšak	
za 1 kusok at do 1 unce inclusive	8	at do 6 prstů	4
- 1 " přes 1 unci at do 4 unci incl.	5	přes 6 at do 12 prstů	12
- 1 " " 4 unce " 10 " "	7		
- 1 " " 10 unci " 1 libry	8		
- 1 " " 1 libru " 2 libry	12		

146.

Zákon, daný dne 21. září 1869,

o tom, čeho k tomu potřebí, aby narovnání, učiněná od důvěrníků z obcí, mohla se prostředkem exekuce vykonávat a jaké kolky a poplatky mají se z příslušy takového narovnání zapravovati.

(Obz. v čísle LXIV. zák. sb. č. 180, str. 139, vyd. v rozed. l. Hjn. 1869.)

Abý narovnání, od důvěrníků z obcí mezi stranami sporujícími učiněná, mohla mezi narovnání soudních a ustanovila se, jaké kolky a poplatky se z příslušy takových narovnání mají zapravovati, vidi se má, hledě k článku V. článku 11 zákona, daného 3. března 1862, č. 18, zák. řádk. *) a základních pravidlech, die nichž se mají náležitosti obecní uspořádat, s příslušením obcíí občanské rady říšské upřesňiti takto:

§. 1.

Před ústředím narovnávacím, skládajícím se z důvěrníků obce, mohou se mezi stranami sporujícími dle tohoto zákona platná narovnáni činiti v určitém sumy peněžité nejvýše 300 sl. nebo o věci movitě, v příčině kterých strany se procezovaly, že se má přijmout nebo dáti určitého sumy peněžitého, která nedíval více než 300 sl.

K takovému narovnáni potřebí, aby nejednáli dva důvěrníci narovnáni býti přitoceni.

§. 2.

Při obsazení stran před ústředím narovnávacím není dovoleno, prostředky demagogické hroziti, aniž jest dovoleno, užívati prostředků takových proti těm, kteří by obsazení tobyti poslužili.

§. 3.

Ústředí narovnávací není dovoleno, bráti náležu pod přitahu; také se před ústředím narovnávacím činiti narovnáni pod tou výnimkou, že náležu má vykonati přitahu.

§. 4.

Neptijelali narovnáni k náležu, nemá se proměněti od některé strany při tom učiněných v postátií svépti pékání proti ně utiti.

§. 5.

Každé narovnáni, které se učiní, napíše se do knihy ústřední, a ústředí narovnávacího vedené.

*) Překl. pro Mě. 1862, č. 18, str. 16.

Do této knihy má se vpsati:

- a) číslo, pod kterým se narovnání do té knihy klade;
- b) den, měsíc a rok, kdy narovnání bylo učiněno;
- c) mají se v ní zvrubně pojednávati strany, a majíli přímocenníky se sebe, tedy přímocenní, též se mají přivésti jejich přímocenností a přímocenností, že se v nich přímocenním dávkou moe, učiněni narovnání;
- d) má se v ní pojednávati vše sporné, o kterém se učiněno narovnání, a má se e) do ní vpsati narovnání slova od slova.

Někdyli by některá strana soběpřekáž a býloli by tedy potřeba, aby narovnání bylo schváleno od soudu, budli v knize úřední přímocennosti, sdali tato schválení bylo předloženo aneb sdali strana si vyhradila, že si schválení potomek vyřídí.

Co se do knihy úřední napíše budli stranám přelice a poznamenáno v ní, že se tak stalo.

V tom, co bylo do knihy úřední zapísáno, mají se jak strany, tak i důstojníci, před učiněni narovnání se stalo, podepsati.

§. 6.

Knihy úřední, do nich se narovnání zapisují, budli prvé než se jí učiní, evidována, co svazek první, druhý, třetí a t. d. poznamenána a strany čísely patřid jmenitými poznamény.

Všecké listy knihy úřední budli důlním protatony a oba konce knihy na poslední straně patřid úřední upraveny. Tamtéž poznameny starosta obce, kolik listů kniha má a podepsí se v tom.

Narovnání zapisována budli do knihy úřední čísely patřid jmenitými v tom patřidku, v kterém byla učiněna. Počítá se nová kniha úřední, kteraká budli čas od času.

Knihy úřední vedena budli důkladně a střetně. Nebudli v ní nic vykradeváno, nadpisováno nebo mači škůly vypisováno. Jestli potřeba nějaké slovo přisvětlosti, stá se to tak, aby se to, co bylo přisvětlosti, mohlo čísti. Co se má vpsati, budli na kraj napísáno a od stran zvlášť podepsáno.

Knihy úřední budli bedlivě chována, aby se jí nemohlo ale uličiti. Taktéž budli bedlivě chovány budli knihy úřední, které jsou již přisvětlosti. Přímocenností, jed strany přímocenností předloží, budli v originále nebo v opise verifikovaném a číselu schování (§. 5, lit. a.)

§. 7.

Stranám, jichž se dotýče, vadit a vyříd se k číselu nebo přímocenností patřidli listina úřední o učiněním narovnání.

Tato listina má obsahovati na slovo věrný opis svého obsahu, co jest do knihy úřední zapísáno (§. 5), pojednávaje číslo svazku knihy úřední, má se

v ní podlepsal starosta obce, a jeden šed úřadu naručovatelů a má se opatřit pečeti obce.

§. 8.

Narušení, od naručovatelů úřadu některé obce dle ustanovení výše položených učiněná, mají moc naručení soudních, a listiny úřední o takových naruženích, uzavírající se s tím, co v §. 7 nazývána, pokládají se za rovné sepsáním úředním naručení soudních.

§. 9.

Shodou se stávy, že se má té, která má právo, zaplatiti sama peněžitá poděšení stávkých nebo méně, aneb že se jí na místě nějaké věci movité má zaplatiti sama, ještě vedla více než poděšení stávkých, vstati buditi, když se naružení zapisuje do knihy úřední, kolik, vycházející dle šikly II. na sama, o kterou se stalo naružení, a buditi pak právo přes něj.

Listiny úřední opatřeny budite tými kaltem, jako naružení,

Žádá se písemně nebo protokolem za vydání listiny úřední, upravená jest šikost v obou případech kalta podávajícího nebo protokolujícího.

Učinili se naružení o výši sama, zapraven buď za sepsání takového naružení do knihy úřední tolik, kolik se platí od naručení soudních, a na listiny úřední vstati buď týi kaltek, jako na sepsání soudních naručení.

§. 10.

Zákonodáratelí zeměkému ustanovuje se, aby ustanovilo, adali a v kterých obcích se mají úředně naručovací šikosti, jakož kompetenci mají mít, jak se se týče stran tak i stávy, totiž až do které stávy, 100 al, nepřevyšuje, mohou se naručovat v každé obce šikosti, jak se mají důvěrníci voliti a jak mají důvěrníci při naručování předstáti.

§. 11.

Ministrům práv, náležitosti vnějšních a finančí uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

V Gedešově, dne 21. srpna 1869.

František Josef mp.

Tasch n. p.

Gieske n. p.

Herbst n. p.

Brosel n. p.

117.

Nariadení, vydané od ministerium obchodu dne 22. září 1869,

jezte se týče zavedení listků korespondenčních v zemích sčíslených

(Zem. v číste LXIII. sth. listk. č. 144, str. 519; vyd. a rozsv. dne 21. září 1869.)

Vešlé ustanovení, učiněného s král. uherským ministerium obchodu, bude správa poštovní od 1. října 1869 vydávati listky korespondenční, jež se budou mezi krátské správy písemné za jednotný poplatek dvou (2) krejcarů posílati do všech míst mocnářství rakousko-uherského, ku vzdálenosti vzděle.

Co se týče předání, vzdělení a dopravování těchto listků, činí se tato ustanovení.

1. Každý listek korespondenční předává se budou u všech úřadů poštovních a prodáváčů námků listovních, jeden za dva (2) krejcare, a mají se podávati na poštu otevřená (bez vislého závěry.)

2. Na takový listek napíše se jako na psaní sřetodlná adresa, která má obsahovat obsahovní jméno a příjmení toho, komu listek sřídí, místo, kam sřídí, a nežli na něm poznamenáno „post restante“, také obydlí toho, komu listek sřídí.

Bylo-li by někde míst sřetodlná, přidávej buďte k místu, kam listek sřídí země a okres, a nebylo-li by v místě pošty, přidávej buď také pošta, k jejímuž sřetodlnu to místo náleží.

Adresa napíše se na přední straně listku.

3. Na zadní straně listku napíše se správa a to, jako adresa, inkasem, sřetodlná barevnou tuší a t. d.; však přidávej buď k tomu, aby písmo bylo sřetodlná a trvanlivá.

4. Listky korespondenční posílati se mohou prostím do míst, ležících v mocnářství rakousko-uherském, a mají se podávati na poшту jako psaní námkami frankovansk. Rekomandování mohou se na sřetodlné rekomandované, a známka rekomandací přilápi se na zadní straně vedle slov: „Raam für schriftliche Mittheilungen.“

5. Pošli se listek korespondenční na někým někým jiným v zemích sčíslených, nežli do toho místa, který jest na adrese napísáno, aneb pošleli se nazpět do toho místa, kde byl poslán, neplatí se na to nic více.

6. Za dodání listku korespondenčního platí se to, kde nejsem sřetodlná listovní úřad, krajcar.

7. Pošta nežli se na se odpovídá na to, co správa v sobě obsahuje. Vyrůzňovali by však pošta, že správa se samým námkem, nějaké ustanení na

eti nebo nějaký jin/ čin nezakrobný, tedy se natizuje, rovněž jako natizeno jest v příslušn pásmi, když jest na adrese příslušn náco nepřiznalobná, aby listku korespondenčobného neodaslala nebo nedodávala.

8. Stálo by se nedopatřením nebo náhodou, že by se některobá listka korespondenčobná, práv nel se podě na poštu, nemožilo ošití, máse se na krajsech týmit způsobem a s týmit výjimkami vyměnit, jako shabobě oběky na psaní.

Brestel n. p.

148.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 25. září 1869,
o tom, že se zmocňuje z. k. vedléjší celnicí Boshauptabé ve Waldhausu v Bavoršick, by kasařn sřizeni v příslušn písa vyvážebného.

(Zbírka v Sbírce LXIV. Zák. Sbírka, č. 311, str. 317, vyd. z roční. čas. 1. října 1869.)

Z. k. vedléjší celnicí Boshauptabé ve Waldhausu v Bavoršick díve se moc dne vyvážebn, vydaných od ministerium financí dne 14. čerence 1858, 30. listopadu 1859, 23. srpna 1863 a 28. dubna 1857 (č. 114 zák. řísk. na r. 1868,^{a)} č. 319 z. ř. na r. 1859,^{b)} č. 73 z. ř. na r. 1863^{c)} a č. 54 z. ř. na r. 1863,^{d)} by předsobrala čiasní celni v příslušn písa, a vyhradob navrhobn daně potraveni písa list celni vyvážebného.

149.

Natizení, vydané od ministerium práv 26. září 1869,

o tom se týče zmocněním okresních soudů Loferskobého, Sv. Michelskobého a Thalgauskobého v Salcbursku.

(Zbírka v Sbírce LIIV. zák. řísk. č. 183, str. 317, vyd. z roční. čas. 1. října 1869.)

Dle §. 2 zákona, dan. 11. čerena 1858, č. 59 zák. řísk.,^{e)} sřizuje se znova v okršlku zemskobého, petšibno vyšetřovobního soudu Salcburskobého okresní soud Thalgauský, v okršlku vyšetřovobního soudu Celakobého nad Jazercem okresní soud Loferský a v okršlku vyšetřovobního soudu Tamawelskobého okresní soud, Sv. Michelský

a) Věstník vl. z. pro Mor. 1858, č. 116, str. 418.

b) Tamtéž 1859, č. 943, str. 346.

c) Průk. pro Mor. 1863, č. 55, str. 340.

d) Tamtéž 1863, č. 55, str. 183.

e) Průk. pro Mor. 1858, č. 55, str. 178.

se řídy úředním tiskem jedním a s obvodem, v nariadení ministeriálnim, vyd. 30. ledna 1864, č. 30 zákoníku říšského vyhlášením, při tom se činí jedině ta změna, že obec Fulková bude i dále náležeti k soudnímu okresu Sv. Jiřískému.

Když tito soudové okresní počnou úřadovati, oznámí se později.

150.

Nariadení, vydané od ministerium financí dne 28. září 1869,
o tom, které záležitosti v katech a poplatcích vztahují se k jednání soudu říšského.

(Obsahuje v čís. XLIV. Zák. HL. čisl. 149, str. 549; vyd. a raziti dne 1. října r. 1869.)

Hledíc k povaze věcí, ke kompetenci soudu říšského příslušajících, má ministerium financí za příhodné, prohlásiti pro odvarování pochybnosti toto: že spisům k soudu říšskému podaným, též k duplikátům, protokolům, přílohám, přepisům, úředním sepsáním čili expedicím, jimiž se rozumějí také záležitosti, a k jiným spisům vztahují se záležitosti o kolicích a poplatcích, jenž mají platnost v příčině jednání mimo řízení soudní a věcech a kromě věcí sporných.

Totéž platí o srovnávaních, dle povahy věci nebo osoby náležejících ustanovených. Dle tohož jest se v případech příhodných zachováti.

Bratři, m. p.

Překlady zákonův

Zákoníka říšského

na rok 1869

pro

Markrabství Moravské vltávěcké.

Částka XXIII.

Vydání a rozsáhlá dne 15. prosince r. 1869

od n. k. místodržitelství Markrabství Moravského.

151.

Úmluva poštovská^{*)}, účinná dne $\frac{14}{2}$ prosince 1868.

(Gesetz u. Vertrag LXX. Bd. 29. Stk. 124, str. 122; výt. a rozs. dne 2. října r. 1869.)

Předná

Vláda Jeho Veličenství císaře Rakouského, krále Českého ač. Apolského
krále Uherského, a

vláda Jeho Veličenství krále Selského.

Řeklyce toho sobě, aby korespondenci mezi státy obapokřymí směrem po-
štovskou uspořádaley, (množství k tomu kauce nímpanné přimocovaly svými, kate
se uznali o tyto články:

Článek 1. Mezi správami směrem Selského budou se periodicky a pravid-
elně vyměňovati poser, vltávěcké přeby stěží a vltávěcké, též vltávěcké poser
poser, které pocházejí ze země obapokřymé, nebo ze země uherské, jako
užívají nebo by budoucí utvářé mohly prostřednictvím správ se směrem Selského.

Článek 2. Toto vyměňování diti se bude kurvy poštovskými, které již tu
jau nebo budou přitě stícnou, a to:

1. mezi Zemzem a Bělehradem,
2. mezi Klenkem a Šabcem,

^{*) Poše směrem, vltávěcké a kate vltávěcké, vltávěcké a kate směrem přimocová dne 2. října 1869.}

3. mezi Kabinem a Semederevem (Semendri),
4. mezi Basilem a Hradcištem a
5. mezi Bělcou a Tokají.

Článek 3. Viděti by se stručná smlouva švicím přibodan, určící kurzy poštovní pro vzájemné vyměňování korespondencí a vše po poště povozní posílaných listů cestami vešmi těmi, ježto jsou v článku předcházejícím jmenovány; mohou kurzy takové po společném uzávezení určiti.

Článek 4. Každé bude kurzy poštovních na rutích v článku 3. jmenovaných a jak budou měnny, kdy budou pašty odcházení a přijímány, ustanovi se dle potřeby smlouvy společnou úmlouvou mezi správami obaobojími.

Článek 5. Každé spíše poneze náklad na dopravování korespondencí ve své zemi. Viděti by se však správám se smlouvajícím na přibodan, aby dopravování pašty mezi ústady ponezení v obojím směru svěřila se těmž podnikatelům, naproti tyto správy náklad na to dopravování poště dleky čisti země té i oné, kterou pašty jde.

Článek 6. Správy smlouvající se pojmenují po společném uzávezení pašty, které si budou vyměňování zabezpečit hálky paši a vše, posílané po poště povozní.

Článek 7. Správy smlouvu švicím uzavřijí se, že budou vše posílané poštou mezinárodní a tranzitní dopravování těmi prostředky pohotové jasně, jině nejrychleji dojdou na místo.

K tomu konci dají vydělati tabulky k instruování vše po poště posílaných, a budou jich sobě vzájemně propůjčovati.

Článek 8. Mezi cí. a král. paštaní v Turecku uzavřijí se mezi Srbskem úmlouva se periodické a pravidelné vyměňování listů, přeb vše a vše listůných, vše vše po poště povozní posílaných.

Tato vyměňování úmlou se v Alexiádě prostředkem některého jednatele cí. a král. vlády.

Článek 9. Poštou listovní budou se dopravování:

- paši bez opozdění ony,
- svety vše,
- noviny a vše listůné,
- posílané poštovní.

Pasní, vzory obalů a všeobecně nemají sloužit více než pětiletě (75 dnů).

Po počtě porovní budou se doposazovati:

Pasní s cenou oporizace,
které psaní,
balíky (náklad), neskat se ome oporí čili nic,
vše posílá se proti nákos počtářské.

Pasní obyčejná, t. j. taková, jako nejsou reklamovaná a neobsluhují ničeho s cenou oporizace, a která se posílají s jedné země směrem druhá, mělo, ale nemají se frankovati.

Odesílatel má také vůli, zaplatit porto napřed až na místo, kam vše jde, nebo zřetavit adresátovi, aby porto zapravil.

Článek 10. Co se týče vyřízení porta za pasní, rozhodli se zastupitelé Rakousko-uherské na dva obvody.

První obvod bude obsahovati Uhry, Slezsko, Čechy, Slavensko a Hranolí vojensko.

Jiné země v souvislosti budou přiděleny do obvodu druhého.

Porto vyměřuje se takto:

1. za jednoduché psaní frankované s prvního obvodu do Srbska na pět (5) krajcarů;
2. za jednoduché psaní nefrankované ze Srbska do prvního obvodu na deset (10) krajcarů;
3. za jednoduché psaní frankované s druhého obvodu do Srbska na sedm (7) krajcarů;
4. za jednoduché psaní nefrankované ze Srbska do druhého obvodu na čtrnáct (14) krajcarů.

S druhé strany vyměřuje se porto, které se bude vyřizovat v Srbsku, takto:

1. za jednoduché psaní frankované ze Srbska do prvního obvodu na dvacet pět (25) par;
2. za jednoduché psaní nefrankované s prvního obvodu do Srbska na padesát (50) par;
3. za jednoduché psaní frankované ze Srbska do druhého obvodu na třicet pět (35) par;
4. za jednoduché psaní nefrankované s druhého obvodu do Srbska na sedmdesát (70) par.

Článek 11. Za jednoduché psaní počítají se psaní, která, když se pošlají z množství Rakousko-uherského do Srbska, nevídí více než lot, a pošlají se ze Srbska do jedného množství, ne více než 3 dražď.

Od lotu k lotu (od 3 do 3 dražď) vybírá se o portu jednoduché více.

Článek 12. Taxy, které se dle článku 10. vybírají za korespondence mezi obvodem prvaím a Srbskem, státnicu té správy, která je vybída.

Porta, které se vybírá za korespondence mezi obvodem druhým a Srbskem rozdělí se tak, že pět setin (5%) připadne na množství Rakousko-uherské a dvě setiny (2%) na Srbsko.

Článek 13. Psaní rekomandovaná pošlají se možou z každé země smlouvy dlečí do druhé, a pokud možná, také do těch zemí, pro které nyní správy se smlouvající korespondence zpravidkují nebo přídě zpravidkovaní budou.

Porta za psaní rekomandované spraveno buď vidy napřed až na místo, kam svídí.

Za každé psaní rekomandované z jedné země smlouvy dlečí do druhé spraveno buď, když se počítá krom taxy za obyčejné frankované psaní té výhy rychlojší množství porta 10 krajcarů potáhne 40 par.

Toto množství proto náleží společně pošlavců, která psaní odstavá.

Za rekomandované příby sbodí a většíké věci třídné, které se pošlají z jedné země se smlouvající do druhé, plati se kromé taxy smlouvé, vymávané v článku 17, více dočtené porta nemánná, a věci takové počítají se v každé příčině za psaní rekomandovaná.

Na psaních rekomandovaných neboť nikdy opatřována cena.

Článek 14. Kdo odstavá nějakou věc rekomandovanou, může, když jí odává, řídní, aby se mu vydalo potvrzení od adresáta, že jí náležitě obdržel.

V takové přípádnosti zapraví odstavající napřed se toto potvrzení nemánnou taxu 10 krajcarů, potáhne 40 par.

Tato nemánná taxa náleží společně pošlavců, která věc odstavá.

Článek 15. List reklamací, který se k řídní toho, kdo nějakou věc odstavá, pošle z jedné smlouvající se země do druhé, frankován buď, nezpravíli povádatel taxy za návěští zpádní, spraveno 10 krajcarů nebo 40 par.

Tato taxa náleží té správě, která ji vybrala.

Stal-li se však reklamace vinnou pochy, má podávatel právo, žádat aby se mu řešena taxa navrčila.

Článek 16. Ztratili-li by se nějaké věci rekomandované, která byla z jedné strany smlouvu šifrovi do druhé poslána, vinná některého úředníka poštovního, vyplní správa poštovních smlouvu šifrovi, v jejímž skřítku vše se ztratilo, odškodní-li se dvou měsících, ode dne reklamace poštují, dvacet (20) šatřeb r. š. (250 piasterů) náhrady.

Právo reklamace pomine v 6 měsících, počínaje od toho dne, kdy byla poslána podána.

Když tato lhůta pomine, nemá již reklamant právo k náhradě.

Článek 17. Průby obál, též archy korektur, které obsahují opravy k tisku se vztahující a rukopisy příslušné korektury se vřkajíci, burzally, noviny a jiné periodické věci tištěné, zlaté nebo vlnené kašly a brožurky, tištěné, litografované nebo metalografované zeměpisné, katalogy, prospekty, návrhy, seznamy cen atd., které se posílají z jedné strany se smlouvající do druhé, mohou se až na místo, kam volají, frankovati, když se napřed zaplatí dva krejzary, aneb šest (10) par za každého 2%, locu (12 dramů) nebo za zlomek této váhy.

Článek 18. Taxa 2 krejzará nebo 10 par za průby obál, též zlaté atd., státane celá té správe, která ji vybrala, když se vše posílá z pravého obvodu do Selska nebo moapak.

Posílali-li se však vše z druhého obvodu do Selska, rozdělí se tato taxa tak, že tři pětiny ($\frac{3}{5}$) obdrží manažtérství Rakonsko-uherské a dvě pětiny ($\frac{2}{5}$) Selska.

Článek 19. Průby obál mohou se posílati, když se vyplní to, co jest některou očními každé strany nápisem.

Tyto průby nemají máti ceny kupní, mají se položit pod plásku nebo zabaliti tak, že není pochybnosti, jaké věci to jsou, a nemá na nich býti něčeho rukou pána, leč adresa toho, kemu volají, jméno fabriky nebo obvodu, šala a ceny.

Archy korektur a rukopisy k nim příslušné mají se též položit pod plásku a nemají obsahovati ani pozná ani přídatků, které by měly povahu korespondence aneb by jí mohly nahraďovati.

Taktéž mají se rukopisy a věci tištěné položit pod plásku, a nemají kromě adresy nebo, komu volají, podpisu toho, kdo je odesílá a kromě datumu obsahovati anižďejích peněžích poznamenaní, čísel nebo znamení.

Příby sborů, archy korekturů a všelijaké věci tiskové, které výměnkou rýže podobným dosti nedají, nebo se které by měl proto zapraviti adresát, pakládají se za psaní nefrankované a dle toho se taxa za ně vyměří.

Článek 20. Ten, kdo podléhá psaní rekomandovaně, které se má z jednoho směru se směřující poslati do druhé a to do místa nějakého, kde jest pošta, máže předati, aby se psaní, hned když dojde adresátovi, došlo po schválení posla, za takové schválení dával ná před zapraviti souhlasnou taxa patnácti (15) krejcarů, petakem 75 par, kterou taxa obdrží celou pošta, hned psaní dojde.

Článek 21. Správy smlouvající se budou sobě vzájemně a svléhli o sobě vydání psaní, příby sborů a všelijaké věci tiskové do cích nebo z cích zemí, hned jejich prostřednictvím uloží nebo by měly uložiti.

Korespondence mezi státy německými a velkovévodstvím Lucemburským se strany jedno a Srbakem se strany druhé dopravovati se budou v každé příčině tak, jako korespondence, které se posílají mezi druhým obvodem nemeckými Ra. kousko-srbakého se strany jedno a Srbakem se strany druhé.

Spěky smlouvy člích budou si oboplně za korespondence do cích nebo z cích zemí nahrazeny taxy, vyměřené smlouvami v příčině toho již učiněnými nebo čini, které se budoucně učiní.

Čl. a král. spěky poštorské nahrazeny budou správe srbaké za korespondence frankované z cích zemí do Srbaka a za korespondence nefrankované se Srbaka do cích zemí tytéž taxy, jako za korespondence vyměřované mezi zemími smlouvy člíchmi.

Zdali korespondence v tomto člínku jmenované mohou se frankovati aneb se mají nebo ne s čími frankovati, pod kterými výměnkami se mohou příby sborů a věci tiskové za nižší taxa poslati, jak se mohou psaní rekomandovati atd., vše se sčítí na tom, co v příčině toho v daných smlouvách poštorských ustanoveno.

Článek 22. Taxy za korespondence které se posílají mezi c. a k. poštami v Turecku sčítány a mezi Srbakem, ustanovují se takto:

I. Za korespondence mezi Sábí a Srbakem.

Taxa za jednoduché psaní frankované vyměřuje se za deset (10) krejcarů (50 par).

taxa za jednoduché psaní nefrankované na patnáct (15) krejcarů (75 par).

taxa za příby sborů a věci tiskové na dva (2) krejcarů (10 par) za každého 2½ lotu (12 dramů).

II. Za korespondence mezi c. a k. poštami, zřízenými v Turecku evropském, na ostrově Kandii a v Albanii se strany jedné a Sibiíem se strany druhé.

Taza za jednoduché psaní frankované vyměřuje se na padesát (15) krajcarů (75 par).

taza za jednoduché psaní nefrankované na dvacet (20) krajcarů (100 par) a

taza za příbly sbalí a věci těžší na tři (3) krajcary (15 par) za každého 2 $\frac{1}{2}$ lotu (12 dramů).

III. Za korespondence mezi c. a k. poštami, zřízenými v Turecku, v Egyptě, na ostrově Kandii a v Albanii se strany jedné a uval Sibiíem se strany druhé.

Taza za jednoduché psaní frankované ustanovuje se na dvacet (20) krajcarů (100 par).

taza za jednoduché psaní nefrankované na dvacet pět (25) krajcarů (125 par).

taza za příbly sbalí a věci těžší na čtyři (4) krajcary (20 par) za každého 2 $\frac{1}{2}$ lotu (12 dramů).

Článek 23. Tazy za věci v šláku předešlém jmenované rozděl se takto:

Poštovní správa sibií sbalí pět (5) krajcarů (25 par), za každé psaní frankované nebo nefrankované, a jeden (1) krajcar (5 par) za každého 2 $\frac{1}{2}$ lotu (12 dramů) příb sbalí a věci těžších.

Co přebude, sbalí c. a k. správy poštovní.

Článek 24. Korespondence větší mohou se v zemích aneksu šlách frankovati zvláštními poštovními jedné každé země.

Článek 25. Jestliže by zrakny za psaní přílopek večinily tolik, kolik šlá perla, které se má frankovati, pokládá se psaní takové za nefrankované, a dle toho vyměř se perla, však politaje zrakny nedostatečné, jež bylo šláco.

Věci pod pškou psaná, které kly se perla naprávi napřed, dopraví se za taza níží, pokládají se, byvše nedostatečné frankovány, za psaní nefrankované, politaje však zrakny, kterých bylo k frankování šláco.

Článek 26. Korespondence nedobře adresovaná nebo neobdobě instručovaná pošle se stopově bez předání napřed za tou náhradu, kterou pošta, ježto je odesalala, druhé poště bude politati.

Korespondence, které z jaké koli příčiny usazeny se adresatovi dodatí, pošle se stopově napřed.

Při tom vříd se korespondence frankovaná bez veliké tazy, korespondence pak, na které bylo, když došlo, posláno pošta, proti nakrašení pošta, které původně vyměřila pošta, jako je obvyklé.

Článek 27. Za korespondence mezinárodní, které se za adresátem musí jímou poslati, proto že se přestěhoval, nebude se z příčiny tohoto dalšího umístění žádného dalšího pošta platit.

Korespondence rekomandovaná, posílají se za nákyt, platí se i dále za rekomandované, aniž se platí za ně dalšího rekomandování.

Článek 28. Korespondence, která jde z jedné země do druhé, a tyto se výhradně některé zvláštní služby veřejné, dopraví se bez pošta, když jest v té zemi, ku které mílejí, úřed nebo funkcionář této korespondenci odvolávají, dle zákona od pošta osvobozena.

Jestli úřed nebo funkcionář, jenž korespondence svěřil, také od pošta osvobozen, doká se korespondence bez této pošta; jinak zapraví se za ni taxa, ustanovená v zemi, kam korespondence svěřil.

Článek 29. Správy smlouvu šindel uzavřeli se mezi sebou s uzavření podobak paštorových v obchodu mezinárodním tímto způsobem:

Nejvyšší suma, která se může, psáčkou paštorovou poslati, ustanovuje se na sedmdesát pět (75) nebo sto (100) slatých rakouského šila nebo na sumu pšastr s touto sumou se rovnávejšil.

Taxa za psáčku paštorovou má do polovice léto sumy nejvyšší země činiti více než dvanáct (20) krejcarů (100 par), a za psáčku paštorovou, její suma šil více než polovici sumy nejvyšší, nemá činiti více než čtyřicet (40) krejcarů (5 plater).

Správy se uzavřávají budou oděšitěním ručiti za sumy vplacené.

Ten, kdo psáku posílá, povinen jest, zapraviti taxa napřed. Tato taxa rozděl se mezi správy se uzavřávají na polovic.

Článek 30. Polty správ se uzavřávají budou obopodně přijímají a oděšitě předpřacní na noviny, které se vydávají v zemích smlouvy šindelích nebo v čizích, a budou se také uzavřávají umístěním těchto novin.

Taxa, kterou budou správy se uzavřávají vybírati za to, že obstarají předpřacní a budou zasílají noviny v jejich zemích vydávané, vyměřuje se na 15 procent čistě ceny novin po určité kalce, a rozděl se mezi správy se uzavřávají tak, že 15 ptoe, obědíl mocněství Rakousko-uherské a 10 proe. Švédsko.

Článek 31. Pošty zpráv se zasílajících buď se sobě oboplně noviny v časovém vyhledání vydávati za to, se abcessní plati ve své zemi, když tyto noviny buď se poště.

Článek 32. Věci po poště posílání, které jsou z jedné země se zasílajících do druhé, mohou, avšak nemusí se, frankovati.

Osobující má toho vili, zaplatiti parte si na místo, kam věc se posílá, nebo na hranice napřed, anebo zlatovní adresová, aby také parte zapravil.

Taxy vybírati se buď se dle tarif, zavedených v té zemi, v které věci se posílají, a v té zemi, kam se posílají.

Článek 33. Věci, které sobě po voze nákladním oboplně posílají c. a k. pošty v Turecku stížené se strany jedné a pošty arabské se strany druhé, buď se z obou strany frankování si na hranice a taxa za ně vyměřena buď dle tarif, platnost majících v té zemi, odkud věci jsou a v té zemi, kam se posílají.

Článek 34. Za věci, které si posílají po voze nákladním pomocí pošty přímo prostřed sebe lidí, vybírati se buď se taxa takto:

I. Za věci frankované:

1. se Zemana do Bilehradu,
2. z Kizika do Šabco,
3. z Kubina do Szenderova (Semendrie),
4. z Bazias do Hradité a
5. se Bily do Tekije.

vybírati se buď se, jako za věci nefrankované, když se posílají se strany druhé, taxa, vyměřena dle tarif v mocnosti Rakousko-uherského platných do míst nejmeně vzdálených.

II. Za věci nefrankované:

1. z Bilehradu do Zemana,
2. se Šabco do Kizika,
3. se Szenderova (Semendrie) do Kubina,
4. z Hradité do Bazias a
5. z Tekije do Bily.

věci za věci nefrankované, posílání se strany druhé, vybírati se buď se taxa, vyměřena dle tarif v Srbaku platných do míst nejmeně vzdálených.

Článek 33. Kdo podává nějakou věc na poštou provozní, může říci, aby se mu vydala potvrzení, že odložit věc malencu následně obdržel.

Za takové potvrzení zapraví odesílatel taxu, v článku 14. na peněz ustanovenou.

Tato taxa obdrží pošta, která věc odoslala.

Článek 36. Přivodní list, který se přidá k věci po poště provozní poslávané, jest taxy veliké srovnán, ať uskýtá více než lot, potakme 5 druzm; větší více, vyměří se za taxa jako za peněz obyčejné (článek 10 a 11).

Článek 37. Posílá se několik balíčků s jediným listem přivoděním, počítá se každému balíčku taxa za každý balíček zvlášť.

Článek 38. Za věci po poště provozní poslávané, které s jich příchy koi poslou se zaplatí taxa, kde byly podány usob se za příčinou přestátnosti odročita poslou za tím nákam jinam, zapravena každ nová taxa, jako by byly novou podány.

Článek 39. Věci, které si po poště provozní vzajemně posílají ústavové a funkcionáři, jmenovaní v článku 28, dopravují se zdarma.

Článek 40. Dovoluje se, vydati na věci po poště provozní poslávané a na peněz poslou nálohou, jich nejvyšší suma se vyměřuje na sedmadesát pen (75) nebo na sto (100) starých rakouského šila usob za usob v pístrech a třinácti samami se rovnávají.

Za náklady provozní a za výlohy na věcech poslávaných nálohou, mohou se nálohou vydati i usoby větší.

Odesílající nemůže říci, aby se mu náloha poštenská vyplácela živě, pokud nadejde oznámení od pošty toho místa, kam věc odšla, že dorazil jí obdržel.

Za věci, poslávané se nálohou poštenskou, platí se parte pošty provozní.

Za nálohu platí se mimo to taxa, dle sádky, kterou ustanoví spolek poštenský té země, kde věc byla poslána.

Tato taxa obdrží spolek, její pošta vydala nálohu poštenskou.

Nevyplatili se věc se nálohou poslávané ve 14 dnech, když dají se na nálohu, kam svídčí, buďli naproředně zaplatí poslou té poště, kde byla poslána.

Touté platí také s nálohami, na kterých jest napísáno pošta restantní.

Smlouvající se správy poštovní se mezi sebou, od kterého dne ustanovení vřídlo položena mezi sebou.

Článek 41. Kdo podává věc nějakou na poštu provozní, má na vůli, po-
jmenování cenu její, za kterou se ona, kdyby se stala nebo přišla k porušení,
dává garanta.

Zastávají by se věc poštu provozní poslána ať by přišla k porušení, dá se
náhrada dle ceny spovídaná, leč je by správa poštovní měla dolíznouti, že cena
spovídaná jest větší nežli cena skutečná.

V případnosti této porouza jest správa poštovní náhraditi jen cenu sku-
tečnou.

Nepovídáli ten, kdo věc poslal, ceny té věci, šáhati může jenom takové ná-
hrady, které se se skutečnou utratou nebo se skutečným porušením rovná, kte-
rýchto náhrada nemůže nikdy činiti více nežli 1 sl. 50 kr. rak. šla. (18 piástrů,
30 par) za libru, nebo za každý zlomek libry.

Všudež má se dáti náhrada tomu, kdo věc poslal. Žádáti však na to podá-
vatel nebo nepřítel se, kdo jest podávající a neměl los ho najíti, může se náhrada
vydati také adresáti.

Článek 42. Správy poštovní náhradu na se šicněho zvrátnu a nežáji
šicně náhrady za ztráty a porušení, způsobená přiběhy válečnými, když pošta
jest veřejně vyhlášena, že zvrátnu její, dávatí náhrada, pěstati: také nežáji ná-
hrady za takovou ztrátu nebo za takové porušení, jako se stalo povahou věci po-
slané nebo zavazutem toho, kdo ji poslal.

Totéž má platnost v přičině šicně nepřítelých a šicně zvrátnu.

Správy poštovní náhradu na se šicněho zvrátnu také v těchto případnostech:

1. když se porušení věci nepokládá, leč když věc dala nebo díve než ji
adresáti převzal;

2. když není na obělec zvrátnu viděti ani nějakého porušení ani průzračení;

3. jde-li o nějaký balíček, za kterým jest spovídaná cena nebo o nějaké
pesce a pesce, když se váha věci při doručení na místo zvrátnu a váhou, kte-
rou měla věc, když byla poslána.

Článek 43. Depoziti se věc poslati, baven na se smlouvající se správy

poštovské úhradě, učinili úhradu dle článku 41. jen dotud, pokud takovým způsobem vše uhradě bylo, úplně nebo v části se ukázalo.

Správy poštovské nemají náležitého stání ku zrušením v kurzu nebo v cenách úhrad.

Článek 44. Ten, kdo vše nějakou poděl, může žádati úhrady za ni v 6 měsících od toho dne, kdy ji poděl.

Projeli tato místa, pomimo právě reklamantovo k úhradě.

Článek 45. Smlouvající se správy uznávají se obzvláště, diváci úhradu za věci stracené nebo porušené dle článku 41 až do 44, toliko ce se týče dopravení jich ve vlastní zemi.

Ztratili se vše nebo vyznali porušení při dopravě v cizí zemi, zjedná správa té země, odkud vše jde, naproti spekre cizí reklamantovi úhradu týž způsobem, jako by šlo o úhradu nějaké věci v její zemi a dle toho, co se ustanová, mezi spekrami se smlouvajícími a cizí správou učiněná v příčině toho ustanovení.

Článek 46. S strany vše, se Sebeka do cizích zemí a naopak poštou povozní pošilavých, které jsou skrze meocířství Rakousko-uherské, mají platnost ce se dotýče jich dopravení v zemi Sebeka, týž tarify a tati ustanovení, ješto mají moc v příčině vše, do zemi nebo se zemi smlouvajících se pošilavých.

Ce se týče dopravení věci od hranic arabských až na místo, a naopak, mají platnost tazy a ustanovení, ješto mají moc mezi meocířstvem Rakousko-uherským a tím kterýž země císaři.

Článek 47. Správy se smlouvající dopustí, aby psaní a jiné věci, jichž ona se nepostí, dopravovaly se štábetami. Tazn se štábetu napravenu had vždy až na místo ustanovené napřed.

Zrušili by se vše nějaké štábetu poslané zrušením úředníku poštovského, vříd spekra, v jejímž okružku vše se ztratilo, tazn kdo ji poděl, tazn se štábetu napřed napraveno, a úhradě mu deset zlatých rakouského šila nebo 150 pintrů.

Reklamace v příčině strivy věci nějaké štábetu poslané podati se může toliko v 6 měsících od toho dne, kdy byla podána.

Článek 48. Poštovská správa arabská zavazuje se, že dá skrze svou zemi dopravení psaní, věci listové, příby obelí a vše po poště povozní pošilavé,

kteří posílali budou počty v množství Rakousko-uherským v započtených bankách katevích nebo v určených mělech c. a k. poštám v Turecku asijským.

Správy poštovní moudřství Rakousko-uherského platit budou srbské správy poštovní:

- a) za transit pošt čtyřicet (40) krejcarů za každou libru celní váhy hrubé,
- b) za transit pošt zboží a věci tisídných šest (6) krejcarů za libru váhy hrubé,
- c) za transit věci po pošt povozní posílaných šest (6) krejcarů za libru váhy hrubé a tři (3) krejcarů za každých sto (100) stávků ceny spovězné.

Více posílané budou v Srbku srovnány velikého tížní celního.

Srbská správa poštovní práva bude v této věci její zemi dopravovaných, kdyby se ztratily nebo přišly k porušení, a dá za ně náhradu dle těchto pravidel, které mají přechod v této úmluvě v příčině věcí, posílaných ze Srbku do moudřství Rakousko-uherského a naopak.

Vymáhování věci posílaných na hranicích srbko-tureckých stane se s kromě jednatele c. a k. vlády, který bude bydliti v Alexandrii.

Článek 43. Správy se smlouvajeli budou každý měsíc počty listů z strany dopravovatelé korespondencí, započtených banků listovních, a věci po pošt povozní a stažených posílaných, které počty budou sobě odpovídá dle této úmluvy vydvíati.

Tyto počty vzdávají se dle potřeby, vydaných od úřadů poštovních na věci, v tom množství k úmluvě se počty vztahují, dopravová.

Platit se bude každého čtvrt roku pošt generálního spočtení, které učiní královské uherské ministerium obly, poštomu a obchodu v Pešti.

Placení stane se v rakouském čísle v kuzně míci (ve stříbrě) nebo zmlouvaná, svěřitými na celou sumu v daném míci, a budou se odevzdáti peníze buď královskému ministerium uherskému v Pešti nebo ministerium náležitosti vnitřních v Bělehradě, dle toho, budeš míti za neb ona správa poštovní náležo pohledivati.

Platit se bude ve 3 měsících nejprve přitích po prázdné nebo čtvrt roku, na které byly vzdávány počty generální.

Rezultát diferencí z přitích pošt čtvrtletních vzdávaných pošt se do pošt na kvartál nejprve přití.

Podty vyvazují se podlé poměru jednotky státního rakouského šila ke dvojnáci a půl piastra.

Článek 50. Spokry se uzavírající ustanovení zvláštními pravidly forma počtů a věstíh jak pravidla, podrobná a pořádku se týkající, jichž bude potřeba, aby tato úmluva náležitě byla vykonána.

Kauzal se samo sebou, že politovské spokry se uzavírající mohou předpisy se připomenuté ustanovení, kdy kali se společněm uzavření toho shledají potřeba.

Článek 51. Tato úmluva nabude moci dne 1. července 1869 a zachová rak od toho moce stávající, pokud se neb oca správa se uzavírající opět dráh, však rok dříve, uznávají, že chce, aby články úmluvy přestaly.

V posledním tomto roce státní úmluva v plně a dokonale platnosti bez újmy likvidace a upravení počtů mezi uzavírajícími správami se projit štěty.

Tato úmluva bude od státopokřeh vříd zastřikována a zastřikova v Bělehradě vyvěšena.

Tomu se svědomí plnomocníci v této úmluvě dvojnáctobně sepsané se podpali a pečeti své k ní přiložili.

Stalo se v Paříži dne ~~1869~~ ¹⁸⁶⁹ prozimo měs. listého osmáctého ledonáctého osmého.

(LS) **Michal Gervay** *mp.*,
 náčelní rada v ústředním
 ministerstvu vříd přiny-
 má a státní, veselé to-
 dání pošt v království.

(LS) **Franzisek Pöthal** *mp.*,
 náčelní rada v v. k. mi-
 nisterstvu státní.

(LS) **Mladen**
K. Badajković *mp.*
 náčelní rada vříd vříd
 pošt a telegrafů.

Úmluva politovská vříd polobaná, k níž obě úmluvy rady říské přivedly, tímto se vykládá, aby platnost měla v královstvích a zemích v celě říské an-
 státopokřeh.

Va Vídni, dne 28. září 1869.

Tasche m. p.

Plesner m. p.

152.

Vynešení, vydané od ministerium financí dne 25. září 1869,

a tom, kteří úřadové mají daň potravní a vinné vybírati na hranicích Vorarlberských a Liechtensteinských.

(Obzr. v č. 187. zák. řád. č. 101, str. 100, výt. a rozed. 10. října 1869.)

Takzovce se k článkům I. a II. zákona, daného dne 30. května 1869^{*)} v příčině toho, jak se má v zemí Vorarlberské a v severním úseku kantonu Liechtensteinském vybírati daň z vinné a meštiny (Z. 83. zák. říšského), ustanuje se toto:

1. Daň potravní při dovozu vinné, vinné kofečky a meštiny do Vorarlberska a Liechtensteinska mají na hranicích cizozemských vybírati úřadové celní tam až do té doby jim propuštěni a na hranicích k Tyrolsku vedlejší celnice v Leoben a Igls, též vlniční úřad k vybírání daně potravní v Stubau officiu.

2. Jakž se mohou tyto věci přes hranice cizozemské jen po silnicích celních dovésti, takž se mohou se z Tyrolska vstati jediné po cestách veřejných vyhlášených a pojmesovných, které jsou přes vedlejší celnice Liechtensteinskou nebo říšskou aneb přes úřad k vybírání daně potravní ve Stubau officiu.

3. Kasaři říšské celní v příčině vinné, které se z výhradou uzavření daně při dovozu do Vorarlberska a Liechtensteinska upravují, vyřídí zase do cizozemské nebo k Tyrolsku, dává se zase hlavní celnici v Regensu, vedlejších celnicích Banderaké, Fanzlaché, Hochstetenské, Iglské, Leobensteinské, Meiningenské, Hirschbrotské a Dolno-Hochstetenské, též úřadu na vybírání daně potravní ve Stubau.

Breslau m. p.

153.

Nářízení, vydané od veškerého ministerium dne 9. října 1869,

jiněže se v ústřední úřadovně hejtmanské Katerského čísi opatření vyjednává.

(Obzr. v č. 187. zák. řád. č. 101, str. 100, rozed. a výt. dne 10. října r. 1869.)

Poříčí zákona, daného dne 5. května 1869 č. 66 zák. říšského^{**)}, odjímá se dle usazení veškerého ministeria, učiněného dne 9. října 1869, po obdržení schválení Jeho Veličenství, článkům 8, 9, 10, 12 a 13 národního zákona státního

*) Průkl. pro Mor. 1869, č. 83. str. 309.

***) Průkl. pro Mor. 1869, č. 66, str. 197.

o obecných právních věcech státních, vydání dne 21. prosince 1867 (§. 142 zák. Sáz. ná.) v obvodu okresního hejmanství Kutavského na čas uvoz a platnost; od toho dne pak, kterého bude náleží vyhlášeno, bude mít platnost to, co náleží v §§. 3, 4, 5, 6 a 7. zákona, dne 3. května 1869, a pokud činí jest o potřeblích přetvorbách, vztahujících se k předpisům tam obsahujícím, bude mít platnost §. 9. tohoto zákona.

Toto náleží nabude moci toho dne, kdy bude vyhlášeno.

Tišff m. p. Pleser m. p. Hasner m. p. Štěpán m. p. Herbst m. p.
 Brantel m. p. Berger m. p.

*) Právní pro Mor. 1867, č. 114, str. 335.

Překlady zákonův

an

Zákonníka říšského

na rok 1869

pro

Markrabství Moravské

úřadních.

Částka XXIV.

Vydání a rozklad dne 21. prosince r. 1869

od n. k. ministru spravedlnosti Markrabství Moravského.

154.

Vyhlášení, vydané od ministerium práv dne 11. října 1869,

a tom, že n. k. nejvyšší markrabství dvorské ustanovuje se za českou instanci Jeho královské Vysosti prince Alexandra Württemberského.

(Zákon v čísle LXVII. Říš. Říš. řád. 107, str. 103; vyd. a rozkl. dne 21. října r. 1869.)

Jeho císařské a král. Apoštolské Veličenství řekl jest k němuho nejpozdějšímu, od pana kancléře říšského jakožto ministra spravedlnosti zahraničných věcí, aby usnána byla vlastnost mínomenství Jeho královské Vysosti prince Alexandra Württemberského, Nejvyšším rozhodnutím se dne 7. června 1869 princovi Alexandrovi Württemberskému přikázáno právo exterritoriální, ten však usnána, aby dělníkové tohoto práva zastavovali se jen k tomu, že prince dle své žádosti postaven bude pod jurisdikci nejvyššího dvorského markrabství, aby se tedy princovi, co jeho osoby se dotýče, povolila česká moc soudní n. k. nejvyššího dvorského markrabství.

Herbst op.

155.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 12. října 1869,

že se tyto upravení přivítá služby kancelářské první instance v královstvích a zemích v řadě říšské zastoupených.

(Zákon v čísle LXVII. Říš. Říš. řád. 107, str. 103; vyd. a rozkl. dne 21. října r. 1869.)

Dle pravidel organizačních, schválených Nejvyšším rozhodnutím se dne 28. dubna 1869, budou první instance v příslušné služby výběrů daní příjmy v královstvích a zemích v řadě říšské zastoupených, šlo úřadovní:

- a) Administrace berníků ve Vídní, v Praze, ve Lvově, v Brně, Hradci a Třebí;
 b) berníků komise místní, prozatím v Líně, Salcburku, Lublíně, Cělově, Opavě, Krakově a Černovicích, a
 c) okresní hejtmanské.

Postavení berníků komise místních a hejtmanské okresních a všech berníků přizna pod finančním úřadem zemským, ustanovené vyhlášením, vyd. 10. srpna 1868, č. 129, zák. říšského*) zohledněk se v platnosti, a rovněž sbor působnosti těchto úřadův tamtéž vyměřený.

K vykonávání služby konceptní při administracích berníků, které jsou postaveny pod správou úřady národních: výšního úřadu finančního, úřadu budov ve Vídní radové a komisí finanční, v jiných pak místech komisí finanční.

Při berníků komisích místních, které postaveny jsou pod správou národního výšního úřadu policejního, též při hejtmanských okresních, systematická budova se referencí berníků komisí finanční.

Toto novéřízení vstoupilo ve skutek dne 31. října 1868, kteréhož den přestalo úřadovati postavení berníků komise místní v Třebí.

Brno 1868.

136.

Nariadení, vydané od ministerium obchodu dne 17. října 1869, jímž se ustanovuje, že které telegramy po státních státních říšských telegrafických dopravovaných se má taxa pláti, a jak se má pláti, a které telegramy jsou od taxy osvobozeny.

(Ustanov. v Sb. 12711. Sb. H. č. 129, str. 377; vyd. a osvěd. dne 17. října r. 1869.)

Aby k vykonání příkazu články 7, 48, 50 a 64 mezinárodní smlouvy telegrafické čl. ve Vídní dne 21. srpna 1868, č. 52 zák. říšského, též §. 11, téhož telegrafického, náležitěho ke smlouvě telegrafické, učiněné v Baden-Badenu dne 25. října 1868, vůči se c. k. ministerium obchodu, po uzavření a jinými c. k. ministerium a úřady konceptními vydání náležitěho pravidla v příčině toho, za které telegramy po státních státních říšských telegrafických dopravovaných se má taxa pláti a jak se má pláti, a které telegramy jsou taxy sprostěny.

§. 1.

Které depeshe státní a soukromé jsou povinny taxa pláti.

Doma a mezinárodní depeshe státní a soukromé po státních říšských telegra-

*) Příkl. pro Mor. 1868, č. 129, str. 376.

škých dopravovaných, které nejsou v §. 2. tohoto zákona výslovně taxy upraveny, povinny jsou bez výjimky platit taxu v tarifě vyměřenou.

Za depesce státní pokládají se depesce, vydané od Jeho c. a k. Apostolského Veličenství a od úřadů Nejvyššího domu císařského, od ministrů, vrchních velitelů vojska pruského i německého a od agentů diplomatických a konzulských, mimo to telegramy jiných úřadů veřejných a orgánů jejich funkci samostatně vykonávajících, a odpovídá na tyto depesce.

Telegramy, podané od osob a veřejně službě postavených a příslušy vlastního osobního prospěchu, pokládají se za depesce soukromé.

Depesce služební jsou od taxy osvobozeny.

Depesce služební domácí i mezinárodní, t. j. takové, které posílají řídící úřadové telegramně vykonávajícím ústředním telegrafickým a naspak, a které se vztahují ke službě telegrafické, dopravují se zdarma.

K depesím služebním počítají se kromě toho správy telegrafické, které se dle §. 2. tohoto zákona v příčině veřejných se takové mohou dopravovati.

§. 3.

Které depesce jiné jsou poplatku upraveny.

Od poplatku jsou osvobozeny:

a) Jakožto depesce státní:

1. Depesce domácí od Jeho c. a k. Apostolského Veličenství a od úřadů Nejvyššího domu císařského vydané osob z rozkazu Jeho Veličenství a těchto Nejvyšších úřadů podané.

b) Jakožto depesce služební:

2. Domácí kancelářské depesce buzny Vídeňské, které z k. telegrafického ústředí ve Vídni každého dne všem národním ústředním telegrafickým telegrafuje a které tyto ústřední buzny veřejně vydává;

3. depesce Vídeňské buzny státní, které též ústřední dělostrojům telegrafickým státním v zemích národních ve střední a v sobě dopravují;

4. depesce o šálech při každém tisící lotarie šálové vydaných, které o k. ústředí loterie k vládním kolektorům pod nimi postaveným posílají;

3. depesé meteorologické, které z. k. říšíký ústav meteorologický svým náležím stacím posílá, a dle mezinárodní smlouvy, učiněné 21. července 1865, článků 64, stacím cizozemským telegrafuje a odpovídá:

6. telegramy donedí, které v případě, že by byla škoda veřejná bezpečnost nebo v případě většího obecného nebezpečí, jakoli jsou požáry, povodně, zemetání na telegrafní síti, za příčinou pomoci kde kolí podnik, když takto okolnosti žádají, také telegramy, ověřené z. k. generální inspekci telegrafní, jině se smezuje, že se přibedilo nějaké nebezpečí nebo něco jiného, co má účinek na provozování jindy.

Jiné ustanovení od tazy povoliti může jedině z. k. ministerium obchodu a smlouvy a z. k. ministerium finanční.

§. 3.

Kdy a jak se platí tazy za telegrafování.

Taza za telegrafování depesí státních a soukromých dopravna buď v hotovosti vůbec hned, když se depesé podniká.

Při dopravování depesí státních může se však taza uvolňiti, když úřad, který depesí podniká aneb orgán k tomu určený předepíše kupen kritovce na tazu k blanketu na podnikání depesí příslušný a pojmenuje úřad, v jehož příčině se depesé podniká a když telegrafický úřad podávási tento kupen až do zaplacení tazy, která se státní na konci každého měsíce přímě musí úřadem, který depesé podniká nebo jeho orgány, a telegrafickou stací, ježto depesé přijímá, za doklad kasovní a pro pojistění tazy podati.

Co se týče depesí soukromých, může státní ředitelství telegrafické k bližšímu nebo, kde je podnik, povoliti, aby se taza za ně pod týmito výmínkami uvolila.

§. 4.

Kdy a jak se platí tazy za další dopravování depesí.

Čím nákladem a jak se dopravují depesé dále na linii telegrafickou:

1. Co se týče depesí státních:

- a) po počtě, dopravují se depesé státní zdarma, až na dočasná poslezn schválení;
- b) po poslezn dopravují se depesé, ježto rekomandované, nákladem úřadu podávajícího, a nejzvíti rekomandované, nákladem úřadu adresujícího;
- c) štafetou dopravují se nákladem úřadu podávajícího.

2. Co se týče dopisů soukromých:

- a) po poště dopravují se dopise soukromé, když se správi porto a fondu telegrafického;
- b) po poslovi aneb štafetou dopravují se dle toho, co o tom vymáteno v mezinárodní smlouvě telegrafické a v řádu telegrafickém.

3. Co se týče telegrafických dopisů služebních, ty dopravují se skládem státního ústavu telegrafického.

V příčině dalších dopravování dopisů připomíná se ještě toto:

K postavci 1. b).

Například úřad sdělení poslovi kterýmž, uváží se maďa poslovi náležitě týmiti způsobem, jako taxa za dopise podané, při čemž jest kupen potvrzující, že dopise byla dodána, dokladem počtením.

K postavci 3.

Dopise kurzovní, listovní a meteorologické (§. 2) posílají se dále jediné po poště.

§. 5.

Jak se mají zachováni v příčině dopisů, dopravovaných po telegrafických liniích telegrafických nebo soukromých.

Nářízení výše položené vztahují se také k telegrafickým liniím dráh telegrafických a liniím soukromým, po kterých se dopise státní i soukromé dopravují jmenitě správou státní.

§. 6.

Jak se dopravují telegramy, týkající se jízd po telegrafu, po liniích telegrafu státního.

V kterých případech a pod kterými výjimkami se mohou dopise, týkající se jízd po telegrafu, dopravovati po liniích telegrafu státního, ustanoveno jest smlouvami telegrafickými, uzákoněnými mezi ředitelstvem telegrafu státního a mezi správou dráh telegrafických.

§. 7.

Ustanovení vykonávaná.

Toto nářízení, jehož vykonání se ukládá ředitelství telegrafu státního, nebude mezi dne 1. listopadu 1889, při čemž se ustanovuje, že se mají taxa za dopise státní, po liniích telegrafu státního od 1. ledna 1889 dopravová, výše položených počtením enkru telegrafického uplatiti.

Pisner up.

157.

Narizení, vydané od presidenta ministerstva dne 23. října 1869,
 jímž se vyhlášeje ruční list Jeho Veličenství, daný dne 18. října 1869, jest se
 tjím zvláštního významemní komturů řádu Františka Josefa.

(Obsazen v LXIX. Záh. 24. čl. 102, str. 571; vyd. a rozšíř. dne 18. října 1869.)

Jeho slavnostě a královské Apoštolské Veličenství rčil jest vydání následova-
 ných Nejvyšší list ruční:

Milý hrabě Taaffe! Jest moje vůle, udělovati budoucím komturům Mého
 řádu Františka Josefa za zvláštní významemní ku uznání věrnosti jejich stupně
 hvězda, dle čehož se budou tyto komturové jmenovati komturové a hvězden.

Vidi se Mi tedy dle §. 21. statutů Mého řádu Františka Josefa, vydaných
 dne 25. prosince 1859, č. 24. zák. říšsk. na r. 1851, naříditi, že má §. 6. těchto
 statutů zníti takto:

§. 6. „Kdž tento náležá se tři stupně. Majitelové jeho jmenují se dle toho
 velkokřížníci, komturi a hvězden a bez hvězdy a rytíři.“

V §. 8. zníti bude Alina 7 takto:

„Komturi budou nositi na jíz kříž bílý na pravé straně dva palce široké
 stále rovněž okolo krku na pravo; komturi a hvězden nositi budou mimo to na
 pravé straně pravo hvězdu stříbrnou o něco menší, však stejné formy, jako jest
 hvězda velkokřížnická.“

O těchto narizeních dávám Vím se příkazem dalších opatření věděti, doklá-
 dají, že zároveň vydáchem narizení následité komturů Mého řádu Františka Josefa.

Va Vídni, dne 18. října 1869.

František J. seř. ap.

Taaffe ap.

158.

Narizení císařské, vydané dne 25. října 1869,

jímž se, klesie k §. 14. nákladního zákona o zastupitelstvu říšském, daného dne
 21. prosince 1867, č. 141 zák. říšsk.)*, v okřilku okresním, hejtmanství Kotar-
 ského činá se dva samostatná přístěná námořnických opatření následovná.

(Obsazen v ústave LXIX. Záh. 24. čl. 102, str. 571; vyd. a rozšíř. dne 25. října 1869.)

Veliteli moři vojenských, který každé duby bude v okřilku Kotarském, světoje
 se k samostatnému užívání vojáků moř vykonavati v oboru správy palnické i po-
 licijní.

*) Překł. pro Mor. 1867, č. 113, str. 229.

Pod tím postavení budou tedy všechny orgány správy veřejné, nacházejí v ně i státní obecni; on bude v jmenovaných oborech správy mít svou správu samostatně a jest zplnomocněn, dle ní spůsobem, vyhraděním jiná ministerstva náležíte- ní vnitřní a ministři samostatně a veřejně bezpečnosti.

Toto národní schůze platnosti ode dne vyhlášení.

Veškerému ministerstvu slíbena jest, aby je ve sluzek uvedla.

V Budíně, dne 23. října 1869.

František Josef m. p.

Tasche m. p. Plesner m. p. Hauner m. p. Giskra m. p. Herbst m. p.
Brestel m. p. Berger m. p.

159.

Nářízení, vydané od veškerého ministerstva dne 26. října 1869,

jinými se vyhlášeje řád jednací soudu říšského.

(Ostatně v říši LXXI. zák. sb. č. 103, str. 179; vyl. a. z. vyd. dne 26. října 1869.)

Náležítecný řád jednací c. k. soudu říšského, dle §. 10. zákona daného dne 18. dubna 1869 (č. 44 zák. sb.) vyhlášený a Nejvyšším rozhodnutím se dne 26. října 1869 schválený, nabude ode dne vyhlášení platnosti.

Tasche m. p. Plesner m. p. Hauner m. p. Giskra m. p. Herbst m. p.
Brestel m. p. Berger m. p.

Řád jednací

c. k. s o u d u ří š s k é h o.

§. 1. Pravidelná sezení soudu říšského (§. 5. zákona, daného 18. dubna 1869, č. 44 zák. sb.) odhývají se budou každý třetí měsíc. Je potřeba však také v dobách krátkých.

Kdy říšský soud se sejde, všude na rok se ustanoví a oznámí ústněmi vyhlášen.

*) Překl. pro M. 1869, t. 51, str. 179.

§. 7. Stálé členové soudu říšského rozhodou k pravidelným sezením volně zvali.

Nemohli by některý člen pro nějakou překážku do sezení přijít, neboť se to nemá nejdříve presidentovi oznámit.

§. 8. Aby soud říšský mohl nějaké územní úřady, potřebí, by kromě před-
sedače bylo přítomno nejméně sedm členů soudních a zapisovatel.

§. 9. Členové soudu říšského sedí po sobě dle let věku svého.

§. 10. Soud říšský zval se svých stálých členů kasko klasováním na každé tři roky referenty stálé (§. 3. zákona, daného 18. dubna 1869, č. 44 zák. říš.)

V této volbě má účastenství také předseda.

Zvalen jest ten, který má nejméně sedm let.

Stálé referenti, kteří odstupí, mohou znovu zvoleni býti.

§. 11. Náhradník presidentů (vicepresident) i když nastupuje presidenta (§. 6. zákona, dan. 18. dubna 1869, č. 44 zák. říš.) má právo sjezdů si nepřítomnosti známosti veškerého jednání a veškerých prací soudu říšského, nabídnouti se spisy jednat a jistě a býti přítomen sezení téhož soudu, však nemůže účastenství ani v poradě ani uskutečnit se.

§. 12. Nemohli by ani president ani vicepresident pro nějakou překážku prací presidentských konání, má se na místě jich činiti nejstarší stálý člen soudu říšského ve Vídni přítomný, se nemít stálým referentem.

Trvalí by takové nastupovali, jakd by bylo lze předvolati, dle, má se to oznámiti presidentovi ministerstva.

§. 13. Spisy k soudu říšskému podané přicházejí president k vyřázení kromě zvláštních případů některému stálému referentovi, a toliko a přitom zvláštních některému jinému členu.

§. 14. Ke každému spisu, v kterém se žádá se málet soudu říšského (čl. 2 a 3 základního zákona státního, dan. 21. prosince 1867, č. 143 zák. říš. a §§. 12, 14, 15, 16, 17 a 27 zákona, dan. 18. dubna 1869, č. 44 zák. říš.), přiložen buď vůbec přepis jak toho spisu tak i veškerých příloh.

Lístiny přílohů se mohou ke spisům přivazovati buď v originále nebo v přepisu.

Totéž platí o všech jiných spisech sporých (§§. 10 a 13).

§. 15. Původní spis podaný i s přílohami podává se u soudu říšského.

Přepis původního spisu podle referent strany druhé a připojenou j, se málet má v jistě třech, která se nemá vyměňovati více 14 dní a málet se jen s přílohu zvláštních důležitých předložití, k soudu říšskému podání odprejti.

§. 16. Takže kdyby někter podaný byl takový, že by dle §. 20 zákona, dan. 18. dubna 1869, č. 44 zák. říš. stejně se měl odvolávati, má referent, zodpověd přepisu straně druhé, toto oznámiti předsedovi soudu říšského k rozhodnutí předložiti.

§. 17. Žádá-li se za rozhodnutí některého sporu o kompetenci mezi některým

úředem správním a úředem soudním (§. 14 zákona, dan. 18. dubna 1869, č. 44 zák. říš.) podána buď žádost toliko v jednom duchu sepsal.

§. 13. V případě §. 12. zákona, dan. 18. dubna 1869, č. 44 zák. říš., může referent, viděl se mu toho potřeby, aby se řízení náležitě připravilo, stranou dle §§. 9. a 10. ustanoviti na vůli, chtějí podati repliku a dupliku.

§. 14. Žádá-li kdo, aby se řízení znovu předsevzelo (§. 27. zákona, daného 18. dubna 1869, č. 44 zák. říš.), může buď hlavní věc rozšířiti novou a celou, může se řízení znovu předsevzít, nebo může jen tuto částku s sebou rozšířiti.

Referent může také z povinnosti úřadu naříditi, aby se řízení odložilo, viděl se mu to býti přehledno.

§. 15. Veškeré vyřízení referentem (§. 21 zákona, daného 18. dubna 1869, č. 44. zák. říš.) vyříděna buďte jenom s k. soudu říšského.

§. 16. Nedostatek se nejednou spíše podáváno může, žeby dle tohoto řádu jednání potřeby, má referent učiniti, aby se to náležitě doplnilo.

§. 17. Viděl se referentovi, že pte řízení jest dostatečně připraveno (§. 21 zákona, dan. 18. dubna 1869, č. 44 zák. říš.), má se ustanoviti presidentovi (§. 22 tamtéž).

§. 18. Když se ustanoví pte řízení v příčině sporu o kompetenci mezi úřady soudními a správními (§§. 12 a 14. zákona, dan. 18. dubna 1869, č. 44 a. ř.), má se o tom také dáti vědět ministrům práv (§. 23 zákona právě přivedeného) a oběma stranám, ježli se dočtylo (§§. 22 a 24 tamtéž).

§. 19. Pte řízení ustanovené může toliko k obopádnému poštědání stran nebo z příčiny nového vyhledávání neb rozšíření, ježli by soud říšský shledal potřebu, za jinou dobu zasedání (§. 1) přeloženo býti.

§. 20. V rozhodovací soudu říšského v příčině ústředního přelíčení mohou účastníci míti jen takové hlasovací, kteří při řízení pte byli nepřetržitě přítomni.

§. 21. Po poradě (rokování) hlasuje se.

Předsední ustanoví, v kterých otázkách se má hlasovati a v kterém pořádku se má o nich hlasovati.

K návrhu některého hlasovatele může však o tom rokování a usnesení učiněti také soud říšský.

§. 22. Hlasování koná se bez odvěčování.

Kromě toho, že by se znovu dlel potaz (§. 26), nemůže žádný hlasující od daného hlasu odstoupiti.

§. 23. Usnesení soudu říšského činí se nadpoloviční většinou hlasů.

24. Každý hlasový musí dvojnásobným stupněm rozdělení, nebo máti s několika ministři jedno alespoň poloviční všech hlasů, jest předsevzít přinon, dáti také svůj hlas (§. 29 zákona, dan. 18. dubna 1869, č. 44 a. ř.)

Přidá se předsedci v takové případnosti k mítní, které má již položení hlasů, tedy se toto mítní stane usazením.

Jestli mezi dvěma stájně rozdílnými mítními rozdíli jen o to, zda více nebo méně, může předsedci vyřázení díle prostředně mezi oběma.

Předsedci má však také kromě tohoto případu právo, když se již usazení stalo, mítní své poručení a dílu do protokolu.

§. 25. Nemůže řídná mítní vřídily nadpoloviční díle předložilo paragrafu, má se znovu učiniti potaz.

Nedojí-li se ani při tom vřídily nadpoloviční, má předsedci hlediti, aby se jí došlo rozložením návrhu učiněného na několik stánek, o kterých se má díle počty hlasovati slovy „ano“ nebo „ne“.

§. 26. Usazení, učiněné v příčině jednoho článku, platí se při poradě a usazení v ostatních článcích na základě a to tím způsobem, že mají při těchto článcích také ti hlasovatelé, kteří se k předložilému usazení nepřidali, toho usazení na základě usazení přijetí a pod touto výjimkou díle hlasovati.

§. 27. Týmž způsobem (§§. 25 a 26) jde se předešle při rozdílných příčině rozhodovacích.

§. 28. Nábozy soudu řídkého vydávají se „jmenem Jeho Velikosti císaře“.

§. 29. Co se týče dopisovní soudu řídkého a úřady a obcházání se stranami, občaní svěřící a ústí, při vyšetřování police při scenách (§. 26 zákona č. 18. čísla 1869, č. 44 z. r.), mají platnost zařízení, vydané v příčině c. k. soudů.

Totéž se rozumí o úřadě a spravování úřadů pomocných a o usazení vřídily vyřídily práci.

Překlady zákonů
 „
Zákonníka říšského
 na rok 1869

pro
Markrabství Moravské
 státních.

Částka XXV.

Vydán a rozvolán dne 21. prosince r. 1869

od n. k. ministru spravedlnosti Markrabství Moravského.

160.

Nářízení, vydané od ministerium práv dne 29. října 1869,

ježto se tyto názvy úřadů okresního soudu Poutšského a některých úřadů v
 okruhu několika soudů okresních ve vojvodství Bukovinském.

(Zveřejn. v Úst. LXXII. Čís. 196b. Str. 100, str. 101) vyd. a rozvol. dne 2. listopadu r. 1869.)

Podle §. 2. zákona, daného dne 11. června 1868, č. 59 zák. říšsk.^{*)}, bude v
 obvodu zemského soudu Černošického a vyšetřovacího soudu Sternitzského
 úřadů okresní soud Poutšský a úředním sídlem téhož jestiati a z okruhem, vyhlá-
 šeným v nářízení ministeriálním, vyd. 24. dubna 1864, č. 110 zák. říšsk.^{**)}.

Mimo to vylučují se tyto obec a statky z sobě postavěné z okruhu soudů
 uvedených :

1. Staré Mamajeloh, Nové Mamajeloh, Hrová, a Burdejem; statek Hrová se
 Starým a Novým Mamajelohem, Burdejem a Strileckým Kátem, též Strilecký Kát
 vylučují se z obvodu okresního soudu Kozmanického;

2. Dymka (Trestana), Hlytské, statek Hlytské a Dymka, Míšaňony, statek
 Dolní Míšaňony, Pejony, Praverocké, Horní Stanzeloh, statek Horní a Dolní Sta-
 nzeloh a Nihorenym, Dolní Stanzeloh, Tereňony a statek Tereňony vylučují se z
 okruhu státního delegovaného okresního soudu Černošického,

3. Balážana, Komanské a statek Komanské, též Ludimovora vylučují se z
 okresního soudu Seleckého,

*) Příklad pro Mor. 1868, č. 55, str. 178.

***) Věstník vl. n. pro Mor. 1864, čisl. 103, str. 279.

4. Bukčova, Dorotova a Platánská, Dřemšova, Frains, statek Frains a Bukčova i Dorotova; Negrilova, Ostří, Černej díl, Slaticova, Stalpišany, statek Stalpišany se Dumninam, Negrilova, Ostřova, Černejm Dulem a Slaticova, vylučují se z okruhu okresního soudu Guražumerského.

5. Račká Buzla, Zlobodzin Buzla, statek Buzla se Zlobodcov, Karapčín se Čeremšín a statek Karapčín, Vaukova, Vilarča, statek Vilarča, též Zlamost vylučují se z okruhu soudu Stanetského, a

7. obec Kamenka a statek Kamenka vylučují se z okruhu okresního soudu Starodineckého.

Obce a statky, jmenované v §. 1., přidávají se k městskému delegovanému okresnímu soudu Černovickému, obec a statky, jmenované v §. 2 a 7. k okresnímu soudu Seretickému, obec a statky, přivezené pod §. 3. k okresnímu soudu Sulavskému, obec a statky, přivezené pod §. 4. k okresnímu soudu Kimpelungskému, obec a statky, jmenované pod §. 5. okresnímu soudu Višnickému, konsolidné obec a statky, přivezené v §. 6. k okresnímu soudu Keckmanckému k soudům vyšetřovacím v příslušné obzvo soudů příslušajím.

Kdy toto nařízení máš nabude, oznámi se podléh.

Herbst op.

161.

Nařízení, vydané od ministerium práv dne 3. listopadu 1869,
o tom, mužskoli mají výškové v trestních nadržování na vyřvení v letech 1870 až 1874.

(Obzven v listu LXXXIII. zák. č. 106, str. 140; vyl. a rozsl. č. 12. listopadu 1869.)

Po uzavření s ministerium financí vyměřuje se úhrada, kterou mají dle §. 4. a 5. nařízení císařského, den. 3. června 1869, č. 106 zák. říšského*), trestanci v trestnicích pod správou veřejných zastupitelství státních na vyřvení dčvenít, na dobu od roku 1870 až do r. 1874 na každého trestance a na každý den, takto: v Čechách na tři a dvacet krajcarů, v Dolních Rakousích na osm a dvacet a na půl, v Horních Rakousích na devět a dvacet, v Moravě na sedm a dvacet a na půl, v Haliči na devatenáct, ve Štyrsku a Krajinaku na čtyři a dvacet, v Přimaví na čtyři a šedesát a v Tyrolsku na šest a dvacet krajcarů.

Herbst op.

*) Věstník vl. a. pro Austr. Mor. 1869, č. 116, str. 354.

162.

Nariadení, vydané od ministerium práv dne 9. listopadu 1869,

jinakže se stánuje soud živnostenský v Brně.

(Znak. v čísle LXXIII. Zák. 1869, č. 107, str. 349, 350 a 351, 19. listop. 1869.)

Dle zákona, daného dne 14. května 1869, č. 63 zák. říšského^{*)}, vidí se ministerium práv, k návrhu obecní rady města Brna a po obdržení dobřího zdání vlády Moravské, též po umluvení s ministerium obchodu, následně takto:

§. 1. Pro zárodky veškerých odvětví průmyslu textilcovského a spojených s ním živností, t. barvení, přádelnictví a spetry, které zárodky a živnosti se způsobem fabričným provozují v obvodu ústředí města Brna a osad Nové Vsi SE Kartova, Kamenného náhna, Jandruva, Hrovník a Dolních Hrovník, Komárova, Černovic, Židenice, Husovic, Maloměřic, Jelskova a Opatov, stánuje se soud živnostenský.

§. 2. Tento soud živnostenský bude mít sídlo své v Brně.

Týž soud bude se sklášati ze 24 členů, z nichž dle §. 23. zákona, dne 14. května 1869, každého roku 8 vystoupí a jinými nově zvolenými se nahradí, totiž 4 členů z voličů starých těch, kteří předtím dle zákona, dne 14. května 1869, byli zvoleni voliči obvodu ústředního.

§. 3. Plat proměnlivý, dle zákona starého ústředního dle zákona přibudejšího, vyměřuje se na 60 kr. v. č. za půl dne.

Tento plat vyměřován buď dle toho, možná jsou záležitosti při své živnosti proměnlivé.

§. 4. Městská obec Brněnská bude dle návrhu na se vzájemně povinně, sjednotí soud živnostenským městskými a potřebnými úřední, též náležitě osoby kancelářské a bude vůbec spravovati náklad a údržování soudu živnostenského spojený.

Obec městská Brněnská stánuje se, šinili by tento náklad ročně více než 500 zlatých, aby se, co by činil více, rozvrhla na příslušníky soudů živnostenských v §. 1. jmenovaných podle daně z výdělků a z příjmů.

Soud živnostenský má potřebny úřední sjednotí a osoby kancelářské ustanovení vidy jením po umluvení s městskou obcí Brněnskou.

§. 5. Představenstvo obce Brněnské má dle §§. 10. a 11. zákona, daného

^{*)} Překl. pro Mor. 1869, č. 98, str. 315.

14. května 1869, č. 63 zák. řád. říšsk. nepředložená učiněni opatření náležitá, aby se vzdělaly listy voličské.

§. 6. Kterého dne se budou voliti úřadé svazů ústavosazenského, ustanoví místopředsedství v Brně.

§. 7. Až soud ústavosazenský se stihá, úřadé toho svazu sáh učiní a řád jednací od něho navržený dojde schválení, má být soud ustanoviti a náležitě vyhlášiti, kterého dne počne úřadovati.

Heršat up.

163.

Nariadení, vydané od ministra záležitostí duchovních a vyučování dne 15. listopadu 1869,

jinakto se ustanovuje, jak se mají konati zkoušky učitelů na školách obecných a měšťanských.

Má platnost v zemích v celé říšské nastoupených, vyjmažte království Dalmské, Italské a Vlachské, vojevůdství Krákovské, vojvodství Krajské a Bukovinské, mecklenburské katolické a knížectví knížectví Saxecké a Gerské.

Obznamen v čís. LXXIII. zák. řád. říš. na r. 1869, čl. 104, rovná a vyd. dne 15. listopadu r. 1869.

Aby ve školách valdy (§§. 38. až do §. 40. zákona říšského, vyd. 14. května 1869, č. 63 zákona říšského*), nastupji do §. 78 tohoto zákona takto:

§. 1. Ke zkoušení učitelů obyčejných škol obecných a škol měšťanských ustanovy budou zřízeny komise zkoušení (§. 38 zákona říšského, daného 14. května 1869). Úřadé této komise jmenovány budou od ministra záležitostí duchovních a vyučování na tři léta, a obdrželi na svou práci vznesenaci a volné pořady úřadkové za útrasy pracovní a dány.

Ministr pojmenuje též toho člena komise, jemuž zříšena bude technické řízení zkoušky a správa volkerých prací a také jeho náčelníka. Osva člen sestává bude: „Ředitel komise zkoušení pro obyčejné a školy měšťanské.“

§. 2. Komise zkoušení ustanovy budou: ve Vidni, v Linci, Salcburku, Bregenci, Inšburku, Trilentu, Celovci, Hradci, Trstě, v Praze, Litoměřicích, Budějovicích, Brně, Olomouci a Opavě.

§. 3. Zkoušky konati se budou dvakrát do roka, a to v první polovici měsíce října a dubna.

* Vyd. pro Mě. 1869, č. 63, str. 101.

§. 4. Ve vysvědčení vytkne se, že kandidát jest způsobilý k vyučování v obyčejných školách obecných i ve školách měšťanských anebo jen v obyčejných školách obecných (§. 28, par. 3. zákona, dan. 14. května 1869).

§. 5. Způsobilost, vyučování ve školách měšťanských, vztahuje se buď ke všem předmětům aneb k tomu neb osovou náležejícím oborům (dle toho učitelé slouží buďto učitelé oborů):

1. K oborům jazykovému a historickému, k nimž náleží: vyučování české, zeměpis a dějepis, vychovatelství a vyučovatelské;

2. k oborům matematickému a přírodovědeckému, k nimž náleží: matematika, přírodopis a přírodopis, kreslení, vychovatelství a vyučovatelské.

§. 6. Každý kandidát, který chce dojíti způsobilosti učitelské ve školách měšťanských, povinen jest, předložiti alespoň zkoušku ze všech předmětů jednoho oboru (§. 5).

Však kandidát má na vůli, dáti se zkouseti také z jednoho neb z několika předmětů oboru druhého.

Na výsledek způsobilosti má každý kandidát prohlášení takové výslovnosti v předmetech druhého oboru, kterých se tělí k dosazení způsobilosti učitelské na obyčejných školách obecných.

§. 7. Kdo chce býti připuštěn ke zkoušce, musí se opati písemně u ředitelství koncese zkoušecí (§. 2) a oznámení, kterým z jmenovaných výše zkoušek (§§. 4 a 5) chce podniknouti. K sporům své musí přistáti:

- a) krátké vyložení listu svého a toho, jak se podobně vzdělával;
- b) vysvědčení dospělosti, pokud na některém vzdělávacím ústavě učitelským nabyl;
- c) vysvědčení, že nejméně dvě léta ve škole praktickou službu konal (§. 28 zákona, dan. 14. května 1869).

Ti, kteří stáli svých neodbyli na některé veřejné vzdělávací učitelské; jsou povinni předložiti také vysvědčení, že jsou, co tělí se tyto, k učitelství způsobilí.

Zdáli někdo, jest by neměl všech těchto dokladů, může nicméně ke zkoušce připuštěn býti, v případě toho rozhodne ministr.

§. 8. Zkouška jest theoretická a praktická.

Zkouška theoretická jest ústní a písemná.

Zkouška ústní jest veřejná.

Toma, kdo pracovní spisovatelem již úspěšnost svou prokázal, může komise jednoduše svým usazením zkoušku písemnou přemínati. Zkouška teoret. a praktická nikomu se promínouti nesmí.

§. 9. Písemná zkouška kandidátů učitelství pro obyčejné školy obecné skládá se z těchto částí:

1. Kandidát má vedlejší nějakou písemnost v jazyce vyučovacího a eventuelně v druhém jazyce vlastním.

2. Má vedlejší několik úkolů matematických.

3. Má odpověditi písemně na několik otázek z osnovních předmětů, vztáhně z vychovatelství a vyučování.

Kandidátům učitelství na školách měšťanských ulož se práce písemné ze všech předmětů, které si učí.

§. 10. Ústní zkouška kandidátů učitelství, kteří chtějí dojíti úspěšnosti učitelství na obyčejných školách obecných, vztahuje se ke všem předmětům, kterými se vyučuje na měšťanských učitelstvích.

Kandidát má prokázati, že od toho času, co nabyl vysvětlění dospělosti, přičinil se, aby obor vědomostí svých rozšířil a utvrdil a že tomu, čeho ještě nevěděl, se doučil, též má prokázati, že své všechny nauky, jimiž se na školách obecných vyučuje, co obsahem a metody se týče, důkladně osvojil.

Zkouška má se tedy nabýti jistoty, zdali kandidát má to, čeho z nauk na školách obecných vyučovaných nejvíce věditi potřebí, zdali jeho vědění jest upravené a jasně, vztáhně pak zdali dokonale či, jak se má předmětům metodicky vyučovati: máš tedy zkoušiti na tom, aby se zkouška vyhledala, zdali kandidát každý předmět úplně a do podrobná má.

§. 11. Aby kandidát došel úspěšnosti učitelství na školách měšťanských, skládá se, aby byl předmetů, jimiž se na těchto školách učí, takto nauč:

1. Co se týče pedagogiky: aby znal nejdůležitější nauky psychologie a logiky; aby věděl, jak se děti na těle a na duchu vyvíjejí a znal prostředky k tomuto vyvíjení a vzdělání; aby byl nauč pravidel vyučování, vztáhně co se dovoje předmětů, k jimiž vyučování chce kandidát nabýti úspěšnosti; aby věděl, jak školy obecné a měšťanské usazeny se zaslouby a jaký úkol mají býti; též aby byl nauč historie pedagogiky, od 16. století počínajíc, a znal pravidla disciplíny školní.

2. Co se týče jazyka vyučovacího: aby znal gramatiku, aby věděl

všech, jak se jazyk vedl, aby byl znal forem prussických i římských společně vyobrazení, aby znal důležitější doby dějin novější literatury; by měl mírnou blízkost v písemném prozáření myšlenek a uměl vyvážlivati různé kusy a ústanky, co se dotýče věd i umění.

Týchž vědomostí od vyhledáček se na kandidáti, kdyby se dal zkusiti a druhého jazyka vlastenského.

3. Co se týče matematiky, žádá se, aby kandidát uměl aritmetiku, počítaje k ní i různé způsoby počítání, jak se jich užívá v obchodech kupeckých, a aby byl důkladněji obilý v algebře, planimetrii a v rovné trigonometrii.

4. Co se týče dějepisu, vyhledáček se, aby kandidát znal nejdůležitější doby historie obecné, zvláště historie řecké a římské, mimo to střední Evropy ve věku středním a novém, a byl obecně znalý historie vlastenské.

5. Co se týče zeměvědy, žádá se, aby měl důkladnou znalost země v přímě matematické, fyzikální a politické, a aby zvrchol byl znalý geografie vlastenské a nauky o ústředí.

6. Co se dotýče věd přírodních, a to

- a) přirodopisu, potřebl, aby kandidát všeob. znal tři říze přírody a byl znalý důležitějších systémů přirodopisných, a aby uměl dobře určovati věci přirodné častu se vyskytující.
- b) se se týče přirodopysů, vyhledáček se, aby kandidát uměl řívy chemické a uorganické i organické spojiny častěji se vyskytující; aby byl znalý nejdůležitějších zákonů fyziky, pokud se k němu experimenty mohou vyhledati, aby byl spůsobilý, nejdůležitější zákony fyzikální vyvážlivati a jich užívati a aby uměl poznáti a spůsobiti nejdůležitějšími experimenty dělati.

7. Co se dotýče kreslení, žádá se, aby kandidát uměl dobře obyčejně figury geometrické od ruky kresliti, obzvláště listy předkladní náležící započítavati, aby byl znalý důležitějších umění perspektivy a uměl obyčejně náleži díle skutečnosti kresliti.

§. 12. V přímě kaligrafie, kreslení od ruky a kreslení rovnoběžného, kadby a spěra může komise zkoušeti buď zkusku zvláště náležiti nebo, když kandidát předložil próby, rozhodnouti, než se mu přitáhne spůsoblost vyzkoušením ostatní předmětem.

Kandidáti, kteří obtíž obdrželi nějaké místo učitelské, při němž se nevyhledává zvláštěho vzdělání hodného, jsou zkoušky z kadby spůsobil, což se ve vyvážlivati, které se jim vyžá. jmenovitě připomenuti má.

§. 13. Zkoušky písemné odbyjí se pod dohledem členů komise zkoušecí.

Učivní při nich pomůcká, není dovolena.

Ku každé práci písemné bude vyměřeny čtyry hodiny; když tato doba mine, odjeme se práce kandidátů.

§. 14. Ku zkoušce ústní a praktické může se komise zkoušecí rozdělit na sekce, v nichž každá má se skládati alespoň se tří členů.

V sekcích, v nichž není přítomen ředitel, předsedá člen komise od něho ustanovený.

§. 15. Zkouška praktická náleží v lekci přebírá a odbyvá se ve škole. Vše, o které má kandidát přednášet, oznámí se mu dva před tím.

Při těchto zkouškách má přítomen býti ředitel a nejméně dva členové komise zkoušecí.

Tuto zkouškou má se posuzováti, zdali má kandidát přirozený dar vyučování a v které míře a jaké jest jeho praktická způsobilost k vyučování, které již nabyl.

§. 16. Po skončení zkoušek sepíše se do protokolu, jak zkouška vypadla v jednom každém předmětu učebním a jak vypadla lekce přebírá.

Kterak kandidát v každém předmětu dosti učinil, a veškerý resultát zkoušky posadí se tímto predikáty: velmi dobře, dobře, dostatečně, nebo dostatečně.

Predikát pro každý předmět ustanoví se k nároku examinatora toho předmětu učebního hlasů.

Predikát v předmětu toho, jak vypadla lekce přebírá ustanoví členové komise, kteří při přebírá lekcí byli.

Jestli hlasové počtem sobě rovné, platí predikát nižší.

§. 17. Když se ustanoví predikáty pro všechny předměty, pajme komise zkoušecí dia nich veškerý resultát zkoušky v jedno a rozhodne, pro které školy a pro které obory předmětů (§§. 4 a 5) kandidát způsobilosti učitelské nabyl a v které míře má tuto způsobilost.

§. 18. Způsobilost učitelská pro obyčejné školy obecné může se kandidátovi přikročiti, když kandidát neobdržel v nějakém předmětu známky „nedostatečně“ a když obdržel nejvýš ve dvou předmětech známku „nebo dostatečně.“

§. 19. Spôsobilost učitelská pro školy měřtancké má se přifknouti:

1. těm, kteří odbyli zkoušku ze všech předmětů, když obdrželi nejméně a německého jazyka, z matematiky, z vychovatelství a vyučovatelské mianku „dobře“ a z jiných předmětů skupen mianku „dostatečně“.

2. těm, kteří podali zkoušku jen z jednoho oboru předmětů, když obdrželi ze všech předmětů tohoto oboru mianku „dobře“.

§. 20. Ti, kteří nabyli spôsobilosti učitelské pro jeden obor předmětů škol měřtanckých, mají toho vůli, podobně zkoušku doplniti a opatřiti si vysvědčení spôsobilosti také z druhého oboru.

§. 21. Byli kandidáti reprobováni, poslouz jest, dělati novu celou zkoušku a před tout komisi zkoušet.

Zkouška opakovati se má se krom zvláštích případností toliko jednou. Výmianku z toho povoliti má se k návrhu komise zkoušecí ministr náležitosti dvojnásob a vyučování (§. 19 zákona říšského, č. 14. května 1849).

§. 22. Za zkoušení platí se taxa 10 zl.

§. 23. Vysvědčení, které po dokonání zkoušky se vydá, má obsahovati:

1. Úplný národní kandidáta.

2. Ustanovení, v kterém jazyku jest kandidát spôsobilý vyučovati.

3. Veškerý úsudek, který se znamená školy 1, 2, 3 a 4, v tom smyslu, že 1 značí kvalifikaci velmi dobrou, 2, 3 dobrou a 4, 4. dostatečnou.

Vysvědčení 4. 4 dostanou ti, kteří nabyli spôsobilosti učitelské přifknouto.

Ve vysvědčení, které se dá učitelům škol měřtanckých, obsahovati má také úsudek sevrábně odůvodněný, kterak dosti učili v jednom každém předmětu, a někteří byli zkoušeni.

§. 24. Vysvědčení 4. 1 děli se má se jenom kandidátům, kteří ve všech předmětech obdrželi mianku „velmi dobře“.

K vysvědčení 4. 2 potřebí, aby mianky velmi dobré a dobré byly převažny.

Máti kandidáti všechny mianky dostatečné a nejlepší dvě mianky „ovsa dostatečně“, obdrží vysvědčení 4. 3 a v každé jiné případnosti vysvědčení 4. 4.

§. 25. Ve vysvědčení podpisati se bedíati a jeden se členů komise zkoušecí, který spolu zkoušel.

§. 26. Zkoušky učitelů odbyvají se týdně spůsobem jako zkoušky učitelů, toliko zvláště s sobě.

§. 27. Kandidáti, kteří nabyli již spôsobilosti učitelské pro školy střední (gymnasia nebo školy reálné), a čitují další kvalifikace za učitelů na školách mě-

štatských, povinni jsou totiž, doplniti školu s těch předstou, z kterých nemohou způsobilosti učitelské školou obyčejnou poskytnuti.

§. 28. K vyvoláním způsobilosti učitelské, kterých někde nabyl val samí v radě školské nastoupených, postehá, aby je vyloučen samí ministru náležitosti duchovních a vyučování.

Těmž má se na další ustanovení platnost v přísluš vyvolání, kterých někde budoucí nabude v některé samí v radě školské nastoupené, v kterých toto ustanovení nemá platnosti, když by šlo o to, aby majetník takového vyvolání sňazen byl na učitel na některé škole obecné v jiných samích v radě školské nastoupených.

Ustanovení pomějejná.

§. 29. Toto ustanovení nabude die plného účelu svého platnosti prvěho dne měsíce října 1871.

Až do toho dne vyhledávámě buditi na kandidátech učitelství obyčejných škol obecných jenom toho, co bylo předepsáno se škol učitelství na posavadních učitelstevních učitelství.

Také na těch, kteří mají vyvolání se učitelství učitelství nebo se učitelství škol hlavních a chráží podniknutí zkoušku způsobilosti učitelské pro školy měštanské, žádámě buď až do konce školního roku 1871 učitel, a přikazám jim buď způsobilost učitelství i tehda, když obdrží v přednáškách v §. 19. jmenovaných námku „dostatečně“.

§. 30. Až do konce školního roku 1871/1872 nemá potřeba, aby kandidáti učitelství předložili vyvolání dospělosti a průkazy, že nejméně dvě léta službu ve škole konali: totiž mohou kandidáti, kteří nabudou vyvolání způsobilosti na učitelství na školách obecných a měštanských, neobstarati své praktické služby ve škole, topř se dovolati službu takové definitivně sňazení býti, což se ve vyvolání vyloučené má připomenouti.

Hassner up.

Nářízení, vydané od ministra záležitostí duchovních a vyučování dne 23. listopadu 1869,

Jelikož se týče připoutání knih vyučovacích a čítanek ku potřebě škol obecných. Má platnost v zemích v době říšské nastoupajících, až na Itálii, Vladimírsko a Krakovsko.

(Muster: v č. LXXV. zák. list. list. 170, str. 309; výt. a zveřej. dne 3. prosince 1869.)

Abych k vykonání přišel §. 3 a §. 19, č. 3 zákona, dan. 14. května 1869, č. 43 zák. list. *), vidí se mi v přímě toho, jak se má předložit u připoutání knih vyučovacích a čítanek ku potřebě ve školách obecných, ustanoviti toto:

1. Když se některá kniha vyučovací nebo čítanka přijme do c. k. školy knih školních, pokládá se na to, že se jí má také volně přivádějících čísti náležeti.

2. Měly se připoutati nějaká jiná vyučovací kniha nebo čítanka, budí návrh v přímě toho podle školního úřadu oznámen.

Knihy neb čítanky, které má býti připoutána, má obsahovati tolik učeb., aby to stačilo nejvýše na rok: k návrhu, aby byla připoutána, má se přiložiti exemplář té knihy a připomenutí, za jakou nákladem ona se postává.

3. Podlé žádost na připoutání některé knihy neb čítanky nějaká osoba soukromá, není školní úřad samý povinen, vstíti ji k vyučování.

4. Školní úřad samý má knihy vyučovací neb čítanky, které vadí u vyučování, ihned znáti zrušiti a předati dobré učitel jejich se svým návrhem ministru záležitostí duchovních a vyučování, aby v té přímě rozhodl.

5. Když se nějaká kniha vyučovací neb čítanka do škol připoutá, oznámí se to vstříknem oznámením pro obec školní ministerium záležitostí duchovních a vyučování vykonávajícím a zejména se školní úřad samý, k jeho návrhu nebo dle jeho učitel kniha byla připoutána.

Jiní školní úřadové nemohou pak se své věci dovoliti, aby kniha taková ve školách pod nimi postavených byla zrušena. Ježli na rozpacích, mají návrh a strany toho učitelům vyhověti, neboť podají v přímě toho správě ministru záležitostí duchovních a vyučování a poseřkají, až dojde rozhodnutí.

6. Jdeli u připoutání nějaké náboženské knihy vyučovací do škol obecných, budí dosti účinně tomu, co ustanoveno v §. 7 zákona, dan. 23. května 1863, č. 43 zákonska říšského.

Hasser op.

*) Práh. pro Mor. 1869, č. 41. str. 301.

165.

Patent císařský, daný dne 3. prosince 1869,

jinými se svolání rada říšská.

(Obstává v listě LXIV. Záh. Mě. M. 171, str. 600; vyd. a rozsah dne 3. prosince r. 1869.)

My František Josef První,

z Boží milosti císař Rakouský;

Apostolský král Uherský, král Český, Dalmatský, Chorvátský, Slavonský, Haličský, Vladimírský a Illyrský; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štýrský, Korutanský, Krajský, Bukovinský, Horno- a Dolnoslezský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský, Kyburský, Gorický a Gradištský; kníže Tridentský a Brixenský; markrabě Horno- a Dolno-Lužický a Istrianský; hrabě Hohenemburský, Feldkirchenský, Bregencský, Sonnenberský; pan Terstský, Kotorský a na Slovenském krajišti; velkovojevoda Srbský atd. atd.

známo činíme a věditi dáváme:

Rada říšská svolána jest na 11. den měsíce prosince 1869 do Vídně, hlavního a sídelního města Říše.

Děle v Trstě, městě Nalezu přimo pod spůsobu říšskou postaveného, dne 3. prosince Mě. říšského senátu říšského jednatelského desiatého, panovní Naleho roku dvadecátého druhého.

František Josef mp. (LS.)

Tasch n. p. Pinner n. p. Hasser n. p. Petocki n. p. Glöckner n. p.
Bercht n. p. Brestel n. p. Berger n. p.

Překlady zákonův
 a
Zákonníka říšského
 na rok 1869
 pro
Markrabství Moravské
 občanských.

Částka XXVI.

Vydán a rozšířen dne 22. ledna r. 1870

od v. k. ministerského Markrabství Moravského.

166.

Úmluva poštovní^{*)}, učiněná dne 24. července 1868,

mezi vládou Jeho císařského a královského Apostolského Veličenství a vládou Jeho
 Vysosti knížete spojených knížetství.

(Přeloženo ve Vídni dne 24. července 1868, podle úmluvy a jejích přílohův, kteréž Nejvyšším vládním úřadem dne 14. listopadu 1868 ustanovených, dle oboustranné vzájemné po-
 dohly dle ve Vídni 22. února 1869, v textu opravené a potom se strany každého vládního
 a v. k. společného ministerského úřadu učiněných, sá se strany představa knížecího
 ministerského a knížecího ministerského úřadův s konečnou platností vyřídila
 ve Vídni dne 20. července a v Bukarově dne 18./20. srpna 1868.)

(Vydáno v částce LXXVII. sb. ř. k. 1. sv. str. 606; vyd. a rozšíř. 18. prosince 1868.)

Překlad.

Vláda Jeho Veličenství císaře Rakouského, krále Českého atd., Apostolského
 krále Uherského a

vláda Jeho Vysosti knížete spojených knížetství,

shodajíc se sobě, aby korespondenci mezi státy oboustranně úmluvou poštovníkou
 uplatňovaly, zejména k tomu konci úmluvu přílohově vyřídily, kteří jsou se
 v tyto články uznali:

Článek I. Mezi správami poštovními v obojí obvodu vládní Jeho cí-
 sárského a královského Apostolského Veličenství se strany jedné, a správou po-
 štovou spojených knížetství se strany druhé uvede se periodické a pravidelné

^{*)} Podle úmluvy, učiněné s knížecí vládou v Bukarově dne 18./20. srpna 1868, dle ve
 sbírce vydána jest.

vyměňovací listů, vědijáckých průh obcí a všei třídných, též všei povozní pašou poštářných, kteří pocházejí ze zemí obchopelných nebo z takových zemí, jakožto užívají nebo by budoucně užívati mohli prostřednictvím správ se smlouvajících.

Článek 3. Také vyměňovací listi se bude kurvy paštorckými, jakožto mezi obvody zemí se smlouvajících buď již střísný jsou nebo přístě střísný budou, na těchto místech, totiž:

1. mezi Dolním Sincovem a Michajlovu;
2. mezi Solavou a Faltěnou přes Nemeritany;
3. mezi Pejzancem sevatem (Seznam) a Adinovem přes Filipceky;
4. mezi Benševem a Bukareštem přes Horní Taneš a Prodjal;
5. mezi Sibinem a Rymankem na Červenou vodu a Kajomy;
6. mezi Hárovou a Turn-Seserinem přes Varšarovou;

7. mezi přístavy Danajskými listi se bude vyměňovací také prostředky, jejich správy se smlouvajících užívají nebo užívati budou k vyměňování všei po pašě poštářných mezi těmito přístavy, jakož i s místy v zemích se smlouvajících ležících a s Tureckem, též s přístavy Levantckými.

Článek 3. Vidělo by se spěchem paštorckým smlouva čistěm přehledno, střední kurvy paštorcké pro vzájemně vyměňovací korespondenci a všei po pašě povozní pašářných jinými cestami nežli těmito, jakožto jsou v článku předešlém jmenovaný, mohou kurvy takové po společném uzávení, nastáti.

Článek 4. Každá bude kurva paštorckých na cestách v článku 3. jmenovaných a jak budou užívány, byly budou pošty odcházení a přijíždění, ustanoví se dle potřeby smlouvou společnou mezi správami obchopelnými.

Článek 5. Každá správa bude zapravování náklad na vození všei ve své zemi. Vidělo by se však spěchem se smlouvajících přehledno, aby zapravování mezi stády pozemními v oboujm směru a všude se těmito podnikateli, spraví každá správa náklad na to poště také, po jak velké části země její pašta jde.

Článek 6. Náklad na zapravování všei po Danaji mezi správami se smlouvajících obchopelně pašářných zapravování budou až do Klávy správy paštorcké v oboujm obvodech Jeho císařského a královského Apoštolského Velikemství; na Hárovou zapravování jej bude správa paštorcká spojených knížectví.

Převládly by se všei mezi přístavy proti sobě ležících (Durděnem a Banským, Viděnem a Kalafinem atd.) jiným způsobem nežli po parních lodích, spraví každá smlouvající se státem polovinu nákladu na to.

Článek 7. Správy smlouvajících se pojmenují po společné ústavní pašty, kteréž si budou vyměňování společněm balíky psaní a všei, po pašě povozní pašářných.

Tyto spřezy zavazují se, le budou věci, po počté mezinkrední a transitační posilané dopravovati tímí prostředky, jimiž se nejrychleji dostanou na místo.

Ony dají vydati tabulky na instrucevní věci posilanyh, a budou si jich rájenně propůjčovati.

Článek 5. Po počté listovní budou se dopravovati:

Pasí, na nichž není opeřena cena,

vnoy sběh,

noviny a

všechné věci tělesné.

Pasí, přiby sběh a věci tělesné nemají vážit více než 15 lotů (= 150 gramů).

Po počté převozí budou se dopravovati:

Pasí, na nichž jest cena opeřena,

listovní peníze, též balíky (náklad), necht jest cena opeřena šíl ná,

Článek 7. Pasí obyčejný, t. j. takové, jako nejsou rekomandované a neobaleny ničím a cenou opeřena a kteráž se posílají z jednoho ambrosující se země do druhé, mohou, však nemají se rekomandovati.

Odesílatel má toho věd, zaplatiti porto napřed až na místo, kam vše jde, než ponechatí adresátovi, aby porto zaplatil.

Článek 10. Porto, které se bude vybírati v obcích okresů státních Jeho císařského a královského Apoštolského Velikánství, vyměřuje se takto:

1. za každé jednoduché pasí frankované do spojených knížetství na deset krajců;

2. za každé jednoduché pasí nefrankované do spojených knížetství na dvoacet krajců.

Se strany druhé vyměřuje se porto, které se bude vybírati ve spojených knížetstvích, takto:

1. za každé jednoduché pasí frankované, které jde do stejného státního okresu Jeho císařského a královského Apoštolského Velikánství, na 25 banů;

2. za každé jednoduché pasí nefrankované, které jde z stejného státního okresu Jeho císařského a královského Apoštolského Velikánství, na 50 banů.

Článek 11. Vyjmukou z toho, co v předcházejícím článku ustanoveno, vyměřuje se jednoduchá taxa za pasí do spojených knížetství do Bukoviny do okráška Byzantského a Nasedského, do okresů sousedních, takou Maruů vyhrančených a do

šesti hranice vojenské, kteří se spojenými knížecími hranicemi, až do Nordho Multánu, a naopak, takto:

- za psaní frankované na 5 krejcarů (15 banů), a
- za psaní nefrankované na 10 krejcarů (30 banů).

Článek 12. Za jednoduché psaní počítá se psaní, které když se pošle z toho neb onoho obvodu státního Jeho císařského a královského Apoštolského Veličenství do spojených knížecství, nevíše více než let celá, a posílá se do spojených knížecství do toho neb onoho obvodu Jeho císařského a královského Apoštolského Veličenství, na více než 15 gramů.

Let od letu (od 15 do 15 gramů) vybírá se a jednoduché proto více.

Článek 13. Správy poštovní v obzám obvodu státním Jeho císařského a královského Apoštolského Veličenství platí buďto správa poštovní spojených knížecství za psaní frankovaná, jímž do spojených knížecství 4 krejcare, a za nefrankované psaní, jímž do spojených knížecství 8 krejcarů, když bude psaní jednoduché.

Správa poštovní spojených knížecství bude vždy jmenovaným správcem poštovním za frankované psaní do jmenovaných obvodů státních platí 6 krejcarů (18 banů) a za nefrankované psaní do jmenovaných obvodů státních 12 krejcarů (36 banů), když bude psaní jednoduché.

Taxy, které se dle článku 11 budou vyjímkou vybíráti, státním správcem, které je vybírá.

Článek 14. Psaní rekomandovaná posílá se sebou z každé země směrem do druhé, a pokud možno, také do těch zemí, pro které není směrování se správy korespondence dopraví nebo přímé budou dopravováti.

Porto za psaní rekomandovaná dopravena buď vždy napřed až na místo, kam svědčí.

Za každé psaní rekomandované, jímž z jednoho směrování se směrem do druhé, dopraveno buď při podstatě kromě taxy za obyčejné frankované psaní též vždy, porto namítané 10 krejcarů, počítáno 25 banů.

Toto státní porto obdrží správce toho místa, kde psaní bylo počínáno.

Za rekomandované přeby zboží a většího větší množství, které se posílá z jednoho směru se směrováním do druhé, platí se kromě taxy směrné, vyměřené v článku 17, vždy dohodané porto namítané, a větší takové počítá se v každé přímce za psaní rekomandované.

Na psaní rekomandovaných nebud nikdy ceny opravěná.

Kde odešlá nějakou věc rekomandovanou, může říci, když ji pošle, aby mu bylo vyčísleno potvrzení adresáta, to jí náležitě odřídl.

V této příležitosti zapraví odesílatel napřed za to potvrzení státní taxu 10 krejcarů, potažma 25 banů.

Tato taxa stále státně spravě poštovské toho města, kde posílá byla počítána.

Článek 15. List reklamční, který se k účlosti toho, kdo nějakou věc odešle, pošle a jedné zasílavající se nemá do druhé, frankován buď, zaspravili odesílatel porta za náležitě spíšejší, zapravím 10 krejcarů nebo 25 banů.

Tato porta náležitě té spíše, která jí vytráha.

Stalší se však reklamace navisátním pošty, má pošvatel jakes říci, aby se mu věčaná taxa navrátila.

Článek 16. Ztratili by se nějaká věc rekomandovaná, která byla a jedné zasílavající se nemá do druhé počítána, všem některého úředníka poštovského, vyplati zasílavající se spíše poštovská, v jejím okružku věc se stráta, odesílateli se dva měsících, kde dva reklamace pošitaje, dvacet státních (30 len. n.) náhrady.

Přivo reklamční pomine v 6 měsících, počítaje od toho dne, kdy bylo posíláno.

Pa přijel této listy nemá jí reklamant přivo, říci náhrady.

Článek 17. Přiby sborů, všerchy korektur, které obsahují opravy k tisku se utahují a přiložená rukopisy korektury se týkají, žurnály, noviny, spisy periodické, učebné nebo význané knihy a hesárky, tiskové, litografované nebo metalografované manuskripty, katalogy, prospekty, návody, seznamy ten atd., které se pošitají a jedné zasílavající se nemá do druhé, mohou se frankovat od svého místa, kam svědčí, když se napřed zaplatí dva krejcaré, nebo 5 banů se každého 1%, celního listu (40 gramů) nebo se státní toho váhy.

Článek 18. Taxa 2 krejcarů (5 banů) se přiby sborů, za věci tiskové atd. vyřídění, svědčí se mezi spisy se zasílavající takto:

2 hazy sborů spisy poštovské v obzám obvodu státním Jeho císařského a královského Apoštolského Valičanství a

2 hazy sborů poštovské správa spojených káitátů.

Výjimkou z toho státně celá taxa za přiby sborů, věci tiskové atd., které se pošitají se spojených káitátů do země pošitavajících, janzovaných v článku 11, té spíše, která jí vytráha.

Článek 19. Přiby sborů mohou se pošitati jen pod tou výjimkou, když se vyplá, se náklady celého každé nemá jest náhrada.

Tyto příby nesmí mít ceny kupní, mají se pokládati pod pásku aneb se mají tak zastáti, aby nebyly pochybností, jaké věci to jsou, a nesmí na nich býti ničeho rukou psáno leč adresa toho, komu se posílají, množství šablony nebo obkladu, díla a ceny.

Archy korektur a rukopisy k nim příložené mají se též pokládati pod pásku a nesmí kromě adresy toho, komu svědčí, kromě podpisu administrátora a kromě datum obstarování ani psaných poznámek, ani dílů neb znamení.

Příby zboží, archy korektur a všelijaké věci tištěné, které vyjímáním výše položeným dání neodcházejí, anebo za které by měl pošta zapraviti adresát, pokládají se za psaní nefrankovaná, a podle toho se na ně taxa vyměří.

Článek 20. Ten, kdo pošlák nějaké psaní rekomandované, které se má z jednoho místa jít do druhého místo druhé země, kde jest pošta, může žádati, aby se psaní, hned když dojde, adresátovi po schůzkím poslu dávalo.

Na takové schůzce dává se povinen jest podávati zapraviti náhled státní taxa 15 krejcarů aneb 40 banů.

Tato celá taxa obdrží pošta, která psaní šodí.

Článek 21. Správy poštanské anebvů dílní mohou sobě vzájemně po listech vydírati psaní, příby zboží a všelijaké věci tištěné do cílech nebo z cílech země jízdní, které jejich prostřednictvím odjíždí nebo budou uloženy.

Korespondence, které jdou do míst německých a do velkovévodství Lucemburského aneb přilehléji občanství, dopravování budou v každé příčině přebíráti tak jako korespondence, které se vyměňují mezi anebvů dílní se správami poštovskými.

Správy anebvů dílní se budou si oboplně na korespondence, jízdní do cílech nebo z cílech země nakráčovati taxa, vyměřené anebvů dílní a to již odjíždějí nebo šlají, které o to budou odjíždějí.

Poštovské správy v obzám obzám státním jako císařského a královského Apoštolského Veličenství nakráčovati budou správy poštanské spojených knížetství za frankované korespondence, jízdní z cílech země do spojených knížetství a za nefrankované korespondence, jízdní ze spojených knížetství do cílech země, tytéž taxa, jako za korespondence, vyměřované mezi samými zeměmi anebvů dílní.

Zdání korespondence v tomto článku jmenované mohou se frankovati aneb se mají za ně zcela neb z části placiti, pod kterými vyjímáním se mohou příby zboží a věci tištěné za nižší taxa dopravovati a psaní rekomandovaná posílati, vše to státi na tom, co v příčině toho v dotčených anebvů dílní poštovských ustanoveno.

Článek 22. Taxy za korespondenci, které se posílají mezi spojenými knižetstvími a mezi městy v Turecku, kde jsou státní ciz. a král. pošty, ustanovují se takto:

1. Za korespondenci mezi městy blíže sebe ležícími:

(Vidínem a Kalafitem, Dierdívem a Rasúkem, Černou Vodou a Karakóem) na 5 krejcarů (15 banů) za jednoduché posaní frankované, na 10 krejcarů (25 banů) za jednoduché posaní nefrankované, a na 3 krejcarey (3 banů) za každého 2 $\frac{1}{2}$ lotu (40 gramů) průj zboží a věci těžkých.

Všechny tyto taxy obdrží správa, která je vybírá.

2. Za korespondenci mezi městy, ležícími ve spojených knižetstvích se strany jedné a mezi Vidínem, Rasúkem a Černou Vodou se strany druhé, ustanovuje se taxa:

na 10 krejcarů (25 banů) za jednoduché posaní frankované, na 20 krejcarů (50 banů) za jednoduché posaní nefrankované a na 2 krejcarey (3 banů) za každého 2 $\frac{1}{2}$ lotu (40 gramů) průj zboží a věci těžkých.

Tyto taxy rozdělí se tak, že $\frac{2}{3}$ obdrží poštovní správa spojených knižetství a $\frac{1}{3}$ poštovní správy v státním obvodu státním Jeho císařského a královského Apoštolského Velikentství.

3. Za korespondenci, dopravované mezi spojenými knižetstvími se strany jedné a ciz. a král. poštami, státními na pobřeží Černého moře a v Turecku vyznačené (až na Albanii a ostrov Kandi) se strany druhé, vyznačují se taxy takto:

na 15 krejcarů (40 banů) za jednoduché posaní frankované, na 25 krejcarů (60 banů) za jednoduché posaní nefrankované a na 4 krejcarey (10 banů) za každého 2 $\frac{1}{2}$ lotu (40 gramů) průj zboží a věci těžkých.

Tyto taxy rozdělí se takto:

Poštovní správy v státním obvodu státním Jeho císařského a královského Apoštolského Velikentství obdrží za jednoduché posaní frankované 10 krejcarů, za jednoduché posaní nefrankované 15 krejcarů a za každého 2 $\frac{1}{2}$ lotu (40 gramů) průj zboží a věci těžkých 3 krejcarey.

Co zbývá, náleží buď poštovní správě spojených knižetství.

4. Za korespondenci, dopravované mezi spojenými knižetstvími se strany jedné a mezi ciz. a král. poštami, státními v nezávislém Turecku, v Egyptě, na ostrově Kandi a v Albanii se strany druhé ustanovují se taxy takto:

na 20 krejcarů (30 banů) za jednoduché posaní frankované, na 30 krejcarů (75 banů) za jednoduché posaní nefrankované a na 4 krejcarey (10 banů) za každého 2 $\frac{1}{2}$ lotu (40 gramů) průj zboží a věci těžkých.

Tyto taxy rozdělí se tímto způsobem:

Poštovní správy v státním obvodu státním Jeho císařského a královského

Apoštolského Veličenství obdělá za jednotné sazby frankované 15 krejcarů, za jednotné sazby nefrankované 20 krejcarů a za každého 1% lota (40 gramů) přib. obdělá a všeč třídných 3 krejcarey.

Co zůstane, dostane poštovák spolek správných křišťálov.

Článek 23. Korespondence školní frankování se mohou v zemích ústřední úřadů zmáknami pošternými každé země.

Článek 24. Člání zmáknky za sazby přilepení všude vešlé taxa k frankování nebo sazby vyměření, pakliže se sazby takové za nefrankování a vše toho ustanoví se pošta, při čemž se však počítají zmáknky nedostatečné, jichž bylo užito.

Vše pod plátkou posláno, které, když se pošta zapraví napřed, dopravují se za taxa nižší, pakliže se, bytí nedostatečné frankování, za listy nefrankované, počítají však zmáknky, jichž bylo k frankování užito.

Článek 25. Korespondence nedobře adresovaná nebo nedobře řízená pošlou se napřed za tuž taxa, kterou za ně pošta, ješto je odložila, počítá druhé pošty.

Korespondence, které a jako přiláhy kolli nomenem se adresováni došláti, pošlou se obzvlášť usvítá.

Korespondence, ješto se vyřadí frankované, vešlé se, taxa za ně nepočítají, korespondence, však, za které byla taxa počítána, vešlé se proti nabízení obkolí pošta, která za ně původně počítala pošty, ješto je odložila.

Článek 26. Za korespondence mezinárodní, které se za adresitkem pošlou jinam, pověze se přestěhovat, není se a přiláhy tohoto dalšího posláni platití platitíky k prvotní taxa.

Jestliže by se však a té přiláhy, že se někdo jinam přestěhoval, muselo pošte vyřádit, pověze bude adresit, správně taxa doplňovací až do toho pošta, které by byl poslávat nebo adresit musil platit, když sazby bylo do svého místa bývalo adresováno.

Korespondence rekomandovaná, pakliže se za někým vše, pakliže se i posou za rekomandovaná, a neplatí se za ně znovu rekomandačního.

Článek 27. Korespondence, které jde a jedné země do druhé a tyže se hradiší odlišného odlišné služby zastávají, dopraví se bez pošta, když jsou v té i, že které zmákní úřad nebo funkcionáři této korespondenci odlišují, vše ak pošta osvoboděna.

Úřed nebo funkcionáři, jsoucí korespondence sváděti, také od pošta

zveřejnen, vyšk se korespondence bude všude porta; jinak upravit se má též taxa, vyměřená v té věci, kam jde korespondence.

Článek 28. Správy zmlouvy činní uzavírají se, že chtějí smlouvu své země dále dopravovati bezpečně balíky psaní, které mají poštou obecnou činnou poštám poslati a zaslat.

Správy poštovní v obojím úvodu státním Jeho císařského a královského Apokaliptického Velikostátní placíli budou správy poštovní spojovaných křižatelů na dopravování bezpečných balíků psaní, které poštou jmenovaných správy poštovních poslati budou ciz. a král. poštám v Turecku, tyto taxy:

- a) 15 bašů za každých 50 gramů čisté váhy psaní a
- b) 30 bašů za každý kilogram čisté váhy přib. zboží a věci tělesných.

Správa poštovní spojovaných křižatelů placíli bude správy poštovní vyšk dočasným na dopravování bezpečných balíků a psaními, které budou poštou spojovaných křižatelů poslati poštám spolku zveřejněných, tyto taxy:

- a) za psaní 10 krejcarů za každého 10, letu váhy čisté, a
- b) za přiby zboží a věci tělesné 30 krejcarů za každý kilogram váhy čisté.

Poslati by budoucí poštou některé správy se zmlouvajících poštám některé jiné ciz. země bezpečně balíky a psaními, ustanovi se náhrada na dopravování těchto balíků bezpečných v jiné každé případnosti po společné úmluvě správy se zmlouvajících.

Váha korespondence všelijakých, kterých nelze dodat, ani váha listů korespondenčních a jiných listů pečetních k vyměřování bezpečných balíků a psaními se vztahujících, nebudiž poštám ve váhu psaní, přib. zboží a věci tělesných, dle které se mají taxy dopravování v tomto článku ustanovené vyškřívati.

Článek 29. Poštou správy se zmlouvajících budou obecnou přijímati a obstarávati předplacené na noviny, které vycházejí v těch kterých zemích nebo v cizozemsku, a budou se také zaměstnávati zasíláním těchto novin.

Taxa, kterou budou správy se zmlouvajících vyškřívati na předplacení a zasílání novin v jejich zemích vycházejících, vyměřuje se na 25 proc. čisté ceny novin po úhradu kolku a rozdělí se mezi obecnou správy na polovic.

Nejméně taxa taková ustanovuje se na 5 krejcarů (= 2 lon. n.) za rok.

Článek 30. Poštou správy se zmlouvajících budou také obecnou vydávati noviny v cizích zemích vycházející za to, až je plací abonentů ve své zemi, když je bezru po poště.

Článek 31. Aby spěry se snižovaly, platí útlak z korespondenci z obopojných zemí posílaných poštou, uznávají se, že každou zvlášť věnovanou prostředky jsou přikládají, aby se tyto korespondence dopravovaly jinými cestami nežli poštou obopojně.

Článek 32. Věci po poště povozní posílané, které jsou z jedné snižovaly se země do druhé, možno, však uznávají se funkcionáři.

Účastníci má také vili, splnění podle napřed až na místo nebo až na hranice spojených křižovatky země státní adresátovi, aby celé podle zapovědi.

Článek 33. Taxy vyhlášené se každou dle tarif, zavedených v té zemi, kde se věci na poště posílají, a v té zemi, kam se posílají, a to za dopravu v obzám obvodu státním jeho císařského a královského Apoštolského Vládou dle tarif v těchto obzám platnost majících a za dopravu v zemi křižovatky sjednocených dle tarif v této zemi platících.

Článek 34. Kdy podlévá nějakou věc na poště povozní, může žádati, aby se mu vydalo potvrzení, že adresát vše zaneseno měřičně obdržel.

Za toto potvrzení dle se listek zpáteční uzavří posílané napřed taxy v článku 14. vyměřeno.

Tato taxa uznávána obdrží pošta, která vše odesílá.

Článek 35. List přívodní, který se přidá k věci, po poště povozní posílané opovíra jest taxa včelák, až osvětlí více než lot nebo 15 gramů; světlí více, uznává se má taxa jako za obyčejné psaní (článek 10 a 11).

Článek 36. Posílají se několik balíčků a jediným listem přívodním, posílají, buď, uznává taxa za každý balíček včelák.

Článek 37. Za věci po poště povozní posílané, které z jaké koli příčiny pošlou se zastát do toho místa, kde byly posílány, země které za příčinou přestěbování adresátu pošlou se za tím náham jinam, zapověna buď nová taxa, jako kdyby byly země posílány na poště.

Článek 38. Věci, které země po poště povozní sdílejí posílají dřívě a funkcionáři, jmenovali v článku 27., dopravují se zdarma.

Článek 39. Kdy podlévá nějakou věc na poště povozní, má na vili, pojmenovat cenu její, za kterou se má dá garancie, kdyby se strčila nebo přila k porušení.

Stratil by se vše po poště povozní posílané země byhali by porušena, dá se za ni náhrada dle ceny opovíra, ale to by spěra poštovní měla dokázat, že cena opovíra jest větší než cena skutečná.

V takové případnosti jest správa poštovní povinná, náhradní jest zcela skutečnou.

Neopověděli podávající osoby věci poslané, může žádati jen té náhrady, která se rovnává se skutečnou strátou nebo se skutečným porušením věci, takové náhrady pak nemůže nikdy žádati více než 1 zl. 50 kr. (3 l. n. 75 hrad) za půl kilogramu nebo za slunce této váhy.

Všude má se dáti náhrada tomu, kdo věc poslal. Může se však dáti také adresatovi, když za to podávající požádk, nebo sezení, kdo podávající jest a nemůže se vyhledati.

Článek 40. Správy poštovní neberou na se náhradu a nedají náhrady za stráty a porušení, způsobené příškerou vládními, když posla pro veřejně vyhláše, že přestala býti osobou. Jistě náhradu; také než správa poštovní náhrady za porušení, které se stalo poručením věci poslané nebo za jiným toho, kdo ji poslal.

Tetěž má platnost v příčině škod nepřímých a náležo náku.

Správy poštovní neberou na se náležo náku také v těchto případnostech:

1. Když se nedokáže, že byla věc porušena, když jak došla aneb dříve než ji adresní převaž;
2. když není na obliče zasnít viděti nějakého porušení ani porušení;
3. jestli o nějaký balíček, na kterém jest opovězeno zcela aneb o nějaké psaní a psaní, než se náhrady když věc věci při doručení na místo rovná se a věc, kterou měla věc, když byla poslána.

Článek 41. Dopravní neb došli se věc posla, berou na se zmlouvající se správy poštovní náhradu, utílní náhradu dle článku 37, jen do té, pokud se věc zaslán takovým způsobem stále, úplně nebo v části zkažila.

Správy poštovní nemají náležo náku zvenč ke zmlouvám, které se stacion v kurem nebo v oznámk tržích.

Článek 42. Ten, kdo věc nějakou posla, může za ni žádati náhrady v šest měsíců, počínaje od toho dne, kdy ji poslal.

Když tato lhůta projde, posla pro reklamantovo k náhradě.

Článek 43. Správy se zmlouvající uzavírají se oboplně, že dají náhradu za věc stratené neb porušené dle článku 39, až do 42, jen tehdy, když se věc strátila neb byla porušena při dopravování v jejich zemi.

Ztratila se věc neb utílní porušení při dopravování v jiné zemi nežli té, v které jsou správy zmlouvy uzavřeny, tedy zjedná správa té země, odkud věc jde,

naproti správně cíl, náhradu reklamantovi týž způsobem, jako by šlo o náhradu věci jejích vlastních, a dle toho, co v té příčině ustanoveno jest ve smlouvě, mezi správcími se smlouvajícími a cíl správců užívat.

Článek 44. Co se týče věci ze spojených knížetství do cílích vezí a naopak posílaných, které se dopravují obojími obvodem státním Jeho císařského a královského Apoštolského Velikoství, mají v příčině dopravních jich skrze spojené knížetství platnost tytéž tarify a také ustanovení, jako mají moc v příčině věci ze smlouvajících se vezí nebo do nich posílaných. Co se pak týče dopravních věcí od hranic spojených knížetství až na místo a naopak, mají platnost tazy a ustanovení, jako mají moc mezi obojími obvodem státním Jeho císařského a královského Apoštolského Velikoství a těmi kterými sezení cílích.

Článek 45. Správy se smlouvající dopustí, aby paní a jiné věci, když se což naproti, dopravovaly se štáfetami.

Taxa za štáfetu naproti se vždy napřed až na místo ustanovena.

Ztratil-li by se věc nějaká štáfetou poslaná arciódním úředníka pašovského, večí správa, v jejím okruhu věc se strčila, tomu, kdo ji podal, taxa za štáfetu napřed zapravenou a náhradí mu dvacet zlatých (= 40 leu. n.).

Reklamace z příčiny stráty věci nějaké po štáfetě poslané udělí se uděle toliko v šestí měsících od toho dne, kdy byla podána.

Článek 46. Správy se smlouvající budou si každý měsíce pošty dítiti z korespondenčních, zápočetných balíčků paní a věcech po poště pravní a štáfetami posílaných, které si oboplně podlé této úmluvy budou zasílati. Tyto pošty vydávají se dle potvrzení, vydaných na věci dopravené v tom měsíci, k němuž se pošty vztahují.

Platiti se bude každého čtvrtí roka podle generálního spočítání, které učiní královské císařské ministerium arby, právníka a obchodu v Paří.

Bude se pak platiti v kovové minci (stříbrné) nebo známkami, redělicími na celou sumu v kovové minci. Peníze budou se odváděti buď královské kase pašovské v Paří v šle rakouském nebo francouzském ministerium v Bukurešti v leu. n. a basech, dle toho, budeli ta neb ona smlouvající se správa pašovská máli náboho pobledovati.

Platiti se má ve třech měsících nejprve přídělich od projiti toho kvartálu, na kteráž byly vydávány pošty generální.

Resultát rozhodl a příslušy čističských potůb vasilých polostí se do potůb na kvartál budenci.

Potůb vyrovnají se podle poměru jednoho státního rakouského Šila ke 2 l. n. a 50 baním (1 l. n. nebo 100 banů = 1 frank).

Článek 47. Správy se ustanovují ustanovi zvláštními pravidly formy potůb a vialák jak pravidla podrobná a pořádku se týkající, jichž bude k náležitému vykášení této úmlouvy potůb.

Správy se ustanovují mohou dotčené předpisy změnit, kdy kolí se společně ustanoví potřeba toho shledají.

Článek 48. Tato úmluva nabude moci dne 1. ledna 1869 a zachová rok od roku moc ustanoví dotčen, pokud ta neb ona ustanoví se strana strana druhé, však rok třetí, nezmění, že chce, aby účinky úmlouvy přestaly. V tomto posledním roce státní úmluva v plně a dokonale platnosti bez újmy likvidace a zapravení potůb mezi ustanovujícími se správami od projiti lhůty.

Tato úmluva bude od stupňových vláđ ratifikována a ratifikace v Bukurešti co nejdříve vyměněny.

Tomto na zvláštní placemencii v této úmlouvě se podepsali a pečetí své k ní přiložili.

Stalo se ve Vídni, dne 24. července 1868.

(LS) M. Gervay m. p.,
velitel rady v k. h. ministeriu minist-
erium obce, průmyslu a obchodu,
k. h. obecní velitel vodní potůb
zemských.

(LS) Fr. Pilhař m. p.,
velitel rady potůb v c. k. minist-
terium obchodu.

(LS) Jan J. Polceles m. p.,
generální velitel potůb a křižovník
spojených úmlouvy.

Úmluva potůb v r. vyje potůb, k níž obě ustanovuy rady říšské přivolely, tímto se vyhláší, aby platnost měla v království a zemích v r. říšské us-
tupených.

Ve Vídni, dne 7. prosince 1868.

Taschler op.

Pleiser op.

167.

Vyhlášení, vydané od ministeria financí dne 2. prosince 1869, jehož se týče organizace státní finanční I. instance v příslušném území v Čechách.

(Obsah v čísle LXXVI. zák. řádk. č. 178, str. 691) vyd. a ruš. dne 17. listopadu r. 1869.)

Jeho c. a k. Veličenství ráčil jest nejvyšším rozhodnutím, jehož datem 24. října 1869, nejmilostivěji povolit, aby finanční ředitelství v Čechách znova se zorganizovala.

Dle toho bude na místě posavadních úřadů finančních ředitelství okresních takových ředitelství jen deset, a to: v Chebu, Žatec, Litoměřicích, Jičíně, Chrudim, Čáslavi, Těbově, Budejovicích, Plzni a Praze, jehož obor působnosti bude být co posud.

Okrátek úřední orgánů finančních ředitelství okresních (okresů finančních) bude v době obshovani níže jmenovaných okresů hejtmanských, totiž:

I. Okrček okresního finančního ředitelství Chebského bude obshovati okresní hejtmanské: 1. Chebské, 2. Ašské, 3. Kraslické, 4. Jichovské, 5. Karlovarské, 6. Falkovské, 7. Plzeňské, 8. Tachovské a 9. Teplické;

II. okrček okresního finančního ředitelství Žateckého bude obshovati okresní hejtmanské: 1. Žatecké, 2. Podbořanské, 3. Kadaňské, 4. Chomutovské, 5. Mostecké, 6. Teplické a 7. Žitčické;

III. okrček okresního finančního ředitelství Litoměřického bude obshovati okresní hejtmanské: 1. Litoměřické, 2. Čáslavské, 3. Dubské, 4. Ústí nad Labem, 5. Dvůrčanské, 6. Štábovské, 7. Rumburčské, 8. Jablonské, 9. Liberecké, 10. Frýdlandské a 11. Jáchymovské;

IV. okrček okresního finančního ředitelství Jičinského bude obshovati okresní hejtmanské: 1. Jičinské, 2. Navštívoňské, 3. Poděbradské, 4. Mladoboleslavské, 5. Mnichovohradištské, 6. Turnovské, 7. Semilské, 8. Jihoněcké, 9. Vrchlabské, 10. Trutnovské a 11. Brunnovské;

V. okrček okresního finančního ředitelství Chrudimského bude obshovati okresní hejtmanské: 1. Chrudimské, 2. Pardubické, 3. Kolářstevské, 4. Královské, 5. Novoměstské nad Metují, 6. Rychovské, 7. Žamberké, 8. Lanškrounské, 9. Polické, 10. Vysokomýtské a 11. Litomyšlské;

VI. okrček okresního finančního ředitelství Čáslavského bude obshovati okresní hejtmanské: 1. Čáslavské, 2. Kolínské, 3. Ledčské, 4. Německobrodské, 5. Polenské, 6. Chotěbořské a 7. Kutnohorské;

VII. okřitek okresního finančního ředitelství Táborského bude obsahovati okresní hejmanství: 1. Táborské, 2. Mléčské, 3. Sedláčanské, 4. Boudlebské, 5. Pelhřimovské a 6. Písecké;

VIII. okřitek okresního finančního ředitelství Budějovického bude obsahovati okresní hejmanství: 1. Budějovické, 2. Jindřichohradecké, 3. Třeboňské, 4. Kaplické, 5. Krumlovské, 6. Vítanovské, 7. Prácheňské a 8. Sušické;

IX. okřitek okresního finančního ředitelství Píseňského bude obsahovati okresní hejmanství: 1. Píseňské, 2. Kralovické, 3. Stříbrské, 4. Horšovskýské, 5. Domažlické, 6. Klatovské, 7. Písečické, 8. Blatenské a 9. Strakonické;

X. okřitek okresního finančního ředitelství Pražského bude obsahovati hlavní město Pražské a okresní hejmanství: 1. Smíchovské, 2. Karlínské, 3. Slan-
ské, 4. Mělnické, 5. Čáslavské, 6. Příbramské, 7. Hořevické, 8. Rakovnické,
9. Lounské a 10. Roudnické.

Účel pro vyměňování poplatků v Praze zřízený výstavou beze změny, co se týče jeho postupu dle okřitek i oboru působnosti.

Nastí organizovaní finanční ředitelství okresní počtem úřadovních dne 31. prosince 1869.

Téhož dne pěstovanou úřadovní zrušená finanční ředitelství okresní v Mladé Boleslavi, v Hradci Králové a v Písku.

Brestel op.

169.

Vyhlášení, vydané od ministerstva financí dne 2. prosince 1869,

ježto se týče některých změn v úřadech inspektorů pohraničných v Čechách.

(Uveřejněno v čísle LXXVI. zák. list. z. 173, str. 209, týž a rozsl. 22. prosince 1869.)

V rozstavě inspektorů pohraničných v Čechách, vyhlášenou od tohoto ministerstva vyznačenou ze dne 23. října 1868 (z. 176 úředního listobího), stanoveno se od 31. prosince 1869 také přivedeně změny, jak se se týče úřadních úřadů jejich tak i okresů k nim příslušných.

Od toho dne počnaje, bude v Čechách jen úřadů inspektorů pohraničných, totiž:

ve finančním okresev Budějovickém:

1. v Sušici pro okresy Sušický, Kašperskohorský a Vězeňský a pro pomerní okresy Prácheňský a Píseňský;

ve finančním okrese Plzeňském:

2. v Domálicích pro soudní okresy Domálický, Novokýnský, Nýrský, Hostomský a Boudovský;

ve finančním okrese Chebském:

3. v Chebu pro soudní okresy Chebský, Wüddelnský a Šalský;

4. v Kraslicích pro soudní okresy Kraslický, Naučický, Jichánský a Blatenský;

5. v Tachově pro soudní okresy Tachovský, Píseňský, Plzeňský a Kumburský;

ve finančním okrese Žateckém:

6. v Chomutově pro okresní soudy Chomutovský, Jekovský, Šebastianovský a Přischnický;

7. v Teplicích pro soudní okresy Teplický, Duchcovský, Bilinský, Městský a Katalanovský;

ve finančním okrese Litoměřickém:

8. v Podmoklech pro soudní okresy Dřívský, Boudovský, Čukokamennický a Chabařovický;

9. v Rumburce pro soudní okresy Rumburský, Wamaderšický, Šluknovský a Haukpský;

10. v Liberci pro soudní okresy Liberecký, Choustavský, Jablonický a Cvikovský;

11. ve Fridlandě pro soudní okresy Fridlandský, Jáchlonský a Tanvaldský;

ve finančním okrese Jičínském:

12. v Trutnově pro soudní okresy Trutnovský, Žacléřský, Mladý, Vráhelský, Jitčenský, Bolečenský, Brounský, Polický a pro pomezí okresů Žatecký a Chabařovický;

ve finančním okrese Chrudimském:

13. v Králíkách pro soudní okresy Žambercký, Králický, Náchodský, Novácký a Mladý a Opocenský.

Breslau 20.

169.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 8. pros. 1869,
a tom, že Volavská vedlejší celnice I. třídy v Istrijsku se zrušuje, propočítání
legitimované sjeze z Istrijska a Dalmatska se snížíjí cto.

Obznamen v čís. LXXVI. Zák. list. č. 171, str. 609, vyl. a změn. 12. prosince 1869.

Vedlejší celnice třídy I. ve Volavsku v Istrijsku dříve se naz. propočítání
legitimované sjeze z Dalmatska a z Istrijského vyhradu celnic, když se do-
stájeji po smrti, za snížené cto 75 kr. rakouského šilera a ctoštáje celnic (staro-
vá polovina 25, b. připomenatí).

Toto rozšíření mazi úřední nabode platnosti toho dne, kterého byla lední
celnice oznámeno.

Řevatel ap.

170.

Vynešení, vydané od ministerium financí dne 8. prosince 1869,
a tom, že vedlejší celnice třídy I v Hasišíně v Itálii se zrušuje, by konala
finaní v přísluš. vyřázení písa.

Obznamen v čís. LXXX. Zák. list. č. 183, str. 606, vyl. a změn. dne 14. prosince z 1869.

Vedlejší celnice třídy I. v Hasišíně v Itálii zrušuje se dle vynešení vy-
daných od ministerium financí dne 14. července 1858, 29. listopadu 1859, 23.
srpna 1863 a 25. dubna 1867 (č. 154 zák. říšského na rok 1858, č. 219 zák.
říšsk. na rok 1859, č. 78 z. na rok 1863 a 54 z. na r. 1867^{*)}), by předobrala
finaní v přísluš. písa a vyhradu nahrazení daně potravní písa listi vy-
řázení.

Řevatel a. p.

171.

**Nářízení, vydané od ministra zeměbrání a veřejné bezpečno-
sti, od ministra financí a od ministra obchodu dne 9. pros. 1869,**
jako se týče nápočít. vyřázení z rak. částí zbraně, střeliva a věci k střelivu ná-
ležné a přísluš. mazi Jedovského.

Obz. v čís. LXXXI. Zák. list. č. 185, str. 606; vyl. a změn. dne 12. prosince 1869.

Podle usnesení rady ministerské, učiněného dne 22. listopadu 1869, nupo-
čítá se, vyřázení zbraně, části zbraně, střeliva a vidijské věci ke střelivu náležné

^{*)} Průběh pro Mor. 1869, č. 53, str. 188.

z příslušné mate. Jaderského království a zemi v radě říšské zastoupených dotud, pokud buďto trvati nepokoje v Dalmatsku.

Toto nařízení vjde ve skutek toho dne, kdy vyhlášeno.

Yasňe m. p.

Přeser m. p.

Brestel m. p.

172.

Nařízení, vydané od ministerium práv dne 9. prosince 1869,
 do kterých se okrsky okresních soudů Mimoselského a Dubského přidávají k obvodu
 krajského soudu Českobojského v Českách.

(Občas. v časop. LXXVIII. zák. III. č. 172, str. 419, vyd. a rozs. 16. prosince 1869.)

Podle Nejvyššího zvezení, daného dne 4. prosince 1869, zadržuje se nařízení ministeriální, vydané 9. října 1864, č. 374 zák. říš., s úmyslem, že okrsky okresních soudů Mimoselského a Dubského z obvodu krajského, potahmo vyšetřovacího soudu Mladoboleslavského se vylučují a přidávají se k obvodu krajského, potahmo vyšetřovacího soudu Českobojského.

Toto nařízení nabude platnosti dne 1. února 1870.

Herbst m. p.

173.

Nařízení, vydané od ministerium práv dne 9. prosince 1869,
 o tom, kdy počne úřadovati okresní soudové Laferský, Svatočichalský a Thal-
 guaský v Salcbursku.

(Občas. v časop. LXXVIII. zák. III. č. 173, str. 421, vyd. a rozs. dne 16. prosince r. 1869.)

Soudové Laferský, Svatočichalský a Thalguaský v Salcbursku nařízením ministeriálním, vydaným dne 26. září 1869, č. 153 zák. říš. (*), nově úřadovati počne dňadovati dne 1. ledna 1870.

Herbst m. p.

174.

Nařízení, vydané od ministerium záležitostí vnitřních dne 12.
prosince 1869,

ježto se týče některých soudů v hranicích teritoriálních okresních hejtmanských vojvodství Bukovinského.

(Občas. v časop. LXXVIII. zák. III. č. 174, str. 423, rozs. a vyd. dne 16. pros. r. 1869.)

Ježto se v hranicích některých soudů okresních ve vojvodství Bukovinském staly změny některé, nařazením, vydaným od ministra práv dne 29. října 1869,

² Průb. pro Mař. 1869, č. 145, str. 246.

vyhlášené, šel se s Nejvyšším svoláním Jeho c. k. Apostolského Vládcemství dle §. 19. zákona, daného dne 19. května 1868 (č. 44 zák. říšského), též položená změny v rozdělení administrativním též s výjimkou usazením ministra vládcemství učiněných se dne 10. července 1868 (č. 101 zák. říšsk.) v míru se uvedena:

1. K okresnímu hejmanství Červecnickému přidávají se obec: Stará a Nová Marnajská, Hecná a Burdejsem a Stříleckým Kótem a se statky též jména, které obec a statky považuje náležely k okresnímu hejmanství Kocmanskému;

2. k okresnímu hejmanství Serečskému přidávají se:

a) tyto obec, ježto posud přislušely k okresnímu hejmanství Červecnickému: Dymka (Troutna), Hlybaki, Hecná a Dolní Staněti, Terelany se statky též jména, obec Mihalozny se statkem, totižým Dolní Mihalozny, též obec Pajany a Proverokije;

b) obec Kuzenka a statek též jména, ježto pakod náležely k okresnímu hejmanství Starodinskému;

3. k okresnímu hejmanství Salsanskému přidávají se: obec Balodana a Ludimara, též Kuzeninské a statek též jména, které posud přislušely k okresnímu hejmanství Salsanskému;

4. k okresnímu hejmanství Kinspolungskému přidávají se obec: Bakioje, Dovesa (s Platně), Dromas, Frasin, Negrifjan, Genci, Čeruy šil, Suloos a Šulpihany krom statků též jména, které obec a statky náležely posud k okresnímu hejmanství Salsanskému;

5. k okresnímu hejmanství Vláckému přidávají se obec: Kuchá Banila, Slobodja-Banila, Karapelin nad Čeremci, Vaikous nad Čeremci a Vlácké krom statků též jména, též Zimosti, kteréžto veskeré obec přislušely posud k okresnímu hejmanství Serečskému;

6. k okresnímu hejmanství Kocmanskému přidávají se obec: Zelasa a Plejeli a Suvanzekom a statek Zelasa, kteréž obec i s tímto statkem dříve náležely k okresnímu hejmanství Serečskému.

Kdy toto usazení vejde ve skutek, oznámi se později.

Ginkra op.

175.

Vyhlášení, vydané od ministra záležitostí vnitřních

dne 13. prosince 1869.

o tom, že kartelní úmluva německého spolků, učiněna dne 10. února 1831, a obepnuté vydáváním desertérů, v příčině některých států německých i dále má platnost.

(Obzvy v čísle LXXX. zák. sb. č. 101, str. 60; vyd. a zveřej. dne 24. prosince r. 1869.)

Některými státy německého spolků Bavorsy, království Sasko, Württembersko, Badencko, Hescko, Sasko-Weimarsko, Sasko-Kobursko-Gotsko, Sasko-Meiningensko a Sasko-Starobursko, provedli se dle prohlášení od jednoho každého těchto států o sobě vyhlášených, že kartelní konvence spolků německého, učiněna dne 10. února 1831 (viz. patent, daný 12. května 1831, ve sbírce 59, sbírky zák. pol., str. 78) za příčinou obepnutého vydávání desertérů, též i změny, usazením spolků dne 2. července 1863 (nařízení ministeriální, vyd. 23. července 1863, č. 68 zák. sb. č. 68*) zavedené posud mají platnost, a vadali se provést, v článku IX, dotčené konvence kartelní na polapnutí desertéra umluvené.

Glasen n. p.

176.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 13. prosince 1869,

ještě se týče obsahu úřední kontroly láhvy v pomocném okrese země Vorarlberské.

(Obzvy v čísle LXXX. zák. sb. č. 101, str. 60; vyd. a zveřej. 24. prosince 1869.)

Táhnou se k vyhlášení, vyd. 11. prosince 1861 (č. 129 zák. sb. č. 129*), v němž se uvádí, že dle nařízení, vydaného od ministeria financí a obchodu dne 11. listopadu 1867, č. 31.789, kontrola láhvy v pomocném okrese země Vorarlberské a království Liechtenšteinského od 1. ledna 1868 zrušená, bude od 1. ledna 1870 s polobčením, vyzněním finančního ředitelství zemského v Tyrolsku a Vorarlbersku dne 23. listopadu 1869, č. 14614, vyhlášenými, provázem se tak zase uváděna.

Brestel n. p.

*) Přeh. pro Mor. 1861, č. 59, str. 308.

***) Přeh. pro Mor. 1863, č. 53, str. 139.

177.

Nářízení, vydané od ministra záležitostí duchovních a vyno-
vání dne 15. prosince 1869,

o tom, že se zrušuje nová škola, kterou dle postavy 2. článku VIII. řádu studi lékařských podlékací byli povoláni ti, kteří chtěli byli připuštěni k práci ve Vídni.

(Statut v čísle LXXX. Mě. Vídeňsk. č. 184, str. 498, vyd. a rozsl. dne 15. prosince r. 1869.)

Jeho c. a k. Apoštolské Vládnosti skrze Nejvyšším rozhodnutím ze dne 30. listopadu 1869 nejmilestěji schváliti, aby se zrušila národní, obsažená v postave 2. článku VIII. řádu studi lékařských z roku 1864, dle kterých doktoři lékařství, chirurgové, pomocníci porodů a lékárníci, graduovaní na některé jiné škole universitě měli Vídeňské, když chtěli práci provozovati ve Vídni, povinni byli, podlékacím prvé novou školu.

Při demí se však výslovně připomíná, že se tím úředu nemají v příslušnosti doktorů, kteří nejsou graduovaní ve Vídni, aby se dali započti do kolegiu doktorů.

Hlasuje m. p.

178.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 18. pros. 1869,

o tom, že se užívají rakouská vedlejší celnice třídy I. na nádrží Libavských v Prusku a umožňuje se předsobratí řízení správnosti, a že z vedlejší celnice třídy I. v Klotzschau v Čechách dle se vedlejší celnice třídy II.

(Statut v čísle LXXX. Mě. Vídeň. č. 185, str. 500, vyd. a rozsl. dne 18. pros. 1869.)

Aby k vykoupení příšel člunek XVIII. smlouvy smlouvy mezi Rakouskem a Pruskem dne 3. srpna 1867 (č. 158 Mě. Vídeňsk.) učiněná, jež se týče vztahování celnic z Landshutu do Svatošovic a z Ústí nad Orlicí do Kladska, užívána jest v mezinárodní smlouvě štací Libavské v Prusku na hranicích z Landshutu do Svatošovic rakouská vedlejší celnice třídy I., která dne 29. prosince 1869 voje ve skutek.

Tato vedlejší celnice umožňuje se, by úřadů zřízeného řízení celnic (řízení správnosti) dle nářízení, vydaného dne 18. srp. 1867 (č. 178 ústavů Hrábšho).

*) Průk. pro Hrab. 1865, člá. 98, str. 129.

Se strany druhé přidaje se na místě z vedlejší celnice úřady I. v Káňavě a Křivčanech v Čechách vedlejší celnice úřady II., která počne účinností dne 29. prosince 1868.

Herbst m. p.

179.

Nářízením, vydané od ministerium práv dne 20. prosince 1869,
o tom, že obec Oeřka v Halši přídává se k okresní okresního soudu Hapčického.

Právník v č. LXXX. zák. č. 201. 1869, str. 227, vyd. a věst. dne 24. prosince r. 1869.

Dle §. 2. zákona, daného 11. března 1868, č. 39 zák. řádk. *) vylučuje se obec Oeřka v Halši z okresní okresního a vyšetřovacího soudu Kolbatského a přidává se k okresní okresního soudu Hapčického, potahne vyšetřovací soudu Plesského.

Konečně nářízením nabude platnosti dne 1. února 1870.

Herbst m. p.

180.

Zákon, daný dne 24. prosince 1869,

jež se týče dalšího vyřázení daní a dávek a zapravování nákladů územního v době od 1. ledna až do konce března 1870.

Právník v č. LXXX. zák. č. 201. 1869, str. 227, vyd. a věst. dne 24. prosince 1869.

S přivolením obějí zastupeny rady říšské vli se mi nastiňiti takto:

§. 1.

Ministerium dává se zroc, aby od 1. ledna až do konce března 1870 dále vybirala přímo i nepřímě daně a dávky i s příslušenství dle nynějších zákonů a ukládání daní, jmenovitě příslušenství k přiznání daním v době ustanovené zákonem finančním, daným dne 23. března 1869, č. 34 zák. říšského **).

§. 2.

Výlohy správní, které vznikly v době od 1. ledna až do konce března 1870, zapravovány buďte dle potřeby na účet území, nákladem finančním na rok 1870 a náležitých kapitol a titulů ustanovených.

*) Právník pro Mor. 1868, č. 34. str. 178.

***) Právník pro Mor. 1869, č. 32, str. 130.

§. 3.

Ministři financí uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.
Ve Vídni dne 24. prosince 1869.

František Josef mp.

Tasche m. p. Pioner m. p. Hasner m. p. Patocki m. p. Glöckner m. p.
Herbst m. p. Brantel m. p. Berger m. p.

1869.

Zákon, daný dne 24. prosince 1869.

Jest ve třech odstavcích od daně domů nových a přestavěných a části přistavěných.

(Obsahuje v čísle LXXXIII. Zák. list. čís. 103, str. 603; vyd. a nasedl. dne 24. prosince r. 1869.)

Průvodním obějí zmluvní rady říské vídí se Mi rašidní takto:

§. 1.

Odvězení od daně, zákonem ze dne 14. listopadu 1867, č. 137 zák. řísk.**) v příčině omdl a stavění domů s nájmu domovního pedaných, a zákonem ze dne 2. března 1868, č. 16, zák. řísk.**) v příčině míst a stavění klasovní daní domovní pedaných, výjimek tím způsobem povoleno, že nové domy, které se tu až do konce roku 1869 dle řísk. stavěních dokonají a které je jich moži až do té doby uložiti, osvobodeny budou od daně na padeset let, a domy přestavěné, též části přistavěné na deset let, tak platnost i budoucně v příčině těch stavění, jako budou roky 1870 a 1871 dle řísk. stavěních dokonána a určena tak, aby se jich mohlo uložiti.

§. 2.

Ministři financí uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.
Ve Vídni, dne 24. prosince 1869.

František Josef m. p.

Tasche m. p.

Brantel m. p.

*) Prokl. pro Maarsk. Moravsk., č. 103, str. 215.

**) Prokl. pro Maarsk. Moravsk., č. 16, str. 45.